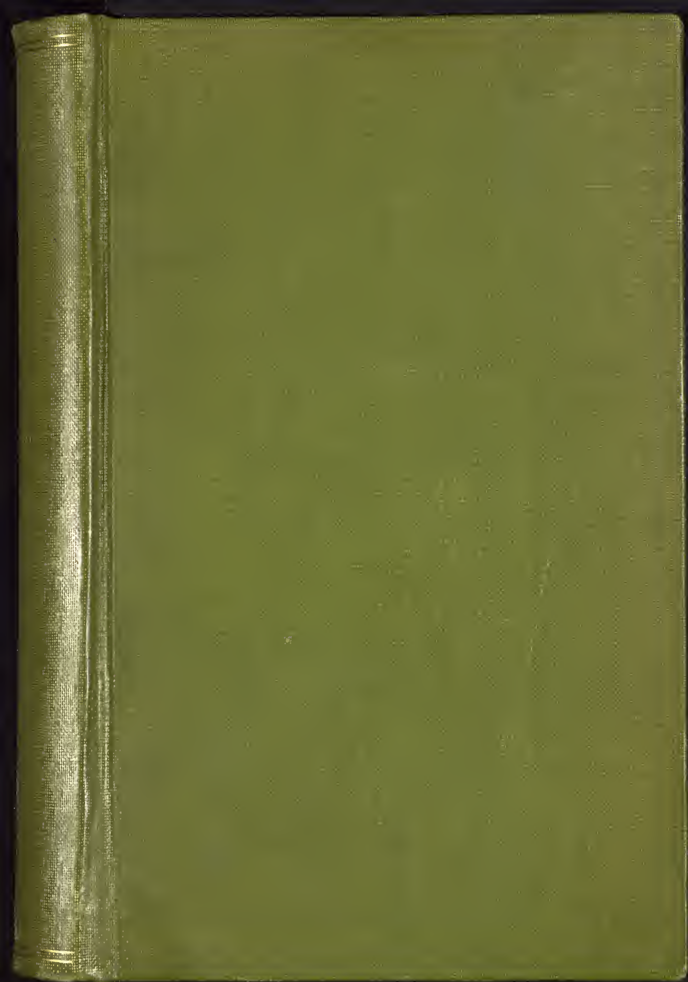

The Canterbury and York Society.

GENERAL EDITOR: REV. F. N. DAVIS.

DIOCESE OF HEREFORD.

VOL. II.

CANTERBURY AND YORK SERIES.—VOL. VI.

Registrum Ricardi de Swinfield,

EPISCOPI HEREFORDENSIS,

A.D. MCCLXXXIII—MCCCXVII.

TRANSCRIBED AND EDITED BY

WILLIAM W. CAPES,

Canon of Hereford,

Honorary Fellow of Queen's College, and sometime Reader in Ancient History in the University of Oxford.

London:

ISSUED FOR THE CANTERBURY AND YORK SOCIETY

AT 124, CHANCERY LANE.

MDCCCCIX.

LIBRARY

CONTENTS.

ERRATA.

Page 12, line 4, *for* "Gregory" *read* "Tregoz".
" 37, " 25, *for* "Robert de Hyde" *read* "Robert de Stanford".
" 70, " 32, *for* "chapter" *read* "archdeacon".
" 91, " 14 & 16, *for* "William" *read* "Walter".
" 92, " 2, *for* "William" *read* "Walter".
" 112, " 5, *for* "MCCXXXVJ" *read* "MCCLXXXVJ".
" 136, " 33, *for* "MCCLXVIJ" *read* "MCCLXXXVIJ".
" 137, " 7, *for* "MCCXXXVIJ" *read* "MCCLXXXVIJ".
" 139, " 2, *for* "MCCXXXVIJ" *read* "MCCLXXXVIJ".
" 144, " 6, *for* "Walter de la Barre and Sibil" *read* "Roger le Waleys and Johanna".
" 158, " 2, *for* "MCCXXXVIJ" *read* "MCCLXXXVIJ".
" 235, " 16, *for* "1290" *read* "1280".
" 242, " 4, *delete* "and mother" and after "deceased" insert "and her mother".
" 254, " 11, *for* "Richard" *read* "Robert".
" 262, " 35, *for* "Onetensem" *read* "Ovetensem".
" 295, " 3, *for* "T" *read* "G".
" 366, " 26, *for* "Archbishop of Canterbury" *read* "Bishop of London".
" 378, " 32, omit "and of the"
" 380, 385, 386, *for* "brief" *read* "writ".
" 476, line 22, *for* "MCC nono" *read* "MCCC nono".
" 487, " 22, *for* "Gillesford" *read* "Eillesford".
" 488, " 10, *for* "fenagium" *read* "Senagium".
" 497, " 22, *for* "MCCXIIIJ" *read* "MCCCXIIIJ".
" 506, " 27, *for* "MCCCXVO°" *read* "MCCCXV°".
" 520, " 29, *for* "H." *read* "A."

INTRODUCTION.

Much has been already written on the subject of the life and character of bishop Swinfield by the learned and laborious editor of his household roll.[1] It may be enough, therefore, to mention very briefly what has been there described in much detail. Little indeed is known with certainty as to the conditions of his earlier life. His name points to the parish of Swingfield,[2] near Folkestone, as the origin of his family, if not his actual birthplace, but all the rest is a blank until he entered into the service of Thomas de Cantilupe in 1264, with whom he lived for 18 years,[3] acting probably as clerk or chaplain and confidential intimate at last. He was appointed to two prebends in succession at Hereford,[4] and gained preferment elsewhere as chancellor of Lincoln, prebendary of St. Pancras, and archdeacon of London. He accompanied Cantilupe on his journey to Italy in 1282, and succeeded him as Bishop on March 7, 1283.

The unswerving devotion which he showed to the memory of his predecessor is certainly the best evidence whieh we have in favour of the sanctity of Cantilupe, whom we might not perhaps estimate so highly from the records in his own register.

The first intimation of the mysteries of supernatural power in connection with the bodily remains,[5] when they were transferred from the Lady Chapel to the North Transept, seems to have been supplied by him; with that began the credulous hopes of further marvels realised, as was fondly thought, by the blessings of health restored to enthusiastic pilgrims. In perfect good faith, without a shadow of misgiving, he heralded and welcomed what he took to be the manifestations from the spirit-world, and throughout his long episcopate he never wearied of the story of the transcendant graces of the saint, on which the favour of heaven had thus conspicuously set its stamp. He instructed his

1—Roll of the household expenses of Richard de Swinfield, edited by the Rev. John Webb (Camden Soc.).

2—The name is variously written as Suynefeud, Swynefeuld, Swynefeld, and Swinfield. The last form is on the first page of the register, but by a later hand. In view, however, of the diversity of usage this has been adopted here, as it was by Webb.

3—*Reg.*, p. 234. 4—*Reg. Cant.*, pp. 155, 211. 5—*Reg. Cant.*, introd., liiij.

agents in Italy to inquire whether any miracles had been wrought at the tomb at San Severo[1]; he wrote himself to one pope after another to insist upon the virtues of his life and the efficacy of his intercession.[2] It was at his instance doubtless that other bishops wrote to urge that the wonder-worker might be canonized[3]; we may trace his influence in the request which the king made to the same effect,[4] and the bishop's proctors at Rome were required to work steadily to the same end. When the papal commissioners were appointed in 1307 to inquire into the life and miracles of Cantilupe, the evidence of his successor struck the keynote of the enthusiastic eulogies which were collected in the detailed account of the *Acta Sanctorum*. No further steps however were taken by Clement V after the report had been received, and so long as Swinfield lived his hopes were unfulfilled.

The career of Cantilupe had been abruptly closed, and his register had not been written up with any thoroughness at last by the clerks, who perhaps were in attendance on their master in his travels. His successor gathered up with fond care all the documents that could be found to illustrate the course of the dispute with archbishop Peckham and the consequent appeal to Rome,[5] as also sundry notices of less important matters,[6] and as they came to hand they were transcribed in his own register with scant regard to chronological precision.[7]

Indeed it may be said that this devotion to the memory of the saint straightened his pecuniary resources all his life,[8] and the results appear incidentally from time to time when appeals are made to him for help. He inherited the burdens at the papal court entailed by the suits in which Cantilupe had been involved. He did not indeed exhibit the anti-Burgundian antipathies which had provoked them, but as executor he was involved in the wearisome proceedings of the long suit of Peter de Langon[9] who sought to be reinstated in the prebend of which John le Breton had stripped him, and which Cantilupe held before he became bishop. Curiously enough, we are not told what was the technical ground of the deprivation, though the details fill so

1—p. 68. 2—p. 234. 3—p. 281. 4—Rymer, *Fœd.*, Nov. 2, 1305.
5—pp. 32, 36, 41-3, etc. 6—pp. 57, 87.

7—These should have been published with the other entries of the same year in the first volume of this series, but the general editor had not seen the MS., which was bound up with others which were being transcribed, and was then in other hands.

8—He had to borrow money from time to time, see p. 9 and elsewhere. 9—pp. 70, 258.

many pages of our register, and dislike of the Savoyards is alone referred to as the cause. Probably it was held that he had broken the oath which he had taken when he was installed not to refer to any other court questions at issue between himself and members of the cathedral body. He seems to have already appealed to Rome before his deprivation. The suit dragged on for many years, and was a heavy burden. Year after year we read of proctors going to and fro with instructions on the subject,[1] of advocates at Rome retained to interpose at every stage,[2] of foreign bankers through whom remittances were sent for the expenses,[3] of the *cursores Romipetæ* who carried the despatches,[4] of the self-interest of agents who, like Pudlestone,[5] and perhaps even John de Ross, took advantage of their stay at the ecclesiastical centre to seek their own promotion, with slight regard for the desires of their patron. What we do not see, however, is any indication of the bribery to which Cantilupe condescended—though reluctantly[6]—when influential cardinals were "visited"—to use the current euphemism—and presents made to oil the wheels of the machinery of the papal courts.

In Swinfield we have a good example of a prelate who, through the whole period of his long episcopate, devoted himself almost exclusively to the administration of his diocese and the care of his estates. He acted indeed as mediator at Oxford when disputes occurred in 1289 between the masters and their diocesan of Lincoln on the subject of the presentation of the chancellor.[7] He was sent to the king in 1296 with the bishop of Norwich as a deputation from the prelates of the southern province to represent the interests of the church.[8] It is clear that confidence was felt in his character and judgment; but he took little part in public business at a distance from his home, and after a few years regularly sent his apologies for non-attendance in parliament and synods, and excused himself for absence at the consecrations of new bishops. He referred to his weak health[9] as unfitting him for long journeys as well as the pressure of business at home. The ride to Canterbury was indeed a severe tax on strength and time, but he appears to have had little desire to appear at court, or to take part in debate, and he made so little use of his house in London that he let it in 1311 to Hamo

1—p. 69. 2—p. 98. 3—p. 96. 4—p. 286.
5—p. 254. 6—*Reg. Cant.*, introd., p. xxxij. 7—Wood, *Hist.*, I, 326.
8—Wilkins' *Conc.*, II, 220. 9—p. 142.

de Chigwell, a prominent citizen and merchant. His letters are dated commonly from one or other of the manor houses of Sugwas, Bosbury, Whitbourne, or Prestbury; to these the clergy came to him on business, his visits to Hereford being very rare. But in the earlier years of his official life—as we may see in the household roll of 1289—he travelled widely over his diocese; he conducted carefully the visitations of the parish churches and the greater monasteries, and personally rode over the boundaries on the Welsh side which had been long disputed by the bishop of St. Asaph.[1] In the letters of excuse which have been mentioned he often wrote of the urgent business which occupied his time,[2] and in 1315, in a commission to a bishop of Annadown to undertake some work for him, he mentions his regret that so little had been done to confirm the young people who were growing up. This is the only notice of the rite of confirmation which occurs in the whole register of twenty-five years of active work. We learn from the *Acta Sanctorum* that in his predecessor's days parents brought their children to any spot where they might expect to meet him on the road, that he might lay his hands on them and give his blessing; there is no trace whatever during a long period of any special gatherings before arranged and duly published for the purpose. In curious contrast with this are the long lists of confirmations with their great demands on the time and strength of a modern bishop at so many local centres.

Nor was there in those days a multiplicity of religious and charitable societies whose meetings had to be presided over and their interests pleaded, with the heavy bulk of correspondence in connection with them. Friaries and hospitals which undertook some of these social services had their own agents *(quæstores)*,[3] who needed only the episcopal sanction to collect in their own name, and if a special effort was required to raise large sums to build a bridge, restore a great church, or repair the roads, it was enough to offer indulgences[4] to the faithful instead of heading a subscription list. On the other hand, the modern bishop is spared one tax upon his time or that of his official in that the crown does not trouble him much to collect the debts proved in its courts against ecclesiastics. A few writs of the kind issued for the distraint on persons who had no lay fees, and whose ecclesias-

1—p. 208. 2—p. 122. 3—p. 253. 4—p. 171.

tical possessions could be seized only through the bishop, appear already in our register.[1] A little later they become very frequent, and among the memoranda of Thomas Charleton they occupy many pages, being repeatedly renewed in the case of obstinate debtors.

The absence of any postal system in his day, as illustrated by the fact that he had his own courier, must have diminished largely the number of appeals to him and the calls upon his time and patience. On the other hand, the frequent journeys from one of his manor houses to another took up many days out of the working year. In John de Kempsey he had so trusted an accountant that the management of his estates and supervision of accounts was no great addition to his labours. Thanks probably to this confidential agent, whom he trusted so fully that he desired at last that the accounts produced by him should not be called in question,[2] the buildings on the estates were kept in such perfect order that his successor had no claims upon him for dilapidations, and though his means were not great as compared with those of other bishops, he still had much to leave at death. Those means indeed, as estimated in his own register,[3] were in spending power more than the income of most bishops is now, but the retainers were more numerous, and horses for them and the transport of his baggage were a heavy charge. Proctors and advocates both at the papal curia and the court of Arches caused expenses that could not be avoided. Yet the estate was considerable which his executors had to deal with.[4] The receipts which they took from legatees to the number of forty-eight have been preserved in the chapter-archives, and various other sums were left for the fabric and windows of the new chapter-house as also for the shrine of Cantilupe.

Unlike his predecessor he had no taste for litigation, or perhaps it would be more just to say that the bold stand which had been made in defence of the interests of the see made it less needful to appeal to law. He suggested repeatedly to his agents to come to terms, if possible, with the pertinacious Peter de Langon, and put a stop to the tiresome proceedings which cost so much anxiety and money in a dispute which was not of his own seeking. But conciliatory as he was he joined readily the

—p. 143. 2—In 1309. 3—p. 304. 4—*Charters*, p. 220.

other bishops of the province of Canterbury, who protested at what they thought the innovations of the archbishop in extending the jurisdiction of his court in the business of probate,[1] and his somewhat overbearing attitude in face of their opposition. In this Swinfield followed the example of his predecessor, and the primate finally withdrew his claims before the resistance of his suffragans.

In another controversy, which was already of long standing, as to the boundaries between the dioceses of Hereford and St. Asaph, he took much pains to come to an amicable settlement when little progress had been made in the papal courts. After much correspondence on the subject representatives of the two chapters met on the disputed border land, and summoned a jury of inhabitants who, after due perambulations, defined the limits which had been recognised in olden time, and these were accepted on both sides.[2] When once settled he resolutely refused to allow the question to be re-opened, though bishop Anianus sent an angry protest[3] at one consequence of the decision.

In a few cases the bishop had to protect the property of the see when trespassers claimed rights of common[4] or firewood in his copses,[5] or poachers hunted in his woods,[6] but proceedings in such cases were mostly formal, and steps probably were taken by his seneschal or bailiffs without initiative on his part. But he interposed promptly and energetically when ecclesiastical principles were at stake, as when the abbot of Dore, at the instance of the bishop of St. David's, appointed commissioners to inquire in what diocese the abbey lay;[7] or when proceedings were taken in another court against the provost of Goodrich castle, and the vicar of St. Martin's, Hereford, over whom, as crusaders, he had by papal grant the sole right of jurisdiction.[8] He acted with special vigour when strong-handed wrong was done to clerks, as when an acolyte was imprisoned in the castle of Radnor, then belonging to the Mortimers,[9] or offerings were violently seized in the church of Worthen by the servants of Peter Corbet,[10] or a chaplain was forcibly ejected from Hyssington with encouragement from Bogo de Knovile.[11]

He firmly resisted pressure even from the highest in the land when flagrant abuse of patronage was proposed to him, as

1—pp. 173-184. 2—pp. 204-208. 3—p. 209. 4—pp. 115, 291. 5—p. 145. 6—p. 112. 7—p. 58. 8—pp. 61, 172. 9—p. 7. 10—p. 9. 11—p. 22.

at the outset of his official life when the king proposed to him to give a canonry or benefice to Nicholas de Genevile, a child only ten years of age;[1] and again, when he was urged to give a prebend to Peter of Savoy, he insisted that his chancellor and archdeacon, who had as yet no prebends, had prior claims upon him.[2] He parried a request to collate to a canonry, when no prebend was vacant, by urging that it was a settled rule that the number of the canons should not be increased,[3] involving as it did a diminished dividend for all. It was with great reluctance, and only after urgent requests in 1305, repeatedly renewed, that be sanctioned the appropriation of Lindridge to the priory of Worcester.[4] He had yielded indeed often, without pressure from the crown, to like appeals in favour of religious houses near him. But the plea of poverty, he said, could not be fairly urged in favour of Worcester, which had ample means, and episcopal influence would suffer by the transference of authority in the parish to so powerful a house. Edward I, however, was too strong a ruler for persistent refusals to be safe, and the bishop gave way after a third appeal. To the second Edward and his queen he shewed a more determined front. Requisitions for the commissariat of the king's army in the war with Scotland in 1310 could not, he said plainly, be complied with; a demand for a considerable loan he refused with little scruple in 1313; and when Isabella demanded in 1308 a prebend for the clerk of her wardrobe, and a pension until one fell vacant, he answered three letters on the subject in terms of polite but uncompromising refusal.

Naturally enough he gathered some of his near kinsmen round him. John and Gilbert, his nephews, became canons, and treasurer and chancellor respectively;[5] Stephen, his brother, had wardships and the care of estates assigned him.[6] As in the case of his successor, Orleton, the names of the relatives frequently recur as witnesses to formal deeds, but there was no show of nepotism, nor did a crowd of hangers-on follow him to Hereford as the Savoyards in the track of Aquablanca.

While sympathising probably with the two preceding bishops in their feelings as to this intruded element he did nothing to

1—p. 1. 2—p. 152. 3—p. 286.

4—In this and a few other cases the page referred to are not noted, for the whole of the register was not yet printed. They can be ascertained with the help of the dates or index.

5—pp. 154, 208. 6—p. 154.

provoke resentment. With John, the dean, he was especially forbearing. He allowed him with slight protest to remain long at the papal court[1] to push his suit against Roger de Avenbury, whom he had succeeded, if not practically displaced, as dean; he gave him afterwards, in 1305, leave of absence for a year to attend to his own interests in his native land; he sanctioned the appropriation of Eaton[2] to the decanal office for his life time; and but for the protest of the archbishop, in 1310, would probably have taken no steps to check him when in defiance of canonical rule he had let out to farm the benefices and other sources of income of his office. As to the methods of the decanal jurisdiction indeed he seems to have shown less patience. He summarily inhibited proceedings when appeal was made to him,[3] and allowed strong expressions to appear in his register as to the scandalous cupidity of the sub-dean, who singled out for attack the wealthiest of the parochial clergy, and had false charges brought against them to extract a ransom from their fears and weakness.[4]

Another of the Savoyards might have provoked to strong measures a less forbearing temper. Pontius de Cors, on the strength of a papal provision known to few besides himself,[5] ventured in insolent disregard of established usage to have himself privately installed as prebendary by one or two intimates in the chapter, with armed retainers ready to overbear resistance. The indignant canons sent their formal notice of this irregular intrusion, and the offence was too flagrant to be overlooked, but Pontius, who found it politic to withdraw his claims and make a humble submission to the bishop, was soon reinstated in the prebend.[6]

That confidence was felt in Swinfield's impartial sense of justice is shewn by the frequency with which he was asked to act as arbitrator in matters of dispute, as when there was debate between the abbey of Lyre and the dean and chapter touching tithes at Lyre Ocle,[7] and again when the treasurer and chapter could not agree about the appropriation of the wax-tapers brought to the tomb of Cantilupe,[8] and when the prior and brethren of Grandmont were at issue with the parish priest of Alberbury as to the amount to be assigned for his support.[9]

His cordial relations with the dean and chapter were not often disturbed. He had indeed more than once to remonstrate

1—p. 68. 2—p. 17. 3—p. 18. 4—p. 327. 5—p. 244.
6...p. 248. 7—p. 117. 8—p. 297. 9—p. 217.

at what seemed to him after long experience their unconstitutional treatment of members of their own body, as when they refused to allow a share in their common fund to Robert of Gloucester[1] on grounds which are not sufficiently explained, and at a later date he commented in strong terms on a like withholding of the petty commons from two canons.[2] The tendencies may be noted perhaps even at this early date which issued ultimately in the monopoly by a few residentiaries of both emoluments and power.[3] But the matter on which he expressed himself most strongly in his letters was in regard to the hardship inflicted on poor parishioners of Holmer by what seemed to him a somewhat unfeeling insistance on the exclusive privileges of the burial ground of the cathedral.[4] Possibly the agreement made afterwards with the rector of Hampton that poor parishioners might be buried in their own parish was drawn up at the bishop's instance.[5]

The relations of the bishop with the citizens of Hereford were not always very friendly, and the danger of hostile collision between the two interests is illustrated by the care with which precedents from earlier history were collected and transcribed in the register, beginning with the action of Hugh Ffoliot in 1227, when he excommunicated some for distraining unjustly on his tenants,[6] and with the pledge taken in 1241 to observe the regulations made by the bishop's bailiffs during the fair-time,[7] continuing with the long account of the hot dispute in 1262, which was settled by an agreement made before two justices of the crown, providing especially for the assize of bread and beer. Of the last two copies were actually inserted.[8] It had been already written out in the register of Cantilupe.[9] Even in the first year of Swinfield's rule the old difficulties recurred, and a royal writ to the sheriff was obtained to enforce submission on the part of bailiffs and others who had made arrests within the bishop's liberties and refused to give up their prisoners. Submission was not long delayed, and the culprits appeared in the hall of the manor house of Bosbury to pledge themselves to respect henceforth all the rights and privileges of the church.[10] For some years the peace was kept, but in 1316 a mandate was issued to the official to denounce the citizens who had usurped coercive powers in the bishop's fee as *ipso facto* excommunicate. The warning was

1—p. 5 2—In 1313. 3—See *Charters*, etc., introd., p. x.
4—p. 16. 5—p. 213. 6—p. 305. 7—p. 90.
8—p. 91. 9—*Reg. Cant.* p. 91. 10—p. 94.

effectual. Again the offenders appeared before the bishop, and were absolved, customary penances having been imposed.

Even when violent opposition was found dangerous the popular jealousy of ecclesiastical immunities was shewn in others ways. In 1288 a royal mandate to the Sheriff of Gloucester was obtained to forbid distraint on the tenants of the bishop at Prestbury for contributions to fines levied on the county.[1] So in 1291 the collectors of the fifteenth were warned not to demand the tax on the bishop's property.[2] Like restraint was enforced at other times.

The officers of the crown, however, were frequently importunate in pressing claims on the episcopal estates for the undischarged debts of his predecessors in the see,[3] or even of their tenants, as at Earley,[4] where Cantilupe had bought from the crown the wardship of the manor while the heir was still a minor. By a curious mistake in the local and personal names, as entered in the public rolls, large arrears of payment were afterwards demanded when the estates passed into the possession of the heir, but the claim was not pressed when the error was explained. But again and again reference to the public records was required to prove that the military services due from Cantilupe or even from John le Breton had been adequately rendered, and that the supposed arrears could not be charged on their living successor in the fees.[5] This led perhaps the clerks to insert with quite unusual fulness long accounts of the military services connected with the episcopal estates, and the names of the tenants of the fees, together with statements of the time and place at which the services were rendered.[6] We seem to pass at times from ecclesiastical surroundings to the muster-rolls of the red book of the exchequer.

Like prejudice on the part of secular officials was shewn perhaps in the attempt to make the bishop responsible for a homicide committed in his wood at Brinkestye, near his manor house of Whitbourne, on the ground that the copses had not been cut to a sufficient width on either side of the high road which passed through it, as the law required.[7]

1—p. 197. 2—p. 273. 3—p. 129. 4—p. 102.
5—p. 129. 6—p. 77. 7—In 1307.

The affairs of the religious houses filled a large place in the bishop's correspondence, but in the cases of a few only was there ground for serious complaints. Leominster priory had caused Cantilupe grave trouble, and there was much that was still unsatisfactory in its condition. But the powers of episcopal control were not complete. After much debate and peremptory warnings it was ascertained that bishop Hugh long before had admitted that the abbey of Reading had full right to appoint and remove at pleasure all who held office in the priory, as also to determine all the details of its administration.[1] At the visitations of the priory, in 1283 and 1286, many irregularities had been discovered,[2] and the bishop wrote in strong terms to the abbot of Reading to urge him to restore discipline and to remove the prior whose extravagance and gross incontinence had been a scandal in the whole neighbourhood.[3] The number of the monks had also been reduced, and this was also deplored in repeated letters.[4] But the abbey of Reading was itself at this time in a critical condition, weighed down by heavy debts, which required the interposition both of the diocesan and the primate.[5] The dependent priory was therefore for some time neglected.

Chirbury at the same date had a bad name in the country side, and a mandate was sent to the prior to curb the license and disorder among the members of his house, especially among the office bearers, which were said even to endanger the rights and possessions of their church. The brethren were represented, in the forcible language of the bishop, as *vani, litigiosi, garruli, vagi, et profugi super terram*, with no regard for authority or the obligations of their rule.[6] The warning probably produced effect, as nothing further is reported for a time.

At Wigmore there was more chronic trouble. A visitation in 1287 brought to light many irregularities, not indeed of the gravest kind, but showing a relaxation of discipline which might lead easily to worse evils.[7] In 1299 there were strained relations between the abbot and the convent, and matters in dispute were referred unreservedly to the decision of the bishop, by whose ordinance a board of six councillors was appointed to act with the abbot in all matters of administration.

1—p. 30. 2—pp. 14, 131. 3—p. 149. 4—p. 108.
5—pp. 165-8. 6—p. 102. 7—p. 132.

The process of appropriation of parish churches went forward steadily during this period. Newland, at the king's request, was made over to the bishop of Llandaff,[1] who had already the advowson, and sorely needed, as was urged, such addition to his income. As Swinfield himself accepted the churches of Ledbury and Bosbury to support the expense of his table[2] he could hardly fail to consent to the increase of the emoluments of a brother bishop. The rest went to the religious houses, of which Shrewsbury acquired Stottesdon;[3] Wormesley gained Dilwyn[4] and Wormesley and Lyonshall,[5] while the parish church of Chirbury fell naturally to the priory of the same name,[6] as did also Hyssington. Lingbrook was allowed to have Stoke Bliss and the Templars Cardington; Worcester priory gained Lindridge, and the White Nuns of Brewood Bolde, and Bridge Solers fell to Aconbury; Shipton, Stanton Lacy, Barrow and Acton Round had already passed into the hands of the monks of Wenlock,[7] and Burghill to Llanthony.[8]

In the deeds by which the bishop sanctioned the proceedings the reason assigned was in all cases much the same. The house was poor, often harassed by the burden of debt; it could not meet the claims of the needy, who begged for sustenance at its doors, or of the travellers who sought hospitality on their way; there was danger that the devotion of the inmates might be chilled, and their numbers reduced, if they were not allowed to use the endowments of the churches of which they had already the advowsons. The language employed became purely conventional, and therefore it has not been thought needful to reprint the stereotyped form of the later charters. There is no reason in most cases to doubt the truth of the plea which was put forward so persistently, though a pope rebuked the wealthy house of Durham for requesting a like favour. The monasteries at this time were suffering from straightened means. From extravagance or misgovernment many were involved in debt. Abbots and priors had built on too large a scale, or had spent too much on their own comfort. The streams of the generosity of neighbouring landowners had ceased to flow, or were diverted to the endowment of hospitals and chantries. Men were no longer stirred to admiration, as the Norman barons of an earlier age had been, by the spectacles of ascetic vigour and untiring self-devotion which peopled many a wood and waste with homes of industry and

1—p. 113. 2—p. 17. 3—p. 18. 4—p. 65. 5—p. 136. 6—p. 228. 7—p. 62. 8—p. 9.

prayer. They could not but hear the tales which spread widely in the countryside to the discredit of the convents of Wigmore, Chirbury, and Leominster. The life in others, it was thought, though orderly and peaceful, was nothing very saintly. So laymen ceased to give and monks steadily grew poorer. It was no wonder that they looked with longing eyes at the endowments of the churches of which they were the patrons, or that bishops were inclined to lend a favourable ear to their appeals. For it must not be supposed that tithes were bestowed at the first by the landowners entirely to provide for local needs. That they should give largely for religious uses was pressed upon them with all the authority of the church, but the amount and actual object was long a matter of free choice. What a father gave the son might modify or resume; the tithe of one estate might be given to a religious house, while that of another in the same locality went to the parish-priest. Variety and changes continued till the 12th century, when it became the rule by common law that, in default of documentary evidence that other arrangements had been made, the tithes which had become an obligatory charge should be paid to the incumbent of the parish. In a large number of cases pensions had been assigned to cathedral and collegiate churches. It was only an extension of the existing practice to appropriate the whole, leaving the beneficiary to provide for the local ministrations. The change was made easier by the canonical obligation of celibacy which, irregular before and partial only, was now enforced more strictly.

But if the bishops seem to have favoured the monks too much at the expense of the parochial clergy they checked with a firm hand the abuses which the encouragement of appropriation led to. They insisted on due provision for a vicarial stipend, and it will be noted that an ordinance defining the sources and amount of this was made in every case a condition of the necessary sanction.

The distinctive feature of this register consists in the large amount of historical material which is imbedded in it beyond the bishop's own correspondence and the record of his official work. No other that has been published hitherto—of others we cannot speak—comes near to it in the amount and variety of this illustrative matter. Some of this indeed it has not been thought

necessary to reprint as it can now be found easily elsewhere, such as, for example, the constitutions of Clarendon,[1] and the letter of archbishop Becket to his suffragans announcing the excommunications, at Vezelai in 1166, of offenders against ecclesiastical rights;[2] the great charter of King John as confirmed by Henry III[2]; the charter of forest rights by Henry III;[3] the Domesday return of the manor of Leominster, *in antiquissima littera inventa;*[4] the famous bull of Boniface VIII, the *clericis laicos* of 1296, which by forbidding the payment of subsidies from ecclesiastical property to the crown caused so much excitement in England and France, and was followed by the temporary outlawry of the clergy; the petitions of the prelates and the clergy with the answers of the king[5]; or the letter of Grosseteste, the great bishop of Lincoln, in which he warned Simon de Montfort not to be cruel in punishing too harshly a citizen of Leicester.[6]

What was the occasion or special reason for transcribing any of these documents it is hard to say. A few may have had a connection with some business on hand, or with the political or ecclesiastical conditions of the time, but it would seem as if most of these and others which will presently be noticed were taken as they happened to be found, and were inserted as likely to be useful for future reference, or, as in the case of Grosseteste's letter, as an edifying example of high moral teaching.

The longest of the memoranda which do not record any action of the bishop or of his subordinates consists of the details of the assessment of ecclesiastical property in the diocese of Hereford, made there as elsewhere by order of pope Nicholas IV, for purposes of immediate taxation. Of the whole return, which was printed by order of the government in 1802, only that part of course was copied which concerned the ecclesiastical property in in the see, and that not *in extenso*, but in a summary form. As such it had a natural value for reference in the register. But in no other episcopal document of the period, or near it, that has yet been printed, was like information introduced for local use. As the bishop's clerk who copied the entries was familiar with the personal and local names he has written them accurately in accordance with some form of the varying spelling of the age. The printed volume of the *taxatio* is much less correct. Some

1—p. 108. 2—p. 313. 3—p. 55. 4—p. 125. 5—p. 303. 6—p. 38.

mistakes were naturally made in the original, as we see it in the Record Office, for the clerks employed might easily misread names which they found in the documents which they copied; many more errors were due to the transcribers of the nineteenth century, in whose hands names assumed strange shapes which cannot easily be recognised. Thus omitting the numerous cases where the variations are slight and unimportant, we find in the printed volume, as compared with this register :—

Chopele	for	Topesleye (Tupsley)
Alta Blanca	,,	Aquablanca
Cnomule	,,	Genevile (Joinville)
Middele	,,	Maddeleye (Madley)
Ynyne	,,	Yegne (Eigne)
Menardyn	,,	Maurden
Savvey	,,	Sabandia
Churiswythinton	,,	Chyrchewythintone
Rotesmarle	,,	Rudmarley
Custos Elentore	,,	Custos elemosine
Hope Willelmi, and Hope Wolniche	,,	Hope Wolvine (Woolhope)
Schytrincton	,,	Scutintone (Shetton)
Fabyleye	,,	Faleleye (Fawley)
Denchurche	,,	Deweschirche
Seddestowe	,,	Todeswode
Yrcheneshome	,,	Chirchham
Scowele	,,	Stoke Lacy
Dewerwall	,,	Deweswell (Dewsall)
Cotton S. Nich. de Sotton	,,	Sutton S. Nicholai
Kynslope	,,	Kyweshope (Cusop)
Leynch Wardyn	,,	Leintwardine

Among the insertions of earlier historical evidences there are many which have a special interest connected with diocesan conditions, and which for the most part are not to found elsewhere, even in the archives of the dean and chapter, such as the royal charters of Henry I, Stephen, and Henry II,[1] to the bishops of their time, which consisted almost entirely in the confirmation of existing privileges; or the charters of earl Roger which reaffirmed old rights, and conferred new grants.[2] Two documents give us particulars as to the endowments of the

1—pp. 49-51. 2—pp. 47, 49.

prebend of Wellington, in the twelfth century,[1] and of Gorwall by bishop Hugh in the thirteenth,[2] nearly all of the others having been already constituted under conditions of which we are not informed. Other charters dating from the beginning of the thirteenth century describe the endowments and government of St. Catherine's hospital at Ledbury,[3] founded by Hugh Ffoliot. An ordinance of a later date (1269)[4] modifying the arrangements made by Ralph de Maidstone with regard to the tithes of Diddlebury supplies details of the constitutional position of the vicars choral of that name. A passing visit to the priory of Newent led probably to the insertion in the register of a long charter of Henry II, granted to the parent house of Cormeilles, whose abbot was *ex-officio* a prebendary of the cathedral.[5] It gives a list of the tithes, estates, and rent-charges in the diocese which were in the possession of the abbey. On a like occasion perhaps[6] the archives of the priory of Bromfield were inspected, and a series of its early documents transcribed, including one purporting to be a charter from Edward the Confessor to his clerks at Bromfield. Among other entries of interest which deal with earlier events, and which appear to have no connection with the official work that was going on, we find a long account of matters in dispute in 1252 between bishop Aquablanca and the chapter, decided by papal commissioners mostly in favour of the latter;[7] an account of the losses sustained when Bishop's Castle was taken by John Fitz-Alan in 1263,[8] and the names of the three vills of Lydbury North, which had been seized by H. Lestrange as belonging to the honour of Montgomery.

The long inventory of the ancient relics which were preserved in the priory of Leominster,[9] copied probably during one of the repeated visits to the house, though its historical value cannot be rated very highly, was of real interest to the devout in the diocese, and appealed very strongly to their local pride.

The testimonial of the University of Oxford to the proficiency in study of a young clerk in 1303 was perhaps only one of many of a kind familiar now in college life, but not in the action of the university itself.

1—p. 55. 2—p. 75. 3—pp. 51-53. 4—p. 119. 5—p. 249.
6—In 1305. 7—*Charters*, p. 95. 8—p. 86. 9—p. 124.

There are some entries on subjects which, though not directly connected with the diocese, deserved insertion from their political interest or ecclesiastical importance. Such was the letter of the king of France to the cardinals in 1315, urging them to accept Lyons for the scene of the conclave for the election of a pope, as also the forms in French of the homage performed by John of Balliol, as king of Scotland, to Edward I, with the attestations to it of the magnates of his land;[1] and again, the king's letter to Gilbert de Clare, when he invited him to give his counsel as to the disposal of David of Wales.[2]

One of the most curious of the entries has a strictly local bearing, that of counsel's opinion on the case presented by the bishop as to the prebendal portions of Ledbury.[3] He regarded them as carrying with them the cure of souls in combination with the vicar presented by the portionists, and as limiting the right to hold other benefices with them. The unknown lawyer to whom the question was referred, after much learned disquisition, decided in the negative. The entry is by far the most difficult in the whole register to decipher, and probably few other mediæval documents that have been transcribed surpass it in that respect. The passages of the authorities referred to are very numerous, and they were in text-books then familiar but now commonly unread, the decretals, codex, and the digest. This would matter little if there were any convenient system of quotation by books and chapters numbered. But titles and rubrics only are referred to, and words are replaced by syllables and initial letters, full of meaning to the learned *utriusque juris* of those days, but quite obscure to a modern scholar, who has to hunt them up in the indices of folio volumes or turn over the pages till he finds them.

The bishop's desire to hand down accurate information to times to come is illustrated by the care taken to describe the perambulations in disputed cases, as of the forest of Hay in 1300, the boundaries on the frontier of St. Asaph's,[4] the borders of Lydney, and the like. They mean little to us now that place-names have been often altered, and trees and other landmarks have been lost, but for generations they must have had abiding value.

1—p. 287. 2—p 79. 3—In 1311. 4—p. 207.

The use of private chapels in manor-houses, as arranged with the consent of the bishop and incumbent of the parish,[1] appears here only in its infancy, but it increased rapidly as bishops became indulgent, and country gentlemen, from infirmity or pride, preferred to make their devotions easily at home rather than attend the ministrations of the parish-priest.

The feature of the register which is specially characteristic is the amount of information it contains as to the formal procedure in the papal courts and the official correspondence of the pope. It enables us to realise, as few literary memorials do elsewhere, the course pursued in the different stages of the litigation and the causes of the inordinate delays. The long accounts of the suits of Peter de Langon[2] and John de Aquablanca[3] are in themselves monotonous and weary stuff with their technical phraseology and frequent iterations, but we see how much of the procrastination was due to the rapid changes of short-lived popes and ecclesiastical judges, whose death in each case caused a more or less lengthy break in the proceedings. We admire the resolute pertinacity of a suitor who could brave the dangers of the Roman climate, fatal to so many visitors from the West, and patiently present himself time after time to denounce the contumacy of the defendants and demand definitive sentence in his favour. The number of papal bulls again which have found a place in the register is unusually large. Some indeed we might readily have dispensed with. The long circulars in which Honorius IV[4] in 1285, Boniface VIII in 1294,[5] and Benedict XI in 1303, announced to the English prelates the facts of their election to the throne, are among the worst examples of the style of the papal chancery, being full of involved and stilted verbiage, affected humility, and pious protestations, which it costs no little patience to transcribe. But the documents which illustrate the embarrassments caused by the prohibition of ecclesiastical subsidies contained in the *clericis laicos* are of real interest, especially the partial withdrawal of the order in August, 1296, and the correspondence between the French bishops and Boniface in 1297. In this connection it is matter for surprise that though so much space is given to these documents there is nothing in the register which throws any light upon the state of things in this diocese when the subsidy demanded by the king was withheld by convocation,

1—p. 239. 2—p. 258. 3—p. 321. 4—p. 103 5—p. 328.

and in consequence the clergy were outlawed and their lay fees seized by the king's order, only to be redeemed soon afterwards by the payment of the tax they had resisted. If the bishop sent advice or instructions on the subject no record of it has been made.

Other papal letters copied for us in full relate to the special privileges or protection accorded to various religious orders or houses, as by Gregory X to the Grandmontines,[1] by Martin IV to the grey friars,[2] and by Innocent IV to the heremites of St. Austin,[3] and the powerful and litigious monastery of St. Augustine's, Canterbury. These have little connection with the diocese, and appear to have been entered from their general interest and value. Not much is preserved for us of Clement V. Two bulls cancel or modify constitutions of Boniface VIII, especially that which embittered the relations of the clergy with the crown. But the bull was not recorded which decided the downfall of the Templars; there is nothing about the arrival of the inquisitors who came to conduct the proceedings at the trials at London, Lincoln, and York. The whole of the dark deed is ignored except by the scanty references to the allowances made for the disgraced Templar who was quartered on the monastery of Wenlock in 1313 for his soul's good. There is, however, one characteristic letter of the pontiff, addressed to the archbishop and the prelates of England, in which he adopted unreservedly the king's defence of his relations with Gaveston, and annulled the sentence of exile which had been passed against him, absolving him from the spiritual censures pronounced by the rulers of the church. This was quite in keeping with his mean subservience to the French monarch when the ruin of the Templars was determined.

Attention may be called to one other bull of earlier date, in which Honorius IV[4] denounced the increasing intercourse between the Christians and the Jews. It illustrates one incident in the bishop's life, when, departing from his tolerant attitude on other subjects, he exerted all his influence—though vainly it appears—to prevent the citizens of Hereford from taking part in the marriage festivities of their Jewish neighbours.[5] It was a religious narrowness which he shared with many in the high places both of church and state, though the inhabitants of the city exhibited a

1—p. 83. 2—p. 34. 3—p. 80. 4—p. 139. 5—p. 120.

wider sympathy and juster judgment. But unfortunately we learn from sad pages in our annals that on that subject fierce fanaticism shewed itself in every class in turn.

Registrum Ricardi de Swinfield, Episcopi Herefordensis, A.D. 1283-1327.

1. REGISTRUM DOMINI RICARDI, DEI GRACIA ELECTI HEREFORDENSIS, INCIPIENS IN CRASTINO BEATI THOME MARTIRIS, ANNO DOMINI M°CCC°LXXX° SECUNDO.

1283. *Feb. 25.—The bishop elect is unable to give a canonry or benefice to Nicholas de Geneville, as the king desires, for he is barely ten years old, but will meantime assign a pension of ten marks to him.*

PRO NICHOLAO DE GENVILLE.—Excellentissimo domino suo, domino Edvardo, Dei gracia regi Anglie, Hybernie, et domino Aquitanie, suus Ricardus, ejusdem permissione electus Herefordensis, submissionem et quicquid poterit reverencie et honoris. Litteras vestre regie majestatis nuper recepi super promocione Nicholai de Geneville, a vobis per dominum cancellarium michi assignati, cujus promocionem ob causas quas michi mandastis salvo honore Dei desidero quantum possum. Verum quia idem Nicholas adhuc in etate puerili constitutus, cum vix, ut dicitur, habeat x annos, non multum sit babilis ut inter canonicos ecclesie sana consciencia collocetur, nec beneficium alterius generis, utpote curam animarum habentis, sit capax donec xxv^{m} annum etatis attigerit secundum canonicas sancciones, vestre regie celsitudini omni devocione qua possum supplico quatinus, pensatis omnibus predictis, moleste non feratis quod ipsum hactenus non potui promovere, nec eciam aliquod competens beneficium contuli, ex quo a vobis recessi, nisi unicam prebendam quam cuidam discreto viro, capellano, communicavi qui die noctuque in ecclesia Herefordensi non desinit deservire. Ipsum tamen ob reverenciam vestre regie majestatis, donec aliquantum maturioris etatis existat et iterum facultas se offerat, in x marcis annuis de mea camera providebo, super quo si amicis suis placuerit, cum fuero consecratus, sibi per meas litteras patentes faciam certitu-

A.D. 1283. dinem. Voluntatem vestram michi tanquam vestro clerico humili et devoto mandare secure poteritis quia quod michi mandatis laborabo totis viribus adimplere. Valeat vestra regia celsitudo semper prosperis incrementis. Datum apud Wyteburne in crastino beati Mathie, apostoli, anno Domini M°CC°lxxxij°.

Feb. 25.—Letter to Geoffrey de Geneville explaining that Nicholas, his son, is so young that he cannot yet have an ecclesiastical benefice conferred on him.

PRO EODEM NICHOLAO.—Au noble bier[1] e sun trescher ami mun sire Gefrey de Genvil, Richard, par la grace Deu elye de Hereford, salut et taun ke il puet de bien et de honur. Cher sire joe vus prie ke vus ne enveuillez mie tut ne aye joe pas encore done a Nicholas votre fiz benefice de seinte eglise, kar il est encore de si tendre age, com vus bien savez, ke joe ne le purrai mie encore fere aveke saine conscience, mes kaunt il serra de aukes plus meur age e plus saura de clergie, joe le avauncerai mult volantiers avec la ayde notre seignur, e ke vus sachez ke joe desir sun plaisir e sa honur, tut eye joe une des mendres evesches de Engleterre kaunt a la value, si ly dorrai joe cheskun an de ma chaumbre dys mars a la ke joe le averai avaunce. E sur coe ly frai joe ma lettre overte autre si tost cum joe serrai sacre, sil vus pleise, e ly comencerai volentiers a fere paer kaunt joe averei receu les frui de mevesche cest an ou apres kaunt vus le enverres al escole. A Deu ki vus gart. Donee a Wyteburne lendemain de la seint Mathie, apostle.

Fol. 1b. *Mar. 11.—Mandate to the official to cite the candidates for ordination to appear at Ledbury.*

MANDATUM SUPER ORDINIBUS FACIENDIS.—Ricardus, permissione divina Herefordensis ecclesie humilis minister, dilecto in Christo filio, officiali suo Herefordensis ecclesie salutem, graciam, et benediccionem. Quia favente domino die sabbati qua cantatur *sicientes* apud Ledebury ex officii nostri debito proponimus ordines celebrare vobis mandamus in virtute obediencie firmiter injungentes quatinus omnes rectores, vicarios, necnon et alios titulos sufficientes habentes, nostre Herefordensis diocesis, in sacerdotium hactenus non promotos, citetis seu citari faciatis generaliter

1—Apparently, like *ber*, equivalent to baron.

283. et peremptorie quod compareant in predicta ecclesia de Ledebury dicto die quos ipsorum beneficiorum et titulorum cura requirit ordines suscepturi. Qualiter hoc mandatum nostrum fueritis executi nos dicto die et loco significetis per litteras vestras patentes harum seriem continentes. Datum apud Bosebury, v° id. Marcij, anno Domini M°CC°lxxx° secundo, consecracionis nostre primo.

Mar. 14.—Letter to the king that the church of Stretton, which is in the gift of the crown, has been declared vacant by the archbishop.

Littera domino regi directa super vacacione ecclesie de Strattone in Strattonesdale.—Excellentissimo principi et domino Edvardo, etc. Nuper, scilicet nona die Marcii, apud Gloucestriam reverendus pater, dominus Cantuariensis archiepiscopus, judicialiter ecclesiam de Strattone in Strattonesdale, nostre Herefordensis diocesis, ipso jure vacare pronunciavit nobisque ibidem presentibus firmiter injungens ut vestram regiam majestatem, ad quam pertinet jus patronatus ecclesie memorate, de sua pronunciacione certificare nostris litteris curaremus. Vestre igitur magnificencie innotescimus per presentes quod prefata ecclesia, ut asseritur, vacat et diu vacavit pro tempore retroacto, vestram dominacionem humilissimis precibus supplicantes ut eidem ecclesie de persona ydonea, que possit et velit ad vestri exoneracionem et nostram in eadem personaliter residere et curam gerere animarum, placeat providere intuitu caritatis. Valeat vestra regia majestas semper in Domino. Datum apud Bosebury, ii° id. Marcii, anno Domini supradicto.

Mar. 21.—Mandate to the dean of the Forest to hold an inquiry as to the alleged pollution of the church and cemetery of St. Briavels and to give the fitting instructions to the priest of the church.

Mandatum de inquisicione facienda super effusione sanguinis in cimiterio de sancto Brevello.—Ricardus, etc., decano de Foresta salutem, etc. Accedens ad nos frater domini Grymbaldi Pauncefot sua nobis insinuacione monstravit quod, cum quidam nuper proprie salutis immemores extra cimiterium ecclesie sancti Brevelli habuissent conflictum, unus ex eis percussus in capite taliter cecidit infra scalarem aditum cimiterii memorati

A.D. 1283. quod sanguis ex eodem profluens partem illi loco continuam sed infra septum cimiterii solummodo maculavit, ipsa ecclesia et ceteris cimiterii partibus remanentibus impollutis, adjiciens quod hac de causa presbiter prefate ecclesie recusat divina celebrare. Quocirca vobis mandamus firmiter injungentes quatinus ad dictum locum, quamcicius commode potueritis, accedatis et super hiis auctoritate nostra diligentem facias inquisicionem. Et, si per eandem inquisicionem inveneritis vera esse omnia supradicta, tunc predicto presbitero injungatis quod occasione predicta decetero non omittat in predicta ecclesia celebrare, presertim cum ad profanacionem cimiterii profanacio ecclesie necessario non sequatur; hoc eciam dicto presbitero injungatis quod, si cimiterium fuerit profanatum per sanguinem violenter effusum, in eodem non sinat corpora fidelium sepeliri donec reconciliatum existat. Et quid super hiis feceritis, etc. Datum apud Bosebury, xij° kal. Aprilis, etc.

Mar. 17.—The king desires fuller information as to the church of Stretton.

Littera regis pro declaracione littere domini suprascripte.—Edvardus, etc. Cum significaveritis nobis quod venerabilis pater, Cantuariensis archiepiscopus, pronunciavit ecclesiam de Strattone in Strattonesdale, vestre diocesis, et ad nostram donacionem spectantem, de jure vacantem, omissa declaracione juris et causa vacacionis ejusdem super quibus deceret nos cerciorari priusquam ad eandem presentaremus, paternitatem vestram rogamus quatinus super jure et causa vacacionis predicte per litteras vestras distincte et aperte nos cicius cercioretis ut inde sic cerciorati faciamus quod de nostro consilio videbimus fore faciendam. Datum sub privato sigillo apud Aberconwey, xvij° die Marcii, anno regni nostri undecimo.

Mar. 23.—The bishop, in answer to the king's letter, informs him that the archbishop had declared the church of Stretton void, as Philip, called the Welshman, who had obtained possesion of it wrongfully, had failed to proceed to priest's orders as a statute of the council of Lyons required.

Fol. 2. Declaracio litterarum precedencium.—Excellentissimo principi et domino suo reverendo, domino Edvardo, etc. Ricardus, etc. Vestre nuper regio denunciavimus majestati quod venerabilis

1283. pater, archiepiscopus Cantuariensis, pronunciavit judicialiter ecclesiam de Strattone in Strattonesdale, nostre diocesis, de jure vacantem, cujus ecclesie jus patronatus ad vos dinoscitur pertinere; verum quia placet vobis cerciorari per nos de jure et causa vacacionis ejusdem ecclesie priusquam presentetis ad ipsam, prout in vestris litteris nobis missis vidimus contineri, cupientes in quantum possumus vestre excellencie voluntatem in hiis et in aliis adimplere, licet non fuerit consuetum quod locorum diocesani tales declaraciones faciant ecclesiarum patronis, sed simplicem vacacionem tantum denuncient earundem, eidem vestre excellencie innotescimus per presentes, quod nona die mensis Marcii proximo preteriti, prefatus dominus archiepiscopus de vacacione dicte ecclesie Gloucestrie judicialiter cognoscens, racione visitacionis sue quam fecerat in nostra diocesi predicta, magistro Philippo, dicto Wallensi, qui dictam ecclesiam de facto occupaverat, coram ipso tunc personaliter comparenti, palam imposuit quod ipse Philippus eadem ecclesia proprium discipulum qui ipsam antea rite tenuerat supplantans pessime defraudaverat, et jam fere per quinque annos postquam adeptus est possessionem dicte ecclesie talem qualem per varia fingmenta ordinem sacerdocii subterfugit, contra sue institucionis formam que continet quod sacerdos fuerit infra annum secundum statuta concilii Lugdunensis. Et cum idem Philippus ad hec sibi imposita nec impedimentum vestri servicii quoad ordinem prefatum nec aliquid aliud legitimum pretendisset, idem dominus archiepiscopus ipsam ecclesiam maxime auctoritate dicti concilii pronunciavit esse vacantem et eundem Philippum nullum jus habere penitus in eadem. Hoc vestre reverencie cum declaracione ecclesie innotescimus ut vos, si placet, quod vobis incumbit ulterius faciatis. Conservet altissimus vos et vestros, etc. Datum apud Bosebury, xxiij° die mensis Marcii, anno Domini M°CC°lxxx° secundo.

Mar. 24.—The bishop writes to the dean and chapter to express his surprise that they refuse to allow Robert of Gloucester, lately collated to a prebend, to receive a share of the common fund.[1]

Littera transmissa capitulo.—Ricardus, etc., venerabilibus viris, decano et capitulo, etc. Humana benivolencia multo magis ad beneficiendum allicitur dum benefacta exquisitis adinvencionibus

1—Two of the prebends did not carry with them the right to a canonry, but no explanation has been found of the conditions here referred to.

A.D. 1283. non leduntur. Cum itaque ad vos plusquam ad alios afficiamur, sicut tenemur ex debito, ut prebendas vestras in meliores commutemus cum optulerit se facultas, non sufficimus admirari quod magistro Roberto de Gloucestria percepcio commune in ecclesia vestra subtrahitur pro eo quod prebendam que fuit domini Galfridi de Neubaud defuncti, qui nec parvam nec magnam communam percepit, contulimus eidem magistro, presertim cum nec statuta vestra nec consuetudines, ut puto, super casu hactenus inaudito a percepcione magistrum abjudicent memoratum. Quocirca vestram benivolenciam affectuose requirimus et rogamus quod super premissis erga predictum fratrem vestrum et concanonicum vos taliter habeatis ut vobis pocius quam extraneis, cum
Fol. 2b. opportunitatem habuerimus, beneficere debeamus, et quod ex bono affectu conferimus sinistra interpretacione in grave dampnum donatarii non redundet. Vester cetus reverendus prosperis floreat incrementis. Datum apud Bosebury, ix° kal. Aprilis, etc.

Mar. 30.—The king declines to allow that benefices in his patronage are subject to the rule made by the council of Lyons as to proceeding to priest's orders.

Littera domini regis.—Edwardus, etc. Litteris quas nobis super vacacione ecclesie de Strattone in Strattonesdale, nostri patronatus, misistis receptis et earum tenore plenius intellecto, pronunciacionem vacacionis ipsius ecclesie et ipsius pronunciacionis relacionem per ipsum cuius suffraganeus existis nuper factam, eo pretextu precipue quod rector predicte ecclesie se non fecit juxta statuta concilii Lugdunensis ad ordinem sacerdocii promoveri, non supponimus se extendere ad regiam dignitatem, nec nos nec nostrum patronatum quocumque existat ad observacionem statutorum huiuscemodi attendimus aliquatenus obligari. Verumptamen si evidencior subsit causa per quam vacet ecclesia supradicta, utpote quod rectore cedente vel decedente ipsam vacare contingat, tunc demum deliberato consilio super hoc disponemus prout oportunum fuerit et salubre. Datum apud Aberconewey, xxx° die Marcii,, anno regni nostri xj°, sub sigillo nostro privato.

A.D. 1283. *April 13.—The bishop writes to Matilda Mortimer to demand that William Ingelraund, an acolyte, who has been imprisoned in her castle of Radnor, should be set at liberty.*

Pro Willelmo Ingelraund, clerico.—Nobili domine et in Christo dilecte, Matilde de Mortuomari, Ricardus etc. Ex fidedignorum relacione suscepimus quod quidam proprie salutis immemores, in prejudicium ecclesiastice libertatis et ecclesiasticis personis concesse, Willelmum Ingelraund, accolitum, nostre diocesis, pro transgressione personali maliciose sibi imposita, ceperunt seu capi fecerunt et in castro vestro de Radenora incarcerarunt, et eundem, spreta requisicione ecclesie, in hoc sacrilegium committentes adhuc detinent captivatum. Quocirca dominacionem vestram requirimus et rogamus quatinus prefatum clericum nostrum decano nostro Leominstrie faciatis liberari, consulentes dictis transgressoribus ecclesie quod Deo et ecclesie satisfaciant de premissis. Alioquin contra eosdem quatinus de jure oportuerit procedetur set invite. Valete. Datum apud Arleye, idibus Aprilis, etc.

April 13.—The dean of Leominster is instructed to proceed to Radnor castle and demand the person of William Ingelraund.

Pro eodem.—Ricardus, etc., decano Leominstrie, etc. Intelleximus quod Willelmus Ingelraund, accolitus, nostre diocesis, pro quadam transgressione personali sibi maliciose imposita, per laicos captus est et in castro de Radenora detentus, in prejudicium ecclesiastice libertatis. Quocirca vobis mandamus in virtute obediencie firmiter injungentes quatinus ad prefatum castrum, adjunctis vobis quibusdam sacerdotibus vestri decanatus, personaliter accedatis, et prefatum clericum nostrum in forma ecclesie requiratis, resistentes et rebelles per censuram ecclesiasticam previa racione compescentes. Et quid in premissis feceritis, etc. Datum apud Arleye, idibus Aprilis, etc.

1286. *Mar. 2.—The bishop writes that he is unable to collate at the king's request Walter de Northam to an archdeaconry which William de Montfort is incorrectly alleged to have held in the diocese of Hereford.*

Fol. 3. Regi.—Excellentissimo principi, etc., Ricardus, etc. Litteras vestre regie majestatis nuper, saltem prima die Marcii, recepimus ad hoc nobis directas ut archidiaconatum quem magister Willelmus

A.D. 1286. de Monteforti nuper habuit in ecclesia nostra Herefordensi, quem per cessionem ejusdem ad presens esse vacantem vobis fuerat memoratum, discreto viro et familiari clerico vestro, magistro Waltero de Northam, conferremus. Verum quia magister Willelmus predictus nunquam in nostra Herefordensi ecclesia archidiaconatum possedit, nec aliquod beneficium quod in nostra diocesi est adeptus resignavit, ut credimus, vestre excellencie supplicamus ut nos quoad ea que vestrum mandatum regium continebat habere dignemini excusatos. Rex omnium seculorum vos ad regimen regni vestri in omni prosperitate conservet per tempora diuturna. Datum apud Arleye, secunda die mensis Marcii, anno gracie M°CC°lxxx° quinto.

The various proceedings in the suit with the bishop of St. Asaph.

In causa G. Assavensis quatuor sunt processus.—Primus processus habitus fuit coram priore S. Oswaldi de Gloucestria, Wygorniensis diocesis.

Secundus habitus fuit coram priore de Wormbrugge et conjudice. Et sunt isti duo processus depositi per magistrum J. de Buterley penes Spinam, mercatorem de societate Pistoriensium in curia Romana.

Tercius processus habitus fuit coram fratre archiepiscopo Cantuariensi.

Quartus processus habitus est in curia Romana per appellacionem interjectam ab eodem archiepiscopo. Et isti duo processus resident penes magistrum Cursium de sancto Geminiano, procuratorem in curia Romana substitutum dicti Johannis.

The proctor Cursius has the documents connected with the suit with the abbot and convent of Reading.

Item processus contra abbatem et conventum Radinges super institucione et destitucione prioris in prioratu Leominstrie residet penes dictum magistrum Cursium.

1283. *Aug. 12.—A bond enforcing payment to the mayor of London of money received by the bishop from Thomas de la Wane.*

Memorandum quod ij° idus Augusti, anno Domini M°CC°lxxx° tercio, apud Bosebury emanavit litera obligatoria . . . solvendis

A.D. 1283. domino Henrico dicto le Waleys, majori Londoniensi, in festo sancti Andree, apostoli, anno Domini supradicto, quam quidem pecuniam prius receperat dominus per manus Thome de la Wane.

Oct. 10.—The bishop borrows twenty marks of Alan de Creppinge to be repaid at Easter, 1285.

Memorandum quod vj° idus Octobris, anno Domini M°CC°lxxx tercio, recepit dominus a magistro Alano de Creppinge, canonico Herefordensi, apud Sugwas viginti marcas ex mutuo solvendas easdem dicto magistro Alano vel suo certo procuratori die Pascho, anno Dom. M°CC°lxxx° quinto.

Ordinance of the bishop respecting the income of the vicar of Burghill, to which the prior and convent of Llanthony, as rectors, have agreed.

Fol. 3b. Composicio inter priorem Lantonie et vicarium de Burhulle.—Omnibus sancte matris ecclesie filiis ad quos presens scriptum pervenerit R., etc. Ad universitatis vestre noticiam volumus pervenire quod nos, assensu et voluntate dilectorum in Christo filiorum, G., prioris, et conventus Lantonie, talem in ecclesia de Burhulle vicariam perpetuam, communicato canonicorum nostrorum consilio, auctoritate nostra episcopali constituimus. Vicarius siquidem ejusdem ecclesie perpetuus percipiet singulis annis tam de garbis decimarum quam de obvencionibus altaris et cimiterii terciam partem in omnibus, excepto quod nichil omnino habebit de terra ad ecclesiam pertinente nec de decima inde proveniente preter mesuagium quod fuit Willelmi pistoris. Dicte vero ecclesie vicarius de omnibus consuetudinibus ad episcopos Herefordensis ecclesie et officiales suos respondebit et ecclesiam acquietabit. Quod ne processu temporis in irritum duci valeat presenti scripto et sigilli nostri munimine confirmare curavimus. Hiis testibus, magistro Nicholao de Hamptone et aliis.

Sept. 27.—The bishop writes to Peter Corbet to beg him to check the violent action of his men in regard to ecclesiastical property and rights at Worthen.

Domino P. Corbet pro sequestro apud Worthim violato.—A sun cher ami en Deu, sire Peres Corbet, Richard, par la

A.D. 1283. grace de Deu eveske de Hereford, salut e cheres amitez aveke la grace e la benecun nostre seynur, sire sachez ke nus frum volentyers vostre priere en dreit de la besogne la persone de Worthyn e en dreit de totes autre chose resonables ke vus nus maunderez solom nostre le poer, kar nus serrum mult lez de fere chose ke vus plust, e ke fust a vostre honur, e autre si esperrum nus ke vus le frez pur nus, si il vus plest, e nommement en besoyne ke vus peut turner a honur e a salu de vostre alme. E pur ceo vus prium nus e requerrum ke vus par le honur de Deu e de seinte eglise ne volez mie suffrer ke vos gens facent tort ne grevances a gens de seinte eglise ki sunt demurrauns pres de vus; issi vus prium nus ke vus facez vos gens amender les trespas ke il ont fet a la eglise de Worthyn, kar lon nus fet a saver ke il pernent a force illek les offrendes e les diniers ke devent par reson apurtener a les executurs Comind Bagot ke fust persone illek, solom le dreit de evesche de Hereford, puske il murrust leyns apres la feste seint David en cest an. Dunt il sunt apertement escumegez de Deu e de tus ceus ke seinte eglise unt a garder. E pur ceo vus prium nus ke vus le volez pur teus tener jeke il eyent amendez lur trespas, e soent asons del escumenge. Estre ceo sire joe vus prie par Deu ke vus volez enquere par teles gens de evesche de Hereford coment nostre seynur, le roy de Engletere, ke Deu garde, e mun sire Edmund sun frere e les autres grons seynurs de Engletere, ke unt avohisons de eglise en le evesche de Hereford, e soy portent par eus e par lur gens de ver teus ke unt este persones de lur mosters e de ver les byens de seinte eglise, e vus troverez ke il ne se entremettent de petit ne de grant de lur offrendres ne de lur autres byens ke partenent a seinte eglise, ne par prise ne par eschast, si ne fut par la volente de eus e de lur ordineres. E autre si vus prium nus ke vus commandez a vos gens ke el suffrent ke seinte eglise eit ses franchises, ke ele ad par tut le mund, la ou ele est en vostre avoesun e vostre vesinage, kar tut seyum nus vostre ami e vostre benvolant entre nostre petit poer, nus ne porrum plus lenghement suffrir ke nus ne fasum ce ke la dreiture de seinte eglise demande encontre teus trespas. A Deu ke vus gard a tuz jurs. Donee a Ledebury le dimange proscheyn devunt la feste seint Michel.

A.D. 1279. *Aug. 5.—Indulgence offered by the archbishop of Canterbury for prayers at the tomb of Beatrice, daughter of Henry III, or at the cross in Reading.*

Fol. 4. Littera domini archiepiscopi Cantuariensis.—Universis sancte matris ecclesie filiis Johannes permissione divina Cantuariensis ecclesie minister humilis, totius Anglie primas, salutem illam quam sanguis exhibuit salvatoris. Verecunde confessionis veritas ac contricionis sinceritas lacrimosa tante sunt in divino judicio potestatis ut inferni dirumpant federa, predentur adversarios, cives celestes letificent, Christo capiti socient, et offensam placent altissimi Domini majestatem, et idcirco libenter illis damus operam per que homines circa salutaria socordes, in perniciosa proclives, ad predictam salutis antidotam deducuntur. Illam autem dumtaxat contricionem credimus esse veram que mala commissa detestando prosequitur satisfaciendo pro perpetratis sceleribus indefesse. Sed quia in hujusmodi solucione debita pigrescit plurimum humana fragilitas, medelas subterfugiens onerosas, indulgenciarum exhibuit remedium illius pietas qui, ut sacra aiunt eloquia, thesaurus est hominibus infinitus, ex cujus inexhauste bonitatis affluencia qui piacula nostra in cruce portavit nonnunquam commutatur penitencia, et pro piis causis eciam pars aliqua injuncte penitencie relaxatur. Nos igitur attendentes christianissime illustrium ac illustrissime christianarum merita, domine saltem Beatricis, filie recolende memorie domini scilicet Henrici, Dei gracia quondam regis Anglie, cujus domine irreprehensibilis honestas magnam mundi latitudinem decoravit, ut suffragemur illi, si forte egeat, ac orantes ad proprium commodum excitemus, universis subditis nostris, et aliis quorum id prelati ratificandum duxerint, contritis veraciter et confessis, qui pro ipsius anima oracionem dominicam cum salutacione gloriose virginis devote dixerint, vel alio modo instanter oraverint, seu in ecclesia fratrum minorum Londoniis ubi corpus ipsius est traditum sepulture, seu ad crucem Radinges que pro ipsius memoria erecta dinoscitur, de omnipotentis Dei confisi misericordia ac sanctorum suorum meritis innitentes, quadraginta dies de injuncta sibi penitencia relaxamus. Ratificamus nichilominus alias indulgencias quas per suffraganeos nostros seu quoscumque episcopos catholicos pro eadem causa eisdem locis discrecione previa sunt collate. Quas indulgencias iis credimus valituras qui ex ipsarum occasione non sumunt tepide penitendi audaciam nec minus claves ecclesie reverentur. In cujus rei

A.D. 1279. testimonium, etc. Datum apud Morthelacum, nonis Augusti, anno Dom. M°CC°lxx° nono, etc.

1283. *April 3.—Discharge of a debt owing by the late bishop to his sister, Juliana de Gregory, by bishop Swinfield and his co-executors.*

Memorandum quod iij° die Aprilis, anno consecracionis nostre primo, de consilio et assensu domini precentoris Herefordensis et domini Walteri de Rudmarleye, coexecutorum nostrorum de testamento domini nostri Thome, proximi predecessoris nostri, precepimus litteratorie Ricardo, preposito de Bosebury, et Willelmo, preposito de Estenora, quod uterque eorum liberaret domine Juliane de Tregoz v quarteria frumenti de blado ipsius defuncti, ita ut x quarteria frumenti haberet in universo in solucionem debiti in quo idem predecessor noster eidem sorori tenebatur dum vixit.

June 11.—Dispensation for illegitimacy granted to Osbert de Upton.

Iij° idus Junii, anno predicto, auctoritate domini Martini, pape quarti, dispensavit dominus de Osberto de Uptone, clerico, qui defectum natalium patebatur de diacono genitus et soluta, ita quod ad omnes ordines statutis temporibus possit promoveri et ecclesiasticum beneficium, eciam si curam habeat animarum, optinere, dum tamen in eodem velit residere.

April 19.—Details of the financial agreement between the bishop and John de Buterleye, his proctor at Rome.

Fol. 4b. Convencio inter J. de Buterleye et E. de Warefeld.—Memorandum quod nonodecimo die mensis Aprilis, anno Domini M°CC°lxxx° tercio, videlicet in crastino Pasche illo anno, convenit inter dominum episcopum et magistrum Johannem de Buterleye, clericum, quod idem Johannes preparans tunc versus Romanam curiam iter suum intendet principaliter ac eciam diligenter omnibus causis, necnon et aliis negociis in eadem curia prius emersis tempore predecessoris episcopi memorati, et in posterum emergendis, et ad hec habuit procuratorium a domino episcopo continens inter alia quod idem Johannes habuit potestatem substituendi quociens expedire videret, tam in contradictarum audiencia quam

A.D. 1283. ecclesiasticarum; capiat autem prefatus Johannes a dicto domino episcopo, quamdiu in dicta curia pro eodem episcopo steterit, decem marcas annuas pro se ipso, et nichilominus dictus episcopus faciet sibi pro salariis advocatorum et aliis expensis circa dicta negocia apponendis, ut pro scriptura processuum et hujusmodi, pecuniam ministrare. Convenit ad hoc quod dictus episcopus mittat ad curiam xx marcas, ita quod dictus Johannes eas habeat ibidem ad tardius ad festum sancti Michaelis proximo sequens, de quibus medietatem habeat pro scripto per annum, et viij marcas pro salario dominorum advocatorum ad annum, et duas marcas pro salario Johannis de Burtone substituti sui in audiencia; ita quod satisfacto dicto J. de Burtone pro tempore preterito revocetur sua substitucio decetero sibi per dictum J. de Buterleye pro domino episcopo prius facta, quia supervenit postmodum magister Edmundus de Warefeld cum quo convenit in festo beate Trinitatis, videlicet xiij° die mensis Junii, anno predicto, quod idem Edmundus procurabit omnia negocia ipsius episcopi in audencia contradictarum curie memorate, et habebit a domino episcopo iij marcas annuas dum procurabit negocia supradicta, et ad hec habebit idem Edmundus procuratorium domini principale, habens in eo potestatem substituendi, cum viderit expedire, et hec est causa quare predicta substitucio facta dicto J. de Burtone per dictum J. de Buterleye, sicut continetur superius, revocatur. Et sciendum quod nichil de dictis convencionibus inseritur in littera aliqua, nisi tantum domini procuratoria magistris predictis J. et E. facta, set tamen verbaliter fuerunt tam salaria dictis procuratoribus promissa quam alia recitata in presencia domini episcopi, magistri R. de Sevenake, et Johannis de Clare. Preterea est sciendum quod dominus episcopus misit ad curiam statim post dictam convencionem factam cum dicto J. de Buterleye xl solidos ad procuracionem ejusdem, ad expensas causarum ibidem, et debet dominus episcopus cerciorari per dictum J. de Buterleye qualiter dicti xl solidi expenduntur, et quantum ulterius processu temporis oportet mittere ad curiam pro ipsarum causarum expensis secundum quod procedunt tepide vel maturant.

June 19.—The king prohibits legal proceedings against Edmund Mortimer in any court beyond the realm.

Fol. 5. LITTERA DOMINI REGIS INHIBITORIA PRO DOMINO EDMUNDO DE MORTUOMARI.—Edwardus, etc. Cum a sede apostolica specialiter

A.D. 1283. sit indultum ne qui de regno nostro trahantur in causam extra idem regnum, vobis inhibemus ne Edmundum de Mortuomari, thesaurarium Eboracensem, clericum, de regno nostro citetis seu trahatis in placitum extra [regnum] nostrum predictum in lesionem indulgencie memorate, maxime cum idem Edmundus infra idem regnum paratus sit in omnibus stare juri. Et ita vos habeatis in hac parte quod ad vos tanquam ad privilegiorum nostrorum violatorem graviter capere non debeamus. Teste me ipso apud Rothelane xix° die Junii, anno regni nostri undecimo.

July 7.—Grant of a pension of ten marks a year to Nicholas de Genevyle.

Pro Nicholao de Genevyle.—Ricardus, etc., dilecto, etc., Nicholao de Genevyle, etc. Affectantes in omnibus que secundum Deum fieri possunt regiis obtemperare beneplacitis et mandatis, ipsius, ut moris est, precibus inclinati, tibi concedimus per presentes ut de camera nostra decem marcas annuatim recipias caritative in festo annunciacionis dominice, tibi vel tuo certo procuratori persolvendas donec, tuis suffragantibus meritis, ulterius duxerimus providendum. In cujus rei, etc. Datum Leominstrie, die translacionis beati Thome, martyris, etc.

July 19.—The bishop sanctions the purchase by Robert de Furches of property from Richard fitz-Robert of Brockhampton.

Pro Roberto de Furches.—Ricardus, etc., dilecto et fideli suo Roberto, dicto de Furches, etc. Tenore presencium tibi concedimus ingressum in terras et tenementa cum advocacione capelle et aliis suis pertinenciis que, ut dicitur, nuper emisti de Ricardo filio Roberti de Brockhampton in manerio nostro de Bromyard, salvis nobis et successoribus nostris omnibus juribus et serviciis consuetis et debitis pro eisdem, salva eciam exaccione relevii et herieti nobis debiti racione contractus superius annotati. Valeas. Datum apud Prestebury, xiiij kalendas Augusti, anno Dom. M°CC°lxxx° tercio, etc.

April 6.—Details of the bishop's visitation of the priory of Leominster.

Visitacio Leominstrie.—Memorandum quod anno Dom. M°CC°lxxx° tercio, etc., viij° idus Aprilis, idem pater fuit apud

A.D. 1283. Leominstriam causa visitandi monachos prioratus loci ejusdem, et primo, proposito verbo divino in ejusdem loci capitulo, pacifice dictos monachos visitavit, et postmodum correcciones super defectibus ibidem inventis exercuit, ut decebat. Idem vero episcopus sedens in dicto capitulo examinavit personaliter fratrem Johannem Gerand, priorem loci, fratrem Thomam de Wakyntone, elemosynarium, fratrem Nicholaum de Byflet, et Robertum de Burleye, monachos ibidem. Magister vero Rogerus de Sevenoke, canonicus et tunc officialis Herefordensis, de mandato dicti episcopi speciali examinavit fratrem Mauricium de Henle, et fratrem Elmirum, monachos. Et magister Robertus de Gloucestria, tunc canonicus Herefordensis, ad mandatum ejusdem episcopi examinavit quendam fratrem Paganum, fratrem Robertum de Winchesburne, et fratrem Ricardum de Wyntone, monachos ipsius loci.

Convenerunt et alii multi in dicta visitacione presentes, videlicet dominus A., Abbas Wygemore; magister W[illelmus] de Conflans, archidiaconus Herefordie; dominus Willelmus de Albiniaco, canonicus Herefordensis; et Gilbertus de Segrave; magistri Gilbertus de Swynefeud, Philippus de Kynerdesley, et Ricardus de Hopton; domini Adam, vicarius Leominstrie, Johannes de Kemeseye, rector ecclesie de Estenora, Gilbertus de Chyveningke, capellanus; item dominus Willelmus de Mortuomari, senescallus dicti domini episcopi; dominus Johannes de Clara, rector ecclesie de Colewell; Johannes de Eynes, et Robertus de Newent, clerici; item Warinus de Grandene, Robertus de Wodeford, Thomas de la Dane, Willelmus de Chyvenynge, Nicholaus de Hodenet, Johannes de Basenyle, Robertus de Stystede, et Robertus Deinte, laici; et quamplures alii.

July 30.—The bishop sends to the pope for absolution Walter de Thorngate, acolyte, who had assaulted in church the vicar of Mamble.

Fol. 5b. PRO SOLVENDO A PAPA.—Sanctissimo in Christo patri ac domino suo karissimo, domino Martino, Dei providencia universalis ecclesie summo pontifici, Ricardus, etc., pedum oscula beatorum. Walterus de Thornesyate, acolitus Herefordensis diocesis, ac presencium exhibitor, dum infra octabas apostolorum Petri et Pauli, scilicet Sabbato circa horam vespertinam, in ecclesia parochiali de Mamele, dicte diocesis, in ordine suscepto deservire deberet, motus instinctu diabolico in dominum suum presbyterum et perpetuum vicarium

A.D. 1283. ejusdem ecclesie nequiter irruebat, et ipsum in brachio cum quodam cultello in presencia quorundam ordinatorum graviter vulneravit, propter quod in canonem *late sentencie* dampnabiliter incidebat; verum idem acolitus apud prefatum vicarium per instanciam communium amicorum obtinuit postmodum quod injuriam et dampnum sic illata idem vicarius totaliter, quatenus in eo fuit, remisit eidem. Unde eundem acolitum cum testimonio meo super satisfaccione hujusmodi ad presenciam sanctitatis vestre transmitto absolvendum. Conservet vos Deus ad regimen ecclesie sue sancte per tempora feliciora. Datum apud Prestebury, iij° kal. Augusti, anno Dom. M°CC°lxxx° tercio, etc.

Oct. 11.—Mandate to the sub-dean to induct the dean to the church of Eton which is annexed to the dean's office during his lifetime.

Fol. 6. Ricardus, etc., subdecano Herefordensi, etc. Quia ecclesiam de Etone, nostre diocesis, vacantem per resignacionem Johannis de Aprino, quondam rectoris ejusdem, domino J[ohanni] decano ecclesie Herefordensis contulimus ut eandem habeat suo decanatu, quoad vixerit, annexam, ac idem dominus decanus seipsum in corporalem possessionem ejusdem ecclesie convenienter non possit inducere, cum inter inducentem et inductum requiratur distinccio personarum, vobis salvo in omnibus jure decani predicti mandamus quatinus ipsum inducatis in corporalem possessionem ecclesie ac defendatis inductum. Valeas. Datum apud Sugwas, v^to^ id. Octobris, anno Dom. M°CC°lxxx° tercio, etc.

Oct. 20.—The bishop renews his request that the dean and chapter will allow the burial in Holmer of a poor parishioner which, much to his surprise, they have before refused.

Pro parochianis de Holemare.—Ricardus, etc., decano et capitulo, etc. Cum die hesterna per parochiam de Holemare transiremus parochiani ipsius ecclesie nobis lacrymabiliter ostenderunt quod non licet eis pro vobis corpora pauperum ejusdem parochie ecclesiastice in cimiterio de Holemare tradere sepulture, prout consueverant ab antiquo; corpori eciam cujusdam paupercule mulieris defuncte prefate parochie eadem die nos ipsi officium sepulture exhibuissemus ibidem si vestro non duxissemus deferendum honori, et iccirco transmisimus ad vos duos vel tres viros

A.D. 1283. ejusdem parochie qui opus hujus pietatis vobis vice nostra referrent, et a vobis licenciam sepeliendi funus hujusmodi postularent, qui nullum gratum a vobis responsum recipientes nobis retulerunt quod nullo modo sinetis defunctos supradicte parochie, nisi mendicantes et in vicis et plateis pupplice morientes, in predicto cimiterio sepeliri. Nos vero, ad memoriam revocantes qualem super hujusmodi negocio tractatum habuerimus in vestro capitulo, amplius quam possumus exprimere per scripturam non immerito admiramur qua fronte illi, qui tam devote tunc a nobis sibi graciam fieri petierunt, nunc nostris piis precibus ex sola et mera caritate porrectis, nescimus quo ducti spiritu, ut audivimus, contradicunt. Et licet quod verebamur in parte acciderit, quod dolemus, tamen adhuc semel vel secundo rogamus quatinus corpus mortue mulieris predicte in prefato cimiterio sinatis sepeliri, cum non habeat vel habuerit facultates propter quas de jure debeat vel possit ad Herefordensem ecclesiam deportari; nobis si placet velitis rescribere per presencium portitorem quam spem quoad hunc articulum et alios vobis per nos expositos in posterum reportare debeamus. Valeatis. Datum apud Bosebury, xiii° kal. Novembris, etc.

1243. *Nov. 24.—Pope Innocent IV sanctions the appropriation of the tithes of Ledbury and Bosbury to the support of the bishop's table.*[1]

1283. *Aug. 31.—The bishop sanctions the future appropriation of the fruits of Eaton to the decanal office during the life time of John de Aquablanca.*

Ricardus, etc., Johanni de Aquablanca, decano ecclesie Herefordensis, domini pape capellano, etc. Considerantes tenuitatem et exilitatem reddituum et proventuum vestri decanatus Herefordensis, onera quoque ac multitudinem negociorum capituli Herefordensis, quorum expedicio ad vestram curam et sollicitudinem dinoscitur pertinere, et quod ea non absque magnis et gravibus expensis et sumptibus possis ad commodum ecclesie Herefordensis efficaciter expedire diligenter pensantes, probitatis quoque vestre merita paterna sollicitudine contemplantes, ecclesiam de Etone super Wayam, cedente vel decedente eo qui nunc possessioni ejus incumbit, cum omnibus fructibus, redditibus, proventibus, ac juribus

1—This is not reprinted as it may be found in *Reg. Thome de Cant.*, I, p. 126, but it is there wrongly dated.

A.D. 1283. ejusdem decanatui predicto quoad vixeris annectamus per presentes. In cujus rei, etc. Datum apud Bosebury, die Jovis proxima post festum decollacionis S. Johannis Baptiste, anno Dom. M°CC° octogesimo tercio, etc. Hanc autem litteram habet dominus sub sigillo decani.

Fol. 6b. *Sept. 25.—The bishop sanctions the future appropriation of the church of Stottesdon by the abbot and convent of Shrewsbury.*

Universis Christi fidelibus etc., Ricardus, etc. Inter assiduas curas et immensas sollicitudines que officio nostro incumbunt de salubri religiosorum statu cogitare nos convenit ne inter illos cultus fidei Christiane lentescat. Unde nos ponderantes oppressiones varias et lapsus facultatum quibus monasterium beati Petri Salopie opprimitur, pro quibus diminucio divini cultus et hospitalitatis, et elemosynarum diminui largicio vel subtrahi verisimiliter timeatur, evidenti necessitate et utilitate instanti, moti pietate volumus et affectamus, quatinus in nobis est, periculis occurrere memoratis; volumus igitur, ordinamus, et pronunciamus quod ecclesia de Stottesdone cum suis juribus et pertinenciis universis, quam propter causas predictas prefatis abbati et Salopie conventui appropriamus, eis cedat in perpetuum in proprios usus possidenda, salva competenti et sufficienti porcione vicarie per nos taxande et ordinande, ad quam dicti abbas et conventus nobis et successoribus nostris, cum vacaverit, presentabunt, salvis nobis et successoribus nostris in eadem ecclesia legitima jurisdiccione et omnibus aliis juribus episcopalibus que ad nos, archidiaconos nostros, et alios ordinarios quoscumque, debebunt vel poterunt aliqualiter de jure vel consuetudine pertinere; cujus ecclesie possessioni ingrediantur de nostra licencia predicti religiosi, cedente vel decedente rectore qui nunc incumbit possessioni ecclesie de Stottesdone supradicte. In cujus rei, etc. Datum apud Wormeleye, die Sabbati proxima ante festum sancti Michaelis, anno Dom. M°CC°lxxx° tercio, etc.

Oct. 29.—Appeal has been made to the bishop by Margaret Wynter from the consistory court. The dean is inhibited from further proceedings and cited to appear in the bishop's court.

Inhibicio pro Margareta, uxore Nicholai Wynter.—Ricardus, etc., decano Herefordensi, vel ejus commissario, etc. Sua nobis

A.D. 1283. Margareta, uxor Nicholai Wynter, civis Herefordensis, conquestione monstravit quod cum vos per magistrum Stephanum de Montegomery quem subdecani vestri et Johannem le Seculer quem apparitoris vestri deputastis officio, ex odii fomite et non zelo justicie, per modum inquisicionis presumeretis procedere, contra eam objiciens sibi quod magister Alanus de Creppinge, canonicus Herefordensis, commiserit adulterium cum eadem, cum tamen ipsa mulier ante presumcionem et processum hujuscemodi nunquam predicto canonico erat locuta verbum aliquod, ut asserit, nisi semel et tunc palam cum viris et honestis et fidedignis associata, et cum hujusmodi processum nec fama nec clamosa insinuacio precessisset, vos vero et predicti deputati vestri sic procedendo maliciose et fraudulenter diffamastis eandem apud bonos et graves, apud quos prius super hoc non extitit infamata, predictus tamen subdecanus vester in predicto negocio perperam et inordinate procedens dedisset procuratori dicte mulieris ad respondendum inducias deliberatorias nimis breves, et quedam judicialiter acta in dicto negocio sigillare et in puplicam scripturam redigere, et dare predicto procuratori suo copiam eorundem, quam nunquam habuerunt et habere de jure debebat, secundum justiciam denegasset; predictus procurator senciens se et predictam mulierem ex premissis et quolibet premissorum indebite pregravari nostram audienciam appellavit; verum cum nulli in prosecucione sui juris possimus aut debeamus justiciam denegare, juris necessitate coacti vobis inhibemus ne pendente coram nobis dicte appellacionis negocio aliquod super hoc attemptetis, seu attemptari faciatis, statuatis, vel decernatis, vel per commissarium vestrum statui vel decerni aliqualiter faciatis, quominus appellacionem suam prosequi valeat coram nobis. Citamus eciam vos et predictum magistrum Stephanum, commissarium vestrum, peremptorie per presentes quod compareatis coram nobis vel officiali nostro in majori ecclesia Herefordensi, proximo die juridico post festum sancti Edmundi, regis et martiris, predicte Margarete vel suo procuratori in dicte appellacionis negocio responsuri, facturi, et recepturi ulterius quod postulaverit ordo juris. Datum apud Bosebury, iiij kal. Nov. anno predicto.

A.D. 1283. *Nov. 3.—Confirmation of a grant by John de Tregoz of three virgates of land in the manor of Eton for the endowment of a chantry.*

Fol. 7. Confirmacio carte domini Johannis de Tregoz pro capella de Etone.—Universis, etc., Ricardus, etc. Noverit universitas vestra nos cartam nobilis viri, domini Johannis de Tregoz, non abolitam, non cancellatam, nec in aliqua sui parte viciatam, sub eo tenore qui sequitur inspexisse:—Sciant presentes et futuri quod ego Johannes Tregoz, dominus de Ewyas Haraldi, dedi, concessi, et hac presenti carta mea confirmavi Deo et beate Marie et omnibus sanctis, et capelle beati Johannis Baptiste constructe in manerio de Etone, in liberam, puram, et perpetuam elemosinam, ita libere prout aliqua elemosina potest liberius dari seu elemosinari, tres virgatas terre jacentes in manerio de Etone cum mesuagiis, curtilagiis, moris, gravis, pratis, pascuis, et pasturis, et cum omnibus aliis pertinenciis ad dictas tres virgatas terre spectantibus; quarum virgatarum Reginaldus de la Hulle et Robertus le Chatur tenuerunt unam virgatam cum suis pertinenciis, et Adam de Gardino et Aluredus de la Hulle tenuerunt unam aliam virgatam, etc., et Robertus Rynrid, Robertus Cowe, Adam le Wepere, et Rogerus piscator tenuerunt unam, etc., scilicet unusquisque eorum decem et octo acras terre, cum omnibus suis pertinenciis predictis, in predicta villa de Etone et Enchetone, ad sustentacionem unius capellani qui pro anima patris mei, matris mee, et anima mea, et anima Mabilis uxoris mee, et animabus predecessorum et successorum meorum, divina celebrabit officia in perpetuum, habendas et tenendas dictas tres virgatas, etc., predicto capellano libere, quiete, in pace, integre, et plenarie, et absque omni clamio vel impedimento mei vel heredum meorum in perpetuum. In cujus rei, etc. Hiis testibus, Waltero de Balun, Waltero de Capel, Johanne de la Mare, militibus; Manyelo le Brut, Willelmo de Aisse, Roberto de Chaundos, Johanne de Overtone, et aliis. Quam quidem collacionem, quantum in nobis est, ratam habentes pariter et acceptam, eam, quatinus rite facta est, tenore presencium confirmamus. In cujus rei, etc. Datum apud Bosebury, iij non. Nov., anno Dom. M°CC°lxxx° tercio, etc.

A.D. 1283. *Nov. 3.—Appointment of John de Selvestone as the bishop's proctor in the court of Arches.*

Selvestone.—Eodem die misit dominus magistro Johanni de Selvestone, procuratori suo, apud Londonias, eundem magistrum constituens procuratorem suum apud Arcus super negociis suis, si que de novo emerserint ibidem.

Nov. 20.—The abbot of Reading is cited to appear before the bishop to take the pledge of canonical obedience for the priory of Leominster and churches which the abbey has in the diocese of Hereford.

Abbati Radinges.—Domino abbati Radinges salutem, etc. Cum vos et vestri quibusdam inanibus et confictis dilacionibus, de quibus non modicum admiramur, obedienciam nobis et ecclesie nostre debitam racione prioratus Leominstrie et aliarum parochialium ecclesiarum, quas in nostra Herefordensi diocesi detinetis, hactenus nobis facere distuleritis pluries requisiti, vos rogamus, monemus, et hortamur in Domino quatinus infra octo dies post recepcionem presencium compareatis coram nobis, ubicumque fuerimus in nostra diocesi, dictam obedienciam prestaturi precise; alioquin contra dictarum ecclesiarum possessores seu eciam detinentes, quatenus de jure possumus, procedemus. Valeatis semper in Christo. Datum apud Sugwas, xij° kal. Dec., anno supradicto.

Oct. 4.—The bishop grants leave of absence and protection to William de Conflens, archdeacon, who goes abroad on urgent business.

Archidiaconus Herefordensis.—Universis, etc. Cum dilectus nobis in Christo, Gulielmus de Conflens, archidiaconus Herefordensis, pro quibusdam arduis et urgentibus negociis suis ad partes unde oriundus existit de nostra licencia petita et optenta sit peregre profecturus, nos ipsum benigno favore tanquam bene meritum prosequentes, ut eo liberius et attentius eorum votive expedicioni vacare et intendere valeat animo tranquilliori quo sua negocia in partibus Anglie in statu senserit tutiori, omnes res suas et omnia bona et beneficia sua que in nostra diocesi optinet, jura quoque et libertates suas, in nostra proteccione et defensione ex nunc suscipimus speciali usque ad festum annunciacionis beate Marie, anno Dom. M°CC°lxxx° septimo, proviso quod dictis beneficiis

A.D. 1283. suis per ydoneum ministrum faciat ydonie deserviri, et quod animarum cura in eis nullatenus negligatur. In cujus rei, etc. Datum apud Sugwas, anno Dom., etc., in crastino sancti Dyonisii.

Nov. 24.—The bishop requires the prior of Llanthony prima to admit as canon a priest presented by Walter de Caple to serve a chantry endowed by his ancestor.

Fol. 7b. Priori Lantonie prime salutem, etc. Intimavit nobis dominus Walterus de Caple, miles, quod progenitores sui dederunt et assignarunt quandam terram de feodo nostro ecclesie et domui vestre, ut ad presentacionem eorum, et successorum suorum in perpetuum admitteretur a priore et conventu aliquis presbyter quem ipsi successive vobis et vestro capitulo presentarent in concanonicum domus vestre, qui pro animabus antecessorum suorum in vestro monasterio divina officia continue celebraret, et in pacifica possessione hujus presentacionis et admissionis usque ad moderna tempora a tempore collacionis dicte terre vobis facte plenarie extiterunt ; nunc autem vacante illo officio ad presentacionem predicti domini Walteri quenquam admittere recusastis ad officium supradictum. Ne igitur quod ex pia causa ad ampliacionem divini cultus fuerit assignatum vestro tempore in perniciosum cedat exemplum, ut elemosine et consimilia beneficia vobis et aliis religiosis conferenda subducantur occasione predicta, vos rogamus attentius quatinus modum supradictum observare curetis, ne occasione feudi nostri oporteat nos manum nostram apponere ad negocium memoratum. Quid autem super hiis decreveritis faciendum nobis infra octo dies a tempore recepcionis presencium per litteras vestras significare curetis. Valeatis. Datum apud Sugwas, viij kal. Dec., anno Dom. M°CC°lxxx tercio.

Dec. 26.—William of Chirbury has been forcibly ejected from the chapel of Hyssington, to which he was presented by the prior and convent of Chirbury. Bogo de Knovile is warned that the authors of the outrage must not be encouraged, and that the chaplain must be restored.

Pro rectore de Husintone.—Domino Bogoni de Knovile salutem, etc. Ex querela Willelmi de Chyrebury, capellani rectoris capelle de Husintone, nuper didicimus quod quidam sue salutis immemores dictum Willelmum, capellanum, a prefata capella sua quam tunc per nos ad presentacionem religiosorum virorum, prioris

A.D. 1283. et conventus de Chyrebury, verorum ejusdem patronorum, prout in inquisicione super hoc facta et habita liquet manifeste esse adeptus, cui[1] curam animarum ipsius parochie commisimus, ac eundem in corporalem possessionem induci fecimus, nullo omnino se tunc temporis opponente, in qua pacifice aliquamdiu existebat, in prejudicium ecclesiastice libertatis, Dei timore postposito, ejecerunt, vos hujus facti laudantes auctorem, non permittentes in istius festivitatis solempniis officia divina celebrari, quod non est dubium vergere in contemptum Dei et ecclesie et prefati rectoris dampnum, prejudicium non modicum, et gravamen. Quocirca discrecionem vestram requirimus, monemus, et hortamur in Domino quod hujus ecclesie seu persone ecclesiastice molestatores tanquam devotus ecclesie filius compellatis ut, ab hujusmodi molestiis et gravaminibus penitus desistentes, prefato rectori restituant quod constat eum occasione hujusmodi amisisse, et Dei et ecclesie, quibus noscuntur gravem injuriam irrogasse, satisfaciant competenter. Nec vos hujusmodi malefactoribus consentire vel auctoritatem prebere velitis, maxime cum apertissime nobis constet talia facta de voluntate seu consciencia domini nostri regis nullatenus emanare, advertentes quod, si prefatis nostris precibus ac monicionibus parere contempseritis, dicto rectori injuriam sibi factam prosequenti in justicia exhibenda deesse non possumus nec debemus, immo, quatenus ecclesiastica censura permittat, contra hujusmodi presumptores racione previa procedemus. Valeatis semper in Christo. Datum apud Castrum nostrum, vij° kal. Jan., anno supradicto.

1280 *Jan. 18.—Richard, minister of the Franciscans in England, writes to the warden of the friary at Bristol, to transmit the instructions received from Matthew, cardinal deacon of S. Mary* in porticu, *respecting the sale or exchange of the moveable property of the friars.*

Fol. 8. In Christo sibi karissimo fratri, custodi Bristolliensis fratrie, Ricardus, fratrum minorum in Anglia minister et servus, salutem, etc. Noveritis quod reverendus pater, minister generalis, misit michi litteram venerandi domini Mathei, sancte Romane ecclesie cardinalis, et protectoris nostri ordinis, in hec verba :—Venerabilibus patribus universis, archiepiscopis et episcopis per regnum Anglie et Scocie constitutis, Matheus, miseracione divina sancte Marie in porticu diaconus cardinalis, salutem in Domino. Cum ordinis fratrum minorum quem gloriosus Christi confessor, beatus

1—In MS. *cujus*.

A.D. 1280. Franciscus, instituit, gubernacio sit nobis ab apostolica sede commissa, presencium tenore committimus, damus, et concedimus unicuique vestrum in solidum, ita quod non sit occupantis condicio melior, potestatem ordinandi et constituendi procuratorem seu procuratores in solidum, quos et quot singuli ministri provinciales eorundem fratrum minorum, qui sunt vel erunt pro tempore in provinciis sibi commissis, per se vel per alium seu alios duxerint nominandos, et quocienscumque et quandocumque eis videbitur expedire, ad recipiendum precium seu pecuniam que de libris et aliis mobilibus quibus tam ordo quam fratres predicti utuntur ad Romanam ecclesiam spectantibus, usibus fratum dicti ordinis in eisdem provinciis deputatis vel eciam deputandis, precio estimato vendendis, recipienda fuerint, et ad expendenda de voluntate singulorum ministrorum predictorum in provinciis sibi commissis, vel eorum quibus hoc commissum fuerit, per singulos eorundem in provinciis commissis hujusmodi precium seu pecuniam in rem licitam, cujus usum fratribus habere liceat, et in aliis casibus licitis et honestis secundum constitucionem a sanctissimo patre, domino Nicholao, divina providencia summo pontifice, super nonnullis predictorum fratrum regulam contingentibus promulgatam; constituendi quoque unum vel plures procuratores in solidum, ita quod non sit melior condicio occupantis, quos et quot eisdem singulis ministris vel alii seu aliis quibus hoc commiserint visum fuerit ad recipiendum hujusmodi precium seu pecuniam ab universis et singulis procuratoribus aliarum litterarum nostrarum auctoritate institutis vel instituendis, necnon et quos presencium auctoritate institui vel revocari contigerit, et ad expendendum nichilominus illa in rem licitam et aliis casibus honestis et licitis, ut premittitur, ita quod per quotcumque manus pecunia seu precium hujusmodi transierit, aut ad quoscumque pervenerit, possint in re et casibus predictis expendi, nichilominus pecunia et precio memoratis quousque expensa fuerint pertinentibus ad Romanam ecclesiam supradictam; concedentes vobis et vestrum cuilibet in solidum plenariam potestatem revocandi hujusmodi procuratores quos instituendos duxeritis, vel qui instituti fuerint per quemcumque, et in locum ipsorum similiter alios subrogandi, quocienscumque singulis prefatis ministris in provinciis sibi commissis vel alii seu aliis quibus hoc commiserint videbitur expedire. Omnes insuper procuratores aliarum litterarum nostrarum auctoritate per quoscumque seu a quocumque institutos vel instituendos, et eciam quos auctoritate presencium continget constitui, eo ipso intelligimus et a nobis volumus esse revocatos ac

A.D. 1280. nos expresse revocamus ex tunc quo vel a constituentibus ipsos seu a vobis vel vestrum aliquo singuli ministri per se in sibi commissis provinciis, sive per alium seu alios quibus hoc commiserint, eos petierint revocari, vel hujusmodi procuratoribus constitutis vel constituendis denunciaverint ut hujusmodi procuratoris officio non utantur. Ceterum ideo illos dumtaxat procuratores constitui et illos revocari posse et revocatos intelligi volumus quos singuli ministri in commissis sibi provinciis, vel alius seu alii quibus hoc commiserint, duxerint nominandos seu revocari petierint vel de quibus denunciaverint, ut superius est expressum, quia firmiter creditur et speratur quod per eos in hiis sollicitudo diligens adhibebitur et cautela ut de rebus et de precio et pecunia supradictis bene placitum prefate racione ecclesie cujus sunt impleatur et fiat presentibus valiturum, quousque per sedem apostolicam aut per nos super hoc aliud fuerit ordinatum. Datum Rome apud sanctum Petrum, iiij° kal. Maii, anno Dom. M°CC° octogesimo, pontificatus predicti domini Nicholai, pape tercii, anno tercio. In hujus autem testimonium sigillum fratrum minorum Anglie apposui, et sigillum domini O., Lincolniensis episcopi, apponi presentibus procuravi. Hac igitur fretus auctoritate vobis concedo et universis vestre custodie gardianis ut adire possitis dominos venerandos archiepiscopos et episcopos infra vestros limites constitutos, quandocumque vobis videbitur expedire, pro instituendis procuratoribus sub forma prescripta, quot et quos duxeritis nominandos, ad recipiendum precium seu pecuniam de libris et aliis mobilibus commutandis extra ordinem vel vendendis, et ad expendendum pro necessitatibus fratrum minorum temporibus oportunis. Nolo tamen quod fiant commutaciones vel vendiciones hujusmodi sine mea licencia speciali et absque urgenti necessitate vel utilitate plurimum evidenti. Nec eciam fieri debent nisi per procuratorem vel procuratores quos ipse constituerit cui dominus cardinalis, protector ordinis, institucionem procuratorum duxerit committendam. Istas vero quatuor condiciones exprimit manifeste littera generalis ministri pro predicto negocio michi missa. Valeatis semper in Christo et Virgine gloriosa. Datum Exonie, die beate Prisce Virginis, anno supradicto.

A.D. 1283. *The bishop writes to the proctors nominated to carry out the instructions of the cardinal as given above.*

Fol. 8b. De procuratoribus fratrum minorum.—Ricardus, etc., Willelmo Pynt, Hugoni de Rotherwas, et Johanni de Leominstria, etc. Caritati vestre presentibus innotescat a venerabili domino Matheo, sancte Marie in porticu cardinali, nobis esse commissum per litteras ipsius expressas ut de procuratoribus provideamus qui utilitatibus fratrum minorum deserviant et intendant; volentes igitur mandatum et commissionem hujusmodi fideliter adimplere et efficaciter exequi ac prosequi reverenter vos et quemque vestrum in solidum rite nominatos facimus, constituimus, et ordinamus ipsius domini Mathei et ecclesie Romane, cujus vice fungimur in hac parte, procuratores et nuncios speciales ad pecuniam et precia rerum recipienda et exponenda per vos et quoscumque alios pro necessitatibus fratrum predictorum, juxta formam litterarum et constitucionis apostolice in eisdem litteris memorate, quam fratres prenominati una voce vel littera sciunt plenius intimare, donec eadem auctoritate, cum fratribus expedire videbitur, fueritis revocati. In quorum testimonium, etc., primo anno nostre ordinacionis.

1284. *Feb. 26.—Letter of pope Martin IV, instructing the bishop to give a dispensation for illegitimacy in the case of John de Homme, if on inquiry there appear good reason.*

Martinus episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri, episcopo Herefordensi, etc. Accedens ad presenciam nostram dilectus filius, Johannes de Homme, scolaris tue diocesis, nobis humiliter supplicavit ut cum eo, qui, sicut asserit, ascribi desiderat milicie clericali, super defectu natalium quem patitur de soluto genitus et soluta, quod hujusmodi non obstante defectu ad omnes ordines promoveri et ecclesiasticum beneficium, eciam si curam habeat animarum, obtinere possit, dispensare misericorditer curaremus. Ad te igitur remittentes eundem fraternitati tue per apostolica scripta mandamus quatinus, consideratis diligenter circumstanciis universis que circa ydoneitatem persone fuerint attendende, si paterne non est incontinencie imitator sed bone conversacionis et vite, super quibus tuam intendimus consciencciam onerare, aliasque sibi merita suffragantur ad dispensacionis graciam obtinendam, secum super premissis, postquam clericali caracteri fuerit insignitus, auctoritate nostra dispenses, prout se-

A.D. 1284. cundum Dominum anime sue saluti videris expedire; ita tamen quod idem scolaris, sicut requiret onus beneficii quod eum post dispensacionem hujusmodi optinere contigerit, ad ordines statutis temporibus se faciat promoveri, et resideat personaliter in eodem. Alioquin hujus gracia quoad beneficium ipsum nullius penitus sit momenti. Datum Perusii, v. kal. Marcii, pontificatus nostri anno quarto.

1281. *May 31.—Appointment of proctors by the abbot and convent of Reading.*

Fol. 9. PROCURATORIUM ABBATIS ET CONVENTUS DE RADINGES.—Pateat universis per presentes quod nos Robertus, permissione divina abbas Radinges, et ejusdem loci conventus, in omnibus causis et negociis qualitercumque nos, domum nostram, vel res nostras contingentibus, motis seu movendis, dilectos nobis in Christo filios, Johannem de Kingtone et Willelmum de Wyntone, domus nostre commonachos, nostros ordinamus, facimus, et constituimus procuratores legitimos, conjunctim et divisim, ita quod, etc.; dantes eisdem potestatem et mandatum speciale nomine nostro agendi, defendendi, appellandi, et appellaciones prosequendi, impetrandi, excipiendi, ponendi, posicionibus respondendi, transigendi, componendi, status nostri reformacionem et in integrum restitucionem, si in aliquo lesus fuerit, quociens nobis viderint seu viderit expedire, et expensas petendi et recipiendi, sacramentum tam de calumpnia quam de veritate dicenda, necnon quodlibet aliud genus liciti sacramenti in animas nostras prestandum, cum nobis viderint expedire, sibi delatum referendi, in judices, arbitros, et arbitratores consenciendi, et eosdem cum necesse fuerit recusandi, alium vel alios in locos suos et alterius eorundem procuratorem seu procuratores substituendi, et substitutos vel substitutum ab eisdem vel eorum altero per eosdem vel eorum alterum, quociens necesse fuerit, revocandi, et officium procuratoris in se vel eorum alterum reassumendi, et illud exequendi, et omnia alia faciendi que per veros procuratores fieri possint et expediri et que requirit ordo juris; pro eisdem, etc., rem ratam haberi, et judicatum solvi sub ypoteca rerum nostrarum; et promittimus et exponimus cauciones; hoc idem omnibus quorum interest notum facientes per presentes. In cujus rei, etc. Datum apud Radinges, in vigilia Pentecostes, anno Dom. octogesimo primo.

A.D. 1281. *May 14.—Letter from the official of Canterbury inhibiting the bishop of Hereford from any proceedings against the representatives of the abbey of Reading at Leominster, pending the appeal to Canterbury and Rome.*

Inhibicio Cantuariensis.—Officialis curie Cantuariensis discreto viro, officiali domini Herefordensis episcopi, salutem in Domino. Sua nobis frater, J. dictus de Kyngtone, monachus Radingensis, per religiosos viros, abbatem et conventum Radinges, ad custodiam manerii sui de Leominstria deputatus, peticione monstravit quod, licet eisdem religiosis legitime sit indultum, et a tempore cujus memoria non existit hactenus observatum, quod idem abbas et conventus in suo manerio de Leominstria, Herefordensis diocesis, pro sua utilitate ad ipsius manerii et monachorum ibidem divinis officiis deputatorum custodiam, de suis monachis quem voluerint, irrequisito diocesano seu alterius cujuscumque consensu, preficiant et assignent, ipsum quoque cum voluerint ab hujusmodi administracione amoveant et alium deputent loco sui, diocesani seu alterius cujuscumque, ut premittitur, consensu minime requisito, vos tamen non inscii premissorum de impediendo amocionem ac prefeccionem hujusmodi religiosis dictis sepius fuistis comminati, a quibus comminacionibus et ne ea occasione in dictorum religiosorum prejudicium aut contra statum eorundem vel sui monasterii seu manerii supradicti statuendo, decernendo, suspendendo, excommunicando, interdicendo, aut fructus vel bona dictorum religiosorum sequestrando, aut quovis alio modo faciendo vel procedendo, per vos vel per alium attemptaretur seu faceretis attemptare, procurator dictorum religiosorum sacrosanctam sedem apostolicam, et pro tuicione Cantuariensem curiam, legitime appellavit et eciam provocavit, sed vos, appellacione et provocacione hujusmodi non obstantibus sed pocius vilipensis, fecistis per litteras vestras monachis, clericis, et quibuscumque manerii supradicti ministris publice inhiberi ne alicui mittendo de novo per prefatos abbatem et conventum ad manerii sepedicti custodiam, nisi secum specialem litteram domini episcopi Herefordensis vel ejus vicarii super sua admissione portaret, in aliquo obedirent vel eidem essent aliqualiter intendentes, si non veniret in forma suprascripta, et se administracioni bonorum manerii predicti immisceret, tamquam intrusorem excommunicatum denunciantes, et eidem intendentes in premissis excommunicacione majori excommunicasse minus juste. Propter que et eorum quodlibet dictus J., senciens se et

A.D. 1281. sibi adherentes indebite pregravari, sacrosanctam sedem apostolicam, et pro tuicione sedem Cantuariensem, ut asserit, legitime et pro se et sibi adherentibus appellavit. Quare vobis inhibemus ne, pendente in curia Cantuariensi hujusmodi appellacionis negocio, quicquam attemptetis seu attemptare faciatis in prejudicium partis appellantis quominus habeat appellacionis sue prosecucionem, prout justum fuerit, utriusque. Citamus eciam vos peremptorie per presentes quod compareatis coram nobis vel commissario nostro in ecclesia beate Marie de Arcubus, Londoniis, proximo die juridico post Octabas sancte Trinitatis, si vobis videbiter expedire, facturi et recepturi super premissis quod juris fuerit et racionis. De die vero recepcionis presencium, et quid super premissis feceritis nos vel commissarium nostrum per litteras, etc. Datum Londoniis, ij° id. Maii, anno Dom. M°CC° octogesimo primo.

June 20.—Mandate from the dean of Arches to the official at Hereford to suspend all proceedings against the representatives of the abbot and convent of Reading, pending the appeal.

Fol. 9b. Copia tuicionum Cantuariensium.—Decanus ecclesie beate Marie de Arcubus, Londoniis, dominus officialis curie Cantuariensis commissarius, discreto viro, officiali domini Herefordensis episcopi, salutem, etc. Cum in tuicionis negocio super appellacionibus quas procurator religiosorum virorum, abbatis et conventus Radinges, occasione custodie sui manerii de Leominstria, Herefordensis diocesis, a vobis ex certis gravaminibus ad sedem apostolicam et curiam Cantuariensem tuicionem se interposuisse suggesserat, ipsis religiosis tuicionis beneficium sit concessum, et gravamina, postquam sit appellatum seu provocatum extiterit, predictis religiosis illata per curiam Cantuariensem, ut moris est, revocata existant, vobis in virtute obediencie qua sedibus supradictis tenemini firmiter injungendo mandamus quatinus omnia gravamina supradicta in genere, et specialiter sequestrum in bonis dictorum religiosorum premissa occasione interpositum, et excommunicacionis sentenciam in fratrem Johannem de Kyntone, manerii supradicti custodem, et sibi adherentes occasione eadem similiter latam, que coram nobis specialiter in dicto tuicionis negocio probata extiterant, que omnia revocavimus et tenore presencium revocamus et nulla fuisse et esse pronunciamus, in ecclesia de Leominstria et vicinis ecclesiis de quibus per partem dictorum religiosorum requisiti fueritis, per tres dies dominicos proximos post recepcionem presencium inter misse

A.D. 1281. solempnia publice coram clero et populo revocata esse denuncietis vel denunciari faciatis, nichil[1] in ipsorum religiosorum vel sibi adherencium prejudicium occasione premissa, dicte tuicionis effectu pendente, aliqualiter acceptantes vel facientes acceptari. De die vero recepcionis presencium et quid de premissis feceritis Fol. 10. dictum officialem curie Cantuariensis vel ejus commissarium in ecclesia de Arcubus supradicta, in crastino sancti Jacobi apostoli vel citra, per vestras litteras, etc. Datum Londoniis, xij° kal. Julii, anno Dom. M°CC°lxxx° primo.

1219-1234. *Nov. 18.—Recognition by bishop Hugh Ffoliot of the plenary control belonging to the abbot and convent of Reading over their cell at Leominster.*

Copia privilegii Radinges.—Universis sancte matris filiis Gualo, miseracione divina tituli sancti Martini presbyter cardinalis, salutem in Domino. Cum pium est et equum veritati testimonium perhibere ad universitatis vestre noticiam volumus pervenire, nos cum legacione fungeremur in Anglia inspexisse et legisse hujusmodi transcriptum autenticum, sigillis episcopi Herefordensis et capituli sui signatum, sub hac forma:—Omnibus sancte matris ecclesie filiis presens scriptum inspecturis Hugo, Dei gracia Herefordensis episcopus, eternam in Domino salutem. Cum in fundacione Radinges monasterii manerium de Leominstria et ecclesia ejusdem loci cum omnibus ad eam spectantibus ad sustentacionem dicti monasterii de Radinges essent collata, et abbas Radinges ab ipsa fundacione monasterii sui liberam habuit facultatem ordinandi et disponendi de omnibus que ad ordinem monachilem spectant apud Leominstriam, necnon pro arbitrio suo decanos et monachos quoscumque ad custodiam manerii et ecclesie deputatos, prout eis et monasterio Radinges visum fuerat, expedire, constituere, et amovere consueverant, volentes jura eorum in omnibus illesa conservari, auctoritate pontificali ac consensu totius capituli nostri unanimi, ad perpetuam confederacionem inter ecclesiam de Herefordia et monasterium Radinges, concedimus et confirmamus quod abbas et conventus Radinges inperpetuum possessione sua et dictis disposicionibus et consuetudinibus pacifice gaudentes liberam habeant facultatem constituendi et amovendi monachos quoscumque ad custodiam manerii et ecclesie de Leominstria deputatos, et alios secundum antiquas et usitatas consuetudines suas substituendi et ordinandi, et dis-

1—Nichilominus in MS.

A.D. 1219-1234. ponendi de omnibus que ad ordinem monachilem spectant ibidem, salva in aliis dignitate Herefordensis ecclesie; et ut hec nostra confirmacio, etc. Hiis testibus, Thoma, decano; Willelmo, precentore; Helia, thesaurario; Albino, cancellario; Willelmo, archidiacono Herefordensi; Gregorio, Roberto, capellanis; Nicholao, Theodoro, clericis; et multis aliis. In cujus rei testimonium presentem paginam scribi fecimus et sigilli nostri munimine roborari. Datum apud Radinges, xiiij° kal. Dec.

1281. *June 3.—The official of Hereford fixes a day for the proctors of the abbot and convent of Reading to prosecute their appeal in the court of Rome.*

Delacio et Prefixio.—Memorandum quod, cum prior quicumque pro opere fuerit et monachi prioratus beatorum Petri et Pauli de Leominstria, Herefordensis diocesis, sint et fuerint, de tempore cujus memoria non existit, domino episcopo Herefordensi, loci diocesano, pleno jure subjecti, ac abbas monasterii Radinges, Salisburiensis diocesis, cui prefatus prioratus est unitus, fratrem Johannem de Kyngtone, monachum Radinges, post amocionem fratris Stephani de Welyntone, prioris loci ejusdem, factam preter conscienciam domini Herefordensis episcopi, ibidem prefecerit in priorem, idem frater Johannes nunc presentatus, non admissus a loci diocesano, antequam eidem obedienciam repromitteret aut juraret, administracioni bonorum dicti prioratus temere se immiscens pro priore se gessit, licet privilegium cur ad premissa non teneretur minime curaverit ostendere aut allegare, et super hoc sepius requisitus; propter quod nos officialis Herefordensis dictum fratrem Johannem tanquam intrusum denunciari fecimus excommunicatum a jure, fructus et obvenciones pertinentes ex spiritualibus bonis ipsius prioratus tanquam vacantis sub arcto facientes custodiri sequestro. Subsequenter cum ex parte dictorum abbatis et fratris Johannis de Kyngtone quedam littere inhibitorie curie Cantuariensis nobis essent porrecte, nos, quia tunc primo de hujusmodi appellacionibus nobis innotuit, ob reverenciam sedis apostolice in presencia magistrorum Luce, thesaurarii ecclesie Herefordensis, Willelmi de Lodelawe, officialis domini archidiaconi Herefordensis, et Ricardi de Heytone, canonici ecclesie castri de Holegote, et multorum aliorum, predictis appellacionibus, si esset appellatum, detulimus, et dicto fratri Johanni de Kyngtone et fratri Willelmo de Wyntone, dicti abbatis procuratoribus, prefiximus

A.D. 1281. proximum diem juridicum post festum beati Michaelis comparendum in Romana curia cum omnibus instrumentis prefatas causas contingentibus ad procedendum in eisdem causis, quatinus erit procedendum de jure. In cujus rei, etc. Datum apud Herefordiam, die Mercurii in hebdomada Pentecostes, anno Dom. M°CC°lxxx° primo.

1282. *Easter.—Resolutions passed at a synod of the bishops in London limiting the direct action of the archbishop's official or courts in regard to persons in their dioceses.*

Fol. 10b. Memorandum quod in proxima congregacione episcoporum Londoniis celebrata post Pascha, anno Dom. M°CC°lxxx° secundo, Thoma, episcopo Herefordensi, tunc se versus Romanam curiam transferente, de unanimi consensu episcoporum provincie Cantuariensis ordinatum est, domino Cantuariensi consensum suum in hac parte prebente, et provisum ne de cetero officialis suus ad querelam cujuscumque subditi suffraganeorum suorum omisso medio rescribat, seu coram ipso citari faciat, nec eciam idem Cantuariensis, nisi in uno casu, in quo propter perplexitatem curie Cantuariensis rescribere solebat, utpote si aliquis beneficiatus in diversis diocesibus in fata decesserit et plures constituerit executores, contra quos execucio demandari in uno episcopatu non poterit ad plenum propter pluralitatem beneficiorum, quod liceat domino Cantuariensi antedicto illos executores omissis mediis coram ipso evocare. Ita quod curia Cantuariensis contra subditos suffraganeorum non rescribet in causis appellacionum ubi omisso medio fuerit appellatum, et si in aliis casibus littera per officialem suum seu se ipsum contra subditos suffraganeorum emanaverit, proponatur excepcio fori, quod omisso medio non tenetur respondere coram eis et admittetur excepcio memorata indilate. Insuper si aliquis conqueratur super injusta excommunicacione diocesani sui, et absolvatur ad cautelam vel ad cursum cause, non simpliciter denunciabunt eum absolutum sed cum adjeccione ad cautelam vel ad cursum cause, et super excommunicacione justa vel injusta fiat decisio ad plenum. Item ordinatum est ne dominus Cantuariensis subditos suffraganeorum ad partes trahat longinquas pro correccionibus suis faciendis, nisi ex causa racionabili vel urgente hoc fieri debebit. Insuper si aliquis conqueratur super injusto sequestro, vel propter sequestrum factum appellaverit, in exordio litis non fiet relaxacio ejusdem, set cum cause cognicione veniet in litem.

1287. *Nov. 4.—The archbishop of Canterbury exercises his supposed right to give probate of the will of Geoffrey de Aspal, who had left property in different dioceses.*

Universis presentes litteras inspecturis J[ohannes], permissione divina Cantuariensis episcopus, etc. Noveritis quod anno Dom. M°CC°lxxxvij°, die Martis et quarto die mensis Novembris intrante, in manerio nostro de Lamhethe comparuerunt publice coram nobis pro tribunali sedente Radulfus de Creppinge, Rogerus Asphall, de Brokedisse et de Heymy ecclesiarum rectores; Robertus de Hake, vicarius de Heynesfelde, et J. de Aspal, exsecutores testamenti cujusdam magistri, Galfridi de Aspal defuncti, exhibentes nobis inventarium factum per eosdem ad mandatum nostrum de bonis defuncti memorati, et recepto ab eisdem executoribus ad sacra Dei evangelia corporali sacramento de fideliter administrando et fideli compoto super administracione hujusmodi exsolvendo, cum super hoc commode fuerint requisiti, nos eisdem executoribus liberam administracionem bonorum dicti defuncti in singulis diocesibus provincie Cantuariensis, in quibus extitit beneficiatus, duximus concedendum. Hec eadem locorum ordinariis et omnibus quorum interest tenore presencium significamus monentes vos et hortantes in Domino quatinus eosdem exsecutores in bonis dicti defuncti quibuscumque administrare libere permittatis, nullam eis in hac parte molestiam prestantes, impedimentum seu gravamen, sicut evitare volueritis excommunicacionis sentenciam contra hujusmodi perturbatores promulgatam. Actum et datum anno misericordie, die, et loco superius annotatis.

Nov. 27.—Letter of bishop Oliver of Lincoln asking the bishop of Hereford to write to him respecting the probate of the will of Geoffrey de Aspal.

Venerabili in Christo patri, Dei gracia Herefordensi episcopo, Oliverus, ejusdem permissione Lincolniensis ecclesie minister humilis, etc. Cum negocium super quo exsecutores quondam magistri Galfridi de Asphale nobis litteras reverendi patris, domini Johannis, Dei gracia Cantuariensis archiepiscopi, presentarunt, quarum tenorem vobis lator presencium exhibebit, vos et confratres nostros specialiter contingere dinoscatur, paternitatem vestram obnixe requirimus et rogamus quatinus magistro Roberto de Kyvelingorth, clerico nostro, in hiis que super negocio ex parte nostra vobis exponet oraculo vive vocis fidem, si placet, adhibentes, quid vestre

A.D. 1287. provide deliberacionis consilium in hoc casu censuerit faciendum nobis litteratorie per eundem significare velitis. Bene valeat vestra reverenda paternitas per tempora longiora. Datum apud Bokedene, v° kal. Dec.

Dec. 11.—Confidential letter of the bishop of Hereford to the bishop of Lincoln.

Domino Lincolniensi.—Venerabili in Christo patri, domino Olivero, Dei gracia Lincolniensi episcopo, suus semper et ubique devotus Ricardus, etc. Super negocio illo arduo de quo nobis hac vice fecit vestra littera mencionem discreto viro, presencium portitori, quod nobis pro tempore visum fuerat expedire in quantum ad omnia et singula que vestra predicta littera continebat, et que nobis ex parte vestra exposuit ore tenus, respondimus oraculo vive vocis, prout ipse vobis novit, si placet, plenius intimare. Unam eciam cedulam secum habet, ut credimus, in qua manifestissime continentur quedam gravamina revocata, quorum revocacionis forma vel modus vestram discrecionem latere non poterit, cum inspexeritis cedulam memoratam, set ex contentis in illa, ut nobis videtur, perpendi poterit evidenter quid domino quem novistis concedi debeat vel negari. Deus omnipotens vos semper conservet et honorifice dirigat in agendis. Datum apud Arleie, iij° id. Decembris, anno gracie M°CC°lxxxvii°

1256. *Sept.—Deed of gift by bishop Peter of lands in Holme Lacy for endowment of a chantry.*[1]

Fol. 11. Carta de Hamme Lacy.

1282. *Jan. 10.—Privileges conferred on the grey friars by papal bull of Martin IV of hearing confessions and giving absolution.*

Fol. 11b. Privilegium concessum fratribus minoribus.—Martinus episcopus dilectis filiis, generali ministro et provincialibus ministris ordinis fratrum minorum, salutem, etc. Ad fructus uberes quos Magistro dominico predicando verbo pariter et exemplo, confessiones audiendo, et per alia virtutum exercicia sacer ordo vester et humiles ipsius ordinis professores produxerunt actenus, et in futurum sperantur Deo auspice producturi, attente consideracionis

1—This, as printed already in *Regist. Thome de Cantilupo*, pp. 128—131, is here omitted.

A.D. 1282. faciem convertentes, ut fratres ejusdem ordinis predicacionis et audiendi confessiones officium eo liberius et efficacius exequi valeant quo cercius de ipsorum circa eadem auctoritate constabit, tibi fili, minister generalis, per te vobis vero provincialibus ministris cum diffinitoribus in provincialibus vestris capitulis congregatis, committendi auctoritate apostolica fratribus ejusdem ordinis in sacra pagina eruditis, examinatis et approbatis a vobis, predicacionis officium et audiendi confessiones ac absolvendi confitentes, injungendi eis penitencias salutares, et fratribus aliis ydoneis committendi, eisdem quoque sepefati ordinis fratribus quibus dicta officia per vos taliter commissa sive concessa fuerint, quod eadem libere valeant exercere plenam damus et concedimus auctoritate presencium facultatem, districcius inhibentes ne quis fratres ipsius ordinis quibus dicta officia taliter concedenda duxeritis, ut premittitur, sive eciam committenda, ab exercicio aut execucione officiorum suorum audeat quomodolibet impedire. Volumus autem quod hii qui fratribus confitebunter eisdem suis parochialibus presbyteris confiteri saltem semel in anno, prout generale concilium statuit, nichilominus teneantur, quodque iidem fratres eos diligenter et efficaciter secundum eis datam a Domino graciam exhortentur. Nulli igitur, etc., concessionis et inhibicionis, etc. Datum apud Urbem Veterem, iiij° idus Januarii, Pontificatus nostri anno primo.

1286. *Feb. 20.—Mandate from the bishop to his official to give the abbot and convent of Shrewsbury possession of the church of Stottesdon, Sir John de Segrave having relinquished all claim to it.*

Fol. 12. Miseracione divina Herefordensis ecclesie minister dilecto in Christo filio, officiali suo, etc. Cum omnis lis et contencio dudum exorta inter abbatem et conventum de Salopia et dominum Johannem de Segrave, militem, super advocacione ecclesie de Stottesdone, per renunciacionem dicti militis expressam viva voce factam, et eciam litteratorie coram vobis presentatam, quod ad dictam ecclesiam juri suo, si quid ei ex presentacione hujusmodi competebat, coram decano de Arcubus, Londoniis, in pleno loci consistorio renunciaverat, finaliter terminata fuit et sopita, prout per litteras remissionis decani supradicti super hiis ad nos directas liquet ad plenum, nec quicquam ultra sit quod dictos religiosos a dicte ecclesie possessione adipiscenda de cetero debeat impedire,

A D. 1286. vobis mandamus quatinus dictos religiosos in corporalem possessionem ecclesie memorate vice et auctoritate nostra inducatis, etc. Datum apud Kensingtone, x° kal. Marcii, anno Dom. M°CC°lxxx° quinto.

1282. *April 27.—The bishop of Norwich writes to bishop Thomas of Hereford to describe the proceedings of the bishops in council in regard to the dispute with the archbishop of Canterbury.*

Inhibiciones et citaciones domini archiepiscopi Cantuariensis.—Venerabili in Christo amico in Domino, karissimo domino Thome, Dei gracia Herefordensi episcopo, E., ejusdem permissione Norwicensis ecclesie minister, etc. Cum novimus vestrum fore desiderium super hiis que in ista congregacione aguntur plenius cerciorari vestre paternitate innotescimus per presentes quod de unanimi consensu fratrum nostrorum est ordinatum, *ut supra.* Ad hec que paternitatam vestram tangere dinoscuntur inter confratres vestros plena facta fuit discussio, pariter quoque ad preces eorum exsecutio per dominum Cantuariensem contra vos hactenus demandata per eundem ad presens est suspensa, et licet quidam de fratribus vestris eandem nondum fuerint exsecuti, iis et aliis est inhibitum ne de cetero contra vos exsequantur, et quia amicis vestris et aliis confratribus vestris placet quod contencio inter vos et dominum Cantuariensem nuper exorta per viam pacis pocius quam jurgii esset sedata, ad plenum vestram affectant presenciam ut circa pacis restitucionem commodius valeant laborare. Novimus eciam quod dominum Cantuariensem invenietis in hac parte affabilem et circa pacis restitucionem satis tractabilem, quia constitit hactenus quod nunquam in aliqua congregacione sua ita affabilem seu tractabilem ut nunc in omnibus se exhibuit. Quando vobis quod per nos vel nostram diligenciam poterit expediri placuerit id nobis fiducialiter nuncietis. Conservet vos Altissimus per tempora diuturna. Datum Londoniis, v° kal. Maii, anno Dom. M°CC°lxxx° secundo. Placeat paternitati vestre diutinam moram magistri Roberti de Wichio, clerici vestri, quem retinuimus ut super hiis que vestre cederent commodo et honori plenius cerciorari [et] ea vobis per eundem significare possimus, excusatam habere. Valeat et vigeat vestra paternitas reverenda.

A.D. 1276. *The precedent of the proceedings after the death of Hervey de Borham is mentioned as bearing upon the dispute between the archbishop and his suffragans.*

Memorandum quod cum dominus Herveus de Borham, decanus sancti Pauli Londoniis, qui habebat in pluribus diocesibus beneficia ecclesiastica, anno Dom. M°CC°lxx° sexto in fata decessisset, magister Hardicio et magister Giffredus de Vesano dicentes se magistros census, et quod testamentorum sic decedencium insinuaciones et probaciones ad ipsos solos spectarent, fecerunt sequestrari omnia bona ipsius in quacumque diocesi vel loco existencia. Cujus occasione Robertus, tunc archiepiscopus Cantuariensis, omnes suffraganeos convocavit, et unanimiter tractarunt super negocio memorato. Ultimo deliberato consilio dictus archiepiscopus et suffraganei miserunt magistrum Willelmum de la Cornere et magistrum Johannem de Lacy ad curiam Romanam, ac papa rescripsit eisdem magistris Hardicioni et Giffredo quod supersederent in sequestro memorato quousque alias super hoc diligenter inquiri mandaret, et quod permitterent episcopos pro consuetudinibus et juribus super insinuacione testamentorum et administracione exsecutoribus . . . .[1] et tunc dictus archiepiscopus presens fuit una cum aliis ejus suffraganeis, et non . . . .[1] nisi pro sua diocesi sicut et alii pro suis, nec vendicavit jus ad ipsum per totam provinciam Cantuariensem.

1281. *Nov. 1.—Bishop Cantilupe transfers the wardship of Alicia, daughter of Robert de Hyde, to Richard de Hyde for nine pounds sterling.*

Fol. 12b. Universis Christi fidelibus ad quos presens scriptum pervenerit Thomas, etc. Noverit universitas vestra quod nos vendidimus, concessimus, et dimisimus dilecto nobis in Christo, Ricardo de Hyde, custodiam terre Alicie, filie et heredis Roberti de Stanford, cum maritagio ejusdem Alicie, habendam et tenendam dicto Ricardo et suis assignatis quibuscumque usque ad legitimam etatem Alicie supradicte. Pro hac autem vendicione, concessione, et dimissione dedit nobis dictus Ricardus novem libras sterlingorum pre manibus. Nos vero custodiam terre dicte Alicie cum maritagio ejusdem dicto Ricardo garantizabimus contra omnes. In cujus rei, etc. Datum apud Berdmundesheye, in festo omnium sanctorum, anno Dom. M°CC°lxxx° primo.

1—Words effaced.

A.D. 1238. *Bishop Grosseteste warns Simon de Montfort not to be cruel in punishing too harshly Simon, a citizen of Leicester.*[1]

1281. *July 5.—Robert of Gloucester writes at length to the bishop to describe his proceedings at Leominster in the dispute with the abbot and convent of Reading, and to suggest further course of action.*

Fol. 13. Epistola magistri Roberti de Gloucestria directa Thome, episcopo.—Sancto in Christo patri, domino suo karissimo, domino Thome, Dei gracia Herefordensi episcopo, devotus suus clericus et minister, Robertus de Gloucestria, etc. Licet ad querimoniam abbatis et conventus Radinges tres vias michi scripseritis ex quibus opcionem concessistis eidem, videlicet quod fratrem Stephanum, quondam priorem Leominstrie, ad pristinum statum reducerent, et sic cessarent omnes coherciones facte propter amocionem prioris predicti, aut quod magister de Montcforti de injuria hujus cohercionis cognosceret, et sic statueret quod esset justum, aut quod per nuncium abbatis predicti, si ad hoc instaret, omnes causas sequestri et excommunicacionum mearam vobis scriberem manifeste. Has tamen vias prefatus abbas vilipendens et respuens per favorem archiepiscopi et ministrorum ipsius in curia Cantuariensi in tuitorio appellacionis negocio sentenciam optinuit pro se ferri, que profecto eidem abbati tantum fructum non afferet quantum sibi fecisset pecunia quam circa procuracionem expenderat. Quid autem in premisso negocio sit per me factum, et quid super eo sit finaliter faciendum, deliberato consilio cum dominis precentore, thesaurario, cancellario, et magistris Willelmo de Haya, Alano de Creppinge, Waltero de Rudmarleye, et omnibus aliis ecclesie vestre canonicis residentibus, seriem insuper facti et ejus causas, necnon et consilium predictorum, quomodo michi mandastis semel et iterum, plenarie vobis scribo. Audiens in inicio passionis Dominice de revocacione fratris Stephani et prefeccione fratris Willelmi de Kyntone, sciens quod hujusmodi mutacio vobis displiceret, ex eo quod anno retro de occurrendo mutacioni hujusmodi litteram vestram de sequestrando fructus ejusdem prioratus, si per amocionem fratris Stephani vacaret, decano Leominstrie transmisistis, ante adventum fratris Willelmi ivi personaliter apud Leominstriam, et laboravi inducere monachos propositis quibusdam monicionibus

1—This entry has not been printed here as it can be found among the letters of Grosseteste, p. 141 (Rolls), and has no connexion with the diocese of Hereford.

A.D. 1281. quod abbati suo scriberent quod permitteret fratrem Stephanum preesse saltem usque ad adventum vestrum, quia ipsius amocio in vestra absencia vobis non modicum displiceret, set precibus et instancia mea rejectis abbas misit litteram dicto fratri Stephano quod infra paucos dies iret in Scociam moraturus ibidem, excommunicans ipsum si per monasterium Radinges illac transiret. Ego vero post recessum fratris Stephani feci sequestrari omnes fructus spiritualitatis tanquam prioratus vacantis, fratrem vero Willelmum, nisi litteram admissionis sue a vobis vel vestro vicario michi mandaret, aut privilegium michi mandaret, tibi cum debeat diocesano loci presentari, moneri feci canonice ne pro priore se gereret, aut administracioni bonorum domus se aliqualiter immisceret. Et quia monicionibus meis non paruit ipsum feci denunciari excommunicatum tanquam intrusorem, et omnes obedientes ei tanquam priori excommunicavi excommunicacione majori. Quis ita insanus ut dubitet priorem Leominstrie debere de jure communi presentari episcopo, et obedienciam in suo primo adventu repromittere episcopo et jurare, ex quo ibi est collegium monachorum, ubi quidem episcopus visitat, corrigit, et procuratur, et ex quo predictus prior regimen parochialium ecclesiarum debet habere, et in possessione premissarum sunt episcopi, ut quidam dicunt. Nichilominus ipsos religiosos feci citari super appropriacione ecclesie de Eye, et abbatem Radinges specialiter et personaliter super augmento census antiqui, quem in immensum isto anno auxit contra statutum concilii Lateranensis, in quibus causis prefatus abbas propter suam contumaciam est suspensus. Ante festum vero beate Trinitatis procuratores eorum portarunt michi quasdam inhibiciones Cantuarienses in quibus continebatur ad sedem apostolicam et ad tuicionem sedis Cantuariensis appellatum fuisse in articulo contingente amocionem prioris, quas vobis mitto ad curiam vestris procuratoribus transmittendas, in quibus falsa est suggestio illorum in hoc quod dicunt me non inscium privilegiorum, cum privilegia sua nunquam ostenderunt, licet paratum frequenter me optulerim ea videre, et cum ea viderim ipsis exhibere justicie complementum. Postmodum in consistorio meo apud Leominstriam cum portarentur michi per eos tuiciones sedis Cantuariensis quo ad inhibiciones prefatas, quarum copiam vobis mitto, et ego dicerem sequestraciones et excommunicaciones meas precessisse appellacionem illorum, siquam interposuerunt, offerremque me paratum videre privilegia sua, si qua haberent, ostenderunt michi in judicio unum privilegium de quo magis confidunt quod, ut michi [videtur],

A.D. 1281. eos non juvat quin prior debeat presentari episcopo et jurare obedienciam, quia "prescripsimus" non currit in hac casu, et est in illo privilegio, *salva dignitate*, etc., et non est validum, cujus transcriptum vobis mitto, et de exhibicione ejusdem postea penitentes protestabantur ibidem in judicio se illud privilegium exhibuisse michi tanquam amico, non tanquam judici, et quia idem procuratores per suas provocaciones frustatorias me irritaverint, abbatem Radinges et intrusorem suum Leominstrie pro quindecima domini regis suis terminis non soluta excommunicavi in scriptis; preterea in presencia thesaurarii nostri, magistri Willelmi de Lodelawe, et multorum aliorum tamen sepefate inhibiciones michi procurarentur; et cum michi primo innotesceret de appellacionibus illorum, ob reverenciam sedis apostolice eisdem appellacionibus detuli, et prefixi eisdem abbati et intrusori proximum diem juridicum post festum beati Michaelis ad procedendum in causa appellacionis prefata. Prefixionem vero meam sub sigillo officialis vobis mitto procuratoribus vestis in curia transmittendum. De quibus quidem delacione et prefixione sunt multum confusi. Libenter tamen, ut credo, pacem vobiscum facerent. Videtur nempe fratribus nostris predictis quod processus hujusmodi sit canonicus et ad honorem vestrum et ecclesie vestre non modicum, et cum diligencia videtur eis iste processus promovendus et prosequendus. Libenter tamen dicti monachi facerent vobiscum pacem dando vobis pecuniam. Sed hoc non est ad honorem vestrum, quia dictum negocium coram regni majoribus exstitit jam tractatum; non enim pro benivolencia mea habenda offerri fecerunt per Absolonem, subvicecomitem Herefordensem, in nundinis Leominstrie decem marcas ad unum palefridum, quas admittere recusavi; unde pacem credo consultum in omnem eventum quod per aliquem euntem ad curiam mittatis inhibiciones et prefixionem, quas vobis mitto, procuratoribus vestris existentibus in curia, et similiter unum sufficiens procuratorium pro vobis et me ad procedendum in dictis causis, si sufficiens ad hoc non habuerint, ut, si in die prefixa pars adversa non advenerit, ad curiam fiat remissio cum refusione expensarum, aut saltem ut confirmetur processus meus ibidem. Potestis eciam, si placet, deliberare cum jurisperitis in partibus in quibus moramini super viribus processus mei et viribus privilegii eorum, si per illud auctoritas diocesana vacuetur quo ad hoc quod prior Leominstrie non debeat presentari et admitti ab episcopo et jurare obedienciam. Item de modo mittendi negocium ad curiam, et de omnibus

D. 1281. aliis prefatum negocium contingentibus, et postmodum ad faciendum quod vobis Dominus inspirabit. Angelus magni concilii in prosequendo jure ecclesie vestre vobis competenter assistat. Datum Herefordie, quinto die Julii.

1280 *Nov. 2.—Appeal of Robert of Gloucester, official of Hereford, to the papal court from the archbishop of Canterbury.*

13b. Appellacio.—Vobis, domino Cantuariensi archiepiscopo, et officiali vestro, ego Robertus de Gloucestria, officialis Herefordensis. In hiis scriptis dominum papam appello senciens dominum meum et me per vos indebite pregravari ex eo quod vos, dominus archiepiscopus, in prejudicium Herefordensis ecclesie, mandatum dicti officialis michi directum quod citem magistrum Willelmum de Lodelawe, clericum Herefordensis diocesis, subditum domini mei Herefordensis, quod compareat coram eo vel ejus commissario in ecclesia beate Marie de Arcubus, Londoniis, ad simplicem querimoniam executorum magistri Egidii de Avenebury responsurus, nullum casum exponens in quo in eundem magistrum jurisdiccionem habeat, aut possit habere, comminansque nichilominus michi penas non modicas nisi executus fuero dictum mandatum, humiliter requisitus per vestros suffraganeos et me minime revocare curastis, immo dictum gravamen contra justiciam totaliter approbastis; item cum animose michi dixeritis quod per cavillaciones et truffas incessi, incendens episcopos contra nos, et contencionem hujusmodi seminans, et quod nunquam me alium quam talem vidistis. Videns per hoc vos esse offensos contra me, ac ex eo verisimiliter timens ne contra me aliquod statuatis aut proferatis, ne in personam meam sentenciam excommunicacionis, interdicti, aut suspensionis, aut aliud iniquum statuatis aut proferatis, eandem sedem provoco et appello, ut prius, protestans me congruis loco et tempore apostolos petiturum. Hec appellacio et provocacio lecta fuit in capella beate Caterine, die commemoracionis animarum, anno Dom. M°CC°lxxx.°

1281. *Jan. 23.—Renewed appeal to the pope by Robert of Gloucester.*

Appellacio.—A vobis, domino Cantuariensi archiepiscopo, ego Robertus de Gloucestria, officialis et procurator generalis domini episcopi Herefordensis, in hiis scriptis dominum papam appello, senciens dominum papam et me per vos indebite pregravari ex eo

A.D. 1281. quod, licet coram vobis congruis die et loco comparens in forma juris proponerem quod ad mandata vestra, que ut metropolitanus seu primas nec ut legatus michi dirigitis, non teneor subditos domini mei Herefordensis in causis que ad vos per querimoniam solam perveniunt, ac eciam in causis appellacionum interpositis ad curiam Cantuariensem a subditis domini Herefordensis, omissa curia ejusdem citare, in prejudicium ecclesie Herefordensis, vos tamen hujusmodi proposicionem admittere contra justiciam recusastis, ea non obstante consimilia mandata michi exequenda indistincte pluries postmodum transmittentes, comminantes nisi ea fuero exequtus, maxime cum ea exequi non tenear, quanquam ut legatus mandaretis, cum quoad officium legacionis vestre ecclesia Herefordensis sit in pacifica possessione non parendi vestris mandatis. Ita, ne in meam personam aut in subditos domini mei premissa occasione aliquam sentenciam excommunicacionis proferatis, iterum dominum papam provoco et appello, dominum meum et jurisdiccionem suam, me et omnia bona mea, proteccioni sedis apostolice supponens, protestans me apostolos congruis loco et tempore petiturum. Hec appellacio recitata est in camera officialis Herefordensis in crastino sancti Vincentii, anno Dom. M°CC°lxxx°.

July 18.—Another form of appeal to Rome by Robert of Gloucester.

In nomine Domini, Amen. Ne venerabilis pater, dominus Cantuariensis archiepiscopus, vel officialis Cantuariensis, aut decanus de Arcubus, Londoniis, vel quicumque alius commissarius nomine seu auctoritate eorundem, in nos Robertum de Gloucestria, officialem Herefordensem, aliquatenus procedant suspendendo, excommunicando, aut quicquam aliud faciendo, pro eo quod eis non pareo in hiis que cedunt in prejudicium domini nostri, episcopi Herefordensis, et jurisdiccionis sue, in articulis in quibus eandem jurisdiccionem usurpare nituntur, nos, memoratus officialis Herefordensis, sedem apostolicam in hiis scriptis provocamus seu appellamus, maxime cum super premissis nuper tam per dominum nostrum episcopum quam per nos alias extiterit appellatum, transmittentes eciam pape comminaciones quas in suis litteris michi faciunt provocaciones facimus antedictas. Hec appellacio interposita fuit in crastino sancti Kenelmi anno Dom. M°CC°lxxx° primo.

1281. *Another form of the appeal stating early antecedents.*

De processu magistri Roberti de Gloucestria.—Demum post premissas provocaciones et appellaciones cum Ricardus de Bramford senior et Ricardus junior, cives Herefordenses, coram prefato officiali et decano de Arcubus, Londoniis, ipsius commissario generali, conquererentur se injuste excommunicatos per subdecanum Herefordensem, subditum domini Herefordensis, omissa curia dicti domini Herefordensis episcopi, licet coram eis esset exceptum pro jurisdiccione domini Herefordensis, quod causa non erat legitime ad curiam Cantuariensem devoluta, omissa curia episcopi antedicti, dictus tamen decanus prefatos excommunicatos absolvit et eorum absolucionem officiali Herefordensi mandavit publicandam, subdecanum vero in decem marcis per decretum dictus officialis multavit quia in predicta querela mandatis suis non paruit usque quaque. Preterea cum dictus Ricardus de Bramford junior appellasset curiam Cantuariensem a sentencia dicti subdecani tanquam ab iniqua, quam tulit in causa matrimoniali inter Petronillam Wybel, mulierem actricem, et eundem Ricardum, reum, omissa curia episcopi Herefordensis, licet pro jurisdiccione dicti episcopi esset coram dicto domino decano exceptum quod causa illa non erat legitime ad curiam Cantuariensem devoluta quia in appellando fuit gradus omissus, dictus tamen decanus, non obstante predicta excepcione in dicta causa, processit, quum omnia et singula in prejudicium dicti domini Herefordensis et sue jurisdiccionis ac prefatarum provocacionum seu appellacionum non est dubium attentata fuisse; super quod ego,
f. 14. Robertus de Gloucestria, officialis Herefordensis et procurator generalis domini episcopi Herefordensis, senciens eundem dominum meum et ecclesiam suam contra justiciam multipliciter pregravari, ad sedem apostolicam in hiis scriptis appello, protestans, etc., *ut supra.*

Robert of Gloucester advises the bishop as to the course of action which is expedient.

Consilium dicti magistri.—Pater, aliqua generalis littera pro jurisdiccione vestra contra curiam Cantuariensem cum festinacione impetretur ad aliquos judices a quibus impetrari possit inhibicio Cantuariensibus dirigenda, quia, licet impetretur in casibus spiritualibus, nichilominus in aliis similibus contra alias personas similia

A.D. 1281. attemptarent, unde super premissis aliquod generale pro tuicione vestre jurisdiccionis per viam querele aut appellacionis contra Cantuariensem ad aliquos Eboracensis provincie impetretis, et hec fiant celeriter quia cum omni cautela conantur jurisdiccionem vestram usurpare, ut dicere possint se esse in possessione, cum tamen quoad Herefordensem ecclesiam nusquam possessionem ullam habuerunt. In hiis omnibus coepiscopi vestri incipiunt modo resistere, et dederunt articulos usque ad xxx super usurpacionibus diversis quibus debet respondere in proxima congregacione, et maxime Lincolniensis resistit. Nullus tamen eorum potest ita bene, et hoc quia nusquam in talibus paruistis.

July 15.—The official of Hereford declines respectfully to act in accordance with the mandate of the official of Canterbury for reasons given.

Excusacio dicti magistri.—Reverende discrecionis viro, domino ecclesie beate Marie de Arcubus, Londoniis, domini officialis curie Cantuariensis commissario, officialis venerabilis patris, domini Herefordensis episcopi, salutem in auctore salutis. Mandatum vestrum die dominica proxima post festum translacionis beate Thome, martyris, apud Wygemore recepimus in forma subscripta:—Decanus ecclesie beate Marie de Arcubus, Londoniis, domini officialis curie Cantuariensis commissarius, discreto viro, officiali venerabilis patris, domini Herefordensis episcopi, salutem in Domino. Cum in causa appellacionis que vertitur in curia Cantuariensi inter Ricardum de Braunford juniorem, appellantem ex parte una, et Petronillam Bybel, mulierem, partem appellatam ex altera, in penam contumacie dicte mulieris ad libelli dacionem nobis in judicio sit processum, decreverimusque dictam mulierem iterato fore vocandam, et eidem in citatorio fore edendum vobis mandatum quatinus dictam Petronillam citetis, vel citari faciatis peremptorie quod compareat coram dicto domino officiali curie Cantuariensis, vel coram nobis ejus commissario, in ecclesia beate Marie prefata, proximo die juridico post festum sancti Jacobi, in dicta causa factura et receptura quod sit justum, et ut instructa veniat ad judicium edatis eidem, et copiam libelli sub sigillo vestro sibi faciatis sub hac forma:—Coram vobis, domine judex, dicit et proponit in jure Ricardus de Braunford, clericus Herefordensis, contra Petronillam Bybel, mulierem, quod cum dicta mulier coram subdecano Herefordensi, auctoritate ordinarii cognoscente, petendo ipsum in

A.D. 1281. virum sibi adjudicari traxisset in causam, idem subdecanus in dicta causa perperam procedens sentenciam contra eundem Ricardum diffinitivam tulit iniquam, a qua sentencia tanquam ab iniqua sedem Cantuariensem legitime appellavit. Quare petit, probatis hiis que sibi sufficiant in hac parte pro voce appellacionis et jurisdiccione curie Cantuariensis, per vos, domine judex, sentencialiter pronunciari, et detectis iniquitatibus dicte sentencie male sentenciatum et bene appellatum declarari, ac ipsam sentenciam irritari et cassam pronunciari, et eam rectificari, et sibi in omnibus justiciam exhiberi. Hec dicit et petit divisim vel conjunctim, non artans se ad singula probanda sed quatenus probaverit eatenus optineat, salvo sibi in omnibus juris beneficio addendi, mutandi, vel minuendi. Quid igitur feceritis in premissis, etc. Datum Londoniis, die sabbati proximo ante translacionem beati Thome, martyris, anno Dom. M°CC°lxxx° primo. Verum quod absque reatu perjurii et prejudicio jurisdiccionis dicti domini nostri, necnon et appellacionis pro eadem jurisdiccione nuper ad sedem apostolicam interposite, vos certificare nequamus de prefato mandato. Datum apud Stottesdone, id. Julii, anno Dom. supradicto.

Item in dorso hujus certificacionis erant scripta hujusmodi verba. Verum cum prefata appellacio, omissa curia domini nostri Herefordensis ad quam gradatim fuerat appellandum, canonice interposita non existat, et absque reatu perjurii prejudicioque jurisdiccionis prefati domini nostri, necnon et appellacionis pro eadem jurisdiccione nuper interposite ad sedem apostolicam, prefatum mandatum exequi non possimus, vestram discrecionem requirimus humiliter et devote quatinus ab onere exequcionis hujusmodi ob reverenciam ejusdem domini nostri velitis absolvere, quoad eandem, si placet, nos penitus excusatos habentes.

Letter of the bishop to John de Buterley, his proctor at Rome, asking him to act with zeal in his behalf in the cases of appeal.

Magistro Johanni de Buterleye.—Sic certificavi curiam Cantuariensem unde est michi molesta:—Thomas, etc., dilecto, etc., Johanni de Buterleye, procuratori suo in Romana curia commoranti, salutem, etc. Mittimus vobis quoddam procuratorium nostrum in quo magistrum Willelmum Brun subrogavimus loco Birdi, Fol. 14b. sperantes per hoc eundem magistrum inducere ad majorem sollicitudinem nostris negociis in dicta curia pendentibus eo cicius impen-

A.D. 1281. dendam, et pro dicto, si idem magister Brun noluerit vel non potuerit indies nostris auxilium continuum impertiri, litteram officialis nostri et omnia que vobis mittimus instrumenta penes vos consideretis et ponderetis undique clausulatim, quorum tenoribus intellectis et postmodum advocatorum nostrorum amicorumque in curia existencium consilio requisito, pro nobis super appellacionibus contra dominum Cantuariensem archiepiscopum impetretis, et causas appellacionum contra Assavensem et abbatem Radinges studeatis omnibus modis quibus sciveritis et quanta poteritis diligencia promovere, adeo ut pro futuris, sicut et pro preteritis, vestram sollicitudinem et sollerciam debeamus merito commendare. Aliter quidem super appellacionibus predictis seu causa appellacionis contra abbatem Radinges instruere vos nescimus [quam] eandem litteram et eadem instrumenta que dictus noster officialis importune nobis misit vobis per nostrum nuncium integraliter destinare. Pro Roberto de Spepeye, rectore de Munselowe, nostre diocesis, officiali nostro dudum scripsimus, ut frater C. de Shepeye et vos per vestras litteras postulastis, et hoc ei ex parte nostra plenius exponatis, grates referentes eidem de eo quod favorabilis et benignus est et erit, ut credimus, in nostris negociis in curia promovendis, nec moleste ferat quod contra dominum Cantuariensem in eadem curia impetramus, quum aliud facere salva nostra consciencia non valeamus. Quia scimus quod operarius dignus est mercede, facta nostra exspectetis pocius quam promissa, que eciam privatissimis facere non consuevimus, novit Deus.

1285. *June 8.—Results of inquiry respecting the vacancy and right of presentation of the church of Eye, as made by order of the king, returned to the justices of the king's bench.*

Certificacio de ecclesia de Eye.—Viris nobilibus et discretis dominis, justiciariis domini regis in banco. Ricardus, etc. Litteras illustrissimi domini nostri recepimus in hec verba:—Edwardus, etc., venerabili in Christo patri, Ricardo, etc. Sciatis quod, cum abbas de Redinghes summonitus esset in curia nostra coram justiciariis nostris apud Westmonasterium ad respondendum Philippo de Eye de placito quod permitteret eum presentare idoneam personam ad ecclesiam beati Petri de Eye que vacat, idem abbas venit in eadem curia nostra, et dixit quod predicta ecclesia non vacat, et quia hujus cause cognicio ad forum spectat ecclesiasticum vobis mandamus quod, convocatis coram vobis

A.D. 1285. convocandis, diligenter inquiratis utrum predicta ecclesia sit vacans vel non, et si non sit vacans, de quo et ad cujus presentacionem et a quo tempore plena fuerit, et quid inde inquisieritis constare faciatis justiciariis nostris apud Westmonasterium a die sancte Trinitatis in unum mensem per litteras vestras patentes. Et habeatis ibi hoc breve. Teste T. de Weyland, apud Westm., xij° die Maii, anno regni nostri xiii°. Nos igitur prefato mandato obtemperantes in omnibus, ut tenemur, recepta super premissis inquisicione diligenti, invenimus quod ecclesia de Eye predicta non vacat, quia abbas et conventus Radinghes incumbunt possessioni ejusdem, a quo tempore et ad cujus presentacionem plena fuerit per inquisicionem pro certo scire non potuimus, plures tamen de inquisicione quam cepimus credunt quod eam habeant ex dono regis Henrici, filii regis Willelmi, sicut apparet per cartam predicti regis, ut dicunt, et quidam credunt quod per quendam Osbertum, avum Philippi, fuit presentatus quidam Rogerus et admissus ad eandem. In cujus rei testimonium has nostras litteras patentes una cum brevi dọmini regis presentibus intercluso vobis transmittimus. Datum apud Sugwas, vj° id. Junii, anno Dom. M°CC°lxxx° quinto.

A second royal brief on thc same subject asking for answers to the questions contamed—apparently the answers given above had not been rcceived.

SECUNDA CERTIFICACIO TANGENS EADEM.

…1154. *Roger, carl of Hereford, grants to the see the chapel of St. Martin in the castle, four more days for the fair at Hereford and a fair of eight days at Ledbury, the clearance of the wood in Hunderton, the cnclosures at Ross which had been taken away, the endowment of the prebend of Moreton and Whaddon, and confirms the grants of Robert de Chandos in Hereford.*

Fol. 15. Rogerus, comes Herefordie, hominibus suis Francis, Anglicis, et Wallensibus salutem. Brevis et incerta vite condicio nos satis admonet, ut, dum vivimus et quicquid possumus, nobis in futurum provideamus. Stultum est enim carni cito moriture totum impendere, et anime in eternum mansure nichil aut modicum exhibere. Habituri sumus quippe heredes post nos qui in bonis nostris desideriis suis et voluptati deservient, que vero animas nostras sors exceperit, aut quod nobis apud Deum repositum sit, non attendent.

A.D. 1150-1154. Ideo ob reverenciam Dei et domini nostri Jesu Christi, et perpetue virginis, matris ejus Marie, et advocati nostri sancti, Ethelberti martiris, Herefordensem ecclesiam in qua sedes episcopalis posita est ampliare et honorare disposui, concedendo ei in prebendam[1] capellam sancti Martini[2] que in castello Herefordensi sita est, ut episcopus Herefordensis eam tanquam ecclesie sue capellam perpetuam amodo in prebendam cui voluerit donet cum omnibus pertinentibus ad eandem; ferie eciam quatuor dierum quam episcopus habebat alios quatuor dies ferie, cum omni integritate et plenitudine eorum que ad justiciam pertinent ferie, in prebendam concedo. In villa eciam de Hundretone totum episcopo boscum ville illius a superiori via usque ad Wayam essartare concedo. Hayas eciam de Ros quas ante tempus meum amiserat[3] cum omni plenitudine et dominio venacionis et aliarum rerum ecclesie ipsi restituo. Ecclesiam eciam de Mortone quam Willelmus Parvus tenet cum omnibus ad eam pertinentibus, et ecclesiam de Watduna, et virgatam terre quam idem Willelmus pro x s. annuatim tenet, in prebendam Herefordensis ecclesie, salvo michi x s. redditus; concedo eciam domum et mansuram que fuit Edgari, canonici, et totam terram quam episcopus de Roberto de Chandoys in civitate Herefordia recepit ipsi et ecclesie ejus in perpetuum habere concedo; et ut michi per merita sancte virginis, matris Dei, misericordie sinus aperiatur, cum michi in die Domini merita non sufficiant, ecclesiam ejus una largicione honoro et amplifico, et in villa ejus que dicitur Ledebury a die passionis Petri et Pauli usque ad octabas eorum continuam octo dierum feriam cum omni justicia ad feriam pertinente concedo. Hec vero omnia, que si ad debita respiciam pauca sunt, Deo et Herefordensi ecclesie per manum domini Gilberti, ejusdem ecclesie episcopi, donavi et concessi. Hiis testibus, Gilberto, Herefordensi episcopo; Willelmo de Casno; Radulpho, ejusdem ecclesie decano; Petro, archidiacono; Gilberto cantore; magistro Ranulpho; magistro Hugone de Clyfford; Radulpho de Lydebury; Reginaldo, thesaurario; Hugone Foliot; magistro Ricardo, et fratre ejus Osberto; totoque capitulo; Hugone, forestario; Roberto de Chandoys; Ranulpho de Baskvyle et Roberto; Waltero de Bello Campo; Radulpho de Hankville; Ranulpho Avenello; Roberto Muchegros; Alano filio Mayen; Radulpho de Scotot; Mauricio et aliis.

1—No such prebend seems to have been formed.

2—A royal charter confirms the grant of this chapel by Hugh de Lacy to the abbey of Gloucester and to S. Guthlac's priory.

3—Probably lost when much was taken from the church by earl Harold.

A.D. ...1154. *Recognition by earl Roger of the rights of the cathedral in Whitehay in the forest of Dean.*

Notum sit omnibus tam presentibus quam futuris quod ego Rogerus, comes Herefordie, recognosco rectum Herefordensis ecclesie quod habet in foresta de Dene, nominatim in parte illa que Wythehaya nominatur, et quum testimonio baronum meorum et aliorum legalium hominum predictam hayam, que Wythehaya nominatur, esse rectum in veritate ecclesie Herefordensis scio, pro salute mea et fratrum meorum et pro anima patris mei et parentum meorum, beate Dei genitrici, Marie, et sancto Ethelberto, et Gilberto episcopo, et Herefordensi ecclesie eandem hayam, cum omni libertate tam venacionis quam aliorum profectuum ad forestam pertinencium, libere et quiete in perpetuum possidendam reddo et concedo, ita quod de predicta haya nullus [se] intromittat nisi ipse episcopus et ministri sui. Et quum hoc ratum, etc. Hiis eciam testibus, duobus fratribus comitibus, Waltero et Henrico; Radulpho de Baskvil; Roberto de Ewyas; Roberto de Bascevile; Drogone Poer; et Hugone de Esele; et aliis.

...1121. *Henry I confirms to bishop Godfrey the rights and privileges of his see.*

...15b. Henricus, rex Anglie, Adam de Port et omnibus vicecomitibus in quorum vicecomitatu episcopus Herefordensis habet terras, et omnibus baronibus et omnibus fidelibus suis Francis et Anglis salutem. Sciatis me dedisse Gotfrido, episcopo, episcopatum Herefordie in burgo et extra burgum, ita plene et plenarie cum tol et tem et infongenthef et soca et saca et omnibus aliis consuetudinibus sicut Robertus, episcopus, umquam melius habuit, et omnia dominica que postea extramissa sunt in prebendam, et ceteris rebus precipio ut resumat ad dominicum suum sicut Robertus, episcopus, melius unquam habebat. Testibus, Rogero, episcopo Salopesbury; et Bernardo, episcopo de sancto David; et Ranulpho Cantuariensi; et Willelmo Peverel; Doure et Hamone Peverel; et Pagano filio Johannis; et aliis.

...1153. *Mandate of Stephen to the mayor of Gloucester to restore to the see lands which had been afforested by Henry I.*

Stephanus, rex Anglie, m[ajori] Glovernie et Johanni filio Johannis, salutem. Facite recognosci per sacramenta duodecim

A.D. 1135-1153. legalium hominum de comitatu Herefordie quos boscos episcopi Herefordensis Henricus, rex, afforestavit in vita sua, et omnes illos episcopo reddo quietos ita quod nemo fuget in eis, nec se intromittat in aliquo inde nisi per episcopum super forisfactum meum. Teste cancellario, apud Oxoniam.

1131-1135. *Grant by Henry I to Robert de Bethune, bishop of Hereford, of all the privileges enjoyed by his predecessor.*

Henricus, rex Anglie, archiepiscopis, prioribus, episcopis, abbatibus, comitibus, vicecomitibus, et omnibus suis fidelibus totius Anglie et Herefordie salutem. Sciatis quod dedi et concessi canonice Roberto, episcopo, episcopatum Herefordensem cum omnibus terris et hominibus et rebus ipsi pertinentibus. Quare volo et precipio quod bene et in pace et libere teneat in bosco et in plano et in aquis et in burgis et extra in pratis et pasturis, cum soca et saca et tol et tem et infongenethef, et omnibus aliis libertatibus et consuetudinibus et acquietacionibus ecclesie sue cum quibus Ricardus, episcopus, tenuit. Testibus, archiepiscopo Cantuariensi, Willelmo; et Rogero, episcopo Sarum; et Henrico, episcopo Wintoniensi; et Alexandro,[1] episcopo Lincolniensi; et Roberto de Sigintune; et comite Gloecestrie, Roberto; et A. filio comitis; et Hugone Bigod; et majore de Gloucestria; et P. filio Johannis; et Gauffrido filio Pagani; et Drogone de Monci. Datum [apud] Wodestok.

1107-1115. *Grant of Henry I to Raynelm, bishop of Hereford, of such privileges as earlier bishops had enjoyed in the forest* ultra Waiam.

Henricus Adam de Port et Willelmo filio Normanni et forestario salutem. Precipio quod Ramelinus, episcopus, ita bene habeat necessaria sua in foresta sua de ultra Waiam sicut antecessores sui melius habuerunt, et sicut precepi per aliud breve meum ut ipse haberet. Testibus, Rogero, episcopo Salesbiriensi; et Roberto, episcopo Lincolniensi, apud Waltham.

1158-1163. *Henry II confirms the right of bishop Gilbert Ffoliot to estates at Malvern and in the forest of Dean.*

Henricus, rex Anglie, etc., justiciariis et vicecomitibus et baronibus et forestariis et omnibus fidelibus suis de Herefordscire

1—In MS. *Ada.*

A.D. 1158-1163. et Gloecesterscire salutem. Sciatis me dedisse et in perpetuam elemosinam concessisse ecclesie Herefordensi et Gilberto, episcopo, et omnibus successoribus suis omnia essarta sua sub Malverna unde idem Gilbertus, episcopus, saisitus fuit die qua primo coronatus fui apud Westmonasterium, et quicquid poterit idem episcopus assartare in foresta de Dene super Wayam fluvium, sicut Willelmus de Bello Campo ei monstravit, et eum inde precepto meo saisivit. Et volo et firmiter precipio quod ecclesia Herefordensis et Gilbertus, episcopus, et omnes successores sui habeant et teneant in perpetuam elemosinam omnia hec predicta in pace et libere et honorifice, soluta et quieta de essartis et omnibus serviciis et consuetudinibus. Testibus, Roberto, Lincolniensi; Alfredo, Wigorniensi, episcopis; Theobaldo Cantuariensi; et Roberto de Lucy; et Willelmo de Bello Campo; apud Wigorniam.

1232. *Confirmation by the dean and chapter of the foundation of the hospital at Ledbury by bishop Hugh, and its endowments as described by him in his charter.*

Fol. 16. Munimenta hospitalis de Ledbury.—Universis Christi fidelibus, etc., Thomas, Herefordensis ecclesie decanus, et ejusdem loci capitulum salutem in Domino eternam. Noverit universitas vestra nos cartam venerabilis patris nostri, Hugonis Foliot, Herefordensis episcopi, inspexisse in hec verba:—Universis, etc., Hugo Foliot, etc. Ex commissi nobis officii solicitudine tenemur ea que divinis locis collacione fidelium mancipantur, ut firmam stabilitatem sorciantur, episcopalis auctoritatis diligencia roborare, et quia juxta est dies perdicionis, et adesse festinant tempora desiderantibus bona Domini in terra vivencium, necesse est intelligere super egenum et pauperem, ut propria peccata nostra quibus iram meruimus, positi quasi signum ad sagittam, fugere valeamus a facie arcus, scelera peregrinacionis elemosinarum largicione redimentes; dum enim per vite hujus lubrica periculose transimus in terris sub securitate per manus egencium pie largita collocamus in celis; preter elemosinam enim solam nichil ex hac vita portabimus sed illam per manus pauperum in celum premittimus. Attendentes igitur inter hec et cetera opera misericordie hospitalitati nichil fere esse preferendum, et tantam ejus graciam quod Loth et Abraham qui homines censuerunt eciam angelicos hospitari meruerunt, ipsos enim tanta mercede remuneratos quod alter subversionem Sodome evasit et alter ex conjuge sterili filium habere

A.D. 1232. promeruit; hospitale quoddam ad peregrinos et pauperes suscipiendos apud Ledbury sub Malvernia construximus ad honorem Dei et sancte Katerine virginis, et omnia pia donacione fidelium eidem hospitali et aliis ibidem Deo servientibus collata vel futuris temporibus conferenda episcopali auctoritate duximus confirmare, et precipue, ex collacione nobilis et preclari viri, domini Walteri de Lacy, ecclesiam de Weston in proprios usus post decessum Th., decani de Weston,, rectoris ejusdem ecclesie, convertendam; de qua idem Th. unam libram incensi idem hospitali annuatim, interveniente auctoritate episcopali, nomine pensionis persolvit. Et ecclesiam de Kempelege ex concessione nobilis viri, domini Galfridi de Longo Campo, post decessum Roberti decani, rectoris ejusdem ecclesie, qui unam libram incensi nomine pensionis annuatim similiter exsolvit, et ecclesiam de Hyerkell[1] ex concessione predicti domini Walteri de Lacy post decessum Moysi, rectoris ejusdem, qui eciam unam libram incensi nomine pensionis annuatim eidem hospitali exsolvit, salvis in predictis ecclesiis debitis consuetudinibus tam episcopalibus quam archidiaconalibus. Preterea dedimus et concessimus ad fundandum idem hospitale duo burgagia in villa de Ledebury, scilicet j burgagium et dimidium quod emimus de Johanne filio Gersente, reddendo episcopo xviij denarios, et dimidium burgagii quod emi de Margareta filia Gilberti Fraunceys, reddendo per annum vj den., et j burgagium in novo vico quod emimus de Roberto Stanninges, reddendo per annum xij d. Hec eadem burgagia nunquam magis reddiderunt episcopo. Et quicunque idem hospitale beneficiis et gracia fovere curaverit graciam divinam et eterne retribucionis premia consequetur, et qui contra hec aliquid attemptare presumpserint indignacione Dei omnipotentis involventur, nisi celeriter resipiscant. Et ut hec omnia majori et perpetua firmitate gaudeant, invocata gracia et presencia Altissimi et precelse genitricis ejusdem et omnium celestium vivencium, presenti scripto sigillum nostrum apposui. Hiis testibus, Thoma, decano Herefordensi, et ejusdem loci capitulo. Nos igitur, dictas donaciones et concessiones ratas habentes, eas unanimi assensu presenti scripto et sigilli nostri munimine confirmare curavimus.

1—Yarkhill.

A.D. 1232. *Mar. 14.—Bishop Hugh Ffoliot consigns the government of the hospital at Ledbury to the dean and chapter.*

Confirmacio episcopi hospitalis de Ledbury.—Omnibus, etc., Hugo Foliot, etc. Cum tranquillitatis et securitatis acta benigno sint amplianda favore universitati vestre significamus quod nos, pacis et securitatis domus hospitalis de Ledebury sub Malvernia affectantes remedium, dedimus et concessimus dilectis in Christo filiis, decano et capitulo, liberam disposicionem dicti hospitalis cum pertinenciis sine aliquo retenemento nobis vel successoribus nostris in dicto hospitali habendo. Idem vero decanus et capitulum percipient in perpetuum xl solidos annuos de dicto hospitali; et omnia bona residua que nunc idem hospitale optinet vel in futuro optinere poterit cedent in pios usus pauperum et languidorum in eodem hospitali jacencium. Decedentibus vero fratribus ejusdem hospitalis dicti decanus et capitulum habeant in perpetuum liberam potestatem alios substituere, et secundum voluntatem eorum de omnibus in dicta domo disponere sine contradiccione cujuslibet, ita
Fol. 16b. quod in nullos alios usus nisi in usus pauperum et languidorum res dicte domus commutabunt, et omnes res, jura, et possessiones servabunt et mantinebunt, et omnes viriliter pro posse suo defendent. Si vero cursu temporis, Deo dante, creverint facultates dicti hospitalis et suffecerint ad sustentacionem duorum capellanorum, erunt ibi duo capellani inperpetuum, quorum unus celebrabit divina pro anima nostra et predecessorum et successorum nostrorum et canonicorum Herefordensium et omnium fidelium defunctorum, et alter celebrabit divina pro vivis et omnibus benefactoribus dicti hospitalis. Decedente vero aliquo canonico Herefordensi uterque capellanus faciet unum triennale pro anima decedentis sicut consuevit fieri in majori ecclesia Herefordensi. Nos vero, consensu capituli et de consilio proborum virorum et discretorum, publice et solempniter excommunicamus illos qui aliquo tempore imposterum contra predictam ordinacionem venerint, vel res et possessiones diminuerint, vel in aliquo subtrahere, vel diminuere, vel commutare presumpserint contra predictam ordinacionem nostram. Et hec fecimus solempniter, convocato clero et populo in majori ecclesia Herefordensi, die dominica proxima post festum sancti Gregorii, anno gracie M°CC° tricesimo secundo. Hiis testibus, dicto clero et populo ad hoc vocato, et capitulo Herefordensi, cujus sigillum ad majorem securitatem presenti scripto est appositum.

A.D. 1285. *Jan. 7.—The dean and chapter confirm the bishop's grant to the prior and convent of Llanthony secunda of certain tithes in the parishes of Prestbury and Sevenhampton.*

Carta Lantonie secunde super decimis percipiendis.—Omnibus Christi fidelibus, etc., Johannes, decanus Herefordensis, et ejusdem loci capitulum salutem in auctore salutis. Noveritis nos litteras venerabilis patris, Ricardi, etc., sigillo ejusdem roboratas, sub forma que sequitur inspexisse:—Universis, etc., Ricardus, etc. Ad vestram volumus noticiam pervenire quod nos religiosis viris, priori et conventui de Lantonie, Wigorniensis diocesis, volentes graciam facere specialem, concedimus eisdem pro nobis et successoribus nostris ut amodo percipiant decimas de dominico nostro quas in parochiis de Prestebury et Sevenhamptone propriis laboribus excolimus, et de incrementis animalium dictarum terrarum, sicut temporibus predecessorum nostrorum eas percipere consueverunt, non obstante aliquo privilegio contra eos super hoc impetrato. In cujus rei, etc. Datum apud Bosebury, xvij° kal. Novembris, anno Dom. M°CC°lxxx° quarto. Nos vero decanus et capitulum Herefordenses dictam concessionem, quatinus legitime facta est, ratam et gratam habentes, salvo in omnibus jure et prefata consuetudine ecclesie nostre, eam tenore presencium confirmamus sigillum capituli nostri presentibus apponentes. Datum in capitulo nostro Herefordensi, vij° id. Januarii, anno Dom. M°CC°lxxx° quarto.

1276. *June 24.—Quit-claim by Thomas de Eton to John de Saresbury of interests in lands in Bredenbury for payment of ten marks.*

Quieta clamacio Thome de Etone de terra de Bridenbury.—Notum sit omnibus quod ego Thomas de Etone remisi et quietumclamavi pro me et heredibus meis et assignatoribus meis in perpetuum Johanni de Saresbury, heredibus suis et assignatis suis, totum meum jus et clamium quod habui vel quocumque modo habere potui in terris et tenementis cum omnibus suis pertinenciis in Bridenebury, que idem Johannes de Saresbury habuit de dono Johannis le Parker, ita quod nec ego nec heredes mei in dictis terris quicquam juris, accionis, aut clamii aliquo tempore habere seu vendicare possimus, sed ab omni jure, accione, et clamio ego et heredes, etc., exclusi simus imperpetuum. Pro hac autem remissione et quieta clamacione dedit michi Johannes

A.D. 1276. le Parker predictus decem marcas sterlingorum pre manibus. Et ut hec mea remissio, etc. Hiis testibus, domino Osberto de Avenebury; magistro Johanne de Crofte; Roberto de Crofte; Macel de Newetone; Johanne Godard; Egidio Hakelittel; Laurencio Dapetot; Ricardo de Enovere; Johanne de Mappenore; Thoma Lemmon, et aliis. Datum apud Herefordiam, in octabis sancti Johannis Baptiste, anno regni regis Edwardi, filii Henrici regis, quarto.

Fol. 17. *Charter of forest rights by Henry III.*[1]

1153-1155. *Confirmation by bishop Gilbert Ffoliot of the prebend of Wellington.*

Fol. 17b. Gilbertus, Dei gracia Herefordensis episcopus, omnibus, etc. Notum sit vobis omnibus Robertum de Chaundos concessisse et dedisse eeclesiam beate Margarete de Welintone in prebendam ecclesie beate Marie et beati Ethelberti de Herefordia inperpetuum. Inde est quod volumus eam esse liberam et quietam ab omnibus episcopalibus consuetudinibus et auxiliis sicuti ceteras prebendas. Quod quia ratum et inconvulsum manere volumus presenti scripto et sigilli nostri attestacione confirmamus. Hiis testibus, N[icholao], episcopo de Landaf; Galfrido, decano Herefordie; archidiaconis, Petro et Waltero Foliot; Reginaldo, cantore; Ivone, thesaurario, cum toto Herefordensi capitulo.

1219-1234. *Inspeximus by bishop Hugh Ffoliot of the confirmation by Gilbert Ffoliot of a grant of the church of Wellington by Robert de Chaundos to form a prebend of the cathedral.*

Item de Welyntone.—Universis sancte matris, etc., Hugo Folioth, etc. Noverit universitas vestra nos scriptum autenticum bone memorie Gilberti, quondam Herefordensis episcopi, in hec verba inspexisse:—Gilbertus, etc. Notum sit omnibus Robertum de Chaundos dedisse et concessisse ecclesiam beate Margarete de Welintone in prebendam beate Marie et beati Ethelberti de Hereforde in perpetuum. Inde est quod volumus esse eam liberam et quietam ab omnibus episcopalibus consuetudinibus et auxiliis sicut ceteras prebendas. Quod quia ratum, etc. Hiis testibus, Nicholao, episcopo de Landaf; Gaufrido, decano Herefordie;

1—This is printed in Matthew Paris II, p. 598, but ascribed to John, and is not reprinted here.

A.D. 1219-1224. Willelmo, archidiacono; Petro et Waltero Folioth; Reginaldo, cantore; Ivone thesaurario; cum toto Herefordensi capitulo. Nos igitur presentem cartam ratam habentes eam presenti scripto et sigilli nostri attestacione roboravimus. Hiis testibus, Thoma, decano Herefordensi; Willelmo, archidiacono Herefordie; Johanne, archidiacono Salopsire; Elya, thesaurario; magistro Petro de Bergevenny, Elya de Ewesan, canonicis; et multis aliis.

1174-1180. *Roger de Chaundos confirms to bishop Robert Ffolliott the grant of the church of Wellington.*

Sciant presentes et futuri quod ego Rogerus de Chaundos concedo Roberto Folioth in perpetuam elemosinam ecclesiam de Welyntone, cum omnibus pertinenciis suis, libere et quiete et honorifice possidendam cum omnibus libertatibus et liberis consuetudinibus quibus eam aliquis antecessorum suorum liberius et quiecius tenuit. Hiis testibus, Waltero Mapa; Milone de Musegros; Rogero de Solers; Henrico de Solers; Elyso de Say; Johanne de Falchtham; Ricardo de Redinges; et multis aliis.

1269-1274. *Inspeximus by the dean and chapter of a grant by bishop John le Breton to Robert le Breton of land at Wellington.*

Carta de Walintone.—Universis, etc., decanus et capitulum Herefordensis ecclesie salutem, etc. Noverit universitas vestra nos litteram venerabilis patris, domini Johannis, Dei gracia Herefordensis episcopi, inspexisse in hec verba:—Universis, etc., Johannes, etc. Noverit, etc., nos dedisse et concessisse pro nobis et successoribus nostris, et presenti carta nostra confirmasse dilecto in Christo filio et nepoti nostro, domino Roberto le Bretun, pro homagio et servicio suo totam terram de Walintone quam Hugo de Walintone, clericus, quondam tenuit de nobis in manerio de Ledebury cum domibus et edificiis, et pascuis, pratis, et pasturis, omnibus libertatibus liberisque consuetudinibus, et omnibus aliis pertinenciis ad dictam terram spectantibus, habendam et tenendam dictam terram cum omnibus suis pertinenciis dicto domino Roberto et heredibus suis ex legitimo matrimonio procuratis in perpetuum; reddendo nobis et successoribus nostris ipse et heredes sui de dicta terra consuetudines et servicia debita et consueta. Et si contingat dictum dominum Robertum sine herede de corpore suo in fata decedere, dicta terra cum omnibus suis pertinenciis ad

A.D. 1174. nos vel ad successores nostros integre revertatur. Nos vero dictus Johannes et successores nostri totam predictam terram cum edificiis suis et omnibus aliis pertinenciis dicto Roberto et heredibus suis, etc., in perpetuum warantizabimus contra omnes homines et feminas et defendemus. Et quia volumus quod hec nostra donacio, etc. Hiis testibus, domino Petro de Brecone; Waltero le Chamberleyn; Galfrido de Credeleia; Willelmo de Hamme; Reginaldo Pauncefot; Johanne de Solers; Ricardo de Middletone; et aliis. Nos quidem dictam donacionem et concessionem ratam habentes et firmam eam tenore presencium confirmamus, etc. Hiis testibus, dominis Herveo de Borham, tunc precentore, Emerico de Aquablanca, tunc cancellario ecclesie memorate; magistris Thoma de Cantilupo, Th. de Ingaldesthorpe, Simone de Radenore, Willelmo de Heya, tunc dicti venerabilis patris officiali, Henrico de Newerk, dominis Willelmo le Rus, Johanne de Ponte, Hugone de Dunre, magistro Rogero de Bosebury, tunc ecclesie predicte penitenciario, canonicis; et aliis.

Fol. 17b. *Confirmation by the dean and chapter of a grant to Nicholas Hodenet by bishop Thomas.*

Confirmacio decani et capituli de terra de Bridenbury.—Universis Christi fidelibus, etc., decanus et capitulum, etc. Noverit universitas vestra nos cartam venerabilis domini Thome, Dei gracia Herefordensis episcopi, factam Nicholao de Hodenet inspexisse in hec verba sub tenore qui sequitur:—Sciant, etc.[1] Nos vero predicti decanus et capitulum predictam cartam ratam habentes et gratam, etc., confirmamus. In cujus rei, etc. Hiis testibus, etc.

Memorandum quod Nicolaus de Hodenet habet apud Bridenbury tres campos, in quorum uno sunt liiij acre, in altero lij acre, et in tercio lj. Item sunt ibi xvj acre de bosco.

Item sunt ibi xv acre prati in diversis locis unde medietas episcopalis fuit a diversis hominibus. Item sunt ibi iiij acre de pastura.

1—Cf. *Reg. Thome de Cant.*, p. 171.

A.D. 1284. *Aug. 2.—Protest of the bishop against the appointment by the abbot of Dore, at the instance of the bishop of St. David's, of the abbots of Neath and Strata Marcella as commissioners to inquire in what diocese the abbey lies, and what monks invited the bishop of Hereford to dedicate the church. Notice of appeal to Rome is given.*

Fol. 18. Pro limitacionibus de Dore.—Reverende religionis viris, dominis Dei gracia abbati Cistercensi, necnon et aliis ejusdem ordinis in generali suo capitulo presidencium congregatis, Ricardus, ejusdem miseracione Herefordensis ecclesie minister humilis, salutem in omnium salvatore. Licet nimia importunitas impudentis veritatem debitam subprimentis vel falsum indebite suggerentis carere debeat impetratis et severitati subici judicantis, nonnunquam tamen viri pacifici presidentes, paternam tranquillitatem tam pectoris quam temporis in Domino corditer affectantes, aut pulsati precibus aliorum, aut majorum territi forte minis, quedam ad instanciam importunam annuunt, seu concedunt interdum dampnosa vel prejudicialia sibi ipsis, alias nullo modo consimilia concessuri. Hinc est, fratres et amici in Christo, quod cum vos, domine reverende abbas Cisterciencis, ad instanciam venerabilis patris domini, Dei gracia Menevensis episcopi, abbatibus de Neth et de Alba domo, nullam in nos omnino jurisdiccionem habentibus, nuper intelleximus commisistis ut de abbathia de Dore, ordinis vestri predicti, in cujus episcopi diocesi sita esset, de nominibus eciam monachorum qui bone memorie proximum antecessorem nostrum in dictam abbathiam introduxerint ad dedicandam ecclesiam eorundem, inquisicionem facerent diligentem, et quod per eandem invenissent vobis litteratorie nunciarent; super quibus multipliciter admiramur cum quicquid asserat pars adversa, si res ipsa fidelium oculorum subiciatur aspectibus, fide apparere poterit oculata, ut eciam multum liquet viris majoribus et discretis qui in regno Anglie limites et foros diocesium et comitatuum melius cognoverunt, quod abbatia predicta de Dore et omnis ejusdem ambitus in nostra diocesi situantur, et sita fuit a tempore fundacionis ejusdem; quia vestra sanctitas bene novit quod domus predicta de Dore fundata fuit anno Dom. M°C°xlvij° infra limites parochialis ecclesie de Bakytone, que pleno jure subjecta est et extitit ab antiquo ecclesie nostre Herefordensi prefate, quam quidem ecclesiam de Baketone prefati abbas et conventus de Dore ex collacione predecessorum nostrorum in proprios usus tenent confirmacione nostri capituli communiti. Liquet igitur ex premissis

1284 dictam abbatiam de Dore ejusdem esse diocesis, jurisdiccionis et territorii cujus est parochialis ecclesia supradicta, infra cujus metas et fines situata consistit, et quod diocesanus ejusdem parochialis ecclesie eciam in abbatia predicta salvis monachorum privilegiis liberum habeat et habere debeat exercicium diocesane jurisdiccionis; in cujus possessione vel quasi sumus et fuimus pacifice et quiete, ut omnes predecessores fuerunt nostri a prima fundacione abbatie prefate. Liquet igitur quod tam nobis quam nostris predecessoribus pro jure nostro et possessione predictis tuendis et conservandis tam canonica quam civilia jura subveniunt, cum satis simus in omnibus antedictis legitima et longissima temporis prescripcione muniti. Ad hec omnes abbates qui in dicta abbacia pro tempore prefuerunt a primaria fundacione domus ejusdem a nostris predecessoribus admissi fuerunt et benedicti, ac eisdem obedienciam consuetam salvis ordine suo et eorundem privilegiis prestiterunt; necnon et ecclesiastica sacramenta monachi eciam ejusdem domus et ordines receperunt, et semper sub patrocinio predecessorum nostrorum in suis negociis et agendis tanquam sub patre suo episcopo et pastore suis ordine et privilegiis specialibus pacifice respirabant. Insuper omnia et singula privilegia pro abbacia predicta et fratribus loci ejusdem a Romanis pontificibus impetrata ac instrumenta fundacionis domus ejusdem, necnon et licencie regie, fines, et concordie in curia domini regis levate satis ostendunt abbaciam predictam Herefordensis esse diocesis prout inspicientibus instrumenta prefata liquide poterit apparere; perambulacione eciam per duodecim milites dudum facta ex precepto domini regis nostri predicti liquet aperte quod dicta abbacia cum suo ambitu sive situ infra comitatum Herefordensem existat, infra quem dictus dominus Menevensis non habet nec unquam habuit jurisdiccionis exercicium aliquale. Hec autem pauca de juribus nostris multis ac possessione pacifica continua et quieta et hactenus non turbata vobis scribimus ista vice verisimiliter attendentes quod per ignoranciam facti, quod plerumque fallit peritissimos et fefellit, viri providi presidentes interdum in aliquibus circumventi quicquam transgrediuntur statuendo, precipiendo, mandando, ordinando, aut disponendo saltem de facto quod juri dissonat aut repugnat. Idcirco discrecionem vestram et caritatem in Domino requirimus et rogamus quatinus pretextu inquisicionis alicujus super hiis vobis misse seu per quemcumque eciam transmittende, que omnino invalida est et nulla pocius ipso jure, utpote ab hiis facta qui nullam in hiis habent jurisdiccionem ordinariam seu

A.D. 1284. eciam delegatam, a suspectis seu per suspectos, ab emulis et adversariis nostris et ecclesie nostre prefate, nobis, decano nostro, vel capitulo nostro, seu aliquo alio cujus interest non vocatis, non monitis, non confessis, nec diem aliqualiter habentibus ad premissa, necnon et per subjectos partis adverse, inter benivolos et amicos ipsius parti nostre quantum poterunt adversantes, nichil in prejudicium nostri et gravamen aut ecclesie nostre predicte aut libertatis ejusdem jurisdiccionis, juris, possessionis, vel quasi, aliqualiter attemptetis seu attemptari faciatis, ordinetis, statuatis, mandetis, diffiniatis, aut eciam abbati loci predicti de Dore aut monachis ibidem degentibus precipiatis, seu precipere faciatis, in
Fol. 18b. dampnum eorum seu prejudicium eorundem, nec nostri et ecclesie nostre, ut superius est expressum, possit de facto saltem directe vel indirecte aliqualiter redundare. Et si forte monachos antedictos pretextu dedicacionis predicte, quod absit, aliquis obloquatur, ex premissis satis poterit apparere quod in nullo super hiis deliquerunt, nec predecessorem nostrum predictum ad dedicacionem prefatam introduxerunt clam, ut dicitur, et latenter, sed evidenter, ut loci episcopum ad suum officium exequendum canonico sibi super hoc directo mandato, ut debuit et oportuit, sicut et nos ad altaria consecranda et alia facienda que ad diocesani officium pertinere noscuntur postmodum admiserunt. Preterea vos nolumus ignorare quod dominus Johannes, nunc Dei gracia Cantuariensis archiepiscopus, qui nostram diocesim jure metropolitano visitavit, in dicta domo de Dore velud in nostra diocesi situata, sicut et predecessores ejusdem eodem jure, ibidem fuerat procuratus. Unde liquet aperte nos et predecessores nostros omni modo fuisse et esse de jure in possessione vel quasi juris predicti. Licet eciam aliqua facti hujus, ne vos lateant, referamus; valde credimus et speramus quod ea que juris fuerint in hac parte non poterunt vos latere, quod quibuscumque et qualitercumque privilegiatis nullo jure conceditur ut in prejudicium aliorum minorum, parum, seu majorum, vires, fines, seu tenorem privilegiorum suorum excedant a sanctis patribus eciam indultorum, ne privilegium mereatur amittere qui permissa sibi abutitur potestate; et, ut eciam bene nostis, nullis viris religiosis suis privilegiis indulgetur sed Romano pontifici seu loci metropolitano specialiter reservatur potestas de diocesis finibus seu limitibus inquirendi, cognoscendi, et eciam judicandi. Et ne vos ad aliquorum suggestionem et maxime partis adverse, que se in fratres

1284 monachos et conversos necnon et famulos servientes ibidem subjeccionem velud diocesanus eorum contra manifestam veritatem et notoriam vendicare, et jura episcopalia in eosdem exercere de facto, cum de jure non possit, injuste confingit, presertim cum et nos et predecessores nostri predicti sumus et fuerunt ab antiquo in possessione, vel quasi, jura episcopalia exercendi in abbatem, monachos, et conversos, et in famulos antedictos, salvis privilegiis eorundem, aliquid statuatis, mandetis, precipiatis, vel ordinetis, seu diffiniatis, in nostrum seu ecclesie nostre predicte, abbacie, vel monachorum de Dore prejudicium, injuriam, sive dampnum, prius invocaciones et appellaciones alibi prius factas et ad sedem apostolicam interjectas, et ad sedem Cantuariensem pro tuicione sedis ejusdem, tenore presencium invocamus. Licet factum vestrum predictum, reverencia vestra salva, nobis seu ecclesie nostre prejudicare non valeat in hac parte, vestram sanctitatem et religionem in prosperitate continua conservet Altissimus per tempora diuturna. Datum apud Prestebury, iiij° non. Augusti, anno Dom. M°CC°lxxxiiij°

In a general chapter of the Cistercians it was decided that the abbot of Dore should obey the bishop who was de facto *diocesan.*

Lecta inquisicione super querela domini Menevensis episcopi in capitulo Cisterciensi, lectis eciam litteris superius in hoc filo contentis, respondit dominus abbas Cisterciensis in ipso capitulo in audiencia coram cunctis quod non fuit capituli diffinire de limitibus diocesium, et idem decrevit ex consensu totius capituli generalis quod abbas Dorensis obediret illi qui est in possessione loci abbacie jure diocesano et non alteri.

Aug. 21.—The bishop warns the prior of Sulby and his commissaries to take no further proceedings against Robert, provost of Goodrich Castle, a crusader.

Priori de Soleby pro crucesignatis non vexandis.—Ricardus, etc. Venerande religionis viro, domino priori de Soleby, ordinis Premonstratensis, Lincolniensis diocesis, judici a domino papa delegato, et ejus commissariis salutem, etc. Cum omnibus episcopis Anglie a sede apostolica specialiter sit indultum ut nullus subditorum suorum qui crucis privilegio sunt muniti extra suam diocesim trahatur in causam, dummodo paratus sit coram ordinariis

A.D. 1284. de se querelantibus respondere, ac vos, ut audivimus, ad instanciam rectoris de Astone, nostre diocesis, Robertum, prepositum de Castro Godrici, crucesignatum, hominem nobilis viri, domini Willelmi de Valencia, tractum coram vobis vel commissariis vestris molestatis et gravatis contra nostrum privilegium memoratum, vobis predicta auctoritate apostolica et sub pena excommunicacionis tenore presencium inhibemus, ne amodo dictum Robertum coram vobis trahatis in causam nec ei molestiam aut gravamen in posterum inferatis. Et si contra eundem processeritis ullo modo processum illum tanquam contra nostrum predictum privilegium habitum in irritum provocetis, presertim cum dictus crucesignatus predicto rectori in forma juris coram nobis paratus sit respondere. Valeatis semper in Christo et virgine gloriosa. Voluntatem vestram, si placet, super hiis et aliis nobis significare velitis per presencium portitorem. Datum apud Bosebury, xij° kal. Septembris, anno Dom. M°CC°lxxx° quarto.

1283. *Jan. 30.—The bishop recognises the appropriation of the churches of Shipton, Barrow, and Acton Round to the prior and convent of Wenlock as of old right.*

Fol. 19. Appropriacio ecclesiarum de Actone rotunda, Schyptone, et Barewe.—Ricardus, etc., dilectis in Christo filiis, venerande religionis viris, dominis priori et conventui de Wenlak salutem, etc. Sollicitudine pastoralis officii coartamur, quanto salubrius possumus, errata corrigere ac devia queque quibus ecclesia dinoscitur esse lesa ad statum debitum pro viribus revocare. Cum igitur ex litteris summi pontificis quas, integris filo serico et bulla, non cancellatas, non abolitas, nec in aliqua sui parte viciatas, inspeximus diligenter appareat manifeste capellas de Schyptone, Barewe, et Actone Rotunda, tanquam dependentes ad ecclesiam sancte Trinitatis de Wenlak, ad jus et proprietatem vestram ab antiquo pertinere, ex litteris eciam bone memorie Willelmi, quondam Herefordensis episcopi, necnon et quorundam judicum delegatorum hoc liquet, quorum tenorem inspeximus continentem quod tota terra sancte Milburge virginis est unius parochie, et prefatas capellas, cum in eadem terra contracte sint, ad matricem ecclesiam suam de Wenlak jure parochiali pertinere, verum cum, quibusdam injuste occupantibus capellas antedictas, videlicet magistro Hugone de Pedwardyn occupante capellam de Actone Rotunda, Johanne de Eynho capellam de Schyptone, et Jacobo de Tytteforde capellam

D. 1283. de Barewe, fuisset aliquamdiu per intervalla temporum jus vestrum interruptum, vos lesionem ecclesie vestre prudenter advertentes et jus vestrum predictum redintegrari cupientes, cum hujusmodi injuriosi detentores titulum in predictis capellis legitimum non haberent, eisdem procurantibus vobis ad judicium evocatis coram discretis viris, magistris Adam de Hales et Roberto de Lascy, juris civilis professore, venerabilis patris, domini Johannis, Dei gracia Cantuariensis archiepiscopi, totius Anglie primatis, Herefordensem diocesim jure metropolitico visitantis commissariis, ad libellum convencionalem eis porrectum respondentes palam et sponte in judicio vestram confitebantur intencionem, scilicet capellas antedictas ad jus et proprietatem vestram, tanquam ad ecclesiam sancte Trinitatis annexas, plenarie pertinere; qui quidem commissarii sequti confessionem eorundem sentenciam tulerant per hec verba:—Nos igitur in Dei nomine, Amen, auditis et intellectis hinc inde propositis, petitis, et confessatis, prenominatas capellas Hugoni, Johanni, et Jacobo finaliter abjudicamus, eisdem, H., J., et Jacobo supradictis super dictis capellis perpetuum silencium imponentes; prout hec omnia patere possunt processum illum plenius intuenti, nobis cum instancia supplicastis ut in affeccione paterna ecclesie vestre lesioni compacientes, alienatis capellis ad statum pristinum jam reductis, pro jure vestro declaracionem faceremus juxta quod per premissa instrumenta et processus possemus nostram conscienciam informare. Nos igitur considerantes quod re redeunte ad propriam naturam redire debent pristina jura juxta canonicas sancciones, considerantes eciam premissa autentica instrumenta ac processus judiciales intime ponderantes, cum nemini deesse debeamus in justicia exhibenda, premissas capellas Schyptone, Barewe, et Actone Rotundam, a premissis Hugone, Johanne, et Jacobo tanquam ab illicitis detentoribus abjudicatas per commissarios antedictos, et ad statum antique fundacionis redeuntes, ad jus et proprietatem vestram tanquam ad ecclesiam vestram sancte Trinitatis annexas cum omnibus suis juribus et pertinenciis, in Dei nomine, Amen,
l. 19b. pleno jure pertinere tenore presencium declaramus, salvis in omnibus juribus et libertatibus ecclesie Herefordensis, salvisque nobis et successoribus nostris qui pro tempore fuerint lege diocesana et jurisdiccione in eisdem, salvis eciam in omnibus juribus archidiaconorum et officialium nostrorum quibus hactenus usi sunt, et que in eis habere consueverant in temporibus retroactis. Proviso eciam quod dicte capelle debitis non fraudentur obsequiis,

A.D. 1283. sed per capellanos ydoneos officiali episcopi qui pro tempore fuerit presentandos, et per clericos sufficientes deserviatur in eisdem. Et ne cura animarum negligi videatur illam vicario sancte Trinitatis de Wenlak committimus, et in futurum decernimus committendam, ordinantes ut, porcione vicarie sue ab antiquo taxata salva ei et integra remanente, in augmentum porcionis sue recipiat annuatim a blada a devotis parochianis oblata de villis de Westone, Muchale, et Hoptone, in suis confessionibus, quod in partibus istis *chystcorn* appellatur. Recipiet eciam decimam omnium ovium et aliorum averiorum positorum per liberos homines in custodiam hominum prioris et conventus predictorum quod in partibus istis *cornmol* appellatur. Et preter hec recipiet per manus capellani deservientis in capella de Actone Rotunda duos solidos in festo sancti Michaelis, per manus sacerdotis deservientis in capella de Barewe duos solidos in festo nathalis Domini, per manus capellani deservientis in capella de Schyptone duos solidos in festo sancti Paschatis. Et ut hec rata, etc. Data et acta apud Tuggeford, die Sabbati ante purificacionem beate Marie, anno Dom. M°CC°lxxx tercio, etc.

April 20.—The bishop confirms the rights of the abbot and convent of Reading in Leominster priory, as contained in a charter of Hugh Ffoliot.

De institucione et remocione monachorum de Leominstria.—Universis Christi fidelibus, etc., Ricardus, etc. Noveritis nos litteras bone memorie Hugonis, quondam Herefordensis episcopi, predecessoris nostri, et nostri capituli Herefordensis, in forma que subsequitur inspexisse:—Omnibus Christi fidelibus, etc. Hugo, etc.
Fol. 20. *(ut supra*, p. 30). Nos igitur volentes abbati et conventui memoratis graciam facere specialem confessionem predictam, prout legitime facta est, ratam habentes eam tenore presencium, quantum in nobis est, in perpetuum confirmamus, salva tamen, ut premittitur in eadem, dignitate ecclesie Herefordensis, et jure quo [h]actenus pacifice usi sumus racione nostre ecclesie memorate. In cujus, etc. Datum Radinges, xij° kal. Maii, anno Dom. M°CC°lxxx° quinto, etc.

1283. *July 28.—The bishop sanctions the appropriation of the church of Dilwyn to the prior and convent of Wormesley.*

Appropriacio ecclesie de Dylun canonicis de Wormely.—Ricardus, etc., dilectis in Christo filiis, religiosis viris, priori et conventui sancti Leonardi de Wormely, nostre diocesis, ordinis sancti Augustini, salutem, etc. Licet onus pontificalis officii circa plurima nos cogat esse sollicitos ipsum tamen efficacius hoc requirit ut hiis qui pre ceteris divino cultui mancipantur, et operibus pietatis insistunt, modo quo possimus meliori subsidium impendamus, precipue ne, quod absit, compellantur inviti ab execucione seu continuacione laudabili operum premissorum pro defectu auxilii resilire. Hinc est quod, cum adeo manifeste paupertatis onere sitis oppressi, quod necessitates plurimas paciamini et defectus, considerata devocione quam habetis ad Deum et ad proximum pietate, qui hospitalitatem sectantes pauperes ac debiles benigne suscipitis et eisdem impenditis subsidia caritatis, ut hoc liberius, devocius, ac melius in futurum facere valeatis, nec pro defectu temporalium ab hoc desistatis, Deo ac ecclesie vestre de Wormele, vobis et successoribus vestris, ecclesiam de Dylun, nostre diocesis, cum omnibus pertinenciis suis, in cujus quidem advocacionis seu patronatus possessione tamquam veri patroni ejusdem ecclesie nunc pacifice existitis ex collacione nobilis viri domini Edmundi quondam Henrici, illustris regis Anglie, filii, et confirmacione illustrissimi regis Anglie, Edwardi filii regis Henrici, prout in cartis eorundem super hoc confectis et vobis datis evidenter inspeximus contineri, in proprios usus imperpetuum possidendam donamus, conferimus, appropriamus, et assignamus, et insuper auctoritate pontificali tenore presencium confirmamus, salva competenti et sufficienti porcione vicarie per nos taxande et et ordinande ibidem, ad quam vos, dicti prior et conventus, nobis et successoribus nostris, cum vacaverit, presentabitis, salvis eciam nobis et successoribus nostris in eadem ecclesia lege jurisdiccionis, et diocesanis et omnibus aliis juribus episcopalibus, et aliis que ad nos, archidiaconos nostros, et alios ordinarios quoscumque debebunt vel poterunt aliqualiter devenire vel consuetudine pervenire. Si vero post ordinacionem vicarie predicte aliqua onera extraordinaria oriantur de novo vos, predicti prior et conventus, et vicarius institutus in dicta ecclesia, onera predicta proporcionaliter supportabitis, salvis tamen in omnibus, ut premittitur, jure episcopali et Herefordensis ecclesie dignitate. In cujus rei, etc.

A.D. 1283. Datum apud Prestebury, quinto kal. Augusti, anno Dom. M°CC° octogesimo quinto, etc.

Sept. 10.—Appointment by the bishop of Robert of Gloucester and Cursius de Sancto Geminiano as his proctors at the papal court.

Procuratorium ad curiam Romanam transmissum.—Omnibus Christi fidelibus, etc., Ricardus, etc. Noveritis quod ad impetrandum in curia Romana pro nobis in ecclesia nostra tam litteras gracie quam communis justicie, et ad contradicendum quibuscumque contra nos impetrare volentibus, ad consenciendum in judices et loca, ad revocandum procuratores quos hactenus habuimus et habemus in curia prelibata, et ad computandum et exponendum super salariis que petantur, dilectos nobis in Christo magistros Robertum de Gloucestria, canonicum Herefordensem, et Cursium de sancto Geminiano, nostros conjunctim et divisim facimus procuratores, ipsis ac eorum substitutis et substituto potestatem agendi, defendendi, litem contestandi de calumpnia et de veritate, jurandi status nostri et ecclesie nostre reformacionem, et in integrum restitucionem petendi et recipiendi, appellandi, et omnia alia faciendi que mandatum generale et speciale requirunt, ratum habentes et habituri quicquid dicti magistri, aut eorum substituti, nostro et ecclesie nostre nomine faciendum duxerint in premissis, Fol. 20b. et pro ipsis et ipsorum altero ac substituto eorum judicatum solvi permittimus per presentes. In cujus, etc. Datum apud Colewelle, iiij° id. Septembris, anno Dom. M°CC°lxxxv°.

1285. *Dec. 13.—The bishop promises John of Bristol to present him to a competent vicarage.*

Ricardus, etc., domino Johanni de Bristollio, Wygorniensis diocesis presbytero, salutem, etc. Attendentes tue merita probitatis, considerantesque te nullum adhuc beneficium ecclesiasticum consecutum, tenore presencium promittimus tibi de ecclesiastico beneficio, utpote de competenti vicaria in nostra diocesi, providere cum ad hoc locum et tempus viderimus oportuna. In cujus, etc. Datum apud Arleye, id. Decembris, anno Dom. M°CC°lxxxv°.

A.D. 1286. *Oct. 7.—Appointment of Cursius de Sancto Geminiano and Richard de Pudlestone as his proctors at Rome.*

Procuratorium ad curiam Romanam transmissum.—Omnibus Christi fidelibus, etc., Ricardus etc. Noveritis quod ad impetrandum in curiam Romana, etc., *ut supra*, Cursium de sancto Geminiano et Ricardum de Puddlesdune nostros conjunctim et divisim procuratores, etc. In cujus rei, etc. Datum apud Bosebury, vij° die Octobris, anno Dom. M°CC°lxxx° sexto.

De consimili procuratorio.—Consimile procuratorium fuit traditum et commissum magistris Cursio et de Pudlesdone, cujus tamen data erat apud Arleye ultima die Martii, anno Dom. M°CC° octogesimo octavo, quibus die et loco magistro Ricardo de Pudlestone in itinere versus Romanam curiam constituto memoranda subscripta fuerunt exhibita et injuncta.

The names of the judges delegate suggested and the places where they might sit.

Nomina judicum.—Primo dominus Ricardus de Gravesende, episcopus Londoniensis, dominus decanus Londoniensis, et archidiaconus Essexie in ecclesia Londoniensi.

Archidiaconus Middlesexie in ecclesia Londoniensi.

Archidiaconus Oxoniensis in ecclesia Lincolniensi.

Abbas Gloucestrie, et prior majoris Malvernie, Wigorniensis diocesis.

Loca.—Herefordia, Gloucestria, Wygornia, quo ad abbatem Gloucestrie et priorem Malvernie et archidiaconum Oxoniensem predictos.

Londonie quo ad omnes alios prenominatos.

Memorandum quod, si Cursius de sancto Geminiano primum procuratorium pro vestro libito exhibeat, ipsum cancellatum domino priori sancte Trinitatis, Londoniis, inter cetera nobis mittenda ulterius transmittatis, isto procuratorio ultimo cum fuerit opus utentes.

The bishop desires to effect a compromise with the bishop of St. Asaph.

Memorandum quod episcopus Herefordensis vult pro modis omnibus componatur cum advocato pro tota causa que tangit

A.D. 1286. dominum Assavensem, et quod aliqua curialitas fiat advocato, ita quod ipsum statim liberet, et Petro de Langona.

The dean of Hereford is to be told that the bishop desires his speedy return.

Item dicatur decano Herefordensi quod episcopus rogat cum maximo desiderio quod festinet redire ad capitulum suum, quod ipsius presencia multum indigebit hiis diebus tam in spiritualibus quam in temporalibus, et maxime indigebit cum venerint justiciarii.

A compromise as to the suit with the bishop of St. Asaph touching the excommunication of those who invaded Gordwr would please the bishop.

Item, si in causa que tangit Assavensem episcopum, que nunc est suspensa per judices delegatos Karleolensem et archidiaconum et officialem, pro eo quod exequi noluit sentenciam excommunicacionis latam per dictos judices delegatos in suos qui invaserant
Fol. 21. fines de Gordor pertinentes ad ecclesiam Herefordensem, posset aliqua via excogitari per quam lis ipsa terminaretur, vel saltem perpetuo sopiretur, optinere placeret eciam si aliqui sumptus apponerentur racionabiles.

A papal bull had granted the two prebends at Ledbury to the bishop.

Memorandum quod dominus Herefordensis habet bullam per quam retinere potest in proprios usus duas prebendas de Ledebury, cum vacaverint, sicut habet ecclesiam de Bosebury a domino Innocencio quarto, que data fuit Laterani, ix° kal. Decembris, pontificatus sui anno primo, nomine scriptoris signata.

Inquiry should be made as to any miracles wrought at Cantilupe's tomb at San Severo.

Item inquiratur diligenter si Deus operetur miracula ad tumulum sepulture Thome, episcopi Herefordensis, apud sanctum Severum, juxta Urbem veterem, et inquiratur per decanum et per alios discretos quid dominus papa senciat de episcopo supradicto et miraculis que fiunt pro eo, et hec omnia rescribantur, et si expediat canonizacionem impetrare, et quo modo et qualiter.

A.D. 1288. *Mar. 31.—Details of the stipends paid to the agents at Rome.*

Memorandum quod die Pasche, scilicet vij° die Aprilis, anno Dom. M°CC°lxxx° septimo, receperat Cursius de sancto Geminiano, procurator domini in curia Romana. totum salarium suum pro tempore tunc preterito, et magister Porina, advocatus domini, ibidem medietatem salarii sibi debiti receperat pro termino sancti Michaelis tunc preterito proximo, scilicet duas marcas; ita quod in festo Michaelis, anno sequenti, recipere debuit duas residuas marcas; et sic ultima die Marcii, scilicet iiij feria in ebdomada Pasche, anno Dom. M°CC°lxxx octavo, tenebitur dominus Cursio supradicto in iiij° marcis pro anno proximo preterito, et magistro Porine in duobus marcis quas recepisse debuerat in festo sancti Michaelis, anno Dom. M°CC° octogesimo septimo, ut premittitur, et ab illo termino usque ad iiij feriam in ebdomada Pasche predictam. Preceptum est magistro Ricardo de Pudlesdone quod illi Porine satisfaciat competenter, quia toto anno illo ante diem predictam, papatu vacante, nichil pro domino laboravit.

Ad hec omnia solvenda et negocia domini in curia procuranda, ultima die mensis Marcii predicta, tradidit dominus unum novum procuratorium secundum formam prioris magistro Ricardo de Pudlesdone ad cautelam, si forte magister Cursius esset defunctus, seu aliud amisisset, et injuncta sunt ei multa que in precedenti folio continentur, et quia illa die qua recessit de curia deposuit de pecunia domini ibidem v marcas et dimidiam, et magister R. de Spina qui est ibi, qui aliquando fuit procurator domini in curia, domino tenetur in viij marcis et dimidia, sicut per suas proprias litteras apparet quas domino destinavit, precepit dominus Ricardo predicto quod de R. de Spina exigeret eandem pecuniam cum effectu. Qua recepta, de illa et de alia quam in curia deposuerat negocia domini utiliter et fideliter expediret per sacramentum quod prestiterat domino ultima die Marcii predicta. Et preterea ipsa ultima die Marcii recepit R. de Pudlestone, procurator domini sepedictus, apud Arleye, xvj marcas novorum et bonorum sterlingorum a domino, de quibus preceptum est ei quod ad opus suum retineat pro anno preterito ij marcas, et pro anno qui ipsa ultima die Marcii incepit iiij marcas, quia pro iiij marcis annuis est conventum cum eo dum procurator domini ibidem exstiterit. Item quod magistro Cursio inde solvat iiij marcas pro eodem anno tunc incipiente, quia sua arreragia potuit solvere de pecunia quam habuerat in deposito; et adhuc inde xx solidi

A.D. 1288. remanerent quos xx s., una cum ij marcis accipiendis de xvi marcis predictis, precipit dominus solvi magistro Porine pro omnibus arreragiis suis usque ad ultimam diem Marcii sepedictam, si pro minori pecunia id fieri non valeret. Et a die illa precepit dominus quod componeret cum eo pro C s. recipiendis a domino pro toto tempore quo durabit causa domini quam habet contra episcopum Assavensem in Romana curia. In quo casu precepit dominus R. de Pudlesdone quod ipsi Porine solveret iiij marcas in partem solucionis C s. predictorum, quas iiij marcas recipere potuit de xvj marcis sibi apud Arleye liberatis. Et adhuc remanebunt ipsi R. de Pudlesdone viij marce et dimidia, quas recuperare poterit juste, si velit, a Ricardo de Spina superius nominato. Et tamen nichil poterit a domino exigere R. de Pudlesdone pro suo vel predictorum procuratorum salariis hinc ad annum. Hec omnia acta sunt apud Arleye, ultima die Marcii, anno Dom. M°CC° octogesimo octavo, in qua die idem R. de Pudlesdone iter arripuit versus Romam. In cujus recessu ordinatum fuit quod dominus magistro Edmundo de Warefeld de arreragiis suis satisfaceret in Anglia. Cui satisfactum pro toto tempore quo unquam fuit procurator domini in Romana curia fuit finaliter apud Arleye in crastino octabarum Pasche, anno Dom. proximo preterito. De quo habet dominus in cophino litteras ejus aquitancie in quibus fatetur se, cum ad curiam eandem venerit, procuratorium quod a domino habuit statim magistris Cursio et R. de Pudlesdone ibidem restituere.

Et memorandum quod mercatores Senenses Londoniis commorantes sociis suis in eadem curia Romana stantibus scripserunt quod preter xvj marcas suprascriptas predicto magistro R. de Pudlesdone x marcas, si indigeret, pro negociis domini liberarent.

1285. *July 9.—Bull of Honorius IV describing the various stages of the proceedings in the appeal of Peter de Langon, and directing the dean and chapter of Hereford to cite the bishop and William de Montfort, as executors of Cantilupe, and others to appear before him and defend the suit.*

Fol. 21b. Honorius episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis, decano et archidiacono Herefordensis ecclesie, salutem et apostolicam benediccionem. Qui mandatis apostolicis renuunt obedire ipsi sibi coaccionis materiam videntur serio provocare, cum scire debeant quod sagitta Jonathe non debeat abire retrorsum set dirigi pocius

A.D. 1285. in directum. Exhibita siquidem nobis dilecti filii, Petri de Langona, canonici Herefordensis, peticio continebat quod, cum bone memorie Johannes dictus Brito, Herefordensis episcopus, ipsum canonicatu et prebenda quos in eadem ecclesia canonice optinet, necnon et ecclesiam de parva Wenlak, Herefordensis diocesis, cujus exsistit rector, pro sue voluntatis libito privavisset, idem episcopus prebendam eamdem bone memorie Thome de Cantilupo, Herefordensi episcopo, tunc in minori officio constituto, et tandem idem Thomas, in episcopum Herefordensem assumptus, ipsam primo quondam Henrico de Wodestoke, et, eo viam universe carnis ingresso, magistro Roberto de Phyleby, Roberto vero de Whychio, canonicis ejusdem ecclesie, ecclesiam predictam de parva Wenlak curaverit proprio motu conferre. Cumque in negocio hujusmodi per appellacionem ejusdem Petri legitimam ad sedem apostolicam devoluto lis contestata legitime, variique processus habiti fuissent coram diversis auditoribus in negocio ipso ab eadem sede concessis, demum felicis recordacionis Martinus papa iiij, predecessor noster, dilectum filium, magistrum Peregrinum de Andiranensi, Aquensi, et sancti Gaudencii Convenarum[1] ecclesiarum canonicum, capellanum nostrum, subrogavit in negocium hujusmodi auditorem, coram quo eodem negocio in quo usque ad sentencie calculum processum fuerat pendente, prefatus T. diem clausit extremum, sicque remansit negocium hujus indecisum. Verum licet idem predecessor, volens litibus finem imponi, vobis suis litteris dederit in mandatis ut tam venerabilem fratrem nostrum, episcopum, et magistrum Willelmum de Monteforte, cantorem Herefordensis ecclesie, ultime voluntatis prefati Thome, episcopi, ac quondam Rogeri, ecclesie predicte Herefordensis penitenciarii, et ejusdem Henrici executores, ac eorum heredes, quam omnes alios qui sua super hoc crederent interesse, vos vel alter vestrum per vos vel per alium seu alios curaretis peremptorie ex parte ipsius predecessoris citare ut infra tres menses post citacionem vestram, per se vel per procuratores ydoneos, cum omnibus actis, juribus, et munimentis suis negocium hujusmodi contingentibus, coram ipso comparere deberent justam, dante Domino, sentenciam recepturi, vos tamen mandatum hujusmodi surdis auribus transeuntes, et non absque apostolice sedis contemptu id efficere non curastis, in ejusdem Petri de Langona non modicum prejudicium et gravamen, quamquam per eum non steterit a quo fuistis legitimis temporibus pluries requisiti. Ne igitur de hujusmodi inobediencia gloriari possitis discrecioni vestre sub pena

1—Comminges.

A.D. 1285. excommunicacionis, quam ipso facto vos incurrere volumus si secus duxeritis faciendum, per apostolica scripta mandamus quatinus infra quindecim dies post recepcionem presencium in negocio citacionis hujusmodi faciende procedatis auctoritate nostra juxta litterarum continenciam earundem. Diem vero citacionis et formam et quicquid inde feceritis nobis, etc. Datum Tibure, vij° id. Julii, pontificatus nostri anno primo.

Oct. 3.—The citation was served on the bishop.

Hec citacio facta fuit Ricardo, Herefordensi episcopo, in manerio suo de Herefordia, die sancti Dionisii, anno Dom. M°CC° octogesimo quinto, cum tamen fuisset ante per xij° dies et amplius ab onere et a nomine exsecucionis predicte per officialem Cantuariensem finaliter liberatus.

Dec. 13.—Bull of Nicholas IV prohibiting unlicensed agents from collecting for the relief of the Holy Land in the name of the hospitallers and other religious orders.

Nicholaus IV, venerabilibus fratribus, archiepiscopis et episcopis, ac dilectis filiis, universis ecclesiarum prelatis, exemptis et non exemptis, ad quos littere iste pervenerint salutem et apostolicam benediccionem. Quia nimis excresceret audacia plurimorum et in aliorum offensas eorum temeritas insaniret si virga deficeret corrigentis, expedit ut previdentis providentia castigetur presumptio perversorum. Sane ad nostrum fidedigna relacione pervenit auditum quod nonnulli iniquitatis filii, ut in advencionibus et fraudis hastuciis Dominum offendant, mortaliter decipiant et horrendis mendaciis opprimant veritatem, non attendentes quantis hiis temporibus periculis subjacet status miserabilis terre sancte post communitatis Tripolitane miserabilem capcionem [ab] inimicis crucis Christi, [dum] ad occupacionem intendunt residui dicte terre fratres templi hospitalis sancti Johannis Jerosolimitani ac aliorum diversorum ordinum domorum Dei et hospitalium, asserentes per per mundi regiones diversas, eorundem ordinum domorum et hospitalium nomine, elemosinas et legata ac male oblata incerta et que alias offeruntur racione predicacionis crucis in ejusdem terre sancte subsidium convertenda, petere ac colligere non formident, ipsaque ex quibus debet ejusdem terre necessitatibus et subsidio subveniri in usus proprios convertendo, in animarum suarum peri-

D. 1288 culum et dicte terre non modicum detrimentum. Nos igitur, qui positi sumus ut aliorum corrigamus errores et omnem peccandi materiam subtrahamus, exnunc universis et singulis religiosis ordinibus hospitaliorum et domorum Dei[1] magistris et fratribus, cujuscumque ordinis et condicionis existant, omnis questus exercicium interdicentes omnino prefatis religiosis et ordinibus hospitalibus aut domibus eorum, licencias ab apostolica sede vel legatis ejus aut quibuscumque alias concessas, quo ad questum hujusmodi faciendum, penitus revocamus, et nullius decernimus firmitatis. Quocirca universitati vestre per apostolica scripta in virtute obediencie districte precipiendo mandamus quatinus quilibet vestrum in civitatibus, diocesibus, et locis vobis subjectis, questores seu fratres hujusmodi ad colligendum elemosinas, legata, et oblata predicta, nullatenus admittatis neque a subditis vestris permittatis admitti, nisi iidem fratres et questores post hujusmodi prohibicionem mandatum super hoc ab eadem sede habuerint speciale. Vos quoque questores, quos contra hujusmodi prohibicionem nostram secus inveneritis attemptasse, capere et ipsos captos cum equis et omnibus bonis penes ipsos inventis ad nos sub fida custodia transmittere curetis, contradictores per censuram ecclesiasticam appellacione postposita compescendo, non obstante si aliquibus a sede apostolica sit indultum quod excommunicari, suspendi, interdici non possint per litteras dicte sedis non facientes plenam et expressam de indulto hujusmodi mencionem, invocato eciam, si necesse fuerit, brachio seculari. Presentes vero litteras per civitates, dioceses, et loca predicta, per vos publicari volumus, et quod mandatur in eis inviolabiliter observari, quarum copia penes vos sub manu publica et autentico sigillo retenta, illas latori presencium ad partes illas deferendas restituere procuretis. Datum Rome, apud sanctam Mariam majorem, id. Decembris, pontificatus nostri anno primo.

1270. *Sept. 21.—Bishop John le Breton, with the consent of the chapter, lowers the rent of land in Hampton Bishop held by Richard de Hereford, who will provide a rent-charge elsewhere equivalent to the reduction made.*

Fol. 22. Carta episcopi Johannis facta Ricardo de Herefordia, clerico.—Omnibus ad quos presens scriptum pervenerit Johannes, miseracione divina Herefordensis episcopus, salutem, etc. Atten-

1—In MS. *de.*

A.D. 1270 dentes affeccionem quam dilectus et fidelis noster Ricardus de Herefordia, clericus de scaccario domini regis, habet ad promovendum negocia ecclesie Herefordensis et mea, et pro eo quod futuris temporibus necessarius nobis et ecclesie nostre predicte inveniri poterit, de assensu et voluntate Johannis, decani, et capituli nostri Herefordensis, de novem solidatis et decem denariatis annui redditus que idem Ricardus nobis reddere tenetur per annum de terra sua de la Felde, quam de nobis tenet in villa nostra de Homptone, remisimus eidem Ricardo et heredibus suis et assignatis suis quibuscumque, exceptis viris religiosis et Judeis, septem solidatas et decem denariatas memorati redditus imperpetuum. Ita quod de cetero reddant nobis, etc., duos solidos per servicium, salvis nobis, etc., omnibus aliis que ad nos pertinent de eadem terra secundum tenorem cartarum pie recordacionis Hugonis Folyot et Petri de Aquablanca, predecessorum nostrorum, et confirmacionis capituli predicti. Et in recompensacionem remissionis nostre predicte idem Ricardus providebit nobis de septem solidatis et decem denariatis annui et quieti redditus in loco competenti, et in hujus rei, etc. Datum in capitulo Herefordie, die sancti Mathei, apostoli, pontificatus nostri anno secundo.

1274. *Sept. 20.—Richard de Hereford having provided a rent-charge of four shillings, bishop John undertakes to find the other three to meet the reduction of the rent in Hampton Bishop.*

Item de eodem.—Universis, etc., Johannes, etc. Noverit universitas vestra quod, cum de novem solidatis et decem denariatis quos dilectus et fidelis noster Ricardus de Herefordia, clericus de scaccario domini regis, nobis singulis annis reddere tenebatur de terra sua de la Felde, in parochia ville nostre de Homptone, concessimus eidem, etc., pro nobis, etc., quod redderet nobis per annum duos solidos ad terminos per episcopatum nostrum constitutos, et quod provideret nobis et ecclesie nostre Herefordensi in septem solidatis et decem denariatis annui et quieti redditus alibi in maneriis nostris, sicut in carta nostra quam de nobis inde habet, et cui appensum est sigillum capituli nostri, plenius continetur, et jam providerit nobis et ecclesie nostre predicte in quatuor solidatis redditus in predicta ecclesia nostra de Homptone, nos attendentes fidele obsequium quod idem Ricardus ecclesie nostre diu est, et nobis temporibus nostris, fideliter et fructuose impendit, et de cetero impensurus est, assumsimus nobis onus

A.D. 1274. ad providendum successoribus nostris et predicte ecclesie nostre in residuis tribus solidatis et decem denariatis redditus in loco congruo et securo, unde predictum Ricardum et heredes suos et suos assignatos pro nobis et successoribus nostris de predictis septem solidatis et decem denariatis redditus de terra sua predicta de la Felde quietos et remissos clamamus et imperpetuum quietamus. Ita tamen quod reddet nobis, etc., predictos duos solidos pro eadem terra sicut predictum est, salvis nobis aliis que nobis et ecclesie nostre debentur de eadem terra, cum acciderit, secundum tenorem cartarum predecessorum nostrorum que volumus nobis, etc., sine diminucione observari imperpetuum. Et pro amore quem habemus versus personam predicti Ricardi et a longo tempore habuimus, remisimus ei omnia arreragia que nobis debentur de toto redditu predicte terre usque ad festum exaltacionis sancte crucis, anno gracie M°CC° septuagesimo quarto, et anno regni regis Edwardi filii regis Henrici secundo. In cujus, etc. Datum apud Sugwas, in vigilia sancti Mathei, apostoli, potificatus nostri anno sexto.

1220-1234. *Grant by bishop Hugh Ffoliot of land at Gorewall for endowment of a prebend.*

Carta Hugonis Folyoth de terra de Gorewelle.—Universis Christi fidelibus, etc., Hugo Folyoth, etc. Noverit universitas vestra nos dedisse, etc., Ade de Salopia, clerico nostro, canonico Herefordensi, et omnibus successoribus suis canonicis, ad emendacionem prebende sue, a qua dudum terram Pyonie que ad eandem prebendam pertinebat separavimus, et capitulo nostro Herefordensi contulimus totam terram illam de Gorewelle et omnes redditus cum omnibus pertinenciis suis, tam in burgo Herefordensi quam extra, que Robertus Foleth nobis reddidit et quietum clamavit pro se et heredibus suis inperpetuum pro predicta terra Pyonie, quam eidem Roberto et heredibus suis dedimus et concessimus et successoribus, tenendam de capitulo nostro Herefordensi, sicut carta nostra eis inde confecta testatur, preter quadraginta et tres solidos et duos denarios quos assignavimus ad sustentacionem capellanorum nostrorum deservencium in capella beate Katerine Herefordie, et preter quoddam pratum quod Thomas de Gaytone debet tenere de dicto Ada et successoribus suis canonicis pro tribus solidis annuatim persolvendis, tenendum et habendum predicte Ade et successoribus suis canonicis libere et quiete, etc., in pratis, pascuis,

A.D. 1230-1234. pasturis, homagiis, releviis, escaetis, et omnibus terre profectibus que de terra exeunt vel exire poterunt, sine aliquo retenemento ad opus nostrum vel successorum nostrorum. Dictus siquidem Adam pro se, etc., terram de Walintone cum pertinenciis suis, quam dicte prebende sue quondam contulimus in escambium pro dicta terra Pyonie, quietam nobis reddidit pro predicta terra de Gorewelle quam predicte prebende cum pertinenciis suis dedimus, sicut predictum est. Quod si memoratus Adam vel aliquis successorum suorum terram prefatam de Walintone tanquam ad prefatam prebendam vendicare voluerit, et eam forte optinuerit, volumus quod dicta terra de Gorewelle cum omnibus pertinenciis suis revertatur in usus nostros et successorum nostrorum, sicut eam prius habuimus in dominico. Nos igitur et successores nostri totam predictam terram de Gorewelle, etc., predicto Ade, etc., contra omnes viros warantizabimus. Et hanc quidem donacionem et concessionem nostram ratam habentes, etc. Hiis testibus, domino Thoma Folyot, thesaurario Herefordensi; Stephano Banastre, ejusdem loci canonico; Willelmo Plater, Johanne Bacun, Ada de Ledebury, Johanne de Ros, Godefrido de Markele, clericis; Waltero de Paris; Waltero, camerario; Waltero Clement; Waltero Muchegros; et aliis.

1282. *Aug.—Account of the feudal service rendered by bishop Cantilupe in the Welsh wars.*

Fol. 22b. Memorandum quod in crastino sancti Petri quod dicitur ad vincula, anno regni domini regis Edwardi filii Henrici decimo, cum idem rex tunc temporis haberet guerram contrà Leulinum, principem Wallie, et David fratrem suum apud Rothelan, Assavensis diocesis, fuerunt assignati pro servicio quinque militum per quadraginta dies faciendo pro Thoma, Herefordensi episcopo, dominus Johannes Daniel, miles, pro Bissopestone, dominus Johannes Tregoz pro villa de Hammelacy, miles, Johannes de Hortele, serviens, pro Ullingwik, Johannes dominus de Waleford, serviens, pro villa sua predicta, et Robertus Wyne, serviens, pro Prestone. Item memorandum quod quilibet miles habuit suum equum coopertum, et quilibet serviens duos equos coopertos, cum pertinenciis. Et se optulerunt ad dictum servicium faciendum in crastino sancti Petri in loco predicto. Et ibi fuerunt atornati per dictum regem ut dominum Rogerum de Mortuomari seniorem sequerentur. Et statim secuti sunt eum usque ad Wlan Kunster, et ibi fuerunt recepti et irrotulati ad dictum servicium faciendum

A.D. 1282. infra quindecim dies sequentes, et secuti sunt eum per Walliam et tandem pervenerunt ad locum qui dicitur Behelt. Et sic servicium suum per quadraginta dies et amplius in exercitu plenarie compleverunt. Et post completum servicium predictum secuti sunt dominum Rogerum predictum usque ad manerium suum de Kingeslene, et inde eciam de licencia sua ad propria redierunt. Et deinde anno quarto, jam mortuo sancte memorie Thoma, episcopo memorato, impetraverunt execucionem ipsius brevis domini regis in hec verba:—Edwardus Dei gracia, etc., sicut in custodia prima hujus registri continetur.

Memorandum quod anno quinto regni regis Edwardi filii regis Henrici, cum idem dominus haberet guerram contra Leulinum, dominus Thomas, tunc episcopus Herefordensis, fecit servicium quinque militum per Johannem de la Mare, Nicholaum de Wormele, Willelmum de Caple, milites; per Robertum Petit, Thomam Petit, Johannem de Sapy, et Robertum de Sapy, servientes; sicut continetur in rotulis de cancellario et de scaccario domini regis.

Account of feudal services due in the bishopric of Hereford as entered in the red book of the exchequer.

Hec sunt nomina militum feodatorum de episcopatu Herefordensi, sicut inrotulantur in rubro libro de feodis militum in scaccario domini regis apud Westmonasterium.

Willelmus de bello campo facit servicium j militis.
Walterus de Clifford j militis.
Ricardus de Doura j militis.
Hugo de Duddelia j militis.
Johannes de Biscopestone j militis.
Rogerus le Poher j militis.
Rogerus de Mourtone j militis.
Hugo de Hasla j militis.
Adam de Caples j militis.
Hugo de Waleford j militis.
Radulfus Folioth, et Radulfus Pere, et Radulfus filius Ernoldi, j militis.
Arnulphus de Estnone, et Hugo, et Willelmus, filii Gerini, et Johannes, et Willelmus de Alchurges, et Godefridus Ruddok faciunt j militem.

A.D. 1282. Ricardus de Hunteland et Baderow j militem.

Johannes de Stanford, et Radulfus de Munsleya, et Willelmus de Froma, et Bernardus de Brochantone, et Ricardus de Hunteland, et Rogerus de Wallia faciunt servicium j militis; preter hoc tenet Hugo de Lascy feodum ij militum, unde et ipse fecit servicium toto tempore Gilberti, episcopi.

Margareta de Boun tenet feodum ij militum et dimidii, sed modo negat inde servicium dimidii militis, sed quatuor feoda militum et dimidium sunt de dominico episcoporum et debent esse de eorum dominico.

1300. Primum servicium in Scotia.—Istud servicium factum fuit in Scotia pro domino Ricardo, episcopo Herefordensi, per feoda de Waleford, Mortone, Hasele, et per unum feodum de Homme Lacy, et feodum de Ruddok; pro manerio et pertinenciis domini Willelmi de Grandisono per Thomam de Burmingham, militem, Janium de Chellins, Henricum de Sercleye, Andream de Stauntone, Reginaldum de Capella, Walterum de Stauntone, Reginaldum de Alemannia, Willelmum le Broun, Johannem le Dun, et Grimbaldum de Houlande, cum x equis coopertis. Istud servicium recognitum fuit apud Carleolum, xxix° die Junii, anno regni regis Edwardi filii regis Henrici xxviij°, sicut patet in primo folio sextidecimi quarterii subscripti.

1283. *Details of the inquiries to be made respecting engagements, obligations, legacies and the like in behalf of the Crusaders.*

Fol. 23. Isti sunt articuli super quibus inquirendum est omnibus que debentur terre sancte.

In primis utrum [per] aliquem vel aliquos prelatos seculares seu religiosos, vel aliquem seu aliquos clericos religiosos sive seculares, vel aliquem seu aliquos laicos cujuscumque ordinis, dignitatis, seu condicionis existant, deposita vel tradita fuerit aliqua pecunia vel aliqua res data, legata, seu aliquo modo assignata in subsidium terre sancte. Item utrum aliquis crucesignatus ut in terram sanctam proficisceretur [promiserit] et non sit profectus. Item si talis decesserit, utrum fecerit testamentum, et si fecerit, qui sunt ejus executores et ad quos bona ipsius pervenerunt. Item si aliquis acceperit pecuniam vel aliquid aliud ut in terram

A.D. 1283. sanctam proficisceretur. Item si talis proximo preterito passagio transfretavit. Item si talis decesserit, qui sunt ejus executores, et ad. quos bona ipsius pervenerunt. Item si aliquis pecuniam vel aliquid aliud debeat seu assignaverit vel promiserit ex aliqua causa terre sancte vel ejus subsidio, et quid et quantum, cui vel quibus, de talibus debitis assignatis vel promissis aliquid ante hec tempora sit solutum. Item si hujusmodi debitores, assignatores, vel promissores ante satisfaccionem decesserint, et qui sint eorum executores, etc. Item videantur testamenta, et si reperiatur in eis vel eorum aliquo quod pecunia vel res aliqua sit legata terre sancte subsidio, qui sunt executores, etc. Item si aliquod de hujusmodi legatis vel relictis solutum fuerit, et quibus et quantum. Item si de crucesignatis vel debitoribus terre sancte ex promissis vel assignatis, seu voto vel redempcionibus votorum, vel alia causa, aliqui vel alique decesserint intestati vel intestate, inquirendum est de bonis eorum et requirenda est satisfaccio, et si aliquis ex premissis testamentum fecerit et non apposuerit terminum pro terra sancta, set aliquid legaverit seu reliquerit indistincte, de hujusmodi indistincte legatis debita satisfaccio requiratur. Item si aliquis pro hiis que contingunt terram sanctam fuerit suspensus, excommunicatus, et irregularis, requiratur quod satisfaciat, et post plenam satisfaccionem absolvatur, et cum eo dispensetur juxta formam sedis apostolice.

June 28.—The king summons Gilbert de Clare to take counsel with him as to the disposal of David of Wales.

Littera regis pro Lewelino et David.—Edwardus, Dei gracia rex Anglie, etc., dilecto et fideli suo Gilberto de Clare, comiti Gloucestrie et Hertfordie, salutem. Quot fraudum et machinacionum generibus lingua Wallensium ad instar vulpium progenitores nostros, nos, et regnum ipsum invaserit, a tempore cujus potest hominis memoria recordari, quot strages magnatum, nobilium, et aliorum tam Anglicorum quam aliorum, juvenum atque senum, mulierum, et eciam parvulorum fecerit, quot castrorum et maneriorum incendia tam aliorum quam nostrorum posuerit, quociens turbaverit et infecerit regnum nostrum Deum vel hominem non verendo, vix posset lingua hominis per singula enarrare; verum qualiter hiis diebus, ut preterita taceamus, Lewelinus filius Griffini, Wallie quondam princeps, et David germanus ejus, spreto fidelitatis quam nobis debuerant debito, assueta relinquere non

A.D. 1283. valentes, prodicionalius solito villas nostras subito combusserunt, et proh dolor, quibusdam fidelibus nostris occisis, quibusdam combustis, et aliis duris carceribus mancipatis, castra nostra invadere ausu temerario presumpserunt fundentes immaniter sanguinem innocentem; vos ipsi qui nostrorum laborum et sumptuum participes extitistis propriis oculis inspexistis. Sed ille qui post pectoris conversionem melius expectavit ipsum induratum precipitari permittit. Hujusmodi fraudibus, machinacionibus, et incendiis, et cedibus inhumanis, ut apparet verisimiliter, imponere finem volens, prius dicto principe interfecto, et dictum David, qui quasi ultimus superstes de dictorum predecessorum genere habebatur, a captivitate per homines lingue sue nostro carceri destinavit, Fol. 23b. super quo gracias eidem exsolvimus sicut ipsum factorem hujus rei credimus. Et quia nobiscum, ut prediximus, circa expugnacionem dictorum fratrum et suorum complicium dampna, labores, et sumptus una nobiscum sustinuistis, colloquio vobiscum habito intendimus quid de David fieri debeat memorato, quem susceperamus exulem, nutriveramus orphanum, ditaveramus de propriis terris nostris, ipsum inter majores palacii nostri collocantes. Vobis mandamus quod in crastino beati Michaelis proximo futuri sitis ad nos Salopie, nobiscum super hiis et aliis locuturi, et hoc nullatenus omittatis. Teste me ipso apud Rothelan, xxviij die mensis Junii, anno regni nostri xj.

April 21.—The bishop announces that he has received a bull of Innocent IV authorising the heremites of the order of St. Augustine to hear parochial confessions with the licence of the diocesans.

Transcriptum littere papalis pro fratribus heremitis ordinis sancti Augustini.—Universis, etc., Ricardus, etc. Noveritis nos litteram domini Innocencii, pape quarti, cum serico filo bullatam, non abolitam, non abrasam, non cancellatam, nec in aliqua sui parte viciatam, accepisse et inspexisse in hec verba:—Innocencius, etc., dilectis filiis, priori et fratribus heremitis, ordinis sancti Augustini, salutem, etc. Vota devotorum ecclesie que fructum salutis eterne continere perspicimus quo potenciora sunt omnibus libenter ad effectus deduci graciam procuramus. Hinc est quod nos, vestris piis desideriis annuentes ut, de licencia et assensu diocesanorum ac rectorum ecclesiarum parochialium, fratres sacerdotes ordinis vestri recurrencium ad ipsos confessiones audire

A.D. 1283. ac eis penitenciam injungere salutarem, necnon ut illi ex eisdem quibus virtutum Dominus contulit scienciam predicacionis et graciam possint proponere verbum Dei populis, vobis auctoritate presencium duximus concedendum. Nulli igitur omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare presumpserit, indignacionem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli, apostolorum ejus, se noverit incursurum. Datum Lugduni, v° non. Julii, pontificatus nostri anno primo. In cujus rei, etc. Datum apud Arleye, xj° kal. Maii, anno Dom. M°CC°lxxx° tercio, etc.

Mar. 6.—John ap Griffin, rector of Welshpool, sues for absolution from excommunication inflicted for wrongs to the priors of Chirbury and Alberbury, and this is granted by bishop Cantilupe.

Quedam recognicio et confessio facta per Johannem filium Griffini, rectorem ecclesie de Pola, coram venerabili patre, bone memorie Thoma, episcopo Herefordensi.—Omnibus, etc., Johannes filius Griffini, rector ecclesie de Pola, Assavensis diocesis, salutem, etc. Noveritis quod sub anno Dom. M°CC°lxxxiij°, prima die dominica xlme, comparui coram venerabili patre, domino Thoma, Dei gracia Herefordensi episcopo, in aula sua apud Sugwas, propria confessione recognoscens me ex variis delictis, injuriis, et offensis manifestis ecclesie sue Herefordensi, sibi et subditis suis, scilicet religiosis viris, prioribus de Chirebury et Alberbury et eorum conventibus, necnon et ecclesie de Worthin, rectori, et ecclesiis eorum, contra libertatem seu immunitatem ecclesiasticam per me multipliciter illatis sentenciam excommunicacionis tam a predicto patre quam a canone latam incurrisse, petens humiliter et devote michi de premissis absolucionis beneficium in forma juris impendi. In cujus presencia tactis sacrosanctis corporaliter prestiti sacramentum quod ecclesiam Herefordensem,
Fol. 24. episcopum, seu quemcunque subditum suum, de predictis et aliis de cetero non molestabo, turbabo, vel aliqualiter inquietabo per me vel alium seu alios, ope, consilio, vel assensu, nec quatinus in me est ab aliis permittam inquietari, quo minus jura jurisdiccionis ecclesie Herefordensis predicte per dominum episcopum, qui pro tempore fuerit, libere et pacifice exerceantur in patria de Gordor, in parochiis videlicet de Chyrebury, de Alberbury, et Worthyn ecclesiarum, et predicti rectores decimas et obvenciones omnimodas

A.D. 1283. in patria predicta tanquam ad ecclesias suas et earum capellas pleno jure spectantes integre et pacifice percipiant in futurum. De injuriis autem, dampnis, et gravaminibus ecclesie Herefordensis, domino episcopo, ac rectoribus predictarum ecclesiarum et earum ministris per me et meos illatos, in virtute prestiti sacramenti fideliter repromitto quod, ad ordinacionem, arbitrium, seu laudum prefati domini episcopi, ecclesie sue Herefordensi, sibi et subditis suis, et aliis quibuscumque de me conqueri volentibus, intra mensem postquam a prefato domino episcopo monitus fuero vel requisitus, satisfaciam competentur, quatinus de injuriis, etc., coram judice auditore, quem ad hoc idem dominus episcopus duxerit deputandum, liquere poterit evidenter. Ad quorum omnium observacionem obligo me et mea sub pena xx librarum fabrice matris ecclesie Herefordensis solvendarum, quociens et quandocumque ordinacionis, arbitrio, seu laudo, non paruero cum effectu, seu alicui premissorum contravenero, quod absit, in futurum; subjiciens me in omnibus et singulis premissorum jurisdiccioni et cohercioni venerabilis patris, episcopi, vera et expressa et spontanea voluntate concedens quod me per sentenciam excommunicacionis seu quamcumque aliam cohercionem ecclesiasticam compellere possit ad observandum omnia predicta, fori privilegio seu crucesignatis indulto seu alia excepcione non obstante, sine strepitu judiciali vel cause cognicione cujuscumque. Dictus autem venerabilis pater, attendens quod sancta mater ecclesia nulli claudere gremium debeat, redeunti a sentencia qua per eum innodatus extiteram michi munus absolucionis impendere dignum duxit in forma superius annotata. A sentencia vero qua a canone ligatus extiteram idem pater, in forma a summo pontifice crucesignatis indulta, eique sicut et aliis prelatis provincie Cantuariensis delegata, michi beneficium absolucionis impendebat. Ne autem aliqua premissorum negari potuerit in futurum vel aliqualiter in dubium revocari, ego Johannes memoratus in capitulo Herefordensi coram canonicis ejusdem ecclesie tunc presentibus personaliter constitutus sigillum meum presentibus apposui et sigillum dicti capituli similiter apponi procuravi. Datum Herefordie in capitulo predicto, die lune in crastino dominice supradicte, anno quo prius. Insuper ad majorem hujus rei securitatem et memoriam sigillum religiosi viri, domini prioris, et conventus sancti Guthlaci juxta Herefordiam, una cum predictis apponi procuravi.

A.D. 1273. *Nov. 17.—Bull of Gregory X in behalf of the brethren of the order of Grandmont.*

Pro priore et fratribus ordinis Grandimontensis.—Gregorius episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus, archiepiscopis et eorum suffraganeis, et dilectis filiis, abbatibus, prioribus, decanis, archidiaconis, et aliis ecclesiarum prelatis ad quos littere iste pervenerint salutem, etc. Non absque dolore cordis et plurima perturbacione didicimus quod ita in plerisque partibus censura ecclesiastica dissolvitur, et canonice sentencie enervatur severitas, ut viri religiosi, et hii maxime qui per sedis apostolice privi-
Fol. 24b. legia majori donati sunt libertate, passi a malefactoribus suis injurias sustineant et rapinas, dum vix invenitur qui congrua illis proteccione subveniat, et pro fovenda pauperum innocencia se murum defensionis opponat; specialiter autem dilecti filii, priores et fratres Grandimontensis ordinis, tam de frequentibus injuriis quam de ipso cotidiano defectu justicie conquerentes, universitatem vestram litteris petierunt apostolicis excitari, ut ita videlicet in tribulacionibus suis contra [vim] malefactorum prompta debeatis magnanimitate consurgere quod ab augustiis quas sustinent et pressuris vestro possint presidio respirare. Ideoque universitati vestre per apostolica scripta mandamus atque precipimus quatenus illos qui possessiones, res, seu domos predictorum priorum et fratrum vel hominum suorum irreverenter invaserint, aut ea injuste detinuerint que predictis priori et fratribus ex testamento decedencium relinquuntur, seu in ipsos priorem et fratres, contra sedis apostolice indultam, sentenciam excommunicacionis aut interdicti presumpserint promulgare, vel decimas laborum de possessionibus habitis ante consilium generale, quas propriis manibus aut sumptibus excolunt, seu incrementis animalium ipsorum, spretis apostolice sedis privilegiis extorquere, monicione premissa, si laici fuerint, publice candelis accensis, excommunicacionis sentencia percellantur, si vero clerici vel canonici regulares seu monachi fuerint, eos appellacione remota ab officio et beneficio suspendant, neutram relaxaturi sentenciam donec predictis priori et fratribus plenarie satisfaciant, et tam laici quam clerici seculares, qui pro violenta manuum injeccione in fratres jam dictos anathematis vinculo fuerint innodati, cum episcopi diocesani litteris ad sedem apostolicam venientes ab eodem vinculo mereantur absolvi; villas autem in quibus bona prioris et fratrum vel hominum suorum per violenciam detenta fuerint, quamdiu ibi sunt,

A.D. 1273. interdicti sentencie supponant. Datum Perusii, xv° kal. Decembris, pontificatus nostri anno secundo.

1255. *May 12.—Bull of pope Alexander IV conferring on the bishop of Hereford immunity from payment of tithes on lands reclaimed by him from the forest.*

Transcriptum bulle papalis super decimis terrarum episcopi non prestandis.—Alexander episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis, archidiacono et officiali Cantuariensibus salutem, etc. Venerabilis fratris nostri, Herefordensis episcopi, precibus inclinati sibi ut de terris quas in Anglia propriis sumptibus laborari fecerit aut duxerit excolendas, et de incrementis animalium terrarum ipsarum, nulli dare decimas teneatur, quodque ad id compelli a quoquam non valeat, auctoritate litterarum nostrarum duximus concedendum. Quocirca discrecioni vestre per apostolica scripta mandamus quatinus dictum episcopum non permittatis super hiis contra nostre concessionis tenorem ab aliquibus indebite molestari; molestatores hujus per censuram ecclesiasticam appellacione remota compescendo, non obstante constitucione de duabus dietis edita in concilio generali.[1] Quod si non ambo hiis exequendis poteritis interesse alter vestrum ea nichilominus exequatur. Datum Neapoli, iii° id. Maii, pontificatus nostri anno primo.

Hanc immunitatem concessit Alexander quartus qui electus est in papam anno Dom. M°CC° quadragesimo nono.[2]

1283. *Feb. 6.—The bishop, as papal delegate, transfers to the prior and archdeacon of Westminster the hearing of the suits of William of Somersham, reserving to himself the final judgment.*

Memorandum quod causas Willelmum de Somersham, presbyterum Norwycensis diocesis, contingentes domino Ricardo, Dei gracia Herefordensi episcopo, per duo rescripta apostolica delegatas, quorum unum super quadam causa appellacionis fuerat impetratum, et aliud quod appellatur post iter arreptum, dictus dominus Ricardus dominis priori et archidiacono Westmonasteriensibus committebat, sibi diffinitivas sentencias reservando, viij° id. Februarii, anno superius annotato.

1—*Acta, IV Lat. Conc.*, c. 37.

2—The date here given is a mistake of the clerk.

A.D. 1283. *Mar. 5.—Peter, rector of Aylton, is allowed on account of his extreme weakness to let his fruits in farm to Hugh de Bromyard who will discharge the clerical duties.*

Fol. 25. Universis, etc., Ricardus, etc., dilecto in Christo filio Petro, rectori ecclesie de Aylvichetone salutem, etc. Tue debilitatis et frequentis infirmitatis, quominus cure tibi commisse sufficias, gravedinem ponderantes, concedimus per presentes ut tibi liceat per Hugonem de Bromyard, presbyterum, facere dicte ecclesie debite deserviri, et ipsi presbytero eandem ecclesiam ad firmam tradere quousque hujusmodi licenciam duxerimus revocandam. In cujus rei, etc. Datum apud Herefordiam, v° die Marcii, anno Dom. M°CC°lxxx° tercio, etc.

1275-1282. *John de Arderne binds himself under a penalty of forty pounds to relieve the bishop of all responsibility for the escape of two prisoners from the bishop's prison at Ross.*

Pro evasione prisonum apud Ros.—Pateat universis quod ego Johannes de Arderne, Herefordensis diocesis, fideliter promisi et presentibus me obligavi domino meo, domino Thome, etc., quod ipsum et successores suos erga regem Anglie plene indempnes conservabo super evasione Radulfi et Nicolai, presbyterorum, quos aliquo tempore tanquam prisones dicti domini mei in custodia mea habui in manerio et prisona sua de Ros, qui per negligenciam meam et defectum a dicta prisona evaserunt; quod si non fecero volo et concedo quod dictus dominus meus et successores sui, et quicunque judex ecclesiasticus seu ballivus secularis quem ipse vel ipsi elegerint, possit vel possint me, executores meos, necnon et heredes meos, de die in diem, sine aliqua cause cognicione, presentibus litteris inspectis, cohercere per excommunicacionis sentenciam, et distringere per omnia bona mea mobilia et immobilia pro quadraginta libris sterlingorum nomine debiti sibi vel cuicunque certo attornato suo solvendis. In cujus rei, etc., hiis testibus, domino Nicholao, penitenciario; magistro Johanne de Bradenham; domino Johanne de Clare; Waryno de Grendene; Gyrardo de Eugina; Ricardo de Clehangre; et aliis.

A.D. 1263. *July 5.—Account of the losses sustained when Bishop's Castle was taken by John Fitz-Alan, and during his possession of it, with the names of the constables in command.*

Die Jovis proxima ante translacionem beati Thome, martiris, anno regni regis Henrici xl^{o} septimo, Johannes filius Alani, dominus de Arundel, accedens ad Castrum episcopi ibidem dictum castrum cepit, et constabularius sub fide interfectus fuit. Item in eodem castro invenerunt xiij boves cum ij plaustris et ij carucis et unam equam albam. Item invenerunt xxxvj summas frumenti quod dominus episcopus ibidem misit, et omnes fructus unius anni de duabus carucis in grangia, et campos promptos ad metendum de secundo anno. Item de armaturis vj loricas, quarum una est sine coifia; item vj capellos ferreos, unum par coopertoriorum et supertunicam episcopi de ferro. Item vj balistas integras et bonas cum bandereis, et iiij quarellorum, et equum constabularii. Hec dampna predicta estimantur ad CC marcas. Et dampnum destruccionis domorum apud castrum et Lidebury et meremii quad jacuit retro castrum estimatur ad CC marcas. Et dampnum destruccionis boscorum estimatur ad C marcas. Item exitus manerii vj annorum, exceptis xvj septimanis, per quod tempus castrum et terra fuerunt in manu Johannis filii Alani estimantur ad v^{c} et iij^{xx} marcas. Summa M iij^{xx} marce preter mortem constabularii.

Nomina constabulariorum qui per dictum tempus ibidem steterunt sunt hec, Johannes filius Aer, Rogerus de Stanworthin, Walterus de Bokenhul, Philippus de Egedone; et omnes habent terras et tenementa in episcopatu Herefordensi, unde bene possunt compelli.

Muletone, Chestrok, and Aston were the three vills of Ledbury North seized by H. Lestrange as belonging to the honour of Montgomery.

Memorandum. De tribus villatis ad castrum de Ledebury North spectantibus quas dominus H. Extraneus injuste in manus suas cepit, dicens falso quod pertinebant ad honorem de Montegomery.

Nomina villatarum Muletone, Chestroc, et Astone.

A.D. 1240. *The number of cattle in the episcopal manors received by bishop Peter from the estate of bishop Ralph.*

Memorandum de bobus receptis a Radulpho, quondam episcopo Herefordensi, per manum Petri, quondam episcopi Herefordensis.

Apud Fromam vj boves. Item de Uptone x boves, j equum. Item de Estenore xij boves. Item de Ledebury xij boves, j equum. Item de Prestbury xxx boves, iij equos. Item de Sevenhampton viij boves. Item de Topesle viij boves, iiij affros. Item de Sugwas xij boves, vj affros. Item de Ros vj boves. Item de Whyteburne vj boves. Item de Bosebury xij boves, j affrum. Item de Colewelle vj boves, j affrum. Item de Homptone viij boves, iiij affros. Item de Ledebury North xxx boves, ij affros.

1284. *July 8.—Dispensation for illegitimacy and irregular acceptance of Holy Orders.*

Fol. 25b. Dispensacio pro Thoma de Worthin et Reginaldo de Humbre.—Viij id. Julii, anno supradicto, dispensavit dominus cum Thoma de Worthin et Reginaldo de Humbre, presbyteris, auctoritate apostolica super defectu natalium quem patiebantur et super irregularitate intrusionis in suis ordinibus male susceptis contracta.

1285. *July 7.—The bishop appeals to the pope to grant a dispensation for the marriage of J. Gifford and Margaret de Nova Villa who are related in the third or fourth degree of consanguinity.*

Sanctissimo patri ac domino reverentissimo, Dei gracia universalis ecclesie summo pontifici, Ricardus, etc., cum debitis honore et reverencia genuflexis pedum oscula beatorum. Ubi manifesta requirit necessitas aut pia deposcit utilitas juris moderari rigorem, ut patrum sanctorum debeat derogari canonicis institutis, necesse tum fieret ad eum recurrere cujus potencie amplitudine jura condita moderantur, et cujus copiosa benignitas pensatis causis legitimis remedium arduis adhibet salutare ; hinc est, pater sanctissime, quod cum vir nobilis, dominus J. Giffard, nostre diocesis, et nobilis mulier, domina Margareta de Nova Villa, in tercio et quarto gradu consanguinitatis, ut dicitur, se attingant, licet forte hoc judicialiter constare non possit, idemque Johannes cum predicta nobili summo expectet desiderio matrimonialiter copulari, per quod conjugium, ut creditur, discordie sedarentur, vincula fida

A.D. 1285. pacis firmarentur, animorum tranquillitas crearetur, si vestra pia paternitas, attento multiplicato commoditatum fructu qui dictorum contractum consequi poterit, meique licet immeriti rogaminis interventu, de plenitudine pietatis dignum duceret misericorditer dispensare ut sibi invicem valeant matrimonialiter copulari, et impedimento cessante, aut eciam si quid fuerit non obstante, simul uniri valeant licite copulari. Statum et incolumitatem vestram conservet Altissimus ad regimen ecclesie sue sancte per tempora diuturna. Datum Londoniis vij° id. Maii, anno Dom. M°CC°lxxxv°.

July 29.—The bishop of Hereford in reply to the bishop of St. Asaph asks him to obtain the assent of his chapter to the agreement proposed, which is not a personal matter.

Responsio ad litteram sequentem.—Venerabili in Christo patri, domino Aniano, Dei gracia Assavensi episcopo, Ricardus, etc. Ex officii nostri debito pacem et tranquillitatem ecclesie nostre non modicum affectantes pacem ejusdem nostre quieti temporali preferimus, ut debemus, voluntariosque labores petimus ut quietem nostris subditis preparemus, in quorum quiete quiescimus et in pace fovemur; et vos pacem et salutem subditis vestris et omni populo Christiano optare credimus, novit Deus, verum quia composicio seu commissio super pace inter vos et nos amicabiliter reformanda formam continet personalem, nec unquam fuit nostre intencionis ut pax fieret inter vos et nos tantum personalis, sed pocius perpetuo duratura, nobis videbatur non esse expediens nec decens talem formam domino archiepiscopo demandare, sed pocius expectare quousque capitulum vestrum ducere poteritis ad consensum,[1] presertim cum nos de persona vestra plenam fiduciam habeamus, nec vos de nostra, ut credimus, diffiditis in hac parte. Si consensum capituli vestri ad dictum negocium effectualiter decidendum poteritis impetrare, illud nobis, cum vobis placuerit, decidetis scituri quod nos, auxiliante Deo, non reperietis in aliquo vacillantes. Ecclesie sue regimini salvet vos et conservet filius virginis gloriose. Datum apud Prestebury, iiij kal. Augusti M°CC°lxxx° quinto.

1—*Concessum* in MS.

A.D. 1285. *July 20.—The bishop of St. Asaph returns a draft of a proposed agreement, which has not received the assent of his chapter, but which he is himself willing to accept with slight changes and to send on to the archbishop.*

Fol. 26. LITTERA ASSAVENSIS EPISCOPI.—Venerabili in Christo fratri suo, Ricardo, etc., Anianus, etc. Noverit sancta paternitas vestra quod, quum ad nos pervenit responsum vestrum, nos fuisse cum domino Lichefeldeusi episcopo in ulterioribus episcopatus sui partibus juxta diocesim Eboracensem, et statim misimus ad capitulum nostrum pro consensu habendo forme pacis inter nos provise, qui plane nobis contradixerunt, et quia magna inter nos terrarum distancia erat, et periculosus fluminum cum refluxu maris tractus non permittebat negocium citius accelerare, ut vellemus, non potuimus ad vos responsum celerius demandare, propter quod merito hanc tarditatem nostram debetis habere excusatam. Licet autem canonici nostri forme predicte assentire noluerint, nos tamen pro diebus nostris, sicut alias inter nos fuit prolocutum, plene assentimus et volumus quod forma provisa plenarium sorciatur effectum, et super hoc formam a vobis nobis transmissam cum quorundum commutacione verborum, que magis contencionem videbantur quam pacem sonare, ad vos mittimus sigillatam, cui si admiseritis litteras vestras una cum forma provisa domino Cantuariensi mittere poteritis, et nuncius noster una cum vestro adibit dictum patrem ut ipse dictam provisionem roboret, vel si aliqua in ea sint juri dissona corrigat et emendet. Ecclesie sue regimini, etc. Datum apud Dullentone, xiij° kal. Augusti.

Aug. 11.—The bishop decides to license no vicar in Church Stretton, leaving the whole benefice in the hands of the rector.

LITTERA DE STRATTONE.—Ricardus, etc., dilecto in Christo filio, decano de Wenlak, salutem, etc. Quia propter certas causas et raciones ad presens vicarium in ecclesia de Strattone in Strattonedale ordinare non proponimus, nisi quod magister Philippus le Waleys eam integraliter teneat, vobis mandamus quatinus eundem magistrum Philippum, rectorem ejusdem ecclesie, de porcione ad dictam ecclesiam pertinente ordinare et disponere libere permittatis, salvis nobis omnibus obvencionibus dictam vicariam contingentibus a tempore mortis ultimi vicarii in eadem usque ad festum sancti Michaelis proximo jam futurum. Vale-

A.D. 1285. atis. Datum, etc., apud Ledebury, iij° id. Augusti, anno Dom. M°CC°lxxx° quinto.

1286. *The bishop takes under his protection the benefices which the dean and his nephews and wards hold in the diocese.*

Licencia domini decani.—Universis, etc., Ricardus, etc. Noverit universitas vestra quod, cum venerabilis vir, Johannes, decanus Herefordensis, pro quibusdam suis negociis expediendis apostolorum limina de licencia nostra petita et optenta visitare proponat, nos ipsum, cujus propositum benigno favore prosequimur, et beneficia sua que in diocesi nostra possidet, et beneficia nepotum suorum canonicorum de Bromyard, et Gunteri de Naves, et Jacobi de Hoselle, rectorum de Biford et Hope Maloysel, sub custodia dicti decani constitutorum, in proteccionem nostram a tempore date presencium usque ad festum natalis Domini, anno M°CC°lxxx° septimo, ac in nostram defensionem suscepimus specialiter, salvis tamen in omnibus juribus et libertatibus nostris et ecclesie nostre, proviso tamen quod ecclesie predicte interim debitis non fraudentur officiis et quod animarum cura nullatenus negligatur. In cujus rei, etc. Datum apud Kensintone, anno Dom. M°CC°lxxx° sexto.

1241. *Sept. 26.—The citizens of Hereford pledge themselves to observe henceforward the regulations made by the bishop's bailiff during his fairtime as to the sale of goods.*

Fol. 26b. Universis Christi fidelibus, etc., cives Herefordenses salutem in Domino. Cum inter venerabilem patrem in Christo, dominum Petrum, Herefordensem episcopum, ex una parte, et nos ex altera, super eo quod cives nostri lanas et coria que in domibus suis Herefordie vendebant contra libertatem suam et ecclesie sue, ut dicebat, coram domino rege Henrico, filio regis Johannis, questio verteretur, nos de communi consensu et unanimi omnium voluntate pro nobis et successoribus nostris eidem domino episcopo et capitulo suo necnon et eorum successoribus firmiter et fideliter promittimus quod de cetero vendemus lanas et coria communiter cum aliis extraneis mercatoribus ad nundinas Herefordie venientibus, et omnia alia vendenda, exceptis pane et vino, cervisiis et carnibus et piscibus ad edendum, in locis assignatis per ballivum episcopi, una cum aliis mercatoribus extraneis; unanimiter eciam

A.D. 1241. pro nobis et heredibus ac successoribus nostris omnia predicta servare et nullo tempore contravenire. In cujus rei, etc. Hiis testibus, domino Johanne Folioth, archidiacono Salopsire; domino Th. de Fakeberge, archidiacono Essexie; magistro Alexandro le Seculer; magistro Johanne Bacun; magistro Egidio de Avenebury; magistro Hugone de Wodeham, canonico de Bromyard; Radulfo et Waltero, capellanis ejusdem episcopi; Henrico Craft; Johanne, clerico; Willelmo le paumer, Jurdano le werrur, tunc ballivis Herefordie; et aliis. Datum apud Wyteburne vj° kal. Octobris, anno regni regis Henrici, filii regis Johannis, xxv°.

1262. *Easter.—Agreement between the bishop with the chapter on the one side and the citizens of Hereford on the other.*[1]

1284. *Settlement of the dispute between the bishop and Sir John Giffard respecting the wardship of the heirs of William de Dunre.*

Fol. 27. Custodia de Dunre.—Memorandum quod defuncto domino Willelmo de Dunre, milite, domino de Childestone et partis ville de Dunre, anno Dom. M°CC°lxxx° quarto, dominus Ricardus, etc., per ballivos suos corpus Walteri, filii et heredis dicti militis, obtinebat in seisina. Quod audiens dominus Johannes Giffart, miles, dictum heredem petiit cum effectu protestans se velle contra eundem episcopum in curia regia experiri, si eundem heredem sibi reddere recusaret. Qui post altercaciones diversas ex assensu mutuo impetrarunt ut per litteras domini regis patentes et clausas dominis Egidio de Berkleye et Waltero de Helyun committeretur ut ipsi, utriusque partis racionibus intellectis, in premissis justiciam exercerent. Omnibus die Sabbati proxima ante festum omnium sanctorum, anno Dom. supradicto, in aula pistrini capituli Herefordensis ibidem sedentibus et cognoscentibus in hac parte, prefati domini episcopus et Johannes pacem in hac forma amicabiliter inierunt, videlicet ut dictus episcopus custodiam omnium filiorum et filiarum prefati domini Walteri cum maritagio pacifice optineret, dando eidem domino Johanni pro jure suo, si quod ei subpetierat illa vice, pre manibus centum marcas, quas tamen usque ad xl marcas totaliter remittebat, prout in transcripto littere domini Johannis que subscribitur plenius continetur.

1—See *Reg. Thome de Cant.*, p. 91.

A.D. 1284. *Oct. 28.—Letter of John Giffard confirming the agreement as to the heirs of William de Dunre.*

Omnibus Christi fidelibus, etc., dominus Johannes Giffard salutem in Domino. Noverit universitas vestra quod, cum contencio mota fuerit inter venerabilem patrem, dominum Ricardum, etc., ex parte una, et nos ex altera, super maritagio Walteri filii et heredis Walteri de Dunre, militis, defuncti, coram dominis Waltero de Helyun et Egidio de Berkleye, justiciariis domini regis, ad hoc assignatis de gracia domini regis et nostro unanimi consensu, nos relaxisse et concessisse pro nobis et nostris ad presens dicto domino Ricardo, etc., maritagium dicti Walteri, etc., et aliorum heredum filiorum et filiarum ejusdem, quicunque vel quecunque predictorum filiorum et filiarum alium supervixerit de gradu ad gradum, videlicet de omnibus prolibus dicti domini Walteri, pro centum marcis quas nobis dedit venerabilis pater Ricardus, etc., pre manibus. Ita videlicet quod dictus dominus, etc., dictum maritagium habeat sibi, vel cuicunque illud dare vendere vel in testamento legare, vel quocunque alio modo assignare voluerit, sine omni contradiccione seu reclamacione mei vel heredum meorum. In cujus rei, etc. Datum Herefordie in festo apostolorum, Symonis et Jude, anno regni regis Edwardi duodecimo.

1286. *May 13.—Royal mandate to institute to Whitney on the presentation of the abbess of Elstow, who has recovered her right in the king's court at Westminster.*

Breve regium pro Wytheney.—Edwardus, Dei gracia rex Anglie, etc., venerabili in Christo patri, Ricardo, etc., salutem. Sciatis quod abbatissa de Elvestowe in curia nostra coram justiciariis nostris apud Westmonasterium recuperavit presentacionem suam versus Eustachium de Wytheney ad ecclesiam de Wytheney per quandam juris [litem] ibi inter eos captam. Et ideo vobis mandamus quod, non obstante reclamacione predicti Eustachii, ad presentacionem predicte abbatisse ad predictam ecclesiam idoneam personam admittatis. Teste T. de Weylaunde apud Westmonasterium, xiij die Maii, anno regni nostri quartodecimo.

A.D. 1286. *Grant by the bishop of a curtilage to John Amfrey for a rent-charge of two pence.*

Fol. 27b. Carta Johannis Amfrey.—Pateat universis quod nos Ricardus, etc., concessimus, etc., Johanni Amfray de Etone unum curtilagium quod Johannes filius Henrici, nativus noster, tenuit de nobis et in manus nostras quiete reddidit, quod jacet inter mansionem dicti Johannis Amfray et viam que vocatur Churchewey, et extendit unum capud ad regalem viam, et aliud capud versus terram dicti Johannis. Concessimus eciam eidem Johanni unam placeam terre quam Robertus filius Margerie tenuit de nobis et in manus nostras quiete reddidit, que continet in longitudine quinquaginta pedes et in latitudine triginta et unum pedem, tenendam et habendam de nobis et successoribus nostris dicto Johanni Amfray et heredibus suis vel suis assignatis in perpetuum; reddendo inde annuatim nobis et successoribus nostris ipse et heredes sui vel sui assignati duos denarios ad duos anni terminos, videlicet ad festum sancti Michaelis unum denarium, et ad festum annunciacionis beate Marie unum denarium, pro omnibus secularibus serviciis et demandis, videlicet pro duobus particulis curtilagiorum sive placearum. Et quia volumus, etc., hiis testibus, domino W. de Mortuomari, senescallo nostro; magistro R. de Herteford; Ricardo de Clehangre; fratre Johanne de Wormely; Roberto de Furches; domino Johanne de Kemeseye; Johanne de Sugwas; Ricardo filio Roberti.

1285. *July 25.—Mandate to the dean of Weston to induct the prior and convent of Wormesley to the church of Dilwyn, appropriated to them by the bishop and his predecessors in office.*

Fol. 28b. Ricardus, etc., dilecto in Christo filio, decano de Westone, salutem, etc. Quia ecclesiam de Dylun, vestri decanatus, nunc de jure et de facto vacantem per legitimam et expressam resignacionem domini Ricardi de Monyton, capellani, nuper rectoris ejusdem, cujus ecclesie prior et conventus de Wormeleye sunt veri patroni, ut nostis, in proprios usus in perpetuum possidendam contulimus et confirmavimus, predecessorum nostrorum, videlicet Johannis et Thome, episcoporum Herefordensium, in hac parte vestigiis inherentes, qui, quantum in eis fuerat, eandem ecclesiam ipsis religiosis, prout suis temporibus poterant, modo simili contulerunt intuitu caritatis, vobis mandamus quatinus dictos

A.D. 1285. priorem et conventum nomine suo et suorum successorum vice et auctoritate nostra in corporalem possessionem ecclesie supradicte personaliter inducatis et defendatis inductos. Valeatis. Datum apud Prestebury, viij kal. Augusti, anno Dom. M°CC°lxxx° quinto.

July 17.—Royal brief to the sheriff of Herefordshire to enforce submission on the part of the bailiffs and citizens of Hereford who had made arrests within the bishop's liberties and refused to give up their prisoners. Submission followed in due course.

Composicio inter dominum Ricardum, episcopum Herefordie, et burgenses ejusdem.—Memorandum quod, cum inter dominum Ricardum, episcopum Herefordensem, et burgenses civitatis ejusdem super juribus et libertatibus ecclesie Herefordensis lis nuper fuisset exorta, super qua idem dominus episcopus contra dictos burgenses breve regium impetravit sub hac forma que sequitur:—Edwardus, Dei gracia, etc., vicecomiti Herefordie salutem. Ex parte venerabilis patris Ricardi, Herefordensis episcopi, nobis est ostensum quod, cum ipse et predecessores sui, episcopi, per cartas progenitorum nostrorum, regum Anglie, habere debeant omnes illos, qui infangenethef et utfangenethef dicuntur, infra libertatem episcopatus illius attachiatos, et in prisona ipsius episcopi imprisonari, et per consideracionem curie ejusdem deliberari debeant, Reginaldus Maniword, Willelmus Hamelyn, et Johannes de Hulle, ballivi civitatis predicte, et alii cives, licet eis pluries mandaverimus quod prefatum episcopum libertate illa uti et gaudere permitterent, libertatem illam eis appropriare intendentes hujusmodi infangenethef et utfangenethef infra libertatem predicti episcopi in suburbio Herefordie attachiant, et attachiatos imprisonant, et eos ballivis ipsius episcopi, licet super hoc requisiti fuerint, liberare contradicunt in prejudicium et lesionem libertatis ipsius episcopi, et mandatorum nostrorum contemptum manifestum. Nos igitur eidem episcopo injuriari nolentes in hac parte tibi precipimus quod in propria persona tua accedas ad civitatem predictam, et prefatos ballivos et cives ex parte nostra moneas et sufficienter inducas quod eundem episcopum libertate predicta uti et gaudere permittant, prout ipse et predecessores sui, episcopi ejusdem loci, ea usi sunt et gavisi temporibus retroactis, et ea que minus rite per eos attemptata sunt in premissis sine dilacione faciant emendari; alioquin eisdem ballivis et civibus scire facias quod sint coram

A.D. 1285 nobis a die sancti Michaelis in unum mensem, ubicumque fuerimus in Anglia, ostensuri si quid per se habeant quare idem episcopus uti et gaudere non debeat libertate supradicta; et habeas ibi hoc breve. Teste me ipso apud Ledes, xvij° die Julii, anno regni nostri xiij°.

Tandem die sancti Dyonisii, anno M°CC°lxxx° quinto, burgenses civitatis ejusdem infrascripti, scilicet Willelmus dictus Godknave, Fol. 29. Johannes le gaunter, Hugo Boloche, tunc ballivi in eadem; Walterus de la Barre; Willemus Hamelyn; Johannes de la Hulle; Johannes de Strattone; Ricardus le Husser; Ricardus, clericus; Rogerus de Holretone; Robertus de Dyke; et plures alii, in presencia dominorum Johannis de Aquablanca, tunc decani ecclesie Herefordensis; Willelmi de Conflans, archidiaconi Herefordensis; Willelmi de Albanico, Thome de sancto Omero, canonicorum ejusdem; et magistrorum Rogeri de Sevenake, Willelmi de sancto Johanne, Gilleberti de Swynefeud, et Johannis de Swynefeud, similiter canonicorum ecclesie memorate; et in presencia domini Rogeri Ruffi, militis et inquisitoris ex parte domini regis in comitatu Herefordie; et Absolonis, clerici vicecomitis comitatus ejusdem; coram dicto domino Ricardo episcopo, in camera ipsius apud Herefordiam, nomine totius communitatis civitatis Herefordie publiciter comparentes, omnes libertates actenus ecclesie Herefordensi concessas, quibus ipsa ecclesia usa fuerat temporibus retroactis, eidem ecclesie et capitulo sponte et simpliciter, quantum in ipsis erat, nomine suo et tunc absencium consensu unanimi concesserunt, firmiter promittentes in presencia omnium circumstancium pro se et communitate tota sub juramento prestito corporali libertates et jura ecclesie prefate se nolle, quacumque causa contingente, maliciose de cetero impugnare. Quibus die et loco Willelmus Hamelyn, Johannes de la Hulle, occasione concessionis ejusdem, excommunicacionis vinculo involuti beneficium absolucionis a dicto domino episcopo impetrarunt, prestito juramento de stando mandato ecclesie et pendendo pecuniam pro tanto facinore eisdem imponendam ad arbitrium dicti domini reservatam. Acta apud Herefordiam, die sancti Dyonisii, anno Domini M°CC°lxxx° quinto.

A.D. 1285. *The transcript of a letter is sent to Robert of Gloucester containing a questionable papal mandate to the executors of the late bishop to appear before the Roman court to hear the sentence pronounced. The executors protest that they have been formally discharged from the responsibilities of their office. Remittances are sent through bankers of Siena for the payment of proctors and advocates.*

Romana curia.—Magistro Roberto de Gloucestria salutem. Ecce post recessum vestrum decanus et archidecanus Herefordenses quandam litteram papalem receperunt que a quibusdam suspecta creditur et audienciam non transivit, cujus transcriptum vobis transmittimus, in qua continetur quod executores et heredes bone memorie Thome, quondam Herefordensis episcopi, Henrici de Wodestok, magistri Rogeri de Bosebury, quondam penitenciarii Herefordensis, et Roberti de Wychio infra trium mensium spacium post recepcionem earundem litterarum coram auditore Petri de Langone in Romano curia compareant sentenciam diffinitivam audituri; et quia ante tempus exhibicionis illius littere papalis absoluti fuerant sentencialiter et diffinitive executores domini nostri predicti tam ab onere quam nomine execucionis, prout plenius liquere poterit per litteram quam vobis mittimus sigillo officialitatis curie Cantuariensis signatam, protestati sumus ibidem quod pretextu illius littere citari non debuimus, nec eciam cuiquam respondere. De quo facto vos premunientes rogamus, sicut de vobis plene confidimus in hac parte, quatinus hanc et alias defensiones pro nostra et dicti defuncti indempnitate plenius conservanda proponi faciatis cum effectu. Ad hec mittimus vobis litteram Bartholomei Mark et Jacobi Bramasun, mercatoris de societate filiorum Bonsignur de Senis, mercatorum domini pape, Londoniis commorancium, per quam a sociis eorum in curia existentibus recipietis xj li. pro salario procuratorum et advocatorum nostrorum distribuendas, prout inter nos apud Colewell erat condictum. De statu omnium negociorum nostrorum per latorem presencium, quum commodius fieri poterit, nos reddatis per vestras litteras cerciores. Facta fuit hec citacio in civitate Herefordensi, die Dionisii proximo jam transacta, et die ultima mensis Octobris fuit dicta pecunia prefatis mercatoribus liberata. Datum ipsa die, Londoniis, anno etc., lxxxv°. De predictis xj li. traduntur Ricardo nostro nuncio redeunti pro suis expensis xx s. sterlingorum. Et memorandum quod pro casibus prefatis consimilis littera fuit

A.D. 1285. transmissa magistris Cursio et Ricardo de Spina, procuratoribus domini in Romana curia.

Feb. 25.—Appeal of the bishop against possible action of papal delegates in the cause of Amaury de Montfort.

Fol. 29b. Provocacio domini contra judices Atrabatenses.—Memorandum quod apud Kensintone, v. kal. Marcii, anno Dom. M°CC°lxxx° quinto, dominus Ricardus, etc., publicam provocacionem emisit ne episcopus Atrabatensis, decanus ejusdem ecclesie, cum quocumque collega vel collegis vel commissariis eorundem quibuscumque, judices in causa domini Almarici de Monteforti contra dominum Edmundum de Mortuomari a sede apostolica delegati, aliquid attemptent seu attemptare presumant in ipsius prejudicium et gravamen occasione cause supradicte, quam provocacionem protestabatur idem dominus se velle pro loco et tempore in scriptis redigere et solempniter innovare. Et fuit facta provocacio et emissa in presencia Henrici de Lychefeld, publici notarii, qui ipsam in publicam formam rediget cum super hoc fuerit requisitus, hiis presentibus, magistro Gilberto, et domino Johanne de Swynefeud, canonicis Herefordensibus; magistro Ricardo de Herefordia, et Johanne de Kemeseye, et pluribus aliis.

John de Bitterley handed over to Cursius de Sancto Geminiano the documents relating to the litigation with the bishop of St. Asaph.

De tradicione processus contra episcopum Assavensem.—Memorandum quod magister Johannes de Buterleye tradidit magistro Cursio de Sancto Geminiano, procuratori in curia Romana, omnes processus episcopi Herefordensis habitos in causa contra episcopum Assavensem in Anglia et in curia Romana, et j marcam pro expensis in dicta causa faciendis post recessum dicti magistri Johannis. In cujus eciam recessu disputabatur de negligencia et diligencia adhibita in causa appellacionis que vertitur inter eosdem episcopos pro eo quod dicta causa appellacionis infra annum non fuerat terminata. Et dictus magister Johannes ante recessum suum totum processum in dicta causa in curia habitum coram domino Gervasio, cardinali, dicte cause auditore, produxit ad probandam diligenciam pro parte episcopi Herefordensis adhibitam in causa predicta, quem per manum Johannis de Wartino, auctoritate sedis

A.D. 1285. apostolice publici notarii, ante hujus produccionem idem magister Johannis fecit rescribi et publicari.

The proctorial powers of Edmund de Warefield are withdrawn.

Revocacio procuratorii E. de Warefelde.—Memorandum quod procuratorium magistri Edmundi de Warefelde ad impetrandum et contradicendum pro domino in curia Romana revocatum fuit in audiencia ante purificacionem, anno Dom. supradicto, per magistrum Robertum de Gloucestria, habentem ad hoc plenariam potestatem; qui magister Edmundus per duos annos et dimidium est usus suo procuratorio ante revocacionem premissam ipsius; et fuit suum certum salarium annuum xl s., nec fuit ei racione hujus salarii quodcumque hactenus, ut creditur, persolutum nisi tantum xx s. per manum Ricardi de Spina tempore dicte revocacionis facte.

c. 1286. *Payments made to proctors and advocates at the papal court.*

De pecunia missa ad curiam Romanam et expensis.—Memorandum quod Londoniis, mense Octobri, anno Dom. M°CC°lxxx° quarto, fecit dominus liberari magistro R. de Spina, qui tunc incepit esse procurator domini in curia Romana, per manum magistri Johannis de Buterleye, pro salario advocatorum et procuratorum et pro aliis ibidem nomine domini procurandis x marcas, de quibus idem solvit, prout scripsit, domino Porine ij marcas, et Cursio xx s., et magistro Edmundo de Warefelde xx s., ut superius continetur, et sibi ipsi pro pensione sua de anno illo iij marcas. Et sic de dictis x marcis in suis manibus remanent ante festum purificacionis beate Marie, anno Dom. M°CC°lxxx° quinto, ij marce.

Further payments at the papal court.

Contra Petrum de Langone.—Item memorandum quod dominus pro defensione sua et magistri Willelmi de Monteforti, quondam coexecutoris sui testamenti bone memorie domini Thome, quondam Herefordensis episcopi, contra Petrum de Langone, misit ad curiam Romanam x li., preter iiij marcas et x s. quas intercurrentes nuncii hac racione expendebant; de quibus x li. R. de Spina pro defensione premissa suscipienda et aliis causis domini

A.D. 1286. promovendis per annum sequentem solvit Thome, priori, iij marcas, domino Porine iij marcas, et domino Reynerio pro ista causa tantum xx s., et magistro Cursio pro omnibus causis iij marcas. Et sic in festo purificacionis, anno Dom. lxxxv°, iiij marce et dimidia de dictis x li. in manibus dicti R. de Spina tantummodo remanserunt.

Details of the account of John de Bitterley.

J. DE BUTERLEYE.—Item quod in Paschate, anno Dom. M°CC° lxxx° tercio, dominus convenit cum magistro Johanne de Buterleye ita quod omnimoda sua negocia in curia Romana procuraret, capiens annuatim pro suis expensis dum hec ageret x marcas; qui ibidem stetit per unum annum tantummodo, qui eciam apud Arleye, antequam iter suum versus curiam Romanam arriperet, recepit xl s., et postmodum in Romana curia xx marcas per mercatores et per manum domini prioris sancte Trinitatis, Londoniis. Et demum post adventum suum in Anglia recepit vj marcas, et eas juxta ordinacionem suam propriam ad dictam curiam transmittebat. Summa hujus recepte xxix marce. Demptis quidem de hac summa x marcis pro expensis ejusdem magistri J. per unum annum et j marca liberata Cursio de Sancto Geminiano, ut superius continetur, idem J. ad hec respondebit de xviij marcis.

Hic incipit annus quartus consecracionis domini, videlicet a festo sanctarum Perpetue et Felicitatis, anno gracie M°CC°lxxxv°.

April 3.—Instructions given to Robert of Gloucester to cancel earlier proxies and to entrust all the proceedings at the papal court to Richard de Pudleston and Cursius de Sancto Geminiano.

REVOCACIO PROCURATORIORUM IN CURIA.—Memorandum quod tercio die Aprilis scripsit dominus magistro Roberto de Glovernia, tunc in curia Romana existenti, mandans eidem ut causas suas in curia ventilandas defensioni et procuracioni magistrorum Ricardi de Pudlestone et Cursii de sancto Geminiano committeret, ipsos ibidem substituendo loco suo, et omnes alios procuratores quoscumque dominus haberet in curia Romana revocando, et maxime duo paria procuratoriorum magistro Ricardo de Spina destinata, et quod injungeret magistro Ade de Fileby defensionem cause contra Petrum de Langona ad quam de jure tenetur.

A.D. 1285. *April 19.—The bishop confirms the right of absolute control over the priory of Leominster long enjoyed by the abbot and convent of Reading, and formally sanctioned by Hugh Ffoliot.*

Fol. 30. Leoministria.—Universis, etc., Ricardus, etc. Noveritis nos litteras bone memorie Hugonis, quondam Herefordensis episcopi, predecessoris nostri, et nostri capituli, in forma que subsequitur inspexisse:—Omnibus, etc., Hugo, etc. Cum in fundacione Radingensis monasterii manerium de Leoministria cum omnibus pertinenciis suis et ecclesia ejusdem loci cum omnibus ad eam spectantibus ad sustentacionem dicti monasterii de Radinges essent collata, et abbates Radinges ab ipsa fundacione monasterii sui liberam habuerint facultatem ordinandi et disponendi de omnibus que ad ordinem monachorum spectant apud Leominstriam, necnon et pro arbitrio suo decanos et monachos quoscumque ad custodiam manerii et ecclesie deputatos, prout eis et monasterio Radinges visum fuerat expedire, constituere et amovere consueverant. Volentes jura eorum in omnibus illesa conservari auctoritate pontificali, de consensu totius capituli nostri unanimi, ad perpetuam confederacionem inter ecclesiam de Herefordia et monasterium Radinges, concedimus et confirmamus quod abbas et conventus Radinges inperpetuum possessione sua, dictis disposicionibus et consuetudinibus, pacifice gaudentes liberam habeant facultatem constituendi et amovendi monachos quoscumque ad custodiam manerii et ecclesie de Leominstria deputatos, et alios secundum antiquas et usitatas consuetudines suas substituendi et ordinandi, et disponendi de omnibus que ad ordinem monachicum spectant ibidem, salva in aliis dignitate Herefordensis ecclesie. Et ut hec, etc. Hiis testibus Thoma, decano; Willelmo, precentore; Helya, thesaurario; Albino, cancellario; Willelmo, archidiacono Herefordensi; Gregorio, Roberto, capellanis; Nicholao, Theodoro, clericis; et multis aliis. Nos igitur volentes abbati et conventui Radinges memoratis graciam facere specialem concessionem predictam, prout legitime facta est, ratam habentes eam tenore presencium inperpetuum confirmamus, salva tamen, ut premittitur, in eadem dignitate ecclesie Herefordensis et jure quo hactenus usi sumus pacifice racione ecclesie nostre. In cujus rei, etc. Datum Radinges, xiij° kal. Maii, anno Dom. M°CC°lxxx° quinto, etc.

A.D. 1258. *Dec. 19—Dispensation granted by pope Alexander IV to William de Montfort to hold ecclesiastical preferment up to the annual value of three hundred marks.*

Dispensacio magistri Willelmi et Monteforti.—Alexander episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio Willelmo, clerico, nato nobilis viri Petri de Monteforti, devoti nostri, Wigorniensis diocesis, salutem, etc. Ad faciendam tibi graciam specialem clara et pura devocio, quam tu et dilectus filius, Petrus de Monteforti, pater tuus, ad nos et Romanam ecclesiam habere noscimini, nos inducit hinc eciam quod nos tuis supplicacionibus inclinati devocioni tue ut liceat tibi ecclesiastica beneficia, personatus, vel dignitates, eciam cum animarum cura, usque ad summam trecentarum marcarum sterlingorum, ita videlicet quod eorum proventus, secundum communem estimacionem, proprie hujusmodi summam annuatim attingant, libere recipere, si tibi canonice offerantur, ac insimul retinere, constitucione generalis concilii non obstante, auctoritate presencium indulgemus, proviso quod, etc. Nulli igitur, etc. Datum Anagnie, xiiij° kal. Januarii, pontificatus nostri anno quarto.

A list of various matters of importance which the bishop desires the dean and his own proctor to attend to at the papal court in his interest.

Procuranda in curia per decanum Herefordensem.—Memorandum de subscriptis contingentibus dominum Herefordensem et ecclesiam suam per dominum decanum Herefordensem promovendis in curia Romana et per magistrum Ricardum de Gloucestria, Cursium de sancto Geminiano, et magistrum Ricardum de Pudlesdone, videlicet ut procuretur absolucio in causa Assavensi, ex quo causam suam non est prosecutus infra tempus a jure constitutum, et infra tres annos et ultra, et eciam in causa Petri de Langona que nullatenus videtur dominum Herefordensem contingere, pro eo maxime quod ipse non spoliavit, nec successit spolianti, nec ipsam contulit quoquo modo, nec eam unquam tenuit, nec alius quisquam nomine suo. Item de litteris querendum que tangunt exempcionem domino Herefordensi concessam ne possit interdici, suspendi, nec excommunicari per delegatum quemcunque. Item ne possit conveniri coram aliquo judice quam decano Wellensi. Item de decimis de dominicis suis non pre-

A.D. 1285. standis. Item quod non patiatur accionem in curia quod possit dicto domino Herefordensi seu ecclesie sue in aliquo prejudicare. Item quod excuset dominum Herefordensem erga dominum cardinalem Anglie super eo quod ei nunc vel alias post suam consecracionem non scripserit.

1286. *Jan. 20.—Royal mandate to the sheriff of Berkshire to waive any claim on the bishop on account of debts to the crown from earlier tenants of the manor of Earley.*

Fol. 30b. ARLEYE.—Edwardus, Dei gracia rex, etc., vicecomiti Berkeie salutem. Cum tu per summonicionem scaccarii nostri exigas a venerabili patre Ricardo, Herefordensi episcopo, tenente quandam partem terrarum que fuerunt Johannis de Erle, defuncti, qui de nobis tenuit de capite, cujus heres est in potestate et custodia nostra, sex marcas de debitis in quibus antecessores ipsius heredis nobis tenebantur ad scaccarium predictum, ut accepimus, nos, nolentes ipsum episcopum racione terrarum illarum quas habet ex dimissione nostra indebite pregravari durante custodia predicta, tibi precipimus quod a demanda quam eidem episcopo facis de pecunia illa supersedeas, et ipsum inde pacem habere permittas usque ad legitimam etatem heredis supradicti, et districcionem, si quam ex ea occasione feceris, interim facias laxari. Teste me ipso apud Ambresbure, xx° die Januarii, anno regni nostri quintodecimo.

June 12.—Mandate from the bishop to the prior of Chirbury to curb the licence and disorder among the members of his house and to punish the offenders.

PRIORI DE CHIREBURY.—Ricardus, etc., domino priori de Chirbury, salutem, etc. Cum inter cetera que ex officii nostri debito nobis incumbunt ubi majus periculum vertitur ibi caucius et celerius teneamur remedium adhibere, attendentes quam plena sit periculis dissensio animarum quam parit invidia et inobediencie rebellio, que idolatrie comparatur quam gignit superbia sathane ruinosa, precipue inter viros pre ceteris divino cultui mancipatos, vobis in virtute obediencie firmiter injungendo mandamus quatinus fratres vestros contra beati Augustini regulam discordantes ad concordiam celeri remedio reducatis, et vobis inobedientes justicia mediante taliter compescatis ut, legem status sui prudencius atten-

A.D. 1286. dentes, ab eadem exorbitare non audeant in futurum. Hec autem idcirco vobis scribimus in presenti, quia nobis nuper extitit veraciter intimatum quod tanta est inter fratres vestros discordia, et precipue inter illos quibus commissa sunt officia domus vestre, quod nec jura nec possessiones ecclesie vestre modo debito conservantur, ex quo eciam nostre Herefordensi ecclesie prejudicium generatur. Ipsi eciam fratres vestri, ut audivimus, tam sunt vani, litigiosi, garruli, vagi, et profugi super terram, quid nec Deo nec vobis, neglecta regularis observancia discipline, obediunt, ut deberent, ex quo sequitur quod cuncta negocia domus vestre per defectum consilii et auxilii eorundem pejorem sorciuntur effectum, et minus in omnibus prosperantur. Ita vero non sine anxietate cordis et admiracione tenore presencium nunciamus precipientes ut, quam cicius potueritis, hec omnia corrigatis, et si aliquos inveneritis contra vestram correccionem rebelles nobis eorum nomina citra festum sancti Michaelis, ubicumque fuerimus in nostra diocesi, per vestras litteras intimetis, et nos, Deum habentes pre oculis, ipsos de loco amovendo ad tempus vel aliter castigando taliter ordinabimus de eorundem statu, sicut eorum animabus et aliorum quieti melius viderimus expedire; nec oblivioni tradatis quod nos dum visitaremus vestrum conventum hec omnia una cum aliis precepimus emendari. Conservet vos Deus et diriget in agendis. Datum apud Bosebury, die sancti Botulfi abbatis, anno Dom. M°CC°lxxx sexto, etc.

Item memorandum quod transcriptum littere domini decano Herefordensis, cujus auctoritate habet licenciam abessendi ad tempus, continetur prius in folio cui inscribuntur iste littere numerales, videlicet xxvj.

1285. *May 25.—Bull of Honorius IV to the archbishop, bishops, and clergy of the province of Canterbury on the subject of his election to the papal office.*

Fol. 31. De consecracione Honorii pape.—Honorius episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus, archiepiscopo Cantuariensi, ejusque suffraganeis, ac dilectis filiis, abbatibus, prioribus, archidiaconis, prepositis, et aliis ecclesiarum prelatis per Cantuariensem provinciam constitutis salutem et apostolicam benediccionem. Quis loquatur potencias Domini auditas [vel] omnes faciet laudes ejus, mira eciam innumera sue virtutis opera, que ipse potens ex omnibus potenter et ineffabiliter operatur, ita sufficienter enuncians et

A.D. 1285. explicite disserens ut audiantur ab aliis, et audientes laudibus ipsum condignis attollant laudandum procul dubio sine fine secundum multitudinem sue magnitudinis infinite. Profecto admiracio mixta questioni premisse non tam raritatem ad quesita sufficientis insinuat quam generalem omnium in hoc insufficienciam veridica insinuacione designat. Nec enim quisquam ea explicare loquendo vel comprehendere sufficit meditando, cum sint incomprehensibilia Dei judicia et investigales vie ejus. Et idcirco non ad comprehendendum vel eciam investigandum humana racio proficit sed investigando miratur, stupet, et deficit, cur ipse terribilis in consiliis super filios hominum, et precipue circa regimen sacrosancte matris ecclesie innotescens, interdum rectores ipsius virtutibus fortes et viribus pro sue disposicionis libertate subducit; interdum in successoris substitucione illis quos apciores ad id communis hominum censura perhibebat omissis, ecclesie ipsius gubernacionem et curam longe disparibus in utrisque alto suo consilio, licet nobis occulto et nimirum admirando, saltem permittendo committit, in hoc eciam suam omnipotenciam et nichilominus eandem ecclesiam per ipsum principaliter gubernari evidenter indicans. Evidens eciam omnibus est opus potencie virtusque potentis immensi oneris sarcinam culmini apostolatus annexam adeo levigari debilibus ut levigantis ope salubriter supportetur, et proinde manifestum paret ipsam ecclesiam regi et dirigi pocius opitulantis arbitrio quam illius cui regimen ejus erat sua disposicione seu permissione commissum. Sic sic ille pater omnipotens providencia cuncta gubernans constitutos inter maris mundi hujus amari procellas sine rate salvificat, populum qui alias ubi non est rector facile corruit a ruina sine rectoris ydoneitate preservans. Non enim vocat multos sapientes secundum carnem et non multos nobiles multosve potentes, set infirma mundi eligit ut superbiam innitentis sibi fortitudinis humane retundens forcia quoque confundat. Nec aliquis creature sapiencie, nobilitati, vel potencie ipsius ecclesie direccionem erronee presumat ascribere, set totaliter attribuat creatori. Ex hoc eciam eos quos consciencia insufficiencie sue premit spe roborans fiduciaque comfortans, ut si quem hujusmodi ad jugum Domini ipsius onera in ejusdem ecclesie regimine subeunda vocari contingat, instante necessitate, non sic defectus proprii consideracioni succumbat quod cedens laboribus, colla subducens oneribus, seque mercenarium exhibens custodiam domini ovilis effugiat, ut eandem piam matrem ecclesiam in tempestatibus variis fluctuantem impie derelinquat, sed de ipso diffidens confidat

A.D. 1285 in Domino et de illo sperans ecclesieque compaciens subire, prout res exigit, ipsius onera non pavescat. Hujusmodi spe fiduciaque reficimur in eo quod in eadem ecclesia hiis accidisse diebus ad humiliacionem nostram et conditoris omnium gloriam in vestram noticiam, licet jam volucris fame preconio forte deductum, censuimus seriosius et cercius deducendum. Nuper siquidem quarto kalendas Aprilis felicis recordacionis Martino papa, predecessore nostro, prudencie ac sciencie multarumque aliarum virtutum dono pollente, per naturalem mortis occasum de nequam seculi hujus angustiis liberato, et ipsius corpore cum debita exequiarum sollempnitate sepulto, prima die dicti mensis cum fratribus nostris, de quorum numero tune eramus, libere nulla inclusionis coaccione preambula, quam aliquando in ecclesie ipsius vacacionibus dampnabiles presumpsit abusus, convenimus ad tractandum de substituendi eleccione pastoris, et post missarum sollempnia ex more in honorem sancti Petri celebrata tractatu aliquo habito, tandem in crastinum via electa concorditer, factoque et publicato scrutinio, quod nec sequens habuit sicut nec oportuit nec precedens, votorum fratrum eorundem directorum in nos, co tempore sancte Marie in Cosmedin diaconum cardinalem, tanta est inventa concordia, et de unanimi eorum omnium voluntate adeo concors de nobis in summum pontificem eleccio subsecuta; quia tam grandi tamque inexpectata, immo et omnino nobis inopinata novitate, plusquam verbis exprimere possumus, attoniti facti sumus velud in mentis excessu, filiis namque matris nostre, ipsius videlicet ecclesie Romane, communis matris et domine, cardinalibus contra nos pugnantibus ut, nobis jugo apostolice servitutis imposito, custodem nos in alienis vineis ponerent; qui et nostrorum meditacione defectuum nos nec proprie custodiende sufficere humiliter confitemur, et post defectus eosdem quos ipsis ad majoris voluntatis judicium quasi palpitandos exponebamus objectos, ad optinendum super hoc consensum nostrum non solum importune instantibus set infauste. O quanta animum nostrum perplexitatis vexabat anxietas. O quam acutis, quam amaris cor nostrum pungebatur aculeis, diversis suggestionibus sub consciencie ac racionis examine confligentibus altrinsecus in eodem. Hinc nostra debilitas suggerebat a molis importabilis universali mundi regimine nostros imbecillos humeros subducendos, nec apostolorum principis cathedram tremende altitudinis vitandeque insufficientibus sollicitudinis speculam contendendam. E regione vero ejusdem status ecclesie orbisque totius

A.D. 1285. impacati suasionis adjeccio quod, cum matris sit honor ex precepto Domini exhibendus, qui in scripturis non in salutacionum solummodo sed in aliorum suffragiorum exhibicione sentitur tam graviter, immo in gentes fide catholica insignitas, non tantum infideli-
Fol. 31b. bus sed eciam orthodoxis insurgentibus gentibus, et regnis in regna periculose divulsis, terre sancte nimis dampnose retardata subvencio, et aliorum negociorum fidei ejusdem impedita promocio, aliaque ipsius orbis satis nota discrimina contrarium suadebant. Habebaturque hujusmodi suasionis adjeccio quod, cum matri sit honor ex precepto Domini exhibendus, non erat eidem reverende matri ecclesie, quin pocius orbi toti, maxime hoc tempore tam necessarii subsidii solacium subtrahendum; presertim cum de preteritis vacacionibus conjectura consurgens filialem in nobis et dictis fratibus ad prospectum ipsius matris affectum sollicitacione amoris solliciti plena concutitur ne, si tam prompta eorundem fratrum concordia, que non absque illius gracia, qui unanimes habitare facit in domo, provenisse devote supponiter, negligeretur, seu preteriret ineficax, inimico homine super seminante zizania, instantis tunc provisionis negocium in discordia lamberetur, prolixione vacacionis ipsius ecclesie alia quoque grandia pericula comminante. Hiis autem et aliis, que subticeri ad presens brevitatis suasit objectus, non leviter alternantibus anxie deliberacionis nostre judicium, occurrit deliberantis obtutibus ille Israelitici populi protector egregius et strenuus bellorum Domini preliator, qui, aliis terrore concussis racione multitudinis nimie insurgencium ex adverso, inquit intrepide, melius est mori nos in prelio quam videre mala gentis nostre et sanctorum, sicut fuerit voluntas in celo sic fiat. Exemplari doctrina vocatus ad regendam ecclesiam, dirigendam, et protegendam, tanquam salvatoris vicarius, in summi pontificatus apice populi Christiani salutem instruens et informans, ut instar ipsius pericula regendi gregis abhorreat in occurrendo at sua non metuat, et non solum quieti sue non consulens, immo et vite sue non parcens, nequaquam sic de virium suarum ad ea que imminent imparitate desperet, quin sub spe celestis auxilii se illis confidenter exponat et divine voluntati committat. Premissis sane spe et fiducia roborati et instruccione et informacione deducti, pretacta ecclesie, fidei, terreque discrimina variaque orbis dissidia in nostre matris archano non absque gravi amaritudine recensentes, eligimus pocius nos ipsos ministerio quod supra vires nostras est exponere quam ecclesiam, fidem, ceteraque predicta relinquere discriminibus tantis exposita, consciencia reluctante antequam

A.D. 1285. humilitato spiritu oculos in excelsa levantes ad celi terreque factorem, a quo auxilium procedere confitetur veraciter eximius pophetarum, sub ipsius spe honus injunctum eleccioni premisse consenciendo cum multo timore atque tremore submittimus, de insufficiencia nostra nimis, nichil vero de sua omnipotencia hesitantes; sed apud ipsum devotis supplicacionibus insistentes ut, sicut memorato bellorum Dei belligero, in manu ipsius ejusdem Israelitici populi salute directa, obtentum de hostilibus tunc imminentibus de die eventum, sic et in manibus nostris gregis sui cure nostre commissi salutem dirigat, et de dictarum ecclesie, fidei, terreque persecutoribus votivum exitum sua pietate concedat, ut vertantur impii, et conversi ad Dominum impii amplius non existant, de persecutoribus prosecutores effecti, Excelsi eos dextera immutante. Quod ut efficaciter vestris adjuti suffragiis optinere possimus caritatem vestram assistricem instanter petimus, et cum instancia humili eadem suffragia imploramus, vos universos et singulos intimo affectu rogantes et affectuosa exhortacione monentes, quatinus considerato prudenter quod, cum sitis in partem sollicitudinis tante vocati, decet vos in prosecucione illius cooperantes esse sollicitos, humilitati nostre in suscepti execucione ministerii devotas et sedulas pro nobis fundendo preces ad Dominum, et in plebibus diligencie vestre commissis extirpando vicia inserendoque virtutes sic studiose cooperari velitis quod, vobis pervigilis in illis pastoris partes implentibus, adeo nobis quo ad eas opere partito sit levius quod in aliis officii nostri debitum liberius exequentes retribucionis eterne premium sequamur instancius, et una cum grege nobis tradito efficacius de retributoris bonorum omnium misericordia consequamur, vos quoque preter participium retribucionis ejusdem in nostris oportunitatibus, in quibus graciose, quantum cum Deo poterimus, adesse vobis intendimus, proinde favorem apostolicum propicium senciatis. Datum Rome apud sanctum Petrum, viij kal. Junii, pontificatus nostri anno primo.

Memorandum of three hundred marks borrowed by John le Breton before he became bishop, and of securities given for part of the debt.

Fol. 31b. Memorandum quod episcopus Johannes tenebatur ex causa mutui accepti, antequam esset electus in episcopum Herefordensem, Petro Berard et sociis suis mercatoribus in CCC marcis,

A.D. 1285. et in partem solucionis dicte pecunie idem Petrus mercator et socii sui tenuerunt se ad magistrum Radulfum de Basoges et Radulfum de Montealto de lxx marcis pro fructibus ecclesie de Kersinglonde que fuit predicti Johannis episcopi.

Item idem Petrus tenuit se ad priorem de Wenlak de lx marcis quas ipse prior debuit eidem episcopo per litteram suam patentem, que fuit tradita dicto Petro mercatori per episcopum supradictum. Et sic remanent solvende de claro Clxx marce; hanc pecuniam acceperat mutuo episcopus predictus antequam esset electus, dum esset vicecomes, sicut probari potest per multos homines fide dignos. Et postquam fuit episcopus deposito priori sigillo apposuit sigillum episcopale littere obligatorie de pecunia memorata.

Letter of archbishop Thomas to his suffragans announcing the excommunication, at Vezelai in 1166, of offenders against ecclesiastical rights.[1]

Fol. 32. STATUTA HENRICI II QUE THOMAS, ARCHIEPISCOPUS, CONDEMPNAVIT.

1286. *June 21.—The bishop deplores the diminution of the number of the monks at Leominster and urges the abbot of Reading to raise it without delay to the normal standard.*

Fol. 32b. ABBATI RADINGES PRO RESTITUCIONE MONACHORUM LEOMINSTRIE.—Venerande religionis viro et amico in Christo karissimo, domino Dei gracia abbati Radinges, Ricardus, etc. Cum non ignoretis ad hoc esse a Deo pontifices et prelatos pre ceteris constitutos ut cultus Altissimi dilatetur, et hiis qui maligno spiritu instigante ipsum diminuere vel organa laudis Dei suspendere moliuntur, usque ad ultimum de potencia necnon usque ad divisionem anime et corporis, fortissime resistatur, non sufficimus admirari quod cultum Dei minuendo numerum ministrorum qui Deo nocte et die servire solebant in ecclesia Leoministrie, ex ordinacione vestri fundatoris, confirmacione pontificis Herefordensis qui illo tempore presidebat, quod eciam consuetudo que est optima legum interpres hactenus demonstravit, et jam, Deo gracias, apud nos reperiatur in scriptis, contra id quod nobis nuper pro certissimo promisistis, in magnum scandalum totius cleri et populi

1—As this letter has been printed in Rymer, *Conc.*, 1, 6, it is not inserted here.

A.D. 1286. nostre Herefordensis dyocesis, quod dolentes referimus, minus provide subtraxistis, nec adhuc loco eorum usque ad numerum consuetum alios subrogastis, unde quod verebamur nunc accidit, ut scilicet opprobium facti simus vicinis nostris occasione subtraccionis predicte in tantum ut aliquando nos tedeat vite nostre, dum queratur a multis, ubi est presul eorum qui impietati hujusmodi occurrere tenetur remedio salutari. Nec enim hore nocturne nec diurne nec missa solempnis de beata virgine more debito nec consueto celebrantur ibidem, sed locus ille ab antiquissimo tempore religiosus et sacer, ubi eciam multa corpora sanctorum et reliquie requiescunt, jam redire incipit perverso ordine in prophanum. Verum quia hec opprobria diucius ferre non possumus, presertim cum maledictus existat juxta propheticum vaticinium qui facit opus Domini fraudulenter, ipsum scilicet a servicio sibi debito defraudando, vel secundum aliam litteram malediccionem incurrat qui facit opus Domini negligenter, vos ex intimo cordis nostri rogamus, monemus, et exhortamur, et in virtute sancte obediencie qua nobis et ecclesie nostre Herefordensi de jure tenemini, vobis injungimus quatinus citra octobas beatorum apostolorum, Petri et Pauli, usque ad consuetum numerum monachorum quos vite sanctitas et conversacionis honestas perhibet approbatos illuc modis omnibus sine longioris more dispendio transmittatis, ut turbis ex consuetudine confluentibus tunc ibidem appareat ut locus ille, ut ab antiquo solebat, sit nostris temporibus divino cultui restitutus. Intendimus siquidem in octabis ipsorum apostolorum ad locum ipsum descendere et videre quid feceritis in premissis, et si quos ibidem tunc defectus reperiri contingat auxiliante Domino emendare, nec obiciatis nobis novam domini regis nostri ordinacionem, quia satis constat nobis quod nunquam voluit quod Dei cultus minueretur ibidem, immo asseruit sui gracia, ut dicitur, coram multis quod hoc non pertinebat ad eum nec simpliciter nec ad tempus. Paupertas eciam nec alia cavillacio obstare poterit in hac parte, quia nuper in vestro capitulo Radinges coram omnibus fratribus vestris ad omnia hujusmodi respondimus evidenter. Quid autem super hiis facere decreveritis nobis distincte per latorem presencium rescribatis, non tradentes oblivioni, si placet, quanta pro vobis egerimus, et quantas inimicicias et mala verba incurrerimus licet injuste occasione vestri commodi et honoris que adhuc optamus in Domino prosperari; horum enim memoria vos deberet satis compescere ne aliquid de cetero faceretis in nostri contumeliam necnon Dei. Ipse

A.D. 1286. autem Deus vos conservet et dirigat in agendis. Datum apud Bosebury, xj° kal. Julii, anno gracie M°CC°lxxx° sexto.

July 12.—Specification of a tenement and adjoining land in Worcester let to Simon of Ludlow for an annual rent of four shillings during the bishop's pleasure.

De domibus et area domini Wygornie custodiendis cyrographum.—Memorandum quod apud Bosebury, xij die Julii, anno M°CC° lxxxvi, venerabilis pater, etc., commisit Symoni de Lodelawe, civi Wygorniensi, custodiam domorum suarum una cum area et arboribus quas habet juxta domum dicti Symonis in civitate Wygornia, donec idem dominus episcopus edificia predicta construere duxerit seu de eisdem aliter ordinare; ita tamen quod annuatim, dum hujusmodi custodiam habuerit, preposito dicti episcopi de Wyteburne solvat quatuor solidos sterlingorum, etc., salvo jure dicti episcopi in area predicta, quo ad caput domus dicti Symonis que ad spissitudinem muri super eadem de camera in Grithprich se extendentis dicitur fundata, qui quidem murus continet latitudinem duorum pedum, proviso tamen quod dicte domus et area per Symonem in adeo bono statu vel meliori quam erant tempore confeccionis presencium durante hac custodia conserventur. Cui eciam dominus episcopus
Fol. 33. dedit medio tempore plenariam potestatem petendi et recipiendi nomine ejusdem episcopi coram quibuscumque omnia et singula que a dictis domibus et area a retrotemporibus asportata vel alienata fuerint quoquo modo, et ipsas dictas domos et aream defendendi sicut decet. Domus quidem existentes ibidem sunt iste, una aula longitudinis viginti quinque pedum et latitudinis viginti octo pedum, et una camera longitudinis triginta duorum pedum et latitudinis viginti pedum. Item una edicula sub dicta aula longitudinis viginti quinque pedum et latitudinis undecim pedum. Item una edicula sub camera longitudinis viginti pedum et latitudinis undecim pedum. Item una parva camera cum solario ad caput predicte camere longitudinis quatuordecim pedum et latitudinis viginti pedum. Item area supradicta continet in longitudine justa viculum $\overset{xx}{\text{iiij}}$ iij pedes inter Th. Waleis et dictum murum extendens ad cameram in Grithprich $\overset{xx}{\text{v}}$ x pedes, et in latitudine versus Septemtrionem $\overset{xx}{\text{vj}}$ pedes et in latitudine versus Aquilonem $\overset{xx}{\text{v}}$ pedes. In quorum testimonium, etc.

A.D. 1286. *June 21.—The bishop, in a letter to the prior and convent of Reading, repeats his anxious desire that the full number of the monks at Leominster may be restored.*

Priori et conventui Radinges.—Viris religiosis et discretis ac sibi in Christo karissimis, dominis priori et conventui Radinges, Ricardus, etc. Cum miserabiliter anxiamur et admirantes dolemus super diminucione in nostro tempore cultus Dei facta apud Leoministriam, sicut nostis, occasione cujus multa scandala in clero et populo nostre dyocesis jam sunt orta, ex magna confidencia vos rogamus quatinus cum omni diligencia ad hoc dominum abbatem vestrum velitis inducere ut ibidem, citra octabas beatorum apostolorum, Petri et Pauli, ad tardius, suppleri faciat consuetum ab antiquo numerum monachorum. Ipsi autem abbati super hoc negocio diffusius scribimus per presencium portitorem, et exemplum litterarum nostrarum sibi directarum ex causa fecimus presentibus includi, ut, ponderatis contentis in illis, que distorta fuerint in hac parte per vestram prudenciam dirigantur. Quod enim ei scribimus vobis omnibus ut amicis innotescimus per presentes non valentes hanc pestem sustinere diucius. Et vos quid facere proponatis nobis per latorem presencium rescribatis. Conservet vos Dominus in prosperitate votiva per tempora diuturna. Datum apud Bosebury, xj kal. Julii, anno Dom. M°CC°lxxx sexto.

July 7.—Commission by the bishop, as papal delegate, to Roger de Sevenake and William de la Haye to decide a suit between William de Hugele and Johanna de Burnham.

Commissio.—Ricardus, etc., judex a sede apostolica delegatus, dilectis in Christo filiis, magistris Rogero de Sevenake et Willelmo de la Haye, canonicis ecclesie Herefordensis, salutem, etc. In causa vel causis nobis a sede apostolica delegatis que vertuntur seu verti sperantur inter Willelmum de Hugele, laicum Lincolniensis diocesis, ex parte una, et Johannam, dictam Andreu de Burnham, mulierem ejusdem diocesis, ex altera, vobis conjunctim et divisim cum cohercionis canonice potestate committimus vices nostras donec eas duxerimus revocandas. Datum apud Bosebury, non. Julii, anno Dom. M°CC°lxxxvj°.

Repetition of the specification, etc., given above (p. 110).

De domibus et area domini Wygornie.

A.D. 1286. *June 23.—Certain poachers in the woods at Colwall appeared before the bishop and sued for absolution, which was granted.*

Fol. 33b. Contra malefactores in chacia de Colewelle.—Memorandum quod, cum in vigilia sancti Johannis Baptiste, anno Dom. M°CC°xxxvj°, quidam viri sue salutis immemores, videlicet Thomas de Berton, Robertus frater ejusdem cum quatuor tenentibus manerii ejusdem, et Robertus filius Willelmi le chaumberlain cum aliis complicibus eorundem, liberam chaceam de Colewell, domini episcopi Herefordensis, intrantes cum arcubus, sagittis, et canibus nequiter et furtim in prejudicium domini episcopi et libertatis ecclesiastice ceperunt feram unam, et de hujusmodi facto per dominum episcopum et suos postmodum inquietati, per factique evidenciam coram officialibus vel ministris domini episcopi, videlicet domino Willelmo de Mortuomari, tunc senescallo ejusdem, et Roberto de Furches, tunc ballivo de Ledebury, in proximo sequente curia de Ledebury convicti finaliter et dampnati, ab hujusmodi facto aliquo modo impune evadere non valentes, supradicti nominati malefactores, in vigilia beate Margarete proximo sequente, in presencia dicti domini episcopi apud Colewell comparuerunt graciam postulantes, et se de hoc facto ordinacioni et voluntati domini episcopi in omnibus supponentes. Qui quidem dominus volens eisdem parcere illa vice ipsos absolvit graciose, penam propter hoc imponendam eisdem propter futuros eventus reservans, et differens ad cautelam. Habitaque hujusmodi absolucione, et sacramento corporali prestito ab eisdem quod hujusmodi malefacta in prejudicium domini episcopi et ecclesie Herefordensis de cetero non committerent in chacia memorata, promiserunt iidem malefactores virtute prestiti sacramenti quod arma quecumque delata ibidem et canes secum ductos restituerent infra breve tempus episcopo memorato, presentibus hiis dictis senescallo et ballivo, magistro G. et Johanne de Swynefeud, canonicis Herefordensibus; magistris Ricardo de Herefordia, Symone de sancto Johanne; dominis Willelmo de Mortone, et Johanne de Kemeseye, clericis dicti domini episcopi; Johanne de Masintone, et Johanne de Solers.

Item memorandum quod eodem die comparuit Wellelmus le chaumberlain, convictus de receptacione dictorum canum, et sic quasi de ratihabiticione facti ejusdem, similem graciam cum ceteris meruit optinere, pro se et filio suo cavens caucione juratoria, ut est dictum. Et sciendum quod Robertus de Hope, tunc prepositus

A.D. 1286. existens de Bertone, in crastino diei qua dicta fera erat capta, factum illud injuriosum agnoscens, dictam bestiam apud Bosebury domino episcopo restituit sponte et absolute.

Fol. 34. *May 9.—The king requests the bishop to consent to the appropriation by the bishop of Llandaff of the church of Newland of which he is patron.*

Littera regis pro ecclesia de Newlonde.—Edwardus Dei gracia rex, etc., venerabili in Christo patri, Ricardo, etc. Quia venerabilem patrem, W. Landavensem episcopum, ob persone sue merita et condiciones ejusdem honestas, favore et gracia, ut tenemur, prosequimur speciali, paternitatem vestram affectuose duximus deprecandam quatinus ecclesiam de Newlonde, vestre diocesis, cujus advocacionem eidem episcopo et suis successoribus concessimus, in usus proprios ejusdem episcopatus comvertendam Dei et nostri intuitu velitis concedere favorabiliter et benigne, ita quod per appropriacionem illam predicti episcopatus substancia, que tenuis est et exilis, sicut nostis, aliquantulum valeat augmentari. Teste me ipso apud Cantuariam, ix die Maii, anno regni nostri xiiij°.

June 30.—The bishop of Worcester requests that certain inquiries respecting matrimonial arrangements proposed may be speedily made.

Littera episcopi Wygorniensis pro maritagio neptis sue.—Venerabili patri, etc., suus Wigorniensis, etc. Quia negocium pro quo dilectus vir, magister Adam de Fileby, ad presenciam vestram accedit plus debito retardatur, et summam maturitatem non absque causa requirit, prout idem vestre fraternitati exponet apercius viva voce, super quo eciam littera domini pape inspecta cerciorari poteritis evidenter, paternitatem vestram in omni affeccione qua possumus exoramus quatinus idem negocium accelerare velitis, ac deducere feliciter ad effectum, diem brevem ad idem negocium paragendum partibus statuendo, et solempnitatem prout ipsis nobilibus convenerit nostre contemplacionis intuitu celebrando. Datum apud Hamptone, ij° kal. Julii. Valeatis diucius.

July 10.—Inquiries made in obedience to a papal bull ascertain that there is no formal hindrance to the marriage of Margaret de Neuville and John Giffard de Clifford.

Pro domino J. Giffard et domina M. de Nova villa.—Honorius episcopus, etc., venerabili fratri, episcopo Herefordensi, etc.

A.D. 1286. Dilectus filius, nobilis vir Johannes Giffard, dominus de Clifford, et dilecta in Christo filia, nobilis mulier, Margareta de Nova villa, tue diocesis, sua nobis peticione monstrarunt quod, cum inter eos de contrahendo ad invicem matrimonio ageretur, quidam eorum emuli dicte mulieris parentibus minus veraciter suggesserunt quod idem nobiles quarto sunt consanguinitatis gradu conjuncti, et licet nullus appareat qui gradus hujusmodi consanguinitatis distinguere noverit aut de ipsa dicere sufficienti certitudine veritatem, ipsi tamen propter hoc hujusmodi matrimonium contrahere, contradicentibus prefatis parentibus, distulerunt, quare nobis dicti nobiles supplicarunt humiliter ut, cum ex hujusmodi matrimonio in partibus illis pacis et quietis commoda proveniencia sperentur, providere super hoc de benignitate apostolica dignaremur; nos itaque de circumspeccione tua plenam in Domino fiduciam obtinentes, et considerantes quod tibi potest prompcius et plenius innotescere veritas super istis, fraternitati tue presencium tenore committimus et mandamus quatinus inquirens super consanguinitate prefata diligencius veritatem, si tibi ipsa constare non possit, nobilibus memoratis inter se matrimonium libere contrahendi licenciam auctoritate nostra concedas, si vero de ipsius impedimento constiterit, et racionabilem ac sufficientem causam subesse compereris proprium hujusmodi matrimonium contrahendi quod secundum Dominum estimes expedire, super quo tuam conscienciam oneramus, cum nobilibus sepefatis ut inter se matrimonium libere contrahere, impedimento non obstante predicto, et in simili contractu licite remanere valeant eadem auctoritate dispenses. Datum Rome apud sanctam Sabinam, ij° id. Marcii, pontificatus nostri anno primo.

Hujus auctoritate mandati apostolici, facta diligenti inquisicione super contentis in bulla per dominum Ricardum, etc., vj° id. Julii, die Mercurii proxima post translacionem beati Thome, martiris, anno Dom. M°CC°lxxxvi°, apud Fromam episcopi, idem dominus Ricardus nullum invenit inter eos impedimentum pro eo quod in sexto gradu consanguinitatis adinvicem se attingunt quominus possit matrimonium legitimum existere inter eos; pronunciavit idem dominus ipsos adinvicem posse matrimonialiter copulari, impedimento aliquo non obstante, in presencia subscriptorum, videlicet Henrici de Lichefeud, tabellionis auctoritate imperiali; magistri Ade de Fileby, archidiaconi Salopsyre, Herefordensis diocesis; magistri Thome de sancto Audomari; Walteri

A.D. 1286. de Rodmerley; magistri Gilberti et Johannis Swynefeud, canonicorum Herefordensium; et aliis quampluribus assistentibus una cum testibus, per quos facta fuit inquisicio, quorum nomina inferius continentur, videlicet dominus Walterus de Rodmerley, canonicus Herefordensis; Philippus de Stepeltone; Johannes le Breth; Johannes de Mechohenges; Henricus de Fordham; Ricardus de Esebache; Johannes de Stanhous, qui jurati deposuerunt quod in sexto consanguinitatis gradu sibi attinent dominus et domina supradicti.

July 17.—Proceedings at the assize held to determine whether Walter fitz-Richard had rights of common in the bishop's manor of Ledbury.

De pastura de Munetone.—Assisa venit recognitura si Ricardus, episcopus Herefordensis, Johannes de Plowedene, et Willelmus de Eytone injuste, etc., disseiserunt Walterum filium Ricardi Hedelyne de communa pasture sue in Lydebyry post primam, etc., que pertinet ad liberum tenementum suum in Munetone, et unde queritur quod disseiserunt eum de v^{c} acris pasture, ubi solebat communare cum omnimodis aliis suis per totum annum, et de ducentis acris bosci ad communandum cum omnimodis aliis exceptis capris, per totum annum preterquam in [ter] festum sancti Michaelis et festum sancti Martini. Et episcopus per ballivum suum venit pro se et omnibus aliis et dicit quod predictus Walterus filius Ricardi injuste queritur se disseisitum per ipsum episcopum, quia dicit quod idem Walterus simul cum vicinis suis aliis, coram domino R. de Hengham et sociis suis apud Salopiam, tulit aliud breve ejusdem nature et de Fol. 34b. ista eadem pastura versus Thomam de Cantileu, quondam episcopum Herefordensem, predecessorem suum, et per hoc supponit se esse disseisitum tempore predicti Thome, predecessoris sui, unde dicit quod ipse invenit ecclesiam suam seisitam et in separali, et petit judicium de brevi isto, etc. Et Walterus dicit quod ipse nunquam tulit aliud breve versus predictum Thomam per se nec per alium cum alio, sed semper ipse Walterus et omnes antecessores sui, a tempore a quo non existit mēmoria, sunt seisiti de predicta communa quousque idem Ricardus et predicti Johannes et Willelmus injuste disseiserunt, sicut queritur, et hoc petit quod inquiratur per assisam. Et episcopus dicit quod predictus Walterus tulit consimile breve versus predictum Thomam, predecessorem suum,

A.D. 1286. de communa predicta et si convincatur per assisam quod predictus Walterus nullum tale breve tulit versus predictum Thomam, et quod non invenit ecclesiam suam inde seisitam, tunc dicit quod Lydebyry et Munitone sunt de diversis baronibus et non debent simul communare, et si ista communa de qua queritur se disseisiri in Lydebury non est pertinens ad liberum tenementum predicti Walteri in Monetone, nec seisinam aliquam habuit communandi, ita quod potuit inde deseisiri; et de hoc ponit se super assisam, et Walterus similiter. Ideo capitur assisa, etc., et postea venit predictus Walterus, filius Ricardi de Hodehyne de Monitone, apud Albrichone die Mercurii proxima post festum sancte Margarete, virginis, anno regni regis Edwardii xiiij°, et retraxit se de brevi. Ideo consideratum est quod predictus episcopus et alii eant inde sine die, et predictus Walterus et plegii sui, scilicet Johannes de Monitone, et Willelmus de Raggedone, sint in misericordia quia non sunt presentes, etc.

July 29.—John Legat, chaplain, is appointed guardian of Reginald, the vicar of Ledbury, who is mentally afflicted.

Tutela vicarii de Ledebury.—Ricardus, etc., dilecto domino Johanni Legat, capillano, etc. Attendentes eum alios fovere non posse vel curare nec eciam propria gerere, ut deceret, qui compos mentis proprie non existit, quamquam aliquando dillucidis gaudeat intervallis, curam, custodiam, et tutelam tam persone quam bonorum quorumcunque domini Reginaldi, vicarii de Ledebury, quadam infirmitate phrenetica seu furoris, prout oculata fide et per inquisicionem legitimam didicimus, jam afflicti, cui compatimur in visceribus caritatis, tibi per presentes committimus, quousque aliter super hiis duxerimus ordinandum, mandantes quatinus ecclesie de Ledebury predicte in divinis, ut convenit, honeste facias interim in omnibus deserviri, proviso eciam quod curam et custodiam studeas ita gerere supradictas, in quibus te per admissionem presencium totaliter oneramus, sicut pro ipsis in omnem eventum prescise volueris respondere, dictum vicarium per vicos vagari vel placeas seu ecclesiam ingredi non permittas donec, divina cooperante gracia, restitutus fuerit pristine sanitati. Vale. Datum apud Colewall, iiij kal. Augusti, etc.

A.D. 1286. *Aug. 6.—Decision of the bishop, as arbitrator in the dispute between the abbot and convent of Lyre and the dean and chapter of Hereford, respecting certain tithes at Lyre Ocle, and a pension of forty shillings claimed by the dean and chapter.*

Composicio facta de decimis apud Acle Lyre.—In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti, Amen. Cum inter venerabiles viros, decanum et capitulum Herefordenses, ex parte una, et religiosos viros, abbatem et conventum de Lyra, ex altera, super quibusdam decimis in Lyre Acle, Herefordensis diocesis, necnon super quadam annua pensione quadraginta solidorum exorta fuisset materia questionis, pro eo quod dicti religiosi decimas illas per quindecim annos et amplius perceperunt, ex quadam permutacione cum predicta pensione inter dictas partes dudum facta, prout in quodam instrumento super hoc confecto vidimus contineri, que quidem pensio per idem tempus dictis decano et capitulo minime fuerat persoluta, post varias altercaciones dicte partes per procuratores legitime constitutos coram nobis Ricardo, etc, in ecclesia parochiali de Bosebury, sexto die Augusti, sub anno Dom. M°CC°lxxxvi°, tempore messium, de consensu parcium, non obstante voluntate spontanea, consenserunt quod prefate decime dictis dominis abbati et conventui de Lyra, virtute permutacionis predicte, libere remaneant pacifice et integre, ut solebant, ita quod de cetero omni anno, in festo sancti Michaelis, de camera dicti domini abbatis Lyrensis apud Herefordiam dicta pensio quadraginta solidorum dictis dominis decano et capitulo exsolvatur plenarie sine more dispendio longioris donec dicta pensio a possessore ecclesie de Syningfeld, Sarisburiensis diocesis, sumptibus dictorum religiosorum justo titulo et pleno jure recuperetur, et eadem sic recuperata dictis decano et capitulo restituatur pleno jure et justo titulo inperpetuum possidenda, et extunc de camera abbatis cesset solucio pensionis. Et dicti religiosi prefatas decimas pleno jure perpetuo habeant et possideant in futurum. Quam convencionem et concessionem seu solempnem provisionem nos Ricardus, etc., easdem ratificamus, et dictas partes ad inviolabilem hinc inde observacionem earundem in Dei nomine condempnamus. Et quia memorate partes tam super arreragiis pensionis predicte quam dampnis et gravaminibus sibi mutuo illatis nostre ordinacioni, dicto, seu laudo se totaliter submiserunt, prout in litteris submissionis parcium predictarum plenius continetur, nos in Dei nomine premissa singula ponderantes ordinamus, volumus, et

A.D. 1285. laudamus quod prefati religiosi pro arreragiis supradictis et dampnis decano et capitulo memoratis solum triginta quinque marcas exsolvant, videlicet in festo natalis Domini proximo
Fol. 35. subsequenti septemdecim marcas et dimidiam; et in festo sancti Ethelberti sequenti septemdecim marcas et dimidiam. Totum residuum arreragiorum et dampnorum ad gravamina et dampna dictis religiosis illata apud Lyre Acle compensantes ceteris de causis eisdem remittimus per presentes, omnibus rancoribus hinc inde remissis, omnibusque questionibus, litibus, et querelis in quacumque curia inter partes super hiis hactenus suscitatis, necnon omnibus processibus habitis in hac parte, quos ex nunc tenore presencium annullamus, in irritum penitus revocatis. Ad quorum omnium observacionem et pacis perpetue stabilitatem ex hac nostra ordinacione utramque partem volumus firmiter obligari, et precipimus in hiis scriptis, injungentes partibus sepedictis ut hanc nostram ordinacionem tam sigillo abbatis et conventus de Lyra quam sigillo communi capituli faciant firmiter roborari. Et ne levis occasio iterum ad discordiam in premissis partes inducere valeat in futurum, partem contra prescriptam ordinacionem nostram venientem, vel eidem nitentem ausu temerario contraire, sentenciam majoris excommunicacionis, quam ex nunc in ipsam partem proferimus in hiis scriptis, pronunciamus incurrere ipso facto, volentes ut hec nostre ordinacionis recitacio ac ejusdem solempnis puppli-cacio in hac parte loco trine monicionis legitime censeatur. Et in testimonium, etc. Datum et actum die, loco, et anno Dom. supradictis, etc.

Bull of pope Honorius IV authorizing the bishop of London to dispense with residence in the case of Richard Bretel, notwithstanding that it was prescribed in an earlier dispensation granted him on account of his illegitimate birth.

Bulla Ricardi Bretel, presbyteri.—Honorius episcopus, etc., venerabili fratri, episcopo Londoniensi, etc. Peticio dilecti filii, Ricardi Bretel, presbyteri, rectoris ecclesie de Sendre, tue diocesis, nobis exhibita continebat quod venerabilis frater noster, Cantuariensis archiepiscopus, diocesanus suus, cum eo, tunc accolito et beneficium ecclesiasticum nullum habente, auctoritate litterarum felicis recordacionis Martini pape, predecessoris nostri, dispensavit ut, non obstante defectu natalium quem patitur de soluto genitus et soluta, posset ad omnes sacros ordines promoveri, et optinere

A.D. 1285. beneficium ecclesiasticum, eciam si curam animarum haberet; ita tamen quod dictus Ricardus, sicut requireret onus beneficii quod eum post dispensacionem habere contingeret, ad ordines se faceret statutis a jure temporibus promoveri, et residere personaliter in eodem. Alioquin hujusmodi gracia nullius momenti existeret quo ad beneficium supradictum. Quare dictus rector nobis humiliter supplicavit ut, cum ipse, qui predictam ecclesiam curam animarum habentem post dispensacionem hujusmodi est adeptus, dubitet an tu secum de non faciendo personalem residenciam ad tempus in ecclesia memorata auctoritate valeas dispensare, providere sibi super hoc dignaremur. Nos volentes statuta predecessorum nostrorum, Romanorum pontificum, inviolabiter observari, dispensandi cum predicto rectore super hoc, in quantum tibi pie memorie Gregorii decimi, predecessoris nostri, super hoc edite in Lugdunensi concilio in hac parte beneficium constitucionis indulget, fraternitati tue libera sit facultas. Datum Rome, etc.

1269. *June 3.—An ordinance of John le Breton modifying the earlier arrangements defined by Ralph de Maidstone respecting the tithes of Diddlebury.*

Universis, etc., Johannes, etc. Cum nos nuper litteras bone memorie domini Radulphi, predecessoris nostri, inspeximus inter cetera continentes quod ecclesiam de Duddelbury cum omnibus suis pertinenciis et capellis, divine pietatis intuitu, Deo et ecclesie nostre Herefordensi et capitulo loci ejusdem contulit, de cujus ecclesie proventibus ordinavit viginti marcas sex vicariis in ecclesia Herefordensi continue residentibus annuatim pro rata conferendas; nos vero dictam collacionem et ordinacionem ratam et gratam habentes, pro salute anime nostre et pro animabus patris et matris nostre ac predecessorum et successorum suorum, dicto capitulo nostro concedimus et ordinamus dictam ecclesiam in usus proprios convertendam in hunc modum, videlicet quod dicti sex vicarii continue horis et matutinis in ecclesia nostra Herefordensi intersint, et ad hoc faciendum per juramentum, cum admissi fuerint, distringantur, et quod omnem diligenciam apponent quod infra annum antiphonarium sciant et psalterium corde tenus, et quod duo ex ipsis sint capellani, duo diaconi, et duo subdiaconi, qui dictas viginti marcas per manus dicti capituli plenarie duobus anni terminis, videlicet in festo beati Michaelis et annunciacionis Dominice, percipiant, ita quod dicti duo capellani percipiant novem

A.D. 1269. Fol. 35b. marcas, duo diaconi sex marcas et dimidiam, et duo subdiaconi quinque marcas et dimidiam; si autem contingat quod aliquis capellanorum illorum qui modo habet porcionem diaconi vel subdiaconi in ecclesia cedat vel decedat, vel pinguius beneficium admittat, extunc volumus ipsam porcionem vacare, et sub pena excommunicacionis inhibemus ne alii quam diacono vel subdiacono conferatur, prout dicta porcio requirit, et sic de cetero inviolabiliter observetur; volumus eciam et ordinamus quod in eadem ecclesia de Duddelbury fiat vicarius estimacionis triginta marcarum, qui omnia onera dicte ecclesie de Duddelbury cum capellis quocumque casu contingencia, tam in abbatis sancti Martini Sagiensis quam in aliis pensionibus et episcopalibus et archdiaconalibus, sustinebit, et eidem ecclesie et capellis per ydoneos ministros honeste faciet deservire; et quod annuatim obitus noster celebriter teneatur in ecclesia Herefordensi, et canonici qui exequiis dicti obitus personaliter interfuerint quinque marcas de fructibus ipsius ecclesie percipiant, et clerici viginti solidos; volumus eciam et ordinamus quod quicquid emolumenti ultra dictas quinquaginta sex marcas et dimidiam de dicta ecclesia poterit provenire cedat in usus canonicorum nostrorum Herefordensium qui horis diurnis et precipue majori misse personaliter interfuerint, et eis in fine misse qui presentes fuerint equaliter distribuatur;[1] ita tamen ut qui misse non interfuerit nichil percipiat. Ut autem hec nostra concessio, etc. Datum die lune in crastino sanctorum Marcellini et Petri, pontificatus nostri anno primo.

1286. *Aug. 26.—The bishop instructs the chancellor, acting for the dean, to forbid peremptorily the acceptance by Christians of invitations to the marriage feasts of the Jews of Hereford.*

De nupciis Judeorum.—Ricardus, etc., dilecto in Christo filio, cancellario Herefordensi, vices decani ejusdem ecclesie gerenti, etc. Quot et quantis sit plena dispendiis et periculis Christianorum et Judeorum ad invicem conversacio non solum jura testantur set eciam magistra rerum efficax experiencia manifestat, quos propria culpa perpetue servituti dampnatos licet pietas Christiana receptet et sustineat pacienter, ipsis tamen Christianis pro gracia contumeliam et pro familiaritate contemptum reddere non verentur, et, quod dictu horrendum est, multipliciter ipsis illudere, et in

1—The entries of these payments occur henceforward in the rolls of the mass-pence until about 1350 when the fund was transferred to the general account.

A.D. 1286. Creatoris sui contumeliam prosilire presumunt. Sane ex frequenti relacione recepimus quod quidam Judei, hac instanti die Mercurii proxima post festum beati Bartholomei, apostoli, in civitate Herefordia quedam nupcialia communia secundum ritum suum detestabilem prepararunt, ad que nonnullos Christianorum non solum occulte sed palam et solempniter invitarunt, ut sic fidei Christiane, cujus hostes gratis existunt, detrahere valeant et sinistra simplicibus predicare, ex quorum tam solempni conversacione adinvicem non est dubium posse scandalum generari. Cum igitur illius dissimulare opprobrium non debemus qui de summis celorum ad yma mundi descendens, et tandem mortem subiens temporalem, probra nostra delevit, vobis mandamus in virtute obediencie firmiter injungentes quatinus per omnes ecclesias civitatis predicte, sub pena districcionis canonice, hac instanti die Martis et ipsa die Mercurii, faciatis publice inhiberi ne quis Christianorum hujusmodi conviviis cum Judeis interesse presumat. Et ne aliquos per ignoranciam hujus mandati contingat errare, quod absit, hoc idem per vicos civitatis ejusdem faciatis, eo modo quo melius convenit publicari, contravenientes vel huic nostro mandato rebelles, si qui fuerint, per censuram ecclesiasticam compescendo. Valete. Datum apud Bosebury, vij° kal. Septembris, etc.

Sept. 6.—The warnings issued against familiar intercourse with Jews having been disregarded by some persons the bishop writes to the dean to take stringent measures against the offenders.

Contra accedentes ad eas.—Ricardus, etc., decano Herefordensi vel ejus vices ad presens gerenti, salutem, etc. Meminimus nos vobis alias scripsisse, et in virtute obediencie firmiter injungendo mandasse, quatinus per omnes ecclesias civitatis Herefordie publice faceretis inhiberi ne quis Christianorum conviviis seu connubiis detestabilibus Judeorum interesse presumeret sub pena canonice districcionis. Et ne qui per ignoranciam nostri mandati errare possent mandavimus per vicos civitatis ejusdem, eo modo quo melius conveniret, inhibicionem nostram solempniter publicari, addentes ut contravenientes, etc. Verum quia ut postmodum a fidedignis intelleximus nonnulli iniquitatis seu rebellionis filii dictorum inimicorum crucis Christi nefandis connubiis interesse presumpserunt, eisdem communicando et eos multipliciter honorando et ornando in Christianorum vituperium, quos omnes excommuni-

A.D. 1286. cavimus in hiis scriptis, vobis in virtute, etc., tercio precipimus et mandamus quatinus omnes illos qui predictis connubiis intererant comedendo, bibendo, ludendo, joculando, seu quodcumque ystrionatus officium exercendo, seu quocumque alio modo eisdem ad honorem ipsorum communicando, in opprobrium fidei Christiane, per omnes ecclesias civitatis et suburbii diebus dominicis et festivis intra Fol. 36. missarum solempnia, etc., denuncietis donec ad gremium sancte matris ecclesie redeuntes, penam pro demeritis condignam recepturi, absolucionem beneficium meruerint obtinere; quorum absolucionem nobis specialiter reservamus, quidque circa eorundem absolucionem actenus fuerit attemptatum in irritum revocantes. Illos vero qui prefatis inimicis Christi communicarunt, eos in equitatu, vectura, ornamentis, in pannis sericis seu deauratis ornarunt, seu eciam honorarunt, censure sentencia consimili excommunicacionis proponimus innodare, nisi infra spacium octo dierum a tempore publicacionis presencium Deo et ecclesie pro commisso tam nefario satisfecerint competenter. Quid autem in premissis feceritis una cum nominibus excommunicatorum citra diem sancti Michaelis districte et aperte constari faciatis. Proponimus enim in vestri defectum seu negligenciam, ne tantum scelus remaneat impunitum, per alios dictam sentenciam execucioni debite demandare, si pro aliis negligentes fueritis in premissis. Valete. Datum apud Bosebury, viij° id. Septembris, anno Dom. M°CC°lxxxvi°.

Sept. 5.—The bishop writes to the elect of Ely to express regret at his inability to be present at his consecration.

Pro J., electo Eliensi.—Venerabili in Christo domino et amico, si placet, confidentissimo, domino Johanni, Dei gracia electo ecclesie Elyensis, suus Ricardus, etc. Cum magno desiderio complacendi pro certo multum vellemus vestre consecracioni gaudenti animo interesse secundum quod per vestras litteras nos rogastis, pro quibus vestre bonitati grates referimus speciales, si ardua ecclesie nostre negocia sine gravi dampno hoc possent permittere hiis diebus, sed non possunt veracitur, quod dolemus in intimo cordis nostri. Quapropter omni affeccione qua possumus vos rogamus quatinus nostram absenciam in hac parte habere dignemini excusatam. Conservet vos Deus et semper dirigat in honore. Datum apud Bosebury, non. Septembris, anno gracie M°CC°lxxxvi°.

A.D. 1286. *Sept. 4.—Ordinance of the bishop regulating the endowment of the vicarage of Stottesdon.*

Ordinacio super vicaria ecclesie de Stottesdone.—Omnibus, etc., Ricardus, etc., Cum ecclesia de Stottesdone, nostre diocesis, tota cum alteragio viris religiosis, dominis abbati et conventui de Salopia, in usus proprios concessa ad valorem centum et triginta marcarum communibus annis ascendat, prout tam ex fidedignorum relacione quam ex ipsa rei experiencia intelleximus evidenter, nos Ricardus, episcopus, inspecta rei qualitate, condicionibus parochie, oneribus ecclesie, ceterisque circumstanciis debitis ponderatis, volumus et ordinamus in Dei nomine quod vicaria ecclesie prefate ad valorem triginta trium marcarum, exceptis stipendiis capellanorum in capellis deserviencium que ab antiquo in certo fuerant constituta, communibus annis attingat. Quas quidem triginta tres marcas vicarius in eadem per nos institutus, et ceteri per nos seu successores nostros ad eorum presentacionem instituendi, recipient in porcionibus infrascriptis, videlicet in oblacionibus, obvencionibus, mortuariis, lana, linis, et ceteris minutis decimis, et aliis ad alteragium pertinentibus; ita ut hec predicta ad valorem quindecim marcarum ascendant. Recipiet eciam idem et successores sui omnes decimas majores et minores in capella de Farlawe, que a fidedignis ad quindecim marcas communiter estimantur. Ordinamus eciam quod dicto vicario et ejusdem successoribus per dominum abbatem et conventum predictos tam in feno, terris, quam in aliis commoditatibus usque ad firmam quadraginta solidorum in aliquo loco certo assignetur. Item ordinamus quod inhabitacio domorum ad rectoriam pertinencium per dictos religiosos, salvis eisdem dominio et proprietate earundem, concedatur donec iidem certum mansum assignaverint eidem et suis successoribus, et domos in eodem ad suscipiendum loci ordinarios, suis sumptibus construxerint competentes. Dictus eciam vicarius et successores ejusdem ecclesie matrici et singulis capellis per ydoneos capellanos et clericos facient honeste deserviri, et omnia onera ordinaria, visitacione diocesani et metropolitani dumtaxat exceptis, sustinebit. Onera eciam extraordinaria, si forsitan per prelatos imponantur, idem vicarius pro rata porcionis similiter sustinebit. Nolentes autem ut per hanc nostram ordinacionem cuiquam prejudicium in aliquo generetur reservamus eciam nobis potestatem addendi, detrahendi eisdem, prout honori Dei et utilitati ecclesie et partibus estimaverimus ex-

A.D. 1286. pedire. In quorum omnium testimonium, etc. Datum apud Bosebury, ij° non. Septembris, anno Dom. M°CC°lxxxvj°.

Sept. 11.—The bishop writes to the archbishop to excuse his absence at the consecration of the elect of Ely, and sends Richard of Hereford to convey his regrets.

Reverendo in Christo patri, domino Dei gracia Cantuariensi archiepiscopo, etc., Ricardus, etc. Quia tam vocacionis temporis brevitate quam negociorum ecclesie nostre necessitate prepediti, hac die dominica proxima post festum sancti Mathei, apostoli, consecracionem venerabilis viri, domini J., electi Elyensis, interesse comode non valemus, dilectum nobis in Christo magistrum Ricardum de Herefordia, clericum nostrum, procuratorem seu excusatorem nostrum constituimus per presentes, omni qua possumus affeccione rogantes quod hanc nostram absenciam habere velit ipsa vestra paternitas excusatam. Ratum enim, quantum in nobis est, habemus et firmum quicquid vos et venerabiles coepiscopi, fratres nostri, circa ipsius consecracionem ad honorem Dei et utilitatem ecclesie duxeritis faciendum. Conservet, etc. Datum apud Bosebury, iij Id. Septembris, anno Dom. M°CC°lxxxvj°.

A list of the relics preserved in the church of Leominster.

Fol. 36b. Hee reliquie infrascripte habentur in ecclesia Leoministrie ab antiquo.—Corpus sancti Thome, abbatis ejusdem ecclesie. Corpus sancti Edwardi, regis et martiris. Corpus Elvene. Corpus Ethelmodi, regis et martiris. De reliquiis Bartholomei, Germani, Lucii, Modesti. De vestimentis nepotis Johannis. De reliquiis Juliani, Aaronis, Salvii, martiris, Exaudi, trium quorum corpora uno sepulchro continentur, Cole, Elerani, Colmani. De reliquiis sancti Petri. De cruce dismas et gesmas *(sic)*. De sepulchro Petri et Pauli. Umus dens Luce, evangeliste. De reliquiis Margarete, Primitivi. De vestimentis sancte Marie. De lintheamine unde involutum fuit corpus Domini. De Paulo confessore qui per desertum serpentem transduxit. De spongia que Domino in cruce pendenti fuit oblata. De reliquiis Bran, Wallatoris, Benedicti, episcopi, nati ejus, Milburge, Edburge virginis, Cise, episcopi et anachorete. De virga Moysy. De vestimentis Cecilie. De thure unde Domini sepulcrum est odorificatum. De palma Domini. De presepio Domini. De reliquiis Pauli, Martini. Unum os

A.D. 1286. Winwalloc. Unus lapis unde Stephanus fuit lapidatus. De thure et mirra que Domino magi optulerunt. De reliquiis Hune sacerdotis, capellani Etheldrithe. De sepulchro Johannis. De feretro sancte Marie. De reliquiis Eleutherii, primicerii. De reliquiis plurimorum martirum, confessorum, atque virginum, quorum nomina hic non sunt scripta. De pallio sancte Marie. De terra ubi corpora requiescunt Patercii, Finnani, Ciriani, Fetini, Colunchille, Brigide, Colledii episcopi, Commani, Ultimi. De Bethlehem ubi natus est Dominus. De Gethsemane ubi cenavit. De petra Jordanis. De ligno Domini. De altari unde ascendit in celum.

The Domesday return as to the manor of Leominster and its members and tenants, etc.[1]

Rex tenet Leominstre, etc. In libro ubi hec inventa sunt similiter erat contentum quod rex et episcopus Herefordensis ordinaverunt quod Leoministrie per collacionem manerii illius loci conventui Radinges non minueretur cultus Dei, set ad minus xij monachi ibidem secundum sancti Benedicti regulam nocte et die inperpetuum deservirent. Hec omnia in antiquissima littera sunt inventa.

Sept. 23.—The bishop's hunters having found a stag in his chace at Penyard the royal foresters contended that it was taken within the forest limits. A formal inquest was held, which decided that it was killed in the bishop's chace.

Fol. 37. Inquisicio super dominico de Ros.—Memorandum quod, cum dominus episcopus esset apud Ros, die lune proxima ante festum sancti Michaelis, apostoli, anno Dom. M°CC°lxxxvi°, venator ejus cum quibusdam hominibus suis incurrerunt in chacia sua in Peniard et ceperunt ibidem unum cervum, et cum de cervo ipso et de loco ubi captus erat inter eosdem venatores et forestarios regis esset dissensio, postmodum in absencia domini facta fuit super [hoc] hujusmodi inquisicio cujus transcriptum inferius continetur.

Inquisicio facta apud Hule Cnolle in die Jovis proxima ante festum sancti Michaelis, anno regni regis Edwardi xiiij°. In primis Walforde, Coctone, Hebenoure, Ruwardene, Hope Maloysel, Longehope, Eccleswalle, Dene, et ex eis duodecim homines legales electi[2] et examinati per Grymbald Pauncevot et viridarios et

1—The whole is carefully copied in the Register, but it is unnecessary to transcribe it here.
2—In MS. *electis*.

A.D. 1286. alios ministros et juratos de foresta, si ille cervus de quo inquisicio fit captus fuit intra forestam, ubi chacia domini episcopi semper esse consueverit, et villate concordaverunt, et xii electi inde in omnibus, unde Grymbaldus expostulavit qui fuerint ad venacionem illius bestie, et villate dixerunt quod nescierunt, sed forestarii dixerunt W. de Chenauns et venator, N. Cirectarius, et J. de Holey.

Oct. 6.—The bishop sends to the archbishop his excuses for inability to attend the episcopal council to be held in London, and appoints Robert de Savenake as his proctor.

Fol. 37b. Excusacio domini.—Reverentissimo patri in Christo, domino J[ohanni], Dei gracia archiepiscopo, etc., Ricardus, etc. Quia variis et arduis nostre Herefordensis ecclesie negociis prepediti venerabili congregacioni fratrum coepiscoporum nostrorum, in quindena sancti Michaelis proximo ventura apud novum Templum Londoniis celebrande, interesse personaliter non valemus, dilectum nobis in Christo magistrum Robertum de Sevenake, officialem nostrum, excusatorem et procuratorem nostrum vestre venerande paternitati mittimus loco nostri ad tractandum cum fratribus coepiscopis nostris super hiis que spectant ad utilitatem ecclesie Anglicane, et ad consenciendum nomine nostro hiis eciam que super statu dicte ecclesie per vos et dominos fratres nostros in vestra sancta congregacione ad honorem Dei et ecclesie Anglicane fuerint ordinanda, ratum habituri et firmum quicquid per eundem magistrum Robertum ibidem actum seu procuratum fuerit in premissis. Datum apud Bosebury, ij° non. Octobris, anno Dom. M°CC°lxxxvi°.

Oct. 8.—The bishop takes under his protection the property of William de Conflens, archdeacon of Hereford, who is leaving England with his permission.

Licencia archidiaconi Herefordensis.—Universis, etc., Ricardus, etc. Cum dilectus noster Guillelmus de Conflens, archidiaconus Herefordensis, pro quibusdam arduis et urgentibus negociis suis ad partes unde oriundus existit de nostra licencia petita et optenta sit peregre profecturus, nos ipsum benigno favore tanquam bene meritum prosequentes, ut eo liberius et tranquilliori animo votive expedicioni dictorum negociorum vacare et intendere valeat, quo negocia sua in partibus Anglie in statu consistere

A.D. 1286. senserit tutiori, omnes res suas et omnia bona et beneficia sua que in nostra diocesi optinet, jura quoque et libertates suas in nostra proteccione et defensione exnunc suscipimus speciali usque ad festum beati Michaelis, archangeli, quod erit anno Dom. M°CC°lxxxvij°, proviso quod interim, etc. Datum apud Ledbury, viii° id. Octobris, anno Dom. M°CC°lxxxvj°.

Authority given to the proctors at the papal court in accordance with arrangements before made (p. 101).

De curia Romana.—Memorandum quod vij° die Octobris, anno Dom. M°CC°lxxxvi, directum fuit procuratorium in forma suprascripta in registro magistro Cursio de sancto Geminiano et Ricardo de Pudlestone, una cum litteris eisdem et decano Herefordensi et magistro Johanni de Buterleye, in quibus de causa mota seu movenda inter dominum et magistrum Adam de Fileby super jure archidiaconali mencio facta fuit, ut circa ea que ad defensionem ipsius cause essent necessaria caucius cogitarent. In eisdem eciam litteris continebatur procuratorum constitucio de novo factorum et aliorum revocacio, etc.[1]

Oct. 22.—Grant of a messuage and land at Prestbury to Gerard de Ugina for a payment of five marks, to be held as by the former tenants.

Sciant presentes et futuri quod nos Ricardus, etc., dedimus, etc., Gyrardo de Ugina pro quinque marcis argenti quas nobis dedit pre manibus totum illud mesuagium et illam virgatam terre cum suis pertinenciis que Rogerus de ponte et Sibylla uxor ejus de nobis tenuerunt in Prestebury, habenda et tenenda eidem Gyrardo, etc., imperpetuum secundum modum secundum quem dictum mesuagium et dicta terre a nobis et antecessoribus nostris episcopis ab antiquo teneri consueverunt, reddendo nobis, etc., annuatim terminis consuetis redditum inde debitum et consuetum et faciendo nobis, etc., servicium debitum. Nos vero Ricardus, etc., Gyrardo, etc., dictum mesuagium et terram, etc., warantizabimus, etc. Hiis testibus, domino Willelmo de Mortuomari, senescallo nostro; Warino de Greudone; Roberto de Furchis; Philippo de Eynetens; Willelmo filio Symonis; Radulfo Musard;

1—The rest of the entry is a summary only of the instructions given above.

A.D 1286. Thoma de Prato, et aliis. Datum apud Bosebury, xxij° die mensis Octobris, anno Dom. M°CC°lxxxvi°

Oct. 29.—Quit-claim of Thomas de Eyton to Nicholas de Hodenet of land in the manor of Bredenbury.

Fol. 38. BRUDENBURY.—Memorandum quod quarto kal. Novembris, in crastino sanctorum Symonis et Jude, anno Dom. M°CC°lxxxvi°, etc. Thomas de Eytone liti et controversie quam in curia domini regis movit contra Nicholaum de Hodeneth super manerio de Briddenebury in aula domini episcopi apud Bosebury in presencia subtus scriptorum totaliter renunciavit, omne jus suum quodcumque sibi competens vel in posterum competiturum pro se et heredibus suis dicto Nicholao de Hodeneth quietumclamans per suas litteras patentes quadruplicatas, quas manu sua propria Nicholao tradidit memorato, hiis presentibus et omnia premissa videntibus et audientibus evidenter, videlicet dicto Ricardo, episcopo; fratre Willelmo, celerario de Dora; magistro Ricardo de Herteford; domino Johanne de Kemeseye; magistro Symone de sancto Johanne; domino Willelmo de Mortone; Stephano de Swynefeud; Roberto de Furches; Clemente de Westbeche; Reginaldo de Boblande; Ada dicto Harpin de Ros; Johanne de Langeford, clerico; Roberto de Selling, clerico; Roberto de Middeltone, et pluribus aliis.

Memorandum of lands held by John le Parker in Scurstone.

Item memorandum quod Johannes le Parker qui vendidit Johanni de Saresbury terram de Briddenebury tenuit, anno regni regis Edwardi filii Henrici xiiij°, in Scurstone duas carucatas terre que estimantur ad centum et quinquaginta acras, et tenentur de domino comite Marscallo; et in villa de Polstone idem Johannes tenet l acras terre cum pertinenciis, et tenentur de episcopo de Ely; et illam terram bene potest vendere cuicumque voluerit.

Nov. 13.—Proceedings before the justices in the suit of Thomas de Eyton against Nicholas de Hodenet.

PLACITA APUD WESTMONASTERIUM CORAM THOMA DE WEYLAUNDE ET SOCIIS SUIS JUSTICIARIIS DE BANCO IN TERMINO SANCTI

A.D. 1286. MICHAELIS, ANNO REGNI REGIS EDWARDI FILII HENRICI QUARTODECIMO, DIE CRASTINO SANCTI MARTINI.

Thomas filius Walteri de Etone petit versus Nicholaum de Hodeneth unam carucatam et dimidiam terre cum pertinenciis in Briddenebury ut jus, etc.

Nicholaus venit et vocavit inde ad warantiam Ricardum, episcopum Herefordensem, qui modo venit per summoniciam et warantizat. Et concordati sunt per licenciam. Et est concordia talis quod predictus Thomas recognoscit predicta tenementa cum pertinenciis esse jus ipsius Ricardi et ecclesie sue de Herefordia. Et illa ei remisit et quietaclamavit de se et heredibus suis predicto Ricardo et successoribus imperpetuum, etc.

Extracts from registers of debts to the crown to be recovered from bishop Peter or his executors, as also from the estate of the late bishop.

Debita diversorum quorum nominibus supra ponitur littera D in registro, anno regni regis Henrici filii regis Johannis lij, quo tempore Petrus, episcopus, Herefordensem ecclesiam gubernabat. De quibus debitis idem Petrus et sui executores respondere tenentur.

De episcopo Herefordensi de duobus scutagiis x l. x s.

De episcopo Herefordensi de prestito lxiij s. iiij d. qt.

Item de episcopo de auxilio ad filium regis militem faciendum lxx s. Item de episcopo de auxilio ad filiam regis maritandam vj marce. Item de episcopo de feodo quod non recognovit vij li.

De nova et vetere firma, scilicet de tempore episcopi Thome.

De episcopo Herefordensi de scutagio Wallie xxx li.

Item de episcopo de feodo quod non recognovit vij li.

Hec omnia ultima sunt soluta sicut patet per brevia regis vicecomitibus Herefordie, Gloucestrie, et Salopie directa, quorum transcriptum inferius continetur :—Edwardus, Dei gracia, etc., vicecomiti Herefordie, salutem. Quia Thomas, nuper Herefordensis episcopus, defunctus, habuit servicium suum per preceptum nostrum in exercitu nostro Wallie, anno regni nostri decimo, tibi precipimus quod executoribus testamenti prefati episcopi sine dilacione facias habere scutagium suum de feodis militum qui de eo tenebantur

A.D. 1286. in ballivia tua die quo obiit, videlicet xl s. de scuto pro exercitu nostro predicto. Et hoc nullatenus omittas. Teste me ipso apud Avilzebury, xx° die Januarii, anno regni nostri xiiij°.

De predictis quidem debitis de tempore Petri, episcopi, exactis solute fuerunt per districcionem vicecomiti Herefordie ante natale Dom., anno regni regis Edwardi xv°, viij li. iiij s. iij d., pro predictis prestito auxilio ad filium regis militem faciendum et filiam regis maritandam. Et sic de omnibus predictis debitis non restant nisi solum xvij li. x s., scilicet pro duobus scutagiis et feodis non recognitis. De quibus dictus Petrus, episcopus, et sui executores debent respondere.

1287. *Jan. 22.—The bishop pleads for the canonization of Robert Grosseteste, whose sanctity is attested by well authenticated marvels.*

PRO CANONIZACIONE ROBERTI, LINCOLNIENSIS EPISCOPI.—Sanctissimo patri ac domino reverentissimo, Dei gracia sacrosanctissime universalis ecclesie summo pontifici, Ricardus, etc. Cum *opera Dei revelare et confiteri honorificum est*, secundum testimonium angeli Raphaelis, ac taciturnitas hujusmodi non sine periculo teneatur, cum dies boni nuncii elucescat, juxta illud *dies boni nuncii, eciam si tacuerimus et noluerimus nunciare usque mane, sceleris arguemur silendo abscondere*, non sum ausus a vobis, pater sanctissime, diucius signa et prodigia que in Anglia hiis diebus per merita reverendi nostri Roberti Grosseteste, quondam Lincolniensis episcopi celeberrimi, virtus Altissimi operatur. Qui fuit magnus et secundum cognomen suum maximus in salutem clericorum Dei, sicut legitur de Moysi successore. Nec mirum, cum vivens Dei ecclesiam preclaris meritis illustrasset, sicut omnes de regno Anglie sapienciores noverunt, mortuus, ut a multis fidedignis asseritur, divina opitulante clemencia, sue sibi claritatis radios non subtraxit omnipotens Deus, quod functus hac vita vivat verius quam vixisset. Et iccerco nunc eum, ut publice dicitur a fidelibus, illustrare non desinit fulgore lucis clarioris ad sui nominis gloriam et honorem qui tanti viri sanctitatem mundo supprimi non permittit, qui eciam lucernam sub modio olim prohibuit occultari. Hec vobis significo, pater sanctissime, eo consciencia saniori quo hec fieri attestacione plurium intellexi, cum nuper essem de gremio Lincolniensis ecclesie memorate, supplicans

A.D. 1287. humiliter et devote quatinus, attento fructu multiplici qui sine dubio sequeretur si ipsum eo modo quo vestra sanctitas in hujusmodi facere consuevit sanctorum catalogo faceretis ascribi, vestra velit pia ac sancta paternitas, quod hujusmodi negocii justa necessitas et pia deposcit utilitas, feliciter diffinire. Si enim is, qui lucerna ardens et lucens multis miraculis attestantibus fuisse dinoscitur, per vestram sanctam paternitatem eciam candelabrum ecclesie fuerit, ut premittitur, exaltatus, qui ingredientur domum ecclesie ejus lumen videntes glorificabunt devocius patrem nostrum qui in ecclesia est dominus et divinum omnium salvatorem. Qui statum et incolumitatem vestram conservet ad regimen sue ecclesie semper per tempora diuturna. Datum apud Pauntesbury, xi° kal. Februarii, anno gracie M°CC°lxxxvi°.

Dec. 20.—At a visitation of Leominster notes were made of the reduced number of monks and the fines incurred for neglect of injunctions given.

Fol. 38b. VISITACIO MONASTERII LEOMINISTRIE IN QUA CRIMINA ET DEFECTUS SUNT INVENTA, QUORUM PRETEXTU LITTERA QUEDAM SUPER CORRECCIONIBUS EORUNDEM EMANAVIT, CUJUS TRANSCRIPTUM IN QUINTO SUBSEQUENTI FOLIO CONTINETUR.

Memorandum quod, cum nos, Ricardus, etc., in vigilia beati Thome, apostoli, anno Dom. M°CC°lxxxvi, priorem et monachos Leoministrie visitantes consuetum numerum monachorum, scilicet duodenarium, ibidem Deo famulancium defectivum invenissemus, et diminutum in tantum quod fratres seu monachi tunc presentes ibidem onus et laborem ecclesie sue et choro suo serviendi, ut deceret, seu eciam Domino, in eodem non poterant subportare, non valentes hoc absque gravi scandalo diucius tolerare prefiximus dictis priori et monachis, et eciam suo subpriori cuicumque, in personis eorundem, primum diem dominicum quadragesime proxime peremptorie, ut in illum diem, absque dilacione ulteriori, numerum monachorum seu fratrum consuetum in dicta ecclesia Leoministrie ab antiquo compleant et preficiant, ut tenentur, sub pena xl li. sterlingorum nobis solvenda si, quod absit, dictus numerus defectivus intra terminum supradictum auctus non fuerit seu completus. Nolentes igitur sustinere quod monachi seu fratres existentes ibidem quibusdam recreacionibus specialibus debitis et consuetis sibi in speciebus et vesturis et hujusmodi decetero fraudentur statui-

A.D. 1287. mus et ordinavimus ut hujusmodi recreaciones eis fiant, prout actenus fuerat consuetum, si tamen ad hoc ecclesie sue sufficiant facultates. Et quia in dicta visitacione invenimus quasdam penas nobis commissas, pro eo videlicet quod capellam quandam minime construxerunt, prout eis fuerat injunctum in alia nostra visitacione sub pena xxx marcarum, et illam penam pronunciavimus nobis esse commissam. Item cum pro quodam contractu inito inter ipsos monachos et magistrum Willelmum de Radenora non servato, quem contractum ipsi monachi promiserunt eidem magistro servare sub pena xx li., pro quolibet termino non servato nobis solvendarum, et sic pro tribus terminus elapsis lx li. pene nomine sint commisse; et eciam pro quodam alio contractu eodem modo alie lx libre; ipsas penas eodem die pronunciavimus sic commissas. De quibus penis manifeste liquet per instrumenta inter eos super hujusmodi contractibus confecta per partem magistri Willelmi predicti in nostra visitacione nobis exhibita et ostensa.

Feb. 2.—At a visitation of the convent of Wigmore various irregularities were found to need correction. Some of the brethren were trusted with trading transactions; relations or friends of some of them were maintained within the walls at the expense of the house; new members were irregularly admitted; the sick and infirm were not duly cared for; a doorkeeper repeated what he heard of familiar talk, and the subprior with his partisans provoked ill-will and strife. The abbot is charged to keep better order and the brethren to be obedient.

Correcciones de Wiggemore.—In nomine Domini, Amen. Cum nos Ricardus, etc., quarto non. Februarii, anno Dom. M°CC° lxxx°vj°, fratres et capitulum de Wiggemore, prout moris est, ex officii nostri debito visitantes quedam dictos fratres et ipsorum ecclesiam tangencia invenimus correccione digna, prout sequitur seriatim, videlicet in primis quod dominus abbas quosdam de fratribus suis permittit contra canonum statuta negociaciones seu mercimonia secularia ecclesiasticis viris et precipue religiosis inhibita exercere. Item quod domus predicta quasi in quolibet sui officio inutili familia oneratus, quidam fratres suos, quidam consanguineos et nepotes, quidam filios carnales, et alii alios quam plures extraneos, victum et vestitum percipientes ibidem, et in nullo domui vel ecclesie servientes, de bonis ipsius domus sustentant et faciunt sustentari, et si quemquam hujusmodi amoveri contingat post modicum temporis spacium ad statum pristinum

A.D. 1287. revocatur; que quidem dictus abbas vel dissimulando vel hiis consenciendo permittit. Item cum omnes recipiendi in fratres de communi consensu specialiter requisito recipi debeant ad hoc digni et honesti, contra voluntatem partis sanionis de conventu simplices et idiote quoque recipiuntur in fratres. Item quod fratres debiles et infirmi quoque recreacione debita carent, nec quoad victualia hujusmodi personis necessaria procurantur. Item quod quidam Jankyn Ligtfot, nomine hostiarius infirmarii, secretas fratrum collocuciones quas audit non solum superioribus et majoribus domus sed eciam secularibus viris revelans pacem inter fratres perturbat, et discordias pluries suscitat inter eos. Item quod sedes in claustro fratribus claustralibus deputate non sunt sufficientes seu competentes, sed propter ipsam incompetendinem fratres eo cicius in claustro fessi inspeccionem librorum deserentes vagari et deambulare coguntur. Item invenimus quod frater Ricardus, subprior domus, cum quibusdam suis complicibus sibi adherentibus vinculum caritatis habite inter fratris nisus est perturbare. Hec et alia in dicta domo, ecclesia, et capitulo corrigenda corrigi precipimus per presentes statuentes, ordinantes, et diffinitive decernentes ne hec vel hujusmodi similia ibidem fiant vel fieri permittantur. Precipimus eciam et ordinamus quod dominus abbas qui pro tempore fuerit cum omni modestia secundum formam
Fol. 39. regule sibi tradite procuret et faciat procurari negocia domus de consilio saniorum de conventu agens et disponens. Quod autem de infirmis superius est expressum sic tenendum esse declaramus ut, si quisquam fratrum se dicit infirmum, dictis ejusdem credatur, si autem per spacium duorum dierum vel trium sic perseveraverit infirmus, medicus consulatur qui statum suum videat et discernat. Quem quidem infirmum saniorum cibis esse nolumus procurandum sed levibus et subtilibus, ut puta leguminibus et hiis similibus, prout infirmitatis qualitas id exposcet. Hoc autem ad decrepitos qui sine baculo nequeunt ambulare extendi nolumus quoquo modo, sed eis secundum quod facultates domus permiserint omnia necessaria benignissime ministrentur. Ad hec, prout in regula sancti Augustini expressius continetur, precipimus ut omnes et singuli suis prepositis obediant, et illi devotissime, videlicet eorum abbati, qui omnium curam habet, cui eciam correcciones omnium premissorum hac vice committimus per presentes, statuentes insuper et precipientes eidem ut nos quid egerit in premissis, cum requisitus per nos fuerit, faciat cerciores. Datum anno, die, et loco, ut superius continetur.

A.D. 1267. *Feb. 4.—The bishop sanctions the appropriation of the church of Clifton to the prioress and convent of Lingbrook and provides for the income of a vicar, confirming with some additions the ordinance of bishop Peter.*

Appropriacio ecclesie de Cliftone.—Ricardus, etc., dilectis filiabus in Christo, prioresse et conventui ecclesie beati Thome, martiris, de Lingebroke, nostre diocesis, ordinis sancti Augustini, salutem, etc. Licet onus pontificalis officii circa plurima frequenter nos cogat esse sollicitos, ipsum tamen efficacius hoc requirit ut hiis qui pre ceteris divino cultui mancipantur et operibus pietatis insistunt, modo quo possumus meliori, subsidium impendamus, precipue ne, quod absit, compellantur inviti ab execucione seu continuacione laudabili operum premissorum pro defectu auxilii resilire. Hinc est quod, cum adeo ere alieno et manifeste paupertatis onere sitis oppresse quod sepe necessitates plurimas paciamini et defectus, considerata devocione quam habetis ad Dominum, ut ipsius cultui liberius. devocius, ac melius infuturum insistere valeatis, Deo et ecclesie vestre de Lingbroke predicte, et successivis sanctimonialibus in eadem, ecclesiam de Cliftone, nostre diocesis, cum omnibus, etc., in cujus ecclesie advocacionis seu patronatus possessione tanquam vere patrone ejusdem nunc pacifice existitis pleno jure, prout in cartis et instrumentis legitimis vobis factis evidenter vidimus contineri, in proprios usus inperpetuum possidendam donamus, conferimus, appropriamus, et assignamus, et insuper auctoritate pontificali tenore presencium confirmamus, salva vicaria loci ejusdem que per venerabilem patrem bone memorie, dominum Petrum episcopum, etc., ordinata fuerat in hunc modum, videlicet quod omnes et singuli vicarii quicumque ibidem pro tempore fuerint, semper habeant et percipiant totum alteragium dicte ecclesie, sex solidos et octo denarios ab ecclesia de parva Sapy, tres solidos ab ecclesia de Sheldesleye, quos ab antiquis pensionibus debent predicte ecclesie de Cliftone; item terram quam Alexander, capellanus, tenuit in parochia capelle de parva Stanford, que valet per annum decem et septem solidos; item tres solidos ab ecclesia de Yedefen Loges; item duos solidos et quatuor denarios de redditu assise per annum quem debet Willelmus de Ponte de Cliftone pro terra quam tenet de ecclesia de Cliftone. Volumus et ordinamus quod omnes et singuli, quicumque ibidem fuerint pro tempore vicarii, solvant procuracionem archidiaconi et sustineant omnia alia ordi-

A.D. 1287. naria dictam ecclesiam contingencia inperpetuum. Sed nos duximus hoc addendum ut domos inhabitet in quibus hactenus habitavit vicarius ecclesie de Cliftone supradicte donec predicte priorissa et conventus mansionem aliam vicario qui pro tempore fuerit providerint competentem; salvis nobis et successoribus nostris in eadem ecclesia de Cliftone lege jurisdiccionis diocesane, et omnibus aliis que ad nos, archidiaconos nostros, et alios ordinarios quoscumque debebunt vel poterunt aliqualiter de jure vel consuetudine pertinere, et salva in omnibus Herefordensis ecclesie dignitate. In cujus rei, etc. Datum apud Leynthale, ij° non. Februarii, anno gracie M°CC°lxxxvi°.

HIC INCIPIT ANNUS QUINTUS CONSECRACIONIS DOMINI, VIDELICET A FESTO SANCTARUM PERPETUE ET FELICITATIS, ANNO GRACIE M°CC°LXXXVI°

Fol. 39b. *Feb. 18.—The king requests that Peter of Savoy may be collated to the prebend vacated by William de Conflens, who has been elected bishop of Geneva.*

LITTERE DOMINI REGIS.—Edwardus, Dei gracia rex, etc., Ricardo, etc. Cum vacante nuper ecclesia Gebennensi capitulum ejusdem loci ad eleccionem futuri pastoris discretum virum, Willelmum de Conflens, archidiaconum ecclesie vestre Herefordensis, concorditer in episcopum elegerit et pastorem, dileccionem vestram rogamus quatinus prebendam quam dictus archidiaconus in dicta ecclesia possedit dilecto consanguineo nostro, Petro de Sabaudia, clerico, nostri contemplacione conferre velitis previa caritate, et nos in hiis que possumus primores habeatis votis vestris. Quid autem super hoc duxeritis faciendum nobis rescribatis per presencium portitorem. Datum sub privato sigillo nostro apud Solak, xviij° die Februarii, anno regni nostri quinto decimo.

Mar. 16.—The bishop says in reply that as the prebend will not be vacated until the bishop of Geneva is consecrated he cannot canonically dispose of it.

RESPONSIO AD EASDEM.—Excellentissimo principi, etc., Ricardus, etc. Litteras vestre regie majestatis apud Aure, Herefordensis diocesis, recepi xvj° die Marcii super collacione prebende quam tenuit magister Willelmus de Conflens, archidiaconus ecclesie

A.D. 1287. prefate, qui nunc, ut nobis est datum intelligi, in episcopum Gebennensis ecclesie concorditer et canonice est electus. Verum quia, secundum canonicas sanctiones et consuetudines universalis ecclesie hactenus approbatas, tunc primum vacant dignitates ecclesie vel prebende taliter electorum, cum fuerint in episcopos consecrati, vobis ad votum respondere non possumus donec super consecracione electi predicti michi, vestro devoto, fuerit intimatum. Hoc tamen opto vestre majestati constare quod, quicquid ad honorem Dei, quem optastis et optatis per Dei graciam multipliciter prosperari, in hoc et in aliis michi semper vestro volueritis demandare, securo corde laborabo totis viribus adimplere. Conservet Altissimus vos, etc. Datum apud Aure, xvj° die Marcii, anno gracie M°CC°lxxxvi°.

April 9.—The bishop sanctions the appropriation of the church of Wormesley to the prior and convent of Wormesley.

Appropriacio ecclesie de Wormeleye.—Ricardus, etc., viris religiosis, priori sancti Leonardi de Wormeleye et canonicis loci ejusdem, salutem, etc. Si officii nostri debitum id requirit ut ad opera pietatis et elemosinarum largicionem pauperibus faciendam fideles quoslibet invitemus, quanto magis tenemur nos ipsi efficaciter facere supradicta super quibus faciendis alios informamus. Hinc est quod, cum adeo manifeste paupertatis onere sitis oppressi quod necessitates plurimas paciamini et defectus, considerata religionis sanctitate vestre probate, ex eo quod hospitalitatem sectantes pauperes ac debiles devote suscipitis, et eisdem impenditis solacia caritatis, Deo ac ecclesie vestre predicte, vobis, successoribusque vestris ecclesiam de Wormeleye, nostre diocesis, cum suis pertinenciis, cujus estis veri patroni, ut patet sufficienter per instrumenta vestra et ultimam presentacionem per vos ad eandem rite et canonice factam et a nobis admissam, in proprios usus possidendam inperpetuum donamus, etc. Salvis nobis, etc. In cujus rei, etc. Datum apud Sugwas, v° id. Aprilis, anno Dom. M°CC°lxvii°

April 11.—The church of Lyonshall is also appropriated to the prior and convent of Wormesley, the ordering of a vicarage being reserved by the bishop.

Fol. 40. Appropriacio ecclesie de Leonhale.—Ricardus, etc., viris religiosis, priori sancti Leonardi ac canonicis loci ejusdem, etc.

A.D. 1287 Si officii, etc. *(ut supra)*, caritatis Deo et ecclesie vestre, etc., ecclesiam de Leonhale, etc., in proprios usus possidendam donamus, etc., salvis nobis, etc., reservata eciam nobis ordinacione vicarie in ecclesia supradicta ad quam vos, dicti prior et conventus, et vicarius institutus in dicta ecclesie onera predicta proporcionaliter supportabitis. In cujus rei, etc. Datum apud Sugwas, iij° id. Aprilis, anno Dom. M°CC°xxxvij°.

April 13.—The autumn fruits of the vacant church of Hampton are conferred on John de Swinfield.

Collacio fructuum de Homptone.—Ricardus, etc., Johanni dicto de Swynefeud, canonico, etc. Fructus autumpni proximo jam venturi in ecclesia de Homptone, ad nos pertinentes racione vacacionis ejusdem, integraliter vobis conferimus per presentes. Valete. Datum apud Sugwas, id. Aprilis, anno gracie M°CC°lxxxvij°.

April 22.—The bishop appoints John de Bestane and Richard de Hertford his proctors at the ensuing synod of the bishops in London, and desires that his absence from ill health may be excused.

Excusacio domini absentis in congregacione episcoporum Londoniis.—Reverendo in Christo patri, Johanni, Dei gracia Cantuariensi, etc., Ricardus, etc. Quia adversa corporis valitudine hiis diebus detenti graviter et vexati sancte congregacioni vestre et coepiscoporum nostrorum hac secunda die Maii, ad honorem Dei et utilitatem totius ecclesie Anglicane apud novum Templum, Londoniis, celebrande interesse personaliter non valemus, dilectos nobis in Christo, magistros Johannem de Bestane et Ricardum de Herteford, procuratores nostros ad nostram absenciam coram vobis ipsis die et loco legitime excusandam quos simul et eorum alterum quem presentem esse contigerit, ad hoc constituimus per presentes, vestre paternitati mittimus reverende, ut eciam alter eorum qui presens fuerit vestro sancto tractatui intersit, et nostro nomine hiis consenciat que in vestra congregacione ad honorem Dei et utilitatem ecclesie per vos et fratres nostros ordinata fuerint et statuta, ratum et firmum habituri quicquid per dictos procuratores nostros seu eorum alterum pro nobis actum fuerit in premissis. Conservet vos Altissimus, etc. Datum apud Sugwas, x° kal. Maii, anno Dom. M°CC°lxxxvij°.

A.D. 1267. *Release and quit-claim of half a virgate of land at Hope in the manor of Cradley to Robert Furches and his wife and daughter and their heirs for an annual rent of seven shillings.*

Carta Roberti de Furches.—Sciant presentes et futuri quod nos Ricardus, etc., remisimus, etc. Roberto de Furches et Leticie, uxori sue, et Agneti filie dicti Roberti, totum jus quod habuimus, etc., in tota illa dimidia virgata terre apud Hope cum omnibus suis pertinenciis quam quondam tenuit Galfridus de Oke in manerio de Credeleya, tenendum, etc., et Leticie ad totum vitam suam si dictum Robertum supervixerit, et Agneti et heredibus suis de corpore suo legitime procreatis libere, etc. Et si dicta Agnes in fata decedat sine herede, totum dictum tenementum post decessum
Fol. 40b. dictorum Roberti, Leticie, et Agnetis, Margerie sorori dicte Agnetis et heredibus, etc., remaneat. Et si dicta Margeria sine herede, etc., in fata decedat, totum predictum tenementum Johanne sorori ipsius Margerie, etc., remaneat. Et si dicta Johanna sine herede, etc., totum tenementum veris heredibus dicti Roberti revertatur, reddendo nobis et successoribus nostris annuatim dictus Robertus, etc. septem solidos ad quatuor anni terminos usuales per episcopatum Herefordensem constitutos, etc., faciendum eciam sectam curie, heriettam, wardam, et relevium, cum acciderint. Et quia volumus, etc., hiis testibus, magistro Rogero de Sevenake, domino Waltero de Rudmarleya, canonicis Herefordensibus; domino Willelmo de Mortuomari, senescallo nostro; Stephano de Swynefeud, fratre nostro; Warino de Grandene; Ricardo de Clehangre; Henrico de Conleye; et multis aliis.

May 6.—Mandate to the hebdomadary and chapter for the induction of Bonet of St. Quentin as canon, nominated by the king and provided by the pope.

Prima induccio magistri Boneti.—Ricardus, etc., ebdomodario et capitulo Herefordensibus, etc. Vobis committimus et mandamus quod pro forma mandati apostolici, cujus transcriptum sub signis auctenticis, ut credimus, inspexistis, magistrum Bonetum de sancto Quintino quem excellentissimus princeps, dominus Edwardus, Dei gracia illustris rex Anglie, nobis et vobis expresse nominavit, sicut in ipsius patentibus litteris continetur, vel procuratorem ipsius magistri Boneti recipiatis in canonicum et in fratrem,

A.D. 1287. stallum in choro et locum in capitulo assignantes eidem. Valete. Datum apud Sugwas ij non. Maii, anno Dom. M°CC°xxxvii°.

1286. *Nov. 19.—Bull of Honorius IV calling on the archbishop of Canterbury and his suffragans to check the familiar intercourse of Christians and Jews which has encouraged the perverse infidelity of the latter, and occasioned grave scandals to the faithful.*

Bulla Honorii contra Judeos.—Honorius episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus archiepiscopo Cantuariensi et ejus suffraganeis salutem, etc. Nimis in partibus Anglie, prout accepimus, Judeorum dampnata perfidia in nostri contumeliam Creatoris et detrimentum catholice fidei nefandis actibus et horrendis operibus relaxavit habenas. Ipsi enim librum quendam maligna fraude compositum habere dicuntur, quem Thalmamud vulgariter nuncupant, abhominaciones, falsitates, infidelitates, et abusiones multimodas continentem. In hoc quippe libro dampnabili suum continuant studium, et circa ipsius nepharia documenta ipsorum prava sollicitudo versatur. Illius insuper doctrine letifere proprios ab annis teneris filios deputant, ut ejus venenosis pabulis imbuantur, eosque instruere ac informare non metuunt quod magis in libro contentis eodem quam expressis in lege Mosaica credi debet, ut iidem filii Dei filium fugientes per devia infidelitatis exhorbitent, et ad veritatis semitam non accedant; prefati quoque Judei non solum mentes fidelium ad eorum sectam prestiferam allicere moliuntur, verum eciam illos qui, salubri ducti consilio infidelitatis abjurantes errorem, ad lucem catholice fidei convolarunt donis multimodis ad apostatandum inducere non verentur, quorum aliqui dolosa Judeorum ipsorum seducti malicia publice illis cohabitant, et juxta ritum et legem ipsorum in parochiis, in quarum ecclesiis renati sacro fonte baptismatis extiterunt, obscenam, immo nequissimam vitam ducunt in nostri Redemptoris injuriam, fidelium scandalum, et derogacionem fidei Christiane, ac eciam nonnullos ex talibus iidem Judei ad alia loca nequiter destinant ut ibi tanquam incogniti ad suam perfidiam revertantur. Non omittit Judeorum ipsorum nequicia quin fidei orthodoxe cultores, quolibet die Sabbati ac aliis sollempnitatibus eorundem, invitet ac instanter inducat ut in synagogis suis ipsorum officium audiant, illudque juxta sui ritus consuetudinem sollempnizent, rotulo involuto membranis seu rotulo involuto libro in quibus lex eorum conscripta consistit reverenciam

A.D. 1286. exhibentes, quamobrem plerique christicole cum Judeis pariter judaizant. Presumunt quoque prefati Judei Christianos in sua Fol. 41. familia retinere, quos in divine majestatis obprobium diebus dominicis et festivis operibus occupari servilibus, a quibus est pocius abstinendum, nepharia jussione compellunt. Admittunt eciam in suis domibus Christianos ad ipsorum infantes seu pueros educandos, et tam iidem Christiani quam Christiane Judeis ipsis cohabitant eisque convivunt, sicque dum oportunitas suggerit, et pravis actibus tempus favet, Judeorum mulieribus Christiani et Judei Christianorum feminis frequenter infausto commercio commiscentur. Alii nichilominus Christiani et Judei vicissim in domibus propriis conveniunt, et dum simul commessacionibus et potacionibus vacant erroris materia preparatur. Singulis quoque diebus in oracionibus, vel verius in exsecracionibus suis, in malediccionem Christianorum dampnabili presumpcione prorumpunt, alia nonnulla committendo nequissima que noscuntur in offensam Dei et animarum Christianorum dispendium redundare. Verum etsi nonnulli ex vobis sepe sepius fuerint, prout asseritur, requisiti ut super hiis oportunum curarent remedium adhibere, id tamen efficere neglexerunt, de quo tamen tanto propensius admirari compellimur quanto ex debito pastoralis officii se prompciores et efficaciores exhibere tenentur ad ulciscendas nostri salvatoris injurias, et hostium fidei Christiane conatus nepharios reprimendos. Cum itaque non sit tam pestilens et periculosus morbus aliquatenus contempnendus, ne, quod absit, relictus neglectui tractu temporis invalescat, et adversus tante tamque dampnabili temeritatis audaciam promptis teneamini consurgere animis, et ad ejus repressionem et confusionem omnimodam eficax studium operamque sollicitam impertiri ut, refrenatis hujusmodi perversis ausibus, catholice fidei dignitas gloriosis proficiat incrementis, fraternitati vestre per apostolica scripta distincte precipiendo mandamus quatinus super premissis et singulis premissorum per inhibiciones et penas spirituales et temporales, aliosque modos de quibus expedire videritis, in predicacionibus vestris et aliis ad hoc temporibus congruis per vos et alios exprimendis, studeatis juxta officii vestri debitum sic efficaciter et sollicite providere ut morbus hujusmodi per adhibende medicine remedium amputetur, vosque proinde apud eterni regis clemenciam premium consequi valeatis, ac nos vestram curiosam sollerciam et diligenciam vigilantem dignis in Domino laudibus attollamus. Quid autem in hac parte, etc. Datum Rome apud sanctam Sabinam, xiij° kal. Decembris, pontificatus nostri anno secundo.

A.D. 1287. *May 26.—Mandate for the induction of Bonet de St. Quentin to the prebend of Withington (vacated by William de Conflens) in accordance with papal instructions.*

Littere mandati apostolici pro prebenda de Wydintone.—Ricardus, etc., ebdomodario ecclesie Herefordensis, etc. Cum discretum virum, magistrum Bonetum de sancto Quintino, fecerimus nuper auctoritate apostolica in canonicum et fratrem ecclesie nostre canonice recipi seu admitti, ad prebendam proximo vacaturam in ipsa ecclesia promovendum; et cum ab exsecutore ipsius mandati apostolici nobis fuerit litteratorie demandatum, quas quidem litteras vobis mittimus inspiciendas nobisque fideliter remittendas, ut procuratorem dicti magistri ipsius nomine ad prebendam de Wydintone, ecclesie nostre Herefordensis, ut dicitur, nunc vacantem, auctoritate dicte sedis apostolice admittamus, quam quidem prebendam magister Willelmus de Conflens, archidiaconus quondam Herefordensis, in episcopum Gebennensem nunc, ut asseritur, consecratus, tenuit in nostra ecclesia, et in possessionem dicte prebende corporalem procuratorem predictum nomine ipsius magistri Boneti faciamus induci; vobis mandamus firmiter injungentes quatinus latorem presencium et procuratorem magistri Boneti in ipsius prebende de Widintone possessionem corporalem, salvo jure cujuscumque, ipsius magistri Boneti nomine inducatis, et sic inductum canonice defendatis. Valete semper in domino Jesu Christo. Datum apud Sugwas, vij° kal. Junii, anno Dom. M°CC°lxxxvij°.

May 18.—Mandate from the commissary of the papal delegates, charged with the execution of the papal provision, for the induction of Bonet de St. Quentin to the prebend of Withington.

Reverendo in Christo patri, domino Dei gracia Herefordensi episcopo, Willelmus de Hameltone, Wellensis canonicus, venerabilium virorum, magistrorum Johannis de Riskeby, nuper Wymburnensis, et Willelmi de Luda, sancti Martini magni, Londoniis, ecclesiarum decanorum, provisorum et exsecutorum a sede apostolica deputatorum, commissarius seu mandati eorundem exsecutor, cum omni reverencia et honore salutem. Cum discretus vir, magister Bonetus de sancto Quintino, clericus serenisimi principis, domini nostri Edwardi, Dei gracia regis Anglie illustris, fuerit nuper ad mandatum vestrum in ecclesia vestra Herefordensi admissus legitime

A.D. 1287. in canonicum et in fratrem ad prebendam, si que tunc vacaret in dicta ecclesia, alioquin ad proximam vacaturam in eadem, stallo in choro et loco in capitulo procuratori suo nomine procuratorio ejusdem magistri Boneti assignato, ac prebendam de Wydintone, quam venerabilis vir, magister Willelmus de Conflens, in dicta ecclesia tenuit, per promocionem ejusdem in episcopum Gebennensem vacare intellexerimus a viris quam plurimum fidedignis, quam eciam dicto magistro Boneto contulimus et assignavimus, reverendam paternitatem vestram auctoritate qua fungimur in hac parte, de qua vobis, prout per litteras vestras evidenter apparet, facta est plena fides, in virtute obediencie qua sacrosancte sedi apostolice tenemini, monemus et hortamur in Domino, vobis sub pena canonica firmiter injungentes, quatinus memoratum magistrum Bonetum vel procuratorem suum ejus nomine in possessionem dicte prebende de Wydintone, salvo jure cujuslibet, inducatis seu faciatis induci. Contradictores si qui fuerint, etc. Et quid super premissis feceritis, etc. Datum Londoniis, die dominica proxima post ascensionem Domini, anno ejusdem M°CC°lxxxvij°, etc.

May 20.—The bishop writes to the archbishop to excuse his absence at the consecration of the bishop Salisbury.

Fol. 41b. Excusacio domini absentis in consecracione episcopi Sarisburiensis.—Reverendo patri in Christo, domino Cantuariensi archiepiscopo, etc., Ricardus, etc. Quia tam gravi corporis debilitate, occasione infirmitatis qua nuper plurimum gravabamur, quam negociorum urgencium ecclesie nostre necessitate pro eo quod justiciarii domini regis nunc sunt Gloucestrie, in quorum dicione magna pars possessionum ecclesie nostre consistit, multipliciter prepediti, hac die dominica in festo sancte Trinitatis consecracioni venerabilis viri, domini Henrici, Dei gracia electi Sarisburiensis, in ecclesia Christi Cantuarie, per Dei graciam celebrande interesse sine periculo vite nostre et negociornm ecclesie nostre non valemus, dilectum nobis in Christo, magistrum Rogerum de Savenake, officialem nostrum, procuratorem seu excusatorem nostrum constituimus per presentes, etc. Ratum autem, etc. Conservet vos, etc. Datum apud Sugwas, xiij° kal. Junii, anno Dom. M°CC°lxxxvij°.

A.D. 1287. *April 23.—Royal writ requiring the bishop to distrain on the ecclesiastical benefice of the vicar of Tenbury as executor of Roger de Clifford, for a debt to William Barach and Eymer de Ponte.*

Contra vicarium de Temedebury.—Anno Dom. M°CC°lxxxvij°, ultima die Maii, scilicet in vigilia sancte Trinitatis, tradidit Mattheus Dimedale, nuncius de scaccario domini regis apud Westmonasterium, domino Ricardo, etc., apud Sugwas breve domini regis sub tenore qui sequitur:—Edwardus, etc., Ricardo, etc. Mandamus vobis, sicut pluries, quod distringas Rogerum, vicarium de Temedebury, exsecutorem testamenti Rogeri de Clifford senioris, defuncti, per beneficium suum ecclesiasticum quod habet in episcopatu vestro predicto. Ita quod sit coram baronibus de scaccario nostro apud Westmonasterium in crastino sancte Trinitatis ad respondendum Willelmo Barach, camerario nostro Londoniis, et Eymero de ponte, socio suo mercatori, de xij marcis quas dictus defunctus eis debet, ut dicitur, sicut racionabiliter monstrare poterunt quod inde respondere debet. Et scire vos volumus quod nisi presens mandatum nostrum plene fueritis exsecuti ad baroniam vestram graviter capiemus. Et habeatis ibi per aliquem de vestris hoc breve. Teste J. de Cobeham, xxiij° die Aprilis, anno regni nostri quintodecimo.

Mar. 1.—List of royal writs received, one of which came too late for the bishop to take the required action.

Modus faciendi billatas super recepcione brevium subscripta.—Die Sabbati, primo die Marcii, liberata fuerunt Herefordie brevia subscripta, videlicet:—

Breve Ernaldi de Podio et sociorum suorum de Luca versus Edmundum de Mortuomari de xxx marcis retornandum coram baronibus de Scaccario in crastino clausi Pasche.

Item breve Ricardi Giudicionis et sociorum suorum mercatorum de Luka de CCxiij li. xv. s. x d. . . . .[1] et Johannem Godard de vij li. xiij s. viij d. coram eisdem ad eundem diem.

Breve Walteri de Luka de x marcis versus Hugonem de Curbuile coram eisdem ad eundem diem.

Breve Mathei de Columbario versus Rogerum de Mortuomari de x li. tunc ibidem.

1—Some words have been here omitted.

A.D. 1287. Item breve Alienore, regis matris, tunc ibidem.

Hoc mandatum domini regis nimis tarde recepimus, scilicet ultima die Maii, in vigilia sancte Trinitatis apud Sugwas, et ideo illiud secundum sui tenorem exequi non potuimus.

June 3.—Royal brief requiring the bishop to report, after due inquiry, whether Walter de la Barre and Sibil, his reputed wife, were legally married, and the bishop's answer.

Fol. 42. De Parco de Prestbury et de prato juxta Swindon.—Viris venerabilibus et discretis, dominis justiciariis domini regis in banco, Ricardus, etc. Litteras domini regis recepimus in hec verba :—Edwardus, etc., Ricardus, etc. Sciatis quod, cum Johanna que fuit uxor Rogeri le Waleys in curia nostra coram justiciariis nostris apud Westmonasterium peteret versus Walterum de la Barre et Sibillam uxorem ejus terciam partem unius mesuagii quater viginti acrarum terre, xij acrarum bosci, et unius acre prati cum pertinenciis in Dowyschirche ut dotem suam, iidem Walterus et Sibilla venerunt in eadem curia nostra et objecerunt predicte Johanne quod non debet inde dotem habere, quia dicunt quod predicta Johanna nunquam fuit predicto Rogero legitimo matrimonio copulata, et quia hujusmodi cause cognicio ad forum spectat ecclesiasticum, vobis mandamus quod convocatis coram vobis convocandis rei veritatem super hoc diligenter inquiratis, et quid inde inquisieritis scire faciatis justiciariis nostris apud Westmonasterium per litteras vestras patentes. Teste T. de Weylaunde apud Westm., xxij° die Novembris, anno regni nostri xv°. Et ideo vobis innotescimus per presentes quod dicta Johanna fuit dicto Rogero matrimonialiter copulata, cum quo quidem dum vixit cohabitavit ut uxor nec erat inter eosdem divorcium celebratum. Nunc autem per inquisicionem et examinacionem dicti negocii diligentem invenimus manifeste quod prefati Rogerus et Johanna in quarto gradu consanguinitatis sibi invicem attingebant et quod bannis editis in ecclesiis de Maddeley et de Dowyschirche, nostre diocesis, sollempniter ut est moris, licet nullus tunc apud Maddeley contradiceret nec impedimentum obiceret hujusmodi matrimonio contrahendo, tamen apud Dowyschirche ob causam consanguinitatis predicte eidem fuerat contradictum, et quod ipsi nichilominus ad ecclesiam de Newentone minus sollempnem et minus cognitam accedentes ibidem sollempnitatem matrimonii compleverunt, et sic apparet per consequens

A.D. 1287. quod ipsa ei non fuerit legitimo matrimonio copulata, licet de facto, cum de jure non possent, inter se matrimonium contraxissent prout superius est expressum. Conservet vos Deus per tempora diuturna. Datum apud Bosebury, iij° die Junii, anno Dom. M°CC°lxxxvij°.

April 2.—Royal writ to the sheriff of Gloucester to summon the bishop to appear before the justices in the suit of Symon Morin, who claimed the right of cutting firewood and timber in the woods of Prestbury

Breve regis pro Symone Morin.—Memorandum quod anno regis Edwardi xv°, in crastino Pasche clausi, fuerunt justiciarii itinerantes apud Gloucestriam. In qua itineracione Symon Morin venit coram eisdem justiciariis et portavit breve domini regis versus dominum episcopum Herefordensem sub forma subsequenti:—Rex vicecomiti Gloucestrie salutem. Si Symon Morin fecerit te securum de clamio suo prosequendo tunc summoneas per bonos summonitores Ricardum, episcopum Herefordensem, quod sit coram justiciariis nostris ad primam assisam cum in partes illas venerint ostensurus quare, cum idem Symon singulis septimanis quinque sarcinas hominis de spinis et singulis annis tres quercus in bosco prefati episcopi de Prestebury percipere et habere debeat, et Robertus Moryn, avus predicti Symonis, cujus heres ipse est, singulis septimanis spinas illas et singulis annis quercus predictas in eodem bosco percipere et habere consueverit, prefatus episcopus ipsum Symonem spinas et quercus illas ibidem, sicut ipse eas percipere et habere debet et predictus avus suus eas percipere consuevit, percipere et habere non permittit ad grave dampnum ipsius Symonis, ut dicit. Et habeas ibi summonicionem et hoc breve. Teste Edmundo, comite Cornubie, consanguineo nostro, apud Westmonasterium secundo die Aprilis, anno regni nostri xv°.

The bishop's attorney and Symon Morin appear in court and agree to a compromise.

Placitum super eodem brevi.—Ricardus, etc., summonitus fuit ad respondendum Symoni Moryn de placito quare, cum idem Symon singulis [septimanis] quinque sarcinas de spinis et singulis annis tres quercus in bosco predicti episcopi de Prestebury per-

A.D. 1287. cipere et habere debeat, et Robertus, etc., *ut supra*, habere non permittit ad grave dampnum ipsius Symonis, etc. Et episcopus per atornatum suum venit et concordati sunt. Et Symon dat dimidiam marcam pro licencia concordandi. Et est concordia talis quod predictus Symon remisit et quietum clamavit de se et heredibus suis predicto episcopo et successoribus suis et ecclesie sue totum jus et clamium quod habuit in predictis spinis et quercubus petendis, etc.

Et memorandum quod idem Symon super dicta quieta clamancia fecit suam patentem litteram dicto domino episcopo cujus tenor talis est :—

June 10.—Quit-claim of Symon Morin of Swindon to the bishop and his successors of five bundles of brushwood weekly and three oaks yearly from the woods of Prestbury, and also of land in Swindon.

Fol. 42b. Quieta clamacio Symonis Moryn.—Sciant presentes et futuri quod ego Symon Moryn, dominus de Suyndone, remisi, etc., Ricardo de Swynefeud, episcopo Herefordensi, et ecclesie sue sancti Ethelberti, et successoribus suis, totum jus et clamium quod habui, etc., in quinque sarcinis spinarum in singulis septimanis per annum habendis et percipiendis et tribus quercubus singulis annis habendis et percipiendis, una cum omnibus estoveriis seu aisiamentis in prato vel in bosco predicti Ricardi, etc., de Prestebury. Quas quidam spinas et quercus in curia domini regis coram dominis Willelmo de Saham, Ricardo de Boylaunde, Rogero Loveday, et Johanne de Metingeham, justiciariis domini regis itinerantibus, apud Gloucestriam, in termino Pasche et sancte Trinitatis, anno regni regis Edwardi filii regis Henrici quintodecimo, petii per breve formatum de domino versus eundem Ricardum, episcopum Herefordensem. Preterea ego predictus Symon remisi, etc., eidem Ricardo, episcopo, etc., totum jus et clamium, etc., in toto prato cum suis pertinenciis quod idem episcopus habet et tenet in manerio meo de Suyndone, tenendum sibi et ecclesie, etc., prout melius et liberius idem Ricardus, episcopus, seu predecessores sui unquam illud pratum tenuerunt, ita quod nec ego nec heredes mei, etc., aliquid jus vel clamium in predictis spinis, quercubus, estoveriis, seu aisiamentis aliquibus, in predictis prato seu bosco percipiendum unquam exigere imposterum seu vendicare poterimus; nec eciam in toto predicto prato, etc.;

A.D. 1287. salva eidem Symoni et heredibus suis et omnibus hominibus suis communa pasture in predicto prato post feni levacionem, sicut temporibus retroactis habere consueverunt. Set per presentem quietam clamanciam ab omni jure et clamio et de communibus prenominatis exaccionibus et demandis inperpetuum sumus exclusi. In cujus rei, etc. Hiis testibus, dominis Waltero Helyun, Egidio de Bercleye, Rogero le Rous, Ricardo de Scrupes, Radulfo de Albenhale, Roberto de Pleyci, militibus; Nicholao de Hodenet; Warino de Grendene; Philippo de Stepeltone; Symone de Kyngeshemeda; Gerardo de Eugina; Roberto de Furches; et aliis. Datum apud Gloucestriam, die Martis in vigilia sancti Barnabe, apostoli, anno regni regis Edwardi predicto.

June 6.—Quit-claim of Imayna de Notteclyve to the bishop of certain lands in Cloppely.

Quieta clamancia Imayne de Notteclyve.—Item memorandum quod in predicta itineracione justiciariorum Gloucestrie Imayna, filia Johannis de Notteclyve, fecit domino Ricardo, etc., quandam litteram quiete clamancie sub tenore qui sequitur:—

Omnibus Christi fidelibus, etc., Imayna, filia Johannis de Notteclyve, salutem in Domino. Noveritis me in pura viduitate et ligia potestate mea remisisse, etc., domino Ricardo, etc., totum jus et clamium quod habui, etc., in duobus mesuagiis, una virgata terre, et dimidia acra prati cum pertinenciis in Cloppeleye. Que quidam mesuagia, terram, et pratum, Robertus filius Andree de Dykelesdone, quondam vir meus, vendidit Willelmo filio Johannis de Notteclyve, fratri meo, et de quibus idem Willelmus feofavit dominum Johannem le Bretun, predecessorem predicti domini Ricardi, etc., per cartam suam quam eidem inde confecit; ita quod nec ego Imayna nec heredes mei aliquid juris vel clamii in predictis mesuagiis, terra, et prato, cum pertinenciis, decetero exigere vel vendicare poterimus inperpetuum. In cujus rei, etc. Hiis testibus, domino Ricardo de Scrupes; domino de Whytingtone; Radulfo Musard de Asse; Willelmo de Hundesacre; Galfrido Davyd de Cloppeleye; Roberto Andreu, de eadem; Hugone de Boltesham; et multis aliis. Datum apud Gloucestriam coram dominis Willelmo de Saham, Johanne de Metingeham, et sociis suis justiciariis domini regis tunc itinerantibus ibidem, die Veneris proxima post festum sancte Trinitatis, anno regni regis Edwardi quintodecimo. Illa dies Veneris fuit sexto die Junii, anno Dom. M°CC°lxxxvij°.

A.D. 1287. *A writ of* quo warranto *challenged the various privileges in the episcopal manors. Their defence rested on royal charters of earlier date and on immemorial custom.*

Fol. 43. Placitum eodem tempore super brevi domini regis quod dicitur *quo warranto* Gloucestrie.—Ricardus, episcopus Herefordensis, summonitus fuit ad respondendum domino regi de placito quo warranto clamat habere visum franci plegii, weyff, et liberam warrennam in maneriis suis de Prestebury et Sevenhamptone, et feriam in manerio suo de Prestebury, que ad dominum regem et coronam suam pertinent; et quo warranto clamat quod ipse et homines sui sint quieti de sectis scirarum et hundredorum, theolonio, pontagio, cariagio, et aliis hujusmodi prestacionibus, sine licencia et voluntate domini regis vel predecessorum suorum, regum Anglie. Et episcopus per atornatum suum venit, et quo ad warrenam dicit quod dominus Henricus, rex, pater domini regis nunc, concessit et confirmavit cuidam Petro, Herefordensi episcopo, predecessori suo, quod ipse et successores sui inperpetuum habeant liberas warrennas in omnibus dominicis terris suis maneriorum suorum extra forestam domini regis, videlicet in Bertone, Etone, Shelwyk, Topesley, Estenovere, et Ledebiry sub Malverna in comitatu Herefordie, et in Ledebiry in comitatu Salopie, et in manerio de Prestebury, et Sevenhamptone in comitatu Gloucestrie. Et similiter quo ad feriam dicit quod predictus dominus Henricus, rex, concessit et carta sua confirmavit predicto predecessori suo, quod ipse et successores sui inperpetuum [habeant] unum marcatum singulis septimanis per diem Martis ad manerium suum de Prestebury, et quod ibidem habeant unam feriam singulis annis per tres dies, videlicet in vigilia et in die et in crastino sancti Petri ad vincula, etc. Et quo ad sectas scirarum et hundredorum, theolonium, pontagium, et cariagium, et alias hujusmodi prestaciones, dicit quod predictus dominus Henricus, rex, pater, etc., concessit et carta sua confirmavit Deo et ecclesie sancte Marie et sancti Ethelberti, Herefordie, et Egidio ejusdem ecclesie episcopo, predecessori suo, et successoribus suis, quod ipsi habeant et teneant omnes terras et possessiones et tenementa sua predicta inperpetuum cum soka et saka, tol et them, infangenetheof et utfangenetheof; et quod ipsi et homines sui de predictis tenementis sint liberi et quieti de geldis et danegeldis et hydagiis, et carriagiis, et tallagiis, et de schiris, et hundredis, et de sectis eorum infra burgum et extra, et de scirewardis, et de

A.D. 1287. omnibus placitis et querelis que ad comitatum et hundredum pertinent, salvis hiis que ad coronam regiam pertinent. Et quod ipsi et homines sui sint quieti alibi ab omni cariagio, pontagio, passagio, stallagio, et theolonio; et quod quieti sint de hundredfrith, wardflegio, et thethmpeny, et francoplegio, et de operacione castellorum, et refeccione poncium, etc. Et profert tres cartas predicti domini Henrici, regis, que premissa testantur, etc. Ideo predictus episcopus quo ad ista inde fuit sine die, etc., salvo jure regis, etc. Et quo ad predicta wayf et visum franci plegii dicit quod ipse et predecessores sui episcopi, a tempore quo non extat memoria, usi sunt iisdem libertatibus, etc. Et Gilbertus de Tornetone qui sequitur pro rege dicit quod predicte libertates sunt specialiter pertinentes et annexe corone domini regis, et sine dono et concessione speciali a corona non possunt separari; unde, cum predictus episcopus factum speciale domini regis aut predecessorum suorum non ostendat, petit judicium si ea que dicta sunt pro dicto episcopo debeant ei esse sufficiens warantum in hac parte, etc.

June 19.—The bishop writes to the abbot of Reading, then at Leominster, to urge his immediate correction of certain disorders which had been discovered at a recent visitation of the priory. The scandals of the prior's conduct had been especially grave.

Fol. 43b. Correccio enormitatum et defectuum in visitacione ecclesie Leoministrie compertorum commissa domino abbati Radinges.—Venerande religionis viro, domino Dei gracia abbati Radinges, Ricardus, etc. Audientes nuper ex fidedignorum relatu quod vos pro quibusdam vestris expediendis negociis ad prioratum Leoministrie, nostre diocesis, accesseritis hiis diebus, vobis innotescimus per presentes quod, cum in vigilia beati Thome, apostoli, et in crastino ejusdem diei, anno Dom. M°CC°lxxxvj°, in capitulo et ecclesia parochiali loci predicti Leominstrie ex officii nostri debito visitacionis officium exercentes, quedam enormia invenerimus corrigenda, quorum aliqua postmodum correximus, ut decebat, quedam usque nunc, vestrum jam diu adventum ad hoc expectantes, ob vestri reverenciam differentes, utpote frater Johannes Geraud, nuper prior loci ejusdem, de enormi incontinencia commissa cum pluribus mulieribus diffamabatur, non solum simplici sed eciam incestuosa cum duabus consanguineis pro sue libito voluntatis incontinencie crimen agens, et quod idem prior vitam deserens

A.D. 1287. religiosam cum canibus, avibus, et personis inhonestis indifferenter, dum ibi erat, venacionem saltuosam exercuit et clamosam, viris ecclesiasticis et maxime religiosis prohibitam omni jure. Hiis eciam non contentus convivia inutilia domui sue multipliciter et nociva, absque superioris sui et capituli assensu tacito vel expresso, facere consuevit, nostra inhibicione in hujusmodi sibi facta pluries non obstante, viles personas et infames. utriusque sexus ad hujusmodi convivia invitando, et sic domum suam ere alieno multipliciter onerando, ac possessiones et bona ejusdem inutiliter devastando, dilapidator extitit manifestus in perniciosum exemplum et eciam scandalum plurimorum. Item quod in dicto prioratu Leominstrie, tempore ejusdem prioris, usque tunc hospitalitas consueta et debita elemosinarum largicio subtracte fuerunt, et quod tunc ibi defuit debitus numerus monachorum, et quod parochianis horis debitis non patebat ad ecclesiam suam parochialem liber accessus, pro eo quod monachi portam quandam per quam itur ad ipsam ecclesiam clausam tenebant seu detineri faciebant pro sue libito voluntatis, per que subtrahebatur ibidem fidelium devocio, et divinum officium multipliciter impediebatur; ac eciam quedam alia invenimus similiter correccione digna vobis viva voce per latorem presencium explananda, que ob certas causas subticere duximus in hoc scripto. Vos monemus et exhortamur in Domino firmiter injungentes quatinus enormitatibus et defectibus hujusmodi juxta vestras observancias regulares illa celeritate qua decet adhibere curetis remedium debitum et salubre, ne ob vestri in hac parte negligenciam et defectum ex officii nostri debito arcius manus correccionis canonice apponere nos oporteat ad premissa. Conservet vos Altissimus per tempora diuturna. Datum apud Wyteburne, xiij° kal. Julii, anno Dom. M°CC°lxxxvij°.

July 12.—The bishop writes to Giles, clerk of the king's wardrobe, to explain that he was unable to collate him to the prebend vacated by William de Conflens, owing to a later request of the king and a papal provision,

Fol. 44. Egidio de garderoba excusatorium.—Magne discrecionis viro, amico in Christo carissimo, domino Egidio, de garderoba illustrissimi regis Anglorum clerico, Ricardus, etc. Karissime, a nostra memoria non recessit qualiter et quomodo nobis dominus rex litteras destinavit sub suo privato sigillo, quas xvj° die Marcii recepimus super collacione certe prebende, videlicet illius quam magister Willelmus

A.D. 1287. de Confleto, in Gebennensem episcopum tunc electus, tenuit in ecclesia Herefordensi. Nos vero inspectis hujusmodi litteris regiis cum reverencia qua decebat, attendentes quod beneficium non vacans nec promitti de jure debeat nec conferri, sibi respondimus litteratorie sub hac forma:—Quia secundum canonicas sancciones, etc. (*ut supra* p. 136), intimatum. Verum dominus rex, antequam nobis constaret de consecracione electi predicti, suas patentes litteras nobis per solempnes nuncios destinavit quod prebendam, si que tunc vacabat, vel proximam vacaturam in ecclesia Herefordensi, magistro Bonecto, clerico suo, assignaremus. Executores eciam littere papalis super dicta collacione taliter facienda per suas comminatorias litteras nos tam vehementer urgebant quod prebendam predictam, que tunc ut asserebant vacabat, nulli alteri potuimus nec debuimus tunc conferre. Cum igitur ultimam in hac parte domini regis impleverimus voluntatem, nobis, si placet, dignitas regia indignari non debet seu offendi, presertim cum secundum ipsius domini regis voluntatem domino Nicholao de Geyvile unam aliam prebendam contulerimus post natale Domini, anno isto, nec est verisimile quod clemencia regia nos optaret ad presens pluribus collacionibus onerare, nec vobis, si placet, debet esse molestum si aliquando nostris clericis et cognatis ydoneis, qui pro ecclesia nostra tam longo tempore laborarunt, cum se tempus obtulerit, quod raro contingit, quia pauca beneficia habemus conferre, providere curemus, sicut eciam habemus unum archidiaconum in ecclesia nostra sine prebenda, cui nos oportebit necessario providere. Vestram igitur amiciciam de qua magnam fiduciam reportamus, licet nostra merita non precesserint, quod dolemus, quatinus si murmuraciones vel obloquia aliquorum audieritis super premissis, nostram veram innocenciam in hac parte velitis racionabiliter et efficaciter excusare, ut ex hoc arcius vobis astringamur ad specialia merita graciarum. Et pro certo sciatis quod plures alias raciones habemus nos legitime et veracissime excusantes, quas nobis magis convenit exponere viva voce quam litteris intimare, et illas vobis cum vos proximo viderimus dante Domino exprimemus. Dominus vos conservet et semper dirigat in honore. Datum apud Bosebury, xij° die mensis Julii, anno gracie M°CC°lxxvij°.

A.D. 1287. *Aug. 16.—The king expresses his surprise that the implied promise to collate Peter of Savoy to a prebend had not been fulfilled.*

Fol. 44b. LITTERA REGIS.—Edwardus, Dei gracia, etc., Ricardo, etc. Cum nuper, electo discreto viro, Guillelmo de Conflens, tunc archidiacono ecclesie vestre Herefordensis, in episcopum Gebennensem, vos rogavissemus instanter ut prebendam quam idem archidiaconus in dicta ecclesia vestra possedit dilecto clerico et consanguineo nostro, Petro de Sabaudia, conferretis, et ex responso quod super hoc litteratorie nobis dedistis concepissemus spem firmam quod, quamcito prebendam illam per consecracionem ipsius electi vacare contingeret, eam dicto consanguineo nostro conferretis libenter, nosque jam intellexerimus quod, debito vestre promissionis oblito vacuaque spe nostra, dictam prebendam jam alii contulistis, de quo non deficimus admirari id credere vix valentes, vos iterato duximus requirendos quatinus, promissionem gratuitam quam nobis in hac parte fecistis ad memoriam reducentes, taliter providere curetis quod prefatus consanguineus noster memoratam prebendam dono grate liberalitatis liberaliter consequatur, per quod nos donum illud merito debeamus habere acceptum, et temporibus oportunis condescendere pronius votis vestris. Non enim credimus vos velle, sicut nec decet, pollicitacionis vestre debitum cum jure quod habuimus per graciam nobis concessam a curia ad prebendam in eadem ecclesia nominandi taliter compensare, et unum solvere pro duobus, cum tamen modernis temporibus post mortem Ade de Fileby facultatem habueritis ut de utroque satisfieri faceretis. Quid autem super hoc, etc. Datum sub privato sigillo nostro apud Castrum Malileonis, xvj° die Augusti, anno regni nostri quintodecimo.

Sept. 15.—The bishop in answer explains that he could not collate Peter of Savoy to a prebend, as the papal provision in favour of the king's clerk, Bonet, was pressed upon him, and the chancellor and archdeacon of Hereford who had no prebends had moral claims upon him by old usage.

RESPONSIO AD EANDEM.—Excellentissimo principi et domino suo reverendo, etc., Ricardus, etc. Domine reverende, a mea memoria non recessit qualiter et quomodo michi litteras sub vestro privato sigillo vestra majestas regia destinavit, quas xvj° die Marcii reverenter recepi, super collacione cujusdam certe prebende, videlicet illius quam magister Guillelmus de Confleto, in Geben-

A.D. 1287. nensem episcopum tunc clectus, tenuit in ecclesia Herefordensi; quibus inspectis cum reverencia, ut decebat, attendens quod certum beneficium non vacans nec promitti de jure debeat nec conferri, vestre celsitudini tunc respondi litteratorie sub hac forma:—Quia secundum canonicas sancciones, etc. (*ut supra* p. 136), intimatum. Verum vestra excellencia, antequam esset consecratus, clausas litteras et patentes michi per solempnes nuncios destinavit quod prebendam, si que tunc vacabat vel proximo in ecclesia Herefordensi, magistro Bonetto, vestro clerico, assignarem; executores eciam mandati apostolici super dicta collacione taliter facienda per suas litteras executorias me tam vehementer districcione canonica cohercebant quod prebendam predictam que tunc, ut asserebant, vacabat, nulli alteri nisi ei potui nec debui tunc conferre. Cum igitur vestram in hac parte impleverim voluntatem
Fol. 45. non debet, si placet, vestra dignitas regia admirari de hujusmodi seu offendi, presertim cum secundum vestrum beneplacitum domino Nicholao de Geynvile unam alteram prebendam contulerimus post natale Domini, anno isto. Et si de prebenda quam tenuit magister Adam de Fileby in Herefordensi ecclesia memorata mencio fuerit vobis facta, prout vestre litteré michi directe ultimo continebant, ex hoc non moveatur vestra excellencia reverenda, cum eam ex quadam juris urgente necessitate contulerim cancellario Herefordensis ecclesie, cui in prebenda provisum non fuerat antea competenter, ac eciam modo proximam vacaturam necessitate consimili archidiacono Salopsire, qui nondum in ecclesia sepedicta est prebendam aliquam assecutus, me conferre inevitabiliter oportebit, maxime cum personis ibidem in dignitatibus constitutis et prebendis carentibus de prebendis quam cicius vacaverint, quasi secundum jus et consuetudinem ejusdem ecclesie, intuitu caritatis oportuerit necessario providere. Set vos, qui ea que ad honorem et eciam utilitatem ecclesie sacrosancte pre ceteris hujus mundi principibus, benedictus Altissimus, fieri procuratis, me vestrum super premissis habere dignemini excusatum, si facere non valeo quod modo mandastis, quia jam, antequam vestras litteras ultimas recepissem, disposui de ecclesie michi commisse negociis memoratis, prout Deo omnium judici et vobis magis ac racionabilius credidi complacere. Ipse autem Deus feliciter vos conservet ad regimen regni vestri et ad honorem sui nominis, etc. Datum apud Bosebury, xv° die mensis Septembris, anno gracie M°CC°lxxxvij°.

A.D. 1287. *Sept. 25.—The bishop grants to his brother, Stephen de Swinfield, the guardianship of the manor of Childestone and the disposal in marriage of the heirs of Walter do Dunre.*

Collacio warde de Childestone.—Universis, etc., Ricardus, etc. Noverit universitas vestra nos dedisse et concessisse Stephano, dicto de Suynefeud, fratri nostro, wardam manerii de Childestone quod nobis accidit per mortem Walteri de Dunre, militis, cum omnibus edificiis dominicis, pratis, pasturis, gravis, moris, homagiis, redditibus, placitis, perquisitis, et omnibus aliis escaetis inde provenientibus, et cum omnibus dotibus et pertinenciis ad easdem, cum acciderint. Insuper dedimus et concessimus dicto Stephano fratri nostro, maritagium Walteri, filii et heredis dicti domini Walteri de Dunre, et aliorum heredum filiorum et filiarum ejusdem domini, quicumque vel quecumque predictorum filiorum et filiarum alteri supervixerit de gradu in gradum, videlicet de omnibus prolibus dicti domini, habendum et tenendum, etc., dicto Stephano, etc., usque ad legitimam etatem Walteri, filii dicti domini, et cujuscumque dictorum filiorum et filiarum, etc., qui vel que alteri supervixerit, salvo regali servicio ad dictam wardam pertinente. Nos vero Ricardus, etc., dicto Stephano et heredibus suis, etc., warantizabimus et defendemus. In cujus rei, etc. Hiis testibus, magistris Gilberto de Suynefeud, cancellario, et Rogero de Sevenake, archidiacono Herefordensi; magistro Johanne de Bestane, archidiacono Salopsire; magistro Willelmo de la Haye, domino Willelmo de Mortuomari, magistro Thoma de Sancto Omero, et domino Johanne, dicto de Suynefeud, canonicis Herefordensibus; dominis Rogero de Thornhulle, Ricardo Talebot, Rogero le Rous, Th. le Petit, militibus; Warino de Grendene; Willelmo le chamberleng; Ricardo de Atforde; Ricardo de Cleyhangre; et aliis.

Sept. 30.—William Osegod resigns the vicarage of Bromyard.

Fol. 45b. Bromyard.—Memorandum quod in crastino sancti Michaelis venit dominus Willelmus Osegod, vicarius de Bromyard, ad episcopum apud Bosebury, et per litteras suas patentes resignavit vicariam suam predictam.

Oct. 1.—Giles Don pays a fine to Stephen de Swinfield for marrying, without licence, the widow of Walter de Dunre.

Childestone.—Memorandum quod prima die Octobris venit Egidius Don qui sine licencia domini episcopi, ad quem spectat

A.D. 1287. principaliter warda et maritagium heredis domini Walteri de Dunre, relictam dicti Walteri de facto duxerat in uxorem, et pro hujusmodi transgressione Stephano, fratri domini episcopi, in pecunia satisfecit, quia dominus episcopus dicto Stephano antea dederat wardam et maritagium supradictum, scilicet apud Sugwas, vij° kal. Octobris, et ipsa die fuit seisitus de manerio de Childestone cum pertinenciis memoratis per Ricardum de Cleyhangre de speciali mandato domini episcopi, sicut ex altera parte hujus folii continetur.

Nov. 2.—The bishop announces that, as executor of the late bishop, he has paid to the dean and chapter one hundred marks to purchase a rent-charge of seven marks to be distributed among the canons and clergy of the cathedral present on the obit of Thomas Cantilupe.

De obitu domini Thome, episcopi, celebrando.—Universis, etc., Ricardus, etc. Vestra noverit universitas nos liberasse, die commemoracionis animarum, in capitulo ecclesie cathedralis Herefordensis, anno Domini M°CC°lxxxvij°, dominis decano et capitulo Herefordensibus centum marcas bonorum et legalium sterlingorum, que penes nos remanserant de bonis pie memorie Thome, quondam Herefordensis episcopi, ad emendum scilicet de pecunia memorata septem marcas annui redditus seu annue pensionis, ut septem marce predicte omni anno die obitus felicis recordacionis domini Thome, etc., scilicet in crastino sancti Bartholomei, apostoli, inter canonicos Herefordenses, ut moris est, tunc presentes taliter dividantur seu distribuantur, scilicet ut dentur inde canonicis v marce, presbyteris vero et clericis ibidem ministrantibus residue ii marce. Et hoc incipient facere in crastino sancti Bartholomei, M°CC° lxxxviij°, et postmodum idem faciant quolibet anno inperpetuum, nisi forte per graciam et misericordiam summi Dei futuris temporibus impetretur a summo pontifice canonizacio sancte memorie domini Thome; in quo casu volumus et tenore presencium ordinamus ut dicte vij marce inter predictos canonicos ecclesie et ministros in quantitate taxata prout superius continetur die predicta, ut jocundius agatur per adjutorium salvatoris ipsius solempnitas, de anno in annum nomine pitancie inperpetuum dividantur, prout est superius ordinatum. In cujus rei, etc.

A.D. 1287. *Nov. 3.—The dean and chapter acknowledge the receipt of the hundred marks from the bishop, and pledge themselves to observe scrupulously the conditions stated.*

Confirmacio capituli super eodem.—Universis, etc., decanus et capitulum, etc. Ad universitatis vestre noticiam volumus pervenire nos ad utilitatem et honorem Dei in nostra ecclesia dilatandum plenarie recepisse et habuisse centum marcas, etc., a venerabili patre nostro, Ricardo, etc., sub convencionibus que in suis litteris quas habemus super numeracione et liberacione dic-
Fol. 46. tarum centum marcarum plenius continentur, quarum tenor sequitur sub hac forma :—Universis, etc. (*ut supra 155*). Nos vero, decanus et capitulum, etc., numeracionem et liberacionem sub predictis convencionibus, etc., ratas et gratas habentes et, quantum in nobis est, approbantes, vovemus Deo et beate Marie, etc., et venerabili patri promittimus bona fide omnia predicta generaliter et singula singulariter firmiter inperpetuum observare et fideliter adimplere. Volentes nichilominus et statuentes quod quilibet canonicus, cum jurabit statuta et consuetudines Herefordensis ecclesie observare, ut est moris, juret eciam specialiter quod ea que in presentibus litteris continentur observabit. Renunciamus eciam in hoc facto beneficio restitucionis in integrum, doli, et in factum accioni, excepcioni non numerate pecunie, et omnibus defensionibus competituris et competentibus, et omni juris beneficio seu auxilio, per quod supradicta possent infirmari in toto vel in parte, subicientes nos spontanea voluntate jurisdiccioni Herefordensis episcopi, qui pro tempore fuerit, ut ad observacionem omnium predictorum sine omni strepitu judiciali, unica tamen monicione premissa, per omnimodam censuram ecclesiasticam, si necesse fuerit, nos compellat. In quorum, etc. Datum in capitulo nostro Herefordensi, in crastino omnium sanctorum, anno Dom. M°CC°lxxxvij°.

Oct. 17.—The bishop engages to pay John of Canterbury two marks yearly for furthering his interest in the court of Arches.

Obligacio data Johanni de Cantuaria.—Pateat universis per presentes quod nos, Ricardus, etc., damus et concedimus dilecto clerico nostro, Johanni de Cantuaria, duas marcas sterlingorum singulis annis ad duos anni terminos, videlicet in festo omnium sanctorum unam marcam, et in festo pentecostes unam marcam Londoniis solvendam eidem, quamdiu idem Johannes in curia

A.D. 1287. Cantuariensi procurator noster extiterit, et in negociis nostris ibidem nobis in officio procuracionis diligens patrocinium prestiterit. In cujus rei etc. Datum Londoniis, xvj° kal. Novembris, anno Dom. M°CC°lxxxvij°, etc.

Oct. 19.—Note of six letters handed over to John of Canterbury relating to the suit with the bishop of St. Asaph.

Memorandum quod Leueseham, xiiij° kal. Novembris, anno predicto, tradite fuerunt sex littere tangentes causam judicum Carleolensium contra Assavenses Johanni de Cantuaria, procuratori domini apud Arcus, videlicet tres littere dictorum judicum, una signata sigillo domini officialis Wygorniensis, una signata sigillo abbatis Salopsire, et sexta signata sigillo domini prioris Wenlok.

Oct. 19.—Contract to pay Warin de Boys, advocate, six marks a year for his services.

Obligacio data magistro Warino, advocato domini apud Arcus.—Noverint universi, etc., quod nos Ricardus, etc., tenemur et obligamur magistro Warino de Boys, advocato Londoniensi, in sex marcis annuis eidem Londoniis terminis infrascriptis solvendis, videlicet, etc., quamdiu idem magister in causis et negociis nos et ecclesiam nostram quoquo modo tangentibus et ibidem agitandis diligens consilium et patrocinium prestiterit fidele. In cujus, etc. Datum apud Leuesham, xiiij° kal. Novembris, anno Dom. M°CC° lxxxvij°, etc.

Oct. 27.—The bishop withdraws all powers and commissions before given by him to Hugh de Derby as his proctor.

Revocacio procuratorii Hugonis de Derby.—Universis, etc., pateat quod nos, Ricardus, etc., omnia mandata sive procuratoria Hugoni de Derby, nuper procuratori nostro, sub quacumque forma aut tenore concepta, per nos facta seu concessa, presencium tenore revocamus expresse, nolentes ipsum Hugonem hujusmodi mandati sive procuratorii pretextu in aliquibus causis seu negociis nos aut ecclesiam nostram quoquo modo tangentibus, seu que tangere poterunt in futurum, aliquatenus de cetero occupare; hec judicibus et adversariis nostris quibuscumque sive omnibus quorum

A.D. 1287. interest significamus per presentes. In cujus rei., etc. Datum apud Leuesham, vj° kal. Novembris, anno Dom. M°CC°xxxvij°, etc.

Oct. 19.—Commission to John of Canterbury to act as the bishop's proctor.

Fol. 46b. PRIMUM PROCURATORIUM JOHANNIS DE CANTUARIA APUD ARCUS, LONDONIIS.—Universis, etc., Ricardus, etc. In omnibus causis et negociis nos et ecclesiam nostram quoquo modo tangentibus, motis vel movendis, coram quibuscumque judicibus ordinariis, delegatis, seu aliis quibuscumque jurisdiccionem aut nocionem habentibus vel habituris, et eorum commissariis seu vices gerentibus, quibuscumque diebus et locis, dilectum nobis in Christo Johannem de Cantuaria, clericum nostrum, verum et legitimum facimus, ordinamus, et constituimus procuratorem, dantes eidem potestatem ac mandatum speciale nostro et ecclesie nostre nomine agendi, defendendi, etc. In cujus rei, etc. Datum apud Leuesham, xiiij° kal. Novembris, anno Dom. M°CC°lxxxvij°.

Another form of the proctorial commission with slight changes of expression.

SECUNDUM PROCURATORIUM EJUSDEM JOHANNIS.

Dec. 29.—Commission to Richard de Hertford, archdeacon of Hereford, to exercise the bishop's powers of jurisdiction.

Fol. 47. COMMISSIO OFFICIALITATIS.—Ricardus, etc., Ricardo de Herteforde, archidiacono Herefordensi, etc. In hiis que nostram Herefordensem jurisdiccionem contingunt vices nostras, donec eas duxerimus revocandas, cum cohercionis canonice potestate tibi committimus per presentes. In cujus rei, ete. Datum apud Arleye, iiij° kal. Januarii, anno Dom. M°CC°lxxxvij°.

1288. *Feb. 1.—Testimonial of character and status given in favour of John de Staunton, bishop elect of Llandaff.*

Fol. 47b. Universis, etc., Ricardus, etc. Deo gratum obsequium tunc impendere nec immerito opinamur cum in causis arduis atque piis juxta officii nostri debitum nobis cognite veritati testimonium

A.D. 1288. perhibemus. Eapropter universitati vestre et omnibus precipue quorum interest innotescimus per presentes quod magister Johannes de Stauntone, nostre Herefordensis diocesis, Wellensis ecclesie precentor, nunc electus in episcopum Landavensem, vir utique honeste conversacionis et vite, liber est et de legitimo matrimonio genitus, utpote cujus parentes non solum liberi sed eciam nobiles exstiterunt. In cujus rei, etc. Datum apud Arleye, prima die mensis Februarii, anno Dom. M°CC°lxxxvij°.

Jan. 26.—Royal precept to the bailiffs of the hundreds of Cobham and Bray not to require the bishop to do suit at the hundred courts.

Arleye pro secta non facienda hundredis.—Rex ballivis suis septem hundredorum de Cobham et de Braye salutem. Cum secundum legem et consuetudinem regni nostri non debeamus sectam ad hundredum alicujus facere, occasione terrarum quarumcumque in custodia nostra existencium, et illi quibus hujusmodi custodias commisimus illas adeo libere ab omni secta tenere debeant durantibus custodiis ac si eas in manu nostra teneremus, vobis precipimus quod dilectum nobis in Christo Ricardum, episcopum Herefordensem, occasione terrarum que fuerunt Philippi de Arleye defuncti, quas de nobis tenuit in capite, et que sunt in custodia ejusdem episcopi, ex dimissione magistri Willelmi de Monteforti et Walteri de Rudmarley, executorum testamenti Thome de Cantilupo, quod episcopum Herefordensem, cui custodiam predictam commiseramus non distringatis seu distringi faciatis ad faciendam sectam ad hundreda nostra de Cobham et Braye durante custodia predicta. Et districcionem si quam ei feceritis ea occasione interim relaxetis eidem. Teste Edmundo, comite Cornubie, consiliario nostro, apud Westmonasterium, xxvj° die Januarii, anno regni nostri xvj°.

Hec littera tradita fuit Ade et Ricardo, clericis, ballivis vij hundredorum, in presencia eciam cujusdam apparitoris eorum, scilicet Petri Dum, per manum Robertum Deyngte et Stephani, tunc prepositi de Arleye.

The bishop writes to the justices to sanction legal proceedings during Lent in a suit specified.

Licencia assise capiende in quadragesima.—Ricardus, etc., J. et N., justiciariis domini regis, etc. Meritorium reputantes liti-

A.D. 1288. gancium controversias celeritate qua convenit terminare, ut in assisa de uno stagno exaltato, ad nocumentum liberi tenentis, Thome de C., inter eundem Th. ex una parte et W. de M. ex altera parte coram vobis arrainata, capere possitis fidelium sacramenta hoc tempore quadragesimali, tempore passionis dominice dumtaxat excepto, vobis potestatem concedimus per presentes. In cujus rei, etc. Datum apud Arleye, etc.

Hic incipit annus sextus consecracionis domini, videlicet a festo sanctarum Perpetue et Felicitatis, anno gracie M°CC°lxxxvij° quasi in fine.

Mar. 8.— The official of Salisbury, sede vacante, *grants a licence for the exercise of various episcopal functions in the diocese of Salisbury to the bishop of Hereford.*

Littera custodis episcopatus Sarisburiensis.—Venerabili in Christo patri, domino Ricardo, etc., Thomas de Brydeport, officialis Sarisburiensis, sede vacante, etc. Ut juxta sancte paternitatis vestre beneplacitum, vestre diocesis et de diocesi Sarisburiensi beneficiatos, et alios quoscumque litteras a nobis dimissorias generales seu speciales habentes, necnon religiosos exemptos et alios tam religiosos quam seculares diocesanorum suorum litteras dimissorias deferentes, tam ad sacros quam ad minores ordines promovere, ipsosque ordines quocumque loco Sarisburiensis diocesis, statutis a jure temporibus, intra hoc instans tempus quadragesimale contingentibus, actualiter celebrare, necnon et oleum quod dicitur infirmorum oleum sanctum, et oleum chrisma canonice benedicere et consecrare, et alia facere et exequi que ad hujusmodi officia pertinent, eo non obstante quod in diocesi memorata fueritis constituti, liberam in Domino vobis tenore presencium concedimus potestatem. Datum Sarisburie, viij° id. Marcii, anno Dom. M°CC°lxxxvij°.

June 1.—The rectory and vicarage of Lindridge are by formal act permanently united.

Fol. 48b. Vicaria de Linderugge rectorie loci unita.—Ricardus, etc., Johanni de Buterleye, presbytero, rectori ecclesie de Linderugge, nostre diocesis, salutem, etc. Attendentes canonicis sanccionibus Cantuariensis ecclesie ne beneficia ecclesiastica dividantur, et quod illa que ex causis aliquibus sint divisa ipsis causis cessantibus debeant, quo cicius facultas optulerit, integrari ut unius ecclesie

A.D. 1288 unus pastor existat, quodque parochialis ecclesie rector non per vicarium sed per se ipsum teneatur illi ecclesie deservire in ordine in quo ecclesie hujusmodi cura requirit, nisi forte dignitati vel prebende ipsa ecclesia sit annexa, ut tunc in tali ecclesia institucio seu creacio vicarii locum habeat, ac tu ipse, ut asseris, sis paratus in ecclesia tua de Linderugge supra dicta, prout jus exigit, personaliter residere, nec aliqua racionabilis causa subsit ex qua ad presens oporteat seu expediat esse vicarium in eadem, vicariam in ecclesia memorata per mortem domini Walteri, nuper ejusdem ecclesie vicarii, nunc vacantem rectorie quam habes in ipsa consolidamus tenore presencium et unimus ipsam, quam tibi cum omnibus juribus et pertinenciis suis, emolumento, et onere atque cura totius ecclesie sepefate tuo perpetuo assignamus. In cujus rei, etc. Datum apud Bosebury, primo die mensis Junii, anno gracie M°CC°lxxxviij°, etc.

June 6.—Roger Sprenghose, rector of Wistanstow, against whom the official had begun to take proceedings for various irregularities, presented himself before the bishop at Bosbury and submitted himself unreservedly to his sentence.

Submissio et recognicio rectoris de Wistanstowe.—Memorandum quod cum officialis domini, etc., procedere incepisset contra Rogerum Sprenghose, qui se dicit rectorem ecclesie de Wistanstowe, intendens ipsum privare ecclesia antedicta et pronunciare ipsam ecclesiam esse de jure vacantem, pro eo quod idem Rogerus non fuerat intra annum institucionis sue in eadem ecclesia in presbyterum ordinatus secundum statutum concilii Lugdunensis, et pro eo quod idem Rogerus notam irregularitatis incurrens se inhabilem reddidit ad beneficium ecclesiasticum optinendum, et ulterius contra eundem decernere et statuere quod juris fuerit et racionis, idem Rogerus coram eodem episcopo in ecclesia parochiali de Bosebury, viij° id. Junii, anno Dom. M°CC°lxxxviij°, nulla citacione artatus, comparens super eisdem articulis super quibus officialis predictus contra ipsum, ut premittitur, procedere intendebat, mera, expressa, et spontanea voluntate ordinacioni, dicto, arbitrio, sive laudo ejusdem domini episcopi se submisit, promittens bona fide se dictum arbitrium sive laudum dicti domini in premissis sub pena cujuslibet districcionis canonice servaturum. Ad hoc, cum ab eodem Rogero ex parte domini episcopi due procuraciones racione duarum visitacionum ecclesie supradicte eidem

A.D 1288. episcopo debite peterentur, post aliquales verborum altercaciones idem Rogerus, onus dictarum procuracionum spontanee recognoscens, pro eisdem procuracionibus viij marcas fideliter solvere repromisit terminis infrascriptis, quos eidem concessit idem dominus graciose, videlicet in festo sancti Michaelis proximo venturi quatuor marchas, et anno revoluto in eodem festo alias quatuor marchas, et mandabatur officiali predicto quod super hiis interim ipsum non molestet, sed omnino supersedeat quo ad ipsum articulis suprascriptis, quousque super hiis aliud habuerit specialiter in mandatis. Hec omnia facta fuerunt die, loco, et anno predictis, presentibus magistro Stephano de Montegomeri, rectore ecclesie de Dunre; domino Galfrido, perpetuo vicario de Wystanstowe; Willelmo de Mortone, presbytero.

1272. *March 25.—Foundation deed of a chantry of two priests in the chapel of St. Margaret, in the parish of Westbury, endowed by Thomas Corbet.*

Fol. 49. Ordinacio cantarie de Caures in qua cavetur quod rector debet episcopo presentari.—Omnibus, etc., Thomas Corbet, dominus de Caures, salutem, etc. Noverit universitas vestra me pro salute anime mee et Isabelle, uxoris mee, et animarum antecessorum et successorum meorum dedisse, etc., Deo et beate Marie et capelle sancte Margarete in villa de Caures, ad sustentacionem ipsius capelle et duorum capellanorum qui ibidem debeant deservire, et duobus predictis capellanis qui pro tempore ibi fuerint celebraturi, in puram et perpetuam elemosinam, unum mesuagium et sexies viginti acras terre cum pertinenciis de dominico meo in villa de Caures, videlicet in parte occidentali ejusdem ville, et unum pratum quod vocatur Caldefaresmedwe cum suis pertinenciis inclusum infra metas subscriptas, videlicet per Sichetum descendens qui cadit in eodem prato versus partem orientalem ex parte una, et iterum ascendens ex alia parte per horam bosci usque ad Clicheswey, et sic per quandam viam usque ad caput Sicheti predicti usque Wymundesteneslawe. Dedi eciam, etc., communam pasture in eadem villa ad sexdecim boves et sex vaccas, centum bidentes matrices, et ad duos equos sive jumenta cum sequelis suis de uno anno, ubicumque mea dominica animalia pascunt in pastura ejusdem ville; et quod habeant quinquaginta porcos annuatim quietos de panagio in pessona in meis boscis pro me et heredibus meis inperpetuum, si

A.D. 1272 illos poterint perquirere. Dedi eciam, etc., meremium ad construccionem et sustentacionem domorum suarum, et buscam ad ignem suum cum housebote et heybote in eadem villa per visum mei et heredum meorum et nostrorum forestariorum in boscis nostris, ubicumque ego vel heredes mei meremium, buscam, housbote, et heybote capimus, habendum et tenendum eisdem capelle et capellanis pro me et heredibus meis cum omnibus pertinenciis suis, aysiamentis, et libertatibus ad predicta mesuagium, terram, et pratum pertinentibus infra dictam villam vel extra adeo libere, etc., sicut aliqua elemosina dari vel concedi poterit inperpetuum; ita tamen quod ecclesia beate Marie de Westbury, infra cujus parochiam sedet capella prefata, ad sustentacionem ejusdem ecclesie, in festo assumpcionis beate Marie, per me vel heredes meos duas libras cere percipiat annuatim sine quolibet juris prejudicio eidem ecclesie de Westbury vel alicui alii faciendo. Volo eciam, etc., si contingat unum vel ambos capellanos in eadem capella divina officia celebrantes vel mori vel minus ydoneos inveniri, quod per loci diocesanum vel ejus officialem, qui pro tempore fuerint, amoveatur, et ad presentacionem meam vel heredum meornm alius vel alii eorum auctoritate in eadem secundum exigenciam juris sine aliqua difficultate instituantur. Volo insuper, etc., si unus capellanus vel ambo senectute vel egritudine sint convicti, ita quod ibidem amplius non poterunt divina officia celebrare, quod per me et heredes meos in omnibus necessariis suis, in vestibus, cibis, et potibus, ad mensam meam vel heredum meorum omnibus diebus vite sue competenter, honeste, ut decet, sustententur sine diminucione porcionis predictis capelle et capellanis assignate, et quod alius vel alii in defectum eorum similiter ad presentacionem meam, etc., in eadem instituantur; ita tamen quod prefatus dominus episcopus vel alius auctoritate sui non habeat potestatem vel dignitatem in eadem capella unde jus patronatus mei aut presentacio michi vel heredibus meis auferatur seu minuatur. Et ego prefatus Thomas et heredes mei prefata mesuagium, etc., warantizabimus, etc. Et quia volo quod hec mea donacio, etc., hiis testibus, domino Johanne, Dei gracia Herefordensi episcopo; magistro Willelmo de Haya; domino Petro de Radenoura, archidiacono Salopsire; domino Willelmo le Rous, thesaurario; domino Hervico de Borham, precentor; domino Emerico, cancellario, cum toto capitulo Herefordensi; domino Bartholomeo de Suchley, tunc vicecomite Herefordie; domino Uryano de Bromp-

A.D. 1272. tone; domino Rogero Corbet; domino Roberto Corbet; domino Roberto Blundel; et multis aliis. Datum in festo annunciacionis sancte Marie, anno regni regis Henrici filii regis Johannis quinquagesimo sexto.

Sept. 22.—Thomas Corbet pledges himself that the church of Westbury shall in no wise suffer from the foundation of a chantry there.

Caucio domini Thome Corbet super indempnitate ecclesie de Westbury pretextu cantuarie de Caures.—Universis, etc., Thomas Corbet, dominus de Caures, etc. Noverit, etc., me concessisse, etc., pro ecclesia beate Marie de Westbury; in nullo
Fol. 49b. erit perdens nec in decimis, oblacionibus, obvencionibus, vel in aliquibus aliis ad eam de jure spectantibus, racione cantuarie duorum capellanorum, quos disposui et ordinavi, assensu et consensu domini Johannis, permissione divina Herefordensis episcopi, et ejusdem loci capituli, inperpetuum divina officia celebrare in capella sancte Margarete de Caures, que sedet in parochia ejusdem ecclesie de Westbury. In cujus rei, etc. Hiis testibus, domino Willelmo le Rous, thesaurario Herefordensi; domino Hervico de Borham; precentore; domino Emerico, cancellario; magistro Petro de Radenoura, archidiacono Salopsire; magistro Willelmo de la Haye, magistro Alano de Creppinge, canonicis Herefordensibus; domino Bartholomeo de Suchley, tunc vicecomite Herefordie; domino Briano de Bromptone; Waltero filio suo; et multis aliis. Datum apud Caures in crastino sancti Mathei, apostoli, anno regni regis Henrici filii regis Johannis quinquagesimo sexto.

1226-1230. *Grant of a mill at Upton Bishop, under specified conditions, to Walter de Horlesdone by bishop Hugh Ffoliot, and confirmation by the chapter.*

Universis, etc., Hugo Folioth, etc. Noverit universitas vestra nos dedisse et concessisse Waltero de Horlesdone pro servicio suo molendinum nostrum de Uptone, cum tota secta de Uptone et cum omnibus pertinenciis suis, et totam terram quam Elfredus, molendinarius, tenuit cum omnibus pertinenciis die quo obiit, et liberum cursum aque ubi melior et utilior ei erit inter terram de Lyntone et terram de Kingestone; et preterea nos et successores nostri totum meremium ad molendinum necessarium

A.D. 1226-1230. et ad omnia pertinencia sua semper, cum opus fuerit, inveniemus, et auxilium ad illa attrahenda, et petras ad idem molendinum necessarias, cum opus erit, attrahere faciemus, tenendum et habendum sibi, etc.; reddendo annuatim nobis et successoribus nostris triginta quatuor solidos et quatuor denarios ad quatuor terminos anni per episcopatum Herefordensem constitutos, et pro omni servicio, exaccione, et demanda. Pro hac donacione et concessione dedit nobis predictus Walterus sex marcas pre manibus, et dat annuatim nobis et successoribus nostris dimidiam marcam plus quam aliquis alius dare consuevit pro eodem molendino. Et volumus et precipimus quod ballivi nostri de Ros et de Uptone distringant super homines et feminas totius ville de Uptone ad sequendum et exercendum molendinum nostrum de Uptone cum omnibus malturis suis, et ibi morari usque dum possint perficere. Et quia volumus, etc.; hiis testibus, Thoma, precentore Herefordensi; Waltero de Bannbury, tunc senescallo nostro; Johanne, ballivo de Ros; Thoma, persona de Waleford; Henrico fratre ejus; Thoma de Caple; Willelmo fratre ejus; et multis aliis. Nos igitur predictam donacionem et concessionem ratam et gratam habentes, etc.; hiis testibus, Thoma, decano; Elya, thesaurario; Willelmo, archidiacono; Rogero de Calberne; Willelmo de Haya; et multis aliis.

1286. *May 9.—A repetition of the entry as to Newland on p. 113.*

1284. *At a visitation by the bishop of Salisbury the monastery of Reading was found to be burdened with heavy debts, and dispersion seemed imminent. The abbot and convent agreed to submit to great reductions in their expenses in order to pay off their debts, and the abbot pledged himself to abide loyally by the agreement and to do nothing without consulting the elder brethren.*

Fol. 50. RADINGES.—In nomine Domini, Amen. R., Dei gracia abbas, et conventus Radinges ad memoriam futurorum. Cum reverendus in Christo pater et dominus, W., Dei gracia Sarisburiensis episcopus, quem querula frequens, et clamosa insinuacio plurimorum, et quasi notoria necessitas ad hoc inducebat ex officii sui debito, nos et monasterium nostrum, jure diocesano sibi subjectum, in capite et in membris, in spiritualibus et temporalibus, anno gracie M°CC° octogesimo quarto, die Martis proxima post

A.D. 1284. festum sancte Lucie, virginis, exactissima diligencia personaliter visitaret, monasterium ipsum adeo in temporalibus collapsum, et variis ac onerosis debitis tam usure quam aliis adeo invenit obligatum, quod pro statu nostro et monasterii nostri reformando unicum et solum dispersionis videlicet videbatur subesse remedium; cumque de persona nostra abbatis tractatum esset quod pro expensis vitandis et oneribus domus attenuandis cum moderata et taxata familia extra domum ipsam stare deberemus ad tempus, et alii de conventu ad loca alia destinari, tandem nos abbas predictus et majores et saniores de conventu nostro in presencia dicti patris constituti, examinatis domus nostre facultatibus, valore annuo possessionum et reddituum nostrorum, et necessariis domus nostre expensis intra et extra, ac quantitate debiti quo tenemur ponderatis diligenter et attentis, fame quin pocius infamie nostre necnon et domus nostre desolacioni in hujusmodi dispersione prospicere cupientes, consideravimus quod nisi indiscretum regimen et simplicitas, ne dicatur infidelitas prepositorum, officium impediat et domus substanciam inutiliter evacuet et consumat, cum modica restriccione expensarum infra breve poterimus, dante Domino, respirare; et malentes ad tempus in loco professionis nostre cum moderata paucitate vivere quam exterius cum infamia et scandalo domus nostre deliciis habundare, nos abbas predictus de expresso consensu fratrum nostrorum onus istud suscepimus in forma et sub pena subscriptis, videlicet quod omnia debita domus nostre quibus in presenti onerata est, per singulas particulas redigantur fideliter in scriptura, et de statu singulorum maneriorum et locorum domus nostre per visum aliquorum, quos dictus dominus episcopus de consensu nostro, priorum, et saniorum de conventu ad hoc deputabit, fidele inventarium conficiatur, de quibus debitis et inventis ne hesitari vel variari possit in futurum fiat memoriale triplicatum, una parte penes dominum episcopum sub sigillo nostro et conventus nostri, alia penes nos sub sigillo domini episcopi et conventus, tercia penes conventum ipsum sub domini episcopi et nostri sigillis in testimonium remanente. Et confidimus de gracia Christi insuper, et expresse promittimus quod, omni tepore et negligencia prorsus explosis, taliter laborabimus, talem custodiam, diligenciam, et industriam intus et extra adhibebimus infuturum, quod maneriis, possessionibus, et locis omnibus in statu quo nunc sunt vel meliori conservatis, conventui nostro et omnibus familiaribus domus de sustentacione sua providebimus

A.D. 1284 honeste, secundum quod in ordinacione super hoc per fratres J. de Kyntone, R. de Jubyn, R. de Northamptone, W. de Wyntone, et W. de Suttone, ad hoc de communi assensu conventus specialiter electos, facta continetur, et de debitis predictis intra unum annum a proximo festo sancti Michaelis numerandum quintam partem exsolvemus, sic deinceps de anno in annum, ita quod monasterium in proximo quinquennio a predicto festo sancti Michaelis numerando liberabitur et acquietabitur omnino; et ne circa hec fraus aliqua fieri possit, si pro solucione hujusmodi facienda novum mutuum contrahatur aliunde, provisimus et ad sancta Dei evangelia corporaliter juravimus quod, preter conscienciam prioris et saniorum de conventu, mutuum nullum de novo contrahemus infra tempus predictum. Et si exigente necessitate opus fuerit, hoc ex certa sciencia et consensu eorum, et debitum ipsum sic de novo contractum redigi in scripturam faciemus, vastaciones nemorum, manumissiones villanorum, seu alienaciones quarumcumque possessionum dictam ecclesiam nostram contingencium, durante termino supradicto, absque prioris et saniorum consilio nullatenus faciemus nec aliqualiter fieri permittemus a quocumque; fratres autem nostros et filios secundum regulam sancti Benedicti et ordinis nostri observanciam cum omni mansuetudine intus et extra tracturi; et si contingat contractum prioratus et rerum nostrarum de Scotia secundum prelocuta preordinatum sortiri effectum, pecunia totaliter exinde proveniens exsolvenda ad manus prioris

Fol. 50b et conventus absque nostri calumpnia vel impedimento perveniet integraliter, de nostro, prioris, et saniorum consilio in usus expediciores ad communitatis commodum committenda; et quia vires et substanciam domus novimus et bona monasterii ad predictam sustentacionem et adquietacionem faciendam cum discreto regimine sufficere posse, intelligimus et recognoscimus sub pena deposicionis et perpetue privacionis ab officio et regimine nostro nos obligamus ad premissa, ita quod si hoc non fecerimus seu contra premissa venerimus quoquo modo, et de hoc summarie absque libelli seu articuli oblacione de plano sine solempnitate, strepitu, seu figura judicii convicti fuerimus coram domino episcopo, cujus arbitrio et diffinicioni in hoc de alto et basso per omnia nos submittimus, possit nos, tanquam hoc ipso de dilapidacione et temeraria administracioni convictos, ab omni administracione, officio, et regimine privare, deponere, et destituere. Cujus decreto, precepto, ordinacioni, et diffinicioni, sponte, pure, simpliciter, et

A.D. 1284. absolute nos per presentes submittimus, et per omnia stare promittimus absque beneficio seu remedio appellacionis, supplicacionis, et cujuslibet impetracionis, quibus omnibus et omni juris auxilio per quod nos contra premissa tueri possemus ex nunc renunciamus expresse. Volumus eciam et concedimus quod nullum de fratribus nostris sine prioris et saniorum concilio ad cellulas nostras vel loca alia extra domum nostram pro mora facienda mittere possimus. Si quem vero rebellem aut communis commodi impeditorem reperiri contigerit in premissis, qui per nos, priorem, et saniores de conventu cohiberi non possit, hoc dicto domino episcopo insinuari curabimus, qui contra rebelles ipsos opem, consilium, et auxilium impendere, et contra eos procedere promisit cum rigore. In quorum omnium testimonium presens scriptum nostro et communi monasterii nostri sigillo fecimus communiri.

1285. *July 29.—Ordinance of the archbishop confirming the provisions of the bishop of Salisbury regarding the abbey of Reading, and adding further and more stringent conditions.*

Littere archiepiscopi.—Frater Johannes, permissione divina Cantuariensis ecclesie, etc. Abbaciam Radinges nuper auctoritate metropolitica visitantes, visa diligenter et intellecta ipsius necessitate monasterii, ordinacionem factam ad relevacionem[1] ipsius inter abbatem et conventum per venerabilem fratrem et coepiscopum nostrum, W., Dei gracia Sarisburiensem episcopum inibi visitantem, cujus ordinacionis scripture presens cedula est appensa, de prudencium consilio confirmamus, et quod omnis tergiversacionis effugium de medio subducatur, adiciendo statuimus ut completo quenquennio, de quo in predicta ordinacione fit mencio, a festo sancti Michaelis in mense Septembri proximo futuro, ut dicitur, numerando, omnes insolite et inopinate circa ardua expense necessarie, quas abbas faciet infra tempus predictum, de consilio discretorum sibi annis singulis allocentur, juxta eciam quod legatus dinoscitur statuisse, teneatur idem abbas coram conventu vel aliquibus ad hoc per collegium deputatis semel in quolibet anno infra quindenam sancti Michaelis distincte, lucide, et aperte reddere racionem, cui raciocinio precipimus duodecim monachos per conventum electos annis singulis interesse, qui quandocumque viderint abbatem in raciocinio notabiliter deficere, ne possit estimacione consimili quod faciendum assumpsit in exoneracione

1—In MS. *revelacionem.*

A.D. 1285 domus a debitis confirmare hoc jussione[1] et auctoritate presencium, suo diocesano teneantur scribere indilate, ut ipse statim remedium adhibeat oportunum. Et si diocesanus ipse, excluso dilacionis periculo, nolit vel non possit ipsorum in hac parte necessitatibus indulgere, id nobis nunciet sine mora. Completis vero quinque annis predictis si inveniatur aliquid notabile insolutum de predicto debito remansisse, si abbas ipse se possit super hoc racionabiliter excusare, promittimus ut sextus annus ad solucionem completam residui sibi in forma consimili concedatur. Alioquin contra ipsum juxta predicte ordinacionis tenorem, cessantibus frivolis excusacionibus et promissionibus, procedatur. Volumus insuper ut abbas ipse interim de omnibus obedienciariis et ballivis domus, communicato regulari consilio, disponat et ordinet, juxta quod necessitati predicte viderit expedire; et omnes monachi suis eum juvent laboribus, prout ipse decreverit ordinare, hoc excepto quod porcio elemosinarii sibi integre perseveret. Istis vero addicionibus nostris cavillaciones excludimus que possent ex abbatis quibusdam protestacionibus suboriri post premissam ordinacionem episcopi, factis, ut dicitur, ab abbate, quibus potestacionibus per ista decernimus esse plenarie satisfactum. Completis vero quinque annis vel sex annis predictis, et monasterio ipso predicto exonerato a debitis vel per defectum exoneracionis abbate a sua administracione ammoto;[2]
Fol. 51. precipimus ordinacionem nostram, pro relevacione vestra dudum factam de consilio discretorum, inviolabiliter observari in omnibus suis articulis, et precipimus ut ad thesaurum veniant omnia bona domus, hiis exceptis que sunt ad elemosinam assignata. Si quis vero obedienciarius in reddendo raciocinio suo inveniatur in arreragiis onerosis, audiatur sua excusacio, si quam habet, et fiat inquisicio indilate per monachum et secularem juratos de fideliter inquirendo et referendo, et nisi inveniatur eorum inquisicio excusacioni predicte verisimiliter concordare, hujusmodi obedienciarius a sua administracione amotus carceri mancipetur donec restituerit vel restitui procuraverit arreragia supradicta. Aliter sine nostra licencia a carcere minime liberetur. Ad hujusmodi autem raciocinium abbatis et obedienciariorum personas advocari fideles precipimus seculares que in raciociniis sunt experte. Datum apud Radinges, iiij° kal. Augusti, anno Dom. M°CC°lxxx° quinto, etc.

1—In MS. *jusione*. 2—In MS. *ammota*.

A.D. 1288. *Jan. 29.—The archbishop complains of the action of some of the suffragan bishops in attacking the privileges of his court, and neglecting the interests of executors, in the case of estates lying in different dioceses, like that of Geoffrey de Aspale.*

Frater Johannes, permissione divina Cantuariensis, etc., venerabilibus fratribus, coepiscopis suffraganeis Cantuariensis provincie universis, salutem et pacem illam que superat omnem sensum. Quam favorabilia sint testamentorum negocia docent non solum canonica sed civilia instituta, verum eciam ipse caritatis instinctus et misericordie affectus, quibus docemur illos celeriter et efficaciter suffragiis[1] catholicis relevare qui, mundi spacium egressi et doloribus incomparabilibus purgatorie agitati, ad eos qui per viam transeunt clamant frenetice[2] ut in eos curent pietatis oculos inclinare. Et quia vota fidelium beneficiis inclinantur, provide fuit in Cantuariensi provincia dudum salubriter ordinatum, et observatum a tempore cujus memoria non existit, ut que ad execucionem testamentorum pertinent, utpote inventarii confeccio et decretum administracionis, et quedam alia que executorum exigunt juramenta et presenciam diversis vicibus corporalem, quantum ad magnates clericos et laicos quorum bona sunt in diversis diocesibus constituta, ad Cantuariensem pertineant archiepiscopatum qui cohercionem rebellium in Cantuariensi provincia optinet generalem, nisi oporteat executores defuncti sumptibus per singulos episcopos circuire pluries pro predictis, et defuncti substancia in parte plurima hujusmodi circuitu consumatur, et retardetur execucio, et relevacio defuncti per consequens differatur que per actus sue extreme voluntati consonos promovetur. E contra quidam de vobis sui non satis memores juramenti, quo se ad servandum non solum jura verum eciam consuetudines et libertates Cantuariensis ecclesie solempniter astrinxerunt, utinam non spiritu cenodoxie aut philargirie servi facti, se ad aliud[3] in hoc dedecens consilium inclinarunt ut sibi arrogent novo more, ut dicitur, auctoritatem pro sua diocesi constituendi inventarii executoribus hujusmodi concedendi, set et administracionis bonorum hujusmodi dispensande, reservato sibi nichilominus complemento negocii, jure scilicet raciocinii reddendi, cum tamen impossibile vel saltem nimis difficile sit per hanc viam ad veram pertingere quantitatem bonorum hujusmodi agnoscendam, aut necesse erit super eadem materia coram diversis judicibus respondere. Hec autem presumpcionis audacia et prejudicium ecclesie nostre nuper

1—In MS. *suffraganeis*. 2—In MS. *crenetice*. 3—In MS. *alios*.

A.D. 1288. nostris insonuerunt auribus ex hiis que, impedimento hujusmodi prestito, executoribus bone memorie magistri Galfridi de Aspale, qui bona habebat in diversis diocesibus, acciderunt. Nobis enim in simplicitate innocencie dormientibus hec subito per provinciam zizania seminavit quidam quem putabamius circa alia vigilare, non effugiturus, ut credimus, iram Dei. Nos igitur, non valentes hanc ecclesie nostre injuriam dormitantibus negligere palpebris et sana consciencia tolerare, vos omnes et singulos rogamus, hortamur, et monemus in Domino, vobis nichilominus in virtute obediencie Fol. 51b. precipiendo mandantes, quatinus a talibus Dei et nostri molestiis de cetero desistatis, nec in facinus perjurii solempnis et in lesionem libertatis Cantuariensis ecclesie specialis, cujus transgressioni anathema constat esse connexum, ausu proprio vel pocius prophano incidatis, ne patri et matri honorem detrahatis debitum, ne pacis vinculum dissolventes quicquid unanimiter in posterum fieri poterit, quantum in vobis est, non sine periculo dirumpatis, ne adversariis nostris detur materia tantum collegium dividendi, ac permittatis predictos executores dicti magistri Galfridi juxta decretum nostrum bona ejusdem libere dispensare, presertim cum non fuerit intencionis nostre hujusmodi decreto vestris derogare juribus, quin libere possitis exigere ab eisdem illa in quibus predictus defunctus tenebatur vobis aut vestris aut ecclesiis aut parochianis aliqualiter, que ad vestrum officium aliis ex causis pertinebant. Ad hec autem voluntates vestras eo favorabilius inclinetis quo alioquin rigore dimisso vobiscum agere studuimus graciose, et ingratitudinis nota est plurimum detestanda. Quid autem super hoc facere decreveritis nobis, cum per eosdem executores fueritis requisiti, fideliter rescribatis. Valete semper in Christo et virgine gloriosa. Datum apud Croydone, iiij° kal. Februarii, anno Dom. M°CC°lxxxvij°, ordinacionis nostre x°.

July 12.—Indulgence of forty days granted by the bishop for contributions to the building of the conventual church of Pershore.

Indulgencia de Persora.—Universis, etc., Ricardus, etc. Obsequium Deo gratum agere opinamur quociens animos fidelium devotorum ad opera caritatis propensius excitamus. Ad Dei igitur omnipotentis misericordiam, gloriose virginis Marie, genetricis ipsius, beati Ethelberti, regis ac martiris, omniumque sanctorum meritis et intercessionibus confidentes, omnibus parochianis nostris

A.D. 1288. et aliis, quorum diocesani hanc nostram indulgenciam ratam habuerint, vere de peccatis suis contritis, penitentibus, et confessis, qui ad construccionem seu ad reparacionem conventualis ecclesie de Persora, Wygorniensis diocesis, aliquid de bonis a Deo sibi collatis contulerint, subsidia caritatis quadraginta dies indulgencie auctore Domino concedimus per presentes, post construccionem seu reparacionem ecclesie memorate robore carituros. Volumus eciam et concedimus de nostra gracia speciali quod, cum nuncii ecclesie memorate ad archidiaconos, officiales, decanos, rectores, vicarios, et parochiales ministros in nostra Herefordensi diocesi constitutos accesserint in subsidium reparacionis ejusdem fidelium elemosinas petituri, ipsos in hujusmodi consueto [officio] admittatis benigne, permittentes eos elemosinas taliter colligendas libere percipere et integraliter secum ferre, ut ob hoc et alia bona que feceritis tam vos quam alii nostri subditi, qui eisdem in hac parte manum porrexerint adjutricem, ab omnium bonorum retributore in celis possitis percipere premium sempiternum; hac nostra concessione ultima quo ad dictos questuarios nuncios admittendos post biennium a tempore date presencium minime valitura. In cujus rei, etc. Datum apud Wyteburne, iiij° id. Julii, anno gracie M°CC° octogesimo octavo, etc.

1292. *June 26.—The bishop inhibits the archdeacon of Westminster from any legal proceedings against the vicar of St. Martin's church, Hereford, who, as a crusader, is protected by papal indult from being sued out of his own diocese.*[1]

Pro crucesignatis non vocandis.—Venerande religionis ac discrecionis viro, domino archidiacono Westmonasteriensi, judici, ut asseritur, a sede apostolica delegato, et ejus commissario in hac parte Ricardus, etc. Cum omnibus regni Anglie crucesignatis a sede apostolica specialiter sit indultum ut nullus eorum, qui paratus sit coram suo ordinario de se querelantibus respondere, extra suam diocesim trahi possit in causam per litteras apostolicas non facientes expressam mencionem de hujusmodi indulto, ac omnibus episcopis dicti regni a sede eadem insuper sit concessa potestas tuendi et defendendi subditos suos crucesignatos, ne contra indultum hujusmodi indebite pregraventur, vosque discretum virum, perpetuum vicarium ecclesie sancti Martini, et capellarum omnium sanctorum et sancti Petri de Bollingehope, nostre Herefordensis

1—A later insertion in the register.

A.D. 1292. civitatis et diocesis, crucis caractere insignitum, ad instanciam fratrum sancti Antonii, qui se gerunt pro rectoribus predictarum ecclesiarum et capellarum, coram vobis evocari mandastis per litteras apostolicas non facientes de privilegio crucesignatis indulto aliquam mencionem, ipsum contra vim et effectum hujus indulti indebite molestando, licet dictus vicarius crucesignatus paratus sit et paratus extiterit coram suis ordinariis in forma juris dictis fratribus sancti Antonii et omnibus de se querelantibus respondere, eminenciam vestram reverencia qua decet requirimus et rogamus, vobis nichilominus auctoritate apostolica qua fungimur in hac parte, in virtute obediencie qua dicte sedi apostolice estis astricti, firmiter tenore presencium inhibemus, ne amodo dictum Johannem coram vobis in causa trahatis, nec ei gravamen aut molestiam inferatis contra tenorem privilegii memorati. Quicquid contra ipsum actenus attemptatum fuerit in hac parte, vel in posterum contigerit attemptari, illud in irritum penitus revocamus et nullius decernimus esse momenti, tanquam contra hujusmodi privilegium attemptatum. Voluntatem vestram, si placet, super hiis et aliis nobis significare velitis per presencium portitorem. Datum apud Sugwas, vj° kal. Julii, anno Dom. M°CC° nonagesimo secundo.

1288 *April 30.—Appeal to the pope from the archbishop's attack upon episcopal jurisdiction made by the bishop of Hereford at Kensington.*

Fol. 52. PRIMA APPELLACIO FACTA APUD KENSINGTONE.—Memorandum quod, cum venerabilis pater, Ricardus, etc., quandam litteram reverendi patris, domini Johannis, Cantuariensis archiepiscopi, etc., sibi ac ceteris omnibus episcopis Cantuariensis provincie directam, cujus tenor de verbo ad verbum superius[1] continetur, receperit et inspexerit, ac ex contentis in ipsa ex verisimilibus aliis conjecturis timens sibi et ecclesie sue, subditis suis et sibi adherentibus, in hoc facto posse prejudicium generari, si se ipsum et ipsos juris remedio non muniret, ad sedem apostolicam legitime provocavit et appellavit, super eisdem provocacione et appellacione sub eo tenore qui sequitur fieri fecit publicum instrumentum:—In nomine Domini, Amen; anno nativitatis ejusdem M°CC°lxxx° octavo, secundum cursum ecclesie Anglicane, indiccione prima, die tricesima mensis Aprilis, in presencia mei notarii infrascripti et testium infrascriptorum, venerabilis pater, Ricardus, etc.,

1—p. 170.

A.D. 1288. ponens verba sua in ore discreti viri, magistri Stephani de Montegomeri, sub eo qui sequitur tenore, in hospicio suo in domibus rectorie ecclesie de Kensingtone, Londoniensis diocesis, provocavit et appellavit in scriptis. In nomine Domini, Amen. Cum nos Ricardus, etc., quandam litteram reverendi patris, domini Johannis, etc., ostensam nuper nobis et sub sigillo suo exhibitam receperimus et inspexerimus eandem, in forma que sequitur scribi fecimus :—

Littera domini Cantuariensis.—Frater Johannes, etc., venerabilibus fratribus, coepiscopis suffraganeis Cantuariensis provincie universis, salutem et pacem illam que exsuperat omnem sensum *(ut supra*, p. 170). Datum apud Croindone, iiij° kal. Februarii, anno Dom. M°CC°lxxx° septimo, etc. Cumque jure dictante metropolitanus jure potestatis ordinario non habeat in subditis sui suffraganei jurisdiccionem, exceptis pro quibusdam articulis cum quibus casus de quo fit mencio in littera archiepiscopi memorata nullam habeat similitudinem, et advertentes notarium esse tam nostram matricem ecclesiam Herefordensem quam nos et predecessores nostros, ejusdem ecclesie episcopos, fuisse in possessione vel quasi juris exercendi jurisdiccionem, et usum habendi circa ea que ad testamentorum nostrorum subditorum pertinent execucionem, videlicet probacionem ipsorum, recipiendi administracionem bonorum hujusmodi, executoribus tradendi, ac exigendi juramenta de inventario fideli faciendo et de raciocinio reddendo fideliter, et hoc a tempore cujus memoria non existit, ac in hujusmodi usu et possessione vel quasi adhuc existimus ; set quia super hujusmodi jure et possessione nostra et ecclesie Herefordensis predicte, et aliorum coepiscoporum suffraganeorum provincie Cantuariensis, quorum interest in premissis potissime, intelleximus, tenuimus, et adhuc tenemus nunquam fuisse contrarium pro certo in curia Cantuariensi vel alibi canonice ordinatum, seu a longo tempore, et maxime consuffraganeis seu predecessoribus nostris aut nobis vel subditis nostris scientibus et pacientibus observatum, coram vobis testibus infrascriptis, ad hoc vocatis specialiter et rogatis, protestamur et constanter asserimus, evidenterque timentes, tam ex premisso mandato nobis exhibito quam ex aliis verisimilibus, ne idem dominus archiepiscopus, per se vel per alium, in genere seu in specie, occasione predicta in nos, ecclesiam nostram, aut subditos nostros quoscumque seu nobis adherentes in hoc casu, aut bona nostra suspensionis, excommunicacionis, denunciacionis, aut interdicti sentencias

A.D. 1288 seu monicionis, inhibicionis, sequestracionis, aut cohercionis alterius cujuscumque exerceat quoquo modo, sacrosanctam sedem apostolicam coram vobis testibus in hiis scriptis provocamus et appellamus, supponentes nos, ecclesiam nostram, jura, possessiones, et omnia bona nostra, subditorum nostrorum et nobis adherencium in hac parte, proteccioni, defensioni, et tuicioni sedis apostolice memorate. Ad hec adheremus appellacioni et provocacioni interjecte in hoc facto per venerabilem fratrem, dominum Oliverum, Dei gracia Lincolniensem episcopum, eandem quantum nostri, ecclesie nostre, et subditorum nostrorum et nobis adherencium quomodolibet juris, consuetudinis, seu possessionis defensionem seu conservacionem respicit ratificantes. Facta fuerunt omnia que superius scribuntur die, loco, anno, et indiccione prenotatis, presentibus magistro Rogero de Sevenake, canonico Herefordensi; magistro Johanne de Sancto Claro; domino Johanne de Suynefeud, canonico Herefordensi; magistro Stephano de Montegomeri; domino Ricardo
Fol. 52b de Sandwyco; domino Willelmo de Mortone, capellano, testibus, ut premittitur, vocatis et rogatis. Ego Hugo Hugonis Ernaldi de Rowelle, Lincolniensis diocesis, publicus imperiali auctoritate notarius, provocacioni et appellacioni predictis, die, loco, anno, et indiccione prefatis, et omnibus aliis articulis, quatinus factum contingunt venerabilis patris, domini Ricardi, etc., una cum testibus supranominatis interfui, et ea omnia vidi et audivi, scripsi et in presenti forma ad preces et rogatum ejusdem patris, etc., redegi, et signo meo et nomine roboravi et signavi.

May 3.—The appeal of the bishops of London, Lincoln, Hereford, Exeter, and Ely to the pope against the attack on their jurisdiction, as read before the archbishop at Lambeth.

In Dei nomine, Amen. Anno Dom. ac indiccione predictis, mensis Maii die iiij°, circiter horam terciam, in presencia notarii subscripti et aliorum, venerabiles patres, domini Ricardus, Londoniensis; Oliverus, Lincolniensis; Ricardus, Herefordensis; Petrus, Exoniensis; et Johannes, Elyensis, Dei gracia episcopi, in camera reverendi patris, domini Johannis, Dei gracia Cantuariensis archiepiscopi, etc., apud Lamheuthe congregati fecerunt, constituerunt, et ordinaverunt magistrum Johannem Lovel, clericum presentem, organum sue vocis, ponentes verba sua in ore ejusdem magistri Johannis ad legendum suo nomine quandam appellacionem et provocacionem in scriptis. Qui quidem magister Johannes easdem

A.D. 1288. appellacionem, etc., nomine dictorum episcoporum in presencia domini archiepiscopi, a garderoba camere prenotate exeuntis, et per medium camere ejusdem progredientis usque ad oratorium quoddam a latere ejusdem camere ex parte orientali, legere statim incepit et inceptas usque ad finem earum legendo continuavit sub forma sequenti :—

Appellacio apud Lamhuthe facta.—In Dei nomine, Amen. Quantumcumque sub pastoralis cura regiminis sit honoris quod allevat et extollit tanta preditum dignitate, est eciam et sub illa quod premit eum qui per incuriam negligenter in commissi sibi gregis gubernaculo tam proprium quam subditorum dispendium conniventibus oculis pretermittit, dum conspiciens aditum patere periculo, salubri remedio non se munit. Sane quia venerabilis pater, dominus Johannes, etc., suis nuper suffraganeis universis Cantuariensis provincie mandatum quod sub hoc dicitur emisisse tenore :— Frater Johannes, etc. (*ut supra*, p. 170). Proinde cum ad nos, Ricardum, Dei gracia Londoniensem, etc., episcopos, et ad nostras ecclesias et non ad alium, testamentorum subditorum nostrorum quorumlibet, ut et de magnatibus attenditur tam clericorum quam laicorum, habencium terras aut possessiones vel alia quecumque bona in nostris et consuffraganeorum nostrorum diocesibus, quocumque eos contigerit exspirare, sive condito testamento vel intestato decedant, probaciones et executorum juramenta recipere ac administracionem saltim bonorum que in nostris sint inventa diocesibus, sive ecclesiastica fuerint vel mundana, executoribus concedere, necnon eos ad reddendum inde compotum cohercere, et de intestatorum bonis ordinaria auctoritate disponere pertineat, tam de optenta et approbata consuetudine ab olim quam de jure communi, nosque et predecessores nostri hujusmodi juribus et consuetudinibus hactenus fuerimus semper usi, a tempore cujus memoria non existit, licet forsan dictus archiepiscopus pro se proponat, ut premittitur, contrarium hujusmodi rei, videlicet in Cantuariensi provincia dudum ordinatum fuisse et eciam observatum, ut que ad execucionem testamentorum pertinent, et executorum exigunt juramenta, quantum ad magnates et clericos ac laicos quorum bona sunt in diversis diocesibus constituta, ad eum jure metropolitico debeant pertinere, prout hec et alia a quibus occasionem assumpserat taliter rescribendi in dicto mandato plenius sunt contenta, que nec scimus nec credimus nec unquam intelleximus esse vera, salva gracia rescribentis, nos volentes nobis, ecclesiis

A.D. 1288 nostris, ac nostris subditis universis, ne incurramus super hiis aliquam lesionem, omni quo poterimus et tenemur remedio providere, neque nobis impingi valeat quod per connivenciam ecclesiarum nostrarum jura sivimus deperire, ab ordinacione de qua archiepiscopus ipse in suis facit litteris mencionem, et jus sibi in hac parte metiri videtur, ac decreto quod in nostrum et aliorum consuffraganeorum suorum prejudicium et injuriam interposuisse se dicit, quorum copiam nobis fieri petimus atque dari, eo quod nostra ex causis predictis proponimus interesse, que si nobis denegata fuerint vel non facta, gravamur immodice nimirum, cum de libertatum et jurium nostrorum tam dictarum ecclesiarum et nostre jurisdiccionis subversione tractetur, necnon a mandato, monicione, et exhortacione predictis velud injustis, et quolibet gravaminum premissorum ad sacrosanctam sedem apostolicam appellamus in scriptis, et apostolos petimus cum effectu. Dicimus eciam et testato coram vobis, personis publicis et honestis, profitemur expresse quod prefatus archiepiscopus ex ordinacione vel decreto predictis aliquod sibi non potuit jus metiri, cum nec sic ordinatum fuerit ut pretendit, nec observatum ab aliquibus suffraganeis Cantuariensis provincie ullis unquam temporibus retroactis, set omnia illa et singula, que pro nostris possessione et juribus in hac parte superius enarrata, ab antiquo fuerunt et adhuc sunt per totas nostras dioceses adeo publica, manifesta, et notoria, atque vera quod nulla poterunt tergiversacione celari, prout sumus et erimus, Deo dante, detegere et docere parati coram competenti judice, locis et temporibus oportunis, per viam notarii aut alio legitimo quovis modo. Ceterumque ex causis probabilibus et verisimilibus conjecturis conjicimus, et ex eo potissime formidamus, quod dictus archiepiscopus, in possessionis et juris nostri et ecclesiarum nostrarum prejudicium, jurisdiccionem nostram super premissis usurpare et perturbare molitur, prout de hoc suum mandatum predictum prestat probatissimum argumentum, ne ipse archiepiscopus, vel quivis alter mandato, vice, vel auctoritate sua, contra nos nostrasque ecclesias nobisve adherentes aut nostros quoscumque subditos de facto prorumpat forcius in gravamen mandando, monendo, citando, excommunicando, suspendendo, interdicendo, sequestrando, privando, seu judicialiter vel extra judicium spoliando jure et possessione predictis, seu aliter contra nos et ipsos quomodolibet procedendo, ad dictam sedem provocamus et appellamus in scriptis petendo apostolos iterato, et protestantes quod has nostras appellaciones

A.D. 1288. faciemus congruis loco et tempore coram hiis quorum interest solempnius nominari, nos nostrasque ecclesias et omnes nobis adherentes cum nostris omnibus possessionibus, juribus, pertinenciis, atque bonis supponimus tuicioni et proteccioni sedis superius annotate.

May 4.—Further proceedings at Lambeth and renewed appeal.

In Dei nomine, Amen. Anno et indiccione predictis, mensis Maii die quarto, circa horam meridianam, in presencia notarii subscripti ac aliorum notariorum constitutis coram venerabili patre, Johanne, etc., in camera sua apud Lamhuthe, reverendis patribus, dominis Ricardo, Dei gracia Londoniensi; Olivero, Lincolniensi; Petro, Exoniensi; Ricardo, Herefordensi; et Johanne, Elyensi, episcopis, idem dominus Cantuariensis discretos viros, magistros Petrum de Sancto Mario, archidiaconum Surreye, et Adam de Hales, canonicum Cicestrensem, clericos suos familiares ibidem tunc presentes, asssignavit ad dictos dominos episcopos audiendum in hiis que eidem domino archiepiscopo fuerant exposituri. Qui quidem episcopi fecerunt, constituerunt, et ordinaverunt in dicti patris presencia magistrum Johannem Lovel, clericum tunc ibidem presentem, organum sue vocis ad innovandum quasdam appellaciones et provocacionem per ipsos episcopos ad sedem apostolicam prius interpositas, et easdem dictis auditoribus notificandum. Quas dictus magister Johannes dictis domini archiepiscopi clericis incontinenti legit et eis notificavit sub hac forma:—In Dei nomine, Amen. Quantumcumque sub pastorali cura regiminis, etc. (*ut supra*, p. 176). Quo facto venerabilis pater, dominus Ricardus, Dei gracia Londoniensis episcopus supradictus, ad peticionem magistrorum P. et A. prescriptorum auditorum, ut premittitur, deputatorum a venerabili patre, domino Cantuariensi, et in eorum presencia Edmundo de Verduna, notario publico, [easdem] tradidit rogans eundem, necnon Adam de Bechles, similiter notarium publicum, quod tam super tradicione quàm tenore innovacionis earundem provocacionis et appellacionum, in virtute juramenti sui prestiti, sibi et consuffraganeis suis superius nominatis publicum facerent instrumentum, et dictis auditoribus copiam facerent earundem. Et sciendum quod recitacioni predicte appellacionis et innovacioni ejusdem interfuerunt de familia domini Herefordensis magister Stephanus de Montegomeri, Willelmus de Mortone,

A.D. 1288. presbyteri, et Reginaldus de la Bokelaunde, una cum aliis ceterorum episcoporum appellancium familiaribus, et aliis pluribus fidedignis.

A warning from the archbishop was read by John de Beccles who refused at first to give the bishops a copy of it, but on the next day in the chapter house at Westminster it was agreed that the archbishop would defer further assertion of his rights till the next synod of the bishops.

Fol. 53. Et dum dicte appellacionis prefata innovacio, ut premittitur, legeretur Johannes de Bechles, uxoratus, in cujus ore dictus dominus Cantuariensis posuerat verba sua, quandam cedulam recitavit astans auditoribus supradictis cujus tenor inferius continetur, cujusque copia ex parte dictorum episcoporum ab eodem instantissime petebatur pro eo quod eorum intererat seu tangebat eosdem. Ipse vero frivole se excusans ipsius cedule copiam eisdem episcopis facere seu tradere recusavit. In crastino vero diei predicte, videlicet in vigilia circumcisionis dominice, episcopi supradicti in capitulo Westmonasterii congregati, domino Exoniensi excepto qui per procuratorem comparuit, tunc ibidem premissa primo protestacione solempni quod in prejudicium juris, consuetudinis, seu libertatis Cantuariensis ecclesie, conjuraciones, conspiraciones, seu conventicula aliqua facere minime intendebant, set pocius juri, consuetudini, possessioni, et libertati ecclesiarum suarum juris remedio providere, super qua quidem protestacione notariis publicis ibidem presentibus fieri preceperunt publicum instrumentum, de actis hujusmodi aliquamdiu adinvicem conferebant, a quibus denuo extitit ordinatum quod venerabilis pater, dominus J., Elyensis episcopus, discreti viri, domini archidiaconus Middlesexie, et cancellarius sancti Pauli, Londoniis; magistri Johannes Lovel et Johannes de Selinstone, dominum archiepiscopum adirent et ex parte episcoporum humiliter peterent ab eodem quod permitteret ipsis episcopis uti libere jure suo, quantum ad ea que in dictis provocacione et appellacionibus sunt contenta, Cantuariensis ecclesie jure salvo, et quod idem archiepiscopus supersederet omnino quo ad ea que demandavit universis episcopis Cantuariensis provincie, in quantum tangunt testamenta magistrorum Ade de Philleby, R. de Fremingham, et G. Haspal usque ad proximam congregacionem episcoporum; et quod magistri Walterus de Wottone et Symon de Wymondham, clerici, ab eodem archiepiscopo peterent et reciperent copiam cedule supradicte per dominum Johannem de Bechles, ut

A.D. 1288. premittitur, recitate. Qui omnes in crastino ascensionis dominice, videlicet nonis Maii, apud Northflete ad dominum archiepiscopum accedentes, protestacione premissa quod per peticionem hujusmodi non fieret prejudicium cuicumque quo ad prosecucionem provocacionum et appellacionum suarum, tandem apud ipsum egerunt ut hec omnia concederet et annueret sub tali modo seu forma, videlicet quod si executores dictorum magistrorum ad aliquem venirent episcopum pro administracione aliqua optinenda, bene permitteret quod hoc fieret, ipso scilicet connivente, non tamen factum hujusmodi approbaret vel revocaret; reddicione compoti in suspenso usque ad proximam congregacionem episcoporum nichilominus remanente. Quo facto dominus archiepiscopus quemlibet in recessu suo admisit ad osculum vocando ipsos pacis nuncios ac justicie zelatores. Forma concessionis hujus ex altera parte hujus folii continetur.

The terms of the warning of the archbishop and penalties threatened by him as read by John de Beccles before the bishops.

Optenta vero copia cedule supradicte lecte per Johannem de Becheles cujus tenor talis est:—In nomine Dei, Amen. Cum, sicut tenetur, et ex causis, factis, et quampluribus verisimilibus conjecturis, intelleximus nos frater Johannes, etc., quod quidam, tam pontificali dignitate fulgentes quam inferioris clericatus honore gaudentes, provincie nostre Cantuariensis, bonum obediencie et sue vinculum professionis contempnentes, et libertatem maternam persequentes, nostra et ecclesie nostre jura, libertates, consuetudines, possessiones, jure vel quasi hactenus optenta, approbata, et observata, machinacionibus, conspiracionibus, et conjuracionibus diversis infringere, perturbare, et violare machinantur et diversimode moliuntur, unde nos frater Johannes, etc., auctoritate Dei omnipotentis, gloriose virginis Marie, beati Thome, martiris, quondam archiepiscopi Cantuariensis, et nostra ipsos hortamur efficaciter et monemus, sub penis suspensionis et interdicti ab officio et ministerio pontificali in episcopos et majoris excommunicacionis in ceteros clericos inferioris gradus, quas exnunc proferimus in hiis scriptis, si hortacioni et monicioni premissis non paruerint, ut a predictis machinacionibus, etc., et ab effectu earundem totaliter desistant, et de presumptis in hac parte infra octo dies a tempore hortacionis hujus satisfaciant competenter; alioquin se

A.D. 1288. noverint hujusmodi sentenciis involutos esse juxta formam superius annotatam.

Further notice of appeal against the action of the archbishop read at Northfleet.

Magister Walterus de Wottone et Symon de Wymondham, clerici supradicti, ab eodem domino archiepiscopo apud Northflete sub eo tenore qui sequitur, provocarunt et solempniter appellarunt:—In nomine Domini, Amen. Cum venerabiles patres, domini Ricardus, Londoniensis, etc., episcopi, nuper a reverendo patre, domino Johanne, etc., ad sedem apostolicam ob quedam certa gravamina comminata pariter et illata legitime provocaverint et appellaverint, tam pro se quam pro aliis quibuscumque sibi adherentibus in hac parte, prout in eisdem provocacionibus eidem domino archiepiscopo plene notificatis plenius continetur, ac dictus dominus, non obstantibus provocacionibus prenotatis set pocius vilipensis, tam episcopis quam clericis Cantuariensis provincie imposuerit seu impegerit[1] machinaciones, conspiraciones, et conjuraciones diversas contra bonum obediencie et vinculum sue professionis, contra jura, etc., ecclesie Cantuariensis hactenus, ut dicit, optenta, ipsos in genere hortando pariter et monendo sub penis suspensionis et interdicti ab officio pontificali, etc., quas extunc in scriptis protulit, si hortacioni non paruerint, ut a predictis machinacionibus, etc., desisterent et de presumptis, etc., satisfacerent competenter; alioquin se hujusmodi sentenciis involutos esse nullatenus ignorarent; ego Walterus de Wottone, clericus dictorum dominorum, etc., et Simon de Wymondham, clericus, prefati domini Godefridi, Wygorniensis episcopi, procuratores, metuentes ex premissis et aliis verisimilibus et probabilibus conjecturis posse dictis dominis nostris, nobis et aliis quibuscumque sibi adherentibus in hac parte, in futurum prejudicium generari, dum licet dicti domini nostri seu alii quicumque eis adherentes jura, libertates, etc., ecclesie Cantuariensis infringere, violare, seu perturbare nullo modo intendant, nec machinaciones, etc., moliri aliqualiter contra ipsam, set pocius jura, etc., ecclesiarum suarum illibata et intacta pro viribus observare, idem dominus archiepiscopus moniciones, etc., in genere, ut premissum est, factas seu impactas[2] dominis nostris seu alicui eorum nobis seu quibuscumque aliis sibi in hac parte adherentibus, de facto in specie

1—In MS. *impixerit.* 2—In MS. *impictas.*

A.D. 1288. imponere seu impingere valeret quoquo modo, malentes prevenire quam preveniri, a predictis monicionibus et hortacionibus machinacionum, etc., in quibus dictis dominis nostris vel alicui eorum, etc., prejudicium posset aliqualiter ex premissis iminere, sacrosanctam sedem apostolicam in hiis scriptis provocamus, et apostolos petimus, et protestamur quod has nostras provocaciones et appellaciones congruis loco et tempore, coram hiis quorum interest, faciemus solempnius innovari; et submittimus dominos nostros prescriptos et eorum ecclesias, jura, etc., proteccioni et tuicioni sedis sepius memorate.

May 13.—The foregoing forms of appeal were read before witnesses in the presence of the bishop of Hereford at Earley.

Fol. 53b. Eodem supradicto xiij° die Maii, videlicet in octabis ascencionis Domini ante horam primam, recepit dictus dominus Ricardus, etc., provocacionem et appellacionem predictas et statim recitari fecit, ratificavit, seu innovavit easdem apud Arleye in presencia testium subscriptorum, etc., videlicet magistri Gilberti de Suynefeud, cancellarii Herefordensis; domini Johannis de Suynefeud, canonici Herefordensis; magistrorum Stephani de Montegomeri et Ade de Wakehurst; domini Johannis de Kemeseye et Willelmi de Mortone, capellanorum; Bartholomei de Gatesdene, Roberti et Radulfi, clericorum; Stephani de Suynefeud; Thome de la Dane; Reginaldi de la Boklaunde; Willelmi de Cantilupo; et Roberti Deynte.

Letter which it was proposed to circulate in each diocese, describing the aggressive action of the archbishop, and defining the limits of obedience to be paid to diocesan and primate respectively.

Littera per singulas dioceses dirigenda si pax, cujus forma inferius continetur, inita non fuisset.—Ricardus, etc., licet sub quante devocionis obediencia uberi nos una cum omnibus nostris consuffraganeis Cantuariensis provincie eidem sacre sedi, et archiepiscopis qui pro tempore fuerint, paruisse hactenus innocenter actus detexerint successivi, quod eciam indeficienti constancia nos facturos, et quatinus sine nostrarum ecclesiarum prejudicio poterimus, pretacte sancte ecclesie Cantuariensis libertates et jura perpetuo defensuros publice protestamur, dominus tamen Johannes,

A.D. 1288. etc., suis non contentus finibus, quod dolemus, verum de immerita satagens repensiva,[1] quem pocius sub diutine dissimulacionis periculo circa Anglicane ecclesie libertatum consolidacionem laborasse speravimus non cessurum,[2] approbacionem testamentorum quorumcumque magnatum, tam clericorum quam laicorum, bona habencium in diversis diocesibus provincie Cantuariensis, utpote inventarii confeccionem et decretum administracionis, et quedam alia que executorum exigunt juramenta et presenciam diversis vicibus corporalem, et completo negocio raciocinii reddendi audicionem, que semper hucusque tam de jure quam de consuetudine, presertim quo ad bona in nostris diocesibus existencia, ad nos diocesanos et ecclesias nostras spectasse et adhuc pertinere notorie dinoscuntur, quibus eciam jure et consuetudine, nos et predecessores nostri usi sumus, a tempore cujus memoria non existit, pacifice et quiete et adhuc utimur inpresenti, sub specie quadam pietatis canonice sibi et ecclesie Cantuariensi acquirere seu verius usurpare contra sancciones canonicas et in nostrarum ecclesiarum prejudicium nititur novo more, super quibus quedam decreta juri nostro prejudicialia nobis ignorantibus nec vocatis interposuisse asseritur, dictusque pater, prout in ipsius mandatis suis suffraganeis nuper missis plenius dicitur contineri, nobisque et ceteris suffraganeis suis in sua congregacione ultima constitutis, quedam mandata minus canonica injungendo, contra que et eorum quodlibet, necnon quecumque ex hiis sequi poterunt, nos, ecclesie nostre, nostri subditi et adherentes nobis quocumque modo, appellacione et provocacione legitimis ad sacrosanctam sedem apostolicam interjectis, et eidem patri dudum congruis loco et tempore notificatis, defendimur canonice et munimur; verum quia quem tam voluntarie novimus processisse ejusdem erroris semita ad execuciones de facto, cum de jure nequeat, velle procedere graviores verisimiliter formidamus, vos et omnes et singulos rogamus, monemus, et hortamur in Domino quatinus clerum et populum nobis commissum super nostre defensionis justicia efficacius informantes, ipsos ad rogandum Altissimum pro conservacione juris sponse nostre et vestre matricis ecclesie sancte totis viribus inducatis, vobis omnibus et singulis in virtute obediencie et sub pena canonice districcionis nichilominus inhibentes ne ad prefati patris, domini Johannis, etc., quodcumque mandatum minus canonicum in hac parte, pretextu cujus nobis vel nostris defensionis

1—lucre. 2—In MS. *cissuram.*

A.D. 1288. copia subtrahatur, seu alias valeamus in personis aut rebus indebite pregravari, execucionem aliquam facere presumatis, aut in nostris ecclesiis fieri permittatis; in ceteris quibuscumque mandatis canonicis et, quatenus eidem juri metropolitico vos convenit obedire, obedienciam cum reverencia congrua exhibentes; quod eciam nos ipsi adimplere parati sumus et semper erimus, Deo teste. Quid autem facere decreveritis in hoc facto, [et] hujus mandati nostri celerem publicacionem nobis cum istarum serie sine more dispendio rescribatis. Valete. Datum . . .

The terms of the agreement referred to above between the archbishop and his suffragans that no changes shall be made with regard to the probate of wills before the next episcopal synod, which is not to meet until Michaelmas.

Forma Pacis de qua fit mencio supra.—Memorandum quod, cum nuper inter venerabilem patrem, dominum archiepiscopum Cantuariensem, et suos suffraganeos super testamentorum execucionibus subditorum suorum esset discordia suscitata, tandem, venerabili patre, domino Eliensi episcopo, et aliis quibusdam viris peritis interponentibus partes suas, placuit domino Cantuariensi quod in magistrorum Galfridi Aspale, Ade de Fylebi, et Radulfi de Freningham testamentorum negociis usque in proximam futuram congregacionem fratrum nichil amodo innovetur, et permittit idem dominus Cantuariensis quod dictorum testamentorum executores faciant, si voluerint, suis diocesanis episcopis quicquid sibi fieri in hujusmodi negociis hactenus consuevit. Ad hoc tamen executoribus ipsis expressum non prebebit assensum nec eis, ne id faciant, inhibebit. Tollerabit eciam prefatus dominus Cantuariensis interim pacienter quod in aliis testamentorum negociis decedencium et bona habencium in diversis diocesibus iidem suffraganei sui omni jure et possessione gaudeant quibus predecessores sui et ipsi hactenus sunt gavisi, sue Cantuariensis ecclesie salvo jure, et quod possit in posterum sicut prius, si ad suam curiam Cantuariensem recurratur in testamentorum negociis, recurrentibus justiciam exhibere, prout hoc alias condictum extiterat inter fratres; et concordatum est insuper inter dictum dominum archiepiscopum et pacis mediatores predictos pro suffraganeis antefatis quod executores testamentorum quorumlibet de bonis quorum est concessa administracio, vel eciam sive ab archiepiscopo sive ab episcopis concessura, interim possint administrare fideliter et exsolvere tam

A.D. 1288. debita quam legata, dum tamen bona residua remaneant sub sequestro, et compotorum reddicio suspendatur usque ad congregacionem pretactam. Et super hiis omnibus, et aliis hujusmodi testamentorum negocia contingentibus, dissimulabit dictus dominus archiepiscopus, ut concessit, usque ad congregacionem predictam, nec aliqua suffraganeis suis mandata interim immittet exaspera, sicut fecit, set sub spe pacis conquiescent omnia, et super appellacionibus episcoporum impetraciones cessabunt absque prejudicio cujusvis defensionis aut juris. Item idem concessit quod non anticipabitur tempus consuetum, videlicet in quindena post festum sancti Michaelis. Hoc ultimum non est alibi quam hic scriptum.

Aug. 1.—Nicholas, the new abbot of Flaxley, promises canonical obedience to the bishop.

Professio fratris Nicholai, abbatis de Flexele, quam fecit domino Ricardo, etc., in capella sua de Bosebury, die dominica proxima ante festum sante Margarete, virginis et martiris, scilicet kal. Augusti, anno Dom. M°CC°lxxx° octavo.—Ego frater Nicholaus, abbas de Flexele, subjeccionem, reverenciam, et obedienciam a sanctis patribus constitutam secundum regulam sancti Benedicti tibi, domine pater Ricarde, episcope, tuisque successoribus canonice instituendis et sancte sedi Herefordensi, salvo ordine nostro, perpetuo me exhibiturum promitto.

Aug. 1.—The bishop of St. Asaph proposes arrangements for settling the dispute between the two sees.

Fol. 54 Littera domini Assavensis super pace reformanda.—Venerabili in Christo fratri, domino Ricardo, etc., suus humilis confrater A[nianus], Assavensis episcopus, licet indignus, cum omni reverencia et honore fraterne caritatis sinceram in Christo dileccionem. Accedens ad nos magister Anianus, clericus noster et amicus vester, ut credimus, retulit vobiscum tractasse de pluribus formis providende pacis inter ecclesiam Herefordensem et Assavensem super contencione diu habita de jurisdiccione episcopali in terra de Gordwre exercenda, quam pacem super omnia, novit Deus, desideramus, salvo jure ecclesie utriusque, et quia forma premissa fuit per dominum Londoniensem inter nos, quam, ut credimus, tunc acceptastis si capitulum Assavense ipsi forme acquievisset, quam nunc

A.D. 1288. ducti saniori consilio acceptant gratanter, dum tamen vobis et capitulo vestro placuerit. Unde sive in illa forma, sive submittendo vos ordinacioni domini Cantuariensis vel domini Bathoniensis vel cujuscumque alterius persone non suspecte, ut cicius contencio conquiescat, placet nobis per omnia. Quod si nulla istarum vestre cedat voluntati, placet nobis quod electis duobus, uno videlicet ex parte vestra ac alio ex parte nostra, illi duo eligant tercium communem, et illi parti cui ille cum altero eorum consenciat, utraque pars sine condicione consenciat. Quod si melius vobis videbitur quod nos duo conveniamus in eleccione tercii, libenter eciam cum labore, ut pax amicabiliter fiat inter nos, accedemus; ita tamen quod provideatur ad invicem quod in collacione decimarum dictarum parcium forma provideatur, quod pericula et mortes hominum interim caveantur, et quod nulli parti prejudicium generetur. Quicquid super hoc feceritis, etc. Conservet vos Altissimus, etc. Datum apud Altmelydyn, kal. Augusti, anno Dom. M°CC°lxxx° octavo.

Aug. 5.—The bishop of Hereford, in answer, is willing to accept the arrangement proposed by the bishop of St. Asaph.

Responsio ad eandem.—Venerabili in Christo patri, domino Dei gracia Assavensi episcopo, Ricardus, etc. Litteras paternitatis vestre recepimus, quinto die mensis Augusti, inter cetera continentes ut super formis pacis reformande inter nos et discretum virum, magistrum Anianum, vestrum clericum, prelocutis super contencione de limitibus diocesium nostrarum aliquamdiu ventilata vos cerciorare per exhibitorem presencium curaremus. Quocirca discrecioni vestre innotescimus per presentes quod placet nobis, sicut dicto magistro exposuimus viva voce, quod vos unum quem volueritis de vestro capitulo eligatis et nos alium de capitulo assumamus, et nos duo in eleccione tercii concordemus, quem, ut labores et expense vitentur, possumus per litteras nostras nominare; placeat igitur prudencie vestre duos vel tres aut quatuor nobis per litteras vestras nominare pro tercio assumendo, in quorum aliquem, si non fuerit certa racione suspectus, vobiscum curabimus convenire. Ista forma videtur esse secura et consona racioni ut ea que capitula nostra contingunt; per ipsos de capitulis merito approbentur; super decimis provenientibus de terra de Gordwre quelibet forma pacis juri consona nobis placet,

A.D. 1288. set quia non tangunt specialiter causam nostram, presertim cum non sit inconveniens aliquem vel aliquos in diversis diocesibus decimas percipere et habere; super hiis, inconsultis nostris subditis ad quos spectant, ut dicunt, vobis ad presens demandare non possumus absque ipsorum consensu expresso, ad quos commodum et incommodum dicti negocii noscitur pertinere. Salvet vos et conservet per tempora feliciter successiva filius virginis gloriose. Datum apud Bosebury, die predicto, anno Dom. M°CC°lxxx° octavo.

Aug. 10.—The bishop of St. Asaph proposes several names in the hope that the bishop of Hereford will accept one of them to act as commissioner together with the two representatives of either chapter.

ITEM ALIA PRO EADEM.—Venerabili in Christo patri, Ricardo, etc., frater Anianus, etc. De benevolencia et promtitudine vestra quam nobis ostendistis ad pacem inter vos et nos faciendam vobis assurgimus ad multimodas graciarum acciones, set litteras paternitatis vestre ix° die mensis Augusti recepimus continentes ut super dicta pace reformanda de contencione super limitibus diocesium nostrarum aliquem canonicum de vestro capitulo eligeretis, et quod duos vel tres vobis aut quatuor dictis canonicis associando nominaremus, in quorum aliquem, si non esset vobis certa racione suspectus, nobiscum curaretis convenire. Quod nobis placet. Assumentes ex parte nostra magistrum Anianum, canonicum nostrum, qui si propter negocia domini archiepiscopi seu alia certa racione impeditus non poterit interesse, magistrum Benedictum, suum concanonicum, loco ipsius subrogamus. Pro tercio vero assumendo quatuor vobis viros discretos et utroque jure peritos per presentes nominamus, videlicet dominum Bangoriensem episcopum, confratrem vestrum et nostrum, dominum priorem sancte Wereburge in Cestria, dominum archidiaconum de Cardigan, Menevensis diocesis, et magistrum Johannem de Stanlege, Lichfeldensis et Conventrensis diocesis, quem, prout vestre placuerit discrecioni, ut dicta contencio inter ecclesias nostras bono modo conquiescat preferatis, vobis ulterius affectuose supplicantes ut quod inde vestre voluntati cedat[1] in premissis, quando videlicet et ubi vobis occurramus ad istam formam pacis faciendam et confirmandam, nobis litteratorie, si placet, significetis. De decimis vero colligendis

1—In MS. *cedeat.*

A.D. 1288. hoc anno in terra de Gordwre, ut mortes hominum et pericula animarum evitentur, quousque finis istius pacis inter nos sorcietur effectum, sanum remedium vestra provideat prudencia. Valeat sancta paternitas vestra in Domino per tempora longiora. Datum apud Altmelydin, in festo beati Laurencii, martiris, anno Dom. M°CC°lxxx° octavo.

Aug. 16.—The bishop of Hereford writes that he is unable to accept any of the persons proposed by the bishop of St. Asaph, but he hopes to be able to settle the matter speedily, if the bishop of St. Asaph will send some one in his confidence to bring forward other names.

Responsio ad eandem.—Venerabili in Christo patri, domino Aniano, etc., Ricardus, etc. Litteras reverende paternitatis vestre nuper in vigilia assumpcionis beate Marie apud Bosebury in sero recepimus reverenter, in quibus nobis inter cetera personas quatuor nominastis ut saltem in una earum pro decisione negocii de quo nostis, una cum duabus de vestro et nostro capitulis nominandis, compromittere curaremus. Verum licet pacem in negocio memorato et in ceteris omnibus, quatinus ad nos attinet, summo desiderio affectemus, in nullam tamen quatuor personarum in vestris litteris nominatarum pro diffinicione dicti negocii auderemus sana consciencia consentire, nec illi de capitulo nostro, prout certo tenemus, in earum aliquam quo ad hujusmodi consentirent, presertim cum tres earum per partem vestram in causa que negocium istud tangit antea fuerint domino Thome pie memorie, predecessori nostro, et capitulo Herefordensi non sine legitima racione suspecti. In quartam vero personam, videlicet discretum virum, ut vos scripsistis, magistrum Johannem de Stanlege, non audemus eciam assentire, cum illius nullam penitus noticiam habeamus, utpote cujus personam nunquam meminimus nos vidisse, quantumcumque discrecionis existat, nec esset ortum nobis, ut nostis, tam arduum ecclesie nostre negocium committere sic ignoto. Ut tamen a forma pacis de qua vobis antea scripsimus nullatenus recedere videamur, et ut labores evitentur hinc inde, et prefatum negocium celeriter et efficaciter terminetur, jam nobis videtur, si vobis placeat, modis omnibus expedire quod ad nos magistrum Anianum vel magistrum Benedictum, vel aliquem alium de vestris mittatis qui vestram quo ad multas personas alias non suspectas finalem noverit voluntatem, ut in earum aliquam una cum ipso nomine

A.D. 1288. vestro et nostro valeamus adinvicem consentire, et hoc facere poteritis, cum vestre placuerit voluntati, quia nos semper invenietis paratos ad faciendum pro viribus quod sincera caritas et justicia in hujusmodi suadebunt. Persona vero de nostro capitulo magistro Aniano pro predicto negocio socianda non est in presentibus litteris nominata, quia ipsam de voluntate nostri capituli assumemus, nec cum nostro capitulo tractare poterimus ante recessum latoris presencium litterarum, nec hoc vos debet, si placet, movere, quia acceptabitis juxta formam antea memoratam quamcumque personam de Herefordensi capitulo nominandam, sicut eciam nos acceptabimus quamcumque de gremio vestri capituli volueritis ad hoc nominare. Deus, auctor pacis et amator, qui per suam misericordiam consuevit pacificos homines in beatos filios adoptare, vos conservet et feliciter dirigat in agendis. Datum apud Arleye, in crastino assumpcionis gloriosissime virginis, matris Dei, anno Dom. M°CC°lxxxviij°

Aug. 23.—The bishop of St. Asaph, in accordance with the suggestion made, sends master Benedict.

Fol. 54b. Littera pro eadem.—Venerabili in Christo patri, domino Ricardo, etc., Anianus, etc. Litteras reverende paternitatis vestre nuper recepimus continentes quod nos vobis magistrum Anianum et magistrum Benedictum vobiscum tractaturos mitteremus. Et quia predictus magister Anianus pluribus negociis domini archiepiscopi Cantuariensis occupatus interesse non potuit, magistrum Benedictum, latorem presencium, cui fidem indubitatam, si placet, exhibere velitis, duximus destinandum. Datum apud Alltmelydyn, x° kal. Septembris, anno Dom. M°CC°lxxxviij°.

Aug. 27.—The bishop of Hereford writes that to his surprise Benedict had no authority to propose any names or to accept any mentioned to him. He will try to arrange a meeting near Chirbury with the bishop of St. Asaph.

Responsio ad eandem.—Venerabili, etc., Aniano, etc., Ricardus, etc. Litteras vestre paternitatis, vij° kal. Septembris, recepimus apud Bosebury, quas nobis per magistrum Benedictum, clericum vestrum, transmisistis inter cetera continentes quod dictis ejusdem magistri Benedicti in hiis que ad reformacionem pacis, quatinus ad causam quam nostis pertinerent, fidem adhibere vellemus. Nos igitur

A.D. 1288. sperantes quod ad nos idem Benedictus venisset cum plenitudine potestatis, sicut vobis scripsimus non est diu, quesivimus ab eodem si a vobis in mandatis haberet quod nobis alias nominaret personas, ita quod una earum a nobis posset assumi ad decidendum negocium memoratum, et ipse nobis breviter respondebat quod alias nobis nominare nesciret quam illas quas vos ipsi nobis antea nominastis. Quesivit tamen a nobis si in magistrum Giffridum de Vezano consentire vellemus, et nos contra quesivimus ab eodem si certus esset quod vos velletis in ipsum eciam consentire, et ipse nobis respondebat quod nichil ei dixeratis de illo nobis nominando. Nos eciam ab ipso quesivimus si velletis consentire in magistrum Willelmum de Sardinia, decanum de Arcubus, Londoniis, vel in magistrum J. de Selvestone, officialem domini episcopi Londoniensis, aut in magistrum Robertum de Winchelestria, archidiaconum Essexie, et nunc cancellarium Oxoniensem, in theologia regentem ibidem, seu in magistrum Simonem de Gandano, archidiaconum Oxoniensem, qui omnes in sciencia et moribus sunt eminenter ornati, et ipse respondit se nescire, set hoc summopere nos rogavit quod nos ipsi ad locum aliquem vobis vicinum declinaremus in brevi, quia certus erat, ut dixit, quod, si sic fieret, vel vos ad nos veniretis vel mitteretis, ita quod sepedictum per vos et nos cicius quam per alios oportunum sorciretur effectum. Nos vero, cupientes pro viribus exequi quod vestre in dicta parte esset placitum voluntati, sibi promisimus quod, si comode possemus, ad castrum nostrum prope Chirebury accederemus in crastino sancti Matthei, apostoli, ad quem locum tunc nobis poteritis scribere velle vestrum; hoc tamen, si placet, nolumus vos latere quod nobis mirabile videbatur quod prefatus Benedictus in hoc suo adventu nos ita dimittere debuit in incerto, maxime cum aliud vobis nuper scripserimus, sicut nostis. Deus omnipotens vos conservet, etc. Datum apud Bosebury, vj° kal. Septembris, anno gracie M°CC°lxxxviij°.

Sept. 19.—The bishop writing to the dean of St. Paul's, his coexecutor, assures him that he never told John de Earley that he could take possession of his estates immediately after Michaelmas without giving the legal security for his freedom of marriage. To do this, the bishop is assured by legal experts, would involve grave risk and neglect of their duty as executors. He leaves it to the dean to act for the best in their joint interests. It is currently stated round Earley that the heir will not be of full age for another year.

A.D. 1288 Concessio facta decano Londoniensi pro terra de Arleye.—Venerabili viro, amico in Christo karissimo, domino decano Londoniensi, Ricardus, etc. Mirabile non immerito reputamus quod Johannes de Arleye asserit, ut scripsistis, quod nos eidem simpliciter concessimus quod manerium de Arleye quod tenemus statim post festum sancti Michaelis licite posset ingredi et tenere antequam nobis satisfaceret pro suo maritagio per se vel per suos amicos, cum hoc nunquam fuerit mentis nostre, nec esse debuit hominis cujuscumque futura pericula precaventis, talem scilicet concessionem sibi facere in prejudicium juris vestre consanguinee vel alterius cujuscumque, et in vestrum et in nostrum periculum, qui testamenti domini sancte memorie executores fuimus, sicut nostis. Jam enim audivimus a pluribus qui noverunt leges et consuetudines hujus regni quod, si vos et nos sibi ita simpliciter et libere, sicut sperat, terras suas traderemus antequam pro suo maritagio satisfecisset vel cavisset ydonee, omnem accionem quam habere possemus contra ipsum racione maritagii memorati postmodum racionabiliter perderemus, unde eciam consilio eorum multo vobis et nobis esset tucius quod ingrederetur per regem quam per nos, quia tunc per curiam regis fieret nobis saltem securitas de valore maritagii sepedicti. Quod nisi fiat dicitur a quibusdam quod vestra consanguinea a vobis et nobis racione negligencie juste exigere poterit precium maritagii antedicti, quod esset nobis dampnosum et eciam verecundum; unde eciam testem Dominum veraciter invocamus quod nunquam Johanni predicto ingressum in terras promisimus, nisi sub condicione necessaria memorata, videlicet prestita nobis securitate sufficienti ante suum ingressum, nec vos credimus sibi aliud in nostra presencia concessisse, nam eciam si condicionem predictam vocaliter non expresseritis in promissione sui ingressus in terras quas adhuc tenetis, intelligi tamen debuit, si jus salvari debuit alienum, nichil enim ei potuimus concedere nisi quod ad nos et non ad alios pertinebat. Nunc igitur ex magna confidencia attentissime vos rogamus quatinus vos et nos ab omnibus que ad heredem pertinent memoratum vice vestra et nostra taliter amore Altissimi et nostri liberare modis omnibus festinetis ut nos ipsi in futurum conservemur indempnes, et vestra consanguinea quod sibi est debitum seu legitimum celeriter consequatur, et Johannes predictus de nobis non habeat materiam conquerendi, et vobis, si placet, ponderatis predictis liberam in Domino concedimus potestatem ut,

A.D. 1288. quandocumque sibi terras quas tenetis volueritis liberare, manerium eciam de Arleye quod tenemus libere similiter liberetis eidem, salvis tamen nobis bonis nostris omnibus que sunt ibi et custagiis circa terras illas colendas appositis. Hoc tamen, si placet, sciatis pro certo quod in partibus de Arleye asseritur manifeste quod adhuc dicto Johanni sue etatis legitime deficit annus unus; hoc tamen non scribimus quin magis vellemus quod ipse statim dictarum terrarum comodum reportaret quam dominus quem novistis; scribimus eciam per latorem presencium domino R. de Kyneburle et preposito de Arleye quod dictum manerium heredi liberent quamcito eis hoc per vestras litteras mandaveritis, salvis nobis salvandis ibidem. Oramus Altissimum ut semper optime valeatis. Datum apud Sugwas, xiij° kal. Octobris, anno Dom. M°CC°lxxx° octavo.

Oct. 7.—The bishop is prevented by urgent diocesan business from attending the council summoned in London for March 19, and appoints R. de Sevenake his proctor.[1]

Fol. 55. EXCUSACIO FACTA IN CONGREGACIONE EPISCOPALI LONDONIIS.

Oct. 6.—As the chapter of Hereford has ratified the agreement between the two bishops, a transcript is sent to the bishop of St. Asaph with the request that he will return a copy of the like resolution from his chapter, and send the canon who will represent it to Alberbury to meet the canon of Hereford. It is hoped that it may be possible to send speedily to Rome to inform the proctors there that the dispute has been settled.

EPISCOPO ASSAVENSI PRO CONFIRMANDA PROCURACIONE PER CAPITULUM.—Venerabili, etc., Assavensi episcopo, Ricardus, etc. Noverit vestra discrecio reverenda quod, licet cum tedio et labore, nunc tamen juxta condictum capituli nostri consensum formam pacis et concordie inter vos et nos nuper apud Chirebury ordinate procuravimus, et habemus in litteris patentibus ipsius capituli magno sigillo consignatis, quarum transcriptum vobis mittimus una cum istis, rogantes quatinus, si nondum quo ad hoc consensum capituli vestri procurastis, ipsum in brevi sub tenore consimili procurare curetis, et nobis, si placet, cum magno sigillo capituli vestri signatum per aliquem de vestris mittere non tardetis, et

1—The Latin text is not printed as it is of the usual type of which examples have been already given.

A.D. 1288. nos ipsas capituli nostri litteras vobis destinabimus per eundem. Quod et nunc eciam fecissemus si credissemus vos in promtu consensum sic signatum a vestro capitulo habuisse. Ad hec transcriptum commissionis a nobis nostro canonico faciende vobis similiter mittimus in presenti, quam intendimus duplicare ut una penes vos et ecclesiam vestram cum litteris consensus capituli nostri perpetuo resideat et alia penes canonicum memoratum, supplicantes ut vos nobis commissionem similem canonico vestro factam ac vestro sigillo signatam, si vobis placuerit, transmittatis. Ipsum vero canonicum cui sic commiserimus vices nostras, xiiij° kal. Decembris, videlicet in octobis sancti Martini, ad Alberbury mittemus ut vestro canonico idem occurrat, et una cum ipso secundum formam quam nostis ipsa die cum continuacione dierum, si necesse fuerit, negocium vestrum et nostrum diligenter expediat, et certo et debito fine, Deo duce, terminet et consummet. Et ideo vos rogamus quatinus nullatenus omittatis quin vestrum canonicum illuc ad diem predictum modis omnibus destinetis cum vestre commissionis littera memorata, et nobis super hiis omnibus rescribatis modo, si placet, vestre beneplacita voluntatis. Canonicus autem cui proponimus committere negocium memoratum nobis presens non erat in confeccione presencium litterarum, et ideo ipsum ad presens nominare non possumus sine ipsius consensu, quia promittere non audemus quod dubium esse posset, set quam cito vester nuncius cum litteris vestri capituli et vestra commissione pretactis, ut premittitur, consignatis ad nos venerit, nos omnino consimiles litteras et commissionem signatas vobis per ipsum fideliter transmittemus. Ideo quia pro firmo tenemus quod vos ea que, Deo auctore, feliciter inchoastis optetis effectui debito mancipare, bonum esset, ut credimus in presenti, quod litteras vestras renunciatorias seu revocatorias, quas intenditis vestris procuratoribus in curiam destinare, ad nos per latorem presencium mitteretis una cum nominibus et cognominibus eorundem; speramus enim in brevi nuncium vel nuncios invenire ad hujusmodi negocium confirmandum, vos tamen nichilominus, quam cicius comode potueritis, per alios nuncios quos habebitis ipsis procuratoribus vestris in curia existentibus nuncietis hoc idem. Hoc autem scribimus pro eo quod habundans cautela non nocet, set sic cicius firmari poterit quod firmiter promisistis. Oramus Deum altissimum ut oportune vos conservet et feliciter dirigat in agendis. Datum apud Sugwas, vj° mensis Octobris, anno gracie M°CC°lxxx° octavo.

A.D. 1288. *The terms of the commission given to the representative of the chapter who, with the representative of the chapter of St. Asaph, will proceed to define the boundaries of the two dioceses.*

Commissio pro dicta ordinacione.—Ricardus, etc., dilecto, etc.. N. canonico, etc. Cum inter venerabilem, etc., Anianum ex parte una, et pie recordacionis dominum Thomam, quondam Herefordensem episcopum, et nos ex altera parte, super limitibus inter diocesim Assavensem et Herefordensem, et super excercenda jurisdiccione episcopali in patria de Gordowre dictis limitibus adherente diu controversia ventilata, idem dominus Assavensis et nos nuper ad sedandam controversiam memoratam personaliter convenientes, concorditer ordinaverimus quandam formam concordie inter alia continentem ut dictus dominus Assavensis unum canonicum Assavensem eligeret, et nos unum canonicum Herefordensem similiter eligeremus, ad adeundum et oculis subiciendum terram predictam contenciosam, necnon ad sumendum de patria supradicta quatuor et de convicino quinque legales homines et veraces, qui novem, jurati, et sub pena excommunicacionis auctoritate sua et nostra ferende per dictos canonicos in eosdem, si quid contra veritatem dixerint, fecerint, seu procuraverint in hac parte, diligenter et efficaciter onerati, utrique diocesi certos et antiquos fines et limites fideliter assignarent, dum tamen nostra capitula forme hujusmodi consentirent, pro quorum consensu impetrando idem dominus Assavensis erga suum et nos erga nostrum capitulum bona fide promisimus nos diligenciam apposituros, prout hec omnia in ipsius domini Assavensis et nostris litteris plenius continentur, ac nostrum capitulum Herefordense jam forme predicte consenciat per suas patentes litteras quas habemus, nos discrecionem et fidelitatem vestram non immerito approbantes vos in Dei nomine eligimus et assumimus secundum formam superius memoratam, et vobis committimus vices nostras, etc., ut videlicet illos novem quos una cum N., canonico Assavensi, vobis associato per dictum Anianum, Assavensem episcopum, elegeritis, nominaveritis, et assumpseritis pro assignacione limitum predictorum vice et auctoritate nostra, possitis compellere ad perhibendum testimonium veritati, fines et terminos nostre diocesis fideliter, ut premittitur, assignando. Et nos bona fide promittimus pro nobis et successoribus nostris quod assignaciones et terminos quod homines memorati vobis presentibus assignaverint inviolabiliter observabimus

A.D. 1288. in eternum, nec quicquam juris diocesani ultra hujusmodi terminos vendicabimus in futurum. In cujus rei, etc.

Oct. 11.—The bishop confirms the election of Catherine de Genevyle as prioress of the convent of Aconbury.

Confirmacio eleccionis priorisse de Acornebury.—Ricardus, etc., dilectis in Christo filiabus, monialibus et sororibus universis conventus de Acornebury, nostre diocesis, salutem, etc. Quia eleccionem nuper factam in ecclesia vestra de religiosa, provida, et honesta muliere, domina Katerina de Genevyle, moniali ejusdem loci, in spiritualibus et temporalibus circumspecta, per quam status ecclesie vestre speratur in melius reformandus, nobis ex parte vestra presentatam, confirmamus justicia exigente, universitatem vestram requirimus et hortamur in Domino, ac vobis nichilominus in virtute obediencie firmiter injungendo mandamus quatinus dicte domine Katerine, priorisse vestre, tanquam membra capiti obsequentes, debitam obedienciam, reverenciam, et honorem exhibeatis eidem, ut per devocionis et obediencie promptitudinem vos reddatis Deo et hominibus commendatas. Semper in Domino valeatis et virgine gloriosa. Datum apud Bosebury, v° id. Octobris, anno gracie M°CC°lxxxvij°.

Oct. 14.—William de Cardigan of Lydney having been excommunicated and persisting in his contumacy for forty days, appeal is made to the king to use the arm of the secular power against him.

Fol. 55b. Pro capcione excommunicati.—Excellentissimo principi, etc., Edwardo, Ricardus, etc. Vestra noverit celsitudo quod Willelmus Cardigan de Lydney, de comitatu Gloucestrie, nostre diocesis, propter suam contumaciam manifestam pariter et offensam, juris ordine in omnibus observato, majoris excommunicacionis sentencia innodatus, in eadem per quadraginta dies et amplius animo perstitit indurato claves ecclesie nequiter contempnendo. Cum itaque contra tales, eo quod ecclesia non habeat quid faciat, brachium seculare soleat invocari, celsitudini vestre humiliter supplicamus quatinus ob Dei et sancte ecclesie reverenciam dictum Willelmum precipiatis secundum regni vestri consuetudinem castigari, donec Deo et sancte ecclesie de illatis sibi per eum injuriis satisfecerit

A.D. 1288. competenter. Deus omnipotens, etc. Datum apud Bosebury, xiiij° die mensis Octobris, anno Dom. M°CC° octogesimo octavo.

The crown is asked to order the release of William de Cardigan who has been absolved in prison from the excommunication incurred.

Pro liberacione incarcerati.—Excellentissimo principi, etc. Cum Willelmus de Cardigan, etc., ultra quadraginta dies in excommunicacionis sentencia perseverans, ad peticionem ecclesie per vestram litteram capcionis in castro de G. carceri mancipatus fuerit, ac in carcere huc usque detentus, licet in carcere existens, in forma canonici juris extiterit absolutus, vestram excellenciam in Domino requirimus et rogamus quatinus vicecomitem de Gloucestria per breve liberacionis velitis precipere quod eundem Willelmum, ab hujusmodi sentencia absolutum et communioni ecclesie restitutum, liberet a carcere et libere permittet abire, cum capcionis et carceris causa cessante incarcerati debeant vincula relaxari. Conservet vos, etc.

Oct. 27.—Letter requesting the bishop of St. Asaph to take no further action at present as to proceedings at Carlisle, the writer undertaking to relieve him of all responsibility in the matter.

Assaph.—Item apud Bosebury, in vigilia apostolorum, Simonis et Jude, scripsit dominus domino episcopo de sancto Assaph quod procurabit ipsum et subditos suos, necnon et abbatem Salopie, et priorem de Wenlock indempnes et sine periculo conservari quo ad diem quem habebant apud Karleolum cito post festum sancti Martini, anno predicto, et quod non oporteret quod aliquem illuc mitterent illa vice, et per quendam Clementem, presbyterum, misit dominus dicto episcopo commissionis sue et capituli sui litteras consignatas et recepit consimiles litteras ab eodem; et pro indempnitate dicti episcopi et suorum priori et conventui de Chyrebury per magistrum Stephanum de Mongomery suas litteras destinavit, et pro pace facienda cum adversariis suis, si aliqualiter possit forma utilis inveniri.

A.D. 1288. *Oct. 28.—Another letter to the same desiring him to be near Alberbury where the canons delegate were to decide the questions at issue between the two sees, and promising to write further as to a postponement that might be needful.*

Assaph.—Item sub data die apostolorum, etc., scripsit dominus iterum dicto episcopo Assaphensi quod expediret quod uterque eorum accederet ad aliqua loca vicina Alberburie, quo canonici sui deberent contencionis negocium diffinire, propter plura subterfugia que possent contingere ne pax fieret inter ipsos, si multum localiter tunc distarent, et quod super hoc celeriter sibi rescriberet velle suum, et si hoc sibi placeret quod uterque eorum veniret ad loca vicina, tunc oporteret diem qui statutus est in octabis sancti Martini differre usque in diem dominicum proximo subsequentem, propter ardua que habebat interim expedire.

Oct. 16.—Royal brief to the sheriff of Gloucester forbidding distraint on the tenants of the bishop at Prestbury for contributions to the fines levied on the county.

De contribuendo amerciamentis apud Prestebury.—Edwardus, rex, vicecomiti Gloucestrie, etc., ex parte venerabilis patris, Ricardi, etc., nobis est ostensum quod, cum ipse et homines sui de Prestebury et de Sevenhamptone communibus amerciamentis, ad que communitatem comitatus tui predicti amerciari contigerit, contribuere non debeant, nec ultra retroactis temporibus contribuere consueverint, tu nichilominus homines ipsius episcopi de villis predictis ad contribucionem hujusmodi amerciamentis cum communitate predicta faciendam graviter distringis jam de novo, et ipsos ea occasione multipliciter gravas et molestas minus injuste, in ipsius episcopi prejudicium et hominum suorum dampnum non modicum et gravamen; et, quia prefato episcopo aut hominibus suis injuriari nolumus in hac parte, tibi precipimus quod, si ita est, tunc ab hujusmodi gravaminibus predicto episcopo et hominibus suis ea de causa inferendis desistens, ipsos inde quietos esse permittas, sicut quieti esse debent et hactenus racionabiliter quieti esse consueverunt, et districcionem, si quam eis ea occasione feceris, sine dilacione relaxes eisdem. Teste Edmundo, comite Cornubiensi, consiliario nostro, apud Westmonasterium, xvj° die Octobris, anno regni nostri xvj°.

A.D. 1288. *Another brief to the same forbidding distraint on the same* pro murdro.

De contribuendo et pro murdro.—Edwardus, rex, etc. Ex parte venerabilis patris, Ricardi, etc., nobis est ostensum quod, cum ipse et homines sui de Prestebury et Sevenhamptone quieti sint et esse debeant, et ipse et predecessore sui episcopi ejusdem loci et homines sui predicti semper hactenus quieti esse consueverint de murdro per totum regnum nostrum, tu nichilominus homines ipsius episcopi graviter distringis ad quandam pecunie summam tibi ad opus nostrum pro murdro reddendam, et ipsos ea occasione multipliciter gravas et molestas minus juste, etc. *(ut supra).*

Oct. 9.—Letter to the bishop of St. Asaph on the importance of a meeting at Chirbury and the arrival of the canons delegate in good time beforehand.

Fol. 56. De pace invenienda super jurisdiccione in patria de Gordwor.—Venerabili patri, etc., Ricardus, etc. Grates tenemus utique et acceptas quod vestra paternitas acceptavit illas simplices raciones tangentes negocium de quo scitis, quas vobis nuper litteratorie nunciavimus ex puro cordis affectu, et quod vestra reverenda discrecio desiderat, prout nobis modo scripsistis, die dominica proxima post octabas sancti Martini, qua die vestri canonici nostrum pretactum negocium confirmabunt per auxilium summi Dei, juxta nostrum hospicium hospitari. Cum vestras litteras que hoc vestrum desiderium racionabile pretendebant diligencius ac studiosius legissemus, ac circumstancias negocii memorati, quantum ad opportunitates locorum, victualium, et aliarum comoditatum multarum, sine quibus comode esse non possumus, scilicet vos et nos, qui pluribus presidemus in anno pluries voluissemus, commodiorem locum quantum ad dictam negocium confirmandum nescivimus assignare nec ita undique oportunum sicut prioratum de Chyrebury, unde et ibidem, si placet, dicta die dominica proponimus hospitari; et utinam vos ibidem comode hospitari possetis, quod si vobis non placeat ibi scilicet hospitari, tunc temporis multa, ut nostis, sunt loca vicina ubi honeste poteris moram facere tempore prenotato; hoc tamen suppliciter vos rogamus ut modis omnibus simul simus in mensa apud Chyrebury die dominica supradicta; et ibi, si placet, erit expediens quod canonici vester et noster ipsa die consumment negocium ecclesiarum nostrarum;

A.D. 1288. vos enim et nos in dicto prioratu seorsim simul esse poterimus dum dicti nostri canonici in ecclesia ipsius loci sepedictum negocium per Dei graciam confirmabunt, et sic eos, si indigeat, facilius poterimus adunare quam si ipsi essent apud Alberbury illa die et nos alibi in remotis. Ad diem igitur et locum predictum modis omnibus veniemus, nisi nos talis causa impediat quam vos merito debeatis legitimam reputare, que si, quod absit, emergat, canonicum tamen nostrum cum littera nostre commissionis cujus formam habetis apud Chyrebury modis omnibus destinabimus ipsa die dominica antedicta, et vos rogamus ut vestrum in omnem eventum illuc modo consimili destinetis. Deus, etc. Datum apud Bosebury, ix° die mensis Octobris, anno gracie M°CC°lxxx° octavo. Ad hec, postquam scribi fecimus supradicta, nobis tale consilium incidit, ut omnino expediat quod canonicus vester et noster qui habebunt dictum negocium diffinire in octabis sancti Martini apud Chyrebury conveniant, et tunc se ordinent et disponant quomodo melius, utilius, et fidelius promtos et paratos habere possint illos novem fidelissimos homines in quos velint compromittere die dominica proxima subsequente ibidem; multos enim oportebit, ut credimus, non solum citare set eciam per nos et vos obnixe rogare, antequam velint ad Cherebury accedere, et negocium illud arduum sepedictum in periculum animarum suarum assumere secundum formam composicionis quam nostis, et nostrum canonicum memoratum mittemus ad Chyrebury, rogantes ut vestrum canonicum sibi obviam destinetis ad locum eundem sicut optatis predictum negocium feliciter terminari. Utinam in eternum optime valeatis.

Sept. 25-Oct. 1.—The formal agreement of the chapters of St. Asaph and Hereford to the conditions proposed for the settlement of their dispute.

Consensus capituli Herefordensis super eadem.—Omnibus, etc., capitulum, Herefordense, etc. Noveritis nos inspexisse quandam formam composicionis et pacis inter venerabiles patres dominum Anianum, etc., et Ricardum, etc., cujus tenor talis est:—In Dei nomine, Amen. Cum inter nos Anianum, etc., et nos Ricardum, etc., ac bone memorie Thomam, etc., super limitibus et jure episcopali in partibus de Gordwore coram diversis judicibus, diu agitaretur materia questionis, nos pacem concorditer affectantes, sumptibus eciam et laboribus parcere cupientes, ecclesias

A.D. 1288. nostras predictas sub vinculo caritatis et pacis permanere volentes, dictam questionem, quantum ad nos pertinet, sedavimus in hunc modum, videlicet quod tam nos Assavenses quam nos Herefordenses omnibus litteris, munimentis, instrumentis, et processibus coram quibuscumque judicibus habitis, expensarum peticionibus, seu aliis racionibus personas nostras contingentibus, pure, sponte, et absolute renunciamus per presentes, volentes quod, si qua predictorum instrumentorum reperiri contingat, quod irrita, nulla, et cassa penitus habeantur. Promisimus eciam bona fide nos diligenciam apposituros erga capitula nostra et subditos nostros ex una parte ut consensum et assensum prebeant, quantum ad eos pertinet, cuidam forme pacis perpetue inter nos prelocute, que talis est videlicet quod eligatur unus canonicus Assavensis per nos Assavenses et alius canonicus Herefordensis per nos Herefordenses, qui locum contenciosum de Gordewore adeant et oculis subiciant, qui canonici quatuor de incolis de Gordewore fidedignis moribus legalioribus, fidelioribus, antiquioribus, Deum timentibus et minus suspectis, et quinque de vicinioribus dicti loci ejusdem condicionis assumant, dum tamen ultra Sabrinam nullus de Assavensi diocesi assumatur; qui novem, tactis sacrosanctis evangeliis, jurent ambulacionem fidelem facere in loco predicto inter dioceses memoratas, fines et certos terminos assignando, sub pena excommunicacionis qua per nominandos canonicos ex tunc eos auctoritate nostra volumus innodari si, quod absit. timore, odio, prece, vel amore cujusque, aliud quam ipsam veritatem dixerint, fecerint, vel procuraverint in premissis; si autem dicta capitula vel subditi memorati hujusmodi forme consentire noluerint, sed magis quod recurratur ad litem, promittimus bona fide nos alterum per alterum non vexare, nec quicquam cuiquam judici suggerere, seu super premissis impetrare, donec qui litem erit primitus aggressurus sub quo judice experiri intendat alium per duos menses ante premuniat quam quicquam incipiat de premissis. Et si secus factum fuerit pro nullo peccato habeatur, salvis in omnibus aliis statu nostro et ecclesiarum nostrarum et possessionibus earundem, necnon et subditorum nostrorum et ecclesiarum suarum, quibus seu in quibus per hanc nostram renunciacionem nolumus in aliquo derogare. Hec eciam, prout superius sunt expressa, denunciabimus procuratoribus nostris in curia Romana existentibus infra dimidium annum a tempore date presencium, vel cicius, si comode fieri poterit, procuratoria dictum negocium contingencia revocando, et ut hec

A.D. 1288. omnia firma et rata sub forma suprascripta in posterum remaneant sigilla, etc. Datum apud Chyrebury, vij° kal. Octobris, anno Dom. M°CC°lxxxvii°. Huic autem forme vel composicioni, prout superius est expressa, consensum et assensum, quantum in nobis est, prestamus, etc. Datum in capitulo nostro Herefordensi, kal. Octobris, anno Dom. supradicto.

Papal mandate to the bishop of Rochester to constrain the bishop of Lincoln to desist from any interference with the legitimate and customary claims of jurisdiction enjoyed by the archbishop of Canterbury.

HEC EST IMPETRACIO DOMINI JOHANNIS, ARCHIEPISCOPI CANTUARIENSIS, CONTRA SUFFRAGANEOS SUOS A ROMANA CURIA IMPETRATA.—Nicholaus, episcopus, etc., venerabili fratri, episcopo Roffensi, etc. Sua nobis venerabilis frater noster, Johannes, Cantuariensis episcopus, peticione monstravit quod ad ipsum testamentorum omnium decedentium, tam laicorum quam clericorum, qui, dum viverent, aliqua bona ecclesiastica vel mundana in sua diocesi obtinebant, eciam si similia bona in aliis diocesibus obtinerent, insinuacio que in partibus illis examinacio seu approbacio vulgariter appellatur pertinet de consuetudine antiqua et approbata et hactenus pacifice observata, quodque si aliquis suffraganeorum suorum agat ad privacionem beneficii contra aliquem ipsius suffraganei subditorum, et occasione hujusmodi cause ad Cantuariensem curiam appellari contingat, et casus occurrat in quo sit ejusdem beneficii sequestracio facienda, non ipsi suffraganeo sed eidem archiepiscopo de simili consuetudine sequestracionem facere supradictam ; verum venerabilis frater noster, Lincolniensis episcopus, ipsius archiepiscopi jurisdiccionem in predictis sibi satagens usurpare, eandem jurisdiccionem ad se spectare minus veraciter pretendendo, archiepiscopum ipsum quominus premissa juxta prescriptam consuetudinem libere valeat exercere contra justiciam impedire presumit, in ejusdem archiepiscopi et Cantuariensis ecclesie non modicum prejudicium et gravamen. Quare dictus archiepiscopus nobis humiliter supplicavit ut providere super hoc sibi et eidem ecclesie de oportuno remedio curaremus. Quocirca fraternitati tue per apostolica scripta mandamus quatinus, si est ita, dictum episcopum ab hujusmodi impedimento omnino desistat, monicione premissa auctoritate nostra, sublato appellacionis obstaculo, previa racione compellas. Datum Reate, etc.

A.D. 1288. *Dec. 20.—Letter to the bishop of St. Asaph complaining that some of his clerks had with violence carried off dead bodies from Alberbury.*

Fol. 56b. Venerabili etc., Aniano, etc., Ricardus, etc. Cum nos inter mundi hujus pressuras et varietates sepius constitutos, prout status exigit mutabilis hujus vite et officii quod habemus, respirare concedit clemencia salvatoris, tunc revera quam plurimum in Domino consolamur, quum nobis de hiis quos vera caritate diligimus in presenti, et perfecta nos dilecturos speramus per Dei graciam in futuro, prospera nunciantur. Hinc est quod vestre amicicie reverende, quantum possumus, supplicamus quatinus nos de hiis que vestrum statum contingunt, quem semper optamus felici successu in Domino prosperari, per exhibitorem presencium litteratorie cerciorare velitis, nobis eciam rescribentes si que sint alia que vestre sint placita voluntati et nostre possibilia paupertati, quia que nobis mandabitis, quantum secundum Deum facere poterimus, procul dubio totis viribus exsequemur libenti animo, novit Deus. Ceterum ut sciatis que gesta sunt vel omissa postquam nobis vestras litteras ultimo destinastis, quas in crastino sancte Katerine recepimus, vestre paternitati innotescimus per presentes quod nullus de vestris clericis, de quibus fecerunt ille vestre littere mencionem, ad nos venit pro expedicione negocii pro quo tunc nobis scripsistis; audivimus autem quod eorum aliqui contra canonicas sancciones arma portantes, et sic pacem regis et regni Anglie, quantum in eis est, perturbantes, et plures pacificos et fideles minis et armis horribiliter deterrentes, et corpora defunctorum inhumaniter tractantes violenter de parochia de Alberbury, nostre diocesis, asportarunt; super quibus injuriis et contemptu, cum nobis nunciata fuissent, plurimum mirabamur, vix valentes credere vera esse, presertim cum nulli sit dubium in nostra diocesi, Deo dante, quin simus parati cuilibet conquerenti reddere juxta posse celeris justicie complementum absque armorum hujusmodi strepitu et invasione hostili, cui per Dei graciam et auxilium amicicie domini regis in brevi forsitan remedium apponetur, nisi celerius resipiscant clerici memorati. Nos tamen vestre caritati nichil de hujusmodi imputantes amore Dei et vestri adhuc ipsis parati sumus succurrere pro viribus juxta formam honestam quam vobis novit lator presencium explicare, et de qua aliqua nos meminimus alias vobis scripsisse. Devote oramus, etc. Datum apud Bosebury, xiij° kal. Januarii, anno Dom. M°CC°lxxxviij°.

A.D. 1289. *Jan. 10.—Letter to the bishop of Bath and Wells assuring him that the writer had in no way sanctioned any wrong done to Richard de la Lynde and would see that justice should be done.*

Littera missa ad episcopum Bathoniensem.—Venerabili patri in Christo, domino E., Dei gracia Bathoniensi et Wellensi episcopo, Ricardus, etc. Vestre reverende paternitati grates referimus multiformes super hoc quod vestra benignitas nos dignata est in tam remotis agentes vestris litteris visitare, et ecce prompti sumus et a magno tempore sumus per nos et nostros dominum Ricardum de la Lynde, de quo vestra fecit littera mencionem, in omnibus suis negociis pro viribus adjuvare, sicut juvari vellemus unicum fratrem nostrum, nec per nos seu per aliquem de nostris, de voluntate vel consciencia nostra, unquam fuit ipse vel sui inquietatus seu molestatus in modico vel in magno, modico tamen . . . .[1] per vj° dies vel circa antequam litteras vestras recepimus, a quodam de suis tunc primo audivimus, novit Deus, quod quidam ex nostris absque nostra consciencia, qui talibus, ut nostis, intendere non valemus, nec hujusmodi errata corrigere donec michi fuerint intimata, quasdam particulas parvas terre pertinentis ad firmam seu custodiam quam sancte memorie Thomas, noster ultimus predecessor, pro certo precio sibi concessit, parum ultra metas antiquas arari preceperant minus juste, sequentes dicta quatuor juratorum, sicut moris est illius patrie ubi tenementum ipsum consistit, et licet dampnum inde sibi valde modicum imineret, nos tamen cum hujusmodi audissemus statim precepimus nostris quod sibi et suis omnem justiciam et favorem super hiis exhiberent, et si aliqua licet minima fuissent injuste prescripta, illa protinus emendarent et ipsum et suos et sua in omni pace dimitterent secundum formam quam super hiis nobis postea scripsistis, et hoc vobis, si placet, sana consciencia in verbo Domini scribimus, quod dictus Ricardus nunquam de nobis habuit justam causam super aliquo conquerendi, quia sibi vel suis nunquam nocuimus, novit Deus, licet idem plura sinistra de nobis quibusdam amicis suggesserit conquerendo, et nobis, ut a quibusdam intelleximus, comminando, pro quo oramus Deum, innocencie amatorem, ne sibi statuat quod injuste dicitur suggessisse de nobis qui, ut verbo utamur apostoli, neminem lesimus, neminem circumvenimus, quod sciamus. Deus omnipotens, etc. Datum apud Bosebury, x° die Januarii, anno gracie M°CC°lxxxviij°.

1—Two words effaced.

A.D. 1288. *Nov. 26.—The bishop writes to William de Montfort, the dean of St. Paul's, that, with his consent, John of Earley may be put into possession of his manor, security being taken as to his marriage.*

Venerabili viro, amico in Christo karissimo, magistro Willelmo de Monteforti, decano sancti Pauli, Londoniis, Ricardus, etc. Ad tradendum et liberandum manerium de Arleye juxta Radinges Johanni de Arleye, heredi ejusdem manerii, competente securitate prius recepta ab eo de ejus maritagio vel ipsius valore Johanne de Cantilupo vestre consanguinee persolvendo, vobis, quantum ad nos pertinet, liberam in Domino concedimus facultatem, salvis tamen nobis omnibus et singulis que ad nos pertinent in manerio antedicto. In cujus rei testimonium vobis has nostras litteras patentes destinamus. Datum apud Alberbury in crastino sancte Katerine, virginis et martiris, anno Dom. M°CC°lxxx° octavo.

Sept. 25-Oct. 18.—Terms of the agreement between the bishops of Hereford and St. Asaph, with the sanction of their respective chapters.

Fol. 57. AD MEMORIAM FUTURORUM MEMORANDUM QUOD HEC EST CONCORDIA FACTA INTER VENERABILES PATRES, RICARDUM, DEI GRACIA HEREFORDENSEM EPISCOPUM, EX UNA PARTE, ET ANIANUM, EJUSDEM GRACIA ASSAVENSEM EPISCOPUM, SUPER LIMITIBUS TUNC DUBIIS SET AB ANTIQUO VERACITER ASSIGNATIS, INTER DIOCESIM HEREFORDENSEM ET ASSAVENSEM IN PATRIA DE GORDWORE, A VADO QUOD DICITUR RIDWYMMA SUB MONTE GOMERI IN LONGITUDINE USQUE AD VADUM DE SHREWARDIN ULTRA NOVAM ABBACIAM DE ALBERBURY, VIDELICET APUD CHIREBURY, VIJ° KAL. OCTOBRIS, ANNO DOM. M°CC°LXXX° OCTAVO, ET TUNC SEQUITUR ASSENSUS CAPITULI UTRIUSQUE.

Omnibus, etc., capitulum Assavense, etc. Noveritis nos inspexisse quandam formam composicionis et pacis inter venerabiles patres, dominum Ricardum, etc., ex parte una, et dominum Anianum, etc., ex altera, cujus tenor talis est:—Cum inter nos Anianum, etc., et nos Ricardum, etc., super limitibus et jure episcopali in partibus de Gordowr, diversis judicibus diu agitaretur materia questionis, nos pacem concorditer affectantes, sumptibus et laboribus hinc inde parcere cupientes, et ecclesias nostras sub vinculo caritatis et pacis permanere volentes, dictam questionem, quantum ad nos pertinet, sedavimus in hunc modum, videlicet quod tam nos Assavensis quam nos Herefordensis omnibus litteris,

A.D. 1288 munimentis, instrumentis, et processibus coram quibuscumque judicibus habitis, etc. *(ut supra,* p. 200).

Huic autum forme vel composicioni, prout superius est expressa, consensum et assensum, quantum in nobis est, prestamus presens scriptum sigilli nostri communis munimine roborantes. Datum in capitulo nostro apud sanctum Assaphum, xv° kal. Novembris, anno Dom. supradicto.

Nov. 13.—Terms of the commission to the canons delegate.

Sub eodem tenore habet episcopus Assavensis litteras capituli Herefordensis eorum magno sigillo signatas. Et tunc sequitur commissio episcopi Assavensis quam habet episcopus Herefordensis ipsius Assavensis sigillo signatam in hec verba :—

Frater Anianus, etc., dilecto sibi in Christo filio, domino Elye, canonico Assavensi, salutem. Cum inter venerabilem dominum Ricardum, etc., ex una parte, et nos ex altera parte, super limitibus, etc., *(ut supra,* p. 199), idem dominus Herefordensis et nos nuper ad sedandam controversiam memoratam personaliter convenientes, concorditer ordinaverimus quandam formam concordie inter alia continentem ut dictus dominus Herefordensis unum canonicum, Fol. 57b. etc. *(ut supra,* p. 200), dum tamen capitula nostra forme hujusmodi consentirent, pro quorum consensu impetrando idem dominus Herefordensis erga suum et nos erga nostrum capitulum bona fide promisimus nos diligenciam apposituros, prout hec omnia in ipsius domini Herefordensis et nostris litteris continentur; ac nostrum capitulum Assavense jam forme predicte assenciat per suas patentes litteras quas habemus, nos discrecionem et fidelitatem vestram non immerito approbantes vos in Dei nomine eligimus et assumimus secundum formam superius memoratam, et vobis committimus vices nostras, etc., ut videlicet novem illos quos una cum canonico Herefordensi vobis associato elegeritis, nominaveritis, vel assumpseritis pro assignacione limitum predictorum vice et auctoritate nostra possitis compellere ad perhibendum testimonium veritati, fines et terminos intra dioceses fideliter assignando, et nos bona fide promittimus pro nobis et successoribus nostris quod assignaciones et terminos quos homines memorati vobis presentibus assignaverint inviolabiliter observabimus in eternum, nec quicquid nostre diocesi ultra hujusmodi terminos vindicabimus in futurum. In

A.D. 1288. cujus, etc. Datum apud sanctum Martinum, id. Novembris, anno Dom. M°CC°lxxxviij°.

Similem commissionem de verbo ad verbum fecit Ricardus, etc., domino Willelmo de Mortuomari, etc., quam habet episcopus Assavensis sigillo Herefordensis episcopi confirmatam. Et tunc sequitur littera canonicorum, scilicet Elye et Willelmi, per quam assumunt vel eligunt fideles homines memoratos sub forma que immediate inferius continetur.

The charge of the delegates to the jury chosen to decide the limits.

In Dei nomine, Amen. Nos Elyas, dictus capellanus, canonicus Assavensis, et Willelmus de Mortuomari, canonicus Herefordensis, per reverendos patres, dominos Anianum, etc., et Ricardum, etc., electi ad assumendum de patria de Gordwre quatuor et de convicinio patrie antedicte quinque legales homines et veraces, ut iidem novem homines sic assumpti, et in presencia nostra jurati, necnon et in virtute prestiti sacramenti diligenter et efficaciter onerati, utrique diocesi certos limites et antiquos terminos et fines assignent fideliter in patria de Gordowre supradicta, prout hec omnia in eorundem episcoporum litteris nobis traditis plenius continentur, in loco qui dicitur Wyrtegruch in crastino sancti Edmundi, regis et martiris, anno Dom. M°CC°lxxxviij°, personaliter constituti, ac corditer affectantes quod nobis injunctum est ab eisdem dominis nostris exsequi reverenter, de patria de Gordowre sepefata Meredich Goech; Ryrich filium Tuder; David filium Worword; David filium Edenewen, et de convicinio ejusdem patrie Nicholaum Brysebon; Willelmum filium Baldewini; Baldewinum filium Philippi; Philippum filium Palmeri, et Symonem de Wittone, viros utique providos et fideles ad assignandos certos limites, etc., eligimus et assumimus. Et ad hoc fideliter faciendum in virtute sacramenti sui quod in nostra presencia tactis sacrosanctis evangeliis corporaliter prestiterunt, quantum possumus, diligencius et efficacius oneramus. In cujus, etc.

Nov. 23.—The description of the limits assigned by the jury.

HIC SEQUITUR LITTERA HOMINUM FIDELIUM ELECTORUM AD ANTIQUOS TERMINOS, UT PREMITTITUR, ASSIGNANDOS.

A.D. 1288. In Dei nomine, Amen. Nos Meredich Goech, etc., per discretos viros, Elyam, etc, electi pariter et assumpti, etc., ad assignandos certos limites, etc., attendentes quam sit pium et meritorium veritati testimonium perhibere, cum secundo die post
Fol. 58. festum sancti Edmundi, regis et martiris, anno Dom. M°CC°lxxxviij°, a villa de Thornbury juxta parochiam ecclesie de Montegomeri usque ad domum religiosorum fratrum Grandimontensis ordinis, que nova abbacia vocatur, per loca in patria de Gordowre predicta ubi contencio esse solebat super limitibus memoratis una cum canonicis antedictis diligenter deambulassemus, et in crastino ab eadem nova abbacia per patriam de Gordowre sepefatam ad prioratum de Chyrbury reversi essemus, ibidem eodem die in predictorum canonicorum presencia constituti, in virtute sacramenti nostri corporaliter prestiti dicimus quod Sabrine fluvius a loco qui dicitur Rydwymma, qui dividit terras domini regis de Montegomery et domini Petri Corbeth, usque ad vadum de Schrewardyn fuit et est limes et finis certus et antiquus terminus inter dioceses memoratas. Unde et nos filum seu medium fluminis memorati a loco predicto de Rydwymma usque ad vadum predictum de Shrewardyn pro certo limite et antiquo termino utrique diocesi fideliter, unanimiter, et concorditer assignamus, immo verius assignatum fuisse retroactis temporibus declaramus, ostendimus, et testamur. In cujus, etc. Datum apud Chyrbury tercio die post festum sancti Edmundi, videlicet ix° kal. Decembris, anno Dom. M°CC°lxxxviij°, et regni Edwardi, etc., anno septimo decimo. Et sciendum quod novem sigilla novem hominum predictorum eidem scripto per ordinem appenduntur secundum quod ipsorum nomina in eodem per ordinem superius inseruntur.

Nov. 23.—The limits assigned by the jury are declared by the delegates and confirmed by the bishops.

Et memorandum quod, x° kal. Decembris, die sancte Cecilie, virginis et martyris, convenerunt in capella beate Marie in prioratu de Chyrebury, Herefordensis diocesis, dominus Anianus, etc., et dominus Ricardus, etc,, et dominus Elyas, etc., una cum domino Willelmo, etc., et novem fidelibus superius nominatis, et cum eciam in eorum presencia pro certo constaret quod dicti ix° homines ad Dei evangelia jurassent quod fideliter facerent in premissis, ut omnia consummarent que superius in pluribus locis

A.D. 1288 premittuntur, coram eisdem magna multitudine hominum nobilium et aliorum personaliter tunc astante, surrexerunt duo canonici memorati et sentenciam excommunicacionis quam sedendo tulerant stando nichilominus promulgarunt lingua Anglica et Walensi in omnes illos electos predictos, si aliter in sibi commissis agerent quam sana consciencia suaderet, prout, etc., et post hec duo episcopi memorati protinus surrexerunt et latam sentenciam ipsorum auctoritate per ipsos canonicos, amicti stolis et candelis accensis quas tenebant in manibus, presente clero et populo confirmarunt. Et tunc novem electi die illa et die sequenti proxima totam patriam de Gordowre in longitudine peragrantes, et veritatem super limitacione predicta undecumque et ubicumque poterant diligentissime inquirentes, ad capellam unde exierant onerati ipsa sequenti die sui exitus sunt regressi, et ibidem veritatem quam noverant, prout in eorum littera superius continetur, in presencia canonicorum et magne multitudinis tunc astantis veracissime promulgarunt, scilicet ix° kal. Decembris, anno gracie M°CC°lxxxviij°.

Nov. 25.—The bishop of Hereford exercised episcopal functions immediately in the border lands thus assigned to his see.

Et hoc eciam est sciendum quod dominus Ricardus, etc., hac veraci promulgacione audita cum esset apud castrum suum, die sancti Chrysogoni, martiris, est regressus ad Cherebury et in crastino ejusdem diei qui fuit dies sancte Katerine ingressus vadum de Rydwymma usque ad medium fluminis predicti cepit possessionem omnium locorum et villarum intra ripam fluminis memorati usque ad vadum de Shrewardyn, predicando per loca predicta, penitentes absolvendo, indulgencias largiendo, confirmando eciam in magna multitudine pueros et puellas.

Et v° kal. Decembris transivit idem dominus episcopus vadum de Shrewardyn et ecclesiam parochialem et rectorem et parochianos ipsius jure diocesano visitavit, et idem predicavit, infantes confirmavit, penitentes absolvit, et indulgencias rite concessit, et eadem die principalis capellanus domine Hawisie, domine de la Pole, pro se ipso et aliis sociis capellanis apud Botyntone celebrantibus juravit canonicam obedienciam, tanquam loci diocesano, domino Ricardo, etc., in choro ecclesie conventualis de Alberbury, statim post missam ante horam primam.

A.D. 1288. *The vill of Botinton and adjacent vills are and have been always regarded as part of the district in dispute.*

Fol. 58b Item sciendum quod dominus Anianus Assavensis vel sui non possunt vere asserere quod villa de Botintone, vel quecumque alie inter vadum de Rydwymma et vadum de Shrewardyn juxta ripam Sabrine fluvii site, non fuerint pertinentes ad loca contenciosa et eciam situate in illis locis contenciosis, tum quia per antiqua scripta luculenter apparet quod rectores de Chirebury, Worthin, et Allerbury ecclesiarum secundum divisiones parochiarum suarum in omnibus villis seu locis predictis decimas perceperunt ab antiquo pacifice.

They were part of the barony of Caus.

Hoc eciam est notorium quod villa de Botintone cum duabus villis adjacentibus ad eandem, quas nunc tenet domina Hawisia, semper fuerunt de baronia de Caus donec avus domini Petri Corbeth qui nunc vivit ipsas daret cuidam filie sue, nomine Margarete, in liberum matrimonium, cum ipsam daret in uxorem avo domini Oweni, domini de la Pole qui nunc vivit, tum quia sancte recordacionis dominus Thomas de Cantilupo, etc., post litem super ipsis locis predictis motam, cum de jure ecclesie sue Herefordensis per multas et veracissimas raciones constaret, prout sibi et multis sapientibus videbatur, ipsemet in propria persona cum multis clericis, militibus, et aliis viris discretis a vado ad vadum predictum super ripa Sabrine fluvii peragravit vendicans, et sicut tunc potuit, possessionem continuans omnium predictorum locorum tanquam ad jus diocesanum episcopatus Herefordensis pertinencium.

Dec. 7.—Protest of the bishop of St. Asaph against the claim to include the vill of Botinton and two neighbouring vills in the district assigned to Hereford.

Item quod dominus Anianus, etc., asserere conabatur in quibusdam litteris domino Ricardo, etc., missis, sub data in crastino sancti Nicholai, anno Dom. M°CC°lxxxviij°, quod idem dominus episcopus Herefordensis pacem inter eos, ut premittitur, initam non satis integre conservasset, qui villam de Botintone cum duabus aliis pertinentibus ad eandem ad se pertinere jure diocesano subponens peragraverat visitando pacifice, postquam fideles predicti

A.D. 1288. limites assignaverant inter dioceses memoratas, cum ipse ville site non fuerint, prout scripsit, in loco contencioso nec fuerat composicio vel pax facta nisi de loco contencioso, nec super ipsis villis unquam fuerit mota contencio ex parte Herefordensium, ut dicebat, sic sibi respondit dominus episcopus Herefordensis, xiv° die Januarii.

1289. *Jan. 14.—Refusal of the bishop of Hereford to allow the question to be reopened.*

Formam pacis inter ecclesiam vestram et ecclesiam nostram et vos et nos nuper initam, Deo auctore, ut firmiter credimus, justissime consummatam semper observavimus fideliter, Deo teste, et observabimus inviolabiliter per Dei graciam in futurum, nec cum majori equitatu vel strepitu incessimus nuper per patriam de Gordowre visitando quam communiter incedere consuevimus, cum per quascumque partes diocesis nostre equitamus, sicut noverunt multi qui nos ibidem viderunt, nec quicquam aliud diocesanum officium exercendo vindicavimus tunc ibidem, nisi quod sub contencione fuerat eciam tempore pie recordacionis domini Thome, etc., et toto tempore nostro ante consummatam pacem exstiterat. A vestra enim memoria non recessit, ut credimus, qualiter dominus Thomas patriam de Gordowre, nulla villa ipsius patrie excepta, ad Herefordensem diocesim asserebat veracissime pertinere, sicut et plures predecessorum suorum fecerant ante ipsum, et ideo ab Alberbury usque ad vadum de Rydwymma super ripam fluminis Sabrine equitando et gradiendo multis videntibus ipsam patriam visitavit. Nostis eciam quod semper inter vos et nos et ipsum fundabatur placitum seu causa in curia Romana et alibi super jurisdiccione diocesana exercenda in patria de Gordowre, nulla villa ipsius patrie excepta, unde, quod in composicione prima locum contenciosum notatum videtis, revera locus ibidem stat pro patria de Gordowre, sicut apparet in principio composicionis illius et in hiis que cito post verba predicta secuntur, et satis expresse in littera vestre commissionis quam domino Elye, vestro canonico Assavensi, dedistis ad dictum negocium terminandum, ubi patriam de Gordowre nominatis nullam villam excipiendo, quam litteram vestro sigillo signatam conservamus in tuto. Ad hec cum illi novem fideles jurati quos nostis, vice et auctoritate vestra et vestri capituli de vestro expresso consensu, antiquos limites inter nostras dioceses assignaverint medium Sabine fluvii

A.D. 1289. a vado de Rydwymma usque ad vadum de Schrewardyn, mirum omnibus sapientibus videretur qui hec audirent, si hoc tam solempne factum vestrum et vestri capituli, eo modo quo nostis, tam racionabiliter et veraciter confirmatum vobis postmodum displiceret in tantum ut nobis indignaremini, si nostros antiquos terminos nobis taliter assignatos visitavimus, ut decebat, presertim cum nulli faciat injuriam qui utitur jure suo, set revera timemus quod plures ad vos accesserint post consummacionem predictam qui vos verbis suis conati sunt pluries perturbare, licet injuste, varia super dicto negocio suggerentes, quos Deus corrigat vel abscindat, ne vestram diminuant sincerissimam caritatem quam erga nos vestri gracia actenus habuistis. Ad hec vos latere non debet quod quantum ad pacem parcium supradictam post confirmacionem vestri capituli premunicio de qua fecit vestra littera mencionem locum habere non potuit, nec recursus ad litem, quia omnia hujusmodi per consensum vestri capituli in ipsa composicione apertissime sunt exclusa. Utinam inperpetuum optime valeatis.

1288. *Oct. 15.—The bishop of St. Asaph, in view of an amicable settlement of the dispute, instructs his proctor at Rome to terminate the suit there as soon as the proctor of the bishop of Hereford has expressed the same desire.*

Directa procuratori episcopi de sancto Assaph in curia Romana.—Frater Anianus, etc., Nicholao Waldini, procuratori suo in curia Romana existenti, salutem, etc. Cum in diversis partibus mundi seu locis super limitibus diocesis Assavensis et Herefordensis ecclesie et limitibus hujusmodi coherentibus, tam inter nos episcopos quam subditos nostros, diverse controversie diu extiterint attemptate, nunc, Domino concedente, per venerabilem dominum Herefordensem, qui nunc preest, et nos certam adinvenimus viam pacis per quam speramus certos fines limitibus antedictis imponere, super qua via per litteras nostras renunciavimus hinc inde processibus, litibus, et munimentis super dictis limitibus, seu eisdem adherentibus habitis seu impetratis hucusque. Unde quam cito interpellati fueritis per procuratorem Herefordensis predicti super hujusmodi renunciacione, coram auditore in curia facienda, si procurator Herefordensis renunciaverit prius in causa, ut premissum est, vos subsequenter consimilem renunciacionem facietis in principali; et hoc faciendum tenore presencium vobis scribimus

A.D. 1288. et mandamus procuratoria vestra in premissis extunc revocantes. Datum apud Kentelhank, id. Octobris, anno gracie M°CC°lxxxviij°.

1289. *Feb. 28.—The charge of Lydney is committed to Roger de Sevenake, while Gilbert de Chyveninge pursues his studies at Oxford, receiving eight marks yearly from the income of the benefice. Certain payments due to the bishop are to be made meantime.*

Fol. 59. LYDENEYE.—Ricardus, etc., dilecto magistro Rogero de Sevenake, canonico Herefordensi, salutem, etc. Cum Gilbertus de Chyveninge, vicarius ecclesie de Lydeneye, propter quedam eidem imposita graciam magis quam judicium eligens sibi fieri ordinacioni, dicto, seu laudo nostro se submiserit, prout in littera sue submissionis plenius continetur, nos in Dei nomine pensatis status dicti vicarii circumstanciis, necnon et ecclesie cujus vicarius exsistit utilitate evidenti, custodiam cure vicarie predicte et bonorum pertinencium ad eandem vobis committimus sub hac forma, quod dictus Gilbertus, dum vacaverit scholasticis disciplinis et vitam suam scienciis et moribus studuerit efficaciter emendare, a vobis vel vestro certo procuratore octo marcas sterlingorum in ecclesia de Fretheswide, virginis, Oxoniis, recipiat annuatim de bonis dicte vicarie levandas, videlicet in principio cujuslibet quarterii duas marcas, primo quarterio incipiente prima die Marcii nunc instantis, secundo quarterio prima die mensis Junii subsequentis, tercio quarterio prima die mensis Septembris sequentis, et quarto quarterio prima die mensis Decembris proximo subsequentis, absque ulteriori dilacione, calumpnia, vel exaccione quacumque, donec aliud super hiis duxerimus ordinandum, aut dictam custodiam pro nostro libito racione previa revocandam. Ordinamus insuper ut debita in quibus idem Gilbertus racionabiliter tenetur interim exsolvantur, ita tamen ut primo nobis satisfaciat de sexaginta solidis quos de fructibus capelle de Waldesfelde, qui ad nos mero jure pertinebant, recepit anno proximo preterito, citra festum nativitatis sancti Johannis Baptiste. In presenti eciam ordinacione vobis nichilominus reservamus exaccionem decem librarum in quibus nobis tenetur idem Gilbertus ex causa racionabili, prout in rotulis officialibus anni proximo preteriti manifestissime continetur. Quas decem libras vos, magister Rogere, de fructibus vicarie predicte nobis integre persolvetis, cum per nos super hoc fueritis legitime requisiti, vel ipse Gilbertus predictas has x libras nobis persolvat, si post annum proximum post datam presencium suis exigentibus meritis tantam graciam promeruerit ut sibi totam

A.D. 1289. vicariam predictam per se ipsum commiserimus gubernandam. Valete. Datum apud Sugwas, ij° kal. Marcii, anno Dom. M°CC° lxxxviij°.

Feb. 28.—Agreement between the chapter of Hereford and the rector of Hampton Bishop that male parishioners, whose goods at their death shall exceed six shillings in value, shall be buried in the cathedral ground, and others as also all females shall be buried in their parish churchyard. The rector will pay twelve pence yearly to the chapter for the concession.

Pro sepultura parochianorum de Homptone.—Universis, etc., Ricardus, etc. Noverit universitas vestra quod, cum a multis temporibus retroactis orta fuisset materia questionis inter nostrum capitulum Herefordense ex parte una, et rectores parochialis ecclesie de Homptone juxta Herefordiam, qui pro tempore exstiterint ex altera, super jure sepeliendi corpora decedencium in villatis de Homptone et Topesleye, tandem ultima die mensis Februarii, anno Dom. M°CC°lxxxviij°, in capitulo Herefordensi in nostra presencia congregatis discretis viris, domino Ricardo, archidiacono Herefordensi, et omnibus canonicis residentibus tunc ibidem, et Thoma de Dane, diacono, rectore ecclesie de Homptone predicte, per discretum virum, magistrum Johannem de Cherltone, rectorem ecclesie de Brokwardin, procuratorem suum tunc constitutum, multis racionibus et altercacionibus hinc inde propositis tam super jure quam possessione sepulture predicte, inter partes predictas concorditer sic convenit, videlicet quod rector predictus per procuratorem suum concessit capitulo Herefordensi pro se et suis successoribus quod omnes masculi parochiani sui, cujuscumque condicionis existant, quorum bona propria ere alieno deducto summam sex solidorum excesserint in valore tempore mortis sue, in cimiterio ecclesie cathedralis Herefordensis tradantur de cetero ecclesiastice sepulture, et si contingat quod aliquis predictorum parochianorum viva averia habeat die mortis, postquam ballivus episcopi, qui est dominus feodi ejusdem loci, perceperit herietum, concessit rector predictus pro se et successoribus suis quod dictum capitulum aliud herietum percipiat ab eodem. Quorum autem bona propria sex solidos non excesserint concessit capitulum antedictum pro se et successoribus suis quod corpora eorundem, necnon et corpora omnium feminarum earundem villatarum, cujuscumque condicionis existant, aut quantumvis in bonis habeant, apud dictam ecclesiam de Homptone in posterum sint sepelita

A.D. 1289. absque aliqua contradiccione seu exaccione capituli memorati. Et pro hac confirmacione pacis perpetue inter ipsos, necnon et pro reverencia Herefordensis ecclesie et in signum subieccionis, idem rector pro se et successoribus suis qui pro tempore fuerint ipsi capitulo in ecclesia Herefordensi duodecim denarios annuos in festo beati Ethelberti fideliter solvere repromisit. Super taxacione vero bonorum hujusmodi, cum dubium fuerit an bona alicujus masculi decedentis in predictis villatis de Homptone et Topesleye summam sex solidorum excedant, placuit utrobique ut tunc staretur taxacioni facte per ballivum episcopi et procuratorem capituli, adjuncto sibi rectore vel capellano ecclesie de Homptone qui pro tempore fuerit. Nos igitur, quantum secundum Deum possumus, inter omnes fideles pacem et concordiam summopere affectantes, formam pacis predictam in omnibus approbamus, ipsamque auctoritate pontificali pro nobis et successoribus nostris in Dei nomine confirmamus, et in testimonium, etc. Datum in capitulo nostro Herefordensi predicto, die et anno predictis.

The names of the twelve canons in residence at Hereford.

Residentes Canonici Herefordenses.—Hec sunt nomina omnium canonicorum qui soli Herefordie residebant, et omnes erant presentes in confirmacione pacis predicte, magister Rogerus de Sevenake; magister Robertus de Gloucestria; magister Willelmus de la Haye; magister Willelmus de sancto Johanne; dominus Willelmus de Mortuomari; Thomas de sancto Omero; Thomas le Bretone; dominus Johannes de Puns; magister Johannes de Brunsope; dominus Hugo de Burgundia; Walterus de Rudmarle; et magister Ricardus de Hertefordia, superius in littera nominatus, scilicet archidiaconus Herefordensis.

Feb. 25.—Formal acknowledgement of certain vestments received from the dean and chapter, to be returned on demand.

Fol. 59b. Obligacio domini pro mitris et aliis de capitulo.—Pateat universis quod nos Ricardus, etc., recepimus et habuimus a dominis decano et capitulo Herefordensi unam mitram preciosam, unam aliam mitram in platis et lapidibus, et terciam mitram albam cum simplici aurifregio, parvi precii; item unum baculum pastoralem, et unum par cyrothecarum antiquarum de secta mitre predicte cum

A.D. 1289. platis. Que omnia et singula confitemur nos ex acomodato predictorum decani et capituli recepisse, et ipsa eisdem et ecclesie Herefordensi, cum super hiis fuerimus legitime requisiti, restituere promittimus bona fide, In cujus, etc. Datum apud Sugwas, v° kal. Marcii, anno Dom. M°CC°lxxxviij°.

Mar. 8.—The bishop begs that Ralph de Engham, canon of Hereford, who has done good service before, will give help in an urgent need which John de Ross, the subdean, will explain.

Littere misse Radulfo de Engham.—Venerabili viro, amico et filio in Christo karissimo, domino Radulpho de Engham, canonico ecclesie Herefordensis, Ricardus, etc. Attendentes quam tenere et sincere ob Dei reverenciam hactenus dilexeritis vestram ecclesiam memoratam, et quam frequenter vestram industriam tanquam fortalicium inexpugnabile pro tuicione libertatis et juris illius opposueritis cum effectu multipliciter fructuoso, fiduciam assumimus eciam in presenti affectuosissime vos rogandi ut in negocio illo arduo quod vobis exponet magister Johannes de Ros, subdecanus ecclesie antedicte, exhibitor presencium litterarum, sibi consilium, auxilium, et favorem amore Dei et vestre ecclesie memorate velitis impendere, et per vestram prudenciam tam salubre remedium iminenti periculo adhibere ut ecclesia Herefordensis in omnibus suis necessitatibus vos semper suum precipuum habere gaudeat procuratorem. Exinde eciam, ut firmiter credimus, apud Altissimum promerebimini majorem graciam in presenti et gloriam in futuro, qui certantes pro ecclesiastica libertate servanda procul dubio consuevit feliciter coronare. Ipsum Deum oramus, etc. Datum apud Sugwas, viij° Marcii, anno gracie M°CC°lxxxviij°.

April 25.—Grant to Agnes, daughter of Gerard de Ugina, of a messuage and land at Prestbury on the same terms as before.

Fol. 60. Carta filie Girardi de Prestebury.—Sciant presentes et futuri quod nos Ricardus, etc., dedimus et concessimus et hac presenti carta nostra confirmavimus Agneti filie Girardi de Ugina, pro quinque marcis argenti quas nobis dedit pre manibus, totum illud mesuagium et illam virgatam terre cum suis pertinenciis, que Rogerus de Ponte et Sibilla uxor ejus, custumarii seu nativi, de nobis tenuerunt in Prestebury, habendum et tenendum eidem Agneti et heredibus suis secundum modum secundum quem dictum

A.D. 1289. mesuagium et dicta terra a nobis et antecessoribus nostris episcopis ab antiquo teneri consueverunt, reddendo nobis et successoribus nostris episcopis annuatim terminis consuetis redditum debitum et consuetum, et faciendo nobis, etc., servicium de dicto tenemento et terra debitum et consuetum. Nos vero, etc., warantizabimus inperpetuum. In cujus, etc. Hiis testibus, domino Willelmo de Mortuomari, senescallo nostro; Warino de Grendene; Roberto de Furches; Philippo de Cyneceaus; Willelmo filio Symonis; Radulfo Musard; Thoma de Prato; et aliis. Datum apud Prestebury, die sancti Marci, evangeliste, anno Dom. M°CC°lxxxix°, etc.

1286. *Mar. 27.—Formal appointment by the prior and convent of Grandmont of Peter de Corcellis,* corrector *of Alberbury, as their proctor.*

Procuratorium fratris correctoris de Alberbury.—Universis, etc., frater Petrus, prior humilis ordinis Grandimontensis, ejusdemque loci conventus salutem in Domino. Noveritis quod nos facimus et constituimus dilectum nostrum in Christo fratrem, Petrum de Corcellis, sacerdotem nostri ordinis, correctorem nostre domus de Alberbury in Anglia, exhibitorem presencium, procuratorem nostrum, sindicum, et yconomum, ac eciam generalem in omnibus et singulis causis et negociis dicte domus motis et movendis coram quibuscumque judicibus ordinariis, extraordinariis, delegatis, subdelegatis, arbitris, arbitratoribus, seu amicabilibus compositoribus, et aliis quibuscumque judicibus et personis ecclesiasticis et mundanis, tam pro se quam contra se, contra quoslibet adversarios suos et eciam domus, dantes eidem procuratori nostro potestatem plenariam et speciale mandatum agendi, etc., et omnia et singula faciendi que verus et bonus procurator facere debet et tenetur, et que causa sive cause desiderant seu desiderare poterunt memorate, eciam si mandatum exigant speciale. Ratum et gratum habentes etc. Promittentes sub ypotheca bonorum, etc. Datum in Grandimonte, vj° kal. Aprilis, anno Dom. M°CC° octogesimo sexto.

A.D. 1289. *May 9.—The* corrector *of Alberbury in the name of his house submits to the arbitration of the bishop the dispute at issue between Gregory, who is in charge of the parish church, and the prior and brethren of Grandmont as to the amount to be assigned for the maintenance of the former.*

SUBMISSIO DOMINI CORRECTORIS ET FRATRUM DE ALBERBURY.—Tenore presencium pateat universis quod, cum super porcionibus pertinentibus ad alteragium ecclesie parochialis de Alberbury, Herefordensis diocesis, assignandis ad sustentacionem domini Gregorii, cui dudum cura parochie illius per dominum Ricardum, etc., erat commissa, inter eundem Gregorium, ex parte una, et nos Petrum de Corcellis, dictum correctorem de Alberbury, religiosorum virorum, prioris et fratrum de Grandimonte, Lemovicensis diocesis, dictam ecclesiam de Alberbury in proprios usus habencium, procuratorem legitime constitutum, reum ex altera, coram officiali Herefordensi aliquamdiu mota fuisset materia questionis, nos corrector antedictus nostro nomine et fratrum nostrorum, salvis in omnibus privilegiis a sede apostolica ordini Grandimontensi et nobis indultis et articulis in eisdem contentis, pacis concordiam affectantes in omnibus dictum negocium contingentibus, quantum in nobis est, ordinacioni, disposicioni, dicto, et laudo venerabilis patris predicti submittimus per presentes. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, vij° id. mensis Maii, anno Dom. M°CC°lxxx° nono. Et memorandum quod Gregorius supradictus die et loco predictis coram venerabili patre, domino Ricardo, etc., personaliter constitutus ordinacioni et disposicioni ipsius sub forma scripta superius se submisit. Et tunc sequitur ordinacio dicti episcopi in hac forma.

Details of the bishop's ordinance for the maintenance of the parish priest of Alberbury.

Fol. 60b. ORDINACIO TANGENS ECCLESIAM DE ALBERBURY.—Universis, etc., Ricardus, etc. Vestra noverit universitas quod, cum super porcionibus pertinentibus ad alteragium parochialis ecclesie de Alberbury, nostre diocesis, assignandis ad sustentacionem domini Gregorii, cui dudum curam parochie illius commisimus, qui eciam ipsi ecclesie in ordine quem ipsius ecclesie cura requirit jam a quatuor annis et amplius deservivit, sicut apparet per litteras nostras quas habet, inter eundem Gregorium, actorem ex parte una, et fratrem Petrum de Corcellis, dictum correctorem de Alberbury, etc. *(ut*

A.D. 1289. *supra)*, reum ex altera, coram officiali nostro aliquamdiu mota fuisset materia questionis, tandem partes predicte, vij° id. mensis Maii, etc., ex prefixione officialis nostri predicti in jure et in nostra presencia personaliter constitute, ac litis amfractus vitare volentes et pacis concordiam affectantes, salvis, etc. (*ut supra*), se ordinacioni et disposicioni nostre pure, sponte, et absolute super premissis omnibus submiserunt, nos vero, qui labores voluntarios affectamus ut quietem nostris preparemus, in quorum quiete quiescimus, in pace fovemur, post varias et diversas parcium earundem altercaciones hinc inde factas, ipsarum consensu expresso super premissis in Dei nomine ordinamus et disponimus in hunc modum, videlicet quod Gregorius memoratus per totam vitam suam pro sua et unius presbyteri secum in ipsa ecclesia et in capella de Wolastone ministrantis, necnon et unius diaconi, sustentacionem et exhibicionem habeat et percipiat totum fenum decimale de villa de Wolastone majori proveniens, et totum alteragium ecclesie de Alberbury sepefate, videlicet omnes oblaciones ac minores decimas tam de molendinis et animalibus quam de curtilagiis atque croftis que sunt vel fuerint curtilagia ab antiquo provenientes, necnon et omnes alias obvenciones ad dictum alteragium pertinentes, exceptis decimis omnimodis tam lane quam agnorum et mortuariis seu herietis vivi averii, que omnia iidem corrector et fratres et successores eorum integre percipient in futurum. Qui eciam procuraciones que racione visitacionum nostrorum successorum et archidiaconorum nostrorum in ipsa ecclesia de Alberbury in posterum debebuntur suis sumptibus solvere tenebuntur. Alia vero ipsius ecclesie onera, ut puta cancelli constitucionem et refeccionem librorum, vestimentorum, vasorum, et ceterorum ipsius ecclesie ornamentorum, et similium empcionem ac reparacionem, et si que extraordinaria onera sedis apostolice, metropolitani, seu diocesani auctoritate, vel per dominum regem aut alium ipsi ecclesie imponantur, tam fratres quam Gregorius memorati pro porcionibus ipsos in eadem ecclesia contingentibus proporcionaliter supportabunt. Idem autem vicarius solus inveniet debita et honesta luminaria in cancello, et denarios beati Petri colliget a parochianis, et archidiacono solvet una cum duodecim denariis sinodalibus, necnon et dimidiam marcam argenti, die beati Michaelis, archangeli, annis singulis ipsis correctori et fratribus in signum subieccionis et reverencie et pro bono pacis persolvet. In cujus solucione si per octo dies post festum predictum cessaverit, ex tunc decem solidos sterlingorum sub pena suspensionis a celebracione divini

A.D. 1289. officii eisdem solvere teneatur, nisi tale impedimentum contingat quod ipsum debeat in hac parte merito excusare, salvis nobis et successoribus nostris jurisdiccione et archidiaconis nostris, qui pro tempore fuerint, jure suo in ecclesia parochiali predicta, salvo eciam jure parcium predictaram, necnon et religiosorum privilegiis semper salvis, quibus per hanc nostram ordinacionem in nullo intendimus derogare. In quorum, etc. Datum die, loco, et anno predictis, etc.

July 10.—Instructions to Richard de Puddlestone, proctor at Rome, to terminate the suit with the bishop of St. Asaph, and to return after making provision for the bishop's interests in other matters.

Ricardus, etc., dilecto in Christo filio, magistro Ricardo de Puddlestone, procuratori suo in curia Romana commoranti, salutem, etc. Litteras vestras quas nobis per magistrum Johannem de Bestane, archidiaconum Salopsire, ab eadem curia destinastis recepimus ab eodem, ex quarum tenore cognovimus quod in causa Assavensi nondum erat renunciacio facta in curia memorata, de qua admirabamur, cum sepius vobis meminerimus nos scripsisse pro renunciacione hujusmodi facienda juxta tenorem composicionis inite inter nos et dominum Assavensem, quam vobis de verbo ad verbum misimus ter vel quater, ipsumque dominum Assavensem procuratoribus suis in curia scripsisse credimus illud idem. Nunc igitur cum diligencia laboretis ut hujusmodi renunciacio, illa celeritate qua fieri poterit, caute fiat et, ut credimus, tunc non erit necesse ut pro nostris negociis in curia moram trahatis diucius anno isto, set causam Petri de Langone, et cetera negocia que nos tangunt magistro Cursio diligenter per vestram industriam committatis, et unum nobis ibidem tantum advocatum retinentes poteritis, si vobis visum fuerit, expedire in Angliam remeare. Istis igitur expeditis volumus et mandamus ut processum et acta omnia causam contingencia Assavensem, cum vos in Angliam redire contigerit, vobiscum portetis. Nec miremini quod exsecutores quondam magistri Ade de Phylebi vobis non satisfaciunt de premissis, quia tot fraudibus flexuosis et subterfugiis se protegunt vel abscondunt et tot frivolis cavillacionibus involvuntur quod nec nos nec nostrum capitulum Herefordense, quibus dictus defunctus in magna pecunie summa tenetur, ex causis pluribus et diversis hucusque consequi quicquid juris potuimus ab eisdem. Ad hec scribatis nobis si x marcas quas mercatores Londonienses

A.D. 1289. vobis mutuare ex gracia promiserunt in curia receperitis, et si sic nobis quid modo feceritis nuncietis. Componatis eciam cum magistro Cursio de sancto Geminiano pro certo annuo a nobis percipiendo tam pro se quam pro aliquo fideli in audiencia; ita quod omnia que nos tangunt ibidem in tuto remaneant seu statu securo antequam a curia recedatis. Libenter eciam vellemus quod fieret condicio pro tota causa Petri de Langone cum aliquo advocato fideli ita quod pars illius totalis salarii sibi in principio solidetur et residuum totum in fine. Et hoc modis omnibus sapientissime procuretis ante vestrum recessum quod cause nostre quas habuimus ibidem sine omni periculo remaneant in futurum. Inquiratis eciam ante vestrum recessum de quibus mercatoribus in Romana curia commorantibus possimus magis confidere cum oporteat illuc pecuniam pro nostris negociis destinare. Semper in Domino valeatis. Datum apud Whyteburne, vj° id. Julii, anno Dom. M°CC°lxxx nono.

July 26.—The prior and Convent of Alberbury on the one hand, and the rector and vicar of Welshpool on the other, agree to refer to the arbitration of the bishop their dispute about tithes and other matters.

Fol. 61. Submissio prioris et conventus de Alberbury, ex parte una, et rectoris et vicarii de Pola, ex altera, per quam se submittunt stare ordinacioni et laudo domini Ricardi, etc., super quibusdam decimis et aliis infrascriptis.—Sub anno Dom. M°CC°lxxx° nono, cum super quibusdam decimis quatuordecim villatarum in partibus de Gordowre, Herefordensis diocesis, inter religiosos viros, fratrem Petrum de Corcellis, correctorem, seu priorem de Alberbury, et ejusdem loci conventum, ex parte una, et dominum Johannem, rectorem ecclesie de la Pole, et Griffinum, vicarium dicte ecclesie, ex altera, exorta fuisset multiplex materia questionis coram nobis Ricardo, etc., partibus sufficienter et legitime constitutis, nostre ordinacioni et laudo se in omnibus subtulerunt, firmiter promittentes se ratum habituras et gratum quicquid super decimis dictis seu decisione litis predicte laudandum duxerimus seu eciam ordinandum sub pena centum librarum fabrice matricis ecclesie Herefordensis solvendarum a parte non parente. In cujus rei, etc. Datum in ecclesia de Whiteburne, vij° kal. Augusti, anno Dom. supradicto.

A.D. 1289. *July 26.—The ordinance of the bishop as to the matters in dispute mentioned above.*

Et tunc sequitur ordinacio domini episcopi memorati super decimis et aliis in hec verba.—In Dei nomine, Amen. Cum religiosi viri, frater Petrus de Corcellis, etc., ex parte una, et discretus vir, dominus Johannes filius domini Griffini, quondam domini de la Pola, et Griffinus filius Edeneveth, presbyter, ex altera, super decimis seu possessionis jure earundem provenientibus de quatuordecim villatis in partibus de Gordowre, videlicet Balislee, Bragyntone, Berlee, Bromrothpol, Bromrotpol secunda, Wonyntone, Withfeld, Perendone, Haregreve, Trifnant, Trif Bereved, Hochelpreve, Kregeon, et Orletone, nostre ordinacioni et laudo se in omnibus submisissent, prout in littera submissionis eorum sigillis subsignata plenius continetur, nos labores voluntarios appetentes ut nostris parochianis et subditis quietem preparemus et pacem, ad multiplicem instanciam dictorum religiosorum discordie materiam amputantes, super dictis decimis taliter laudamus et eciam ordinamus, videlicet quod prefati religiosi viri omnes decimas tam majores quam minores tredecim villarum predictarum pacifice et quiete recipiant et possideant in futurum, tanquam pertinentes ad ecclesiam suam de Alberbury, salvo jure vicarii ecclesie de Alberbury in porcione ipsa contingente de eisdem. Ordinamus eciam et laudamus quod prefati domini Johannes et Griffinus decimas de Orletone, quas per longa tempora, ut intelleximus, recolligere consueverunt et habere, pura et spontanea voluntate in nostras manus resignent et easdem ex nostra, tanquam ex diocesani collacione, recipiant ad vitam suam possidendas, salvo post eorundem decessum jure ecclesie de Alberbury supradicte in decimis et aliis omnibus et singulis que ad parochialem ecclesiam dinoscuntur pertinere. Ordinamus insuper ut corpora defunctorum ejusdem ville de Orletone infra diocesim Herefordensem sepeliantur, nisi forte sint corpora talium personarum que alibi ob causas legitimas sibi distincte et rite ecclesiasticam elegerint sepulturam. Ordinamus insuper quod fructus decimarum provencium ex predicta villa reponantur in diocesi memorata. Hec omnia laudamus, ordinamus, et firmiter precipimus observari sub pena centum librarum a parte non parente fabrice matricis ecclesie Herefordensis solvendarum. Reservamus eciam nobis potestatem omnia et singula suprascripta declarandi, si necesse fuerit, in futurum. In cujus, etc. Datum in ecclesia de Whyteburne, vij° kal. Augusti, anno Dom. M°CC°lxxxix°.

A.D. 1289. *July 26.—The formal assent of the interested parties to the ordinance of the bishop.*

Ad majorem evidenciam premissorum sciendum quod in crastino sancti Jacobi, apostoli, anno predicto, circa horam primam convenerunt in ecclesia parochiali de Whyteburne coram domino Ricardo, etc., frater Petrus de Corcellis, etc., et Johannes et Griffinus superius nominati, qui postquam se super omnibus contingentibus quatuordecim villas predictas ordinacioni Herefordensis episcopi totaliter submisissent, ad Dei evangelia nichilominus juraverunt se omnia et singula inperpetuum observaturos, quodcumque dictus episcopus ordinaret, preciperet, vel laudaret super contencione sedanda que fuit inter eos pro decimis et aliis juribus ecclesiasticis provenientibus ex xiiij villis predictis. Et tunc
Fol. 61b. dominus episcopus ordinacionem suam super illa pronunciavit in scriptis, ut superius continetur. Et post hec dominus Johannes et Griffinus predicti, ordinacioni episcopi fideliter et obedienter parentes, quicquid juris se habuisse vel habere credebant in decimis et aliis juribus ecclesiasticis provenientibus de villa de Orletone pura et spontanea voluntate in manus episcopi resignarunt, nichil inde sibi penitus retinendo. Dictus vero episcopus, volens ipsis Johanni et Griffino graciam facere specialem, ipsis ad vitam suam decimas et obvenciones de Orletone percipiendas concessit auctoritate diocesana, salvo in omnibus jure parochialis ecclesie de Alberbury, infra cujus limites ipsa villa consistit, post eorum decessum, et post hujusmodi collacionem dicti domini Johannes et Griffinus tactis iterum evangeliis sacrosanctis canonicam obedienciam episcopo et suis successoribus et officialibus juraverunt fideliter observare dum decimas percipient memoratas. Et tunc precepit episcopus priori de Alberbury et Johanni et Griffino quod omnes rancores et odia, si que essent inter eos, sibi invicem remitterent puro corde, et hoc libenter fecerunt. Precepit eciam quod prior predictus expensas et dampna que passa fuerat domus ejus per Johannem et Griffinum predictos eisdem per litteras remitteret inperpetuum. Prior autem voluntate episcopi adquiescens dicto Johanni super remissione hujusmodi patentes suas litteras tradidit, quarum tenor inferius continetur. Hec autem omnia facta sunt et eciam recitata in presencia domini Ricardi, episcopi, aliorum clericorum et laicorum magna multudine tunc astante. Fuerunt nominati igitur tunc presentes episcopus et partes predicte, magister Ricardus de Herteford, archidiaconus Herefordensis; Rogerus de Sevenake;

A.D. 1289. Johannes de Suynefeud; dominus Willelmus de Mortuomari, canonici Herefordenses; domini Johannes de Schelvinge, rector ecclesie de Ros; Johannes de Kemeseye, rector ecclesie de Colewelle; Nicholaus de Reygate, rector ecclesie de Cotintone; Willelmus de Mortone, rector ecclesie de Hoptone Wafre; magistri Johannes de Ros, tunc subdecanus Herefordensis; Stephanus, dictus Lupus de Hallawe; fratres, Rogerus, prior de Crisswelle, predicti ordinis Grandimontensis, Radulphus, et quidam alii fratres ejusdem ordinis. Layci vero, Stephanus de Suynefeud, frater domini episcopi; Reginaldus de la Boclande; duo armigeri domini Johannis predicti, et multi alii. Et sciendum quod tam prior de Alberbury quam Johannes, rector de la Pole, predicti habent litteram ordinacionis premisse divisim penes se sigillo autentico domini episcopi consignatam.

July 27.—The prior and convent of Alberbury waive all claims for the repayment of their costs in the suit.

Sequitur littera prioris et conventus de Alberbury facta Johanni, rectori ecclesie de la Pole, et Griffino, vicario ipsius, super renunciacione et remissione dampnorum et expensarum factarum causa controversie jam sedate.—Universis, etc., frater Petrus de Corcellis, etc. Noveritis quod, cum inter nos et dominum Johannem, etc., et Griffinum, etc., ex diversis causis essent lites seu controversie mote, quarum occasione expensas, dampna, et jacturas sustinuimus multiplices, nos in hiis scriptis fatemur quod super omnibus injuriis, controversiis, litigiis, ex quacumque causa motis, de dampnis et expensis a nobis factis, plene nobis et domui nostre esse satisfactum ab eisdem; et ideo omnem accionem ad dampna, interesse, vel expensas nobis vel domui nostre competentem occasione litium predictarum remittimus eisdem per presentes. In cujus, etc. Datum apud Whyteburne, die Martis in crastino sancti Jacobi, apostoli, anno Dom. M°CC°lxxx° octogesimo nono.

Aug. 6.—The rector of Worthen and the rector and vicar of Welshpool agree to submit their rival claims to the arbitration of the bishop.

Universis, etc., Philippus de Orteby, rector ecclesie de Worthin, Johannes, rector ecclesie de Pola, et Griffinus, vicarius ejusdem

A.D. 1289. ecclesie, salutem, etc. Vestra noverit universitas quod diu lites, controversie, questiones, et cause multipliciter verterentur seu verti verisimiliter sperarentur inter nos predictos Philippum, ex parte una, et Johannem et Griffinum ex altera, super possessione ac jure percipiendi decimas et proventus ecclesiasticos provenientes de quatuor villis in patria de Gordowre, videlicet Botintone, Hope, Lehgtone et Wlstanel Mynede, Herefordensis diocesis, ac super dampnis, interesse, expensis, spoliacionibus, et injuriis hinc inde habitis seu illatis, nos litis amfractus vitare volentes et pacis concordiam unanimiter affectantes, in venerabilem patrem dominum Ricardum, etc., tanquam in arbitrum, arbitratorem, seu amicabilem composi-
Fol. 62. torem, sub pena centum librarum, etc., compromittimus per presentes; dantes eidem plenam et liberam potestatem arbitrandi, laudandi, vel amicabiliter componendi, vel quocumque modo alio paciscendi super omnibus hiis scriptis, lite coram ipso contestata vel non contestata, juris ordine servato vel non servato, die feriato vel non feriato, utraque parte presente vel altera absente, per contumacionem vel absque contumacia, sedendo vel stando; in scriptis vel sine scriptis, una vice vel pluribus vicibus, prout sibi placuerit vel viderit expedire, et eciam interpretandi altercacionem, dubitacionem, vel obscuritatem, si quam in suo laudo, arbitrio, seu composicione contigerit exoriri. Promittimus eciam sub pena predicta omnia que idem pater laudaverit, seu arbitratus fuerit, vel per composicionem duxerit statuenda, super omnibus memoratis vel emergentibus ex eisdem firma et rata habere, et contra non venire ullo modo vel occasione inperpetuum; ita quod pena predicta in singulis capitulis committatur, et in solidum super quolibet si commissa fuerit exigi valeat cum effectu. Renunciamus insuper in hac parte omni juris remedio canonici et civilis, consuetudinarii seu localis, omnibus litteris impetratis et impetrandis, et omnibus excepcionibus seu defencionibus personalibus et realibus, que contra presens possint obici instrumentum seu compromissum. In quorum etc. Datum apud Whyteburne, vj° die mensis Augusti, anno gracie M°CC°lxxxix°.

Aug. 6.—The bishop's award as arbitrator.

Laudum.—Universis, etc., Ricardus, etc. Vestra noverit universitas quod diu lites, etc. (*ut supra*), illatis seu factis; cumque partes predicte in nos, contenciosorum locorum diocesanum, tanquam in arbitrum, etc., super omnibus suprascriptis unanimiter

A.D. 1289. compromisissent, sicut in compromisso in nos facto per ipsos plenius continetur, nos auditis et intellectis parcium predictarum racionibus et peticionibus in premissis, ipsisque equo libramine ponderatis, ex vigore ejusdem compromissi et sub pena in ipso adjuncta, in Dei nomine arbitramur, etc., quod partes predicte dampna, etc., sibi omnino remittant adinvicem puro corde. Item laudamus, etc., quod dictus Philippus, rector ecclesie de Worthin, et successores ipsius habeant et percipiant integre, pacifice, et quiete imperpetuum omnes decimas et proventus ecclesiasticos provenientes de Wlstanel Minede et Lehgtone, tanquam ad predictam ecclesiam de Worthin pertinentes, et quod predicti Johannes et Griffinus ipsum rectorem vel successores suos ipsos non impediant in hac parte opere, opera, consilio, auxilio, vel consensu. Item laudamus, etc., quod prefati domini Johannes et Griffinus, qui quicquid juris, etc., in decimis, etc., iiij predictarum villarum in manibus nostris pure, etc., resignaverant, ex hac nostra tanquam diocesani collacione habeant et percipiant integre, pacifice, et quiete omnes decimas et obvenciones ecclesiasticas de Botintone et Hope provenientes, quamdiu vixerint possidendas, et inter se dividendas per porciones per quas eas aliquociens habere, colligere, et dividere consueverunt, salvo post eorum decessum jure ecclesie de Worthin supradicte in Fol. 62b. decimis, etc., et quod idem Philippus ipsos Johannem et Griffinum non impediat in hac parte opere, etc. Item laudamus, etc., ut corpora defunctorum, etc., sepulturam. Et quod fructus, etc. Hec omnia et singula, etc., observari, reservata nobis potestate declarandi, etc. Quod quidem laudum, etc, promulgavimus apud Whyteburne, vj° die mensis Augusti, anno gracie M°CC°lxxx° nono. In quorum omnium, etc. Datum die et loco predictis.

Aug. 7.—The parties in the suit with the prior and convent of Alberbury appeared before the bishop and formally pledged themselves to abide by his award in the presence of many witnesses.

Ad majorem evidenciam premissorum sciendum quod vij° kal. Augusti, videlicet illo die quo dominus promulgavit ordinacionem suam inter priorem et fratres de Alberbury ex parte una, et dominos Johannem, etc., et Griffinum etc., ex altera, idem Johannes in presencia domini et testium suprascriptorum qui ordinacioni predicte interfuerunt constituit dominum Griffinum, procuratorem suum ad compromittendum in dominum memoratum, super omni-

A.D. 1289. bus controversiis et causis motis inter ipsos Johannem et Griffinum ex parte una, et rectorem ecclesie de Worthin ex altera, deditque sibi potestatem et speciale mandatum ad jurandum in animam suam quodlibet genus sacramenti, et ad resignandum quicquid interim haberet in decimis et obvencionibus, super quibus controversia mota erat, et ad admittendam ordinacionem domini et collacionem, si quam sibi fieri ordinaret, et ad omnia alia facienda que idem Johannes facere posset, si presens esset. Qui quidem Johannes una cum Johanne, dicto dispensatore, armigero ipsius domini, Johannes de Pola, et Philippus, rector ecclesie de Worthin, vj° die mensis Augusti, comparuerunt personaliter coram domino apud Whyteburne, et compromissum superius scriptum idem Philippus sigillo suo et idem Griffinus sigillo dicti Johannis, quod secum detulit, et suo sigillo proprio consignarunt. Quo facto dictus Griffinus pro se personaliter et pro domino Johanne, procuratorio nomine, resignavit in manus domini episcopi quicquid juris, etc., habebat, etc., quatuor villarum, etc. Et tunc dominus promulgavit laudum suum, contulitque auctoritate diocesana eisdem J. et G. ad vitam suam decimas, etc. Et post hujusmodi collacionem idem G. pro se, etc., juravit fideliter observare. Et tunc partes predicte juxta laudum, etc., episcopi dampna, etc., remiserunt. Et super hujusmodi remissione idem Philippus dicto G. suas patentes litteras tradidit ipso die. Hec omnia recitata fuerunt in aula domini episcopi de Whyteburne, ipso sedente pro tribunali, assidentibus et astantibus tunc ibidem clericis et laycis, religiosis et secularibus, in multitudine copiosa; fuerunt enim tunc presentes frater Thomas de Swynefeud, custos Bristollii, et frater Augustinus de Cornubia, socius suus, ordinis fratrum minorum; magister Johannes de Swynefeud, canonicus Herefordensis; dominus Johannes de Selvinge, rector ecclesie de Ros; Johannes de Kemeseye, rector ecclesie de Colewell; Johannes de Langeford, rector ecclesie de Dukestone; Willelmus de Mortone, rector ecclesie de Homptone; Bartholomeus de Gatesdene, Robertus de Sellinge, Radulphus de Tenterdene, clerici; Stephanus de Swynele, Radulfus de Marines, Adam Marescallus, Willelmus de Cantilupo, Robertus Deingte, Johannes de Neutone, Johannes, armiger dicti domini Johannis de Pola, layci; et alii. Hec sub continuacione suprascripte diei, scilicet vj diei mensis Augusti, die septimo ejusdem mensis fuerunt totaliter consummata.

A.D. 1289. *Aug. 1.—John de Bestane, returning from the Roman court, resigned the archdeaconry of Salop before the archbishop of Canterbury at Wrotham.*

BESTANE.—Memorandum quod apud Wrotham in aula domini archiepiscopi Cantuariensis, circa festum sancti Petri ad Vincula, anno Dom. M°CC° nonagesimo magister Johannes de Bestane in reditu suo de curia Romana resignavit archidiaconatum Salopsire in presencia magistrorum Rogeri de Braundone, Roberti Phiti, domini Gilberti de Chiveninge, et aliorum tam laicorum quam eciam clericorum, et in signum resignacionis hujusmodi idem magister Johannes tradidit pilleum suum predicto domino archiepiscopo sedenti in cathedra aule sue; premissis eciam presentes fuerunt Robertus, dictus le Botiller, Johannes de Wintershulle, laici; et dominus Bartholomeus de capella.

1290. *Aug. 23.—Absolution of the vicar of Ross and others who had cut down nine ash-trees in the cemetery of Ross without the consent of the rector.*

Fol. 63. DE FRAXINIS PROSTRATIS IN CIMITERIO DE ROS.—Memorandum quod in vigilia sancti Bartholomei, apostoli, anno Dom. supradicto, comparuerunt coram domino apud Bosebury in aula sua parochiani de Ros, scilicet Walterus Motoun, Thomas le Cok, et Thomas le Mercier, una cum domino Nicholao, ejusdem loci vicario, qui tactis sacrosanctis evangeliis juraverunt stare mandatis domini, eo quod ex propria confessione convicti fuerunt in judicio coram ipso quod novem fraxinos circa ecclesiam de Ros, auctoritate propria et quorundam aliorum de parochia, prostravissent, consensu domini vel rectoris nullatenus requisito. Et tunc idem dominus predictis parochianis super excommunicacionis sentencia, in quam inciderant ipso facto, absolucionis beneficium impendebat, dando dicto loci vicario potestatem ut ipsorum complices tunc absentes dominica proximo subsequenti in ecclesia de Ros, vice et auctoritate ipsius, absolveret in forma superius annotata.

1289. *Aug. 23.—Grant of a pension of thirty shillings by the prior and convent of Wenlock to Robert de Sellinge until an adequate benefice should be found for him.*

WENLOK DE PENSIONE ROBERTO DE SELLINGE.—Frater Henricus, prior ecclesie conventualis de Wenlok, et ejusdem loci conventus

A.D. 1289. discreto viro Roberto de Sellinge, dyachono, salutem, etc. Obsequiose devocionis affectum quem erga nos et nostram ecclesiam vos gerere novimus retribucionis gratuite premio, sicut decet, remunerare volentes triginta solidos, annuam pensionem de camera nostra, in festis annunciacionis dominice et sancti Michaelis proximo subsequentis, per porciones equales singulis annis recipiendam, quousque vobis per nos in beneficio ecclesiastico competente provisum fuerit, vobis damus et concedimus per presentes. Datum apud Wenlok, x° kal. Septembris, anno gracie M°CC° octogesimo nono.

Mar. 21.—Philip de Willeby resigns the church of Clyve.

Memorandum quod die sancti Benedicti, abbatis, scilicet in crastino *Letare Jerusalem*, anno Dom. M°CC° octogesimo octavo resignavit dominus Philippus de Willeby ecclesiam de Clyve in manus archiepiscopi, et ipsa die fuit statim magister Walterus, frater magistri Johannis de Bestane, nomine fratris sui a precepto vel mandato quod ab ipso prius acceperat, missus in possessionem ecclesie de Clive predicte. Et sic vacavit archidiaconatus Salopsire usque ad tempus quod in hoc folio superius annotatur.

Oct. 9.—Confirmation by the bishop and the chapter of the right of the prior and convent of Chirbury to the parish church of Chirbury.

Fol. 63b. Collacio ecclesie de Chyrebury et confirmacio capituli de eadem.—Universis, etc., capitulum ecclesie cathedralis Herefordensis salutem, etc. Noveritis nos litteras venerabilis patris, domini Ricardi, etc., inspexisse et diligenter legisse tenorem qui immediate sequitur continentes:—Ricardus, etc., dilectis in Christo filiis, religiosis viris, Ade priori, et canonicis de Chyrebury, nostre diocesis, ordinis sancti Augustini, salutem, etc. Licet onus pontificalis officii circa plurima frequenter nos cogat esse sollicitos, ipsum tamen efficacius hoc requirit ut hiis qui pre ceteris divino cultui mancipantur et operibus pietatis insistunt modo quo possumus meliori subsidium impendamus ne, quod absit, compellantur inviti ab execucione seu continuacione laudabili operum premissorum pro defectu auxilii resilire. Hinc est quod, cum adeo manifeste paupertatis onus sitis oppressi, quod sepe necessitates plurimas paciamini et defectus, considerata devocione quam habetis

A.D. 1289. ad Deum et ad proximum pietate, qui hospitalitatem sectantes pauperes ac debiles benigne suscipitis et eisdem impenditis subsidia caritatis; ut hec liberius, devocius, ac melius in futurum facere valeatis, presertim cum viderimus et inspexerimus diligenter litteras venerabilis patris, domini Hugonis, Dei gracia quondam Herefordensis episcopi, predecessoris nostri, integras et suo sigillo signatas, sub tenore quem fecimus inferius scribi, volentes quod collaciones que, Deo auctore, vobis per ipsum et per alios quoscumque fideles sunt facte, firme et stabiles remaneant in futurum, ecclesiam sancti Michaelis de Chyrebury cum omnibus pertinenciis et capellis suis vobis ac successoribus vestris in usus proprios inperpetuum possidendam donamus, confirmamus, appropriamus, et assignamus, seu prius donatam et appropriatam auctoritate ponticali tenore presencium ratificamus, et quantum ad nos attinet confirmamus. Tenor autem litterarum Hugonis, episcopi memorati, est iste:—Universis, etc. Hugo, etc. Noverit universitas vestra nos cartam Roberti de Bullers, domini de Mungomery, et patroni ecclesie de Chyrebury, et insuper bone memorie Willelmi de Ver, et Egidii, predecessorum nostrorum, necnon et felicis memorie Innocencii, pape tercii, et Huberti, Cantuariensis archiepiscopi, authentica instrumenta inspexisse, in quibus ecclesia de Chyrebury, cum prebendis et omnibus pertinenciis suis collata et confirmata dinoscitur dilectis filiis, priori et canonicis de Sned, ad prioratum suum apud Chyrebury, sicut in carta domini fundi continetur, constituendum, nos itaque, dictas concessiones et confirmaciones ratas habentes, prebendam que fuit Alani de Bullers in dicta ecclesia, tempore nostro vacantem, et prebendas alias cum vacaverint, in usus proprios ad hospitalitatis graciam comodius exsequendam, dictis priori et canonicis concedimus et auctoritate pontificali confirmamus; ut igitur hec nostra concessio rata et inconcussa futuris temporibus permaneat eam presenti scripto et sigilli nostri apposicione roboravimus. Hiis testibus, magistris P. et W. de Bergeveny, et S. de Thornbury, canonicis Herefordensibus; magistris W. de Gersintone et El. de Bukkebulle; Gregorio et R., capellanis; N. de Bergevenny et Terrico, clericis; et multis aliis. Hec autem que superius memorantur vobis et vestris successoribus concedimus et donamus, reservata competenti et sufficienti porcione proveniencium ecclesie de Chyrebury Johanni, nunc vicario, et suis successoribus in eadem, eisdem vicarie nomine assignata seu futuris temporibus racionabiliter assignanda, salvis

A.D. 1289. eciam nobis et successoribus nostris in eadem ecclesia lege jurisdiccionis, et diocesanis et omnibus juribus episcopalibus, et aliis que ad nos, archidiaconos nostros, et alios ordinarios quoscumque debebunt, vel poterunt aliqualiter de jure vel consuetudine pertinere, salva eciam in omnibus Herefordensis ecclesie dignitate. In quorum, etc. Datum in capitulo nostro Herefordensi, nono die mensis Octobris, anno ab incarnacione Filii Dei M°CC°lxxix, etc. Nos vero capitulum Herefordense, omnia supradicta Deo accepta veluti pietatis opera reputantes, donaciones, collaciones, etc., consensu unanimi ratificamus et, quantum ad nos attinet, inperpetuum confirmamus. In cujus, etc. Datum in capitulo nostro Herefordensi, nono die mensis Octobris, anno Dom. M°CC°lxxxix°.

April 29.—Agreement that of the wax offered at the tomb of Cantilupe two-thirds should be the property of the treasurer and one-third of the chapter.

Composicio super oblacionibus cere ad tumbas s. Thome oblatis.—In Dei nomine, Amen. Cum nuper super oblacionibus cere provenientibus ad tumbas bone memorie domini Thome de Cantilupo, quondam Herefordensis episcopi, inter discretos viros, magistrum Lucam, thesaurarium, asserentem dictas oblaciones ad suam thesaurariam pertinere debere, ex parte una, et capitulum ejusdem ecclesie, asserentes in usus communitatis ipsas debere converti, discordie materia esset suborta ex altera, tandem communibus amicis intervenientibus magister Reginaldus de Heytone, procurator memorati thesaurarii, habens specialem potestatem componendi et transigendi ab eodem thesaurario in premissis, et capitulum antedictum in hanc pacis formam amicabiliter consenserunt, videlicet quod dicte oblaciones cere per virum deputandum a dicto thesaurario et per alium deputandum a capitulo alternatim hinc inde juratos fideliter colligantur et custodiantur, et per eosdem, prehabito tamen consilio et precepto thesaurarii et capituli, fiant expense luminariorum circa tumbas antedictas; et deinde quod liberum supererit in tres partes equaliter dividatur, et due partes applicentur thesaurario, et tercia capitulo, et de ipsis fiat prout de partibus sic applicatis duxerint ordinandum. Per hanc autem composicionem, cedente Luca vel decedente, successoribus ipsius vel ipsi capitulo quo ad jus vel possessionem in dictis oblacionibus nullum prejudicium generetur, aut fiat quominus prosequi possint seu debeant jus suum, prout eis videbitur

A.D. 1289. expedire. In quorum, etc. Acta et data in ecclesia cathedrali in pleno loci capitulo, iij° kal. Maii, anno Dom. M°CC°lxxxix°

Feb. 22.—Quit-claim by William de la Forde, of Prestbury, of five acres near the vill of Prestbury to the prior and convent of Llanthony-by-Gloucester.

Fol. 64. Quieta clamancia Willelmi de la Forde, de Prestebury, de Forlotelonde.—Sciant presentes et futuris quod ego Willelmus de la Forde de Prestebury remisi et quietum clamavi, pro me et heredibus meis inperpetuum, domino Waltero, priori, et conventui Lantonie juxta Gloucestriam, et successoribus eorum totum jus et clamium quod habui vel habere potui seu habere me credidi in quinque acris terre que jacent apud la Sterte, juxta Laybrok prope villam de Prestebury, quas quinque acras terre prior et conventus habuit de Willelmo de la Forde, nepote meo, nuper defuncto, pro dimidia marca argenti, quam dicti prior et conventus michi dederunt pre manibus, salvo michi et heredibus meis annuo redditu duorum denariorum pro quinque acris predictis, prout in carta feofaccionis quam prior et conventus habuit de predicto Willelmo, nepote meo, continetur expresse. Ita quod nec ego nec heredes mei nec aliquis nomine nostro aliud juris vel clamii in dictis quinque acris terre clamare vel exigere poterimus inperpetuum. In cujus, etc. Hiis testibus, Philippo de Cyneceus; Willelmo Simons; Gyrardo, tunc ballivo episcopi; Thoma atte Mede; Johanne Fremon de Prestebury; Willelmo Fremon de Chiltenham; Symone de Chiltenham; Willelmo, clerico de Prestebury; et aliis. Datum apud Prestebury, die sancti Petri in cathedra, anno Dom. M°CC°lxxxix°.

1200-1219. *Grant by bishop Giles of land and brushwood to Walter de Gosebrook, warden of his wood at Ross.*

De custodia bosci de Ros concessa per Egidium episcopum.—Omnibus, etc., Egidius, etc., episcopus, etc. Noverit universitas vestra nos dedisse, etc., Waltero de Gosebrok pro homagio et servicio suo custodiam totius bosci nostri in manerio nostro de Ros, et preterea unam virgatam terre cum pertinenciis apud Arletone in predicto manerio pro predicto bosco custodiendo. Concessimus eciam eidem Waltero omnia ligna in dicto bosco per tempestatem prostrata, et eciam ramos per tempestatem prostratos, et

A.D. 1200-1219. omnes coperones lignorum prostratorum quocumque modo prostrata sint, excepto cablicio et exceptis lignis ad opus nostrum prostratis, et omnes ceppos et cortices tempore excoriacionis; habendum, etc. Nos vero, etc., warantizabimus. Et quia volumus, etc. Hiis testibus, Johanne de Say; Waltero, decano de Ros; Radulfo Avenel; Radulfo de Wysham; Johanne filio Stephani de Herefordia; Roberto de Aubemarle; Roberto de Ereges; Willelmo de Hugeleye; Radulfo, clerico; et multis aliis.

1290. *Mar. 21.—The bishop examining the deed found no confirmation of the grant by the charter, though Thomas, formerly dean, testified that mention was made of the grant in a letter signed with the chapter seal, but this was not intact.*

Et memorandum quod capitulum Herefordense prescriptam litteram Egidii episcopi non confirmat, set quidam Thomas, quondam decanus Herefordensis, testatur se per quandam aliam litteram sigillo predicti capituli signatam vidisse litteram domini Egidii episcopi memoratam, nulla facta mencione de confirmacione ejusdem. Et tamen aguicium quo pendet sigillum capituli ex uno latere in transverso ruptum existit. Que omnia et singula dominus Ricardus, etc., vidit et diligenter examinavit apud Garewy, xij° kal. Aprilis, anno Dom. M°CC°lxxxix°.

Mar. 1.—Settlement of disputed claims between the bishop and the prior and convent of Llanthony-by-Gloucester respecting lands and rights of pasturage at Prestbury and Sevenhampton.

Composicio Lantonie juxta Gloverniam et domini episcopi de remissione mutua peticionum.—Noverint universi, etc., quod sub anno Dom. M°CC° octogesimo septimo, cum inter venerabilem patrem, dominum Ricardum, etc., ex parte una, et dominum Walterum, priorem Lantonie juxta Gloverniam et ejusdem loci conventum ex altera, consimiliter putaretur oriri materia multiplicis questionis, pro eo videlicet quod episcopus memoratus repetere cum instancia intendebat quinque acras terre vel circiter de Forlotelonde, quas tenebant prior et conventus predicti apud la Sterte, juxta Leybrok prope villam de Prestebury. Intendebat similiter petere ab eisdem quinque marcas in quibus sibi per suas litteras tenebantur; ac econtra prior et conventus ab episcopo exigere nitebantur unam croftam pasture apud Sevenhamptone,

A.D. 1290. que jacet inter terram ipsius episcopi et terram Gyrardi, tunc ballivi sui. Nitebantur insuper exigere ab eodem per litteras patentes dominorum Hugonis Foliot et Radulphi de Meydenestane, quondam episcoporum Herefordensium, quod ipsis liceret pascere octo boves suos cum bobus episcopi memorato in parco suo de Prestebury, et alibi ubi idem episcopus boves suos pasceret omni anno. Tandem, communicato virorum prudencium consilio, placuit utrobique ut omnis contencionis materia sub forma que sequitur conquiesceret inperpetuum inter ipsos et suos successores, et ut ipsorum ecclesie sub sincerioris caritatis et pacis federe in posterum unirentur; videlicet quod episcopus antedictus, pro se et suis successoribus et capitulo suo Herefordensi, quietam clamavit inperpetuum priori et conventui memorato croftam pasture apud Sevenhamptone et quinque acras terre vel circiter de Forlotelonde prope Prestebury, necnon et quinque marcas predictas eisdem remisit, et insuper eisdem xl solidos sterlingorum contulit de sua gracia speciali, et litteras obligatorias ipsorum super quinque marcis predictis eisdem restituit. Et ipsi prior et conventus quietum clamaverunt inperpetuum pro se et suis successoribus Ricardo, etc., totum jus et clamium quod habebant, etc., ad pascendum octo boves suos cum bobus episcopi, etc., salvo jure prioris et conventus quod habuerunt in communi pastura pertinente ad terras et tenementa sua apud Prestebury, vel sicut habent alii libere tenentes qui liberius tenent aut tenere consueverant tempore date presencium litterarum ibidem de episcopo. Et, ut dicta quieta clamancia fideliter in posterum servaretur, ipsas litteras patentes Hugonis et Radulfi per quas dictam
Fol. 64b. pasturam petere intendebant ipsi episcopo reddiderunt. Concesserunt eciam per presentes quod, si aliquas litteras pontificum Herefordensium vel capituli, habeant, vel apud ipsos reperiri contingant, de collacione pasture predicte per ipsos sibi facta, quod ipse littere quatinus ad collacionem predictam sint inperpetuum irrite et inanes et nullius valoris. Ut autem hec omnia, etc. Datum in capitulo Herefordensi prima die Marcii, anno Dom. M°CC°lxxxix°.

A.D. 1289. *April 18.—Urgent appeal to the pope to canonize Cantilupe in recognition of the sanctity which is attested by heaven-sent marvels.*

Pro canonizacione episcopi Thome.—Sanctissimo patri ac domino reverentissimo, Dei gracia sacrosancte ecclesie Dei summo pontifici, Ricardus, etc., cum debitis honore et reverencia genuflexis pedum oscula beatorum. Quia filius sapiens letificat patrem suum, et spirituale gaudium subditorum spirituali eciam patri suo debet afferre materiam gaudiorum, de quodam filio vestro devoto que ad honorem Dei pertinent vestre, si placet, notifico sanctitati quod tota ecclesia Anglicana jam gaudet se tam sapientem in Domino filium produxisse, qui a Deo et a vestra eciam sanctitate digne meruerit commendari. Illum enim Thomam, quondam Herefordensem episcopum, genere nobilem ac universa morum honestate preclarum, presenti seculo defunctum, quem dudum, cum ejus corpori impendere dignaremini ob revenciam summi Dei officium sepulture apud sanctum Severum, sicut vestra sanctitas bene novit, luculento sermone multipliciter ac veracissime commendastis, verbum Domini predicando clero et populo presentibus tunc ibidem, facit Altissimus tot miraculis choruscare quod ea omnia que de ipso ibi, cooperante Domino, predicastis, idem sua largiflua bonitate et immensa virtute signis sequentibus, videlicet miraculis, ut premittitur, confirmavit, prout celebris fama refert per totum regnum Anglorum, et per multas alias partes mundi. Nec mirum cum vivens ecclesiam Dei preclaris meritis illustrasset, ac pro ecclesie sue juribus conservandis labores plurimos usque ad vite sue terminum cum omni paciencia pertulisset, magis eligens affligi pro populo Dei sibi commisso in extranea regione quam cum suis nobilibus cognatis et notis temporalis quietis habere jocunditatem, sicut omnes de regno Anglie sapienciores noverunt; nunc ipsam ecclesiam illustrare non defuit, fulgore luminis clarioris ostendens quod functus vita vivat verius quam vixisset, ad ejus nominis gloriam et honorem qui merita et premia tanti viri supprimi non permittit, quippe cum lucernam sub modio olim prohibuerit occultari. Hec, pater sanctissime, securiori consciencia vobis scribo, quia fui de familia servi Dei predicti circiter decem et octo annos, in quo tempore ipsius mores et merita plena virtutibus, que ordinant hominem quo ad Deum, et operibus pietatis ad proximum, ac mundicia cum austeritate penitencie ad seipsum, sepius oculata fide per-

A.D. 1289. pendi, licet sue sanctitatis et equitatis semitas, quantum sinebat sua racionabilis potencia, occultaret; supplicans humiliter ac devote quatinus, attento fructu multiplici qui sine dubio sequeretur, si ipsum eo modo quo vestra sanctitas in hujusmodi facere consuevit, sanctorum cathalogo faceretis ascribi, vestra velit pia ac sancta paternitas quod hujus negocii justa necessitas et pia deposcit utilitas favorabiliter diffinire; si enim is qui lucerna ardens et lucens multis miraculis attestantibus fuisse dinoscitur per vestram sanctam paternitatem in candelabrum ecclesie fuerit exaltatus, qui ingredientur domum ecclesie ejus lumen videntes glorificabunt devocius patrem nostrum qui est in celis, et benedicent vos patrem sanctissimum qui locum ejus tenetis in terris. Ipsum oro Altissimum ut statum vestrum in omni prosperitate conservet ad regimen ecclesie sue sancte per tempora diuturna feliciter dilatanda. Datum apud Kynleth, xiij° kal. Maii, anno gracie M°CC° nonagesimo.

1290. *Nov. 22.—King Edward confirms a charter which his father granted to the Templars, in which he sanctioned their rights to all their estates and property, with immunities from many feudal and local burdens together with a great variety of special privileges.*

Fol. 65. CARTA REGIS TEMPLI MILICIE DATA.—Edwardus, etc., archiepiscopis, etc. Inspeximus cartam quam celebris memorie dominus Henricus, quondam rex Anglie, pater noster, fecit magistris et fratribus milicie templi Salamonis in Anglia in hec verba:—Henricus, etc., archiepiscopis, etc. Noveritis nos concessisse et confirmasse Deo et beate Marie et fratribus milicie templi Salamonis omnes racionabiles donaciones terrarum, hominum, elemosinarum eis a predecessoribus nostris et ab aliis in preterito, vel a nobis in presenti collatas, vel in futuro a regibus vel ex aliorum liberalitate conferendas, vel alio modo adquisitas et adquirendas, tam in ecclesiis quam in rebus et possessionibus mundanis. Quare volumus et firmiter precipimus quod predicti fratres et eorum homines possessiones et elemosinas suas habeant et teneant cum omnibus libertatibus et liberis consuetudinibus et quietanciis suis in bosco et plano, in pratis et pasturis, in aquis et molendinis, in viis et semitis, in stagnis et vivariis, in mariscis et piscariis, in grangiis et virgultis, infra burgum et extra, cum soca, et saca, et tol, et theam, et infangenethef, et utfangenethef,

A.D. 1290. et hamsoca, et grithbrich, et blodwyte, et sutewyte, et flutwyte, et fredwyte, et hengewyte, et leyrwyte, et flemenefrithe, et murdro, et latrocinio, et forstal, et ordel, et oreste, infra tempus et extra, et omnibus locis, et in omnibus causis que sunt vel que possunt. Concedimus eciam imperpetuum quod predicti fratres quieti sint de omnibus misericordiis, et quod ipsi et homines sui liberi sint ab omni scotto, et geldo, et omnibus auxiliis regum, vicecomitum, et omnium ministerialium eorum, et hydagio, et carucagio, et danegeld, et horngeld, et exercitibus, et wapentak, et scutagio, et tallagio, lastagio, et stalagio, scyris, et hundredis, placitis, et querelis, et warda, et wardepeny, et averpeny, et hundredespeny, et horedhalpeny [?], et thethinpeny, et de operibus castellorum, parcorum, poncium, clausuris, et omni careio, et summagio, et navigio, et domuum regalium edificacione, et omnimoda operacione, et prohibemus ne bosci eorum ad predicta opera vel alia ullo modo capiantur, et similiter bladum eorum vel hominum suorum vel aliqua de rebus suis ad castella munienda non capiantur. Volumus eciam quod libere et sufficienter sine qualibet occasione capiant de omnibus boscis suis ad usum domus sue quod voluerint, nec propter hoc in forisfacto de wasto vel in misericordia ponantur. Omnes quoque terras suas et esserta sua et hominum suorum jam facta, et que in posterum fient, assensu regio eis inperpetuum quieta clamamus de wasto et regardo et de usu forestariorum et de omnibus aliis consuetudinibus. Concedimus insuper eisdem fratribus quod de omnibus boscis suis quos habent in presenti infra metas foreste possint essartare et excolere sine licencia nostra vel heredum nostrorum vel ballivorum nostrorum, ita quod inde in nullo a nobis vel heredibus, etc., occasionentur. Et volumus eciam quod ipsi et homines eorum proprii quieti sint inperpetuum de expeditacione canum suorum. Precipimus eciam quod ipsi fratres templarii et homines eorum liberi sint et quieti ab omni telonio in omni foro, et omnibus nundinis, et in omni transitu poncium, viarum, et maris, per totum regnum nostrum et per omnes terras nostras in quibus libertates eis dare possumus, et omnia mercata sua et hominum suorum sint similiter in predictis locis ab omni telonio quieta. Concedimus eciam quod si aliquis hominum suorum pro delicto suo vitam vel membrum debeat amittere, vel fugerit et in judicio stare noluerit, vel aliud delictum fecerit pro quo debeat catalla perdere, ubicumque justicia fieri debeat, sive in curia nostra sive in alia curia, ipsa catalla sint predictorum fratrum.

A.D. 1290. Et liceat ipsis fratribus sine disturbacione vicecomitis, et omnium ballivorum nostrorum et aliorum, ponere se in seisinam de predictis catallis in predictis casibus et aliis quin ballivi nostri, si ad nos pertinerent catalla illa, in manu nostra illa seisire possint et deberent. Insuper concedimus quod animalia que dicunter wayf, inventa in feodo Templariorum, sint ipsorum fratrum, nisi alias ea secutus fuerit qui velit et possit probare quod sua sint, et nisi fuerint infra terminos competentes secundum consuetudinem priorem petita et secuta. Et, si aliquis tenencium predictorum fratrum feodum suum forisfecerit, liceat ipsis fratribus se ponere in seisinam de ipso feodo, et ipsum feodum cum pertinenciis suis possidere, non obstante eo quod nos consuevimus feoda fugitivorum et dampnatorum per unum annum et unum diem possidere. Similiter, si aliquis hominum suorum sit inmerciatus erga nos et ballivos nostros pro quacumque causa vel delicto vel forisfacto, mercie et merciamenta pecunie sint collecta et in una bursa ad scaccarium nostrum portata et predictis fratribus sint ibidem liberata, servata regie potestati justicia vite et membrorum. Concedimus insuper eis quod, licet aliqua libertatum contentarum in hac carta per temporis diuturnitatem, quocumque casu contingente, usi non fuerint, nichilominus tamen libertate eadem de cetero utantur sine aliqua contradiccione, non obstante eo quod ea usi non fuerint. Hec omnia predicta et omnia alia servicia secularia et consuetudines que in hoc scripto non comprehenduntur eis concedimus, et confirmamus in perpetuam elemosinam cum omnibus libertatibus, etc., quas regia potestas liberiores alicui domui religionis conferre potest, pro Dei amore, et pro anima domini Johannis, regis, patris nostri, etc. Et prohibemus super forisfactum nostrum quod nullus eis vel hominibus suis contra hanc cartam nostram in aliquo forisfaciat, quia ipsos et omnes res, etc., in custodiam et specialem proteccionem suscepimus. Hiis testibus, venerabili W., Sarisburiensi episcopo; Johanne Mansell, preposito Beverlacensi; magistro Willelmo de Kilkenny, archidiacono Coventrensi; Petro Chacepore, archidiacono Wellensi; Johanne de Grey; Bertranno de Crioill; Johanne de Lessintone; Roberto Walerand; Rogero de Turkeby; magistro Symone de Wantone; Henrico de Bathonia; Egidio de Ergintone; Henrico de Wengham; Willelmo de Grey; et aliis. Datum per manum nostram apud Radinge, xij° die Junii, anno regni nostri xxxvij°. Nos autem predictas concessionem et confirmacionem ratas habentes et gratas, eas pro nobis et heredibus nostris, quantum

A.D. 1290. in nobis est, predictis magistris et fratribus, etc., confirmamus, sicut carta predicta racionabiliter testatur. Hiis testibus, venerabilibus patribus, G. Wygorniensi, R. Bathonensi et Wellensi, W. Norwicensi, et T. Menevensi, episcopis; Edmundo, fratre nostro; Gilberto de Clare, comite Gloucestrie et Herefordie; Willelmo de Valencia, avunculo nostro; Johanne de Vescy; Roberto Tybetot; Thoma de Waylond; Roberto filio Johannis; Ricardo de bosco; et aliis. Datum per manum nostram apud Westmonasterium, xxij° die Novembris, anno regni nostri nono.

May 14.—J. de Shelwing was collated to the prebend of Hinton, into which Pontius de Cors forcibly intruded himself on May 18, without the knowledge of the bishop, on the ground of a papal provision.

Fol. 65b. Memorandum quod ij° id. Maii, anno Dom. M°CC° nonagesimo, in abbacia de Wygemore contulit dominus domino J. de Shelvinge, presbytero, prebendam de Hunintone, quam tenuit in ecclesia Herefordensi dominus Hugo de Mursters, qui obiit nocte proxima precedenti vel in aurora ejusdem diei, et quia dictus J. tunc non existit ibi presens idem dominus procuratorem suum dicta prebenda per suum anulum investivit in presencia subscriptorum, videlicet domini abbatis loci ejusdem, magistrorum Rogeri de Cantuaria et Ade de Wakhurst, dominorum J. de Kemeseya et Wilielmi de Mortone, capellanorum, et Roberti de Sellinge, clerici, ad hoc specialiter convocatorum. Magister autem Poncius de Burgundia, xv° kal. Junii, pretextu cujusdam provisionis a Romana curia impetrate in eandem prebendam se ipsum fecit intrudi, domino episcopo et majore parte capituli ignorante. Ipsa vero provisio quam a papa habuit data fuit Rome apud sanctam Mariam majorem, quinto non. Marcii, anno proximo prenotato, et littera Guillermi, Ambianensis episcopi, executoris provisionis ipsius, data fuit Rome apud Lateranum, xxv° die mensis Marcii; dicte vero littere fuerunt episcopo primo exhibite apud Eye, xv kal. Junii, postquam se manu armata ipsa die intruserat ut superius continetur.

June 30.—License to John Sterre to officiate in the chapel of St. Tryak de Betesley.

Betesleye.—Ricardus, etc., dilecto sibi in Christo frati, Johanni Sterre, monacho ordinis sancti Benedicti, salutem, etc.

A.D. 1290. Attendentes merita probitatis quibus a fidedignis diceris insigniri, tueque devocionis precibus inclinati, ut in capella sancti Tryak de Betesleye, nostre diocesis, cum te ad locum ipsum accedere vel in eadem ex causa racionabili morari continget, divina valeas celebrare absque juris prejudicio alieni, licet non fueris de nostra diocesi, dum tamen aliud canonicum non obsistat, liberam tibi in Domino, quantum ad nos pertinet, tenore presencium concedimus facultatem. Datum apud Whyteburne, ultimo die mensis Junii, anno Dom. M°CC° nonagesimo, etc.

July 2.—License to Sir Henry Waleys to have divine service in his manor of Salewelle.

Cantaria de Salewelle.—Ricardus, etc., domino Henrico, dicto le Waleys, militi, salutem, etc. Devocionis vestre precibus inclinati ut ad totam vitam vestram et dilecte in Christo filie, domine Sybille, uxoris vestre, in manerio vestro de Salewelle infra limites parochialis ecclesie de Cliftone, nostre diocesis, existente, in oratorio construccionis honeste, secularium negociacionum usu carente ac debitos et honestos ornatus habente, per honestum presbyterum nobis vel officiali nostro more solito presentandum ac canonicam obedienciam prestiturum, divina valeant celebrari, quociens necessitas aut voluntas id exposcat, dummodo personarum ad quas decime et obvenciones ecclesie memorate de Cliftone pertinere noscuntur consensus in forma juris canonici, et absque vicio cujuscumque pacti illiciti, ad hoc accedat; proviso eciam quod ipsa ecclesia de Cliftone consuetis aut debitis oblacionibus non fraudetur, sed quod omnes obvenciones hnjusmodi qualitercumque ad dictum oratorium pertinentes indilate, integre, et fideliter restituantur ecclesie de Cliftone, liberam vobis, etc. Datum apud Wyteburne, ij° die mensis Julii, anno gracie M°CC° nonagesimo, etc.

July 30.—Amicable settlement of disputes respecting the tithes of Kingston between the rector of Ross and the prior of Newent.

Composicio de decimis de Kyngestone pertinentibus ad ecclesiam de Ros.—Memorandum quod, cum inter discretos viros, dominum Johannem de Shelvinge, presbyterum, rectorem ecclesie de Ros, etc., et fratrem Symonem, dictum Gumpillerers, priorem de Newent, etc., verisimiliter putaretur oriri materia questionis,

A.D. 1290. super eo quod idem rector petere cum instancia intendebat ab eodem priore omnes decimas tam majores quam minores provenientes de manerio dicti prioris quod habet apud Kingestone, infra limites parochiales ecclesie de Ros, quas idem prior sibi per aliquod tempus injuste detinuerat, ut dicebat, et ad quarum solucionem idem prior se asseruit non teneri; tandem partes predicte iij° kal. Augusti, anno Dom. M°CC° nonagesimo, in presencia venerabilis patris, domini Ricardi, etc,, in aula sua de Colewelle personaliter constitute, pacisque concordiam affectantes et
Fol. 66. litis amfractus vitare volentes, non tamen intendentes per suam concordiam vel composicionem suis successoribus vel sibi ipsis extra formam composicionis presentis in aliquo futuris temporibus prejudicium generare, set tantummodo sibi ipsis adinvicem personaliter, non realiter, pro tempore suo super premissis pacem querere et quietem, istam dumtaxat quod altera parcium predictarum partis alterius successori hujus composicionis virtute in nullo penitus teneretur, interveniente auctoritate patris predicti, inter se sub forma que sequitur amicabiliter convenerunt, videlicet quod idem prior dicto rectori quolibet anno, die sancti Michaelis, dimidiam marcam argenti fideliter sine fraude et dilacione quacumque persolvet; et idem rector cessabit a peticione hujusmodi decimarum nec vexabit eundem priorem super retencione et percepcione earum pro tempore prenotato. Pro hac autem concordia et pro bono quietis et pacis idem prior persolvet idem rectori centum solidos sterlingorum infra octo dies post festum sancti Michaelis proximo venturum sine contradiccione vel dilacione aliqua longiori. Idem vero rector remisit et quietum clamavit predicto priori quicquid retinuerit vel perceperit pro tempore suo de decimis antedictis. Hanc autem composicionem partes predicte in omnibus et per omnia promiserunt se sub forma predicta fideliter servaturos, presentibus testibus infra scriptis, magistris G. de Swynefeud, cancellario Herefordensi; Ricardo de Herteford, archidiacono ejusdem loci; Rogero de Cantuaria, et Roberto de Lecche, clericis; dominis J. de Kemeseya, rectore ecclesie de Homptone, Willelmo de Mortone, rectore ecclesie de Hoptone Wafre, presbyteris; Nicholao de Reygate; et aliis.

A.D. 1290. *Sept. 1.—The bishop assures the archbishop of Canterbury that he had done no wrong to the treasurer of the cathedral in receiving certain tithes paid to his predecessors in the see, but he hopes to do something to increase the income of the office which is but meagre.*

Littera directa archiepiscopo pro thesaurario Herefordensi.—Reverentissimo patri, etc., archiepiscopo Cantuariensi, etc., Ricardus, etc. Utinam vires nostre imbecillitatis, que hiis temporibus vix in modico valent resistere multimodis impugnacionibus hominum perversorum qui Herefordensem ecclesiam moliuntur suis antiquis juribus spoliare, ad tantam fortitudinem auxiliante Deo pertingerent quod ad vestrum mandatum pro justicia, quam firmiter credimus vos tueri, usque ad mortem certare possemus, nos vestris adversariis necnon Dei pro defensionis remedio utiliter opponendo, secundum spem illam quam vestre clemencie littere, quas nuper recepimus, innuebant. Vestra insuper noverit benigna discrecio quod decimas illas de quibus fecerint ille vestre littere mencionem sana consciencia et justo titulo credimus possidere sicut alii nostri predecessores episcopi suis temporibus crediderunt, utpote auctoritate seu privilegio summi pontificis communiti. Ignoscat igitur, petimus, illi Deus qui vestri animi serenitati suggessit nos quo ad hujusmodi in aliorum injuriam successisse, cum non solum auctore pretore quocumque set auctore summo pontifice illas decimas teneamus, nulli injuriam facientes qui utimur jure nostro; fatemur tamen revera fructus et proventus thesaurarie nostre Herefordensis ecclesie exiles esse et impares meritis tanti viri, sicut est ille qui ipsam possidet in presenti, qui eciam ab antiquo jure solet esse benevolus et amicus, cujus comodum et honorem augere pocius quam minuere affectamus. Et idcirco sibi et suis aliquociens diximus quod libenter procurare vellemus, quocicius se facultas offerret, quod sua dignitas memorata tantum augmentum reciperet in valore proventuum, quantum valere possent decime prenotate, non in recompensacionem hujusmodi decimarum, set in augmentum exilitatis proventuum sue dignitatis. Nec, ab hujusmodi proposito occasione sue absencie resilimus, immo ipsum thesaurarium multo magis diligimus et ipsius comodum et honorem diligencius procurabimus, eo quod vestra paternitas ipsius industriam preelegerit ut vestre pie sollicitudini cooperacione assistat, et a vobis tam excellenter meruerit commendari, sicut vestre littere continebant. Et hoc per Dei graciam evidencius apparebit quocicius locum et

A.D. 1290. tempus viderimus ad complenda hujusmodi oportuna. Oramus, etc. Datum apud Bosebury, prima die mensis Septembris, anno gracie M°CC° nonagesimo.

Sept. 5.—The widow and mother of Nicholas de Hodenet, deceased, pledge themselves to pay sixteen marks yearly for the custody and marriage rights of the heirs, and find securities for the payment.

De custodia et maritagio heredum de Brudenebury.—Memorandum quod defuncto Nicholao de Hodenet, domino manerii de Brudenebury, quinto die mensis Septembris, anno Dom. M°CC° nonagesimo, Johanna, relicta predicti Nicholai, et Alicia, mater ejusdem Johanne, ad Bosebury accedentes pro custodia predicti manerii de Brudenebury habenda usque ad etatem legitimam heredum ejusdem Nicholai, et pro maritagio heredum predictorum, et pro herietto debito occasione decessus ipsius, se obligarunt per suam litteram et per sacramentum corporaliter prestitum solvere domino xvj marcas per quatuor annos proximo subsequentes, videlicet in festo annunciacionis beate Marie, virginis, omni anno iiij marcas, quousque dicte xvj marce fuerint persolute; et quod ad majorem securitatem predictorum Thomas Henniok, tenens domini de Bromyard, juravit et fidejussit dictam pecuniam solvere pro eisdem si, quod absit, in solucione premissa contingeret deficere quoquo modo. Qui omnes fideliter promiserunt alium competentem fidejussorem de tenentibus domini de Bromyard adducere coram ballivo domini de Bromyard ad jurandum et fidejubendum in omnibus, prout prefatus Thomas juravit in premissis et eciam fidejussit. Acta sunt hec in presencia domini prioris Breconie; magistrorum Rogeri de Sevenake; Rogeri de Cantuaria; Willelmi de Apperle; dominorum Johannis de Shenninge, Willelmi de Mortone, Thome de la Dane, capellanorum; Johannis de Langeford, clerici; Stephani de Swynefeud; Willelmi de Chivenninge; et aliorum.

Ex promissione sua predicta Johanna in premissis sibi Henricum de Brockhamptone fidejussorem invenit.

Oct. 14.—The justices and others are informed that sentence of excommunication has been incurred by William Devereux, lord of Lyonshall.

Fol. 66b. Insinuacio excommunicacionis late in dominum Willelmum de Evereus.—Viris venerabilibus dominis, justiciariis domini regis,

A.D. 1290. ac auditoribus deputatis ad audiendum querelas, Ricardus, etc. Vestram prudenciam credimus non latere quod, sicut humiliantibus et penitentibus expedit locum venie non negare, sic in contumacia persistentibus canonicam severitatem convenit adhibere, ne ex contagione talium seu communione inquinentur alii innocentes. Hinc est quod tenore presencium vestre reverencie intimamus quod dominus Willelmus de Evereus, videlicet dominus de Lenhales, nostre diocesis, propter suam manifestam offensam sentenciam majoris excommunications auctoritate nostra latam, justicia exigente, incurrit, et ea sic innodatus existens claves ecclesie jam diu contempsit, et iccerco vos affectuose rogamus quod, ob Dei reverenciam et sue ecclesie sacrosancte ac animarum salutem, dictum dominum Willelmum ab ecclesia Dei et communione fidelium sic prescisum a vestra communione separare velitis, non permittentes eundem agere vel querelam deponere coram vobis, donec compunctus ecclesie necnon Deo satisfecerit quem offendit, et beneficium absolucionis in forma juris meruerit obtinere. In cujus, etc. Deus, etc. Datum apud Bosebury, xiiij° die mensis Octobris, anno Dom. M°CC° nonagesimo.

Nov. 7.—William Devereux is absolved from the sentence passed on him for detention of tithes in his manor.

Absolucio ejusdem.—Ricardus, etc., Willelmo de Ebroico, etc. A majoris excommunicacionis sentencia pro manifesta offensa tua, videlicet pro injusta et injuriosa invasione et detencione decimarum de dominicis terris tuis manerii tui de Lenhales, nostre diocesis, proveniencium, auctoritate et mandato nostro per discretos viros, decanum et vicarium de Webbeleye in te lata, quamque per litteras nostras nuper coram venerabilibus viris, justiciariis domini regis, fecimus publicari, vel si in hujusmodi sentenciam excommunicacionis [contra] invasores et detentores rerum et jurium ecclesiasticarum a canone et sanctis patribus olim latam incideris ipso facto dictas decimas invadendo, vel sicut premittitur detinendo, te in forma juris absolvimus et communioni Christi fidelium ac sacramentis ecclesiasticis restituimus, teque fore absolutum et restitutum omnibus quorum interest vel interesse poterit quoquo modo innotescimus per presentes. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, vij° die Novembris, anno gracie M°CC° nonagesimo.

A.D. 1290. *Oct. 31.—Letter from the chapter describing the unconstitutional proceedings of Pontius de Cors, who intruded himself into the stall, chapter house, and prebend of Hinton.*

Littera capituli de intrusione Poncii.—Reverendo in Christo domino Ricardo, etc., capitulum Herefordense, etc. Vestre paternitati reverende tenore presencium innotescimus quod, mortuo domino Hugone de Musteriis, nostro concanonico, qui obiit quartadecima die mensis Maii, anno Dom. M°CC°xc°, Poncius de Cors, octavadecima die mensis ejusdem mane se fecit installari in stallum in quo stare solebat dictus Hugo, dum viveret, tamquam ad prebendam de Hinetone quam tenuerat spectans, per dominum Johannem de Pouns, fratrem et concanonicum nostrum, ceteris nostris concanonicis ad hoc tunc temporis non vocatis; et postea, cum per quosdam ex nostris fratribus et concanonicis moneretur quod ab illo stallo discederet, pro eo quod nichil nobis canonicum illo tempore ostendisset per quod legitime appareret quod prebenda de Hinetone predicta sibi tunc fuisset collata, ipsorum monicionibus acquiescere noluit, set sibi sociavit armatos, et dictum stallum usque in crastinum taliter custodivit seu per armatos fecit custodiri, absque causa legitima quam sciremus. In crastino, nonadecima die mensis predicti, intravit nostrum capitulum, et ibidem procuravit sibi locum racione dicte prebende assignari, et se quo ad spiritualia per librum investiri et quo ad temporalia per panem, prout fieri consuevit quum canonici recipiuntur ad certas prebendas, et tunc juravit, ut moris est, se fideliter observaturum consuetudines et statuta nostre ecclesie Herefordensis, et tunc a nostro capitulo exiens ivit ad domos et predia pertinencia forinsecus ad predictam prebendam de Hinetone, et de eadem tenentibus convocatis, recepit ab eisdem tenentibus juramenta fidelitatis et homagia tanquam prebendarius de Hinetone, nulla nobis collacione legitima sibi facta de hujusmodi preostensa. Utrum vero postmodum per aliquem extraneum qui non sit de gremio nostri capituli se fecerit iterum vel aliter se fecerit installari nescimus, quia de hoc nobis nichil hactenus legitime fecit constare. In cujus, etc. Datum in capitulo nostro Herefordensi in vigilia omnium sanctorum, anno predicto.

Hec sunt nomina tenencium prebende de Hinetone de quibus Poncius supradictus homagia et juramenta fidelitatis recepit; Walterus Baldewin; Rosa de la Grene, vidua; Ricardus, dictus

A.D. 1290. Lewin; David Bagge; Simon Faber; Margareta pelliparia; Alicia la Cartere; Willelmus Wryard; Agnes Pede; Agnes Tymmes.

Nov. 26.—Dispensation of illegitimate birth granted to Ayenel de Eastham, acolyte.

Fol. 67. DISPENSACIO RICARDI DE ESTHAM.—Ricardus, etc., Ricardo, dicto Ayenel de Estham, nostre diocesis, acolito, salutem, etc. Cum per inquisicionem legitimam nobis constet quod tibi mores et merita suffragantur ad dispensacionis graciam obtinendam, tecum auctoritate mandati apostolici nobis in hac parte directi, quod penes te dimisimus conservandum, super defectu natalium quem pateris de soluto genitus et soluto juxta tenorem et formam mandati predicti in omnibus et per omnia dispensamus. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, vj° kal. Decembris, anno M°CC° nonagesimo.

1257. *Feb. 22.—Dispensation of illegitimacy granted to Robert de Polton.*

DISPENSACIO CUJUSDAM AMICI.—Magister Rostandus, domini pape subdiaconus et capellanus, executor negocii crucis a sede apostolica deputatus, dilecto sibi in Christo, Roberto de Poltone, Sarisburiensis diocesis, salutem in Domino. Volentes a te adimi notam originis quam culpa tuorum intulit genitorum tecum, ut eo non obstante quod sacerdos te genuit ex soluta possis ad omnes ordines promoveri et ecclesiasticum beneficium obtinere, commissa nobis auctoritate apostolica, dispensamus. In cujus, etc. Datum Londoniis, vij° kal. Marcii, anno Dom. M°CC°lvj^to^.

1290. *Sept. 7.—Authority is delegated to the archdeacon and chancellor of Oxford to defend the privileges of the Carmelites.*

COMMISSIO IN NEGOCIO CONSERVACIONIS PRIVILEGIORUM ORDINIS CARMELITARUM.—Venerabilibus viris, dominis archidiacono Oxoniensi et cancellario universitatis loci ejusdem, Ricardus, etc., conservator privilegiorum religiosis viris, priori provinciali et fratribus ordinis beate Marie de Monte Carmeli, a sede apostolica indultorum ab eadem sede deputatus salutem, etc. In negocio conservacionis hujusmodi, juxta tenorem et formam auctoritatis qua fungimur in hac parte, quam vobis mittimus intuendam, vobis conjunctim et divisim tenore presencium litterarum committimus vices nostras,

A.D. 1290. etc., quousque eas duxerimus revocandas. Datum apud Bosebury, vij° id. Septembris, anno gracie M°CC°xc°

Dec. 17.—Account rendered by Richard de Puddlestone of the details of the expenditure of forty-six marks and a half.

Compotus Ricardi de Pudlestone. — Memorandum quod magister Ricardus de Pudlestone, domini in curia Romana procurator, apud Bosebury, xvij° die Decembris, anno Dom. M°CC°xc°, qua die idem magister Ricardus versus eandem curiam arripuit iter suum, talem compotum reddidit de xlvj marcis et dimidia quas recepit in Anglia et in curia postquam ultimo computavit. In primis solvit Cursio de sancto Geminiano pro ij annis et arreragiis viij marcas et pro ij annis residuis vj marcas; item magistro Porrine, advocato, pro toto dicto tempore et arreragiis v marcas; et sibi ipsi pro quolibet dictorum quatuor annorum in universo et pro arreragiis et pro tempore quod restat usque ad Pascha, anno Dom. M°CC°xcj°, xvj marcas et dimidiam, et pro quadam interlocutoria in causa Assavensi habenda iij marcas; item pro sumptibus notariorum ij marcas; item nuncio domini de curia redeunti j marcam; item pro quadam copia cujusdam sentencie late habenda in causa Petri de Langone xx s.; item in minutis expensis factis in curia pro defensione causarum domini iij marcas et dimidiam. Summa hujusmodi expensarum xlvj marce et dimidia.

Details of further expenditure through the same agent.

De pecunia quam postmodum recepit idem Ricardus.— Item memorandum quod predictus magister Ricardus eadem die, loco, et anno, recepit a domino xxx marcas sterlingorum, ita ut inde solidet omnia salaria Cursio et advocatis in curia et expensas necessarias circa negocia domini ibidem usque ad Pascha proximum tunc sequens; insuper iterum convenit quod de gracia domini solveret Cursio lx s. qui exiguntur ab eodem Cursio pro quadam sua stulta appellacione; et hec omnia facere potuit, ut promisit, pro xiij marcis et dimidia de summa triginta marcarum; et sic remanerent in manibus ejus xvi marce de predicta summa totali; quas xvi marcas debet predictus Ricardus expendere circa negocia in curia anno futuro proximo post Pascha predictum, scilicet

A.D. 1290. anno Dom. M°CC°xci°, si dominus habeat tunc aliquam causam in curia; et si contingat ipsum nullam causam in curia tunc habere, quod residuum fuerit, cum idem magister Ricardus de curia redierit, secum fideliter reportabit. Insuper idem Ricardus dixit quod oportuit eum dictas xiiij marcas et dimidiam in curia sic solvere, videlicet magistro Porine vel magistro Byndo pro toto tempore usque ad Pascha, anno et nonagesimo primo, vj marcas pro ij annis tunc effluxis; item Cursio ij marcas pro toto eodem tempore; item eidem lx s. pro sua vana appellacione; item eidem magistro Ricardo fuerunt assignate per dominum ij marce pro primo tempore ante quatuor annos predictos quo servivit domino in curia predicta.

A fresh commission is issued to him.

De novo procuratorio dato eidem.—Item memorandum quod idem magister Ricardus tunc habuit quoddam novum procuratorium conceptum in personam suam solum juxta tenorem procuratorii sibi et magistro Cursio prius dati prout patet in folio cui inscribitur hic numerus xx ad tale signum exterius, tamen data hujus procuratorii nunc ultimo dati eidem Ricardo est apud Bosebury, xvij° die Decembris, anno Dom. M°CC°xc°.

Dec. 16.—Powers given to Richard de Pudlestone by a new commission.

De procuratorio ad componendum et transigendum dato.—Item memorandum quod dominus tunc eidem magistro Ricardo dedit aliud procuratorium cujus tenor est talis :—Omnibus, etc., Ricardus, etc. Noverit universitas vestra quod nos facimus, etc., magistrum Ricardum etc., procuratorem nostrum legitimum ad componendum et transigendum nomine nostro una cum venerabili viro, magistro Willelmo de Monteforti, decano sancti Pauli, Londoniis, cum magistro Petro, dicto de Langone, qui se dicit canonicum Herefordensem, super omnibus contingentibus questionem seu peticionem vel causam quam idem magister Petrus movet contra nos et dictum magistrum Willelmum de Monteforti in curia Romana, quos dicit esse executores testamenti bone memorie domini Thome de Cantilupo, episcopi Herefordensis, defuncti, quamque magister Petrus movit, ut dicit, in curia contra eundem Thomam de Cantilupo, dum viveret, super prebenda de Prestone ecclesie Herefordensis predicte, et super ecclesia de parva

A.D. 1290. Wenlok, Herefordensis diocesis; ita quod dictus magister Ricardus, procurator noster, nichil aliud faciat nomine nostro vel consenciat fieri per composicionem vel transaccionem hujusmodi nisi quod dictus magister Willelmus de Monteforte una cum dicto procuratore nostro faciet nomine suo vel consenciet fieri in premissis; sine cujus quidem Willelmi de Monteforti consensu expresso super premissis habito vel obtento omnimode componendi et transigendi quomodolibet in hac parte predicto procuratori nostro admisimus potestatem. Ratum tamen, etc. Datum apud Bosebury, xvij° kal. Januarii, anno Dom. M°CC°xc°.

1291. *Jan. 8.—Unconditional submission of Pontius de Cors to the bishop. His collation to the prebend of Hinton.*

Fol. 67b. Submissio Poncii de Cors.—Memorandum quod in aula domini apud Sugwas, vj° id. Jan., anno Dom. M°CC°xc°, Poncius de Cors, juris civilis professor, comparens publiciter coram domino super omnibus injuriis per ipsum domino episcopo per ipsum et suos multipliciter illatis, occasione intrusionis ejusdem in prebenda de Hynetone, se absolute, pure, et spontanea voluntate submisit, et totum jus quod habuit vel habere credidit in eadem prebenda de Hynetone una cum litteris et instrumentis provisoriis et processibus et omnibus aliis in hac parte habitis vel habendis in manus domini totaliter resignavit; et rogavit humiliter et devote ut dominus easdem submissionem et resignacionem admitteret, et de omnibus secundum suum beneplacitum ordinaret. Tandem dominus ad instanciam amicorum, videlicet magistri Rogeri de Sevenake, canonici Herefordensis, ac domini archidiaconi Herefordensis, et aliorum, easdem submissionem et resignacionem admisit, et eas de ipsius Poncii voluntate statim coram assidentibus et astantibus pluribus fidedignis, in presencia infrascripti notarii publici, recitavit, et eundem notarium rogavit ut de premissis omnibus et singulis publicum faceret instrumentum. Quibus ita paratis dominus de sua mera gracia predicto Poncio prebendam de Hynetone contulit intuitu caritatis, et super hujusmodi collacione suas litteras ei dedit, quarum tenor est talis:—Ricardus, etc., Poncio de Cors, etc. Prebendam de Hynetone in ecclesia Herefordensi vacantem tibi cum omnibus suis juribus et pertinenciis conferimus intuitu caritatis. In cujus, etc. Datum apud Sugwas vj° id. Januarii, anno Dom. M°CC°xc°; et scriptum fuit pro ejus induccione in dicta prebenda

A.D. 1291. ebdomodario Herefordensis ecclesie juxta morem; premissis vero submissioni, resignacioni, earum admissioni, pronunciacioni, collacioni, presentes fuerunt magister Ricardus de Hertford, archidiaconus Herefordensis; magister Rogerus de Sevenake, et dominus Walterus de Rudmarleye, canonici Herefordenses; magister Willelmus de Kynggescote, juris canonici professor, tunc officialis Herefordensis; frater Walterus de Knulle, magister in theologia; frater Andreas de Langefort; magister David de Merthir, dominus Willelmus de Mortone, Nicholaus de Oxonia, Johannes de Kemeseya, capellani; Willelmus de Bruges, clericus; item Stephanus de Swynefeud, Willelmus de Cantilupo, Reginaldus de Boklande, R. Deynte, Radulfus de Marynes, Adam Marscall, Adam Harpyn, laici; item de comitiva predicti Poncii presentes fuerunt magister Henricus de Lantonia, Johannes de Strettone, clerici; item Johannes de Strettone, Petrus de Wormele, Adam de Dunre, et Johannes Alkyn, laici; et multi alii.

1154-1188. *A formal restatement of the preceding submission, etc.*[1]

TRANSCRIPTUM INSTRUMENTI PUBLICI ANTEDICTI.

1291. *Dec. 21.—Inspeximus of a royal charter of Henry II granted to the abbey of Cormeilles and the priory of Newent.*

Fol. 68. DE NEWENT ET PERTINENCIIS AD PRIOREM LOCI.—Omnibus, etc., Ricardus, etc. Cum pium est veritati testimonium perhibere universitati vestre tenore presencium intimamus nos cartam illustris domini Henrici, regis Anglie, non cancellatam, etc., in forma que sequitur inspexisse:—Henricus, rex Anglie, et dux Normannie et Aquitanie, comes Andegavie, justiciariis et vicecomitibus et baronibus et ministris suis totius Anglie, salutem. Sciatis nos dedisse et concessisse Deo et sancte Marie de Cormeliis, et abbati et monachis ibidem Deo servientibus, ecclesias suas et terras suas et elemosinas, decimas, et omnia tenementa sua tenere tam bene, et in pace, et juste, et honorifice, et quiete, sicuti illa melius tenuerunt tempore regis Henrici, avi mei, et nominatim totum manerium de Newent cum omnibus pertinenciis suis, scilicet quinque hydis terre, et ecclesiam cum omnibus decimis et oblacionibus et pratis et molendinis et nemoribus de Sarolesduna et de Tedeswode; Cuntonam et Lindam et Eaclam et Melswycam cum molendinis et pratis, et

1—This is not printed as it contains no additional elements.

A.D. 1291. Congheleiam cum omnibus sartis que pertinent ad Newent, et Strillinge et Bulesdone cum capella, et ecclesiam de Thedintona, et capellam de Panteleya, et ecclesiam de Dymmoch cum omnibus, etc., et capellis, et totam decimam de toto dominico et in augmentis et in essartis, et dimidiam hydam terre, et ecclesiam de Estona cum omnibus, etc., et ad Thokyntonam totam decimam de dominico et unam virgatam terre in eadem villa, et omnimodam totam decimam de dominico, et unam virgatam terre, et ad Cadibroc totam decimam de dominico, et ad Curam totam decimam de dominico, et ad Elkestane totam decimam de dominico, et totam villam de Kyngestona cum omnibus, etc., scilicet duabus hydis terre et capellam ipsius ville, et ad Westkyngestonam decimam de toto dominico, et unam virgatam terre, et ecclesiam de Mawrdina, etc., et ecclesiam de Kyngestona, etc., ad Pyoniam totam decimam de dominico et unam virgatam terre, et ecclesiam de Sukeloia, etc., et unam virgatam terre et ecclesiam de Marleya, etc., et tres virgatas terre et totam decimam de dominico, et ad Wych rectum suum in salinis, et at Holewey totam decimam de dominico, et unam virgatam terre, et ad Sydeham totam decimam de dominico et dimidiam virgatam terre, ed ad Ramaham totam decimam de dominicio, et unam virgatam terre, et ad Turkystonam totam decimam de dominico et dimidiam virgatam terre, et unum pratum, et ecclesiam de Lydiar cum omnibus, etc., et totam decimam de dominico et unum pratum, et ecclesiam de Kanoel cum omnibus, etc., et totam decimam de dominico et duas virgatas terre, et de villa Monemute decimam de redditu ville, et de Troy et de Cumcarvan, et de Nova villa medietatem decime de dominico, et de terra Ricardi filii comitis Gilberti inter Uskam et Wayam dimidiam decimam de dominico suo in bosco et plano, et in piscariis et melle, et pascuagiis et placitis, et quartam partem decime Strigulii, et ad predictum manerium de Newent unam blessagham et carbonem in nemus suum ad blessagham sustinendam, et terram suam ad ollas, et boscum suum de Eadulveshulla ad essartandum, si non est in mea foresta, et ecclesiam de Strigulio cum capellis et omnibns decimis et redditibus et pertinenciis suis, et in villa Herefordie, duodecim libras ad scaccarium meum, et ad Suthamtonam novem libras et quinque solidos, et in eadem villa sunt predicti monachi et homines sui de dominico suo et domus illorum liberi et quieti de omnibus consuetudinibus, et de decima de Sukeleya et de Marleya sexaginta et quindecim solidos, et ad

A.D. 1291. Gloecestriam et ad Dymmoch quadraginta solidos. Teste R., comite Cornubie, apud Westmonasterium. Et nos episcopus Herefordensis predictus in testimonium inspeccionis prefate sigillum nostrum apponi fecimus huic scripto. Datum apud Bosebury, xij° kal. Jauuarii, anno gracie M°CC° nonagesimo.

April 3.—Details as to the death of Gerard de Ugına at Paris, and the instructions given by him as to the disposal of money sent to the chancellor, Gilbert de Swinfield.

De ultima voluntate Girardi defuncti,—Memorandum quod tercio die mensis Aprilis, anno Dom. M°CC° nonagesimo primo, Thomas Emme de Prestebury, quondam famulus Gyrardi de Ugina, personaliter constitutus coram domino in manerio suo de Colewelle, juratusque et examinatus, deposuit in virtute prestiti sacramenti quod idem Girardus, dominus suus, die Martis proxima ante festum annunciacionis dominice, anno eodem, cum in manerio suo de Cumbs villa, Parisiensis diocesis, aliquamdiu jacuisset infirmus, tradidit sibi quandam pixidem in quam posuerat quasdam litteras canonicales vel obligatorias, et injunxit eidem quod ipsam pixidem cum predictis litteris celeriter deportaret magistro Gilberto de Suynefeud, cancellario Herefordensi, tunc Parisius commoranti, et sibi diceret quod pecuniam in litteris ipsis contentam idem magister Gilbertus exigeret a debitoribus suis, et medietatem ejusdem pecunie ipse haberet de dono dicti Girardi, et aliam medietatem solvi faceret pro salute anime sue matrici ecclesie Herefordensi. Et cum idem Thomas quod sibi injunctum fuerat complevisset, in crastino rediens invenit dominum suum predictum defunctum. Johannes de Wolvinehope, famulus ejusdem Girardi, juratus et examinatus super premissis dixit quod presens fuit quum dominus suus misit predictum Thomam Parisius, concordans cum dicto Thoma de die et loco, pro quo tamen negocio ignoravit. Requisitus de causa sciencie dixit quod fuit in camera cum eisdem, et audivit dominum suum injungere dicto Thome quod festinaret redire ad ipsum, quia antequam ipse rediret credidit moriturum. Requisiti ambo singillatim in quo statu idem Girardus fuit, cum hec injungeret et diceret, dixerunt quod fuit compos mentis, et sane et aperte loquebatur, sed de convalescencia desperabat. Obiit Girardus predictus xxij° die mensis Marcii, hoc est xj° kal. Aprilis, anno Dom. M°CC° nonagesimo finiente.

A.D. 1291. *Jan. 24.—The bishop's license for the absence of Gerard de Ugina and protection of his property while abroad.*

Fol. 68b. PROTECCIO GYRARDI.—Ricardus, etc., omnibus ballivis suis et fidelibus suis, etc. Sciatis quod suscepimus in proteccionem nostram litteras, res, redditus, et omnes possessiones quas dilectus nobis in Christo, Gyrardus de Ugina, sibi justis modis acquisivit et possidet in presenti in feodo maneriorum nostrorum de Prestebury et Sevenhamptone, de nostra speciali gracia hinc ad annum, ut de nostra licencia petita et optenta possessiones quas habet in partibus transmarinis tempore prenotato valeat visitare, et de ipsis prout sibi expedire viderit ordinare, salvo nobis in premissis omnibus jure nostro et redditu nobis debito ac consueto pro terris predictis, et cujuslibet alterius jure salvo, sive absens fuerit sive presens. Concessimus insuper eidem Gyrardo quod a secta nostre curie interim sit quietus, ita quod procurator vel procuratores ipsius, quem vel quos ad negocia sua in partibus illis gerenda constituet vel dimittet, possit vel possint in nostra curia attornatum facere loco sui, cum urgens necessitas hoc requiret, vel sibi viderit vel viderint expedire. In cujus, etc. Datum apud Sugwas, xxiiij° die mensis Januarii, anno Dom. M°CC°xc°.

Jan. 24.—Desire expressed by Gerard before his departure that in the event of his death the bishop should dispose of his lands and tenements at Prestbury.

ORDINACIO TERRE EJUSDEM IN EVENTU.—Item memorandum quod eisdem die et loco dominus Gyrardus proponens ad partes transmarinas in proximo proficisci, ac in presencia domini episcopi constitutus, presentibus eciam tunc dominis Willelmo de Mortone, Johanne de Kemeseya, presbyteris, voluit et concessit quod, si contingat eum mori, ut idem dominus episcopus terras suas et tenementa que habet in maneriis de Prestebury et Sevenhamptone pro suo libito habeat et possideat, ita ut inde pro anime sue salute aliquid eroget secundum sue beneplacitum voluntatis, pro eo, ut asseruit, quod mallet ipsum dominum episcopum ipsas terras et tenementa habere quam aliquem suorum heredum seu quemvis alium et hoc ob legitimas causas.

A.D. 1291. *Jan. 25.—Instructions of the archbishop and bishop that the usual collections for the hospital of St. John of Jerusalem should be allowed, the papal prohibitions not applying to them.*

De fraterhs hospitalis colligendis.—Ricardus, etc., archidiaconis, officialibus, decanis, rectoribus, vicariis, presbyteris parochialibus, ac Christi fidelibus universis per Herefordensem civitatem et diocesim constitutis salutem, etc. Litteras venerabilis patris, domini Johannis, Dei gracia Cantuariensis, etc., inspeximus tenorem qui sequitur continentes :—Frater Johannes, etc., archidiacono, commissario ejusdem loci, et omnibus rectoribus et vicariis per eandem diocesim constitutis, tam in locis exemptis quam in non exemptis, salutem, etc. Quia mandatum apostolicum, per quod prima facie omnibus questoribus petendi, colligendi, et exigendi in ecclesiis vestris oblaciones sive elemosinas potestas interdicta videbatur, ad fraterias debitas hospitalis sancti Johannis Jerusalem nullo modo se extendit, prout ex ipsius mandati serie potest liquido apparere, nolumus quod nuncii predicti hospitalis, cum ad loca vestra et ecclesias declinaverint pro hujusmodi frateriis colligendis, per vos aliqualiter impediantur, set more solito ipsos benigne et curialiter recipiatis, et quod taliter per eos collectum fuerit sine aliqua vestra contradiccione ipsos libere habere permittatis et de collectis hujusmodi disponere et ordinare pro sue libito voluntatis, proviso quod ad nulla alia preterquam ad ea sola que ad fraterias suas pertinent, manus extendant, quousque a sede apostolica super hoc aliud receperitis in mandatis. Datum apud Charringes, id. Novembris, anno Dom. M°CC°xc°. Et ideo vobis mandamus quatinus cum nuncii dicti hospitalis ad loca vestra vel ad ecclesias vestras declinaverint pro hujusmodi frateriis solito more colligendis ipsos benigne et favorabiliter admittatis et suum officium racionabiliter exequi permittatis donec super hoc aliud receperitis in mandatis. In cujus rei, etc. Datum apud Sugwas, viij° kal. Februarii, anno supradicto.

Jan. 28.—Philip de Baggesoure, whose son has been presented by the prior and convent of Wenlock to the church of Badger, willingly agrees to the choice by the bishop of a priest to have the charge in commendam.

Commenda ecclesie de Baggesoure.—Memorandum quod v° kal. Februarii, M°CC°xc°, Adam, prior et conventus de Wenlok, Philippum de Baggesoure, clericum, ad ecclesiam de Baggesoure,

A.D. 1291. vacantem, per suam patentem litteram presentarunt, quam litteram Philippus pater predicti presentati exhibuit domino eidem supplicans ut filio suo graciam impenderet in premissis; cui dominus respondit quod ipsemet dominus illam ecclesiam alicui bono presbytero commendaret, donec aliud in hac parte duxerit ordinandum; quod idem Philippus ad quem spectat presentare personam ydoneam priori et conventui de Wenlok ut ipsi eandem personam episcopo representent, cum ecclesia supradicta fuerit destituta rectore, libenter concessit.

1283. *July 3.—The official of Hereford decides that Eva de Weston had not been legally married to Richard de Croft.*

Fol. 69. In Dei nomine, Amen; auditis et intellectis meritis cause mote coram nobis, officiali Herefordensi, inter Evam de Westone, mulierem, partem actricem ex parte una, et dominum de Croft, militem, reum ex altera, super eo quod predicta Eva proposuit se Roberto de Croft dum vixit legitimo matrimonio copulatam fuisse, lite contestata, juramento de veritate dicenda [prestito], productisque testibus super hinc inde propositis, quia dicta mulier constituta in judicio coram nobis confitebatur pure, sponte, et absolute se injustam causam sive litem movisse et sustinuisse contra militem antedictum, et se nichil juris in sua peticione in convencionali libello proposita habuisse, ac miles predictus proposita ab eodem in dicta causa contra intencionem Eve sufficienter probavit Evam non fuisse dicto Roberto, dum vixit, legitimo matrimonio copulatam, ac curiam regis super hoc fore cerciorandam, pronunciamus diffinitive et sentencionaliter in hiis scriptis dictum Johannem militem ab impetracione dicte Eve absolventes. Datum et actum in majori ecclesia Herefordensi, die sabbati post festum apostolorum Petri et Pauli, anno Dom. M°CC°xxxiij°.

1291. *May 18.—The proctors of Richard de Pudlestone claim to be admitted in his name to a canonry and prebend granted by papal provision, and after a delay of three days the bishop assents.*

Pudlestone.—Memorandam quod ij° id. Maii, anno Dom. M°CC°xcj°, coram domino in aula sua apud Prestebury magister Johannes de Ros et Nicholaus de Notegrave, clerici, procuratores magistri Ricardi de Pudlestone, personaliter constituti litteras apos-

A.D. 1291. tolicas legerunt et eidem domino ostenderunt, per quas verisimiliter videbatur sanctissimum patrem, dominum Nicholaum, papam quartum, predicto magistro Ricardo de canonicatu et prebenda in ecclesia Herefordensi de speciali gracia providisse, ac cum instancia petierunt ut dominus ipsos nomine procuratorio ad hujusmodi canonicatum et prebendam admitteret secundum mandatum apostolicum antetactum. Dominus autem cum debita reverencia mandatum ipsorum audiens et inspiciens ac peticionem procuratorum considerans eorundem predictarum copiam petiit et habuit litterarum, et super hujusmodi facto deliberare velle usque ad quartum diem sequentem, qui fuit xv° kal. Junii, se velle respondit, ut tunc demum eis aut uni eorum apud Prestebury super premissis finaliter responderet. Adveniente quoque die predicto Nicholaus de Notegrave, procurator magistri Ricardi predicti, coram domino in sua capella apud Prestebury comparuit publiciter, et se nomine ejusdem domini sui secundum provisionem per sedem apostolicam ei factam admitti petiit cum effectu. Dominus siquidem memoratus, habita super premissis deliberacioue, et supposito quod circumstancie universe que circa possessionem hujusmodi debent attendi essent legitime et decentes, ipsum Nicholaum nomine domini sui ad predictos canonicatum et prebendam, secundum tenorem predictarum litterarum apostolicarum, admisit, et ebdomodario in ecclesia Herefordensi ut ipsum procuratorio nomine admitteret secundum easdem litteras in canonicum et in fratrem dedit per suam litteram in mandatis, cujus littere tenor talis est:—Ricardus, etc., ebdomodario etc. Quia discretum virum, magistrum Ricardum de Pudlestone, clericum et procuratorem nostrum in Romana curia, ad canonicatum sibi per sanctissimum patrem, dominum Nicholaum, papam quartum, in dicta ecclesia Herefordensi collatum admisimus, ac procuratorem suum legitimum ejus nomine recepimus juxta formam rescripti apostolici, quod vobis ostendet, in canonicum et in fratrem nostre ecclesie, vobis mandamus quatinus dictum procuratorem nomine domini sui in possessionem canonicatus hujusmodi inducatis, sibi stallum in choro et locum in capitulo, sicut convenit, assignantes. Quid autem feceritis, etc. Datum apud Prestebury, xvj° kal. Junii, anno Dom. M°CC°xci°.

A.D. 1291. *July 23.—Richard de Pudlestone submits himself unreservedly to the bishop's pleasure, and formally resigns all claim to the canonry and prebend procured by papal provision to the disregard of his earlier pledges and the bishop's interests.*

In Dei nomine, Amen; sub anno Dom. M°CC°xci°, xxiij° die mensis Julii, in presencia testium subscriptorum ad hoc specialiter vocatorum et rogatorum, ego Ricardus de Pudlesdone, clericus Herefordensis diocesis, coram vobis venerabili patre, domino Ricardo, etc., in aula vestra de Ros pro tribunali sedentibus personaliter constitutus, imposito michi ex parte vestra quod tacita veritate canonicatum et prebendam in ecclesia Herefordensi proxime vacaturam michi procuraverim per sedem apostolicam assignare, in prejudicium vestrum et lesionem mei proprii juramenti, submitto me pure, sponte, et absolute ordinacioni, gracie, et voluntati vestre super eisdem canonicatu et prebenda, et omnibus provisionem de predictis per dictam sedem apostolicam michi factam contingentibus quoquo modo, ac omnibus aliis injuriis vobis per me qualitercumque illatis, renuncians omni juri michi competenti vel competituro racione provisionis hujusmodi michi facte, ac installacionem in ecclesia Herefordensi obtentu provisionis predicte procuratori meo factam, et quicquid juris michi competit vel competere poterit ex eisdem provisione et installacione, in sanctissimas manus vestras pure, etc., resigno, promittens bona fide et corporali prestito juramento quod super hiis omnibus ordinacionem, etc., fideliter observaturum. In cujus submissionis et resignacionis mee evidenciam pleniorem litteras papales provisorias et executorias et omnia alia instrumenta dictam provisionem contingencia, citra festum assumpsionis beate Marie, virginis, proximo futurum, me vobis restituturum promitto bona fide, etc., volens exnunc et expresse concedere quod omnia instrumenta, etc., nullius penitus sint valoris. In quorum, etc., presentibus magistro Rogero de Sevenake, magistro Thoma de Sancto Omero, Waltero de Rudmarleye, canonicis Herefordensibus; domino Johanne de Kemeseye, Willelmo de Mortuomari, Nicholao de Oxonia, presbiteris dicti patris; domino Nicholao, vicario de Ros; domino Gilberto de Chyveninge, vicario ecclesie de Lydeneye; Ricardo et Roberto de Kynghesnode, fratribus, et Stephano de Taneto, clericis.

A.D. 1289. *Dec. 13.—Bull of Nicholas IV forbidding the unlicensed collections for the defence of the holy land which were being misapplied.*

Fol. 69b. In die nomine, Amen. Hoc est transcriptum, exemplum, seu sumptum cujusdam littere apostolice sanctissi mi patris, domini Nicholai, pape quarti, que incipit in hunc modum :—Nicholaus, episcopus, etc., venerabilibus fratribus, archiepiscopis, episcopis, et universis ecclesiarum prelatis, exemptis et non exemptis, salutem, etc. Quia nimis excresceret audacia plurimorum et in aliorum offensas eorum temeritas insaniret si virga deficeret corrigentis, expedit ut presidentis providencia castigetur temeraria presumpcio perversorum. Sane nuper ad nostrum fidedigna relacione pervenit auditum quod nonnulli iniquitatis filii, ut in advencionibus suis et fraudis astuciis Deum offendant, mortales decipiant, et orrendis mendaciis opprimant veritatem, non attendentes quantis hiis temporibus periculis subjaceat status miserabilis terre sancte, cum, post civitatis Tripolitanensis miserabilem capcionem inimicis crucis Christi ad occupacionem paratis, intendant residui dicte terre, se fratres templi hospitalis sancti Johannis Jerusalimitani ac aliorum diversorum ordinum domorum Dei et hospitalium asserentes, per mundi regiones diversas eorundem ordinum domorum Dei et hospitalium nomine elemosinas et legata et male oblata incerta, et que alias offerunter racione predicacionis crucis, in ejusdem terre subsidium convertenda, petere ac colligere non formidant, ipsa ex quibus debet ejusdem terre necessitatibus et subsidio subveniri in usus proprios convertendo, in animarum suarum periculum et dicte terre non modicum detrimentum. Nos igitur, qui positi sumus ut aliorum corrigamus errores et omnem peccandi materiam subtrahamus, exnunc universis et singulis religiosis ordinibus hospitalium et domorum Dei magistris et fratribus, cujuscumque ordinis et condicionis existant, omnis questus exercicium interdicentes omnino, omnia privilegia, indulgencias, et litteras, cujuscumque tenoris existant, prefatis religiosis vel ordinibus, etc., ab apostolica sede vel legatis ejus aut quibuscumque aliis concessas quo ad questum hujusmodi faciendum, penitus revocamus et nullius esse decernimus firmitatis. Quocirca universitati vestre per apostolica scripta in virtute obediencie destricte precipiendo mandamus quatinus quilibet vestrum in civitatibus, diocesibus, et locis vobis subjectis questores seu fratres hujusmodi ad colligendum elemosinas, legata, et oblata predicta nullatenus admittatis, neque a subditis vestris permittatis admitti, nisi iidem fratres

A.D. 1289. vel questores post hujusmodi prohibicionem mandatum super hoc ab eadem sede habuerint speciale. Illos quoque questores, quos contra hujusmodi prohibicionem nostram secus inveneritis attemptare, capere ac ipsos captos cum equis et omnibus bonis penes ipsos inventis ad nos sub fida custodia transmittere procuretis, contradictores, etc., compescendo; non obstante si aliquibus a predicta sit sede indultum quod excommunicari, etc., non possint; invocato eciam ad hoc, si necesse fuerit, auxilio brachii secularis; presentes vero litteras per civitates, etc., per vos publicari volumus et que mandantur in eis inviolabiliter observari. Quarum copia penes vos sub manu publica vel autentico sigillo retenta, illas latori presencium ad partes alias deferandas restituere procuretis. Datum Rome apud sanctam Mariam majorem, id. Decembris, pontificatus nostri anno secundo. Ego Johannes, dictus Bhows de Londoniis, domini pape notarius publicus, predicti patris, sanctissimi Nicholai, pape quarti, litteram plumbea vera bulla et filo canapis pendenti bullatam, non cancellatam, etc., transcripsi, exemplavi, seu sumpsi, ipsumque transcriptum, etc., ad ejus autenticum una cum infra litteratis testibus diligenter postmodum ascultavi et scripsi omnia suprascripta ac eciam publicavi, meoque signo consueto signavi rogatus sub anno incarnacionis Domini M°CC° nonagesimo, indiccione tercia, id. Maii, in cimiterio ecclesie de Lamhethe juxta Londonias, presentibus magistro Johanne de Horkistone, Thoma de Sorham, Henrico de Cantuaria, Henrico de Ticheforde, et Olivero de Brontone, clericis, ad hoc vocatis testibus et rogatis.

1291. *Details of the long proceedings in the Roman court in the suit of Peter de Langona, which was decided in his favour with heavy damages against the defendants.*

Fol. 70. In nomine Domini, Amen. Olim tempore felicis recordacionis Gregorii, pape x, magister Petrus de Langona, canonicus Herefordensis, tunc in Romana curia constitutus, intelligens quod bone memorie dominus Johannes Brito, quondam episcopus Herefordensis, post iter ab eo arreptum, ut dicitur, ad sedem apostolicam veniendi, occasione quarundam suarum appellacionum interpositarum contra eundem episcopum, et ab eo ipsius processu facto vel faciendo per se vel ejus commissarium seu commissarios sua auctoritate et mandato persequendarum, ibidem ipsum prebenda de Prestone et ecclesia de Parva Wenlok, Herefordensis diocesis, ac domibus ejus in Herefordia, quas diu idem Petrus tenuerat et

A.D. 1291. possederat pacifice et quiete, de facto sentencialiter privaverat, ac post privacionem hujusmodi dictam ecclesiam et prebendam magistro Thome de Cantilupo contulisset de facto, seu de eis providisset eidem, a predictis sentencia privacionis de facto, collacione, provisione, investitura, seu institucione et induccione in possessionem, si que facte fuerant, et ab omni eo quod inde secutum fuerat de predictis et quolibet predictorum senciens se gravatum, coram venerabili viro, domino Guillermo de Mariscona, canonico Parisiensi, tunc generali causarum apostolici palacii auditore, nunc episcopo Ambianensi, quamcito id ad ejus pervenit noticiam, non recedendo ab appellacionibus antedictis sed eas pocius innovando, sedem apostolicam appellavit in scriptis, et ipsum magistrum Guillermum de Mariscona in causis appellacionum hujusmodi et negociorum principalium elegit et adiit auditorem. Qui auditor ad ipsius magistri Petri instanciam episcopo et ejus commissario, magistro Thome de Cantilupo, predictis, et Rogero de Boseberi, penitenciario Herefordensi, qui predictas domos detinebat, ut dicitur, occupatas, et aliis quibuscumque qui sua super hujusmodi appellacionibus interesse credebant, per suas litteras mandavit predictam appellacionem notificari, et eosdem ad certum peremptorium terminum citari, ut per se vel per procuratorem legitimum coram eo in Romana curia comparerent ipsi magistri Petro super predictis suis appellacionibus de justicia responsuri; et tandem nec ipsis nec aliquo pro eis comparentibus, licet pluries citati essent, postmodum in audencia publica, ut est moris, ipso magistro Petro contra eos comparente in quolibet termino, et ipsorum contumaciam accusante, idem auditor receptis et visis instrumentis et juribus ipsius magistri Petri coram eo productis, in contumaciam dictorum adversariorum magistri Petri pronunciavit interloquendo predictam causam per appellacionem predicti Petri ad sedem apostolicam fore legitime devolutam, et in curia Romana tractandam et finiendam esse; coram quo auditore prefatus magister Petrus in contumaciam adversariorum suorum contra eos libellum obtulit in hac forma:—Coram vobis reverendo viro, magistro Guillermo de Mariscona, canonico Parisiensi, etc., proponit et dicit in jure magister Petrus de Langona, canonicus Herefordensis, contra dictum Johannem, episcopum, et magistrum Thomam de Cantilupo, et magistrum Rogerum de Bosebury, penitenciarium ecclesie Herefordensis, et contra quoscumque qui sua credunt interesse, dicens quod cum ex parte dicti magistri Petri a dicto

A.D. 1291. episcopo et commissariis ejusdem pro diversis gravaminibus ad sedem apostolicam fuisset appellatum, et idem magister Petrus iter arripuisset ad sedem apostolicam, pro dicta appellacione et quibusdam aliis suis negociis explicandis, postmodum predictus episcopus, seu ejus commissarii, de prebenda de Prestone in ecclesia Herefordensi et de ecclesia de parva Wenlok, quas dictus magister Petrus fuerat canonice assecutus,[1] et quas tenebat et possidebat pacifice et quiete, eundem magistrum Petrum injuste et de facto, cum de jure non posset, sentencialiter dicitur privasse, et in easdem prebendam et ecclesiam de facto et contra jus aliis dicitur contulisse, providendo magistro Thome de dicta prebenda, contra justiciam et de facto, cum de jure non posset, et magistrum Petrum de predictis spoliando, quam prebendam magister Thomas detinet occupatam, et a qua sentencia si qua fuerit iterum ex parte dicti Petri ad sedem apostolicam extitit appellatum. Item contra magistrum Rogerum dicit proponendo quod eciam idem Rogerus domos dicti Petri apud Herefordiam occupaverat post iter arreptum per eundem Petrum, et ipsum de eisdem spoliavit indebite, quas domos dictus Petrus tenebat et possidebat pacifice et quiete, et ipsas sic spoliatas violenter detinet occupatas. Item proponit contra eundem Rogerum quod anno incipiente M°CC°lxxii°, de mense Aprili, in predicta ecclesia Herefordensi in pleno choro idem magister Rogerus contra dictum magistrum Petrum irruit violenter, capiendo ipsum per pannos malo modo et injuriose et ipsum de stallo predicte ecclesie enormiter expellendo, cujus facti excessus tam horridi et enormis injurie per centum marcas argenti dictus Petrus sustinuisse noluisset, set pocius dictam quantitatem de suo proprio amisisse, et propter que antedicta dictus magister Petrus iterum coram vobis domino auditore ad prefatam sedem apostolicam appellavit, et dicta appellacio predictis episcopo et Thome et Rogero ex parte vestra notificata extitit manifeste, et ipsi legitime sunt citati, et per vos pronunciatum fuit diligenter quod predicta causa super predictis sit in Romana curia pertractanda. Quare petit magister Petrus dominum Johannem, episcopum, et magistrum Thomam de Cantilupo, ad restituendum prebendam de Prestone et ecclesiam de parva Wenlok, et ad restitucionem faciendam de ipsis sibi finaliter condempnari, et predictas privacionem seu privacionis sentenciam episcopi et ejus commissariorum et
Fol. 70b. collacionem, etc., et omnia alia contra ipsum Petrum post dictas appellacionem et iter arreptum attemptata, per eosdem pronunciari

1—In MS. *executus.*

A.D. 1291. nulla esse, et siqua de facto sint eadem cassari et infirmari debere, et suas appellaciones pronunciari legitimas extitisse. Item petit ante omnia ex vestro officio ad possessionem et retencionem ecclesie et prebende et domorum ablatarum se restitui, et in omnibus et per omnia ad pristinum statum quo erat tempore itineris arrepti et dicte prime appellacionis interposite se reduci. Item petit magistrum Rogerum condempnari sentencialiter ad restituendum eidem domos supradictas, et ad solvendum et dandum eidem predictas centum marcas pro extimacione injurie supradicte; et predicta petit cum omnibus expensis, dampnis, et interesse preteritis et futuris, et cum omnibus fructibus perceptis et percipiendis, quos extimat pro anno quolibet lx libras sterlingorum argenti de dicta prebenda et duodecim libras sterlingorum de ecclesia supradicta, et de futuris omnibus predictis, iterum protestando omni jure meliorandi, interpretandi, sibi reservato, protestando quod se non astringit ad probandum nisi quatinus de predictis sibi sufficiat, vel sit necesse ad suam intencionem obtinendam. Lite itaque super hujusmodi libello ab auditore prefato, in contumacia adversariorum magistri Petri, primo cum ipso magistro Petro pro contestata habita, et superveniente postea quodam Bardo Podiobonizi, procuratore dicti Thome de Cantilupo, procuratorio nomine ipsius domini Thome, salva contestacione hujus litis ob contumaciam prius habita, cum eo legitime contestata, ac suspensa predicta interlocutoria, per quam pronunciatum fuit hujusmodi causam fore ad sedem apostolicam legitime devolutam et in curia Romana tractandam et finiendam esse, quo ad partem illam libelli que tangit accionem injuriarum, et quantum ad domos in eodem libello contentas, nisi domus ipse spectent ad magistrum Petrum racione prebende sue sive canonie Herefordensis ecclesie, juratoque de veritate dicenda, factisque posicionibus et responsionibus subsecutis ad eas, ac formatis et datis articulis hinc et inde, ac quibusdam testibus affuturis super eis immediate post exhibicionem libelli predicti receptis, et super pertinencia et impertinencia ipsorum articulorum contestacione habita inter partes, ipsoque magistro Guillermo auditore se postea de curia absentante, pie memorie dominus Innocencius, papa quintus, primo, et eo postmodum nature debitum persolvente, sancte recordacionis Johannes, papa xxj^{us}, quondam magistro Petro Cordeni, capellano suo, causam commisit eandem, et tandem magistro Petro auditore viam universe carnis ingresso prefatus dominus Johannes quondam

A.D. 1291. magistro Johanni de Rocca, auditori causarum palacii ejus, causam commisit eandem; coram quo magistro Petro de Langona et dicto Bardo de Podiobonizi, procuratore domini Thome de Cantilupo, comparentibus et procedentibus in causa hujusmodi, et suspendente magistro Petro de Langona partem sui libelli que petitorium sapere videbatur, ac petente Bardo predicto remissionem super probacione articulorum suorum sibi concedi per dominum auditorem prefatum in partibus Anglicanis, predictus auditor de consilio coauditorum suorem, habita collocucione cum eis et obtento ab eisdem consilio super predictis, remissionem Bardo prefato denegavit omnino, et nichilominus eidem Bardo et Cursio de sancto Geminiano, quem idem Bardus in causa hujusmodi substituerat apud acta, certum peremptorium terminum assignavit, infra quem prefati Bardus et Cursius seu eorum alter producerent et exhiberent processum super privacione ipsius magistri Petri et super collacione facta magistro Thome, ac acta omnia et munimenta quibus in hac causa uti volebant; in quo termino nichil exhibi curarunt. Quare prefatus auditor postmodum eidem magistro de Langona et Bardo et Cursio, procuratoribus supradictis, certum terminum peremptorium assignavit ad probandum suos articulos in Romana curia. Testibus igitur super articulis utriusque partis in hujusmodi causa receptis ac eciam publicatis. et ad producendum omnia instrumenta, acta, litteras, et jura, et dictam probacionem, quibus in causa predicta uti poterat et debebat, necnon ad recipiendum copiam eorundem, et ad dicendum contra ea et demum ad concludendum in causa peremptorio termino assignato, idem Bardus quasdam excepciones contra testes exhibuit, ad quas probandas admissus fuit, licet eas minime probavisset. Denique Bardo prefato nichil debitum persolvente, et dicto Cursio substituto ab eo et vocato ad presenciam auditoris predicti, et termino peremptorio eidem ad concludendum in causa hujusmodi assignato, et demum ipsis Nicholao, papa tercio, et Johanne de Rocca viam universe carnis ingressis, sancte recordacionis dominus Martinus, papa quartus, bone memorie dominum Peregrinum de Audirano, quondam episcopum Onetensem, tunc causarum apostolici palacii auditorem, eidem magistro Johanni subrogavit in causa seu causis hujusmodi audiendis. Qui quidem dominus Peregrinus auctoritate legitima Cursio prefato, et omnibus aliis qui sua crederent interesse
Fol. 71. quosque causa contingeret, ad concludendum in hujusmodi causa vel allegandum causam racionabilem quare concludi non deberet in

A.D. 1291. ea [terminum assignavit], et ipsis non comparentibus, recepta conclusione a dicto magistro Petro concludente in dicta causa et in ipsorum Cursii, et omnium aliorum qui sua crederent interesse quosque causa contingeret, contumaciam in causa hujusmodi habente pro concluso, post quam conclusionem idem Thomas, Herefordensis episcopus, sicut Domino placuit, viam fuit universe carnis ingressus. Verum, quia in negocio hujusmodi contra mortuum procedi non potuit nec debebat, idem dominus Martinus, papa quartus, ad supplicacionem ipsius magistri Petri de Langona, exponentis sibi quod bone memorie dominus Johannes, dictus Brito, Herefordensis episcopus, ipsum canonicatum et prebendam quos in eadem ecclesia optinet, necnon et ecclesiam de parva Wenlok cujus extitit rector, pro sue voluntatis libito auctoritate ordinaria privavisset, et prebendam eandem bone memorie domino Thome, etc., tunc in minori officio constituto, et tandem idem dominus Thomas, in episcopum assumptus, ipsam primo quondam Henrico de Wodestok, ut dicitur, et eo viam universe carnis ingresso, magistro Roberto de Fylebi, Roberto vero de Wychio ecclesiam predictam de parva Wenlok motu proprio contulisset; super quibus lis erat contestata legitime in Romana curia, ut supra premittitur, et ipsum negocium pendebat; idem mandavit per suas litteras decano et archidiacono Herefordensibus ut tam memoratum episcopum et magistrum Guillermum de Monteforti, cantorem Herefordensem, ultime voluntatis domini Thome, episcopi, [executorem], ac quondam Rogeri, ecclesie Herefordensis penitenciarii, et ejusdem Henrici executores et heredes eorum, quam omnes alios qui sua super hoc crederent interesse ex parte sua peremptorie citare curarent, ut inter tres menses post hujusmodi citacionem, per se vel procuratores ydoneos, cum omnibus actis, juribus, et munimentis suis negocium hujusmodi tangentibus, coram eo comparere deberent justam, Domino dante, sentenciam recepturi. Quod mandatum dicti decanus et archidiaconus facere recusarunt. Postmodum vero, eodem domino Martino, papa, sublato de medio, pie recordacionis dominus Honorius, papa quartus, eidem domino Peregrino hujusmodi causam resumendam commisit fine debito terminandam, ac eisdem decano et archidiacono Herefordensibus sub excommunicacionis pena, quam ipso facto ipsos incurrere voluit si mandatum suum in hac parte negglexerint adimplere, quatinus tam supradictos episcopum et magistrum Guillermum de Monteforti, etc., *ut supra*. Quod mandatum prefati decanus et

A.D. 1291. archidiaconus execucioni debite demandarunt. Coram quo auditore magistro Petro de Langona pro se et Cursio de sancto Geminiano, procuratore, nomine magistri Guillermi de Monteforte, comparentibus in judicio, et procedentibus aliquamdiu ac disceptantibus super littera papali et procuratorio dicti Cursii, et eciam super quibusdam aliis litteris per eos productis in judicio coram eo ex parte executorum dicti Thome, episcopi, de reddita racione, et proposito hujusmodi negocio in relacione coram dominis audita et non diffinito, ac ipso domino Peregrino tunc in episcopum Quentinensem promoto, idem dominus Honorius, papa quartus, nobis Bertuldo de Labro, capellano suo, et auditori causarum palacii apostolici, dictam causam demum audiendam commisit et fine debito terminandam; in qua causa diu, ipso domino papa Honorio vivente, processum exstitit coram nobis, set pretextu quarundam oppinionum emergencium ex predictis et circa predicta, nequivimus dictum negocium terminare. Ipso namque postmodum domino Honorio, papa, sublato de medio, sanctissimus pater dominus Nicholaus, papa iiij, supplens defectum aliarum commissionum nobis factarum in negociis hujusmodi, eandem causam nobis diffiniendam commisit, sicut in supplicacione dicti Petri continetur, tenorem et formam hujusmodi continente:—Supplicat supplex vester, Petrus de Langona, canonicus Herefordensis, quod cum ipse pacifice possedisset prebendam in ecclesia Herefordensi et ecclesiam de parva Wenlock sibi collatas canonice per episcopum Herefordensem qui erat Burgundus, quo episcopo defuncto successit ei in episcopatu Johannes, dictus Brito, qui erat Anglicus et invidens Burgundis, pro sue libito voluntatis spoliavit dictum Petrum et plures alios predictis prebenda et ecclesia et domibus suis, et contulit predictam prebendam magistro Thome de Cantilupo, etc. *(ut supra*, p. 260), idem Petrus appellavit, et post ejus appellacionem pronunciatum est negocium devolutum esse ad apostolicam sedem, et lis contestata, et varii processus habiti coram diversis auditoribus; et dum processum esset usque ad calculum diffinitive sentencie dictus Thomas mortuus est, mandato vero felicis recordacionis domini Martini, pape, et demum domini Honorii, pape, citati fuerunt dominus Ricardus, nunc episcopus Herefordensis, et magister Guillermus de Monteforti, executores Thome predicti, et ejus heredes, et Robertus de Fyleby, possessor dicte prebende, ac Robertus de Wychio, possessor ecclesie predicte, ut certo termino comparerent in Romana curia coram dicto domino sentenciam
Fol. 71b.

A.D. 1291. recepturi; cum igitur plenissime liqueat de jure predicti Petri tam in ecclesia quam in prebenda predictis, et auditor cause pretextu cujusdam glose domini Innocencii que est super decreto *quia Guillermus* nolit ferre sentenciam pro Petro de Langona predicto; supplicat supplex vester, idem Petrus, qui stetit predictis prebenda et ecclesia annis xvj spoliatus, et continue litigavit, quatinus declarare et interpretari dignemini ut ex actis habitis contra Thomam predictum feratur et ferri possit sentencia, non obstante oppinione Innocencii, contra Robertum de Fylebi et Robertum de Wychio, novos possessores prebende et ecclesie predictarum, ac eciam quod executores Thome predicti condempnentur in fructibus perceptis et qui percipi potuerunt et in expensis, prout justum fuerit, maxime cum facte fuerint eisdem plures inhibiciones ne, lite pendente in curia Romana, aliquid in dictis causis mutaretur. Hoc non obstante dicta beneficia de facto diversis personis contulerunt in contemptum Romane ecclesie et dampnum dicti Petri non modicum et gravamen. Unde cum ipsi nichil de sua intencione probaverint, sicut patet in actis coram diversis auditoribus habitis vel eciam declaratis, fiat execucio prout ordo postulat racionis. Diffiniat dominus Bertuldus de Labro, auditor cause, sicut in supplicacione continetur. Nos itaque magister Bertuldus, auditor predictus, recepta dicta commissione, Cursium de sancto Geminiano, procuratorem prefatum, personaliter ad instanciam dicti magistri Petri, et Robertum de Fylebi, Robertum de Wychio, et executorem Rogeri de Bosebury, penitenciarii Herefordensis, dominum Ricardum, episcopum, et Guillermum de Monteforti, executores quondam domini Thome, episcopi, ad dicendum et dandum in scriptis quicquid vellent contra commissionem hujusmodi nobis factam, et postmodum ad audiendum et videndum relacionem sociis nostris coauditoribus palacii apostolici in predicta causa faciendam, citari fecimus legitime in audiencia publica, ut est moris; in quibus quidem terminis nullus predictorum curavit coram nobis per se nec per alium comparere, dicto magistro Petro in quolibet termino comparente ac eorundem adversariorum suorum contumaciam accusante. Visis igitur actis in causa hujusmodi habitis et eis plene discussis et pluries recensitis, factaque sociis nostris coauditoribus palacii apostolici super omnibus et singulis relacione plenaria, et fideli diligentique discussione et examinacione habita cum eisdem, ac de sentenciando super predictis petito ab ipsis coauditoribus consilio et obtento, predicto Cursio de sancto

A.D. 1291. Geminiano, procuratore personaliter, et predictis Roberto de Fylebi, et Roberto de Wychio, et executoribus Rogeri de Bosebury, et domino Ricardo, episcopo, ac Guillermo de Monteforti, executoribus domini Thome, quondam episcopi, ad peticionem et instanciam magistri Petri citatis peremptorie in audiencia publica ad hodiernam diem ad hujusmodi nostram diffiuitivam sentenciam audiendam, ipsisque magistro Petro, et Cursio, procuratore quondam domini Thome, et dictorum domini Ricardi, episcopi, et magistri Guillermi de Monteforti, executorum domini Thome, presentibus, dictisque Roberto de Fylebi, Roberto de Wychio, et executoribus Rogeri de Bosebury absentibus per contumaciam, ipsoque magistro Petro eorundem adversariorum suorum absencium contumaciam accusante, ac petente cum instancia sentenciam ipsam ferri; nos predictos Robertum de Fylebi, Robertum de Wychio reputantes merito contumaces, quorum absencia divina repleatur presencia, Christi nomine invocato, predictum Robertum de Fylebi, detentorem supradicte prebende de Prestona, ad restitucionem ipsius prebende et lx librarum sterlingorum pro singulis annis quibus idem Robertus dictam prebendam detinuit occupatam, pro extimacioue fructuum annuatim perceptorum ex ipsa prebauda et qui percipi potuerunt, et dictum Robertum de Wychio, detentorem ecclesie de parva Wenlok, ad restitucionem ipsius ecclesie et xij librarum sterlingorum pro singulis annis quibus idem Robertus dictam ecclesiam detinuit occupatam pro extimacione fructuum annuatim ex ipsa ecclesia preceptorum, et qui percipi potuerint, necnon magistrum Cursium, procuratorem domini Ricardi, episcopi, et magistri Guillermi de Monteforti, executorum domini Thome de Cantilupo, in personam ipsius magistri Cursii ad restitucionem lx librarum sterlingorum pro singulis aunis quibus idem Thomas predictam prebendam detinuit occupatam pro fructibus ex eadem prebendas perceptis annuatim per ipsum dominum Thomam, et qui percipi potuerint, usque ad quantitatem pecunie et extimacionem seu valorem bonorum et rerum mobilium et immobilium domini Thome que extabaut et remanserant penes ipsos tempore quo predicta citacio pervenit ad eos, et que a dicto tempore citra pervenerint ad eos et potuerint quolibet pervenire prefato magistro Petro de Langona; in hiis scriptis sentencialiter condempnamus ac pronunciamus predictas privacionem seu privacionis sentenciam supradicti episcopi et ejus commissariorum, et collacionem, provisionem, et investituram factas per eosdem de ecclesia et

A.D. 1291. prebenda et omnia alia contra ipsum Petrum post dictam appellacionem et itineris arrepcionem attemptata per eosdem nulla esse, ipsa omnia, quatinus de facto processerunt, cassantes, infirmantes, et retractantes, ac appellacionem ipsius magistri Petri sentenciando dicimus legitimam extitisse, ipsumque magistrum Petrum ad possessionem dictarum ecclesie et prebende restituendum, et ad pristinum statum quo erat tempore dicte appellacionis interposite et itineris arrepti reducendum esse dicimus, justicia exigente, ac magistrum Fol. 72. Cursium, procuratorem predicti Ricardi, episcopi Herefordensis, et magistri Guillermi de Monteforti, executorum domini Thome de Cantilupo, et ipsum dominum Ricardum, episcopum, et magistrum Guillermum, executores ejusdem domini Thome, in personam magistri Cursii, procuratoris eorundem, in expensis legitime factis in causa hujusmodi per predictum magistrum Petrum, usque ad citacionem factam de predictis R. de Fylebi et R. de Wychio, usque ad quantitatem pecunie et extimacionem bonorum, etc., et nichilominus eundem magistrum Cursium ipsosque dominos suos in personam ejusdem, necnon R. de Fylebi, detentorem predicte prebende de Prestona, et R. de Wychio, detentorem predicte ecclesie de parva Wenlok, in expensis legitime factis per magistrum Petrum in causa hujusmodi a tempore citacionis prefato magistro Petro de Langona pro rata cujusque predictorum in hiis scriptis sentencialiter condempnamus, taxacionem ipsarum expensarum nobis in posterum reservantes. In cujus rei, etc. Lecta, data, et in scriptis pronunciata fuit dicta sentencia per dominum Bertuldum, auditorem, pro tribunali sedentem, apud Urbem Veterem in palacio domini pape ubi jus redditur, presentibus venerabilibus viris, dominis Symbaldo de Labro, priore sancte Marie majoris Bononie; Octaviano de Uballinis, canonico Bononiensi; et discretis viris, magistris Alberto de Cerdona, advocato in curia Romana; Petro de Lande; Ricardo de Spilidona; Alano, canonico Herefordensi; Paulo de Mevania; et Petro de Interampna; et aliis pluribus testibus rogatis et vocatis sub anno M°CC°lxxxxi°, indiccione tercia, pontificatus domini Nicholai, pape quarti, anno tercio, die Mercurii xxvj° mensis Julii. A qua quidem sentencia incontinenti dictus magister Cursius sentenciam esse et fuisse nullam et, si qua est, dixit eam iniquam et injustam et inique et injuste latam, et ab ipsa sentencia, tanquam ab injusta et iniqua, in quantum ipsa sentencia lata est contra dominos suos predictos vel alterum eorum, seu ipsum procuratorem, seu in quantum ipsos vel eorum

A.D 1291. alterum ipsa sentencia tangere posset, incontinenti procuratorio nomine predictorum quorum est procurator viva voce ad sedem apostolicam appellavit, et apostolos instanter sibi dari petiit. Predictus vero dominus Bertuldus, auditor, eidem magistro Cursio respondit dicens quod hujusmodi sentenciam per se latam credebat justam et legitimam et de jure secundum formam peticionis sue commissionis superius inserte ultimo sibi commisse per predictum patrem dominum Nicholaum, papam iiij^m, set quia ipse magister Cursius appellabat a diffinitiva, licet injuste et minus legitime, ipse ob reverenciam domini pape ipsi appellacioni deferebat, prefigens eidem magistro Cursio terminum peremptorium decem dierum ad persequendam appellacionem eandem presentibus testibus supradictis, et ad majorem cautelam et certitudinem omnium premissorum idem dominus auditor dictam sentenciam mandavit sui sigilli munimine roborari.

Peter de Interamna, notary public, testifies to the sentence given and the appeal made by the proctor Cursius.

Ego Johannes Petrus de Interampna, imperiali auctoritate notarius, et nunc scriba prefati domini Bertuldi, auditoris, prolacioni dicte sentencie et appellacioni interposite per magistrum Cursium, procuratorem, ac responsioni facte ad eam per dominum Bertuldum, auditorem, presens interfui, et, ut supra legitur, de mandato et auctoritate domini Bertuldi in publicam formam redegi rogatus.

The protest of Peter de Langona demanding that the appeal shall be declared frivolous.

Libellus Petri de Langona.—Coram vobis, reverentissime pater et domine, petit magister Petrus de Langona, canonicus Herefordensis, sentenciam diffinitivam pro ipso latam per venerabilem virum, dominum Bertuldum de Labro, auditorem palacii pape, contra venerabilem patrem, dominum Ricardum, episcopum Herefordensem, et Willelmum, cantorem ecclesie Herefordensis, executores bone memorie domini Thome de Cantilupo, quondam episcopi, per vos pronunciari et declarari fore legitime latam et esse legitimam, et eam auctoritate apostolica confirmari, et pro parte predictorum executorum perperam et inique esse et fuisse

A.D. 1291. appellatum, ut dicitur, per Cursium, procuratorem, et appellacionem pro parte ipsorum interpositam a predicta sentencia esse et fuisse frivolam et malam seu nullam, et hoc petit cum expensis factis, et protestatur de faciendis, et hoc petit predicto modo meliori et jure quo meliori potest, juris beneficio in omnibus sibi salvo.

Ground of exception taken to the statement made in the petition of Peter de Langona.

Fol. 72b. Contra novam commissionem factam ad peticionem Petri de Langona.—In primis, pro eo quod peticio magistri Petri, etc., fuit subrepticia, et tacita veritate et falsitate suggesta obtenta, suggessit nobis dominus Petrus se fuisse contra justum spoliatus ecclesia et prebenda de quibus mencio habetur in dicta peticione, quod non continet veritatem. Item suggessit falsum dictus Petrus, in eo videlicet quod narrat quod per octodecim annos super predictis ecclesia et prebenda continue in Romana curia litigavit, quod non continet veritatem, prout constat per acta habita in dicta causa, et constare potest cum per confessionem dicti Petri tum per alias probaciones legitimas. Item suggesit falsum dictus Petrus ubi narrat se obtinuisse ex speciali commissione domini pape per dominum B. de Labro diffinitivam sentenciam pro se ferri, cum si qua commissio facta fuit dicto domino B. nichil valuit utpote subrepticia, et esto sine prejudicio quod valuisset, non apparet ex forma alterius commissionis dominum papam commisisse specialiter sentenciam ferri pro dicto Petro. Item suggessit falsum dictus Peter ubi narrat ipsum Cursium appellasse procuratorio nomine episcopi et Willelmi predictorum, executorum bone memorie domini Thome, cum de contrario constet ex forma appellacionis. Constat eciam quod, si prefati episcopus et W. aliquo tempore fuerunt executores prefati domini Th., diu ante litem motam per predictum P. contra prefatos, quos idem Petrus dicit executores, ipsi desierunt executores esse ac fuerunt ab execucionis onere absoluti. Item suggessit falsum dictus Peter cum narrat dominum Thomam prebendam in minore officio constitutum diu detinuisse occupatam, cum si aliquo tempore eandem prebendam habuit eam justo titulo et canonice tenuit et possedit. Item suggessit falso dictus Petrus ubi narrat fuisse per ipsum Cursium, credentem ipsum Petrum vincere propter inopiam expensarum, et expectantem quod in detencione cause idem Petrus

A.D. 1291. viam universe carnis ingrediatur, exstitisse ad sedem apostolicam appellatum, cum in veritate ad illud non intendat set appellaverit pro jure suo et partis sue, et ad illum effectum intendit prosequi appellacionem predictam.

The terms of the appeal against the judgment in favour of Peter de Langona.

Libellus contra Petrum de Langona.—Coram vobis reverendo patre, domino P., sancti Eustacii diacono cardinali, ac in causa infrascripta auditore a summo pontifice deputato, dico et propono ego Cursius de sancto Geminiano, procurator reverendi patris, domini Ricardi, etc., ac magistri W. de Monteforti, etc., contra P. de Langona, qui se dicit canonicum Herefordensem, et legitimam personam intervenientem, pro eo quod venerabilis vir, dominus Bertuldus de Labro, domini pape capellanus, asserens se auditorem a sede apostolica deputatum in causa seu lite, causis seu litibus, quam seu quas dictus P. movit seu movebat contra prefatos episcopum et Willelmum, quos executores bone memorie domini Thome de Cantilupo asserebat, quamvis revera non essent, racione seu occasione cause seu questionis tali racione per dictum Petrum contra dominum Thomam de Cantilupo super prebenda de Prestona in ecclesia Herefordensi, et ecclesia de parva Wenlok, Her. diocesis, seu eorum occasione in predicto negocio seu causa contra prefatos dominum Ricardum, episcopum, et magistrum Willelmum perperam et inique ac juris ordine non servato procedens contra eosdem diffinitivam sentenciam, si sentencia dici potest, quamvis iniquam et injustam contra justiciam promulgavit, per quam magistrum Cursium, procuratorem predictum, Ricardum episcopum et magistrum Willelmum, executores domini Thome, ut in dicta sentencia asseritur, et ipsos dominum R. et magistrum W. in personam magistri Cursii ad restitucionem lx librarum sterlingorum pro singulis annis, etc. (*ut supra*, p. 266), sentencialiter condempnavit, et nichilominus dictum Cursium et ipsum dominum Ricardum, magistrum Willelmum, executores ejusdem domini Thome, in personam ejusdem Cursii in expensis legitimis, factis in causa hujusmodi per magistrum Petrum usque ad citacionem factam, ut asseritur in dicta sentencia, de R. de Fylebi, R. de Wychio, usque ad quantitatem pecunie et estimacionem, etc. (*ut supra*, p. 267),
Fol. 73. sentencialiter condempnavit, taxacione ipsarum expensarum sibi in posterum reservata vel alii prout in dicta sentencia continetur. A

A.D. 1291. qua quidem sentencia, in quantum lata fuit contra predictos dominum R., episcopum, et magistrum W., et ipsum procuratorem, seu in quantum ipsos vel eorum alterum ipsa sentencia, si sentencia dici potest, tangere posset, incontinenti per Cursium prefatum, procuratorio nomine predictorum, fuit ad sedem apostolicam legitime appellatum. Quare petit procurator predictus predictam sentenciam nullam fuisse et esse per vestram sentenciam decerni et declarari, et si qua est vel dici posset, petit eam tanquam injustam et iniquam contra justiciam, etc., latam, et totum et quicquid secutum est ex ea vel ob id cassari et irritari, etc., et remedio appellacionis infringi, etc.; petit eciam expensas.

A number of erroneous statements contained in the judgment given above.

Falsitates contente in hoc processu..—Memorandum quod has falsitates subscriptas continet sentencia, si sentencia dici debeat, quam Petrus de Langona pro se nuper in curia dicitur habuisse; primo cito post principium sentencie ubi scribitur, ecclesiam et prebendam magistro Thome de Cantilupo contulisset de facto, etc., falsum est, quia ecclesia de parva Wenlok nunquam fuit collata dicto magistro Thome, set fuit collata primo cuidam magistro Johanni de Landaf, et postea Johanni de Bruges, et tercio Roberto de Wychio. Item superius ubi scribitur quod fuit privatus post iter arreptum falsum est, quia existens in diocesi Herefordensi fuit privatus juris exigencia et ordine observato. Item in peticione sua ubi asserit prebendam de Prestona valere sexaginta libras annuatim et ecclesiam de parva Wenlok duodecim libras, utrumque falsum est, quia verus valor dicte prebende per annum vix est viginti marce, que ad firmam fuit posita aliquando per decem marcas, set modo, sicut accepimus, pro duodecim marcis posita est ad firmam; ecclesia autem predicta vix valet per annum sex marcas. Item executores episcopi Thome nunquam fuerunt moniti quod pendente lite in curia Romana, etc., set tantum citati fuerunt die sancti Dyonisii, anno Dom. M°CC° octogesimo quinto, quod, etc., que citacio facta fuit per duodecim dies postquam fuissent per dominum archiepiscopum Cantuariensem ab onere et a nomine hujus execucionis sentencialiter et finaliter liberati. Item ubi scribitur quod mortuo Henrico de Wodestoke prebenda fuit collata Roberto de Phylebi, iterum falsum asseritur, nec scribitur quod Robertus de Wychio est canonicus Herefordensis. Item ubi innuit Ricardum,

A.D. 1291. Herefordensem episcopum, et Willelmum de Monteforti, fuisse executores bone memorie Thome de Cantilupo tempore citacionis sibi facte, hoc falsum est quia ante illud tempus fuerunt ab execucione, ut premittitur, liberati, ita quod tempore citacionis predicte nichil remansit de bonis defuncti quod sue potestati subesset. Immo, si quid de bonis defuncti superfuit illo tempore, non ipsorum potestati vel dispensacioni subfuit, set superioris eorum potestati et ordinacioni fuit totaliter assignatum, sicut apparet expresse in litteris patentibus domini officialis curie Cantuariensis super liberacione et absolucione predictorum executorum confectis. Sunt et alia multa falsa conscripta in sentencia memorata que procuratores in curia latere non debent.

The exact dates of the tenure of the prebend of Preston by its various occupants.

Qui tenuerunt prebendam de Prestona.—Item memorandum quod dominus Thomas de Cantilupo pie memorie consecratus fuit in episcopum Herefordensem per venerabilem patrem, dominum Robertum de Coluardeby, tunc Cantuariensem archiepiscopum, viij° die mensis Septembris, et quarta die post, scilicet iij° id. Septembris, contulit prebendam de Prestona, quam aliquando tenuerat Petrus de Langona, domino Henrico de Wodestok cum onere suo, et facte sunt consecracio et collacio memorate anno Dom. M°CC° septuagesimo quinto. Cum igitur Thomas predictus deinceps prebendam non possedit nec dolo desierat possidere, utpote in episcopum consecratus, et sic eam diutius tenere non potuerit, dictusque Henricus de Wodestok tunc ipsam recipiens ex collacione ipsius Thome, non litis ignarus, set onera et pericula sciens, sponte recepit in se, videtur deinceps omne onus quod inde accidit pro toto suo tempore suscepisse, et sic videtur de aliis duobus qui ipsam prebendam post ejus obitum modo consimili successive receperunt, et idcirco videtur quod dicti possessores pro suis temporibus debeant respondere, et non Thomas, episcopus memoratus. Ex premissis eciam apparet quod supradictus dominus Thomas ante consecracionem suam solum per unum annum et parum amplius tenuit dictam prebendam, presertim cum Petrus de Langona asserit in supplicacione sua que recitatur in sentencia lata a magistro Bertuldo, anno Dom. M°CC° nonagesimo, xxvj° die mensis Julii, se predicta prebenda et quadam ecclesia de parva Wenlok annis xvj spoliatum fuisse et continue litigasse. Falsum

A.D. 1291. igitur dicit Petrus predictus, si dicat extra judicium cuicumque quod dominus Thomas predictam prebendam tenuerit tribus annis vel iiij ante suam consecracionem.

Proof that Cantilupe only held the prebend for nine months.

De vacacione.—Memorandum quod dominus Thomas, etc., fuit consecratus die nativitatis beate Marie, virginis, anno Dom. M°CC'lxxv°, et sedit annis sex mensibus xj et diebus xviij, et post ejus obitum vacavit sedes mensibus tribus et diebus sex, et tunc electus est dominus Ricardus, ejus successor, scilicet prima die Octobris, anno Dom. M°CC°lxxxij°, et est consecratus in episcopum Herefordensem septima Marcii, eodem anno. Ergo die consecracionis domini Thome usque ad octavum diem Januarii, anno Dom. M°CC° nonagesimo, effluxerunt xv anni et menses iiij, et sic perspicuum est quod dictus Thomas non habuit prebendam de Prestona per duos annos integros, quia non deficiunt nisi ix menses et Petrus suggessit falsum quod privatus fuerat ante diem late sentencie.

Jan. 20.—Royal mandate to the collectors of the fifteenth in the county of Hereford not to levy the tax on the property of the bishop.

Fol. 73b. Littera domini regis de quintadecima.—Edwardus, Dei gracia, etc., taxatoribus, collectoribus quintedecime in comitatu Herefordensi salutem. Mandamus vobis quod taxacionem, colleccionem faciendam super bonis propriis patris venerabilis, domini Ricardi, Herefordensis episcopi, in comitatu predicto supersedeatis donec aliud inde preceperimus. Teste me ipso apud Asschrugge, xx° die Januarii, anno regni nostri xix°.

Mar. 9.—Permission to the justices to hold assizes for certain cases during Lent.

Justiciariis pro assisa in quadragesima.—Viris venerabilibus et discretis viris, dominis Johanni de Metingham et Roberto de Herteford, justiciariis domini regis, Ricardus, etc. Attendentes quam pium et meritorium fuerit apud Deum querelantibus exhibere celeris justicie complementum, ut in placito de morte antecessoris inter Girardum de Eylesford, ex una parte, et Galfridum

A.D. 1291. de Welles ex altera, item in placito alio nove disseisine inter predictum Girardum, ex una parte, et Nicholaum de Chyltenham, Johannem de Evereus, et Willelmum de Evereus, et Walterum Mylksop, ex altera parte, exigere et recipere licite valeatis fidelium juramenta in hoc tempore quadragesimali, passionis dominice tempore dumtaxat excepto, vobis quantum ad nos attinet concedimus per presentes. Semper in Domino valeatis. Actum apud Bosebury, ix° die Marcii, anno Dom. M°CC° nonagesimo.

April 26.—Inspeximus by the archbishop of Canterbury of a papal privilege granted to Luke de Bre to hold another benefice beside the treasurership and his prebend and canonry.

Privilegium magistri Luce, thesaurarii Herefordensis.—Universis, etc., frater Johannes, archiepiscopus Cantuariensis, etc. Noverit universitas vestra nos vidisse, legisse, et diligenter inspexisse quoddam privilegium sanctissimi patris, domini Nicholai, pape quarti, sanum, etc., tenorem continens infrascriptum:—Nicholaus, etc., magistro Luce, doctori decretorum, thesaurario ecclesie Herefordensis, etc. Laudabilia merita tue probitatis super quibus fidedignorum testimonio commendaris nos inducunt ut tibi specialem graciam faciamus. Hinc est quod tuis supplicacionibus inclinati ut preter thesaurariam, canonicatum, et prebendam quos in ecclesia Herefordensi obtines unum aliud ecclesiasticum beneficium, eciam si curam habeat animarum, dummodo tibi canonice conferatur, libere recipere et una cum predictis, etc., licite retinere valeas, auctoritate tibi presencium indulgemus, proviso quod thesauraria predicta dictumque beneficium postquam illud fueris assecutus debitis obsequiis non fraudentur, et animarum cura in eis nullatenus negligatur. Nulli igitur, etc. Datum apud Urbem Veterem, kal. Marcii, pontificatus nostri anno quarto. In cujus rei, etc. Datum apud Otteford, vj° kal. Maii, anno Dom. M°CC° nonagesimo primo.

June 30.—Mandate to the official of Salisbury, by virtue of a papal order, to cite Egidia de Maupas to appear before the bishop or his commissary.

Commissio ad instanciam Hugonis Durival concessa.—Ricardus, etc., judex unicus a sede apostolica delegatus, discreto viro, officiali domini Sarisburiensis episcopi, vel ejus commissario, salutem, etc. Mandatum apostolicum recepimus quod vobis mitti-

A.D. 1291. mus inspiciendum nobisque per latorem presencium illico remittendum, cujus auctoritate mandati vobis in virtute obediencie qua sedi apostolice estis astricti firmiter injungendo mandamus quatinus citetis seu citari faciatis peremptorie Egidiam de Maupas, mulierem, quod compareat coram nobis vel commissariis nostris in majori ecclesia Wellie, tercio die juridico post festum sancti Michaelis, in causa appellacionis a vobis, ut dicitur, interiecte nobis ab apostolica sede commissa, que vertitur vel verti speratur inter Hugonem Durival, laicum, et Rogeriam uxorem suam, Sarisburiensis diocesis, partem ut dicitur appellantem ex parte una, et ipsam Egidiam, partem appellatam ex altera, secundum formam, vim, et effectum mandati apostolici responsuram, etc., vobis eciam
Fol. 74. inhibemus, et per vos quibuscumque jus exigit inhiberi, ne, pendente coram nobis, etc., hujusmodi appellacionis causa, quicquid attemptetis, etc., in partis prejudicium appellantis, quo minus liberam habeat appellacionis sue prosecucionem. Et quid, etc. Datum apud Ros, ultima die mensis Junii, anno Dom. M°CC° nonagesimo primo.

June 30.—Commission to the precentor and archdeacon of Wells to act for the bishop.

Commissio precentori Wellensi.—Ricardus, etc., discretis viris, precentori ecclesie Wellensis, et archidiacono Wellensi, salutem etc. In causa appellacionis nobis a sede apostolica delegata que vertitur, etc. (*ut supra*), et in ejus eventum in principali vobis conjunctim et divisim, etc., vices nostras. Datum apud Ros, ultima die mensis Junii, anno Dom. M°CC°xcj°.

June 17.—Securities produced by Alan, the blacksmith.

Fidejussores pro Alano, ferratore.—Memorandum quod ad festum Trinitatis, anno Dom. M°CC°xci°, Alanus ferrator, invenit fidejussores Londoniis coram Thoma de la Dane, videlicet Henricum, marescallum, extra Newgate; Alanum, marescallum, manentem ante sanctum Martinum magnum, Londoniis; et alios qui manceperunt pro ipso Alano, ferratore, quod diligenter et fideliter deserviret dum in ejus servicio remaneret.

A.D. 1291. *July 18.—Securities found by Roger de Clehonger, the bishop's messenger.*

Fidejussores pro Rogero de Clehangre.—Item memorandum quod apud Ros, xv° kal. Augusti, anno predicto, juravit Rogerus de Clehangre quod domino in officio nuncii fideliter deserviret et eciam in omnibus aliis honestis et debitis quociens opus foret. Et ad hoc faciendum fidejussores invenit, scilicet fratrem Johannem, priorem de Wormeleye, et Ricardum de Clehangre.

Oct. 9.—Resignation of the rectory of Tugford by John de Mosewell on the ground of bodily infirmity.

Littera resignacionis ecclesie de Tugheford.—Venerabili in Christo patri, domino Ricardo, etc., Johannes de Mosewell, clericus, rector ecclesie de Tugheford, Herefordensis diocesis, salutem, etc. Ego status mei corporis debilitatem ex variis causis attendens, cujus occasione cure animarum ecclesie parochialis predicte intendere me sencio non sufficere in futurum, ipsam ecclesiam cum omnibus juribus et pertinenciis, quantum ad me pertinet, pure, etc., in manus vestras resigno, paternitati vestre supplicans, quantum possum, quatinus hanc meam resignacionem benigne velitis admittere intuitu caritatis. Et in testimonium, etc. Datum apud Bosebury, nona die mensis Octobris, anno Dom. M°CC°xci°. In qua quidem resignacione facta in aula de Bosebury, die predicta, fuerunt ibi infrascripti presentes, videlicet magister Adam de Wakhurst, dominus Johannes de Kemeseye, Willelmus de Mortone, Nicholaus de Oxonia, capellani; Jacobus de Henley et Stephanus de Tanet, clerici; et frater Thomas de Suynefeud, et frater Johannes de Bromptone. Et in tradicione littere resignacionis predicte in crastino in capella fuerunt presentes omnes predicti.

Oct. 10.—Ordinance of the bishop for the payment of a pension of twenty shillings to John de Mosewell, late rector of Tugford.

Ordinacio domini super ecclesia de Tugheford.—Ricardus, etc., dilecto Johanni de Mosewell, clerico, quondam rectori ecclesie de Tugheford, nostre diocesis, salutem, etc. Cum tu propter debilitatem tui corporis et alias plures causas legitimas ecclesiam parochialem predictam diucius regere non sufficias, ac proinde ipsam cum omnibus juribus et pertinentibus ad eandem, pure,

A.D. 1291. etc., in manus nostras per tuas patentes litteras resignaveris, prout in eisdem tuis litteris super hoc confectis plenius continetur, ac nos ad tuam devotam instanciam ipsam tuam resignacionem admiserimus intuitu caritatis, tue tamen merita probitatis attendentes et necessitates quas pateris pietatis oculo advertentes, tibi de eadem ecclesia nunc vacante ex causa legitima viginti solidos annuos, quamdiu vixeris in ordine clericali, pro tuis necessitatibus sublevandis, auctoritate diocesana et juris patronatus quod ad nos spectat in ecclesia sepedicta, damus, assignamus, et constituimus per presentes, statuentes quod quilibet rector qui pro tempore fuerit in ecclesia memorata viginti solidos supradictos omni anno, die sancti Luce, evangeliste, in ecclesia sancti magni Martini,[1] Londoniis, tibi vel tuo certo procuratori persolvat, incipiente siquidem prima solucione die sancti Luce, anno Dom. M°CC°xcij°. Et si, quod absit, in solucione que premittitur aliquem rectorem contingat deficere, decernimus et statuimus quod per nos et successores nostros, episcopos Herefordenses, etc., ipse ad solucionem faciendam cum dampnis tuis et interesse que hac occasione sustinueris, per omnem censuram ecclesiasticam compellatur. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, decima die mensis Octobris, anno Dom. M°CC°xci°.

John de Mosewell having no seal of his own at hand borrowed one of a kinsman.

Memorandum quod Johannes de Mosewell in presencia domini Ricardi, etc., asseruit se proprium sigillum non habere in promptu, et ideo in presencia testium predictorum ex acomodato accepit sigillum Thome de Mosewell, armigeri, sui consanguinei, qui tunc fuit secum presens in capella de Bosebury supradicta; et illo sigillo tanquam suo usus est in resignacione predicta.

Dec. 6.—John de Ros pledged himself to be loyal to the bishop as his agent at Rome.

Memorandum quod die sancti Nicholai, anno Dom. supradicto, juravit magister Johannes de Ros, clericus, tactis evangeliis, coram domino episcopo in camera sua, Londoniis, quod diligenter et fideliter procurabit negocia domini in curia Romana, quamdiu sibi deserviret, et expressius usque ad annum, presentibus magistris

1—*Martiris* in M.S.

A.D. 1291. Rogero de Cantuaria, Willelmo de la Gare, Thoma de Feversham, clericis; domino Johanne de Kemeseye; et Nicholao de Reygate; domino Willelmo de Mortone, et aliis. Ipse eciam in suo juramento expressit quod nichil jurabit in curia contra voluntatem domini nec in ecclesia cathedrali Herefordensi nec in diocesi, quamdiu fuerit domini episcopi procurator in curia; et recepit tunc in partem salarii sibi debiti anno isto, summe viginti solidorum decem solidos sterlingorum, et iter arripuit ipsa die.

1292. *Feb. 24.—Instruction given to Richard de Pudlestone, starting for Rome, and his pledges of loyalty.*

Fol. 74b. PUDLESTONE.—Dei sancti Mathie, apostoli, hoc est vj° kal. Marcii, magister Ricardus de Pudlestone fuit cum domino apud Kensingtone, et ipsa die arripuit iter suum versus curiam Romanam, anno Dom. M°CC°xci°, anno videlicet bisextili.

Et habuit secum litteras mercatorum de Senis ad recipiendum in curia xij marcas et dimidiam, et preceptum fuit ei quod de dicta pecunia in festo Paschatis proximo tunc futuro, pro anno scilicet tunc futuro M°CC°xcij°, solveret Cursio de sancto Geminiano iiij marcas nomine salarii anni illius, et advocato domini, scilicet domino Byndo, iij marcas, et Johanni de Ros decem solidos sterlingorum, et sibi ipsi iij marcas, totum pro salariis anno Dom. M°CC°xcii°.

Et dictum est ipsi Ricardo quod, si possit imponere finem liti inter dominum et Petrum de Langona, bene placebit domino, si autem non possit, preceptum est ei quod, statim cum venerit ad curiam, informet in negocio magistrum Johannem de Ros, et hoc facto statim revertatur in Angliam, ita tamen quod prius substituat procuratorem domini dictum magistrum Johannem, et eundem substituat procuratorem capituli Herefordensis, et sibi constituat tale salarium annuatim quale ipse Ricardus a nobis et capitulo recipere consuevit, Hanc autem substitucionem facere debuit virtute procuratorii sui quod anno preterito habuerat apud Bosebury a domino. Juravit eciam dictus Ricardus et promisit, sub fide prestiti sacramenti, ipsa die sui recessus, quod fideliter et utiliter totis viribus laboraret circa negocia domini in curia promovenda, et quod nichil unquam impetrabit contra dominum vel in curia seu diocesi Herefordensi sine expresso consensu domini. Hec autem fuerunt sibi injuncta, et hec juravit in presencia

A.D. 1292. domini, magistri Ade de Wakehurst; magistri Willelmi de la Gare; et dominorum Johannis de Kemeseye, et Willelmi de Mortone; in camera clericorum in manerio domini abbatis Abendonensis apud Kensingtone, anno Dom. M°CC°xci°.

Ad hec sciendum quod x solidi de summa predicta fuerunt assignati ipsi Ricardo ad faciendum sumptus cause neccessarios.

Incipit decimus annus domini qui incepit viij° die Marcii.

Pope Nicholas IV prohibits any exercise of jurisdiction over the abbot and convent of St. Augustine's, Canterbury, on the part of the archbishop or his official.

Privilegium quod monasterio sancti Augustini est indultum.—Nicholaus, etc. Significarunt nobis dilecti filii, abbas et conventus monasterii sancti Augustini, Cantuarie, ad Romanam ecclesiam nullo medio pertinentis, ordinis sancti Benedicti, quod licet dictum monasterium a jurisdiccione quorumlibet ordinariorum per specialia privilegia sedis apostolice sit exemptum, ac eidem ecclesie Romane immediate subjectum, et eciam alias eisdem abbati et conventui a predicta sede indultum exsistat ne venerabilis frater noster, archiepiscopus Cantuariensis, et ejus officialis in ipsum vel dictum monasterium imperando potestatem aliquam sibi vendicare possit, vel quicquam juris facere, aut in eosdem abbatem et conventum exercere, seu aliquam consuetudinem quamvis levissimam ipsis archiepiscopo et ejus officiali attribuere contra eos, vel eisdem abbati et conventui aliter inquietudinis molestias irrogare; iidem tamen archiepiscopus et officialis contra privilegia et indulta hujusmodi temere venientes, cum aliquis contra ipsos abbatem et conventum ad sedem apostolicam et tuicionem curie Cantuariensis, prout ex quadam prava consuetudine in illis partibus molita, que coruptela dicenda est potius, appellatur, eos coram se ad procedendum sub eorum examine in causis super quibus taliter provocatur de facto, cum id de jure fieri nequeat, faciunt ad judicium evocari, et mendaciter pretendendo eos fore in dictis causis predicte sedis ministros. Quare pro parte dictorum abbatis et conventus fuit nobis humiliter supplicatum ut oportunum super hoc adhibere remedium curaremus. Nos igitur attendentes quod hujusmodi tam irracionabilis consuetudo non est aliquatenus observanda, et per hoc nolentes occasione ipsius consuetudinis eosdem abbatem et conventum

A.D. 1292. quolibet molestari, eisdem archiepiscopo et officiali per nostras litteras districcius inhibere curavimus ne, pretextu dicte consuetudinis, deinceps de hujusmodi causis, in quibus ad prefatam sedem et de facto ad predictam tuicionem ipsius curie taliter provocatur, se aliquatenus intromittere seu in ipsos abbatem et conventum vel eorum aliquem aut dictum monasterium jurisdiccionem aliquam exercere presumant. Quocira discrecioni vestre per apostolica scripta mandamus quatinus, si predicti archiepiscopus et officialis mandatum nostrum in hac parte neglexerint adimplere, vos eos ad id, monicione premissa, auctoritate nostra, appellacione postposita, compellatis. Datum, etc.

Aug. 10.—Peter de Langona appoints proctors to act for him at Rome, giving them plenary powers.

Fol. 77.[1] Postulacio et mandatum Petri de Langona ad cedendum liti, etc.—Tenore presencium litterarum pateat universis quod ego Petrus de Langona, canonicus Herefordensis, ordino, facio et constituo dilectum michi in Christo Lanfrancum de Pergamo et magistrum Galfridum de Aniballa, procuratores meos legitimos conjunctim et divisim, ad cedendum liti mote diucius in Romana curia coram diversis auditoribus inter me, ex parte una, et reverendum patrem, dominum Ricardum, etc., ac discretum virum, Willelmum de Monteforti, etc., super fructibus et proventibus quos dominus Thomas de prebenda mea de Prestona, etc., percepit vel percipere potuit, ac super expensis meis in lite predicta factis, in quantum contingunt dictum defunctum seu executores ejus predictos, ad que omnia dictos executores petii et optinui sentencialiter condempnari, usque ad quantitatem pecunie, etc., prout in eadem sentencia pro me lata plenius continetur, et a qua sentencia iidem executores per procuratorem suum in curia existentem appellarunt et appellacionem interpositam prosecuntur, que eciam adhuc pendet in dicta curia et creditur indecisa; dans eisdem procuratoribus potestatem et generale ac speciale mandatum renunciandi omni processui super premissis in Romana curia nomine meo contra predictum defunctum, etc., et remittendi omne jus et peticionem quod vel quam habui contra predictum, etc., occasione fructuum et expensarum, et omnia alia facienda, etc.; ratum habiturus, etc. In quorum omnium testimonium sigillum

1—There appears to be a mistake in the numbering of the folios, for there is no sign of a leaf torn out.

A.D. 1292. meum una cum sigillo venerabilis viri domini Johannis, decani ecclesie Herefordensis, presentibus est appensum. Datum apud Bosebury, die sancti Laurencii, martiris, anno Dom. M°CC°xcij°.

1294. *Nov. 1.—Urgent appeal of English bishops to the pope for the canonisation of Cantilupe.*

Pro canonizacione domini Thome de Cantilupo.—Sanctissimo patri in Christo ac domino, domino C., divina providencia sacrosancte Romane et universalis ecclesie summo pontifici, Antonius, Dunolniensis; Willelmus, Elyensis; Willelmus, Bathoniensis et Wellensis ecclesiarum ejusdem miseracione ministri, cum recommendacione devota pedum oscula beatorum. Solus inspector et scrutator cordium, ipse Deus, qui cuncta que fiunt et cujus intencionis zelo cognoscit antequam fiant, electorum suorum merita que populo suo profutura providit, nonnunquam, dum in fragilitatis nostre corporibus militant, occultari permittit et contegi, servans ea revelanda in tempore quo humane laudis delectacio electi non minuat premium, nec laudans ut laudato placeat capud ejus adulacionis oleo appetit impinguare. Sane memorie reverende dominus Thomas de Cantilupo, quondam Herefordensis episcopus, quem generis nobilitas non extulit, nec vite seu morum honestas aliorum redditit despectorem, quem sciencia non inflavit sub habitu seculari, quis genere, qualis vite et morum honestate, quantus in sciencia fuerit, occultare dum vixit desiderans, et juxta preceptum dominicum ut parvulus ceteris minimus apparere, statum interioris hominis hominibus contegendo dies suos finivit in pace. Set altitudo diviciarum que potenter servaverat depositum hujus viri, que reliquiarum suarum thesauros prout et quando vult aperit et relevat, volens omnibus declarare quanti dictus episcopus meriti fuerit, apud eum crebra miraculorum ostentacione populis, non absque divine inspiracionis instinctu, ut creditur, ipsius confluentibus ad sepulchrum, quibusdam obsessis a demonibus, aliis diversis detentis languoribus, et aliis in periculis constitutis, ejusdem precibus et meritis, ut tenetur firmiter, impendendo sue largiflue bonitatis beneficia manifestat; propter quod decens videtur et congruum ut, quem divina potencia per miraculorum frequenciam inter sanctorum consorcia in celis collocasse presumitur, idem in terris ab hominibus veneretur, ut creatura suo creatori conveniat et concordet, et ut per ejus suffragia populum suum a malis im-

A.D. 1294. minentibus liberet in hoc mundo, et in futuro cum ipso donet eis gloriam sempiternam. Verum licet non sit nostre parvitatis quid super hoc agendum sit diffinire, cum approbacio miraculorum hujusmodi ex apostolice sedis arbitrio pendere noscatur, igne caritatis accensi sanctitati vestre tenore presencium supplicamus quatinus quem triumphans ecclesia nostra, que nunquam potest decipi seu falli, celorum concivem per dictorum exhibicionem miraculorum fecisse videtur, militans ecclesia cathologo ascribi faciat et conjungi per dicte sedis apices, ipsum ut sanctum precipiens venerari ut adauctus in celo numerus beatorum augeri debeat et in terris. Conservet sanctitatem vestram, etc. Datum Londoniis, kal. Novembris, anno Dom. M°CC°xciv°.

1292. *Aug. 11.—Robert, rector of Tedstone, charged with incontinence, submitting to the bishop's pleasure, is to resign his benefice in case of like offence in the future.*

Fol. 77b. Confessio et juramentum Roberti, rectoris capelle de Tedesterne.—Memorandum quod die lune in crastino sancti Laurencii, anno Dom. M°CC°xcij°, comparuit coram domino in aula sua de Bosebury, Robertus, presbyter, rector capelle de Tedesterne, Herefordensis diocesis, diffamatus super adulterio cum quadam A., uxore cujusdam parochiani sui, commisso, ac super incontinencia cum aliis mulieribus multociens, ut dicebatur, commissa, et submisit se in omnibus voluntati et ordinacioni domini ipsa die, tactis sacrosanctis evangeliis, jurans in verbo sacerdocii ordinacionem quam dominus duxerit ordinandam se fideliter in omnibus servaturum. Decrevit igitur dominus dictum Robertum, beneficio suo predicto sine strepitu judiciali fore privandum, si deinceps super predictis seu aliquo alio notabili crimine convinci ipsum contigerit, tanquam adulterum incorrigibilem et perjurum. Item quod pro possibilitate sua per penitenciam salutarem Deo quem offenderat satisfaceret de commissis; presentibus tunc ibidem domino archidiacono Salopsire, domino J. de Shelvinge, canonicis Herefordensibus; domino J. de Kemeseye; domino Th. de Dane; domino Willelmo de Mortone; Jacobo de Henle; et Stephano de Tanetho.

A.D. 1292 *The assessment of the temporalities of the see for the tithe for the holy land granted in 1292 to the crown.*

Estimacio bonorum temporalium episcopatus Herefordensis facta per taxatores ad hoc specialiter deputatos per principales collectores decime domino regi Edwardo concesse in subsidium terre sancte, anno Dom. M°CC°xcij°.—Dominus episcopus habet in manerio suo de Herefordia de redditu assiso Ciij s. ix d. Idem habet in manerio suo de Berthonia iij carucatas terre precii cujuslibet xl s. per anuum. Idem in eodem manerio de redditu assiso per annum xx li. x s. vi d. q. De perquisitis nundinarum Herefordie per annum C s. Item in manerio de Sugwas et Etone tres carucatas terre precii cujuslibet xl s.; de redditu assiso ibidem de liberis et custumariis xx li. ix s. x d. ob.; de quodam molendino ibidem xl s.; de pannagio ij s. Item in manerio de Topesleye duas carucatas terre precii cujuslibet per annum xl s.; de redditu assiso ibidem viij li. xij s. iiij d. Item in manerio de Homptone idem habet duas carucatas terre precii cujuslibet xl s.; de redditu assiso ibidem de liberis et custumariis xxv li. xix s. vij d. qu.; item duo molendina que valent lxvj s. viij d. per annum. Item idem habet in manerio de Sceldwyke de liberis et custumariis de redditu assiso xxxvij li. iij s. ij d. Item idem habet in manerio de Ledebury tres carucatas terre precii cujuslibet per annum xx s.; de redditu assiso ibidem xxxiij li. ij s.; de duobus molendinis ibidem per annum xxx s.; de perquisitis et finibus per annum xiij s. iiij d.; de pannagio ij s. Item de redditu assiso de burgo de Ledebury per annum viij li.; de teoloniis et perquisitis per annum xl s. Item idem habet in manerio de Estenora duas carucatas terre precii cujuslibet per annum xiij s. iiij d.; de redditu assiso ibidem xi li. vj s. vj d.; de quodam molendino xiij s. iiij d.; de placitis et finibus terrarum v s. Item idem habet in manerio de Colewelle unam carucatam terre precii xiij s. iiij d.; de redditu assiso xix li. ij s.; de uno columbario xij d. de pannagio ij s. Item habet in manerio de Credeleye, et totum consistit in redditu assiso qui valet per annum xxvij li. ix s.; item fines et perquisita x s. Item idem habet in manerio de Bosebury duas carucatas terre precii cujuslibet xx s.; de redditu assiso ibidem xxiiij li.; de finibus et perquisitis ibidem xiij s. iiij d.; de uuo columbario xij d. Item idem habet in manerio de Bromyord, totum consistit in redditu assiso, videlicet xxxiiij li.; de uno molendino ibidem xxiiij s.; de finibus et perquisitis xx s.; de

A.D. 1292. redditu assiso de burgo C s.; de placitis nundinarum et teoloniis xl s. Item idem habet in manerio de Wytebourne unam carucatam terre precii per annum ij marc. et dimid.; de redditu assiso xxx li; de finibus et perquisitis dimid. marc. Item idem habet in manerio de Froma Episcopi unam carucatam terre precii ij marc.; de redditu assiso xx li.; de finibus et perquisitis j marc.; de uno molendino j marc. Item idem habet in manerio suo de Grendene, et totum consistit in redditu assiso, videlicet vj li. Item in feno de manerio de Wytebourne iij plaustratas precii cujuslibet xiij s. Item idem habet in manerio quod vocatur Castrum Episcopi duas carucatas terre precii cujuslibet xiij s. iiij d.; de redditu assiso ibidem et operacionibus custumariorum C s.; de uno columbario xij d.; de gardino per annum ij s. Item idem habet in manerio de Lydebury North duas carucatas terre precii cujuslibet xiij s. iiij d.; de redditu assiso ibidem cum operacionibus custumariorum lx s.; de uno molendino de Bromptone xxx s.; de paschuagiis x s.; de placitis et perquisitis et finibus terrarum per annum l s. Item idem habet in manerio de Ros de redditu assiso iiij li.; de nundinis vij s. vi d.; de theoloniis xx s. Item idem habet in manerio de Ros Forinseco duas carucatas terre precii cujuslibet xiij s. iiijd.; de redditu assiso xix li. vj d.; de duobus molendinis vj li. xiij s. iij d. Item idem habet in manerio de Uptone Episcopi duas carucatas terre precii cujuslibet xiij s. iiij d.; de redditu assiso xv. li. viij s. iiij d.; de pannagio v s.; de placitis et perquisitis xxvj s. viij d. Item idem percipit de quodam gurgite apud Bissopeswere super Weye singulis annis xl s. Item apud Boclintone de redditu assiso xl s.

Summa quater centum quadraginta novem libr. et septemdecim den.; inde decima quadraginta et quatuor libr. octodecim sol. unus den. ob. qu.

Summa totalis decime in comitatu Herefordensi et Salopsire xlvii li. iiij s. vij ob. qu. annuatim.

Inde medietas xxiij li. xij s. iij d. ob. qu. et dimid. qu.

Summa totius decime ubicumque per dominum solvende cum Prestebury lij li. x s. x d. ob. qu.

Assessment of fixtures and chattels belonging to the bishop.

Fol. 78. Mobilia domini episcopi Herefordensis.—Episcopus Herefordensis habet in universo triginta vaccas, exitus omnium

A.D. 1292. quadraginta quinque solidi; item de ovibus sexaginta, exitus omnium viginti solidi. Summa lxv s.; decima vj s. vj d.

Item idem episcopus habet ecclesiam de Bosebury in proprios usus que taxatur ad viginti libras. Inde decima xl s.

Item idem episcopus habet manerium apud Prestebury cum Sevenhamptone et Putcumbe in comitatu Gloucestrie, cujus redditus, immobilia, et mobilia ibidem extenduntur ad xliij li. ij s. vj d. Inde decima iiij li. vj s. iij d.

Et ad majorem evidenciam premissorum que de maneriis Prestebury, Sevenhamptone, et Putcumbe proximo scribuntur sciendum quod idem episcopus habet in manerio suo de Prestebury predicto de redditu assiso xx li. iiij s. j d.; item habet ibidem in dominico iiij carucatas terre, et valent per annum viij li.; item habet ibidem quoddam molendinum aquaticum, et valet per annum xx s.; idem de placitis et perquisitis que valent per annum xl s.

Summa xxxj li. iiij s. j d.

Item habet idem in manerio de Sevenhamptone et proventum de predictis de redditu assiso vij li. v s. j d. ob. Item habet ibidem in dominico iij caracutas terre et valent per annum lx s. Item habet ibidem quoddam molendinum aquaticum, et valet per annum xiij s. iiij d.; de placitis et perquisitis que valent per annum xx s.

Summa xi li. xviij s. v d. ob.

Summa utriusque xliij li. ij s. vj d. ob.

Et ibidem est decima iiij li. vj s. iij d. *ut supra.*

Summa appreciatorum apud Castrum Episcopi et apud Lidebury North xv li. vj s. iiij d. Decima inde xxx s. vij d.

Summa totius decime supradicte liij li. xviij d. qu. preter xx s. de Astone qui solvuntur abbati de Radinges.

Et memorandum quod summa totius instauri comitatus Herefordie et Salopsire lxv s.; inde decima vj s. vj d.

Summa appreciatorum in archidiaconatu Herefordie cum ecclesia de Bosebury CCCCl li. xv s. j d.; inde decima xlv li. iij s. vj d. qu.

Summa appreciatorum in archidiaconatu Salopsire apud Castrum et Lidebury cum Bocklintone xvij li. vj s. iiij d.; inde decima xxxiiij s. vij d. ob., sed tantum iiij s. pro Bocklintone computantur in magno panello, quod advertatur in solucione.

A.D. 1292. Summa appreciatorum apud Prestebury, Sevenhamptone, et Putcombe xliij li. ij s. vj d. ob.; inde decima iiij li. vj s. iij d.

Summa totius decime supradicte lij li. x s. x d. ob. qu. cum xx s. de Astone.

Sept. 13.—Further instructions are sent to Rome in which John de Ros is constituted the bishop's agent there.

Procuratorium et alia missa ad Romanam curiam.—Memorandum quod xiij° die mensis Septembris misit dominus Robertum de Sichynefeud, cursorem Romipetam, ad curiam Romanam, et tradidit ei apud Bosebury ipsa die quoddam procuratorium ad impetrandum et contradicendum et ad revocandum alia procuratoria et raciocinia audienda, in quo de novo constitutus est Johannes de Ros procurator. Item tradidit illi cursori litteras patentes revocatorias per quas Petrus de Langona mandat procuratoribus suis in curia ut renuncient omni processui et omni liti super hiis habitis et habendis.

Oct. 8.—The bishop excuses himself for not giving a canonry to the king's nominee, Thomas de Luganere, on the ground that the number of the canons is limited by old usage.

Littera regia de magistro Thoma de Lugonere.—Reverentissimo domino suo, domino Edwardo, etc., Ricardus, etc. Vestram excellenciam humiliter precibus exoramus quatinus nos habere dignemini excusatos super hoc quod facere non potuimus quod per vestras litteras nuper nobis mandastis, videlicet super admissione seu recepcione discreti viri, magistri Thome de Lugonere, clerici vestri, in canonicum et in fratrem nostre ecclesie, quia hoc foret contra jus et consuetudinem illius ecclesie, in qua ab ipsius fundacione certus canonicorum numerus semper fuit ab episcopis immutabiliter observatus, ita quod auctoritate episcopi loci ejusdem nunquam fuit ibidem aliquis admissus in canonicum et in fratrem sine prebenda, nisi forte de expresso mandato summi pontificis, qui potuit in hujusmodi sicut et in aliis dispensare racione plenitudinis potestatis. Sunt eciam alie cause legitime quare fieri non potuit admissio prenotata, quas si vestre magnificencie placeat alias, Deo dante, vobis poterimus intimare. Oramus Altissimum, etc. Datum apud Sugwas apud Herefordiam, viij° die mensis Octobris, anno Dom. M°CC°xcii°.

A.D. 1292. *Homage of John Balliol, king of Scotland, to Edward I.*

Fol. 78b. Homagium regis Scocie.—Mon seignor, mon sire Edward, rey de Engleterre, sovereyn seignor du reaume de Escoce, je Johan de Baillol, roy de Escoce, deven vostre homme lige de tout le reaume de Escoce, ou les aportenaunces et quant ke il i apent, le quel joe tenk e dey de droit, e claym pour moy et mes heyrs, roys de Escoce, tenir heritablement de vous, e de vos heyrs, roys de Engleterre, e fay e leaute porterey a vous, e a vous heyrs de Engleterre, de vye e de menbre et de terryen honur, contre tote gent ke poent vivre et morir.

1292. Christmas. *The magnates of Scotland attest the homage of Balliol to Edward.*

Assensus Magnatum.—A touz ceaus ke ceste lettre verrunt ou oirrunt Johan de Baillol, par la grace de Deu roy de Escoce, saluz en Dieu. Sache vostre universite moi aver fet homage al tres noble prince, mon seignor lige, mon sire Edward, par mesmes la grace rey de Engleterre, soveroyn seignor du reaume descoce, a novel chastel sour Tyne en Engleterre, le jour de la seinte Estevene lendemeyn de Nowel, lan del incarncacion M°CC° nonaunte second, e du regne le dit mun seignor, le roy Edward vintesime premer, en la presence des honorables peres, Willems et Robert de seint Andreu et de Glasgu evesques; John Albe de Gaddeworth; Johan, counte de Bouhan; Patrike, counte de la Marche; Gilberd de Umframulle, counte de Anegoz; Johan, counte de Asseles; Johan Sovin; Alexaundre de Baillol; Thomas Randulf; Geffrey de Munbrey; Patrike de Graham; Willelm de seinte Cler; Richard Siward; Ingram de Umframulle; Andrew de Morene; Thomas Randulf le Fich; David de Thortsmalde; Michel de Wymes; Richard Fraser; Andreu Fraser; Alexaundre de Bonekyl; e Johan de Strivelyn; ky en cestre lettre unt miz lur seaus ensemblement ou le mean.

1293. *Jan. 21.—Thomas of Pontesbury, rector of Cranfield, pledges himself to withdraw all claims against Owen de Montgomery, rector of Pulverbatch.*

De Pullrebache.—Pateat universis quod ego Thomas de Pontesbury, rector ecclesie de Craunfelde, remitto domino Audoeno de Montegomeri, rectori ecclesie de Pullerboche, omnes acciones

A.D. 1293. reales et personales qualitercumque michi contra eundem competentes, et ad hoc fideliter observandum corporale prestiti juramentum, et si contingat me contra sacramentum quo ad premissa quoquo modo venire, quod absit, volo et concedo quod dominus Coventrensis et Lichfeldensis episcopus, qui pro tempore fuerit, et commissarius seu quicumque, possit me sine strepitu judiciali excommunicare, quousque domino Audoeno pro convencione mea non observata satisfecerim competenter. In cujus rei, etc. Et ad majorem securitatem sigillum domini abbatis, Willelmi, Salopie, et officialis reverendi patris antedicti sigillum, domini archidiaconi Salopsire, necnon sigillum Rogeri de Wenloke, rectoris ecclesie de Tonge, sub laudabili testimonio presentibus apponi curavi. Datum Salopie in ecclesia sancti Cedde die Mercurii proxima post festum sancti Hillarii, anno Dom. M°CC°xcii°, etc.

Fol. 59. *Form of request to the crown that the goods of a clerk, accused of homicide, who had purged himself of the charge, should be returned to him.*

Littera regi mittenda pro clerico liberando.—Excellentissimo principi, etc., Ricardus, etc. Dominacionis vestre celsitudini patefacimus per presentes quod N. de C., clericus, super nece J. de L., laici, interfecti a quibusdam, notatus et ideo per potestatem laicam captus et incarceratus, nobisque per N. et N., justiciarios vestros, tali die mensis talis ad liberacionem gaole Herefordensis assignatus ad judicandum in foro ecclesiastico, uno modo vel alio secundum sancciones canonicas liberatus, post plures proclamaciones in omnibus locis huic negocio oportunis solempniter in publico promulgatas, cum nullus esset qui per viam accusacionis vel alio modo tantum facinus contra eum prosequi attemptaret, coram certis commissariis nostris super hoc canonice se purgavit; propter quod iidem commissarii, nostri officii sui debitum exequentes, eundem N. ab infamia hujusmodi sentencialiter absolverunt et restituerunt integraliter fame sue. Quocirca excellencie vestre attencius supplicamus quatinus ob honorem Dei et sancte ecclesie libertatem, quorum causa agitur in hac parte, ballivis vestris, qui res et bona prefati N. adhuc detinent occasione predicta, dare velitis vestris litteris in mandatis ut res et bona hujusmodi sic detenta sibi restituant sine mora, ipsum decetero hujusmodi rei causa minime molestantes. Valeat regia excellencia, etc. Datum apud Herefordiam talibus die et anno.

A.D. 1293. *Certificate that the accused had purged himself.*

Littera purgacionis testimonialis.—Universis, etc., Ricardus, etc. Attendentes quod sit pium et meritorium apud Deum veritati testimonium perhibere vobis tenore presencium intimamus quod N. de C., clericus, super nece J. de L., laici, interfecti, vel super furtis, roberiis, et aliis facinoribus a quibusdam fuisset notatus, etc. *(ut supra)*, restituerunt integraliter fame sue. Et hoc omnibus quorum interest tenore presencium intimamus, Datum apud Herefordiam talibus die et anno.

1292. *The archbishop and bishops of the province of Canterbury agree to pay 500 marks to Florentine bankers, but owing to the pope's death the contract is not executed*

Littera obligatoria primatis ad curiam Romanam.—Memorandum quod dominus archiepiscopus Cantuariensis, Londoniensis, Wyntoniensis, Lincolniensis, Herefordensis, Norwicencis, Bathoniensis [episcopus], et electus Exoniensis obligarunt se per unam litteram solvere in festo nativitatis beati Johannis Baptiste, anno Dom. M°CC°xcij°, quingentas marcas Huberto de Gy et Brachio Gerardi ac aliis sociis, civibus et mercatoribus Florentinis, de societate Pullicum et Rembtinorum de Florencia. Quam quidem pecuniam faterentur in utilitatem suarum ecclesiarum esse conversam. Quam eciam pecuniam nuncii ad curiam Romanum missi ab eisdem mercatoribus debuerant recepisse. Set quia per mortem domini pape, Nicholai quarti, non arripuerunt versus curiam iter suum, nec predictam pecuniam receperunt, ideo ipsa littera obligatoria est restituenda dominis episcopis memoratis.

Aug. 30.—Richard de Kimberley and Griffin de la Lee are appointed attorneys for the bishop before the justices in eyre at Shrewsbury.

Fol. 79b. Hec subscripta tangencia episcopum Herefordensem acta sunt coram dominis Johanne de Berewyck et sociis suis, itinerantibus apud Salopiam, anno regni regis Edwardi xx^{mo} finiente.—Edwardus, Dei gracia, etc. Sciatis quod Ricardus, episcopus Herefordensis, attornavit coram nobis loco suo Ricardum de Kymberlee et Griffinum de la Lee[1] ad lucrandum vel perdendum in omnibus placitis et querelis motis vel movendis pro episcopo

1—In MS. *du.*

A.D. 1292. vel contra ipsum coram vobis in itinere vestro in comitatu predicto. Et ideo vobis mandamus quod predictos Ricardum et Griffinum vel alterum ipsorum, si ambo interesse non possint, loco ipsius episcopi ad hoc recipiatis, juxta formam statuti de communi consilio regni nostri inde provisi. Teste me ipso apud Wintringeham, xxx° die Augusti, anno regni nostri vicesimo.

Aug. 30.—The king notifies his justices that the bishop's absence is warranted.

Edwardus, etc., mandamus vobis quod, occasione communis summonicionis coram vobis facte de itinere vestro in comitatu predicto, venerabilis pater Ricardus, etc., non ponatur in defaltam, nec in aliquo sit perdens, quia absenciam suam quo ad hoc ei warantizamus. Teste me ipso apud Wintringham xxx° die Augusti, anno regni nostri vicesimo.

Oct. 26.—Mandate to the sheriff of Shrewsbury to summon certain persons to shew cause at the next assizes for their claim to have common rights on the bishop's lands at Easthampton.

Edwardus, etc., vicecomiti Salopsire salutem. Si Ricardus, etc., fecerit te securum de clamio suo pro se, tunc summoneas per bonos summonitores Humfredum de Bello campo et Aliciam, uxorem ejus, Thomam filium Ricardi de Addestan, Galfridum, personam ecclesie de Wentenovere, Willelmum de la Snede de Wentenovere, Johannem filium Ricardi de Toterdone, et Willelmum filium Ricardi filii Thome de Asthamptone, quod sint coram justiciariis, ad primam assisam cum in partes illas venerint, ostensuri quo jure clamant habere communam in terra ipsius episcopi de Asthamptone, desicut idem episcopus nullam habet communam in terra ipsorum Humfredi, Alicie, etc., nec iidem, Humfredus, etc., servicium eidem episcopo faciunt quare communam in terra ipsius episcopi habere debeant. Et habeas summonicionem et hoc breve. Teste me ipso apud Berewyko super Twedam xxvi° die Octobris, anno regni nostri xx^{mo}.

Proceedings in the suit as to rights of common claimed in the bishop's land at Easthampton.

Thomas filius Ricardi de Addestone, Thomas filius Ricardi filii Ricardi de Addestone, Willelmus de la Snede de Wentenovere,

A.D. 1292. Johannes filius Ricardi de Toterdone, et Willelmus filius Ricardi filii Thome de Asthamptone, summoniti fuerunt ad respondendum Ricardo, episcopo Herefordensi, de placito quo jure clamant habere communam pasture in terra ipsius episcopi, desicut, etc., *ut supra*; et unde dicit quod per hoc quod predictus Thomas, et alii exigunt communam in terra ipsius episcopi, videlicet in centum acris bosci, ducentis acris brusseti, et centum acris more, in predicta villa, deterioratus est et dampnum habet ad valenciam centum marcarum, et unde producunt sectam, etc. Et Thomas et alii veniunt, et Willelmus de la Snede dicit quod ipse nichil habet in tenemento ad quod ipse clamat predictam communam pertinere nisi racione cujusdam Alicie, uxoris sue, cujus jus et hereditas tenementum illud et similiter communa predicta existit, quod non nominatur in brevi, et sine qua non potest rem istam deducere in judicium. Et predictus episcopus non potest hoc dedicere. Ideo predictus Willelmus quo ad hoc inde sine die.

Et Thomas filius Ricardi dicit quod ipse tenet quoddam tenementum in Addestone ad quod predicta communa pertinet ex dono predicti Ricardi, patris sui, qui ipsum inde feofavit. Et dicit Fol. 80. quod Ricardus, pater suus, et omnes antecessores sui a tempore cujus non extat memoria, habuerunt communam in predicta terra ipsius episcopi, tanquam pertinens ad predictum tememementum quod ipsi tenuerunt in predicta villa. Et similiter Ricardus, postquam feofatus fuit de predicto tenemento, habuit, et eo jure clamat habere communam illam.

Et Thomas filius Ricardi filii Ricardi dicit quod ipse tenet quoddam tenementum in Addestone ad quod predicta communa pertinet ex dono predicti Ricardi, avi sui, qui ipsum inde feofavit. Et dicit quod predictus Ricardus, avus, et omnes antecessores sui a tempore quo non extat memoria, habuerunt predictam communam in predicta communa ipsius episcopi, tanquam pertinens ad liberum tenementum quod ipsi tenuerunt in predicta villa. Et similiter ipse Ricardus, postquam feofatus fuit de predicto tenemento, semper communam habuit et eo jure clamat ipse communam illam, etc.

Et Johannes filius Ricardi de Toterdone et Willelmus filius Ricardi filii Thome de Asthamptone, dicunt quod ipsi, et antecessores sui a tempore quo non extat memoria, habuerunt communam in predicta ipsius episcopi pertinentem ad tenementum quod ipsi tenent de Wentenovere, et eo jure clamant habere communam illam, etc.

A.D. 1292. Et predictus episcopus per atornatum suum dicit quod injuste clamant predicti Thomas, Thomas, Ricardus, et Willelmus habere communam in predictis centum acris, etc. *ut supra*), quia dicit quod quidam Egidius, quondam episcopus Herefordensis, et predecessor suus, tempore pacis tempore regis Johannis, avi domini regis nunc, fuit in seisina tenendi predictam terram in suo separali, absque hoc quod Thomas et alii aliquam communam habuissent in eadem; inde explacitent ad valenciam, etc. Et quod tale sit jus suum offert, ete. Et Willelmus filius Ricardi filii Thome dicit quod predictus pater suus obiit seisitus in dominico suo, ut de feodo de tenemento ad quod predicta communa pertinet, post cujus mortem ipse intravit in eodem ut filius et heres, et est infra etatem et petit etatem suam. Et predictus Willelmus visus est in curia et est infra etatem. Ideo illa loquela remaneat, etc.

Et predicti Thomas filius Ricardi, Thomas filius Ricardi, et Johannes filius Ricardi de Toterdone defendunt jus predicti episcopi tenendi terram suam predictam in suo separali; ita quod ipsi communam in eadem non habeant, et seisinam predicti Egidii, predecessoris sui, ut de feodo et jure et totum, etc.; et ponunt se in magnam assisam domini regis, et petunt rescriptum utrum ipsi majus habeant jus communandi in predicta terra ipsius episcopi cum omnimodis averiis suis per totum annum, sicut eam exigunt, an predictus episcopus tenendi terram suam in suo separali ahsque hoc quod iidem Thomas, Thomas, et Johannes communam haheant in eadem.

Verdict of the jurors for the bishop.

Et Willelmus de Middlehope, Robertus de Bromleye, Radulfus de Staunford, Willelmus de Titenleye, iiij milites summoniti venerunt, etc., et elegerunt isti[1] Willelmum de Middlehope, Robertum de Bromlee, Radulfum de Staunford, Rogerum de Sprenghose, Ricardum de Leghtone, Rogerum de Buterleye, Petrum de Eytone, Hugonem de Bealnes, Adam de Bromtone, Adam de sancto Georgio, Radulfum Spenghose, Ivonem de Clyntone, Walterum de Hoptone, Walterum de Pedewardyn, qui dicunt super sacramentum suum quod predictus Ricardus, episcopus, majus jus hahet tenendi predictum tenementum in suo separali ahsque hoc, etc. (*ut supra*); et ideo consideratum est quod predictus Ricardus, episcopus, et

1—*istos* in MS.

A.D. 1292. successores sui teneant predictas centum acras bosci, ducentas acras brusseti, et centum acras more in suo separali, ita quod predicti Thomas, Thomas, et Johannes, nullam communam habeant in eisdem inperpetuum. Et Thomas et alii in misericordia.

Geoffrey, parson of Easthampton, relinquishes his claim, which he cannot make good, to common on the bishop's land.

Galfridus, persona ecclesie de Wentenovre, summonitus fuit ad respondendum Ricardo, episcopo Herefordensi, de placito quo jure clamat habere communam in terra ipsius episcopi apud Asthamptone, desicut idem episcopus nullam habet communam in terra ipsius Galfridi, nec idem Galfridus servicium eidem episcopo facit quare communam in terra episcopi habere debeat, etc. Et unde dicit quod per hoc quod predictus Galfridus communam in terra ipsius
Fol. 80b. episcopi, videlicet in centum acris bosci, ducentis acris brusseti, et centum acris more in predicta villa [exigit], deterioratus est et dampnum habet ad valenciam xx marcarum. Et inde producunt sectam, etc. Et Galfridus, persona, venit et alias dixit quod non debuit inde respondere sine Petro Corbet, patrono ejusdem ecclesie, et predicto episcopo diocesano. Et predicti episcopus et Petrus non veniunt, ideo Galfridus respondeat solus. Et Galfridus, persona, dicit quod nullam habet communam in predictis centum acris bosci, etc., nec aliquam clamat habere. Ideo predicta terra remaneat episcopo et successoribus suis tenenda in suo separali, ita quod Galfridus nullam de cetero communam habeat in predicta terra ipsius episcopi. Et Galfridus in misericordia.

Nov. 4.—Humphrey Beauchamp and his wife cannot make good their claim to common in the bishop's land at Easthompton.

Ricardus, episcopus Herefordensis, optulit se iiij° die Novembris Humfredo de Bello campo et Alicie, uxori ejus, de placito quo jure clamant habere communam in terra episcopi apud Asthamptone, desicut idem episcopus nullam habet communam in terra ipsorum, nec idem Humfredus et Alicia servicium eidem episcopo faciunt quare communam in terra episcopi habere debeant. Et predicti Humfredus et Alicia fecerunt defaltam postquam comparuerunt in curia et vocarunt inde ad warantium Petrum Corbet, ita quod tunc preceptum fuit vicecomiti quod distringeret eos per omnes terras suas, etc. Et quod de exitu, etc. Et quod haberet

A.D. 1292. corpora eorum hic ad hunc diem. Et modo veniunt predicti Humfredus et Alicia. Et predictus episcopus dicit quod injuste exigunt predicti Humfredus et Alicia communam in terra ipsius in centum acris bosci, etc., unde dicit quod deterioratus est et dampnum habet ad valenciam, etc. Et Humfredus et Alicia dicunt per atornatum ipsius Alicie quod ipsi nullam eommunam habent nec habere clamant in terra ipsius episcopi. Ideo predictus episcopus et successores sui teneant predictam terram suam in suo separali ita quod predicti Humfredus et Alicia nullam de cetero communam habeant in terra ipsius. Et Humfredus et Alicia in misericordia.

Proceedings after a writ of quo warranto *against the bishop in regard to his courts and rights of wayf, etc., at Lidbury North.*

Edwardus, Dei gracia, etc., vicecomiti Salopsire salutem. Summoneas per bonos summonitores Ricardum, etc., quod sit coram justiciariis nostris ad primam assisam cum in partes illas venerint, ostensurus quo waranto clamat tenere placitum corone et habere wayf in manerio suo de Lydebury North. Et habeat ibi summonicionem et hoc breve, Teste meipso apud Berewyke super Twedam xxx° die Octobris, anno regni nostri vicesimo.

Et episcopus venit et dicit quod ipse habet ibi duas curias per annum, et in eis placitat omnia placita que vicecomes placitat in curiis suis; habet ibi wayf, et tenet placita de vetito namio, et habet infangenetheof et utfangenetheof. Dicit eciam quod ipse et predecessores sui a tempore quo non extat memoria habuerunt predictas libertates, et illis usi sunt. Et de hoc ponit se super patriam. Et Hugo de Luchre, qui sequestrat pro rege, dicit quod predictus episcopus ostendere non potest quod aliquis predecessorum venisset cum conquestatore et libertates illas habuisset per conquestum, quia dicit quod predictus episcopus, Ricardus, et omnes predecessores sui fuerunt quasi religiosi, et feofati de tenementis et libertatibus suis per alios. Et desicut idem episcopus nullum factum speciale regis inde ostendit per quod predicte libertates ipsis concesse sunt, petit judicium si a tali tempore predictas libertates clamare potest, etc.; ideo ad judicium. Dies datus eidem episeopo apud Lichefeld in octabis Hillarii de audiendo judicio suo, etc.; post diem illum ibidem datus est dies eidem episcopo de audiendo judicio suo coram rege in

A.D. 1292. crastino ascensionis dominice, ubicumque rex tunc fuerit in Anglia.

Ad quem diem apud Westmonasterium coram T. de Thorntone et sociis suis Ricardus de Kyneburle et Griffinus de la Lee, atornati predicti episcopi, per essoniatores in crastino sancti Johannis Baptiste coram rege, ubicumque, etc.; postea in crastino sancti Johannis Baptiste, anno regni regis nunc xxi°, quem diem partes habuerunt, per essoniatorem suum venit quidam Ricardus de Kyneburle, capellanus, et dicit se atornatum predicti episcopi, et inde vocat ad warantium Johannem de Berewyke et socios suos, etc.; et dictum est Ricardo de Kyneburle quod tunc habeat warantium suum de atornato sub pena qua decet, etc. Hoc facto apud Westmonasterium idem Ricardus de Kyneburle die Mercurii in crastino translacionis sancti Thome, martiris, apud Canturiam, Fol. 81. tunc rege presente, invenit dominum Gilbertum de Thorntone et dictum Johannem de Berewyke apud fratres minores; et ibidem Johannes de Berewyke, recordavit domino Gilberto de Thorntone quod dominus Ricardus, episcopus Herefordensis, atornatos coram eodem Johanne et sociis suis, justiciariis tunc itinerantibus in comitatu Salopie, per breve domini regis Ricardum de Kyneburle et Griffinum de la Le [posuit] ad lucrandum et perdendum in omnibus placitis et querelis motis vel movendis pro eodem episeopo vel contra ipsum, etc., unde idem Gilbertus petiit bilettum a domino J. de Berewyke, et optinuit per manus domini Roberti Malet, socii dicti domini Gilberti, et ille bilettus ponitur inter precepta in quindena sancti Johannis per preceptum domini G. de Thorntone in banco apud Cantuariam.

Ad quem diem venit predictus episcopus per predictum Ricardum, atornatum suum; eodem die habuit warantium de predicto J. de Berewyke, sicut ei injunctum fuit. Et est ei dies a die Paschatis in xv dies coram rege, ubicumque, etc. Idem dies datus est predicto Ricardo de Bruteuil qui sequitur pro rege, etc.

Oct. 16.—Royal mandate to the sheriff of Shropshire to demand of the bishop the manors of Aston, Kalmund, and Castlehope.

Edwardus, Dei gracia, etc., vicceomiti Salopie, salutem. Precipe Ricardo, episcopo Herefordensi, quod juste et sine dilacione reddat nobis maneria de Astone Kalmund et Castle Hope, que

A.D. 1282. injuste nobis deforciat. Et nisi fecerit tunc summoneas per bonos summonitores predictum Ricardum quod sit coram justiciariis nostris itinerantibus apud Salopiam in crastino beati Martini ostensurus quare non fecerit. Et habeas ibi hoc breve. Teste meipso apud Berewyke super Twedam xvi° die Octobris, anno regni nostri vicesimo.

The bishop avers that he has no manor called Castlehope. After further proceedings the claim is relinquished.

Ad quem diem Ricardus, etc., essoniatus versus dominum regem de placito terre per Simonem de Kyngeshemede, assoniatorem. Dies datus est apud Lichefeld in octabis sancti Hillarii, ad quem diem episcopus venit, et dicit quod non habet aliquod manerium quod vocatur Castelhope neque in Anglia neque in Wallia, et petit judicium istius brevis et Hugo . . .

Hugo de Luthere tulit aliud breve sub ista forma die Lune proxima ante festum sancte Katerine, sic. Edwardus, Dei gracia, etc., vicecomiti Salopie, salutem. Precipe Ricardo, episcopo Herefordensi, quod juste et sine dilacione reddat nobis maneria de Asthamptone Kalmund et Castlehope quod injuste nobis deforciat. Et nisi fecerit tunc summoneas, etc., ad primam assisam, etc.

Teste meipso apud Berewyk super Twedam, ij° die Novembris, anno regni nostri vicesimo.

Ad quod breve responsum fuit quod, ubi petit manerium de Castlehope, episcopus dicit per atornatum suum quod non habuit tale manerium in Wallia, nec infra comitatum fuit talis villa, per quod consideratum fuit quod episcopus recederet sine die quo ad istud breve.

Edwardus, Dei gracie, etc., vicecomiti Salopie, salutem. Precipe Ricardo, episcopo Herefordensi, quod juste, etc., reddat nobis maneria de Astone Kalmund et Castlehope, que injuste, etc.; et nisi fecerit tunc summoneas, etc., in crastino sancti Martini, ostensurus, etc. Teste meipso apud Berewyke super Twedam, xvi° die Octobris, anno regni nostri xx^mo^.

In crastino sancti Martini Ricardus, etc., essoniatus versus dominum regem de placito terre per Simonem de Kyngeshemede, assoniatorem; dies datus est ei apud Lichfeld in octabis sancti Hillarii, ad quem diem episcopus venit, et dicit quod non habet

A.D. 1293. aliquod manerium quod vocatur Castlehope neque in Anglia neque in Wallia et petit judicium istius brevis; et Hugo de Luthere qui sequitur pro rege dicit quod episcopus habet tale manerium quod vocatur Castelhope, et hoc vult verificare per patriam, et episcopus similiter. Postea idem Hugo qui sequitur pro rege dicit quod non vult amplius sequi istud breve, set vult aliud breve levare; ideo predictus episcopus sine die quousque rex, etc.

Hanc protestacionem fecit predictus Hugo de Luthere, xij° die mensis Februarii coram justiciariis itinerantibus apud Stafford, qui continuaverant predictum placitum usque ibi, anno regni regis Edwardi xxi°.

Hic incipit annus undecimus consecracionis domini.

A request to the crown for Thomas de Pontesbury (see p. 288).

Fol. 82. Littera regi dirigenda pro catallis clericorum incarceratorum recuperandis.—Excellentissimo principi, etc., Ricardus, etc. Dominacionis vestre celsitudini patefacimus per presentes quod magister Thomas de Pontesbury, rector ecclesie de Pulrebache, nostre diocesis capellanus, super nece Johannis Leverich de Culverbach, interfecti a quibusdam, notatus, et ideo per potestatem laicam captus et incarcaratus, etc. (*ut supra*), restituerunt integraliter fame sue. Quocirca excellencie vestre attentius supplicamus quatinus ob honorem Dei et sancte ecclesie libertatem, quorum causa agitur in hac parte, ballivis vestris, qui res et bona prefati magistri Thome adhuc detinent occasione premissa, dare velitis vestris litteris in mandatis ut res et bona hujusmodi sic detenta sibi restituant sine mora, ipsum decetero hujus rei causa minime molestantes. Valeat, etc. Datum, etc.

April 29.—The bishop, to whom the dispute was referred for arbitration, decided that for the present two-thirds of the offerings of wax at Cantilupe's tomb shall be taken by the treasurer and the remainder by the chapter, after the expenses of the cathedral lights have been defrayed, as during the time of Luke de Bree.

De cera oblata ad tumbas beate memorie Thome, quondam episcopi.—In nomine Dei, Amen. Cum lites, controversie, questiones, et cause multipliciter verterentur seu verti verisimiliter sperarentur inter discretos viros, Johannem, decanum Herefordensem, et ejusdem ecclesie capitulum, ex parte una, et dominum

A.D. 1293. Johannem de Suynefeud, thesaurarium in eadem, ex altera, super percepcione oblacionum cere ad tumbas felicis recordacionis domini Thome de Cantilupo, etc., que fuerunt ibidem ex pia devocione fidelium, ac tandem partes predicte in capitulo Herefordensi prima die mensis Aprilis, anno Dom. M°CC°xciij°, pacem unanimiter affectantes, pure, etc., ordinacioni, etc., tanquam prelati sui, videlicet Ricardi, etc., tunc ibidem presentis, se sub modo qui sequitur submisissent, videlicet quod de percepcione duarum parcium cere superius memorate ordinaremus quod nobis expediens videretur ad honorem Dei, etc., ad vitam vel cessionem thesaurarii prenotati; et quod [de] perpetuitate seu realitate percepcionis cere predicte in utilitatem et usum ecclesie Herefordensis communem perpetuum applicanda, dicto domino Johanne, thesaurario, cedente vel decedente, ordinaremus et diffiniremus de consilio decani et aliquorum canonicorum residencium, quos duxerimus advocandos ad tractandum et providendum formam honori et utilitati ecclesie condecentem, ita quod nostra super hiis ordinacio citra festum sancti Johannis Baptiste modis omnibus finiretur; nos labores voluntarios appetentes ut nostris in Christo filiis quietem preparemus et pacem, cupientesque secundum utriusque juris consilium discordie materiam a servorum Dei cordibus amputare, presertim cum legitime Lucam de Bre, bone memorie, proximum predecessorem Johannis, thesaurarii nunc predicti, racione thesaurarie sue suo tempore fuisse[t] in possessione percipiendi duas partes obvencionum seu oblacionum cere que fiebant ad dictas tumbas, deductis primitus de tribus partibus integralibus expensis luminariorum circa easdem tumbas honorifice faciendis, ita quod omnes oblaciones dicte cere per virum deputandum a dicto thesaurario et alium deputandam a capitulo alternatim hinc inde juratos fideliter
Fol. 83. colligerentur et custodirentur, et per eosdem, prehabito tamen consilio et precepto thesaurarii et capituli, fierent expense luminariorum circa tumbas predictas.; et inde quod liberum supererat in tres partes equaliter fuerat dividendum, et due partes applicabantur thesaurario et tercia capitulo ut de ipsis facerent prout de partibus sic applicatis ducerent ordinandum; nec videntes racionem aliquam nec jus aliquod speciale vel commune quare possessionem sui predessoris continuare non debeat in premissis, cum teneatur ad eadem onera gravissima in ecclesia supportanda ad que ille dum viveret tenebatur; et per consequens eadem emolumenta nova et antiqua secundum consuetudines ecclesie percipere, eandem

A.D. 1293. possessionem et quo ad hujusmodi percepcionem sibi in hiis scriptis sicut et superius annotatum, virtute submissionis predicte adjudicavimus et ad statim recipiendum oblaciones predictas pro tempore quo fuerit thesaurarius reducimus seu reducendum fore ordinamus et eciam declaramus. Ut autem super realitate et perpetuitate aliquod perpetuum statuamus, diffiniamus, etc., propter causarum naturam et negocii gravitatem que discussionem desiderant longiorem et multarum cirumstanciarum investigacionem subtiliorem, habito secundum formam submissionis sepius antedicte consilio et diligenciori et diffusiori tractatu, scilicet cum decano et aliquibus residentibus canonicis, ut superius continetur, quantum secundum Deum et justiciam potuerimus, seu quatinus jura permiserint, de eisdam intendimus ordinare et providere super hiis, videlicet formam honori et utilitati ecclesie condecentem tempore oportuno. Verum si contingat nos infra terminum assignatum in submissione premissa in fata decedere, vel alias ex legitima causa non posse formam perpetuitatis vel realitatis hujusmodi ordinare, ex nunc in Dei nomine ordinamus ut, cedente vel decedente thesaurario supradicto, per hanc submissionem et nostram ordinacionem successoribus suis vel ipsi capitulo quo ad jus seu possessionem in dictis oblacionibus percipiendis ulterius nullum prejudicium generetur aut fiat, set utriusque partis jus et possessio semper salva consistat. In quorum, etc. Datum in capitulo nostro Herefordensi iij° kal. Maii, anno Dom. M°CC°xciij°.

Et memorandum quod ordinacio suprascripta pronunciata in capitulo exstitit per dictum Ricardum, etc., in presencia venerabilium virorum, domini Johannis decani; magistri Ricardi de Hertford, archidiaconi Herefordensis; domini Johannis de Suynefeud, thesaurarii; magistrorum Willelmi de Kingescote, tunc officialis domini episcopi; Poncii de Cors, magistri Willelmi de sancto Johanne, Thome de sancto Omero, et dominorum Johannis de Shelvinge, Walteri de Rudmarle, Johannis de Pontibus, et Petri de Langona, canonicorum Herefordensium, iij° kal. Maii, hora quasi tercia, sine omni contradiccione in scriptis, et petita fuit copia a partibus, et dominus episcopus statim decrevit ipsis copiam fieri in forma juris.

A.D. 1293. *Feb. 9.—The abbot of Tyron relinquished before the justices his claim to the advowson of Kington in favour of Humphrey, earl of Hereford and Essex.*

Pro advocacione ecclesie de Kingtone.—Edwardus, Dei gracia, etc., Ricardo, etc. Sciatis quod, cum Humfredus de Bohun, comes Herefordie et Essexie, in curia nostra coram justiciariis nostris apud Westmonasterium peteret versus abbatem de Tyrun, advocacionem ecclesie de Kyngtone, ut jus suum, idem abbas venit in eadem curia nostra et recognovit advocacionem ecclesie de Kyngtone esse jus ipsius comitis, et illam in eadem curia nostra redditit, remisit, et quietam clamavit de se et successoribus suis, et ecclesia sua de Tyroun, predicto comiti et heredibus suis imperpetuum. Et ideo vobis mandamus quod, cum predictam ecclesiam vacare contigerit, ad presentacionem ipsius comitis ad eandem ecclesiam idoneam personam admittatis. Teste J. de Metingham apud Westmonasterium, ix° die Februarii, anno regni nostri vicesimo primo.

June 7.—Licence to the Carmelite friars to preach and hear confessions in the diocese.

Pro fratribus de Monte Carmeli.—Ricardus, etc., discretis viris et sibi in Christo dilectis, priori provinciali et fratribus ordinis Marie de Monte Carmeli in Anglia constitutis, salutem, etc. Digna religionis vestre honestas nos excitat et inducit ut vos prosequamur gracia et favore. Ut igitur fratres vestri ordinis quibus dedit Deus discrecionem et graciam predicandi, ad hoc in vestro provinciali capitulo licenciam optinentes, in nostra diocesi per loca singula ad que ipsos declinare contigerit in ecclesiis parochialibus verbum Dei populo licite exponere et confessiones audire et penitencias injungere salutares secundum tenorem privilegiorum vestrorum libere valeant, nisi aliquid tale commiserint confitentes propter quod Romana curia fuerit consulenda vel dyocesanus episcopus, devocioni vestre concedimus licenciam specialem. Eis nichilominus qui in nostra diocesi predicaciones vestras audierint, et de peccatis suis contriti fuerint et confessi, viginti dies indulgencie, auctore Domino, concedimus per presentes. In cujus, etc. Datum apud Ros, vij° die mensis Junii, anno Dom. M°CC°xciij°

A.D. 1293 *July 5.—Mandate to the official to inquire into the physical condition of the abbot of Wigmore, and if his resignation be needful, to assign him adequate provision.*

Fol. 14. Commissio domini super cessione abbatis de Wyggemor.—Ricardus, etc., magistro Willelmo de Kyngescote, officiali suo, salutem, etc. Peticionem cum magna instancia religiosi viri, domini A., Dei gracia abbatis de Wyggemor, ordinis sancti Augustini, recepimus continentem quod, cum ipse sit, ut asserit, senio jam confractus ac alias ita gravi infirmitate corporali detentus, ut nec sui ipsius quo ad corpus nec aliorum quo ad corporalia vel spiritualia curam gerere valeat congruentem, suam cessionem vellemus admittere, ne sua impotencia suis subditis esse possit, quod absit, diucius in ruinam. Verum quia cessiones hujusmodi secundum canonicas sancciones nequaquam faciliter admittuntur, presertim cum urgente deorsum condicione corporea spiritus ad altiora conscendat, ne nos ea que a jure difficilia reputantur nimis de facili videamur admittere, vobis tenore presencium committimus et mandamus quatinus ad dictam abbaciam personaliter accedentes, ac inquisita super hiis omnibus diligencius veritate, nobis super omnibus et singulis memoratis per litteras vestras patentes et clausas velitis rescribere veritatem, quocicius commode poteritis. Vobis eciam tenore presencium committimus et mandamus quatinus, si premissa veritate nitantur, statim cum abbas predictus sue cesserit dignitati vel cure, vos sibi et suis necessariis servientibus de bonis abbacie predicte cameram et congruam porcionem faciatis suo perpetuo assignari. Valete. Datum apud Whiteburne, v° die mensis Julii, anno Dom. M°CC°xciij°.

July 14.—Resignation of the abbot of Wigmore.

Cessio ipsius abbatis.—Venerabili in Christo patri, Ricardo, etc., Adam, etc., abbas de Wygemor, etc. Quia senio jam confractus et adversa valitudine incurabili prepeditus regimini dicte abbacie michi commisse ulterius sufficere non potero, quoquo modo dignitatem ejusdem, curam, et regimen et omnia que pretextu eorundem ad me spectabant in manibus vestre sanctitatis pure, etc., resigno per presentes, vobis humiliter supplicando quatinus ab hujusmodi dignitate, etc., absolvere dignemini intuitu caritatis. In cujus, etc. Datum in abbacia de Wiggemore predicta die Jovis proxima ante festum sancte Margarete, anno Dom. M°CC°xciij°.

A.D. 1293. Ordinacio domini super premissis.—Noverit universi quod, cum nos Ricardus, etc., ad magnam et frequentem instanciam et peticionem religiosi viri, fratris Ade, quondam abbatis de Wygemor, cessionem seu resignacionem ipsius in manus nostras factam ob causas varias et legitimas admiserimus canonice, prout justa necessitas et pia utilitas requirebant, attendentes quod vir tam honeste conversacionis et vite [fuit], utpote quem mores et merita hactenus semper commendabilem reddiderunt.

1294. *July 2.—Royal writ to the effect that the prior of Llanthony prima has made good his claim to the advowson of Stretton Sugwas in a suit of darrein presentment against Richard de Baskerville.*

Fol. 85. Breve regium de Strettone.—Edwardus, etc., Ricardo, etc. Sciatis quod prior Lantonie prime, in Wallia, in curia nostra coram justiciariis nostris apud Westmonasterium recuperavit presentacionem suam versus Ricardum de Baskerville ad ecclesiam de Strettone, juxta Credenhulle, que vacat, ut dicitur, per quandam assisam ultime presentacionis ibi inde inter eos summonitam et captam. Et ideo vobis mandamus quod ad presentacionem predicti prioris ad predictam ecclesiam idoneam personam admittatis. Teste J. de Metingham apud Westmonasterium secundo die Julii, anno regni nostri xxij°.

Aug. 8.—The abbot of Dore, after his institution, made his profession of obedience to the bishop.

Ordinacio abbatis de Dora.—Item memorandum quod vj^to^ id. Augusti, anno Dom. M°CC°xciv°, dominus in capella sua de Bosebury fratri Hugoni, abbati de Dora, munus benediccionis impendit; qui professionem suam, ut moris est, fecit eidem domino episcopo die et anno predictis.

Mandate to the dean and chapter to levy the subsidy from ecclesiastical property lately granted to the crown.

Littera regis capitulo Herefordensi pro subsidio medietatis levando.—Edwardus, etc., decano et capitulo Herefordensi, salutem. Cum prelati et totus clerus de regno nostro medietatem beneficiorum et bonorum suorum de quibus decima ultimo in subsidium terre sancte concessa fuit, data nobis in subsidium nostrum de anno presenti, juxta taxacionem ultimo inde factam

A.D. 1294. liberaliter concesserint et gratanter, beneficiis ecclesiasticis personarum plura beneficia non habencium per eandem taxacionem valorem decem marcarum annuarum non excedentibus dumtaxat exceptis, ita quod prima tercia pars ejusdem medietatis in festo omnium sanctorum proximo futuro, et secunda tercia pars ejusdem medietatis in quindena Pasche proximo sequente, et ultima, etc., in quindena nativitatis sancti Johannis Baptiste proximo sequente nobis persolvatur; nos de vestra fidelitate et diligencia confidentes assignavimus vos ad dictam medietatem secundum taxacionem illam in episcopatu Herefordensi colligendam, adunandam, et in tuto loco reponendam et salvo custodiendam, donec aliud a nobis inde habeatis in mandatis. Et ideo vobis mandamus rogantes quatinus eandem medietatem in forma predicta colligatis, etc., ita quod eam promptam et paratam habeatis, juxta equales porciones dictis terminis nobis solvendam et liberandam, cum super hoc a nobis fueritis requisiti. Et hoc sicut nostrum et vestrum honorem diligitis nullatenus omittatis. Teste me ipso apud Londonias.

The petitions of the prelates and clergy with the answers of the king to each.[1]

Fol. 85b. HEE SUNT PETICIONES PRELATORUM ET CLERI ANGLIE ET RESPONSIONES REGIS AD EASDEM.

Oct. 8.—The bishop arms the dean and chapter with such powers as are at his disposal to enable them to collect the subsidy from ecclesiastical property.

CONCESSIO PRO SUBSIDIO DOMINO REGI LEVANDO.—Ricardus, etc., decano et capitulo Herefordensibus, etc. Cum nuper prelati et clerus Anglie universus medietatem valoris beneficiorum suorum secundum taxacionem ultimo factam in subsidium terre sancte excedencium x marcas, dum tamen beneficiorum x marcas excedencium possessores alia beneficia non optineant, domino Edwardo, etc., in subsidium expedicionis negociorum urgencium regni sui per annum presentem dumtaxat liberaliter concesserint et gratanter, ac idem dominus rex industriam vestram elegerit ad hujusmodi subsidium in nostra diocesi colligendam, prout in litteris regiis inde vobis directis plenius continetur, ne ipsorum nego-

1—These are to be found in Wilkins' *Conc.* II, 200, and are not printed here.

A.D. 1294. ciorum expedicio retardetur, ad exigendum seu eciam colligendum dictum subsidium in nostra diocesi, quatenus ordinaria jurisdiccione valemus, vobis tenore presencium committimus potestatem. Datum apud Prestebury, viij° die mensis Octobris, anno Dom. M°CC°xciiij°.

Assessment of ecclesiastical property in the diocese of Hereford.[1]

TAXATIO BONORUM TEMPORALIUM IN EPISCOPATU HEREFORDENSI.

The value of the episcopal office.[2]

Summa quater centum quadraginta novem librarum vii s. v d. Omnia bona domini episcopi Herefordensis ubicumque existencia taxantur ad DCC $\overset{xx}{\text{iiij}}$ x marcas.

The assessment of the property of the convent of Aconbury, which was not entered in the king's book.

Fol. 90b. Priorissa de Acornebury habet in manerio de Acornebury quatuor carucatas terre precii cujuslibet x s.; item apud Muraule[3] tres selliones terre precii viij s.; item apud Kingestone duas carucatas terre precii car. x s.; item apud Rovelestone[4] unam car. terre precii j marc.; item infra libertatem de Kylpec duodecim acras prati precii acre xiij d.; tria molendina aquatica precii cujuslibet x s.; item apud Caldecote de redditu assiso xx s.; item in territorio de Colintone apud Burley de redditu assiso C s.; item in villa de Lodelawe de redditu cum molendino aquatico xiij li. vi s. viij d.; de silva cedua xx s.; de molendino aquatico de Hereford xviij s.; item de redditu annuo apud Fowechirche et Hyntone xxxvj s.; item apud Boneshulle unam virgatam terre per annum x s; item apud Malmeshulle Lacy de annuo redditu iiij li,; item in civitate Hereford de redditu assiso xlvj s.; de placitis et perquisitis xij d.; item apud Straddele in Blakemonstone de annuo

1—The details of the assessment extend from fol. 86 to fol. 100b, as drawn up in accordance with the instructions of pope Nicholas IV. The return, which was finished in 1291, is known as the *Taxatio Nicholai*, and was printed in 1802 by command of king George III. The copy in the bishop's register follows closely the official record, but, as might be expected, the local names are much more accurately given than in the printed form of the *taxatio*, where some of them are hard to recognise. For some examples of this see the introduction.

2—The second paragraph is entered by another hand and is not part of the *taxatio*.

3—Probably Myryvale, aft. Merryhill.

4—Rolston.

A.D. 1294. redditu xxxviij s. Summa xxxix li. xvi d.; decima lxxviij. Idem non taxatur in registro regis.

Fol. 93b. ESTIMACIONES DIGNITATUM ET PREBENDARUM HEREFORDIE.[1]

Decanatus Heref. xl marce.
Precentoria xl m.
Thesauraria x m.
Cancellaria xxx m.
Wythynton aquosa [Ewithington] xij m.
Berthonesham xviij m.
Mortone major xx m.
Pionia Stephani [parva] xx s.
Penitenciarius nichil percipit [præbenda episcopi] nisi communam
Fowechurche xviij m.[2]
Parva Wythyntone lx s
Puttestone v m.[3]
Hope x m.
Yegne [Eigne] x s.
Werham, C s.
Nonyntone, xij m.
Huntyndone xx m.
Mortone minor x m.
Bollynghope xx m.
Hundretone, C s.
Prebenda magistri Eustachii [pratum minus], dimidia acra prati iij d.
Inteberge [Inkberrow] xvj m.
Mortone et Waddone xx m.
Berthone[4] xv m.
Hoptone ij m.
Prestone [P. Wynne] xij m.
Hynetone xij m.
Welyntone xxx m.
Chirche Wythyntone [Withington major] xv m.
Maddeley [Cublington] xviij m.
Pratum majus[5]
Norton[5]

1227. *Citizens of Hereford excommunicated by bishop Hugh for distraining on his tenants for taxes are, by decision of the king in council, to be absolved on condition of restitution.*

Fol. 102. CONTRA BURGENSES HEREFORDENSES DE INJUSTO TALLAGIO.—Anno Dom. M°CC°xxvii°, regno regis Henrici filii regis Johannis xi°, vigilia sancte Margarete, fuit rex Londoniis apud Westmonasterium in capella sancti Johannis cum quibusdam magnatibus; et venit ibi Hugo Folioth, Herefordensis episcopus, qui cives Herefordenses olim nominatim excommunicavit eo quod in communi tallagio facto

1—There are added by another hand and are not part of the *taxatio*. On fol. 87 a fuller account is given with the prebendaries' names. These do not always agree with those in the printed *taxatio*, for probably there had been changes while the work was going on.

2—Neither Vowchurch nor Hope (Woolhope) were prebends in later times. Colwal and Gorwall, which were prebends, are not mentioned here.

3—Putson was divided later into two prebends.

4—The prebend of Barton disappears afterwards, or is merged in Bartonsham.

5—The values are effaced.

A.D. 1227. in civitate homines suos concives et inhabitantes in civitate et homines canonicorum talliaverant et namia pro tallagio ceperant; civitatem eciam interdicto supposuerat; hiis igitur coram rege propositis sub tali forma quievit negocium in eadem capella eadem die, videlicet quod episcopus absolveret excommunicatos cives in forma ecclesie et interdictum relaxaret, restitutis namiis captis hominibus episcopi et canonicorum, et [cives] contra capitulo et episcopo divadiarent de emenda et satisfaccione ecclesie et civium; hiis interfuerunt et consenserunt ipse rex Henricus; Hubertus de Burgo, justiciarius; episcopus Egidius Londoniensis; Ricardus Sarisburiensis; Rudulfus Cicestrensis, regis cancellarius; Notelmus Bathoniensis, Walterus Karleolensis, justiciarii de banco; Th. de Mulo; Th. de Haydone; Henricus de Breybrok; cum baronibus et militibus a liis, Radulfo filio Nicholai; Thebaudo Hautoyn; Reymundo de Burgo, Willelmo filio Warini, Philippo de Aubeny, Henrico filio Alch, Ranulfo Briton, consiliariis justiciarii; magistro Henrico de Bussopbiry; Henrico, cancellario; Waltero Savage; Willelmo Panner; Henrico, feuterer; Willelmo Wyrer; Reginaldo Lovelok; Johanne Noldegrist; H., filio Edmundi; Petro Puregrim; Stephano filio Edrici; Waltero filio Edrici; Johanne, clerico; et aliis multis.

1272. *July 1.—The attempt of the sheriff to tallage the tenants of the bishop and chapter with the other citizens of Hereford is disallowed by the king after inquiry made by the justices as to past usage.*

De remedio impetrato super injusto tallagio assesso super hominibus ecclesie Herefordensis.—Dominus rex mandavit domino R. de Hengham et sociis suis itinerantibus in comitatu Herefordie, anno regni regis Henrici filii regis Johannis lvi°, quod inquireret, per sacramentum xii tam militum quam aliorum proborum et legalium hominum de visneto civitatis Herefordie, si tenentes episcopi, decani, et capituli Herefordensium in civitate Herefordia consueverint unquam talliari seu contribuere in tallagiis cum civibus civitatis predicte, quum dominus rex eos talliari fecit tempore istius regis vel tempore Johannis regis, patris regis nunc, an non. Et dicit inquisicio facta per eosdem justiciarios quod tenentes predictorum episcopi, decani, et capituli de civitate Herefordia nunquam consueverunt talliari seu contribuere in tallagio cum civibus Herefordensibus, cum talliati fuerunt tempore domini regis

A.D. 1272 nunc vel tempore domini Johannis regis, patris sui. Dicunt tamen quod escaetores domini regis nunc aliquando in tallagio quod assidebant in civitate per capita assidebant super tenentes predictorum episcopi, etc., tallagia sicut super alios cives ejusdem civitatis et, licet predicti tenentes aliquando districti fuissent pro predicto tallagio, tamen per quietanciam quam predicti episcopus, etc., habere clamant aliquid huc usque non solverunt. Et precise dicunt quod nec tempore Johannis regis, patris domini regis nunc, nec tempore istius, cum predictis civibus in tallagio contribuerunt, nec tallagia super eos posita aliquo tempore solverunt. Littera domini regis directa Radulfo de Hengham et sociis suis ad capiendam inquisicionem illam et eciam ipsa inquisicio poterunt inveniri, cum necesse fuerit, in archa rememoratoris scaccarii in quadam pixide in termino sancte Trinitatis anno lvi°. Post hoc autem thesaurarius et barones de scaccario allocaverunt episcopo, etc., libertates suas secundum tenorem inquisicionis predicte, sicut in rotulo domini regis de scaccario, anno regni sui liij^to^, in Herefordia in fine compoti continetur, quod tenentes episcopi, etc., debent lvij li. xviij s, vij d. ob. de tallagio, set non debent inde summoneri, quia quieti sunt per breve regis et inquisicionem inde factam que testatur quod tenentes nunquam talliati fuerunt, nec aliquid contribuerunt in tallagio cum civibus regis in eadem villa, tempore regis nunc vel, etc.

Henricus, Dei gracia, etc., vicecomiti Herefordie. Scias quod tenentes episcopi, decani, et capituli Herefordensium in civitate quieti sunt ad scaccarium nostrum de lvij li. xviij s. vij d. ob. quos nobis debuerunt de ultimo tallagio super eos assesso ; et ideo tibi precipimus quod de demanda quam eis facis de predictis denariis eis pacem habere permittas, et averia eorum, si que ceperis occasione predicta, eis deliberes. Teste R. de Leye apud Westmonasterium, prima die Julii, anno regni nostri lvj^to^.

1294. *March 8.—Mandate to the sheriff of Hereford to summon the bishop of Hereford to answer for a debt of 300 marks to a banker of Florence.*

Fol. 102. Edwardus, etc., vicecomiti Herefordie salutem. Precipimus tibi quod venire facias coram baronibus nostris de scaccario apud Westmonasterium a die Pasche in tres septimanas Ricardum, episcopum Herefordensem, ad respondendum Dentayco Willelmi, mercatori de Florencia, de trecentis marcis quas ei debet, ut dicit,

A.D. 1294. sicut racionabiliter monstrare poterit quod ei inde respondere debeat. Et habeas ibi hoc breve. Teste J. de Cobeham apud Westmonasterium, viij° Marcii, anno regni nostri xxij°.

1271. *Aug. 22.—Confirmation by the dean and chapter of the sanction given by bishop John to the rights of the prior and convent of Great Malvern to their churches, tithes, and pensions in the see.*

Confirmacio beneficiorum spectancium ad prioratum majoris Malvernie.—Universis, etc., Johannes, decanus, et capitulum Herefordense, etc. Noverit universitas vestra nos cartam venerabilis patris, domini Johannis, Herefordensis episcopi, inspexisse sub hac forma:—Universis, etc., Johannes, etc. Noverit, etc., Fol. 102b. nos caritatis intuitu contulisse et auctoritate episcopali confirmasse dilectis in Christo filiis, priori et conventui majoris Malvernie, omnes ecclesias, decimas, et pensiones, cum omnibus pertinenciis, etc., quas tempore bone memorie predecessorum nostrorum, episcoporum, infra fines nostre diocesis canonice sunt assecuti, quasque postea assensu nostro legitime sunt adepti in proprios usus imperpetuum pacifice possidendas, quas eciam propriis exprimendas vocabulis estimavimus, ecclesiam videlicet beati Petri in Straddele cum capellis, decimis, terris, et cunctis pertinenciis suis; de ecclesia Leonhales dimidiam marcam nomine annue pensionis; de ecclesia de Almaly xx s. nomine pensionis; ecclesiam de Estowa cum pertinenciis suis, cum capella de Knyttontone et rebus ad dictam capellam pertinentibus; de ecclesia de Beytone unam marcam nomine pensionis; de ecclesia de Stannord v sol. nomine pensionis; capellam de Henfeld cum pertinenciis suis; decimas de la Hache in Straddele; duas partes de dominico de Fernlawe; medietatem decimarum de dominico de Bromesberewe; medietatem decimarum de dominico quod fuit Roberti le Waffre in Tedesterne; duas partes de dominico quod fuit Elye de alia Tedesterne; duas partes de dominico quod fuit Symonis le Waffre de Hamptone; duas partes, etc., Walteri de Langeford; duas partes, etc., de Rotherwas; duas partes, etc., de Lettone; omnes decimas provenientes de toto manerio de Stanegge; duas partes decimarum dimidie hyde terre in Colewalle quam magister Hugo de Furcis tenuit. Et quia volumus, etc., corroboramus. Datum apud Sugwas, xij° kal. Septembris, anno Dom. M°CC°lxxi°. Nos autem omnes collaciones, etc., approbantes et ratas habentes, quatinus in nobis

A.D. 1271. est, confirmamus imperpetuum, etc. Datum Herefordie, xi° kal. Septembris, anno Dom. supradicto.

1275. *June 11.—Confirmation by the dean and chapter of the consent of the bishop to the appropriation of the church of Bayton by the prior and convent of Great Malvern.*

Appropriatio ecclesie de Beytone.—Universis, etc., decanus et capitulum, etc. Noverit, etc., nos cartam venerabilis patris Johannis, episcopi, inspexisse sub hac forma:—Omnibus, etc., Johannes, etc., quod nos attendentes honestam conversacionem virorum religiosorum, prioris et conventus majoris Malvernie, et nimiam ejusdem domns paupertatem et exilem fundacionem, ac eciam hospitum frequentem recepcionem et pauperum ibidem confluencium refugium, divine caritatis intuitu concessimus eisdem et auctoritate episcopali confimavimus, videlicet quod dicti religiosi, cedente vel decedente Waltero, nunc rectore ecclesie de Beytone, licite et canonice alicujus assensu minime requisito ingredi possint et retinere dictam ecclesiam de Beytone, ac eciam corporalem possessionem auctoritate nostra na[n]cisci in eadem, habendam et possidendam in proprios usus suos et ecclesie Malvernie imperpetuum, etc. (*ut supra*, p. 65). Datum die sancti Barnabe, apostoli, anno Dom. M°CC°lxx° quinto.

1294. *May 8.—Royal request that masses shall be solemnized for the duke of Brabant in all the churches of the diocese.*

Fol. 103. Littera regis pro exequiis ducis Brabancie celebrandis.—Edwardus, etc., Ricardo, etc. Conditor omnium Deus qui pro suo beneplacito cunctis mort[a]libus vivere dat et mori, prolongans et abbrevians, sicut vult, vite terminos secularis, carissimum amicum et affinem nostrum, Johannem, quondam ducem Brabancie, de presenti seculo, quod vobis non sine cordis amaritudine nunciamus, prout sibi placuit evocavit. Cum itaque opus sanctum ac salubre juxta scripture divine sentenciam censeatur pro defunctis ut a peccatorum solvantur nexibus exorare, paternam caritatem vestram piis affectibus requirimus et rogamus quatinus ejusdem ducis exequias solempniter celebrantes ipsius animam in vestra cathedrali ecclesia cum missarum decantacionibus et aliis divinis obsequiis Deo vivo specialiter commendetis, eamque in ceteris ecclesiis ac locis religiosis per totam vestram diocesim dicioni vestre subjectis

A.D. 1294. faciatis devocius commendari, ut ex hoc primum apud Deum et a nobis condigna vobis proveniat accio graciarum. Teste meipso apud Wrotham, viij^{to} die Maii, anno regni nostri vicesimo secundo.

1293. *June 16.—The king desires the prayers of all his people for the prosperous issue of his war with France.*

Littera regis ad orandum pro eo.—Edwardus, etc., Ricardo, etc. Humani generis inimico regem Francorum et suos contra nos et nostros ad discordiam excitante, ad pacem, quam cum ipso rege et suis optavimus semper habere, operam adhibuimus instantem, que per nos et nostros fuit sepe ac sepius procurata, et demum quos post tractatus varios habitos utrobique pupplice credebamus habere propicios latenter invenimus inimicos; pluries enim predicto regi et suis omnia que pacis erant optulimus spiritu lenitatis, et cum in spe firma optinendi propositum fuissemus, ipsi ad occupandam terram nostram Vasconiam nequiter inhiantes, post voluntarium et iniquum processum contra nos in curia ipsius regis, ut dicitur, habitum, nos ipsa terra exheredare pro suis viribus moliuntur. Quapropter pro hereditate et hereditariis juribus nostris, que progenitores nostri proprie propria possederunt, defendenda pariter et tuenda versus partes illas omnibus pretermissis proponimus, Deo dante, in brevi dirigere gressus nostros, ne ipsis, quod absit, neglectis possemus a vobis et aliis fidelibus nostris notabiliter reprehendi. Cumque in homine non sit auxilium set infirmitas et defectus, et propter hoc oporteat imbecillitatem nostram divine manus sustentari presidiis, pias affecciones vestras affectuose requirimus et rogamus quatinus, corda vestra sursum habentes ad Dominum, devotis apud eum supplicacionibus insistatis, necnon parochianos vestros religiosos et alios, clerum et populum, crebris et sollicitis exhortacionibus ad orandum pro nobis inducere studeatis, ut regis regum dextera potenter adjuti ita possimus assumptum negocium prosequi et justiciam nostram defendere, pro qua corpus nostrum exponere non timemus, quod Deo cedat ad gloriam et nobis et vobis ad triumphum et laudem, et prosperum statum dicte terre, necnon ad totius regni comodum et honorem. Teste meipso apud Westmonasterium, xvj^{o} die Junii, anno regni nostri xxj^{o}.

A.D. 1294. *Sept. 25.—The bishop confirms by his sanction the consecration of the bishop of St. Asaph.*

Confirmacio consecracionis Assavensis episcopi.—Venerabili in Christo patri, domino Ricardo, Dei gracia Londoniensi episcopo, Ricardus, etc. Sua nobis venerabilis pater, dominus Lewelinus, Dei gracia Assavensis episcopus, insinuacione monstravit quod ad instanciam domini nostri, domini Edwardi, etc., vos, auctoritate venerabilium virorum, prioris et capituli Cantuariensis, ipsa sede vacante, assistentibus vobis quibusdam conprovincialibus episcopis, eidem electo confirmato cum domino Bathoniensi et Wellensi, electo similiter, antea confirmato, munus consecracionis in ecclesia Christi Cantuariensi impendistis, nobis cum propter brevitatem temporis et locorum distanciam tum propter alias necessitates urgentes ad ipsius Assavensis consecracionem specialiter, prout consuevit, non vocatis. Quare predictus dominus Assavensis nobis supplicavit humiliter et devote quatinus, sue consecracioni predicte adhibentes consensum, quod per vos predictosque episcopos circa ipsius consecracionem actum est, ratum dignaremur habere. Nos igitur volentes annuere votis ejus, quod circa ejusdem domini Assavensis consecracionem, ut premittitur, est actum, quantum ad nos attinet, ratum habemus. Et hoc vestre reverencie tenore intimamus. Datum Londoniis, vij° kal. Octobris, anno presencium Dom. M°CC°xciiij°.

Sept. 24.—Bull of pope Celestine V to the prior and chapter of Canterbury announcing the confirmation of their election of Robert Winchelsey as archbishop and his consecration.

Fol. 103b. Transcriptum prime bulle domini Celestini quinti.—Celestinus episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis, priori et capitulo ecclesie Cantuariensis, salutem, etc. Onerosa pastoralis officii, summi disposicione pastoris qui pro suis ovibus animam posuit nobis, quamvis immeritis, cura commissa, sollicita pulsat instancia mentem nostram, ut, inter cetera que undique negocia confluunt, quasi torrens, quibusve noster animus redditur multimoda varietate distractus, ad provisionem ecclesiarum vacancium solertis vigilancie studio intendamus, ne illis pastorum presidio destitutis ambulantis in circuitu lupi rapacis astucia eorum oves rapiat et disperdat, ne manus avida illorum bona deripiat, ne jura presumpciosus usurpet et violenter invadat; ideoque solliciti

A.D. 1294. reddimur ut ecclesiis memoratis pastores deputentur ydonei, providique rectores regimen exerceant eorundem. Dudum siquidem ecclesia vestra per obitum bone memorie Johannis, archiepiscopi Cantuariensis, pastoris solacio destituta, vos vocatis omnibus qui voluerint, debuerint, et potuerint interesse comode, die ad eligendum prefixa, convenientes in unum ac spiritus sancti gracia invocata, deliberantes ad provisionem faciendam ipsius ecclesie de prelato per viam procedere compromissi, septem ex vobis, videlicet fratribus Martino de Clyve, penitenciario; Galfrido de Romena, precentori; Radulfo de Radesham, sub-priori; Johanni de Welles, thesaurario; Roberto de Celesey; Johanni de Wy; et Ricardo de Clyve, monachis ejusdem ecclesie, sub eo modo potestatem providendi ea vice ipsi ecclesie de pastore unanimiter concessistis, ut ipsi vel major pars ipsorum vice sua et vestra per eleccionem canonicam tunc modo eidem ecclesie de persona idonea ex se ipsis vel aliis de gremio ipsius ecclesie vel aliunde assumenda, prout ipsis videretur expediens, providerent, et quod, postquam omnes iidem monachi vel major pars ipsorum concordes existerent de persona hujusmodi eligenda, unum illorum de reliquorum collegarum suorum consensu et mandato, vel majoris partis eorum, vice sua et omnium vestrum personam ipsam in archiepiscopum Cantuariensem eligerent, et eleccionem hujusmodi publicarent. Dicti vero septem monachi, hujusmodi potestate recepta secedentes in partem, post diligentes quos inter se super hoc habuere de diversis personis tractatus, in venerabilem fratrem nostrum, Robertum, archiepiscopum Cantuariensem, tunc archidiaconum Essexie in ecclesia sancti Pauli, Londoniis, doctorem theologice facultatis, concorditer consenserunt, et deinde presidens supprior, de consensu et mandato predictorum collegarum suorum, vice sua et ipsorum collegarum et vestra, ex concessa sibi et eisdem collegis suis et vobis, ut premittitur, potestate, eundem Robertum in archiepiscopum Cantuariensem elegit, ac hujusmodi eleccionem suam in presencia vestra solempniter publicavit; dictusque Robertus postmodum infra tempus a jure statutum eidem eleccioni ad vestram instanciam consensit, et forma constitucionis felicis recordacionis Nicholai, pape tercii, predecessoris nostri, super hoc edite diligenter servata, personaliter ad apostolicam sedem, dum sedes ipsa vacabat, accedens hucusque apud eam propter hoc noscitur permansisse. Demum autem vos facientes decretum nobis eleccionis hujusmodi presentari, per vestros certos procuratores et nuncios ad nos propter hoc

A.D. 1294. specialiter destinatos, prefatus vero Robertus per se ipsum a nobis suppliciter postulavit ut eleccionem confirmaremus eandem. Nos igitur eleccionem ipsius per venerabilem fratrem, G., Sabinensem episcopum, et dilectos filios nostros, H., tituli sancti Martini presbiterum, et P., sancti Eustachii diaconum cardinales, examinari fecimus diligenter, et facta nobis ab eisdem cardinalibus super hoc relacione fideli, quia eandem invenimus de ipso Roberto, viro quidem eminenti litterarum sciencia predito, vite laudabilis, conversacionis placide, morum honestate decoro, discrecionis et consilii maturitate conspicuo, ac in spiritualibus et temporalibus circumspecto, canonice celebratam, ipsam de fratrum nostrorum consilio auctoritate apostolica confirmantes, eundem Robertum dicte Cantuariensi ecclesie prefecimus in archiepiscopum et pastorem, sibique subsequenter per dictum episcopum munus consecracionis impendi, ac tandem palleum, insigne videlicet pontificalis officii, de corpore beati Petri sumptum, et prefato Roberto cum instancia qua decuit postulanti fecimus assignari, juxta formam quam Romana ecclesia consuevit in talibus observare, firma spe fiduciaque tenentes quod eadem Cantuariensis ecclesia, Deo auctore, per ipsius Roberti industrie et circumspeccionis fructuosum studium preservabitur a noxiis et adversis, et multipliciter spiritualibus et temporalibus proficiet
Fol. 104. incrementis. Quocirca universitati vestre per apostolica scripta mandamus quatinus eidem archiepiscopo, tanquam patri et pastori animarum vestrarum, humiliter intendentes et exhibentes ei obedienciam et reverenciam debitam et devotam, ejus salubria monita et mandata suscipiatis devote ac efficaciter adimplere curetis. Alioquin sentenciam quam idem archiepiscopus rite tulerit in rebelles ratam habebimus, et faciemus, auctore Domino, usque ad satisfaccionem condignam inviolabiliter observari. Datum Aquile, viij° kal Octobris, pontificatus nostri anno primo.

1252. *Confirmation by Innocent IV of the decision of the papal delegate and the arbitrators appointed to examine questions at issue between bishop Peter de Aquablanca and the dean and chapter.*[1]

Reissue of the Great Charter by Henry III.[2]

Fol. 107. MAGNA CARTA REGIS COMMUNIUM LIBERTATUM.

1—The long award, occupying seven pages, may be found in *Charters and Records of Heref. Cath.*, p. 95.

2—This reissue does not exactly correspond to either of the forms given in Stubbs' *documents*, pp. 328 and 334, but the differences are not material. There is no date.

A.D. 1295. *April 7.—The official at Hereford holds an inquiry respecting the advowson of Stanton Long in compliance with a mandate from the bishop, to whom the dean and chapter have applied for its appropriation to them, as promised by bishop John le Breton.*

Fol. 108b. PROCESSUS HABITUS CIRCA APPROPRIACIONEM ECCLESIE DE LONGASTAUNTONE FACTAM DECANO ET CAPITULO HEREFORDENSIBUS.—Reverendo, in Christo, etc., Ricardo, etc., officialis suus, etc. Mandatum vestrum recepi formam continens infrascriptam :—Ricardus, etc., officiali suo, etc. Significarunt nobis dilecti, etc., decanus et capitulum, quod cum eis jus patronatus ecclesie parochialis de Longastauntone, nostre diocesis, legitime fuisset dudum collatum, bone memorie Johannes le Bretun, quondam episcopus Herefordensis, predecessor noster, ipsam ecclesiam eisdem in proprios usus concessit, cum eam vacare contingeret, perpetuo possidendam, salva sibi potestate de fructibus et proventibus seu eciam obvencionibus ejusdem ecclesie ordinandi ad honorem Dei et ipsius ecclesie cathedralis. Et nunc, quia ipsa ecclesia parochialis vacat, ut dicitur, per mortem ultimi rectoris ejusdem, nobis humiliter supplicarunt ut factum predecessoris nostri ratificantes intuitu caritatis ipsos in possessione ecclesie sepedicte inducere curaremus et defenderemus inductos. Verum, quia cupimus de premissis cognoscere certitudinem priusquam discretis viris predictis finale demus responsum quoad peticionem premissam, vobis committimus et mandamus quatinus quam cicius comode poteritis de omnibus articulis premissis ac aliis necessariis in hac parte diligentissime inquiratis; et quid per inquisicionem inveneritis nobis per vestras litteras, etc., constare faciatis, ut quod nobis ulterius incumbet consulcius facere valeamus. Et si aliquem vel aliquos contradictores, etc., compescatis. Datum apud Prestebury, xv° kal. Aprilis, anno Dom. M°CC°xciiij°. Cujus auctoritate mandati super premissis feci inquisicionem diligentem, per quam inveni quod dicta ecclesia de Longastauntone vacat per mortem Walteri, ultimi rectoris ejusdem, et quod domini prior et conventus de Wenlok ad eandem ultimo presentarunt, et quod preceptor de Lydle alias, cum dicta ecclesia vacaverat, suscitavit litem in curia regia contra predictos priorem et conventum de Wenlok super jure patronatus ecclesie supradicte. Et quod iidem prior et conventus de Wenlok jus suum evicerunt in curia regia et ad eandem ecclesiam bis postmodum presentarunt. Dicunt eciam quod prior et conventus de Wenlok jus patronatus predicte ecclesie dominis decano et capitulo in liberam et per-

A.D. 1295. petuam elemosinam contulerunt. Et hec omnia vestre reverende paternitati significo per presentes. Altissimus, etc. Datum Herefordie, vij° die mensis Aprilis, anno Dom. M°CC°xcv°.

April 9.—In accordance with the ordinance of bishop John, the bishop sanctions the appropriation of Stanton Long to the dean and chapter.

Appropriacio predicte ecclesie de Longastauntone.—Universis, etc., pateat per presentes quod nos Ricardus, etc., vidimus, et inspeximus litteras bone memorie domini Johannis le Bretun, quondam episcopi, etc., formam que immediate sequitur continentes :— Johannes, etc., dilectis decano et capitulo, etc. Cum inter alias sollicitudines quibus primitus ecclesie nostre cui specialiter astringimur providere debeamus, ut clericorum in eadem Deo famulancium excitetur devocio et numerus augeatur, nos ecclesias de Holemare, Longastauntone, et de la Pipe, quarum jus patronatus ad vos spectare dinoscitur, cum eas vacare contigerit, vobis et successoribus vestris cum omnibus suis pertinenciis conferimus in proprios usus perpetuo habendas et possidendas, etc. In cujus rei, etc., apud Prestebury, xvij° kal. Octobris, anno Dom. M°CC°lxxxij°, pontificatus nostri anno quarto. Nos igitur attendentes affeccionem laudabilem et studium pietatis predecessoris nostri predicti, cupientesque devocionis ipsius inherere vestigiis in hac parte concessionem, etc., ecclesiarum, etc., ut premittitur, decano et capitulo nostro factam secundum formam litterarum suarum, etc., in Dei
Fol. 109. nomine, quantum ad nos attinet, tenore presencium confirmamus, etc. (*ut supra*, p. 65). Datum apud Bosebury, ix[a] die mensis Aprilis, anno Dom. M°CC°xcv°, etc.

April 9.—The bishop as arbitrator decides, as before stated, as to the division of the offerings of wax at Cantilupe's tomb between the treasurer and the chapter.

Ordinacio domini super cera tumbarum.—Universis, etc., Ricardus, etc., vestra noverit universitas quod cum lites, controversie, et cause multipliciter verterentur seu verti verisimiliter sperarentur inter discretos viros, dominum Johannem, decanum Herefordensem, et ejusdem loci capitulum, ex parte una, et magistrum Rogerum de Sevenak, thesaurarium in eadem, ex altera, super realitate, proprietate, ac perpetuitate percepcionis oblacionum cere

A.D 1295. que fuerunt in ecclesia Herefordensi ad tumbas felicis recordacionis Thome de Cantilupo, etc., tandem partes predicte pacem unanimiter affectantes per procuratores suos, etc., ix[a] die mensis Aprilis, anno Dom. M°CC°xcv°, coram nobis in ecclesia parochiali de Bosebury comparentes pure, etc., se ordinacioni, etc., totaliter submiserunt, prout in earundem parcium litteris plenius continetur; nos igitur labores voluntarios appetentes ut quietem et pacem nostris in Christo filiis preparemus, cupientesque secundum utriusque juris consilium discordie materiam a servorum Dei cordibus amputare, super premissis de consensu expresso procuratorum parcium predictarum, in Dei nomine, ordinamus, etc., quod omnes dicte oblaciones cere per virum per dictum thesaurarium, etc. (*ut supra*, p. 230) quod sibi viderint expedire. Quam quidem ordinacionem nostram a dictis partibus sub pena censure ecclesiastice precipimus fore perpetuo observandam, reservantes nobis potestatem, etc. In quorum etc. Datum apud Bosebury, ix[a] die mensis Aprilis, anno Dom. M°CC°xcv°, etc.

April 9.—Mandate to the dean of Wenlock for the induction of the dean and chapter into the church of Stanton Long.[1]

LITTERA INDUCCIONIS.

April 17.—The bishop refers to the charters which establish his right to lands at Luttley granted to bishop Robert de Melun by William Brito and his heirs.

Noverint universi quod, cum nos Ricardus, etc., viderimus et inspexerimus munimenta tangencia terram de Lutteleya, per que evidenter apparet quod dicta terra de nobis et successoribus nostris, episcopis, teneri debeat, nos fidelitatem heredis dicte terre recepimus, et unam marcam auri annui redditus inde nobis debet, ita ut ipse et heredes sui in perpetuum faciant nobis et successoribus nostris redditum et servicium inde debitum, nec aliud ab eisdem nos, etc., quam debitum et consuetum servicium exigimus. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, xvij° die mensis Aprilis, anno Dom. M°CC°xcv.°

1—In the usual form as p. 93 and elsewhere.

A.D. 1163-1174. *Grant by William Brito of his land at Luttley to the cathedral in* franc almoigne *for the soul of earl Milo and his own.*

Venerabili Herefordensi episcopo, Roberto secundo, et toti conventui Herefordensis ecclesie, etc., Willelmus Brito salutem. Sciatis me concessisse Deo et beate Marie et sancto Ethelberto et Herefordensis ecclesie episcopo pro anima Milonis, comitis, et mea et uxoris mee, etc., terram meam de Lutteleya in elemosinam, concedente uxore mea et fratribus meis, Thurstino et Roberto, quietam et liberam ab omni servicio quod pertinet ad dominum meum vel ad me, etc.

Confirmation by earl Roger of the grant by William Brito.

Venerabili, etc., *ut supra*, Rogerus, Herefordie comes, salutem. Ego Rogerus, comes, concedo et confirmo Deo, etc.. *ut supra*, donacionem quam fecit Willelmus Brito pro anima patris mei et antecessorum meorum, scilicet terram de Lutteleya, quietam, etc.

1295. *June 1.—Letter to the archbishop of Canterbury to accompany a present of game sent for his installation.*

Littera domini directa domino Cantuariensi.—Reverentissimo, etc.. Roberto, archiepiscopo Cantuariensi, etc., Ricardus, etc. Ecce reverentissime pater et domine, ex spe firma felicis consummacionis honoris quem Dei providencia vobis dudum contulerat mox future jam ab anno priori, quantum potuit nostra simplicitas, ad opus vestrum de venacione procuravimus in parcis nostris ac eciam alibi per amicos, et nunc quod procuravimus vestre, si placet, reverencie mittimus per presencium portitorem, humiliter supplicantes quatinus ipsam venacionem licet modicam acceptantes ad presens, affeccionem mittentis pocius quam valorem hujusmodi rei misse velitis attendere, intuitu illius antique benevolencie quam erga nos et nostros, ex innate vestre benignitatis affectu hactenus vestra gracia habuistis. Oramus Altissimum, etc. Datum apud Bosebury prima die mensis Junii, anno gracie M°CC°xcv°.

A.D. 1272. *Jan. 29.—Proceedings in the court of the official of Canterbury in the suit between Giles of Avenbury and John the dean of Hereford, and sentence of the commissary against the latter, depriving him of the deanery.*

Fol. 110. Sentencia privacionis domini J., decani Herefordensis.—Acta in ecclesia Christi, Cantuarie, die Martis proxima post festum conversionis sancti Pauli, anno Dom. M°CC°lxx° primo, coram nobis magistro Henrico de Stauntone, domini officialis Cantuariensis, a priore et capitulo ecclesie Christi, Cantuarie, constituti, sede vacante, commissario, causa mota inter magistrum Egidium de Avenebury, canonicum Herefordensem, ac domini pape capellanum, actorem personaliter comparentem ex parte una, et dominum Johannem de Aquablanca, qui se dicit decanum Herefordensis ecclesie, per dominum Emericum de Aquablanca, cancellarium Herefordensem, fratrem ac procuratorem suum legitime constitutum, reum comparentem ex altera, videlicet cum ex parte ejusdem magistri a nobis fuisset humiliter petitum pro eo sentenciam ferri diffinitivam in causa memorata, cum de intencione sua sufficienter liqueret, et non esset ex parte adversa propositum quod sentencie diffinitive prolacionem impedire poterat vel differre debebat, licet dicto procuratore ejusdem Johannis comparente, et proponente in judicio quod ipsum et dominum suum per interlocutoriam die sabbati proxima precedente latam gravaverimus, ac in judicio sibi et domino suo super hoc subveniri, testesque suos admitti, et transmarinas inducias ac compulsionem testium concedi instanter petente, et copiam tam dicte interlocutorie quam actorum illius diei sibi instanter per nos fieri, necnon cujusdam pixidis clause consignacionem instanter in judicio petente, asserente hec et alia per nos fieri debere, eidem procuratori in judicio ex habundanti optulimus omnia gravamina, si que per nos, quod non credebamus, sibi vel domino suo illata extiterant, dummodo se vel dominum suum indebite pregravatum in aliquo ostendere poterat, legitime velle revocare, et in statum debitum reformare, prout eciam eidem alias tam in judicio predicti sabbati quam extra judicium sepius optulimus, copiam tam actorum proximo precedencium quam interlocutorie eodem die sabbati in dicta causa per nos late offerentes eidem. Qui vero procurator nichil super aliquo gravamine proposuit, set contumaciter recessit; qua per dictum magistrum Egidium instanter accusata ac per nos postmodum pronunciata, nec ex parte sua aliquid

A.D. 1272. propositum extitit propter quod ad sentenciam diffinitivam proferendam procedere non debebamus; finem igitur liti imponere cupientes, habita deliberacione et tractatu super hoc competenti de consilio jurisperitorum nobis assidencium, Christi nomine invocato, in penam contumacie ipsius et ob alias certas causas sentenciam diffinitivam proferimus in hec verba:—In nomine Dei, Amen. Auditis et intellectis cause meritis mote primo coram commissario venerabilis patris, domini Herefordensis episcopi, et postmodum coram commissario officialis curie Cantuariensis, causa pro tuicione ad eandem curiam per appellacionem devoluta, et demum per consensum parcium infrascriptarum coram commissario officialis ejusdem curie, primo sede plena, et postmodum sede vacante, causa principali de consensu diocesani legitime devoluta inter magistrum Egidium de Avenebury, canonicum Herefordensem, ac domini pape capellanum, actorem ex parte una, et dominum Johannem de Aquablanca, reum ex altera, super decanatu Herefordensis ecclesie; ex parte ejusdem magistri Egidii libellus extitit oblatus, cujus tenor talis est:—Coram vobis, domine judex, dicit et proponit magister Egidius, aliquando Herefordensis ecclesie decanus, contra dictum Johannem de Aquablanca, qui se gerit pro decano, et quemlibet ipsius Johannis procuratorem legitimum seu defensorem, quod, cum idem magister Egidius decanatum canonice fuisset adeptus, et eundem pacifice diucius possedisset, per bone memorie Petrum, tunc Herefordensem episcopum, prefati domini Johannis patruum, aut per alium seu per alios ejus nomine aut ejus mandato, aut ipso postmodum hoc ratum habente, tali vi et metu que cadere poterant in virum constantem dictus magister Egidius compulsus extitit a dicto decanatu recedere, seu eundem dimittere, quem diucius detinuit et adhuc detinet prefatus Johannes, hujus rei non inscius, in sue salutis dispendium ac animarum subjectorum enorme periculum, et ipsius magistri Egidii grave prejudicium et gravamen non modicum. Quare petit magister Egidius tam dictum dominum Johannem, illicitum detentorem dicti decanatus, ab eodem per nos sentencialiter amoveri, et eundem decanatum ad ipsum magistrum Egidium debere pronunciari pertinere, et sibi restitui, et ad proventus inde perceptos, quos estimat mille libras sterlingorum, restituendos eidem condempnari, et ad satisfaciendum canonice compelli; petit eciam expensas in lite factas et protestatur de faciendis pro loco et tempore petendis. Hec dicit, proponit, et petit conjunctim seu divisim,

A.D. 1272. non artans se ad probacionem omnium et singulorum premissorum precise in ea forma in qua complicantur, set in ea vel alia, ut quatenus de premissis probatum fuerit seu possit constare, eatenus tam de supradicto decanatu quam de fructibus, dampnis, et expensis prefatis sibi fiat justicia, et de hoc potestatur expresse, sibi salvo in omnibus juris beneficio. Lite igitur ad eundem libellum ex parte ejusdem domini Johannis legitime contestata, et tam de calumpnia quam de veritate dicenda binc inde prestitis juramentis, factis eciam posicionibus et responsionibus ad easdem, productisque testibus, primo ante contestacionem pro eo quod quidam eorum testium senes, quidam valetudinarii, quidam de quorum absencia diutina timebatur. Et postmodum post contestacionem aliis testibus productis super articulis ex parte ejusdem magistri Egidii traditis, et eisdem juratis, et tam secundum interrogatorium partis adverse quam dictis articulis diligenter examinatis, et eorum attestacionibus in pena contumacie dicti domini Johannis pupplicatis, et parte
Fol. 110b. ejusdem magistri Egidii presenti facta copia eorundem, eodemque domino Johanne ad audiendam sentenciam diffinitivam in causa prefata legitime evocato, ac eciam partibus eisdem coram nobis in judicio sufficienter comparentibus, parti ejusdem domini Johannis facta copia attestacionum predictarum, altercantibus partibus et allegantibus diucius hinc inde, cum nichil racionabile fuisset propositum propter quod sentencia diffinitiva in causa predicta retardari deberet vel differri, dicto magistro Egidio sentenciam instanter petente pro se ferri; nos magister Henricus Stauntone, juris canonici professor, domini officialis Cantuariensis a priore et capitulo ecclesie Christi, Cantuarie, constituti, sede vacante, commissarius, finem litibus imponere cupientes, ponderatis omnibus que a partibus predictis hinc inde fuerunt proposita et ex parte ipsius magistri Egidii probata, habitis super hiis deliberacione et tractatu diligenti de consilio jurisperitorum nobis assidencium, Christi nomine invocato, memoratum dominum Johannem tanquam illicitum detentorem dicti decanatus ab eodem sentencialiter et diffinitive amovemus, et eundem decanatum ad predictum magistrum Egidium pertinere pronunciamus, et eundem sibi restituimus, ac eidem domino Johanni super ipso decanatu silencium perpetuum sentencialiter similiter imponentes; et eundem dominum Johannem eidem magistro Egidio in octingentis marcis sterlingorum pro fructibus et proventibus ex eodem decanatu perceptis solvendis condempnamus; eundemque dominum Johannem in quadringentis

A.D. 1272 marcis, nomine expensarum taxatis et juratis ab eodem magistro Emerico, eidem magistro Egidio solvendis condempnamus. Hanc autem sentenciam in omnibus suis articulis per nos aut per dictum dominum officialem, seu per quoscumque alios a nobis vel a domino officiali deputandos execucioni fore demandandam decernimus. Hanc sentenciam tulimus nos Henricus de Stauntone, commissarius antedictus, sedentes pro tribunali in ecclesia Christi, Cantuarie, in loco ubi jus consuevit reddi, in pleno consistorio, assidentibus ibidem nobis quam plurimis viris peritis et fidedignis, die Mercurii proxima post festum conversionis beati Pauli, anno Dom. M°CC°lxxi°.

In originali.—Interlinearia domini *poterat* in margine et officialis ante consignacionem appositam *approbamus.*

Jan. 26.—Confirmation by the official of sentence pronounced by his commissary.

Confirmacio sentencie.—Officialis Cantuariensis a priore et capitulo ecclesie Christi, Cantuarie, constitutus, sede vacante, discreto viro, magistro Egidio de Avenebury, canonico Herefordensi, ac domini pape capellano, in salutis auctore salutem. Peticio vestra nobis exhibita continebat quod, cum discretus vir, magister Henricus de Stauntone, commissarius noster in causa mota, etc., cognoscens pro vobis sentenciam tulit diffinitivam, eandem approbare et ex certa sciencia confirmare curaremus. Nos igitur vestris precibus inclinati, deliberacione habita, etc., eandem sentenciam quam de verbo ad verbum presentibus duximus inserendam, ex certa sciencia approbamus, etc. In nomine Domini, Amen. Auditis et intellectis meritis cause mote primo coram commissario venerabilis patris, domini Herefordensis episcopi, etc., *(ut supra)* die Mercurii
Fol. 111. proxima post festum conversionis beati Pauli, anno Dom. M°CC°lxxi°. Et ne in scrupulum contencionis recidive predicta relabantur presentibus litteris sigillum nostrum duximus apponendum. Datum Cantuarie die Veneris proxima ante festum purificacionis beate Marie, virginis, anno Dom. supradicto.

1282. *July 4.—Sentence finally pronounced in the Roman court in favour of John de Aquablanca after proceedings spread over many years before a variety of judges*

Fol. 111b. Copia sentencie Johannis, decani Herefordensis, in curia Romana.—In nomine Dei, Amen. Dudum inter quondam Egidium

A.D. 1282. de Avenebury, thesaurarium ecclesie Herefordensis, agentem ex parte una, et Johannem de Aquablanca, decanum ipsius ecclesie, defendentem, super decanatu ecclesie predicte, quem dictus Johannes canonice adeptus fuerat et pacifice possidebat, et in quo dictus Egidius se jus habere dicebat coram Guillelmo de Haya, tunc officiali Herefordensi, Simone de Radenore, archidiacono Landavensi, et Nicholao de Monemuta, clerico, auctoritate quondam Johannis, Herefordensis episcopi, ex altera, orta materia questionis, deinde causa hujusmodi per appellacionem dicti Johannis, decani, ad curiam Cantuariensem delata, post diversos judices ab eadem curia datos, Gaufridus de Rumenal, monachus Cantuariensis, qui pro officiali Cantuariensi tunc temporis se gerebat, causam eandem magistro Henrico de Stantone, clerico, audiendam commisit. Coram quo pro parte ipsius Egidii libellus oblatus exstitit, in quo dictus Egidius asserebat decanatum ipsum se fuisse olim canonice assecutum et aliquamdiu possedisse, ac per vim et metum, que cadere poterant in constantem, compulsum decanatum dimittere supradictum. Lite vero super libello hujusmodi contestata, pars dicti Johannis contra dictum Egidium, et ad ejus intencionem eludendam, coram dicto Henrico excipiendo proposuit quod, si dictus Egidius jus aliquod in decanatu ipso aliquando habuit, illud non deceptus, non coactus, sponte, etc., in ipsius loci diocesani manibus resignavit, promittens sub religione juramenti quod per se vel per alium nunquam contra dictam resignacionem veniret, eodem diocesano hujusmodi resignacioni assensum prebente. Item quod post resignacionem hujusmodi thesaurarii dignitatem recepit in ecclesia Herefordensi et plura alia beneficia ecclesiastica curam animarum habencia. Item quod post eandem resignacionem eleccioni facte in ecclesia Herefordensi de quodam Ancelino in decanum interfuit et consensit, et eidem Ancelino tanquam decano reverenciam et obedienciam decano ipsius ecclesie debitam exhibuit, et eciam obedivit. Item quod, eodem Ancelino postmodum in episcopum Mauricianum promoto, dictus Egidius eleccioni facte de dicto Johanne in decanum interfuit et eidem sponte consensit, eum cum aliis canonicis in decanum ipsius ecclesie eligendo. Et ipse Egidius personaliter verbo Dei exposito ab eodem diocesano petiit, vice totius capituli atque sua, eleccionem factam de dicto Johanne tanquam canonicam confirmari, et optinuit postulata, et eidem Johanni extunc tanquam decano ipsius ecclesie reverenciam que decano debetur exhibuit, sibique per multa tempora obedivit. Et plures alias legitimas excepciones

A.D. 1282. peremptorie proposuit pars predicti Johannis, et que dictum Egidium ab accione et intencione sua penitus excludebant, quas pars eadem petiit ab eodem Henrico cum effectu admitti offerens se legitime eas probaturam. Et quia idem Henricus dictas excepciones contra justiciam admittere, et quedam acta coram ipso in dicta causa in judicio habita in pupplicam formam redigi facere minus juste recusavit, humiliter vero pars predicta ipsius Johannis, senciens ex hiis indebite pregravari, ad sedem apostolicam appellavit; cui appellacioni dictus Henricus deferens reverenter partes ipsas et causam eandem ad sedem remisit eandem parti dicti Johannis apostolos concedendo. Item a predicto Gaufrido de Rumenal, qui pro officiali Cantuariensi se gerebat, ex causis eisdem, et ne ulterius ipse vel ejus judex seu commissarius in causa ipsa procederent, decernerent, vel aliquid facerent, aut in prejudicium ipsius Johannis aliquid attemptarent, pro parte dicti Johannis fuit ad sedem apostolicam appellatum. Idem vero Henricus postmodum perperam in dicta causa procedens, contra dictum Johannem sentenciam diffinitivam promulgavit iniquam, a qua quidem sentencia, et ne mandaretur execucioni, non recedendo a prioribus appellacionibus, ex habundanti ex parte ipsius Johannis pluries ad dictam sedem extitit appellatum. Set dictus Gaufridus de Rumenal, officialis, spretis omnibus supradictis, in apostolice sedis contemptum, et scandalum plurimorum, et in ejusdem Johannis prejudicium non modicum et gravamen, de facto cum de jure non posset, excommunicavit et excommunicatos denunciari fecit Johannem et omnes eidem communicantes, etc., et, quantum in eo fuit et potuit, dominum Egidium, de facto cum de jure non posset, per se et quosdam executores sibi super hoc, ut dicitur, deputatos in possessionem misit et mitti fecit decanatus

Fol. 112. supradicti, causaque hujusmodi tam super appellacionibus ipsis quam super negocio principali ad sedem apostolicam legitime devoluta, post diversos auditores in ipsa ab apostolica sede datos et processus plurimos habitos coram eis, venerabilis pater Bernardus de Castaneo, nunc episcopus Albiensis, tunc palacii causarum generalis auditor, ex commissione sibi facta a felicis recordacionis domino Gregorio, papa x, audienciam suscepit, et fine debito terminandam. Coram quo pars dicti Johannis adverse parti libellum optulit continentem predictas excepciones cum aliis plurimis, que in judicio proposite fuerant coram predicto magistro Henrico, qui ipsas admittere recusavit. Petiit predictam diffini-

A.D. 1282. tivam sentenciam, si sentencia dici posset, cassari, evacuari et adnullari, seu causam irritam et nullam pronunciari, et dictas excommunicacionum sentencias ac denunciaciones per dictos Henricum et officialem Cantuariensem, vel quoscumque alios auctoritate ipsorum factas seu attemptatas, denunciari per eundem dominum Bernardum sentencialiter irritas et inanes, et appellaciones predictas et earum quamlibet pronunciari legitimas, ac totum processum dicti Henrici, officialis Cantuariensis, et quicquid post dictas appellaciones per eos vel eorum auctoritate attemptatum extitit, per dictum dominum Bernardum pronunciari irritum et inane, et se reduci in eundem statum quo fuit tempore quo dicte appellacioni fuit delatum, vel saltem tempore illo quo a sentencia diffinitiva extitit appellatum. Petiit eciam expensas factas protestans de faciendis. Lite itaque super hujusmodi libello a partibus in Romana curia legitime contestata, jurato de calumpnia et de veritate dicenda, factisque posicionibus et responsionibus factis ad eas, datis articulis ac testibus super ipsis receptis, postmodum eodem domino Bernardo in episcopum Albyensem promoto, pie memorie Innocencius, papa v, primo, et eo postmodum nature debitum persolvente, sancte recordacionis dominus Johannes, papa xxj, quondam magistro Petro Corderii, capellano suo, causam commiserunt eandem. Et tandem, magistro Petro viam universe carnis ingresso, dominus Johannes, papa, quondam magistro Johanni de Porta, auditori causarum palacii ejus, causam commisit eandem; partibusque ita ad ejusdem magistri Johannis presenciam evocatis, aliquo processu habito in causa hujusmodi coram eo, ac dicto domino Johanne, papa, sublato de medio, idem dominus Johannes de Porta de mandato sancte recordacionis domini Nicholai, pape iij, in eodem statu in quo tempore mortis ipsius Johannis, pape, causam ipsam dimiserat, resumpsit eandem. Verum Johanne, decano, et quodam Bardo de Podiobonitii, procuratore dicti Egidii, comparentibus coram magistro Johanne predicto, ac ipso Johanne, decano, petente in hujusmodi causa procedi, dictus Bardus asseruit eum Egidium nature debitum persolvisse; cumque idem Johannes, decanus, peteret instanter a domino Johanne, auditore, ut in causa procederet memorata, ac idem decanus acta, litteras, et instrumenta, et omnia jura sua causam ipsam contingencia produxerit coram eo, et idem auditor pluries et peremptorie citari fecerit in audiencia pupplice omnes et singulos quorum intererat et que sua crediderint interesse

A.D. 1282 quosque causa contingeret, ad videndum pupplicacionem actorum predictorum, et ad recipiendum copiam ipsorum, etc., et dicendum contra ea, necnon ad omnes legitimos [terminos] quos merita causarum requirunt, et ad producendum omnia instrumenta, etc., et demum ad concludendum in hujusmodi causa peremptorie, dicto Johanne, decano, in omnibus constitutis ad hec terminis personaliter comparente, et quod exigebant ipsi termini faciente, et partis adverse non comparentis contumaciam accusante, dominus Johannes, auditor, cum ipso Johanne, decano, presente et concludente, altera parte absente per contumaciam, in eadem causa conclusit, et extunc quantum ad ipsam partem dictus auditor hubuit pro concluso, ac demum dictis domino et Nicholao, papa, et Johanne de Porta viam universe carnis ingressis, sanctissimus pater noster, Martinus quartus, nobis magistro Peregrino de Andirano Aquensi, et sancti Gaudencii convenarum[1] ecclesiarum canonico, subdiacono, et capellano suo, causas olim commissas per sedem apostolicam prefato magistro Johanni de Porta, tunc auditori, in statu quo erant coram eo quando decessit, audiendas commisit, et fine debito terminandas. Ex cujus commissionis virtute ad instanciam Johannis de Aquablanca, decani, Cursium de sancto Geminiano, Fol. 112b. procuratorem substitutum, ut dicitur, a Bardo predicto, et omnes alios quorum intererat aut qui se vellent aut possent opponere in causa predicta, nichilominus per cursorem domini pape et in audiencia pupplica, ut est moris, peremptorie citari fecimus, ut certa die ad instruendum nos in dicta causa et ad procedendum secundum retroacta et litteras in causa supradicta, prout justicia suaderet. Qua die nullus comparuit pro eisdem, dicto decano personaliter comparente, et partis adverse non comparentis contumaciam accusante. Unde nos ad examinacionem cause hujusmodi processimus justicia exigente, ac deinde prefatum Cursium et omnes alios, etc., citare fecimus hac die presenti et hora causarum ad diffinitivam in hac parte sentenciam audiendam. Verum, cum nemo contra predictum decanum in prefixo termino compareret, dicto Johanne personaliter comparente ac, etc., sentenciamque ferri diffinitivam postulante; nos visis et auditis que producta, proposita, et probata, dicta, et allegata fuerunt in judicio coram nobis, actisque totius cause plenius recensitis, etc., in absencia dicti Cursii et omnium aliorum, quorum intererat et qui se vellent aut possent opponere in causa, quos pronunciamus in hiis scriptis merito contumaces, pro tribunali sedentes, in nomine Dei omnipotentis diffinitive pronun-

1—In MS. *coventuarum*.

A.D. 1282. ciamus in hiis scriptis appellacionem primo a dicto magistro Henrico Stauntona, commissario officialis Cantuarii, ex parte Johannis de Aquablanca, etc., interpositam, cui dictus commissarius ob reverenciam sedis apostolice detulit reverenter, et eciam appellacionem ex causis eisdem a Gaufrido de Rumenhal, officiali Cantuariensi, tunc sede vacante, legitime extitisse et fore pronunciamus, et diffinitivam sentenciam latam per eundem commissarium contra predictum Johannem, a qua suo nomine fuerat appellatum, cassamus, irritamus, et annullamus, etc., tanquam a non suo judice promulgatam, necnon dictas excommunicacionum sentencias, etc., et quicquid secutum, attemptatum est ob sentenciam supradictam contra Johannem de Aquablanca, decanum Herefordensem, cassamus, etc., reducentes ipsum Johannem in eum statum in quo fuit tempore quo appellacio seu appellaciones per eum sive ejus nomine a dictis commissariis et officiali Cantuariensi ad sedem apostolicam interposite extiterunt. Lata et pronunciata in scriptis fuit hec sentencia per dominum auditorem, pro tribunali sedentem apud
Fol. 113. Urbem veterem, in palacio domini pape, ubi jus per auditores pupplicum redditur, anno a nativitate Dom. M°CC°lxxxij°, indiccione nona, die Veneris, iiij° mensis Julii, et pontificatus domini Martini, pape quarti, anno primo, hora causarum, presentibus domino Bassiano de Ingeramo; domino Alberto de Dertone; domino Salvage, advocato Romane curie; Niro de sancto Geminiano; et magistro Bonefacio de Vetalla; Bartholomeo de Interampnis; Paulo de Colle longo, Stephano de Arpino, et Petro de Thuderto, notariis dicti domini auditoris; et multis aliis testibus, etc.

Et ego Bernardus filius quondam Sayporis, de civitate Penuensi, auctoritate apostolica notarius, prolacioni dicte senteneie cum predictis testibus interfui, et de mandato et auctoritate domini auditoris predicta omnia scripsi et pupplicavi, meoque signo consueto signavi.

The various sources of the endowments of the decanal office, amounting to £96 8s. 8d.

Hee sunt porciones pertinentes ad decanatum Herefordensem.—Inprimis decime de dominico domini episcopi que communibus annis traduntur ad firmam ad xxvj marcas.

Ecclesia parochialis de Kyngestone, excepta porcione quam ibi percipit prior de Newent, valet communibus annis xxv marc.

A.D. 1282. Ecclesia de Mora Alani cum capella de Cleyhangre, valet communibus annis xxx marc.

Ecclesia de Wythintone cum redditu et serviciis tenencium xx marc.

Pratum de Lugge valet communiter x s.

Item de testamentis moriencium multa percipit minus juste.

Item incerti proventus jurisdiccionis in civitate et extra, scilicet in decanatu x li.

Item in procuracionibus quas percipit in pecunia numerata, videlicet in xviij ecclesiis decanatus, lx marc.

Item in tallagiis que appellantur *Letare Jerusalem* et *Ego sum pastor bonus* circa iij marc.

Item in denariis sancti Petri iiij s., quia viginti solidi quos ultra percipit debentur episcopo, qui pro hujusmodi denariis clerico domini pape respondet.

Summa harum particularum iiij^{xx} xvi li. viij s. viij d.

Vexatious abuses of the decanal jurisdiction largely increase the profit.

Nec mirum si magnam pecuniam adquirat dominus decanus occasione jurisdiccionis quam habet in tota civitate et in multis aliis ecclesiis forinsecis, quia tociens, ut dicitur, citat rectores et vicarios quod compareant coram se vel suo subdecano, videlicet omni septimana et aliquando pluries in septimana ut frequenter puniat contumaciam, quod nimis gravantur laboribus et expensis.

The sub-dean harasses wealthy incumbents by trumped-up charges and frightens away compurgators.

Item dicitur quod, quum subdecanus credit aliquem vicarium vel rectorem habere pecuniam, statim adversus eum querit occasionem, citando eundem vel pro defectu natalium vel incontinencia, et cum sic culpatus asserit se canonice purgaturum, per suos apparitores deterret compurgatores ejusdem ut sic . . .[1]

1—Illegible.

A.D. 1295. *The treasurership is accepted by Roger de Sevenake under certain conditions.*

Sic respondit magister Rogerus de Sevenake episcopo Herefordensi, dum per litteras interrogaretur idem magister Rogerus si vellet admittere ex collacione domini episcopi thesaurariam in ecclesia Herefordensi tunc vacantem. Et super hoc habet dominus episcopus ipsius litteras responsales manu dicti Rogeri conscriptas, missas de Sevenake Londonias ad dominum memoratum in hec verba:—Domine reverende, cum graciarum accione admittam quod michi caritative optulistis, si in forma qua eam tenuit Johannes de vestro adjutorio eam valeam retinere, et quod in littera collacionis . . . .[1] cras mane veniam ad vos, Domino concedente. Conservet vos Deus. Eo die venit ad dominum episcopum Londonias, et ipse dominus contulit sibi thesaurariam predictam cum . . .[1]

Fol. 113b. *The wardship of the heirs of Walter de Dunre is assigned to Stephen Swinfield, the bishop's brother, and to his daughter, Margaret.*[2]

Jan. 24.—Letter of Boniface VIII to the bishops of the province of Canterbury announcing his election to the papacy, and desiring their prayers that his weakness may be supported.

Fol. 114. Transcriptum bulle papalis de creacione Bonefacii, pape octavi.—Bonefacius, episcopus, etc., venerabilibus fratribus, archiepiscopo Cantuariensi et ejus suffraganeis, salutem, etc. Gloriosus et mirabilis in operibus suis Deus, qui cum sit in misericordia copiosus, in hujus orbis orbita plena malis, conferta dissidiis, innumeras miseraciones exercet, ecclesiam suam, quam ipse summus opifex rerum instituit ac supra fidei firmam petram alta et soda fabrica stabilivit, optumis favoribus prosequi non desistit. Assistit enim illi miserator et propiciator assiduus, in tribulacione solamen, in necessitate succursus; tunc quoque maxime in adjutorium ejus sua pietas larga diffunditur, cum adversus illam mundi nubila tempore caligante levantur. Que inter molestias et afflicciones intrepida colligens in vexacione vigorem, in ipsa malorum instancia convalescit. Nam divino semper munita presidio non comminacionum strepitu deterritur, nec adversitatum superatur incursu, set in terroribus tucior et constancior in adversis, pressa

1—Illegible. 2—As on p. 154, except that Margaret's name is added.

A.D. 1295. prevalet, passa triumphat. Hec est archa que per confluencias et multiplicaciones aquarum elevatur in altum, et subactis culminibus montium libera et secura profundas importuosi diluvii calcat undas. Hec est utique navis que, vento contrario irruente, strepentis maris furibundis motibus agitatur, firma tamen et solida fragoribus non dissipatur aquoreis, nec marini furoris rapiditate sorbetur, set elatas procellas obruens ac spumosa et tumida freta sternens, triumphanter exequitur sue navigacionis incessum, que ad vitalem crucis salvifice arborem, recte intencionis alis totaliter elevatis in celum, semper intenta procellosum intrepide mundi pelagus peragit, eo quod secum habet seduli gubernatoris auxilium, marium preceptoris. Unde, regnante illo et dirigente salubriter, ac spiritu sancto flante, adversitatum quarumlibet nebulis dissipatis, victoriosa peregrinacionis sue liberum agit iter ad patrie celestis portum, supernis nutibus feliciter perducenda. Cumque sic adversis innumeris prematur et turbetur ecclesia illa, in intimis ipsam acerbius sauciat duriusque ferit adversitas, cum pastore utili et provido viduatur. Set licet sepius ecclesia eadem, pastoris regimine destituta, longe viduitatis lamenta protraxerit, expectando gemebunda diucius consolacionem plenariam successoris, in hujusmodi tamen meroris nubilo dignanter illi clemencia divine pietatis illuxit, doloribus et necessitatibus suis opportune subveniens per substitucionem optatam et delectabilem novi sponsi, ac eam de amissione prioris interdum inutilis per promocionem mulcebrem accomodi successoris instaurans. Sane vacante Romana ecclesia per liberam et spontaneam dilecti fratris, Petri de Murrone, olim Romani pontificis, cessionem coram venerabilibus fratribus episcopis et dilectis filiis nostris, presbiteris et diaconis cardinalibus, de quorum numero tunc eramus, ex certis racionabilibus et legitimis causis factam ab ipso, in festo beate Lucie, virginis, proximo preterito, et a cardinalibus predictis admissam, cum illam posse sic legitime fieri et priorum gesta pontificum et constitucio declarent apercius, et ad eam eciam faciendam expressus accesserit cardinalium predictorum assensus, cardinales ipsi considerantes attencius quam sit onusta dispendiis, quam gravia malorum incommoda secum trahat prolixa ecclesie memorate vacacio, et propterea votis ardentibus cupientes per efficacia et accelerata remedia hujusmodi periculis obviare, die Jovis, x° kal. Januarii post festum subsequente predictum, missarum solempniis ad honorem sancti spiritus celebratis, ympnoque solito cum devocione cantato, se in quodam conclavi apud

A.D. 1285. castrum novum, civitati Neapolitane contiguum, ubi tunc idem frater cum sua residebat familia, incluserunt, ut per mutui commoditatem colloquii, ecclesie predicte provisio, suprema co-operante virtute, celerius proveniret. Die vero Veneris immediate sequente prefati cardinales, mentis oculis erectis ad Deum, quanquam inter eos quam plures magis ydonei et digniores eciam haberentur, nos tunc tituli sancti Martini presbiterum cardinalem in summum pontificem canonice elegerunt, gravis oneris sarcinam nostris debilibus humeris imponendo. Nos autem, profunda et sedula meditacione pensantes difficultatem officii pastoralis, continui laboris angustias, et precellenciam apostolice dignitatis, que, sicut honoris titulis altioris attollit, sic magnitudine ponderis deprimit gravioris; attendentes insuper nostre multiplicis inperfeccionis instanciam, expavimus et hesitavimus vehementer, nimisque concussum exstitit stupore cor nostrum. Nam cum ad tollerandas particulares vigilias vix nobis possibilitas nostra sufficiat, ad universalis ecclesie sollicitudinem vocabamur, et intollerabile apostolici ministerii jugum inferebatur instanter debilitatis nostre cervici jugiter supportandum, ac meritorum non suffulti presidio ad suscipiendas apostolorum
Fol. 114b. principis, Petri, claves, et gerendum super omnes ligandi et solvendi pontificium angebamur. Verumptamen, ne divine providencie opus impedire forsitan videremur, aut nolle nostre voluntatis arbitrium suo beneplacito conformare, ac eciam ne corda electorum concordia per nostre dissencionis objectum ad discordiam verteremus, voluntatibus tandem acquievimus eorundem ad subeundum jugum hujusmodi nostros inpotentes humeros submittendo, non quod de aliqua nostre probitatis virtute fiduciam habeamus, set quia in ejus speramus clemencia, qui confidentes in se non deserit, set eis propicius oportunis auxiliis semper adest, quique de sublimi polorum solio ecclesiam, sponsam suam, intuetur misericorditer et tuetur, sueque illam exaltare non desinit copiosis beneficiis pietatis. Vestris igitur et aliorum suffragiis propter inperfeccionem nostram propensius indigentes, universitatem vestram affectuose rogamus, hortamur attencius, et requirimus confidenter, quatinus assidua nos apud eterni regis clemenciam intercessione juvetis, humilitatem nostram sibi devotis supplicacionibus commendando, ut super nos gracie sue dona multiplicet, et rorem uberem solite benignitatis effundat, ut actus nostros ad ipsum devotissime dirigentes, ecclesiam suam, quam nobis committi voluit, salubriter regere, ac de universo ipsius grege nostre vigilancie credito curam

A.D. 1295. gerere debitam, sicut expedit, valeamus. Nos vero stabiliter in animo gerimus vobis et vestris ecclesiis benignis adesse presidiis, ac vestrum et earum profectum condignis favoribus promovere. Datum Laterani, viiij° kal. Februarii, pontificatus nostri anno primo.

July 10.—The bishop appoints Roger de Sevenake to be his proctor at the episcopal council to be held in London on July 15, which on grounds of health he cannot himself attend.[1]

Sept. 16.—Hugh de Vienne resigns the church of All Saints, Hereford, on the ground of incapacity.

Resignacio Hugonis de Vienna, rectoris ecclesie omnium sanctorum, Herefordie.—Venerabili in Christo patri, etc., Ricardo, etc., Hugo de Vienna, rector ecclesie omnium sanctorum, Herefordie, salutem, etc. Senciens me ex causis evidentibus insufficientem esse ad regimen ecclesie supradicte, ipsam ecclesiam cum omni jure michi in ea competenti pure et simpliciter resigno tenore presencium litterarum, quibus sigillum meum appensum est in testimonium veritatis. Datum Londoniis xvj° kal. Octobris, anno gracie M°CC°xcv°.

Oct. 18.—The bishop sanctions the appropriation by the master and brethren of St. Anthony's hospital of the church of All Saints, Hereford, the advowson which had been lately reassigned to them by the king, into whose hands it had passed after proceedings before the justices.

Appropriacio ecclesie omnium sanctorum, Herefordie.—Universis, etc., Ricardus, etc. Noverit universitas vestra nos vidisse et diligenter inspexisse litteras domini Edwardi, etc., formam verborum que sequitur continentes :—Edwardus, Dei gracia, etc., omnibus, etc. Sciatis quod, cum nos in curia nostra coram dilectis et fidelibus nostris, Johanne de Berewik et sociis suis
Fol. 115. justiciariis nostris, nuper itinerantibus apud Herefordiam, advocacionem ecclesie omnium sanctorum, Herefordie, versus magistrum hospitalis sancti Antonii, Vienensis diocesis, per defaltam quam idem magister fecit in eadem curia versus nos coram eisdem justiciariis nostris recuperavimus, ut jus nostrum, quam quidem advocacionem idem magister et fratres hospitalis predicti prius

1—As on p. 126.

A.D 1295. habuerunt ex dono et concessione celebris memorie domini Henrici, quondam regis Anglie, patris nostri, nos eidem magistro et fratribus in hac parte graciam volentes facere specialem advocacionem predictam cum omnibus pertinenciis prefatis magistro et fratribus reddidimus, volentes et concedentes pro nobis et heredibus nostris, quantum in nobis est, quod iidem magister et fratres advocacionem illam cum pertinenciis habeant et teneant sibi et successoribus suis inperpetuum, prout idem magister et fratres et predecessores sui eam habuerunt antequam eandem advocacionam recuperavimus, sicut predictum est. In cujus, etc. Teste me ipso apud Album monasterium xxv° die Junii, anno regni nostri xxiij°; per breve de sigillo privato. Cum igitur legitime nobis constet dictam ecclesiam omnium sanctorum, Herefordie, cum pertinenciis suis magistro et fratribus hospitalis sancti Antonii per venerabilem patrem bone memorie, dominum Petrum, quondam episcopum Herefordensem, predecessorem nostrum, ex piis causis antea canonice fuisse collatam in proprios usus ipsorum magistri et fratrum perpetuo possidendam, prout in suis patentibus litteris super hoc confectis vidimus contineri, ac ipsam ecclesiam omnium sanctorum, Herefordie, per resignacionem domini Hugonis de Vienna, clerici, prius nobis ex parte dictorum magistri et fratrum hospitalis sancti Antonii, tunc verorum patronorum ejusdem, ad eandem ecclesiam presentati, per nosque admissi ad ipsam et in eadem canonice instituti, esse vacantem; nos, predicti predecessoris nostri in hac parte cupientes piis vestigiis inherere, dictam donacionem domini regis ratam et firmam habentes et quantum ad nos pertinet approbantes, ipsam ecclesiam magistro et fratribus et eorum hospitali ex eisdem causis in puram et perpetuam elemosinam in proprios usus perpetuo possidendam conferimus, etc. (*ut supra*, p. 65). In cujus, etc. Datum apud Prestebury, xv° kal. Novembris, anno gracie M°CC°xcv°, etc.

Nov. 10.—The bishop appoints the archdeacon of Hereford and the rector of Stretton as his proctors at the parliament summoned for the Sunday after St. Martin's day, which illness prevents his attending.[1]

1—The Latin text is not printed as it is in the usual form.

A.D. 1295. *Royal mandate to the sheriff of Hereford to defer the summons of the bishop and distraint for the sum of £7 claimed by the crown.*

Fol. 115b. Rex vicecomiti Herefordie, etc. Pone in respctum usque super compotum tuum proximum ad scaccarium nostrum demandam, quam per summonicionem ejusdem scaccarii venerabili patri Ricardo, etc., de vij libris quas nobis debet de feodo non recognitis, et averia sua, si qua ceperis ea occasione, ei interim deliberes.

The service of bishop Thomas in 1277 having been duly rendered for five knights' fees no claim or distraint on his executors is to be made.

Rex, etc. Quia celebris memorie Thomas, nuper Herefordensis episcopus, jam defunctus, habuit servicium suum nobiscum per preceptum nostrum in exercitu nostro Wallensi, anno regni nostri quinto, pro servicio quinque feodorum militum, quod nobis tunc recognovit, sicut per inspeccionem rotulorum mariscalcie nostre de eodem exercitu nobis constat, per quod mandavimus thesaurario et baronibus nostris de scaccario quod demande quam per summonicionem ejusdem scaccarii fieri faciunt executoribus testamenti predicti episcopi, pro scutagio ad opus nostrum de quinque feodis predictis de exercitu predicto, omnino supersedeant, tibi precipimus quod districcionem, si quam eisdem executoribus per summonicionem scaccarii [feceris], relaxes.

Mandate to the sheriff to inquire through a jury whether bishop Thomas discharged his service in the army in 1282.

Rex vicecomiti Herefordie, etc. Quia constat nobis per inspeccionem rotulorum mariscalcie nostre quod bone memorie Thomas, etc., recognovit nobis servicium suum quinque feodorum militum de exercitu nostro Wallensi, anno regni nostri decimo, et non constat nobis utrum idem episcopus servicium suum nobis fecerit necne, volentes super hoc cerciorari, tibi precipimus quod demandam quam facis executoribus testamenti predicti episcopi pro servicio predicto ponas in respectum donec aliud inde receperimus; et interim per sacramentum proborum et legalium hominum, per quos rei veritas melius sciri poterit, diligenter inquiras utrum idem episcopus servicium predictum nobis fecerit necne, et si

A.D. 1295.

illud fecerit, tunc per quos et ubi et qualiter et quomodo, Et inquisicionem inde distincte et aperte factam nobis sub sigillo tuo et sigillis eorum per quos facta fuerit sine dilacione mittas, et hoc breve.

The jury decide that the service due was rendered in 1282.

Inquisicio facta coram vicecomite Herefordie, die Mercurii in festo sancti Thome, apostoli, anno regni regis Edwardi xxiiij°, de Johanne de Solers de la Hasele; Alano de Wellingtone; Johanne Caldecoke; Waltero de la Dene; Johanne Baderoun; Thoma Hemyoke; Johanne de Frome; Waltero de la Mere; Rogero Ragon; Johanne de Homptone. Qui dicunt super sacramentum suum quod Thomas, etc., in exercitu domini regis Wallensi, anno regni regis nunc x°, fecit servicium suum pro v feodis militum apud Buelde, videlicet per Johannem Tregoz et Johannem David, milites, pro duobus feodis militum; Thomam de la More; Nicholaum le Seculer; Johannem de Hurtesleye; Reginaldum de Hurtesleye; Johannem de Waleford; et Robertum le Veriour, armigeros, pro tribus feodis militum, videlicet unumquemque predictorum tam militum quam armigerorum cum uno equo cooperto. Et illud servicium, ut predictum est, plenarie per quadraginta dies continuaverunt. In cujus, etc.

Nov. 30.—Acknowledgment of the receipt by the bishop of two silver vessels from the executors of Luke de Bre.

Littera acquietancie de vasis legatis Thome le Bretvn.—Universis pateat per presentes quod nos Ricardus, etc., recepimus et habuimus a discreto viro, domino Nicholao de Knovile, executore testamenti magistri Luce de Bree, quondam thesaurarii Herefordensis, unum picherium argenteum et unam cuppam argenteam, quas quidem magister Lucas in suo testamento predicto legavit domino Thome le Bretone, quondam canonico Herefordensi, nunc defuncto. Cujus Thome le Bretone executores predictum picherium cum cuppa nobis ex causa legitima assignarunt. Quem quidem dominum Nicholaum et coexecutorem ejus, quantum ad liberacionem predictorum vasorum nobis factam, indempnes conservabimus apud omnes. Et si contingat dominum Nicholaum, vel coexecutorem ipsius, per quoscumque executores dicti Thome pro

A.D. 1295. predictis vasis alicubi conveniri, nos defensionem in hac parte in nos nostris sumptibus assumemus. Et hoc omnibus quorum interest innotescimus per presentes litteras, etc. Datum apud Westmonasterium in festo beati Andree, apostoli, anno Dom. M°CC°xcv°.

1296. *April 13.—The abbot of Wigmore resigns his office.*

Fol. 116. Cessio Johannis, abbatis de Wygemore.—Venerabili in Christo patri, Ricardo, etc., Johannes, abbas de Wygemore, etc. Ego, senciens meam insufficienciam ad onus dignitatis quam habeo supportandum, cupiensque vite contemplative de cetero in majori quiete vacare, quod in officio dignitati mee annexo non possum facere prout vellem, ipsam dignitatem cum omnibus pertinentibus ad eandem et honorem et onus sponte, etc., in manus vestras resigno tenore presencium litterarum. In cujus, etc. Datum in capella manerii de Bosebury, xiij° die mensis Aprilis, anno Dom. M°CC°xcvi°.

April 11.—The convent of Wigmore expresses to the bishop its desire in detail for the liberal treatment of their late abbot.

Potestas ordinandi super ipsum contingentibus.—Venerabili in Christo patri, Ricardo, etc., suus devotus conventus de Wygemore salutem, etc. Noverit vestra sanctitas quod nos unanimi consensu volumus et, quantum in nobis [est], concedimus quod venerabilis pater, dominus Johannes, nunc abbas noster, post cessionem dicte abbacie habeat in abbacia nostra cunctis diebus vite sue illam cameram contiguam capelle beate Marie in qua fratres conversi aliquando consueverunt manere, cum omnibus aisiamentis suis, et habeat cum eo unum de canonicis nostris, obedienciam aliquam non habentem, sibi specialiter assignatum, qui tantum percipient singulis diebus in victu et vestitu et omnibus aliis quantum duo canonici percipient per diem seu percipere consueverunt. Et habeant unum garcionem pro voluntate sua ad serviendum eisdem, qui tantum percipiet in victu et vestitu de nobis sicut custos palefridi domini abbatis percipere consuevit. Concedimus eciam quod ad sequendum conventum non cogantur inviti. Et si abbas Adam ipso superstite in fata decedat, concedimus eidem domino Johanni quod extunc habeat de camera

A.D. 1296. nostra xl solidos annuatim, videlicet ad festum sancti Michaelis xx s., et ad annunciacionem beate Marie xx s., in augmentum sustentacionis ejusdem. Et ad istam ordinacionem faciendam vobis, quantum in nobis est, liberam concedimus potestatem, promittentes ratum et firmum habere quicquid in hiis vestra sanctitas duxerit ordinandum. Valeat et vigeat vestra sanctitas feliciter per tempora diuturna. In cujus, etc. Datum in capitulo nostro apud Wygemore, iij° id. Aprilis, anno Dom. M°CC°xcvj°.

April 13.—The bishop, having accepted the resignation of the late abbot, desires the convent of Wigmore to proceed speedily to elect a successor.

Publicacio cessionis ipsius et licencia eligendi.—Ricardus, etc., priori et conventui abbacie de Wygemore, etc. Quia ad magnam et diutinam instanciam religiosi viri, fratris Johannis de Erlestone, nuper abbatis vestri, resignacionem seu cessionem ipsius, quo ad dignitatem quam habuit, in forma juris admisimus, vobis tenore presencium, quantum ad nos attinet, committimus et mandamus et damus licenciam ut, quam cicius secundum Deum potueritis, vobis et ecclesie vestre de idoneo pastore studeatis per eleccionem canonicam providere, nostro in hac parte et cujuslibet alterius jure salvo. Datum apud Bosebury, xiij die Aprilis, anno Dom. M°CC°xcvi°.

April 13.—The ordinanoe of the bishop for the provision to be made at Wigmore for the comfort of the late abbot.

Ordinacio super sustentacione ipsius Johannis.—Noverint universi quod, cum nos Ricardus, etc., ad magnam et frequentem instanciam et peticionem religiosi viri, fratris Johannis de Erlestone, quondam abbatis de Wygemore, cessionem seu resignacionem ipsius in manus nostras factam ob causas varias et legitimas admisissemus canonice, prout justa necessitas et pia utilitas requirebant, attendentes quod frater Johannes predictus congrua sustentacione cavere non debeat et honesta, de unanimi consensu totius conventus abbacie predicte tenore presencium statuimus, et in Dei nomine ordinamus quod frater Johannes predictus habeat in abbacia predicta cunctis diebus vite sue illam cameram contiguam capelle beate Marie in qua fratres conversi aliquando consueverunt manere, cum omnibus aisiamentis suis, cum camera sibi conjuncta et illo modico pratello

A.D. 1296. quod herbarium vulgo vocatur juxta cameram memoratam; et quod habeat ad suum solacium et juvamen secum unum de canonicis ipsius abbacie, qui officium vel ministerium quod obedienciam vocant non habeat, quem duxerit eligendum, quem eciam possit Fol. 116b. pro sue voluntatis arbitrio amovere, et alium ydoneum loco ipsius eligere. Qui tantum percipient singulis diebus in victu et vestitu et aliis omnibus necessariis quantum duo canonici percipient et solent percipere annuatim. Nec cogantur ad sequendum chorum vel conventum inviti, set si sequi voluerint aliquando nullatenus repellantur. Et habeant unum famulum pro voluntate sua sibi in necessariis ministrantem, qui tantum percipiet in victu et vestitu de abbacia sicut custos palefridi abbatis abbacie predicte percipere consuevit. Item ex justa necessitate et pia utilitate hoc eciam ordinamus ut, si frater Adam, predecessor ipsius, ipso Johanne vivente ab hac luce decedat, quod ex tunc habeat de fructibus abbacie xl s. annuatim, videlicet *(ut supra)*, in augmentum conveniencioris sustentacionis ipsius fratris Johannis. Insuper volumus quod toto tempore vite fratris Ade predicti idem Johannes percipiat unam marcam ad aliqua sibi necessaria comparanda de bonis abbacie in festo nativitatis Domini annuatim. Item ordinamus quod habeat de abbacia pro necessitate sua sustentacionem unius mortarioli seu crasseti ardentis de nocte in camera memorata, et ligna et candelam ad comburendum, et expensas ad reficiendum muros et tectum habitaculi memorati; insuper omnia alia minuta necessaria, utpote utensilia, vasa, mappas, et manutergia, et alia hujusmodi quibus humana vita indiget sustentari. Hec omnia et singula in Dei nomine ordinamus, salva nobis libera potestate super premissis addendi etc., et interpretandi hanc ordinacionem nostram, prout honori Dei et utilitati ipsius abbacie et fratris Johannis imposterum videbimus expedire. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, xiij° die Aprilis, anno Dom. M°CCxcvi°, etc.

April 22.—John de Ponte, prebendary of Wellington, pledges himself not to obstruct the holding of consistory courts in the church of Wellington, and to pay a fine of £20, when required to do so.

Submissio Johannis Poncii, canonici Herefordensis.—Noverint universi quod cum nuper orta fuisset materia questionis inter venerabilem fratrem, dominum Ricardum, etc., ex parte una, et me Johannem de Ponte, canonicum Herefordensem, prebendarium

A.D. 1296. ecclesie de Welyntone, ex altera, super eo quod nisus sum de facto nuper impedire officialem domini episcopi memorati, ne consistoria dicti patris teneret in ecclesia de Welyntone, cumque michi diverse transgressiones et crimina ex parte dicti patris fuissent imposita vel objecta, tandem ego Johannes predictus, xxij° die mensis Aprilis, comparens coram domino episcopo in parochiali ecclesia de Bosebury me pure, etc., in hac forma voluntaria ordinacioni domini episcopi submisi, concedendo expresse et bona fide promittendo quod nunquam de cetero per me vel per alium impediam vel impedire faciam venerabilem patrem vel officiales suos quominus libere et pacifice tenere possint sua consistoria in ecclesia memorata, salvo jure meo in tenentibus et hominibus meis et aliis ad jus et ad jurisdiccionem canonie et prebende mee mere spectantibus; pro transgressionibus autem multiplicibus michi, ut premittitur, impositis viginti libras legalium sterlingorum ad voluntatem et graciam dicti patris me soluturum promisi, et me ad solvendum sibi pecuniam memoratam cum per eundem patrem fuero legitime requisitus obligo per presentes, et ut me ad omnia premissa servanda fideliter possit dictus pater per omnem censuram ecclesiasticam compellere, non obstante privilegio meo quocumque. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, xxij° die mensis Aprilis, anno Dom. M°CC°xcvj°. In qua quidem submissione presentes fuerant infrascripti, videlicet dominus archidiaconus Salopsire; magister Willelmus de la Gare, canonicus Herefordensis; magister Willelmus de Caple, subdiaconus Herefordensis; Johannes Lightfot, burgensis Herefordie; domini Johannes de Kemeseye, Willelmus de Mortone, Nicholaus de Reygate, Jacobus de Henle, Stephanus de Tanet, Hamo de Sandwico, clerici domini episcopi, etc.

April 24.—Confirmation of the election of John de Eyton as abbot of Wigmore.

Admissio abbatis de Wygemore.—Item memorandum quod viij° kal. Maii apud Bosebury, anno Dom. supradicto admisit dominus fratrem Johannem de Eytone, et eleccionem ipsius in abbatem domino presentatam ex parte totius conventus de Wygemore rite et canonice nuper factam et prout decuit examinatam legitime confirmavit.

Item memorandum quod vij° kal. Maii, loco et anno predictis, eidem fratri Johanni de Eytone die precedenti legitime

A.D. 1296. confirmato auctoritate diocesana, in capella manerii domini de Bosebury, solempniter munus benediccionis impendit, super qua quidem confirmacionie et ordinacione direxit dominus suas patentes litteras conventui de Wygemore, juxta formam que superius[1] de alio abbate, proximo predecessore istius, poterit inveniri.

Item eodem die et loco mandavit dominus priori domus predicte quod eundem abbatem jam legitime ordinatum juxta morem sue ecclesie installaret.

The bull clericis laicos *of Boniface VIII.*[2]

Fol. 117. In hac pagina continentur constituciones domini pape Bonifacii de prelatis, ecclesiis, ecclesiasticisque personis regularibus et secularibus.

Feb. 24.—Constitution of Boniface VIII to check intrigue and ambitious schemes in the mendicant orders.

De fratribus predicatoribus, minoribus, heremitis sancti Augustini, necnon quibuslibet aliis religiosis mendicantibus.— Bonifacius, etc. Quorundam oculos sic vicium ambitionis excecat quod sue quasi professionis immemores qua contemptis honoribus, abjectis diviciis, spretisque deliciis, arbitrio proprio subjugato, alteri condicioni retro respuitur ad aratrum manu missa, dum precipitanter ruitur in litigiorum amfractus, causarum strepitibus se involvuntur, et extra administrantes proprii ordinis conscendere solium prelature moliuntur, eleccionibus seu provisionibus de se in discordia celebratis improvide protestando consensum, prebendi assensum a suo superiori nonnunquam extorta licencia pocius quam optenta, ex quo animarum, ecclesiarum dispendia noscuntur provenisse, et proventura majora verisimiliter formidamus. Volentes igitur huic pesti salubri remedio obviare, presenti constitucione sancimus ut nullus religiosus predicatorum, minorum, hermitarum sancti Augustini, necnon quorumlibet ordinum mendicancium, eleccioni, postulacioni, provisioni, seu vocacioni de se facte in discordia ad aliquam extra administraciones sui ordinis prelaturam prestare possit assensum, eciam si magistri, promagistri, vel prioris gracia suorum ordinum, aut inferiorum prelatorum suorum licencia vel assensus accederet, absque licencia sedis

1—No such entry appears in the Register.
2—This bull is in Wilkins' *Conc.* II, 223, and is not printed here.

A.D. 1296. apostolice speciali, facienti plenam et expressam de constitucione hujusmodi mencionem; decernentes irritum et inane si secus scienter vel ignoranter a quoquam fuerit attemptatum. Nulli igitur, etc. Datum Rome apud sanctum Petrum, vj° kal. Marcii, pontificatus nostri anno secundo.

Michaelmas.—Quittance to the dean for the dues of St. Peter's pence in the deanery.

Fol. 117b. Acquietancia decanatus Herefordensis de denariis sancti Petri data.—Pateat universis per presentes quod nos Ricardus, etc., de denariis beati Petri in decanatu Herefordensi provenientibus et per discretum virum, dominum Johannem de Aquablanca, loci ejusdem [decanum], levatis pro toto tempore nostro preterito, necnon pro tempore felicis recordacionis domini Thome de Cantilupo, etc., dictum dominum decanum quietamus et quietum clamamus per presentes. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, die Sabbati in festo beati Michaelis, anno Dom. M°CC°xcvj°.

Quittance of all pecuniary claims on the dean or his relations.

Acquietancia data decano Herefordensi de omni debito pecuniario.—Pateat, etc., quod nos Ricardus, etc., fatemur nobis esse plenarie satisfactum de omni debito pecuniario in quo ex quacumque causa discretus vir, Johannes de Aquablanca, nunc decanus Herefordensis, et Emericus, frater ejusdem, ac dominus Poncius et Petrus, nepotes ejusdem decani, nobis et ministris nostro tempore usque ad datam presencium tenebantur. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, die sancti Michaelis, anno Dom. M°CC°xcvj°.

Aug. 25.—Resignation of the church of Coddington by Nicholas de Reygate.

Resignacio ecclesie de Cotintone.—Memorandum quod viij° kal. Septembris, M°CC°xcvij°, resignavit dominus Nicholaus de Reygate, ecclesiam parochialem de Cotintone in manus domini per suas patentes litteras penes dominum remanentes.

A.D. 1296. *Oct. 12.—Excuses sent to the archbishop for absence from ill-health at the consecration of the bishop of Salisbury at Canterbury on the Sunday following St. Luke's day.*[1]

May 15.—Renewal by Boniface VIII of the powers granted by earlier popes to Geoffrey de Vezano.

Innovacio potestatis magistri Giffredi de Vezano.—In nomine Dei, Amen. Noverint universi, etc., quod in presencia mei notarii et testium subscriptorum venerabilis vir, magister Giffredus de Vezano, canonicus Cameracensis, camere domini pape clericus, apostolice sedis nuncius, protulit et ostendit quasdam litteras apostolicas vera bulla plumbea et filo canapis bullatas, etc. :—Bonifacius, etc., magistro Giffredo, etc. Olim, sicut evidenter agnovimus, felicis recordacionis Johannes, papa xxj, qui de tue circumspeccionis industria sincere confidens te ad partes Anglie, Wallie, Scotie, et Hibernie, pro ecclesie Romane negociis per te promovendis ibidem fideliter et utiliter destinarat primo, et denuo tempore succedente pie memorie Nicholaus, papa iiij, tibi adhuc in partibus illis memorate ecclesie obsequiis insistendi, petendi, exigendi, ac percipiendi, per te vel per alium, suo et ecclesie Romane nomine, in partibus supra dictis ea omnia que sedi apostolice de censibus, denario beati Petri, et debitis quibuscumque, aut testamentis vel bonis clericorum decedencium ab intestato, seu alias a quibuscumque personis eidem sedi apostolice deberentur, necnon compellendi debitores et detentores hujusmodi ad solucionem predictorum omnium faciendam, postquam tibi vel eis quibus super hiis committeres vices tuas de hoc per inquisicionem vel alio modo constaret, eosque qui pro hujusmodi debitis non solutis excommunicacionis, suspensionis, vel interdicti sentencias incurrissent a prefatis sentenciis, postquam de hiis tibi satisfactum esset, absolvendi, et faciendi super hoc litteras absolucionis illis qui debita ipsa solvissent; contradictores quoque cujuscumque condicionis, dignitatis, aut ordinis essent appellacione postposita per censuram ecclesiasticam compescendi, tibi sub certa forma concesserunt per suas litteras liberam facultatem. Prefatus quoque Johannes volens tibi circa hec, sicut esset expediens, providere ut in prosecucione premissorum et aliorum negociorum ipsius ecclesie in partibus supradictis, pro tuis et certe familie tue necessitatibus cum certis equitaturis, a prelatis

1—Not printed as of the usual form.

A.D. 1296. et aliis personis ecclesiasticis parcium earundem certam pecuniam et subvencionum aliam, si necessitas imineret, exigere posses, et in rebelles per te vel per alium excommunicacionis rite sentencias, si foret expediens, promulgare, tibi nichilominus certo modo per alias litteras quas direxit prelatis et personis eisdem duxit plene et liberaliter concedendum. Nos vero, qui licet immeriti apostolice sedis culmini divina providencia presidemus, ipsius auctoritate commoda sollicita meditacione pensantes, et attendentes quod per te melius et utilius negocia nostra predicta in partibus ipsis, in quibus per experiencie longioris exercicium verisimiliter noticiam cercius habuisti, possunt, sicut in votis gerimus, expediri, ac de circumspeccionis tue prudencia nobis nota plenam in Domino fiduciam obtinentes, discrecioni tue per apostolica scripta mandamus quatinus circa prosecucionem negociorum ipsorum, sicut hactenus sit et deinceps, usque ad nostrum beneplacitum te reddas sollicitudine prima vigilem et attentum quod nos devocionem tuam dignis in Domino laudibus merito commendare possimus. Nos enim quecumque tibi in premissorum favorem per speciales litteras fuerunt olim ab eadem sede concessa devocioni tue presencium auctoritate de novo concedimus, dantes tibi liberam potestatem exercendi et faciendi predicta juxta predictarum continenciam litterarum, quociens oportunum fuerit et videris expedire. Datum Rome apud sanctum Petrum, id. Maii, pontificatus nostri anno secundo.

Hoc instrumentum prescriptum nos Ricardus, etc., vidimus sub sigillo magistri Giffredi manu Johannis, quondam Egidii de Amelia, clerici, sacrosancte Romane ecclesia auctoritate notarii pupplici, conscriptum.

Dec. 10.—The archbishop forwards to the bishop the papal bull clericis laicos, *and directs that it shall be published in the diocese.*

Fol. 118b. Statutum apostolicum pro clero de collectis, tallagiis, et aliis oneribus clericis minime imponendis.—Robertus, permissione divina Cantuariensis archiepiscopus, etc., Herefordensi episcopo, etc. Mandatum venerabilium patrum, dominorum B., Albanensis, et S., Penestrensis, Dei gracia episcoporum, sancte Romane ecclesie cardinalium, nuper in forma subscripta recepimus :—Miseracione divina B., Albanensis, et P., Penestrensis episcopi, venerabilibus, etc., Cantuariensi et Eborensi archiepiscopis, necnon omnibus et

A.D. 1296. singulis Scotie, Wallie, archiepiscopis et episcopis salutem, et cum reverencia mandatis apostolicis obedire. Litteras apostolicas nos recepisse noveritis sub hiis formis:—Bonefacius, episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam, clericis laicos, etc.

Fol. 119. Volentes igitur, ut nobis incumbit, super hiis exequi quod mandatur vobis juxta premissorum effectum injungimus et mandamus quatinus mandatum hujusmodi, quo ad publicacionem ac cetera omnia in eodem mandato contenta, in vestra diocesi quam cicius oportune poteritis, juxta exigenciam patenter ac diligenter in omnibus exequamini seu exequi faciatis, et ea singula, quatenus ad vos pertinent, observatis, ac a vestris subditis faciatis inviolabiliter observari. Datum apud Croyndone, iiij° id. Decembris, anno Dom. M°CC°xcvj°, etc.

1297. *Aug. 4.—The bishop sends excuses to the archbishop for his absence from weak health at the synod to be held in London on St. Lawrence's day.*

Aug. 4.—Complimentary letter to the elect of Salisbury, to whom he sends the archdeacon of Salop, as his proctor.

Littera domino Sarisburiensi electo directa.—Venerabili, etc., S[imoni], etc., Dei gracia Sarisburiensi electo, Ricardus, etc. Considerantes quod provide Deus ipsa sua moderacione disposuit ut in hoc tempore paremini ad subsidium et sublevacionem jurium sue ecclesie et multorum salutem, quanto gaudio repleamur de honorifica vestra promocione vobis modo ad plenum non possumus litteris explicare, set quantas valet nostra simplex humilitas sue clemencie et providencie graciarum referimus acciones, humiliter supplicantes eidem ut ipse vos taliter dirigat in susceptis onere et honore quod vos et amici vestri imperpetuum valeatis eapropter felicius congaudere una cum exultanti angelica turba celorum. Adhec vestram amiciciam deprecamur ut hiis que vobis ex parte nostra intendit proferre discretus vir, magister Rogerus de Cantuaria, archidiaconus Salopsire in nostra ecclesia, procurator noster, ad presens fidem adhibentes velitis tali effectui, si placet, per vestram industriam mancipare ut vobis teneamur exinde ad specialia merita graciarum. Omnipotens, etc. Datum apud Bosebury, ij° non Augusti, anno Dom. M°CC°xcvij°.

A.D. 1297. *Aug. 24.—Mandate to the deans of Frome and the Forest to address grave warnings to all who hinder the executor of dame Matilda Devereux in the discharge of his duties.*

Pro domina de Ebroicis.—Decanis de Froma et de Foresta salutem, etc. Quia ex fidedigno relatu didicimus quod quidam iniquitatis filii bona domine Matilde de Ebroicis defuncte detinent et concelant, et quedam subdole amoverunt, quominus magister Johannes de Ebroicis, executor testamenti dicte defuucte, testamentum piamque voluntatem ultimam ipsius exequi libere valeat, ut tenetur, dictum testamentum ipsiusque execucionem maliciose, ut dicitur, perturbando; quos sentenciam majoris excommunicacionis contra perturbatores hujusmodi a sanctis patribus promulgate, si est ita, non est dubium incurrisse. Quocirca vobis mandamus etc., quatinus in genere moneatis et efficaciter inducatis omnes hujusmodi detentores, concelatores, et dictum testamentum ipsiusque execucionem impedientes, quod infra octo dies a tempore mouicionis hujusmodi faciende bona ipsius defuncte per ipsos vel eorum aliquem detenta qualitercumque seu eciam concelata prefato executori plenarie et integre restituant, et veritatem quam noverint de bonis ejusdem palam et expresse revelent, et ab omni impedimento et perturbacione execucionis testamenti predicti facto, verbo, et consilio desistant in futurum. Alioquin ipsos omnes et singulos dictum testamentum, etc., perturbantes sic excommunicatos esse iu singulis ecclesiis vestrorum decanatuum, pulsatis, etc., denuncietis in genere. De nominibus nichilominus eorum inquiratis, et cum de eisdem vobis constiterit nos citra festum nativitatis beate Marie, virginis, plene certificetis, etc. Datum apud Bosebury, ix° kal. Septembris, anno Dom. M°CC°xcvij°.

Aug. 23.—Letters patent from Geoffrey de Vezano enclosing a warning from two cardinals on the subject of the non-payment of the procurations due to them.

Pro procuratoriis cardinalium levandis.—Universis, etc., Giffredus de Vezano, etc. Noveritis nos recepisse et habere litteras venerabilium patrum, B., Albanensis, et S., Penestrensis episcoporum, etc., continentes tenorem qui talis est:—Miseracione divina A., Albanensis, et S., Pencstrensis episcopi, magistro G. de Vezano, etc. Ad nostram noveritis audienciam pervenisse quod nonnulli archiepiscopi, episcopi, et alii

A.D 1297. ecclesiarum prelati procuraciones nobis debitas solvere recusantes, suspencionis, etc., sentencias incurrerunt et, absolucionis beneficio non obtento, notam irregularitatem multipliciter contraxerunt. Unde nobis fuit humiliter supplicatum ut eis super hoc providere salubriter dignaremur. Nos igitur, de vestre circumspeccionis industria plenam in Domino fiduciam optinentes, absolvendi omnes et singulos supradictos et quoscumque alios viros ecclesiasticos a predictis sentenciis quas occasione predicta incurrisse noscuntur vel incurrerint in futurum, ac dispensandi cum eis super irregularitate quam contraxerunt vel in antea contraxerint post satisfaccionem ab eis prefatam, auctoritate presencium vobis liberam concedimus potestatem, etc. Datum Parisius, ij° kal. Maii, anno Dom. M°CC°xcvij°, pontificatus domini Bonifacii, pape viij, anno tercio. Unde cum auctoritate nobis commissa per dictas litteras publice simus usi, et nostre voluntatis existat omnibus et singulis
Fol. 120. suspensionis, etc., sentenciis innodatis, pro procuracionibus dictorum cardinalium pro primo vel secundo seu tercio annis quibus laborarunt circa commissa sibi negocia non solutis, pro terminis preteritis assignatis, vel eciam non solvendis pro futuro tempore, salubriter providere juxta litterarum continenciam earundem, universitatem vestram sollicitamus et vobis bona fide consulimus, quatinus dare velitis operam efficacem ad plenam et integram satisfaccionem faciendam de procuracionibus ipsis secundum quod predicti domini cardinales per suas patentes litteras injunxerunt. Et si qui vestrum sunt vel erunt pro satisfaccione non facta vel non facienda latis sentenciis involuti, de satisfaccione facta faciant nobis fidem et absolucionis beneficium et dispensacionem super irregularitate, dum tempus habeant, et nos ad hoc cum omni mansuetudine paratos inveniant, cum humilitate requirant, et claves ecclesie non contemnant ne ipsos exinde graviora dampna sequantur. Datum Londoniis, xxiij° die mensis Augusti, anno Dom. M°CC°xcvij°.

1298. *Feb. 8.—Discharge of Alan de Creppinge of all liability for a claim of twenty marks unduly made.*

Littera domini facta magistro de Creppinge.—Pateat universis quod nos Ricardus, etc., remisimus magistro Alano de Creppinge, canonico Herefordensi, quicquid questionis seu condicionis nobis competit aut competere potuit, ex causa indebiti,

A.D. 1298. pro repeticione xx marcarum de xl quas sibi persolvimus, contra eundem, et ipsum magistrum quautum ad ipsam obligacionem indebiti tenore presencium totaliter dimittimus liberum et quietum. In cujus, etc. Datum Herefordie, viij° die Februarii, anno Dom. M°CC°xcvij°.

Mar. 3.—The union of the rectory with the vicarage of Ross.

Unio vicarie cum rectoria de Ros.—Memorandum quod v° non Marcii, anno Dom. M°CC°xcvij°, apud Ros univit dominus vicariam ecclesie de Ros nuper per mortem Nicholai, ultimi vicarii in eadem, vacantem domino Johanni de Kemeseye, presbytero, rectori de Ros predicte, suo perpetuo possidendam juxta modum et formam hujusmodi litterarum factarum magistro Johanni, rectori de Lindregge, quam invenire poteris superius in registro[1] in anno Dom. M°CC°lxxxviij°, etc.

June 11.—Institution of the abbot of Dore.

Ordinacio abbatis de Dora.—Memorandum quod die sancti Barnabe, apostoli, videlicet iij° id. Junii, anno Dom. M°CC°xcviij°, in capella manerii sui de Bosebury, Johanni, abbati de Dora, impendit dominus munus benediccionis juxta formam in hujusmodi cousuetam.

Fol. 120b. *Explanatory bull of Boniface VIII exempting from the prohibition of the* clericis laicos *all gifts and taxes necessary for national defence.*[2]

Aug. 14.—Settlement of dispute between the prior of great Malvern and the vicar of Mamblc respecting the church of Bayton, and ordinance for the income of the vicarage.

Fol. 121. Ordinacio ecclesie de Beytone.—Universis, etc., Ricardus, etc. Inter assiduas curas et immensas sollicitudines que ex officii nostri debito nobis incumbunt hoc non immerito reputamus esse salubre et meritorium apud Deum, ut dispendia licium importuna que subditos nostros premunt, et a divinis obsequiis absturbant et quiete, per ordinacionis moderamen congrue auferantur. Cum igitur inter dilectos nobis in Christo filios, priorem et conventum

1—See p. 160. 2—This is not printed here as it may be found elsewhere.

A.D. 1298. monasterii majoris Malvernie, ecclesiam de Beytone, nostre diocesis, habentes suis perpetuis usibus assignatam, ex parte una, vicariosque de Momele qui pro tempore fuerant, ex altera, super tercia parte fructuum ipsius ecclesie de Beytone quam iidem vicarii ad se pertinere dicebant, nunc una parte nunc altera se possidere contendente, non sine gravibus oneribus expensarum utrobusque, lites et jurgia multipliciter orirentur; nos ex officii nostri debito partis utriusque providere quieti materiamque licium, quatenus in nobis est, amputare volentes, ut et ecclesie de Beytone supradicte et animarum ipsius parochie saluti, ac partis utriusque comodo consulatur, exilitate proventuum ecclesie de Beytone paterno libramine ponderata, ne vel ipsa proventuum pars tercia supradicta ab ipsius ecclesie integritate inutiliter abstrahatur nichil eidem penitus profutura, vel de residuo ordinata integraliter vicaria dicti prior et conventus pro victualibus suis nullum aut modicum valde comodum consequantur, de religiosorum virorum, dominorum abbatis de Wygemore et ejusdem loci conventus, dicte ecclesie de Momele patronorum, dictarumque parcium super hoc se nostre ordinacioni submittencium, ipsiusque capituli cathedralis assensu, in Dei nomine, Amen, auctoritate pontificali decernimus et irrefragibiliter ordinamus quod vicarii qui pro tempore fuerint in ecclesia de Momele nobis successoribusque nostris et ministris de jure ipsius parochie de Beytone inperpetuum respondeant, et per se vel per ydoneum sacerdotem et clericum, si necesse fuerit, facient in divinis officiis suis sumptibus congrue deserviri, ita quod ipsa ecclesia et parochia debitis officiis non fraudentur, et animarum cura nullatenus omittatur; luminaria circa altare, vinum, et oblata invenient, ordinariorum et ministrorum suorum adventus sumptibus propriis sustinebunt et eis prout honestum fuerit procurabunt, et cetera onera tam ordinaria quam extra-
Fol. 121b. ordinaria dicte ecclesie de Beytone incumbencia iidem vicarii sustinebunt. Et percipient et habebunt iidem vicarii qui pro tempore fuerint unum mansum honestum, et terciam partem decimarum cujuscumque bladi decimalis ad ipsam ecclesiam spectancium una cum tota decima lane, lini, molendinorum, ortorum, et gardinorum, et omnibus aliis minutis decimis ipsius ecclesie, preterquam de terris, pratis, et rebus, et curia dominorum prioris et conventus ibidem, de quibus nichil omnino percipient vicarii supradicti. Predicti vero vicarii mortuaria tam viva quam mortua, oblaciones, et obvenciones omnimodas, cum apporto panis et denariorum sponsalium et legatis sibi relictis percipient et habe-

A.D. 1298. bunt. Dicti vero vicarii qui pro tempore fuerint statuti, postquam ab episcopo fuerint admissi, racione porcionum hujusmodi memoratis priori et conventui vel eorum procuratori in dicta ecclesia de Beytone de fidelitate prebeant corporaliter sacramentum. Per ea tamen que superius continentur statum ecclesie de Beytone quo ad jus patronatus, sepulture, baptisterii, ceterave ipsius insignia nolumus aliqualiter immutari. Set omnia et singula suprascripta concedimus et imperpetuum ordinamus firmiter observanda, reservata nobis potestate hanc nostram ordinacionem seu quamcumque partem ipsius declarandi seu interpretandi, si infuturum necessitas hoc requirat, vel obscuritas eorundem, salvisque semper eciam nobis et successoribus nostris in eadem ecclesia lege jurisdiccionis, etc. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, xix° kal. Septembris, anno Dom. M°CC°xcviij°, etc.

The costs of repairs in the hall at Earley.

Aula de Arle.

In aula de Arle de novo constructa cum omni custu sicut liquet per particulas	vjli.	xij s.	ix d. qu.
In camera clericorum		xlix s.	viij d.
In camera domini emendata ibidem		iij s.	viij d. ob.
In muro juxta aulam emendato			ij d.
Summa emendatarum domorum	ix li.	vj s.	iij d. ob. qu.

July 18.—Discharge of any claim by the crown on the see of Hereford for feudal service in Wales in 1282.

Littera domini regis de servicio facto in Wallia tempore sancti Thome, episcopi.—Edwardus, Dei gracia, etc., vicecomiti Herefordie, salutem. Quia accepimus per inquisicionem quam per te nuper fieri fecimus quod bone memorie Thomas, etc., fecit nobis servicium suum per preceptum nostrum in exercitu nostro Wallensi, anno regni nostri decimo, apud Buelt pro quinque feodis militum, videlicet, per Johannem Tregoz et Johannem Danyel, milites, pro duobus feodis militum, Thomam de la Mare, etc. (*ut supra*, p. 334), sicut per inspeccionem rotulorum marescalcie nostre de eodem exercitu nobis constat, tibi precipimus quod Ricardum, etc., de demanda quam ei facis per summonicionem scaccarii nostri pro scutagio ad opus nostrum de quinque feodis predictis de tempore

A.D. 1298. predicto pacem habere permittas. Teste J. de Cobeham apud Eborum, xviij° die Julii, anno regni nostri xxvj°, per breve de magno sigillo.

Pope Boniface modifies the constitution of Gregory which forbade the receipt of money in lieu of procurations in official visitations.

Fol. 122. Constitucio pro visitantibus et prelatis.—Bonifacius, etc. Felicis recordacionis papa Gregorius, predecessor noster, prohibuit in concilio Lugdunensi ne aliquis ob procuracionem sibi racione visitacionis debitam exigere pecuniam presumeret vel eciam recipere a volente. Verum quum rerum experiencia nos instruxerit ex hoc tam personis visitantibus quam locis et ecclesiis visitatis multis incommodorum dispendia provenire, concedimus ut patriarche, archiepiscopi, episcopi, et alii quibus ex officio competit visitare a volentibus ecclesiarum et locorum visitatorum rectoribus seu personis pecuniam licite recipere valeant, si voluerint, pro sumptibus modicis faciendis in viatico, diebus quibus visitacionis officium personaliter exercebunt, adicientes quod non liceat visitanti nisi unam procuracionem recipere una die, sive unum locum visitaverit sive plura, eciam si locus quilibet visitatur ab illo sufficienter ad procuracionem integram persolvendam, cum eidem sufficere debeat ut temporalia metat a locis personaliter visitatis pro diebus quibus eis spiritualia subministrat, cetera vero in ejusdem predicta constitucione contenta in suo volumus robore perdurare.

1299. *Jan. 5.—The bishop of Coventry and Lichfield sends the archdeacon of Salop to confer, in his name, with the bishop.*

Littera Conventrensis et Lichefeldensis episcopi.—Venerabili in Christo patri, domino Herefordensi episcopo, W., etc., Conventrensis et Lichefeldensis episcopus, salutem, etc. Ob quedam negocia specialia tam vos quam nos contingencia dilectum clericum nostrum, magistrum C., archidiaconum nostrum Salopsire, presencium portitorem, vestre reverende paternitati duximus transmittendum, in sinceris affectibus vos rogantes ut, eidem magistro in hiis que vobis ex parte nostra dicet fidem credulam absque dubietatis scrupulo adhibentes id quod vobis inde placuerit nobis significare curetis littera remissiva. Ad regimen, etc. Datum Conventrie, non. Januarii.

A.D 1299. *Feb. 3.—The bishop is unwilling to do more than recognise the obligation which the bishops generally regard as binding on them.*

Responsio ad eandem.—Reverendo, etc., W., Conventrensi et Lichefeldensi episcopo, Ricardus, etc. Auditis et intellectis que discretus vir, magister Simon de Meopham, archidiaconus Salopsire, virtute litterarum vestrarum nuper nobis exposuit, sine deliberacione majori aliud vestre reverencie modo respondere non possumus nisi quod ad ea et alia jura communia ad conprovinciales vestros et nostros episcopos spectancia tuenda seu eciam conservanda ita nos reputamus astrictos sicut ceteri prenotati racione ecclesiarum suarum se merito reputant obligatos, prout eciam domino archidiacono memorato de hiis plenius diximus oraculo vive vocis. Oramus Altissimum, etc. Datum apud Bosebury, iij° die mensis Februarii, anno Dom. M°CC°xcviij°.

1297. *Jan. 31.—Urgent appeal of French bishops to the pope to sanction ecclesiastical subsidies for the pressing needs of the defence of the realm.*

Fol. 122b. Consultacio Gallicorum.—Reverendo in Christo patri devoti sui ejusdem permissione Remensis, Senonensis, Rothomagensis, Relnensis, Laudunensis, Cathalensis, Lingonensis, Aniciensis, Ambianensis, Thornacensis, Morinensis, Silvanetensis, Parisiensis, Antisiodorensis, Oretensis, Carnotensis, Lexoviensis, Constanciensis, Dolensis, et Cenomanensis ecclesiarum ministri, cum humili sui recomendacione, felices ad vota successus. Sanctam Romanam ecclesiam fundatam firmiter super Petrum Altissimus sic erexit ut in ea mirabilem constitueret columpnam virtutibus eminentem que cunctis ecclesiis, ne concusse cujusquam adversitatis impetu vi precipitii casum ruant, oportuno providet adjutorii fulcimento. Sane plenam vos credimus habere noticiam que et qualis ecclesie Gallicane ac toti regno fuerit huc usque adicio, et qualiter ad ipsius regni impugnacionem, dispendium, et gravamen hostilis iniquitas diversis partibus exercuerit usque huc sue malignitatis impulsus. Nunc autem ubi spes inerat quod ministerio domini nostri, summi pontificis, per dominos cardinales ad has partes destinatos ab eo, qui ad hoc laboribus indefessis totis studiis totisque conatibus institerunt, guerra silere debent, adversa protervia solito durius infremuit et iniquioris turbo tempestatis irrupit. Dum enim diebus istis Parisius pro certis ecclesiarum nostre sollicitudini commissarum negociis re-

A.D. 1297. galem presenciam adissemus, ecce nobis omnibus fere presentibus Flandrensis comitis ad eundem dominum nostrum regem nuncii venerunt, et littere nunciantes quod comes ipse, ab omni vinculo quo dicioni regie obligatus fuerat vel subjectus auctoritate propria se absolvens, pro absoluto se tenebat. Et sicut crebris rumoribus, quos et fidedignorum confirmat assercio, supervenit, idem comes, qui, preter fidelitatis debitum quo prefato domino regi tenebatur astrictus, in presenti guerra fideliter sibi servire juraverat, cum inimicis Alemanie et Anglie regnis dum ad prosecucionem tractatus pacis, quem pro Romane ecclesie reverencia predictus dominus noster rex benignius admittebat, venire se fingerent, machinacionibus prolocutis et consideracionibus initis, ad recolligendum in terra sua, que in regni limitibus et quasi in faucibus hostium constituta dinoscitur, inimicos qui sanguinem nostrum unanimiter siciunt et ad depopulacionem et finale excidium ecclesiarum et regni totis conatibus moliuntur, et ad nocendum eciam si valeat per ipsum diversos facere bellicos apparatus; propter quod rex ipse suique principes et barones qui inter presentes ibidem aderant nos et alias regni ecclesiasticas personas constantes requisierunt instanter ut sibi circa defensionem tam necessariam et communem nos et tota ipsius regni ecclesia assisteremus auxiliis oportunis. Nos itaque in hujusmodi freto tempestatis expositi advertentes nobis non solum ecclesiarum et rerum ac eciam personarum sic in janues instare pericula, quasi jam vibrari super capita propria gladios denudatos, vias exquirere atque modos quibus nobis adversus frementes insultus regali providencia, sine qua inpossibile est negocia dirigi, defensionis oportune remedia preparentur. Et licet constitucionis, quam dominus noster pro ecclesiastica edixit libertate, non fuerit, sicut a pluribus fertur, intencio circa tam juste defensionis nostre presidium, presertim in tam arte necessitatis articulo ubi timor improvisus subitus et communis intervenit, inhibere quominus nos ceterique prelati et persone ecclesiastice regni ejusdem domino nostro regi pro hujusmodi communis defensionis suffragio, in qua proprium versatur interesse cujuslibet, juxta nostrarum modulum facultatum oportunam subvencionem, sicut et divina et humana permittere jura videntur, impendere debeamus, precipue cum ecclesia Gallicana temporalium dicti regni non modicam partem optineat, que miserabili ruine exponitur nisi defensionis valide presidio salubriter occurratur, ad tollendum omnis dubitacionis scrupulum cupientes de intencione et bene-

A.D. 1297. placito memorati domini nostri effici cerciores, sibi duximus humiliter supplicandum ut sua benignitate procedat quod nos et tota ecclesia regni dicti, absque transgressione constitucionis ejusdem et sine indignacionis offensa, ipsi domino regi pro tam juste, tam utilis, et tam necessarie nostre defensionis subsidio subvencionem congruam, prout ceteris regni prelatis videbitur, facere valeamus, nobisque super hiis apostolicis litteris suam insinuet voluntatem. Quapropter paternitati vestre votis humillimis supplicamus quatinus apud eundem dominum nostrum velitis efficaciter interponere partes vestras, et votis nostris et supplicacionibus non minus celeriter quam misericorditer condescendat, nosque habeat
Fol. 123. vestra benignitas excusatos quod tales cursores et simplices nuncios ad vestram et dicti domini presenciam destinare presumpsimus, cum notabiles persone ecclesiastice ita celeriter, sicut tante exigit necessitatis instancia, accedere vel redire non possent, cum eciam verisimiliter terreamur ne cursores quamcumque celeres et experti competenti tempore valeant rediisse; moveant vos, pie pater, ad compassionis affectum circa tantas et tam iniquas molestias, pressuras, et angustias ecclesiarum et regni zelus justicie, paterne pietatis officium, et antique devocionis ac reverencie specialis affectus, quam ad sanctam Romanam ecclesiam reges Francie et regnicole semper hactenus habuerunt, qui in prefato domino uostro rege sic ferventer effervet ut contra predicte constitucionis edictum, quamcumque quorundam stimulacionibus stimulatus, nichil omnino permiserit hactenus attemptari, licet frequenter ejus auribus inculcetur quod inclitus rex et multi principes, nostri regis emuli, prefatam constitucionem in aliquo non observent, credimus enim firmiter quod alii prelati personeque majores ecclesiastice dicti regni, si fuissent Parisius nunc presentes, super premissis vestram dominacionem nobiscum devocione simili supplicassent. Set ipsos propter hoc congregari vel ad eos mitti more periculum non permisit. Clementissime pater, predicta pericula ad hujusmodi acceleracionem negocii vos inducant, et specialiter metus probabilis quem timemus quod regni laicos urgebit necessitas, et utinam voluntas aliquos non incitet, ecclesiarum regni bona diripere nisi cum ipsis defensioni regni dicti continue insistamus in personis, prout tamen licitum fuerit, et in ecclesiarum facultatibus defensionis ejusdem onera subeundo. Feliciter in Domino valeatis. Datum Parisius, ij° kal. Februarii, anno Dom. M°CC° nonagesimo sexto.

A.D. 1297. *Feb. 28.—The pope in reply expresses his fervent sympathy for the danger which menaced France, and assents to the request of the bishops, but desires to be informed of the details of their action.*

Responsio pape ad dictam litteram.—Bonifacius, etc., venerabilibus fratribus, Remensi, etc., *ut supra*, salutem, etc. Coram illo fatemur qui scrutator est cordium et cognitor secretorum quod, licet totius Christiane religionis cura et universalis ecclesie tutela mentis nostre arcana sollicitent, nostrosque occupent cogitatus, inclytum tamen regnum Francie et ejus Christianissimum principem, ecclesias, et ecclesiasticas personas, incolasque catholicos, quibus ab ipso nostre primordio juventutis, si nobis veri testimonii non negetur auxilium, quadam speciali cura patenti nos affeccione constrinximus, eorumque continenciam status tam prosperi quam adversi tanto fervencius et efficacius nostra complectuntur intrinseca, incitant studia, et corporeos ac mentales sensus distrahunt, turbant, et placant, prout rerum et temporum qualitate suggeritur, quanto ex hiis et quia in hiis Romana nostra ecclesia plus quam in ceteris devocionis et reverencie adinvenire plenitudinem consuevit, nostris carius et frequencius sine ulla intermissione quasi temporaneis obtutibus presentantur. Quapropter si eadem regnum, ecclesiasticas personas et incolas, prout modernis temporibus experiencia docuit, et nuperrime nobis vestrarum reseravit in unum conveniens scribendi commercium series litterarum, adversi contingat condicio temporis, exteriores inquietaverunt et perturbant impulsus, ac eciam intestini discriminis, quos et dolendum gravius subversione eorum comminetur eversio, illo jam immittente illic incitamenta dissidii, comite videlicet Flandrensi, qui exterioribus perturbacionibus sperabatur adesse repagulum, et ipso regno, ecclesiasticis personis et incolis, velud de principalioribus membris unum magnum auxilii fulcimentum; nostra ex hoc amaritantur intrinseca, gravis doloris concussione torquemur, et in amara suspiria commovemur, regi, regno, ecclesiis, clero compacientes et populo affeccione paterna. O divina clemencia, que celestia pariter et terrena irrefragabiliter sub tua potestate concludis, constringe tantarum fremitus tempestatum, coherce habenas humani generis inimici, arere sata ejus semina jube que totum fere populum tuum spinis et tribulis concusserunt. O pietatis auctor et salutis amator, compatere humane fragilitati misericors et Christicolarum tuorum illumina sensus, dirige actus et opera in viam salutis et pacis

A.D. 1297. ut reducantur a devio, ne irreparabili subversione confratres in hujus mundi navicula naufragent fluctuante. Super eo autem quod vos gravia vobis et universis ecclesiasticis personis dicti regni non solum rerum set eciam personarum ex hiis instare Fol. 123b. pericula formidanda [timetis], vias exquirentes et modos quibus et eisdem causis et personis adversus frementes insultus regalis providencia, sine qua impossibile tenetis negocia dirigi, defensionis optima remedia preparentur, nobis per easdem litteras supplicastis ut karissimo filio nostro, Philippo, regi Francie illustri, pro hujusmodi defensionis suffragio, in qua proprium versatur interesse cujuslibet, impendendi subvencionem congruam, absque transgressione constitucionis nostre super hoc edite, vobis et universis ecclesiis dicti regni licenciam concedere dignaremur, vestram providenciam commendamus. Licet enim constitucionem illam ediderimus pro ecclesiastica libertate non tamen fuit nostre mentis intencio ipsi regi, aliisve principibus secularibus in tam arcte necessitatis articulo, precipue ubi ab extrinsecis injusta timetur invasio, et ab intrinsecis ejusdem regni subversio formidatur, ac eciam prelatorum, ecclesiarum, et personarum ecclesiasticarum evidens periculum iminet, viam subvencionis excludi quominus ipsi prelati, ecclesie, et ecclesiastice persone libero arbitrio atque sponte de nostra licencia pro communis defensionis auxilio, in quo proprium interesse cujuslibet conspicitur, principibus ac sibi ipsis provideant, juxta suarum modulum facultatum. Et sicut alias dicto regi ac nonnullis aliis regni sui tam litterarie quam per nuncios expressisse meminimus, si, quod Deus avertat, ipsum in necessitate tam gravi et tam importabili conspiceremus expositum quod exterioribus egere subsidiis nosceretur, non solum de bonis ecclesiasticis dicti sui regni sibi ea prestare vellemus, quin immo ecclesie Romane res, possessiones, ac bona, et personam nostram eciam exponeremus pro suorum conservacione jurium ejusque necessitatibus sublevandis, in quantum secundum Deum et ipsius honor ecclesie pateretur. Vestris itaque in hac vice supplicacionibus annuentes, presencium auctoritate concedimus ut, si casus communis et evidens necessitas imineat, ut scripsistis, ac idem rex vestram et aliorum prelatorum ecclesiarum et personarum ac bonorum ecclesiasticorum, sicut et ceterarum personarum, locorum, et bonorum dicti sui regni, voluerit defensionem assumere, et assumat ac efficaciter prosequatur, expedire videritis, liceat vobis et eisdem prelatis et personis ecclesiasticis, absque metu con-

A.D. 1297. stitucionis nostre predicte, ipsi regi pro hujusmodi vestre ac ipsorum regis, regni, intrinsece defensionis subsidio congruam subvencionem, prout vobis et ceteris prelatis regni prefati seu majori parti vestrum et ipsorum videbitur, voluntariam, liberalem, et liberam, non coactam, absque omni concussione, exaccione temporali vel laicali exigenda, hac vice prefata nostra licencia impertiri, eamque similiter regi liceat recipere memorato. Volumus autem quod, si subvencionem hujusmodi prestari contingat, formam et modum et quantitates eciam, ac quicquid super hoc factum extiterit, nobis per vestras litteras seriosius intimare curetis, ut quam discrete vel indiscrete, moderate vel immoderate, premissa processerint, et si acceptacionem vel moderacionem exegerint, clarius videamus. Scire quoque vos volumus nostre intencionis existere quod sine iterata licencia hujusmodi subvencio annualem terminum non excedat. Datum Rome, apud sanctum Petrum, ij° kal. Marcii, pontificatus nostri anno tercio.

1299. *Feb. 6.—William Mortimer and John de Lacy render account of the estates of Hugh, Robert, and Jocosa Mortimer, as their executors, and have quittance of all claims upon them.*

Dominus W. de Mortuomari.—Memorandum quod, vj° die mensis Februarii, anno Dom. M°CC°xcviij°, concessit dominus domino Willelmo de Mortuomari suas patentes litteras triplicatas, absolutorias de administracione bonorum domini Hugonis de Mortuomari, domini Roberti de Mortuomari, quondam domini de Castro Ricardi, et domine Jocose de eodem, quorum testamentorum idem dominus Willelmus fuerat executor juxta formam que immediate sequitur et tenorem :—Universis, etc., Ricardus, etc. Attendentes racionabiliter quam sit pium et meritorium apud Deum veritati testimonium perhibere, universitati vestre innotescimus per presentes quod, cum dominus Willelmus de Mortuomari, canonicus Herefordensis, et magister Johannes de Lacy, rector de Froma Castri, nostre diocesis, executores nobilis viri, domini Roberti de Mortuomari, quondam domini Castri Ricardi, coram officiali nostro legitime et peremptorie fuissent vocati Herefordie ad diem Veneris proximum post festum sancti Ethelberti, regis et martiris, anno Dom. M°CC°xcviij°, ad reddendum compotum de bonis defuncti predicti que ad manus ipsorum pervenerant, et ipsi comparuissent legitime coram ipso, exhibitisque testamento et inventario dicti defuncti, et prestito prius ab eisdem juramento, etc., compotum fideliter

A.D. 1299. reddiderunt, per quod apparuit evidenter quod predicti executores omnia bona et singula defuncti secundum voluntatem suam ultimam fideliter expendiderant, ita quod tempore compoti redditi et finiti nichil de bonis dicti testatoris in manibus dominorum executorum remansit, apparuit manifeste qnod de bonis suis pro-
Fol. 124. priis ipsi executores exsolverant iiij^{xx}xii libras sterlingorum debitas diversis creditoribus ipsius defuncti, in quibus dominus Willelmus de Mortuomari se obligavit pro dicto defuncto ultra summam bonorum que ad manus domini Willelmi et magistri Johannis predictorum de bonis sepedicti defuncti pervenerant, propter quod nos dominum Willelmum et magistrum Johannem ab onere execucionis superius memorate et a nomine executorio, exigente justicia, absolvimus per presentes, etc. Datum apud Bosebury, vj° die mensis Februarii, anno Dom. M°CC°xcviij°.

Return made to the bishop of the collegiate churches in the diocese.

Ista sunt nomina ecclesiarum collegiatarum in civitate et diocesi Herefordensibus constitutarum prout alias dominus scribi fecit per litteras suas patentes.

Major ecclesia Herefordensis
Prioratus sancti Guthlaci, Herefordie
Abbacia de Wygemore
Prioratus de Wenlok, Cluniacensis ordinis
Prioratus Leominstrie
Prioratus de Chyrebury
Prioratus de Wormele
Abbacia de Dore, Cisterciensis ordinis
Abbacia de Flaxele do.
Moniales de Acornebury
Moniales de Lingebrok

Ecclesie religiose non tamen collegiate
Prioratus de Clifford, Cluniacensis
Prioratus de Kilpek
Prioratus de Newent
Prioratus de Bromfeld
Prioratus de Alberbury, Grandimontensis
Procurator abbatis et conventus de Lyra
Item domus sua de Acle Lyre

A.D. 1299. Ista sunt nomina exemptorum

Abbas de Dora et conventus, Cisterciensis ordinis
Abbas de Flaxeleye et ejusdem loci conventus
Prior de Wenlak do.
Prior de Alberbury do.
Prior de Clifford et ejus collegium

Preterea sciendum est quod abbas de Lyra, Ebroicensis diocesis in Normannia, et ejus conventus habent plures ecclesias parochiales et appropriatas in diocesi Herefordensi et unum procuratorem cum unico socio monacho qui ipsas custodit, set nullam domum nec ecclesiam conventualem seu collegiatam in Herefordensi diocesi habent. Item similiter abbas et conventus de Cormeliis, Lexoviensis diocesis in Normannia, habent plures ecclesias parochiales et appropriatas in diocesi Herefordensi, et unum ballivum monachum cum uno socio monacho qui prior vulgariter nuncupatur.

Grant of a messuage in Bromyard to Stephen junior, of Bromyard.

Carta pro Stephano, juniore.—Sciant presentes et futuri quod nos Ricardus, etc., dedimus, etc., Stephano, dicto juniori, de Bromyard, pro homagio et servicio suo, et centum solidis argenti quos nobis dedit pre manibus, illud mesuagium et illam terram, etc., que aliquando fuerunt Johannis filii Lovel, que quidem nobis accidebant per mortem ejusdem Johannis, in manerio nostro de Bromyard, habendum et tenendum, etc. Reddendo inde annuatim et faciendo, etc., redditus, sectas, et servicia inde debita et consueta. Et nos, etc., warantizabimus. In cujus, etc. Hiis testibus, Roberto de Furchis; Ricardo de Colcumbe; Philippo de Clyntone; Reginaldo le Scodyare; Waltero de Walecroft; Roberto le Mercer; et aliis.

Mar. 9.—Appeal to the king to instruct the sheriff to remove from Turnastone church the armed force which interferes with the bishop and rector in the discharge of their duties.

Fol. 124b. Littera pro vi armata amovenda.—Excellentissimo principi, etc., Ricardus, etc. Quia plures laici armati ad instanciam Rogeri Devereys et filiorum ipsius ac Ricardi Daneseye ita occupant ecclesiam seu capellam de Thornestone et capellam sancti Leonardi, nostre diocesis, ac domos rectorie ipsarum in comitatu Herefordie,

A.D. 1299. quod nec nos nec rectorem ipsarum capellarum permittunt ea exequi que ex officio nobis incumbunt in eisdem, in prejudicium juris diocesani et ecclesiastice libertatis, minas eciam graves multipliciter inferendo, vestre excellencie humiliter supplicamus quatinus, ob Dei reverenciam in cujus contemptum hoc faciunt, vicecomiti Herefordie velitis precipere quod inde sic amoveat totam hujusmodi vim armatam seu laicam potestatem ut per vestre pietatis clemenciam ecclesia Dei cum suis ministris gaudeat omni pace et ecclesiastica libertate. Oramus Altissimum, etc. Datum apud Bosebury, ix° die mensis Marcii, anno Dom. M°CC°xcviij°.

May 1.—Appeal to the pope to canonize Cantilupe.[1]

ULTIMA LITTERA MISSA PRO CANONIZACIONE SANCTI THOME.

1298. *Mar. 12.—Slight changes in the terms of the agreement between the prior and convent of Newent and the rector of Ross as to tithes of Kingston in Ross (see above, p. 239).*

Fol. 125. COMPOSICIO INTER DOMINUM J. DE KEMESEYE, ET PRIOREM DE NEWENT.—Memorandum quod iiij° id. Marcii, anno Dom. M°CC°xcvij°, apud Newent in aula dominorum abbatis et conventus de Lyra, Ebroicensis diocesis, presentibus tunc ibidem domino Ricardo, episcopo, magistris Willelmo de Kingscote, Pretro Silol, Gilberto de Dudeford, Guillermo de . . . ,[2] monacho de Lira, dominis Willelmo de Mortone, rectore ecclesie de Hoptone Wafre, Stephano de Tanetho, rectore ecclesie de Tuggeford, Hamone de Sandwyco, et aliis, frater Simon de Gopilers, prior seu ballivus de Newent, dominorum abbatis et conventus de Lira generalis in Anglia procurator, ex parte una, et dominus Johannes de Kemeseye, presbyter, rector ecclesie parochialis de Ros, ex altera, quo ad omnes decimas tam majores quam minores quas idem dominus Johannes nomine ecclesie sue petiit, in manerio eorundem religiosorum apud Kyngestone existente, infra limites parochie de Ros predicte, amicabiliter concordati, secundum formas composicionis dudum facte inter fratrem Simonem, procuratorem predictum, et dominum Johannem de Shelvinge, proximum predecessorem domini Johannis de Kemeseye, prout patet in registro presenti retro in septimo quarterno, eo mutato quod ubi Johannes de Shelvinge secundum illam composicionem a dicto fratre Simone recepit annuatim

1—A repetition of that on p. 234.

2—Surname omitted.

A.D. 1298. xi s. viij d. dominus Johannes de Kemeseye, quia multum expendit jus suum in premissis decimis exigendo, percipiet annuatim xiii s. iiij d., et erit terminus solucionis premisse pecunie in annunciacione dominica, videlicet viij° kal. Aprilis, anno Dom. M°CC°xcviij° intrante.

1299. *Aug. 16.—Appeal to the king that John le Berner, clerk, who had been forcibly dragged from a church of the Augustinian friars at Ludlow, may be replaced in the church by the sheriff.*

Fol. 125b. Littera regi directa pro villa de Lodelawe.—Excellentissimo principi, etc., Ricardus, etc. Vestre excellencie, si placet, non absque magno cordis dolore referimus quod, cum Johannes le Berner, clericus, metu mortis nuper ad ecclesiam fratrum ordinis sancti Augustini juxta Lodelawe confugisset ut ibi per ecclesiasticam libertatem et emunitatem posset salvari, homines de Lodelawe persequentes eundem, emunitatem ecclesie infringentes, ipsum clericum violenter ab ipsa ecclesia extraxerunt, et multas injurias inferentes eidem ipsum in villa de Lodelawe vinclis horribiliter manciparunt, et postmodum coronario patrie liberarunt, ita quod jam missus est inde ad Salopiam ubi in castro tenetur in vinclis extra nostram diocesim contra ecclesiasticam libertatem. Quare vestre pie excellencie humillime supplicamus quatinus, ob Dei summi et sue ecclesie reverenciam, per breve vestrum velitis precipere vicecomiti Salopie quod ipse clericum memoratum restituat ecclesie de qua fuit violenter, ut premittitur, extractus, ut libertas ecclesie jam sic lesa per vestre regie dignitatis clemenciam restauretur. Oramus Altissimum, etc. Datum apud Bosebury, xvi° die mensis Augusti, anno Dom., M°CC°xcix°.

Request to the chancellor to support the appeal to the king.

Domino cancellario regis pro eisdem.—Venerabili viro et amico, si placet, J. de Langtone, cancellario illustrissimi regis Anglie, Ricardus, etc. De vestre pietatis clemencia quam sepius sumus experti fiduciam assumentes affectuosissime vos rogamus quatinus inspectis litteris presentibus, quas domino regi mittimus per presencium portitorem, pro quodam negocio quod nos, immo verius ecclesiam totam contingit, apud dominum regem amore altissimi Dei sic velitis instare ut remedium quod petimus dignetur apponere jam lese in nostra diocesi ecclesiastice libertati; factum autem

A.D. 1299. ipsum licet enorme quod causa extitit lesionis fecimus presentibus intercludi, et, ut spero, in Domino feliciter valeatis. Datum ut prius.

July 29.—Conciliatory letter of the bishop to Edmund Mortimer respecting some complaints of his tenants of the action of the bishop's servants.

Prima littera domino E. de Mortuomari directa.—Nobili viro, etc., domino E. de Mortuomari, Ricardus, etc. Jam per prudenciam vestram circumspectam premuniti de quibusdam excessibus nostris ministris ecclesiasticis impositis, de quibus alias nichil audivimus, novit Deus, nec adhuc scimus pro certo utrum hujusmodi vobis suggesta veritate nitantur an ab emulis sint excessus conficti, vestre discrecionis amiciciam affectuose rogamus quatinus pro suggestis hujusmodi memoratis vel aliis non moveatur cor vestrum, neque credatis quod de voluntate nostra vel consensu processerit gravamen injustum quodcumque subditis vestris illatum, vel aliquod novum gravamen per nos in nostram diocesim fuerit introductum in prejudicium vestrorum hujusmodi subditorum; verum quia nemini facit injuriam qui utitur jure suo, si nos et nostri ministri jure illo utantur in cujus possessione invenimus episcopum ecclesie Herefordensis per tempora multorum predecessorum meorum, miramur si vestri subditi de exercicio talis juris vestre reverencie conqueruntur, presertim cum ipsos sepius personaliter visitantes, semper parati fuerimus omnibus querelantibus totis nostris viribus exhibere justicie complementum. Et nunc, occasione verborum que amici nostri et vestri audierunt a vobis satis curialiter vestri gracia eis dictorum, proponimus de excessibus seu gravaminibus, si qui sint, per nostros ministros subditis vestris illatis injuste, quamcicius comode potuerimus, inquisicionem facere diligentem. Et si quid invenerimus corrigendum libenti animo corrigemus quantum secundum Deum et justiciam facere potuerimus in hac parte. Et speramus in Domino quod vos audietis in brevi, quod taliter corrigentur si reperiantur errata, quod vestri subditi, quos diligimus, ut tenemur, in visceribus sanctissime caritatis, de cetero non habebunt justam materiam conquerendi, prout discretus vir, dominus archidiaconus Herefordensis vobis novit, si placet, plenius intimare in hiis et in aliis velle nostrum; cujus dictis credentes nobis super premissis velitis mandare quod vestre placuerit voluntati. Et si vestre amicicie placeat quod nos per-

A.D 1299. sonaliter super istis tractemus vobiscum nobis per eundem significare velitis quando et ubi volueritis quod vestre amicicie, de qua semper confidimus, non obstantibus verbis aliquibus que referuntur a quibusdam personis levibus, occurramus. Et quod nobis mandabitis laborabimus pro viribus adimplere. Et revera ad vos nuper ad Herefordiam venissemus pro negocio memorato si hoc nostri corporis debilitas permisisset. Oramus Altissimum, etc. Datum apud Bosebury, iiij° kal. Augusti, anno predicto.

Aug. 9.—A second letter to E. Mortimer.

Secunda littera directa eidem.—Nobili viro, etc., E. de Mortuomari, Ricardus, etc. Ad ea que nuper vidimus contineri in quadam cedula nobis ex parte vestra portata sic vestre discrecionis amicicie respondemus quod consistoria que jure diocesano in nostra diocesi tenebuntur in posterum in locis talibus, auctore Domino, tenebuntur quod nullum exinde fiet prejudicium juri seu antique et prescripte possessioni nostre ecclesie Herefordensis, nec gravamen aliquod injustum inferetur exinde clero vel populo nostre diocesis memorate, quinimmo si invenire possimus per inquisicionem legitimam vestros subditos per nostros ministros gravatos in aliquo minus juste omnia faciemus, quamcicius comode potuerimus,
Fol. 126. emendari. Nec credi fas est, salva pace illius qui scripsit cedulam prenotatam, quod vir tante sapiencie et auctoritatis sicut fuit bone memorie dominus J., Cantuariensis, archiepiscopus, qui semper secum habuit in utroque jure copiam peritorum, aliquid ordinaverit vel statuerit de consistoriis memoratis contra canonicas sancciones. In quibus sancitum est quod vacante sede pontificali quacumque nichil debeat innovari aliqua racione, cum non sit qui jura pontificalia possit tueri vel pro hiis cuicumque judici respondere. Non est igitur necesse, si placet, quod de exercicio juris nostri predicti amodo sitis solliciti donec inde aliquid videritis vel audieritis in futurum, quia revera taliter intendimus de premissis disponere sicut crediderimus Deo altissimo et clero et populo nostre diocesis racionabiliter complacere, ita quod nec opus erit occasione hujusmodi negocii convocacionem cleri nostri facere generalem propter plures legitimas raciones. Intendimus tamen ob reverenciam vestri de premissis omnibus et singulis cum capitulo nostro Herefordensi in crastino sancti Michaelis proximo venturi tractare, quia tunc convenient omnes canonici, precipue residentes,

A.D. 1299. juxta consuetudinem suam antiquam, et de consilio eciam ipsorum si que fuerint errata corrigi faciemus. Et per ipsos scire poterimus tunc ibidem si dominus archiepiscopus supradictus ordinacionem quamcumque fecerit, quod non credimus, super negocio memorato, per quam jus et possessio prenotata debeant immutari, quibus eciam usus est toto suo tempore dominus Thomas, episcopus, noster proximus predecessor, et plures alii ante ipsum. Vestram eciam prudenciam credimus non latere quod sine gravi periculo non possumus jura et consuetudines pertinentes ad Herefordensem episcopum ab antiquo, in quarum possessione Herefordensem episcopatum invenimus, relinquere, qui forcius obligamur hujusmodi, relicta vel perdita si fuerint, totis viribus restaurare seu ad statum debitum revocare. Tamen eciam tractare poterimus cum eisdem si occasione negocii antedicti illuc clerum nostre diocesis oporteat convocare, quod per Dei graciam non erit necesse. Ceterum rectorem ecclesie de Penecumbe et alios qui dicuntur clandestinum matrimonium de quo scitis in nostra diocesi celebrasse contra canonicas sancciones, vel suum assensum tali matrimonio prebuisse, citari fecimus ad comparendum coram nobis vel officiali nostro Herefordie die Sabbati proximo preterita, et exinde ordinabitur contra ipsos processus, prout justicia suadebit, ne tam gravis presumpcio remaneat impunita in scandalum plurimorum. Utinam inperpetuum optime valeatis. Datum apud Bosebury in vigilia sancti Laurencii, martiris, anno Dom. M°CC°xcix°.

Sept. 23.—Appointment of Ralph de la Lea as proctor at the Roman court at a salary of two marks yearly.

Procurator missus ad curiam Romanam.—Memorandum quod ix° kal. Octobris, anno supradicto, apud Bosebury convenit dominus cum magistro Radulfo de la Lea pro duabus marcis sibi annis singulis persolvendis ut idem magister Radulfus in Romana curia pro domino procuratoris gerat officium.

Oct. 1.—Commission to the two archdeacons and the chancellor to visit the abbot and convent of Wigmore.

Commissio domini.—Ricardus, etc., discretis viris, etc., archidiaconis Herefordie et Salopsire ac cancellario in nostra ecclesia Herefordensi salutem, etc. Ad visitandum religiosos viros, ab-

A.D. 1299. batem et conventum de Wygemore, et ad inquirendum ibidem de hiis que ad morum reformacionem pertinent, et correccionem excessuum eorundem, si necesse fuerit, faciendam, hac instanti die dominica, videlicet iiij nonis Octobris, vobis tenore presencium committimus, etc. Datum apud Sugwas kal. Octobris anno Dom. M°CC°xcix°.

Oct. 13.—The abbot and convent of Wigmore refer matters in dispute between them unreservedly to the decision of the bishop.

Fol. 126b. Noverint omnes, etc., quod cum inter dominum Johannem de Wyttone, Dei gracia abbatem de Wygemore, ex parte una, et ejusdem loci conventum ex altera, super reformacione et correccione status dicti abbatis et domus predicte et aliis articulis dictam domum tangentibus, coram nobis Ricardo, etc., orta esset materia questionis, tandem dicte partes de earum communi consensu expresso se ordinacioni nostre et decreto nostro super omnibus et singulis dictas reformacionem et correccionem tangentibus pure, etc., submiserunt, etc. In cujus rei, etc., Datum in capitulo monasterii de Wygemore, xiij° die Octobris, anno Dom. M°CC°xcix°.

Ordinance of the bishop limiting the powers of the abbot by the appointment of a board of six councillors to decide all questions of administration in concert with him.

Acta in capitulo monasterii de Wygemore, xiii° die Octobris, anno Dom. M°CC°xcix°, coram nobis Ricardo, etc., in causa, controversia, seu negocio que vel quod inter fratrem Johannem de Wyttone, abbatem dicti monasterii, ex parte una, et priorem et majorem partem conventus loci ejusdem super reformacione, correccione status dicti abbatis, et statum sue administracionis tangentibus vertebatur, ex altera, videlicet cum dictum negocium prius coram nostris commissariis et deinde coram nobis esset aliquamdiu agitatum, et tandem partes predicte in dicto negocio se nostre ordinacioni sponte, etc., submiserunt, nosque labores voluntarios affectantes ut subditis nostris preparemus quietem, in nos submissiones predictarum parcium quas in scriptis redactas et sigillis suis munitas eedem partes nobis tradiderunt suscepimus, et ad ordinacionis actum procedimus in hunc modum:—In Dei nomine, Amen. Cupientes religionis pulchritudinem, que per mansuetudinem, humilitatem, caritatem, et tranquillitatem nutritur, in

A.D. 1299. monasterio de Wygemore dirigere pro dicti abbatis et fratrum suorum quiete et dicti monasteri utilitate ordinamus, etc., quod dictus Johannes in posterum abbas permaneat, et prerogativas et reverencias dignitati hujusmodi debitas habeat et optineat, sicut antea. In administracione tamen spiritualium et temporalium priorem, suppriorem, fratres Johannem de Gorlestone, Johannem de Persore seniorem, Thomam de Evesham, et Walterum de Lodelawe seniorem, canonicos dicti monasterii, coadjutores et consiliarios adjungimus eidem abbati, ita quod iidem consiliarii consilium fratris Ade, quondam abbatis, cum necesse fuerit, requirant, et tunc demum in administrandis majoribus monasterii sui negociis abbati suo assistant, videlicet in preficiendis et amovendis obedienciariis et ballivis, tam in abbathia quam extra, in alienacionibus rerum faciendis, in bladis triturandis, in firmis tradendis, compotis audiendis et certandis, corrodiis concedendis, sumptibus et expensis magnis faciendis, sine quorum consilio et assensu nolumus quod in premissis idem abbas quicquam attemptet seu per alios faciat attemptari. Et si de dictis sex consiliariis aliquis in fata decesserit per dictos consiliarios superstites alius fidedignus de conventu subrogetur in loco defuncti. Ut autem hec ordinacio nostra inviolabiliter observetur volumus, etc., quod predictus abbas, si unquam contra predictam ordinacionem nostram venerit ullo modo, sue dignitati seu officio cedat et renunciet absque quoquam cavillacionis et dilacionis obstaculo opponendo, et sit ipso facto privatus, et ipsum ex nunc prout ex tunc in hiis scriptis sentencialiter privamus. Super violacione autem dicte ordinacionis nostre facienda per dominum abbatem, quod absit, stabimus deposicioni sex consiliariorum juratorum, nec in hac parte probacionem aliquam requiremus. Ordinamus eciam ut inter eosdem abbatem et conventum de cetero pax, tranquillitas, et concordia, amor, et vera caritas vigeat in futurum, omnimodo rancore et odio et personali persecucione cujuslibet de conventu, occasione controversie inter eosdem prehabite, cessantibus in hac parte.

Hanc quidem ordinacionem nostram prefatus abbas per se et dictus prior per se, majore parte conventus sibi adherente, tactis sacrosantis se observaturos jurarunt et sigilla sua, etc. Datum et actum die, loco, et anno supra dictis.

A.D. 1299. *Oct. 26.—Resignation of the prior of Chirbury on the grounds of age and illness.*

Reverendo in Christo patri, Ricardo, etc., Adam, prior de Cherebury, etc. Senio jam confractus et adversa valitudine corporali incurabili molestatus, regimini prioratus predicti intendere non sufficiens, quicquid michi racione prioratus predicti juris, oneris, vel honoris michi competit vel competere poterit in futurum totum pure, etc., in venerabiles manus vestras tenore presencium litterarum resigno, vobis humiliter supplicando quatinus me ab hujusmodi regimine et ipsius onere et honore absolvere dignemini intuitu caritatis. In cujus, etc. Datum in capitulo nostro apud Cherebury, vij° kal. Novembris, anno Dom. M°CC°xcix°.

Fol. 127. *Oct. 27.—The bishop excuses himself to the archbishop for his absence at the consecration of the bishop of Norwich at Canterbury on the Sunday following St. Martin's day.*

Nov. 25.—The bishop reports to the king his confirmation of the election of Roger de Rormerton, as prior of Chirbury, and asks that the temporalities may be restored.

Littera domino regi directa pro temporalibus ecclesie de Chirebury.—Excellentissimo principi, etc., Ricardus, etc. Vestra noverit regia celsitudo quod nos eleccionem nuper factam in ecclesia conventuali de Chirebury, nostre diocesis, de discreto viro, Rogero de Rormertone, canonico ejusdem ecclesie, viro utique conversacionis honeste ac sufficienter eciam litterato, in spiritualibus et temporalibus circumspecto, in priorem ipsius ecclesie, cujus eleccioni priusquam presentaretur nobis assensum regalis clemencie prebuistis, prout in vestris patentibus litteris vidimus contineri, presentatam nobis ex parte supprioris et capituli loci ejusdem, per examinacionem diligentem invenimus per omnia rite et canonice celebratam, ipsamque confirmavimus et sibi curam spiritualium prioratus ecclesie supradicte commisimus justicia exigente. Et ideo vestre excellencie regie supplicamus quatinus sibi prioratus illius temporalia concedatis ut exinde, favente Deo, alia fieri valeant que ad negocium eleccionis et confirmacionis pertinent memoratum. In cujus, etc. Datum apud Chirebury, xxv° die mensis Novembris, anno Dom. M°CC°xcix°.

A.D. 1300. *Mar. 27.—The bishop intercedes with the commissary of the papal nuncio in behalf of the prioress and nuns of Lingbrook, and by his authority remits the procurations due from them.*

Fol. 127b. Impetracio domini facta pro dominabus de Lingebroke.—Tenore presencium pateat universis, quod nos Ricardus, etc., litteras discreti viri, magistri Johannis Bonithi de Senis, commissarii venerabilis viri, magistri Giffredi de Vezano, apostolice sedis nuncii, nuper recepimus tenorem qui nunc sequitur continentes:—Reverendo, etc., Ricardo, etc., Johannes Bonithus, etc. Receptis litteris vestris et intellecta paupertate domus seu monialium priorisse et conventus de Lingebroke, vestre diocesis, paternitati vestre in relaxando eisdem procuraciones ejusdem magistri Giffredi in totum vel in partem, et in absolvendo easdem et sentencias per vos latas relaxando, committimus vices nostras, ut cum eisdem agere velitis prout consciencia vestra dictabit. Datum Londoniis, vj° die mensis Marcii, anno Dom. M°CC°xcix°. Quarum auctoritate dilectas in Christo priorissam et conventum de Lingebroke, etc., a sentenciis excommunicacionis et suspensionis latis in personas earum in forma juris absolvimus, et interdictum in monasterium et ceteras ecclesias earundem interpositum, occasione procuracionum hujusmodi per ipsas non solutarum hactenus, relaxamus, considerataque magna paupertate earundem, memoratas procuraciones ab ipsis exactas auctoritate nobis commissa in totum remittimus, id sana consciencia fieri suadente. In cujus, etc. Datum apud Sugwas, vj° kal. Aprilis, anno Dom. M°CC°xcix°.

1281. *May 18.—Inspeximus by the archbishop of Canterbury of a bull of Alexander IV in 1257, in favour of the friars.*

Fol. 128. Privilegium fratrum minorum.—Universis, etc., R., permissione divina Londoniensis episcopus, salutem in Domino sempiternam. Noveritis nos inspexisse, vidisse, et diligenter legisse quasdam litteras felicis recordacionis domini Alexandri, pape quarti, cum bulla plumbea, non cancellatas, etc., continencie infrascripte:—Alexander, episcopus, etc., venerabilibus fratribus, patriarchis, archiepiscopis, et episcopis, ad quos littere iste pervenerint, salutem, etc. Non sine multa cordis amaritudine animique turbacione audivimus quod nonnulli magistri et doctores ac alii acuentes ut gladium linguas suas et venenum aspidis gerentes sub labiis ad infamiam, gravamen, et dispendium innocentium, illud

A.D. 1281. in suggillacionem et lesionem dilectorum filiorum, fratrum minorum et predicatorum, nequiter vomuerunt. Et licet ipsos distincte non nominaverint nec vocabulis propriis expresserint, eos tamen quibusdam verborum involucris et certis ac cautis convolucionibus apertius innuerunt, ita quod ex talibus eorum dictis manifeste, tanquam si expressim illos nominassent, innotuit quod de ipsis fratribus loquebantur. Fuderunt, inquam, virus et contra eos in scolis, predicacionibus, et alibi asserere presumpserunt quod in statu et via salvandorum non erant, nec meritoria nec salutifera existebat eorum mendicitas et paupertas, cum deberent, valitudine corporali et aliis justis impedimentis cessantibus, propriis manibus operari, sub ere alieni subsidii non torpendo, nec pro sustentacione vel necessariis extranea mendicando suffragia seu ab aliis vite adminicula expectando; quodque de licencia vel commissione Romani pontificis seu diocesanorum episcoporum predicacionis exercere officium et confessiones audire libere non valebant, tanquam per hoc sacerdotibus parochialibus prejudicium inferretur; ad alia nichilominus prava et iniqua in detraccionem eorum et suorum ordinum derogacionem ora maliloqua relaxando. Cum igitur iidem ordines fuerint dudum a sede apostolica sicut sacri, clari, et conspicui approbati, ex quibus nonnulli fratres ad supernam provecti patriam in sanctorum numero sunt ascripti, et velud eminencia candelabra et duo magna luminaria in ecclesia Dei luceant, ac ab ipsis fratribus et cultoribus sacre doctrine lumen diffundatur ubique per orbem Christi evangelium ardenter et efficaciter predicetur, ac recta et sana consilia et exempla salutaria prebeantur, cum eciam dicti fratres sacre scripture ac verbi Dei studio et animarum profectibus necnon divinis officiis et oracionibus instanter et incessanter intendant, nequaquam marcentes ocio, set opere se optimo et potissimo exercentes cum sapiencia opus existat maximum, nec sint pluris qui operantur exterius quam qui studium cognoscende divinitatis exercent. Unde et Dominus ministrante ac operante Martha Marie audienciam, attencionem, et studium circa verbum ipsius precipue commendavit. Ex quo liquide patet fratres ipsos, ad operandum suis manibus, pociora utique ac utiliora in minora minusque utilia opera non sine animarum dispendio commutarent. Constant igitur ex hiis meritoriam existere mendicitatem eorum, et quod ipsi tam ab hiis quibus predicant quam ab aliis elemosinas petere ac recipere illique ipsas possunt eisdem fratribus salubriter elargiri. Cum insuper iidem fratres omnia propter Deum

A.D. 1281. reliquerint, exilia vite subsidia mendicantes, Christumque imitentur pauperem, perfeccionem evangelicam amplexando. Propter quod evidenter apparet eos non solum in statu salvandorum existere, set eciam perfectorum, et per sue religionis observanciam, que quidem ipsius perfeccionis evangelice tenet formam, in eterne retribucionis premio precellentem gloriam promoveri. Cum igitur de licencia vel commissione aut concessione Romani pontificis seu legatorum ejus vel ordinariorum locorum licite possint predicare populis et confessiones audire ac penas injungere salutares, aliorum inferiorum prelatorum et rectorum ecclesiarum ac sacerdotum parochialium assensu minime requisito, volumus et per apostolica scripta vobis districte precipiendo mandamus quatinus singuli vestrum in civitatibus et diocesibus suis ad requisicionem fratrum dictorum ordinum earundem civitatum et diocesium, per se vel per alios inquirentes de plano et sine strepitu judicii super assercione et presumpcione hujusmodi diligencius veritatem, omnes magistros doctores, et alios qui sive in scolis sive in predicacionibus seu alibi premissa vel aliquod ipsorum dicere attemptarint vel in posterum attemptabunt, ex parte nostra monere studeant ut infra certum terminum ab ipsis prefigendum eisdem dictum suum in hiis pupplice revocent male se dixisse fatentes, illaque detestentur penitus et retractent, asserendo constanter contrarium et illud eciam fideliter predicando. Quod si forte ipsi monitis eorundem in hac parte adquiescere non curaverint, extunc contra eos suspensionis, excommunicacionis, et perpetue privacionis beneficiorum suorum ecclesiasticorum sentencias sublato cujuslibet appellacionis impedimento procedant; laicos de hoc culpabiles, vel fautores hujusmodi presumptorum animadversione debita percellentes, secularis brachii ad hoc, si necesse fuerit, auxilio invocato. Nos enim nichilominus auctoritate presencium districcius inhibemus ne quisquam premissa vel aliquod premissorum pertinaciter asserere vel quomodolibet defensare presumat. Quicumque vero id presumpserit tanquam contumax et ecclesie Romane rebellis ab omnibus Christi fidelibus habeatur; contra quem eciam taliter procedemus quod pena condigna ipsum pro sua temeritate feriet, et alii ejus exemplo perterriti a presumpcione simili frenabuntur. Ne autem aliquis ex ignorancia
Fol. 128b. velamen excusacionis assumat vobis universis et singulis districte precipimus ut, ad requisicionem fratrum eorundem ordinum in civitatibus et diocesibus vestris manencium, presentes litteras et earum tenorum in ecclesiis et sinodis vestris publicetis et faciatis

A.D. 1281. sollempniter publicari, non obstantibus aliquibus litteris vel indulgenciis alicui vel aliquibus personis ab apostolica sede concessis, quod interdici, suspendi, vel excommunicari, aut extra suas civitates et dioceses seu loca in causam trahi non possint per litteras apostolicas que de indulto hujusmodi plenam et expressam non fecerint mencionem, seu quibuscumque aliis indulgenciis et litteris sedis ipsius per quas effectus presencium impediri valeat vel differri, et constitucione de duabus dietis edita in concilio generali, litteris venerabilibus fratribus nostris Turonensi et Rothomagensi archiepiscopis et episcopo Parisiensi super hoc directis a nobis nichilominus in suo robore duraturis. Vos autem memoratos fratres omni benevolencia et gracia prosequentes, eos tanquam probatos et acceptos Christi ministros habeatis pro divina et nostra reverencia propensius commendatos, ipsos ab injuriis et molestiis oportunis presidiis defendentes, ita quod ex hoc vobis et vestris ecclesiis forcius obligemur. Datum Laterani, iij° kal. Aprilis, pontificatus nostri anno tercio. Et quia in hoc transcripto ex ipsis extracto diligenter lecto et auscultato omnia que in dictis continebantur litteris de verbo ad verbum plenarie vidimus contineri, ideo presens transcriptum in ipsius rei testimonium sigilli nostri munimine fecimus roborari. Datum apud Lamethe, xv° kal. Junii, consecracionis nostre anno tercio, anno Dom. M°CC° octogesimo primo.

1294. *Sept. 26.—Appeal to the pope by the bishop of Bath and Wells for the canonization of Cantilupe.*

Littera Bathoniensis episcopi pro canonizacione sancti Thome.—Sanctissimo patri, etc., summo pontifici, Willelmus Bathoniensis et Wellensis ecclesiarum minister, etc. Apostolica sedes solet letari et in jubilum exultacionis prorumpere quociens de aliquo filiorum sibi nunciarentur alacria et divine placencia magestati. Hinc est, pater piissime, quod eo audacius atque avidius vestre aggredior scribere sanctitati qualiter modernis temporibus ex alto prospiciens in venerande memorie Thoma, quondam Herefordensi episcopo, visitavit non solum ecclesiam Anglicanam sed universalem pocius, sicut spero. Ecce igitur quod idem antistes de nobili prosapia oriundus ab ipsa puerili etate in medio nebule tanquam stella matutina promicuit, et, ut vulgariter ferebatur, vitam celibem adeo actitavit quod famam suam ab omni contagii carnis infamia servavit illesam, tripudia et choreas militum

A.D. 1294. evitavit vacando studiose virtutibus, virtutum domino votive reddidit vota sua ac se ipsum studio litterarum et frequentacioni ecclesiasticorum luminum sponte dedit, et taliter in doctrina noscitur processisse quod efficacissime claruit in trina sciencia regendo actualiter in eisdem. Vocatus tandem ad regimen Herefordensis ecclesie quasi luna in diebus suis plena resplenduit factusque est solito longe magis vigil ad curam, humilior in affatu, in ecclesiastice libertatis defensione constancior, in justicie censura inflexibilior, in oracione fervencior, in elemosinarum largicione profusior, in observancia districcior discipline. Demum post ipsius transitum de hac vita quasi sol refulgens in templo Dei refulsit dum signis evidentibus et miraculis quasi innumeris velud radiantibus solis radiis coruscavit. Ad que igitur intuenda ruunt populi catervatim. Eapropter beatitudini vestre in spiritu humilitátis assurgo quatinus de miraculis quibus miraculose dominancium Dominus propter ipsum suam invisitavit ecclesiam, ad laudis sue preconium et ad instruccionem totius fidei orthodoxe, precipere dignemini et mandare ut veritas inquiratur, ac ea plenius intellecta circa memoriam episcopi supradicti ulterius facere quod in talibus sacrosancta Romana ecclesia facere consuevit. Multos dies et annos annuat vobis Deus. Datum Londoniis, vj° kal. Octobris, anno Dom. M°CC°xciiij.

1300. *April 12.—Wardship and marriage rights over William Portel, son of Thomas, granted to William de la Hulle.*[1]

April 13.—Bond of William de la Hulle for thirteen marks for the wardship, etc.

Fol. 129. Obligacio ejusdam Willelmi pro dictis maritagio et custodia.—Pateat universis per presentes quod ego Willelmus de la Hulle teneor et obligatus sum domino Ricardo, etc., in tredecim marcis sterlingorum, pro custodia et maritagio Willelmi filii et heredis Thome Portel, solvendis eidem domino episcopo vel ejus thesaurario apud Herefordiam, ad festum sancti Michaelis proximo futurum, sine ulteriori dilacione. Ad quam quidem solucionem pecunie memorate termino et loco predictis fideliter faciendam obligo me, etc., cohercioni et districcioni cujuscumque judicis tam ecclesiastici quam secularis. In cujus, etc. Datum apud Ros, xiij° die mensis Aprilis, anno Dom. M°CCC°, etc.

1—The Latin text is not printed as it is of the usual form, see p. 154.

A.D. 1299. *July 27.—Letter of protection for the rights and privileges of the prior and convent of Leominster.*

Littera emunitatis concessa priori Leoministrie.—Ricardus, etc., dilectis archidiaconis, decanis, aliisque ecclesiarum rectoribus omnibus per Herefordensem diocesim constitutis salutem, etc. Perturbatores ecclesiasticarum libertatum et jurium eo propensius convenit coherceri quo maleficia eorum impunita in perniciem ecclesiarum et cleri pariter et opprobrium redundarent. Volentes igitur sancte Dei ecclesie et virorum ecclesiasticorum quieti et tranquillitati pro viribus providere vobis in virtute obediencie firmiter precipiendo mandamus quatinus pulsatis, etc., denuncietis excommunicatos omnes perturbatores ecclesiastice dignitatis et eciam libertatis et ejus invasores rerum, jurium, etc., necnon omnes illos qui manus temerarias ad res, jura, etc., vel suis servientibus inde stipendia largientes, aut ad alias libertates dilectos in Christo filios, priorem et conventum Leoministrie, qualitercumque contingentes, extenderint in dampnum et prejudicium ecclesiastice libertatis. Datum apud Bosebury vj° kal Augusti, anno Dom. M°[CC°] xcix°.

The bishop warns the prior and others at Wigmore not to deprive the abbot of the rents of Chelton and Eton.

Fol. 129b. De redditu petito pro abbate de Wyghemore.—Ricardus, etc., discretis etc., priori, subpriori, et ceteris domino abbati de Wyghemore per ordinacionem nostram consiliariis assignatis, salutem, etc. A vestra memoria, ut credimus, non recessit quod dictus abbas vester per eandem ordinacionem nostram omnium utilitatum et reverenciarum sibi debitarum gaudere debeat dignitate, nec quicquid ex hiis sibi adimere duximus preter ea dumtaxat que in ipsa ordinacione quam vos habetis plenius continentur, queque judicio aliquorum penalis et gravis ad modum reputatur. Hinc est quod discrecionem et circumspeccionem vestram rogamus, monemus, et exhortamur in Domino quatinus annuum redditum de Cheltone et de Etone, circiter xl sol. continentem, quem et ipse et predecessores sui, abbates vestri, consueverunt percipere et habere, non subtrahatis eidem, nec ab aliis, quantum in vobis est, subtrahi permittatis, cum non addenda sit affliccio afflicto. Semper in Domino prospere valeatis. Datum, etc.

A.D. 1299. *The bishop writes to the abbot of Wigmore that it appears by earlier account books that the rents of Chelton and Eton do not belong to him.*

Item de eodem.—Ricardus, etc., venerabili, etc., Johanni, abbati de Wyghemore, etc. Ad suggestionem et instanciam aliquorum meminimus nos nuper scripsisse dilectis in Christo filiis, priori, subpriori, etc., quatinus annuum redditum de Cheltone et de Etone, etc., a vobis non subtraherent; verum quia jam per inspeccionem quorundam rotulorum compotus domus vestre redditi vestris et antecessoris vestri temporibus, et per quoddam instrumentum vestro sigillo signatum contrarium memorate suggestionis evidenter apparet, ideo vos monemus et exhortamur in Domino quatinus ab indebita exaccione redditus memorati de cetero desistatis, presertim cum pro sustentacione vestra et vestre familie vobis omnia necessaria per domus vestre camerarium ministrantur, et hoc secundum vestram racionabilem voluntatem prout vestris antecessoribus fieri consuevit. Deus, etc.

May 31.—Excuses sent to the archbishop for absence at the consecration of John de Dalderby as bishop of Lincoln, on the first Sunday after Trinity.

1300. *June 7th.—The bishop reports to the prior and others at Wigmore that the abbot appears to have proved his claim to the disputed rents.*

Littere domini pro abbate de Wygemore.—Ricardus, etc., priori et conventui de Wygemore, salutem, etc. Cum non ignoretis quod nos de vestro expresso consensu, cum dudum essemus vobiscum in vestro capitulo, ordinavimus quod dictus Johannes de Whittone, abbas vester, omni antiquo jure et possessione ad abbatem de Wygemore pertinente et dignitate gauderet imposterum, sicut prius vos attente rogamus quatinus ipsum hujusmodi juribus et possessionibus gaudere pacifice permittatis. Et licet in quadam ordinacione suo sigillo signata aliquod de antiquo jure suo videatur subtractum, cum ipse abbas paratus sit jurare, si necesse fuerit, coram vobis, ut dicit, quod illa subtraccio nunquam de ejus consciencia emanavit, nec clausulam illam legit in qua talis subtraccio continetur, nec scivit eam in ipsa ordinacione contentam, quum consensit quod ipsa ordinacio signaretur, quia eo tempore tam gravi egritudine laborabat quod nec ad ipsam legendam vel

A.D. 1300. audiendam vacare potuit, prout dicit. Et si dicatur quod per ministerium ejusdem abbatis et consensum memorata subtraccio, scilicet cujusdam redditus de Cheltone et de Etone, contineatur in rotulis compoti domus vestre, idem abbas probare potest, ut dicit, quod si hoc suo tempore sit inventum, hoc fuit de sua gracia speciali propter urgentissimam novitatem tunc temporis iminentem, non ut dicto redditu in futurum careret. Et si alio tempore hoc idem inveniatur in rotulis, illud fuit quando abbas qui fuit pro tempore administracionem omnium bonorum habebat, quia tunc pro libito voluntatis de illo redditu et de bonis ceteris omnibus ordinavit. Et ideo vos rogamus, ut prius, quatinus abbatem vestrum predictum super premissis nullatenus inposterum molestetis, ne nos oporteat de honorifica sustentacione ipsius abbatis aliunde vel aliter ordinare. Semper in Domino felicissime valeatis. Datum apud Bosebury, vij° id. Junii, anno Dom. M°CCC°.

Feb. 24.—Perambulation of the bounds of the forest of Haye.

Fol. 130. Prima Perambulacio facta per dominum Malcolonum de Harley, vj° kal. Marcii, Bunde Foreste.—A via que vocatur le Weye per medias villas de Netherley et Overley usque ad crucem juxta antiquum hospitale. Et ab inde per quandam viam ad quendam clivum in villa de Ruford; et ab inde per viam usque ad crucem de Hope Maloysel; et ab inde per quandam semitam inter boscum abbatis Gloucestrie et boscum episcopi Herefordensis usque ad locum qui vocatur Berleysgrene; et ab inde descendendo per ora[m] bosci episcopi Herefordensis usque ad fontem qui vocatur Asthwelle; et ab inde descendendo per sichetum qui vocatur Bissopesbroke usque ad riveram de Waye; et sic descendendo per dictam riveram usquo ad locum qui vocatur Getelynde; et ab inde descendendo a dicta rivera directe usque Getelynde; et ab inde descendendo per quandam semitam in riveram de Waye; et sic descendendo per dictam riveram usque viam in quadam valle que vocatur Alvinebache, etc.

June 22.—A second perambulation of the forest.

Secunda perambulacio facta per visum dominorum Willelmi Inge, Henrici de Coleham, Willelmi de Mortuomari, et Nicholai Fermbauth, anno Dom. M°CCC°, videlicet x° kal.

A.D. 1300. Julii, Herefordie.—Perambulacio foreste de Haye in comitatu Herefordie facta die Martini proxima ante festum nativitatis sancti Johannis Baptiste, anno regni regis Edwardi vicesimo octavo, per visum Willelmi Inge, etc. (*ut supra*), justiciariorum domini regis ad perambulacionem in eodem comitatu faciendam assignatorum, in presencia Johannis de Boyland, tenentis locum Hugonis le Despencer, justiciarii domini regis de foresta citra Trentam, Edmundi le Waleys, positi loco Alani Plokenet, forestarii de feodo, Henrici de Penebrugge et Hugonis de Tibertone, viridariorum ejusdem foreste, et per visum et sacramentum Rogeri de Cradele, Ricardi de Hamptone, Rogeri de Baskerville, militum; Warini de Grendene, Willelmi de Penebrugge, Ricardi de Childestone, Willelmi ab Owen, Roberti de Kilpeck, Hugonis de Assch, Rogeri Ragun, Roberti de Chaundos, Roberti de Haye, juratorum; Hugonis Helle; Hugonis de Wombrugge; Rogeri de Solers; Johannis Murdake; Johannis de Alberhale; Johannis Ragun; Johannis de Knulle; qui visa foresta predicta dicunt super sacramentum suum quod mete et bunde ejusdem foreste nunc usitate incipiunt ad pontem de Waye infra villam Herefordie, et sic descendendo per filum aque de Waye usque ad villam de Potestone, que nunc est in foresta; et a dicta villa per quandam viam regiam per medium ville de la Calewe usque ad crucem ad capud ejusdem ville; et de dicta cruce usque ad molendinum venticium extra villam de Dewyswelle; et de eodem molendino usque Kivernewesbrugge; et deinde usquc ad locum qui vocatur Stokwelle; et deinde per regalem viam usque ad locum qui vocatur Welbetre; et deinde usque villam de Hundirtone includendo totam villam predictam usque ad predictum pontem de Waya ubi predicte mete et bunde incipiunt; infra quas metas dominus Johannes, rex, avus domini regis nunc, afforestavit villatas de Prestone, Hinitone, et Hundertone cum boscis et planis, que sunt prebende ecclesie de Herefordia, ad dampnum dominorum predictarum villarum; unde dicunt quod antique et recte mete ejusdem foreste et que fuerent tempore coronacionis domini Henrici regis, proavi domini regis nunc, incipiunt ad pontem de Suthbrugge, in suburbio Herefordie, transeundo per regalem viam usque ad villam de la Calewe, et per medium ejusdem ville de Calewe usque ad crucem ad capud ejusdem ville; et de dicta cruce usque ad molendinum venticium extra villam de Deweswelle includendo eandem villam; et de dicto molendino usque ad

A.D. 1300. Kivernewesbrugge; et deinde usque ad locum qui vocatur Stokwelle; et deinde per regalem viam usque ad locum qui dicitur Welbetre; et deinde per regalem viam usque ad predictum pontem de Suthbrugge ubi mete predicte incipiunt. Item dicunt quod quedam pars foreste de Dene est infra comitatum Herefordie, cujus partis mete et bunde nunc usitate incipiunt a rivera de Waye ubi Bissopesbroke descendit in Wayam, ascendendo per metas et divisas inter comitatum istum et comitatum Gloucestrie usque ad fontem qui vocatur Hopewalle; et deinde usque Gorstleesforde, secundum quod mete et devise se habent inter comitatum Herefordie et comitatum Gloucestrie, et de Gorstleesforde usque ad Intecroys; et deinde per fontem qui vocatur Shevenestre usque ad passagium de castro Godrici; et deinde per ripam de Waye usque ad predictum locum ubi Bissopesbroke descendit in Wayam, ubi mete et bunde predicte incipiunt, infra quas metas et bundas dominus Johannes, rex predictus, afforestavit villatas de Waleford et de Hule, que sunt membra manerii episcopi Herefordensis de Ros, et boscum ejusdem episcopi qui vocatur Wydehay; una cum boscis et planis ejusdem episcopi in eisdem villis; villatam de Hope Maloysel cum boscis et planis quam abbas sancti Petri, Gloucestrie tenet; manerium de Penyard cum boscis et planis quod Johannes ab Adam tenet; villatas de Westone, Ryford, Penshulle, Netherle, et Coktone cum boscis et planis quas Ricardus Talebot tenet; villatas de Astone, Overle cum boscis et planis quas Willelmus de Astone tenet; unde dicunt quod nulla fuit ibi foresta primo anno coronacionis domini Henrici, proavi domini regis nunc, nec aliqua pars foreste de Dene fuit in comitatu isto. In cujus, etc.

Feudal services of the bishop in 1300 as accepted at Carlisle June 29.

Fol. 130b. De servicio guerre domini regis in Scocia.—Episcopus Herefordensis recognoscit et offert servicium v militum faciendum per Th. de Burmingeham, militem; Janinum de Chalinis, Henricum de Sterleye, Andream de Stantone, Reginaldum de Capellis, Walterum de Cadindone, Reginaldum le Alemannum, Willelmum le Broun, Johannem le Dun, et Grimbaldum de Houlaunde, cum x equis coopertis. Istud servicium recognitum fuit apud Car[l]iolum, xxix° die Junii, anno regni regis Edwardi filio regis Henrici xxviij°, videlicet die apostolorum Petri et Pauli, procurante domino Willelmo de

A.D. 1300. Grandisono, qui illud servicium facere manuceperat illa vice pro centum et viginti marcis sibi pre manibus persolutis.

Sept. 29.—The bishop confirms the appointment of David, a monk of St. Florent, Saumur, as prior of Monmouth, on the presentation of the abbot of St. Florent.

Memorandum quod iij° kal. Octobris, anno Dom. M°CCC°, apud Sugwas admisit dominus priorem de Monemutha, sub forma que sequitur :—Ricardus, etc., dilectis in Christo filiis, monachis prioratus de Monemutha, et omnibus aliis quorum interest salutem, etc. Cum presentacionem nobis factam per venerabilem patrem, dominum Arnaldum, Dei gracia abbatem monasterii sancti Florencii, Salmurie, Andegavensis diocesis, de fratre David, professo monasterii sancti Florencii supradicti, viro utique provido et honesto in spiritualibus et temporalibus, circumspecto, ac sufficienti litterarum sciencia predito, admiserimus justicia exigente, vos omnes et singulos in Domino requirimus et hortamur, vobis nichilominus in virtute obediencie firmiter injungendo mandantes, quatinus predicto fratri David, priori vestro, tanquam membra capiti obsequentes eidem exhibeatis debitam obedienciam, etc. Datum apud Sugwas, iij° kal. Octobris, anno supradicto.

Mandate for induction of the prior of Monmouth by the vicar of Dixton.

Fol. 131. INDUCCIO EJUSDEM.

Form of the receipt for the payment by incumbents of four pence in the mark on the value of their benefices, as determined at the synod recently held in London, for the interests of the church of England.

FORMA LITTERE QUIETACIONIS.—Universis pateat per presentes quod nos Ricardus, archidiaconus Herefordensis, recepimus a N. de C., rectore ecclesie de C., Herefordensis diocesis, x sol. sterlingorum, videlicet iiij den. de qualibet marca ultime estimacionis valoris sui beneficii memorati, in communem utilitatem Anglicane ecclesie convertendos secundum ordinacionem et concessionem prelatorum in congregacione ipsorum Londoniis nuper factam. In cujus, etc. Datum apud Herefordiam, etc.

A.D. 1300. *Dec. 28.—Commission to the archdeacon of Hereford to collect the payments in the diocese of four pence in the mark, as voted by the synod.*

Fol. 131b.

Commissio ad premissa.—Ricardus, etc., magistro Ricardo de Hereforde, archidiacono Herefordensi, etc. Cum nuper in congregacione episcoporum et cleri Cantuariensis provincie facta Londoniis, ad instanciam reverendi patris, domini Cantuariensis archiepiscopi, per omnes episcopos tunc presentes et procuratores absencium tunc ibidem ex causa legitima unanimiter ordinatum fuerit et concessum quod ad communem utilitatem ecclesie Anglicane quatuor denarii de qualibet marca bonorum ecclesiasticorum provincie memorate, secundum ultimam estimacionem eorundem, a prelatis et clero sepedicte provincie solverentur et colligerentur, auctoritate diocesanorum in civitate et diocesibus eorundem, vobis tenore presencium committimus. etc., in civitate et diocesi Herefordensi. Datum apud Bosebury, v° kal. Januarii, anno Dom. M°CCC°.

Dispensation granted to certain rectors in accordance with a constitution of Boniface VIII in the sixth book of the decretals.

Memorandum quod dominus episcopus dispensavit cum subscriptis rectoribus per suas patentes litteras, videlicet cum Roberto de Kingesnode, rectorem ecclesie de Cotyntone; item cum Th. de Wenloke, rectore ecclesie de parva Wenloke; item cum magistro Luca de sancto Leonardo, rectore ecclesie de Oldebury; item cum magistro Johanne le Archer, rectore ecclesie de Rodeford, secundum formam constitucionis domini Bonifacii, pape octavi, que in sexto libro decretalium continetur.

1301. *Feb. 11.—William Carter de Aka resigns any claims on the strength of papal letters, and the official is instructed to release him from the sentence of excommunication.*

Willlelmus Carter de Aka, capellanus.—Memorandum quod iij° id. Februarii, anno Dom. M°CCC°, apud Bosebury, venit Willelmus, dictus Carter, presbyter de Aka, Herefordensis diocesis, in presencia testium subscriptorum ad hoc, etc., videlicet domini Johannis de Kemeseye, Stephani de Taneto, Hamonis de Sandwyco, presbyterorum; Milonis de Cirencestre, clerici; Johannis de Baseville, Roberti Deynte, Rogeri de Gatesdenne, scutiferorum domini Martini, vicecomitis, et aliorum plurium laicorum, resignavit in

A.D. 1301. manus domini quicquid juris habuit vel habere potuit virtute quarundam litterarum apostolicarum curie Romane contra dominum impetratarum absolute, etc. Et in signum renunciacionis hujusmodi duas litteras apud sedem apostolicam impetratas in manus domini traditit, se quo ad omnia ibidem contenta voluntati domini subiciens totaliter in hac parte. Insuper juravit tactis sacrosanctis evangeliis quod per hujusmodi impetracionem vel similem dominum episcopum memoratum vel suos nullatenus de cetero molestabit. Quo die mandavit dominus officiali suo quod dicto Willelmo, presbytero, tunc temporis excommunicato fere per annnm, munus absolucionis impenderet in forma ecclesie et quod optento absolucionis beneficio dictum presbyterum permitteret in Herefordensi diocesi celebrare divina.

Fol. 132. *April 4.—The prior of Great Malvern promises canonical obedience to the bishop.*[1]

Form of inquiry issued preliminary to a dispensation.

Forma inquisicionis pro dispensacione faciende.—Ricardus, etc. Mandatum sanctissimi patris, domini Bonifacii, pape viij, nuper recepimus, quod vobis mittimus inspiciendum et nobis illico remittendum. Cujus auctoritate mandati vobis tenore presencium committimus et mandamus quatinus in vestro consistorio vel decanatu, convocatis qui fuerint convocandi, inquisicionem fieri faciatis super omnibus articulis in ipso apostolico mandato contentis, qui videlicet quo ad ydoneitatem persone Willelmi, dicti le sumpter, clerici vestri decanatus, et quo ad dispensacionis graciam optinendam fuerint attendendi. Et quod per inquisicionem hujusmodi inveneritis nobis distincte et aperte per litteras vestras patentes et clausas rescribatis, cum per clericum memoratum fueritis legitime requisiti. Datum apud Ros, etc.

April 14.—Institution of William de Silesiis, as prior of Titley, on the presentation of the prior of St. Cross, in the Isle of Wight, and of the proctor of the abbot and convent of Tyron.

Institucio prioris de Titeley.—Memorandum quod xviij° kal. Maii, anno Dom. M°CCC° primo, apud Bosebury, admisit

1—As on p. 302.

A.D. 1301. dominus fratrem Willelmum de Silesiis, monachum et professum ecclesie Tyronensis, ad domum prioratus de Titeley, in Herefordensi diocesi situati, ad presentacionem fratris Galfridi, prioris sancte Crucis in insula Vecta, ac procuratoris abbatis et conventus sancte Trinitatis de Tyronio, Carnotensis diocesis, et ordinis sancti Benedicti in partibus Anglicis constituti generalis, specialem in hac parte potestatem habentis.

July 7.—Appointment of Henry de Gardino and Ralph de Grumgham as the bishop's proctors.

Fol. 132b. PROCURATORIUM GENERALE AD OMNES CAUSAS.—Universis, etc., pateat quod nos Ricardus, etc., in omnibus causis, etc., dilectos dominum Henricum de Gardino, presbyterum, et Radulfum de Grumgham, clericum, etc., constituimus procuratores. Dantes eisdem, etc. Pro eisdem vero, etc., sub ypotheca rerum nostrarum promittimus cauciones. In cujus, etc. Datum apud Ros, nonis Julii, anno Dom. M°CCC° primo.

Sept. 12.—Ralph de la Lee, the bishop's proctor at the papal court, carried with him a letter revoking the commission to Cursius de Sancto Geminiano.

Fol. 133. Memorandum quod cum magister de la Lee, procurator domini in curia Romana, pridie idus mensis Septembris, anno Dom. M°CCC° primo, ultimo arriperet iter suum versus curiam Romanam, idem magister Radulfus secum portavit quandam litteram fratris Thome de Seggesberewe, quondam procuratoris domini in eadem curia, per quam apparet revocacio procuratorii Cursii de sancto Geminiano, super qua revocacione et processus tradicione factum fuerat prenotatum instrumentum.

Oct. 17.—The church of Credenhill is annexed to the archdeaconry of Salop so long as that office is held by John Talbot.

APPROPRIACIO ECCLESIE DE CRADENHULLE.—Ricardus, etc., magistro Johanni Taleboth, archidiacono Salopsire, salutem, etc. Probitatis vestre merita paterna sollicitudine contemplantes et considerantes tenuitatem sive exilitatem reddituum et proventuum vestri archidiaconatus predicti, oneraque gravia que vobis racione ipsius archidiaconatus incumbunt, ecclesiam de Cradenhulle nunc

A.D. 1301. vacantem, ad presentacionem et rogatum nobilis viri, domini Ricardi Taleboth, ecclesie ipsius veri patroni, ipsam ecclesiam cum omnibus fructibus, etc., vestro archidiaconatui quamdiu vixeritis et archidiaconatum ipsum tenueritis, quantum ad nos pertinet, annectimus per presentes intuitu caritatis; itaque vobis cedentibus vel decedentibus liceat domino Ricardo predicto ad ipsam ecclesiam more solito personam ydoneam presentare. In cujus, etc. Datum apud Sugwas, xvj° kal. Novembris, anno Dom. M°CCC° primo.

Nov. 29.—Royal brief announcing that Johanna, widow of William de Valence has proved her title to the advowson of Almely which was disputed by William Parnel.

Fol. 133b. Breve pro ecclesia de Almaly.—Edwardus, etc., Ricardo, etc. Sciatis quod Joanna que fuit uxor Willelmi de Valencia, in curia nostra coram justiciariis nostris apud Eborum per consideracionem ejusdem curie nostre recuperavit presentacionem suam versus Willelmum Parnel ad ecclesiam de Almaly, que vacat, ut dicitur, et ideo vobis mandamus quod nonobstante reclamacione predicti Willelmi ad presentacionem predicte Johanne ad predictam ecclesiam ydoneam personam admittatis. Teste R. de Hengham apud Eborum, xxix° die Novembris, anno regni regis xxx^mo^.

1302. *Jan. 5.—A bond of John de Ponte for £20 is read before witnesses and he is required to pay the debt to the bishop on or before the festival of the annunciation.*

Johannes de Ponte.—Memorandum quod die Veneris in vigilia Epiphanie, anno Dom. M°CCC° primo, apud Prestebury comparuit coram domino dominus Johannes de Ponte, canonicus Herefordensis, pro quibusdam suis negociis expediendis, et in presencia domini Johannis de Kemeseye; Stephani de Tanetho; domini Hamonis de Sandwyco; dominorum Roberti de Ik, et Ricardi de Dunre, ad hoc specialiter vocatorum, fecit dominus legi suam litteram obligatoriam suo sigillo signatam, in qua tenetur domino predicto in xx libris argenti solvendis eidem, quamcito fuerit per eundem dominum legitime requisitus, quarum virtute eundem dominum Johannem de Ponte dominus episcopus monuit et legitime requisivit, et diem dictum assignavit, scilicet festum annunciacionis beate Marie, citra quod tempus persolveret totam pecuniam memoratam.

A.D 1302. *April 13.—Appropriation of the church of Stoke Bliss to the prioress and convent of Lingbrook.*

Fol. 134. Appropriacio ecclesie de Stoke Bleys.—Ricardus, etc., priorisse et conventui ecclesie sancti Thome, martiris, de Lingebroke, nostre diocesis, ordinis sancti Augustini, salutem, etc. Licet onus pontificalis officii, etc. (*ut supra*, p. 65), ecclesiam de Stoke Blez, nostre diocesis, cum omnibus pertinenciis suis et juribus, in cujus ecclesie advocacionis seu patronatus possessione tanquam vere patrone ejusdem nunc pacifice existitis pleno jure, prout in cartis et instrumentis legitimis vobis factis evidenter vidimus contineri, in proprios usus imperpetuum possidendam donamus, etc. Datum apud Sugwas, id. Aprilis, anno Dom. M°CCC° secundo.

April 13.—Adam de Herewynton pledges himself to relieve the bishop of any possible risk in consequence of his collation to the church of Aure, and William Mortimer is bound as surety.

Universis, etc., pateat quod ego Adam de Herewyntone, presbyter, rector parochialis ecclesie de Aure, Herefordensis diocesis, bona fide promitto et me obligo et omnia bona mea mobilia et immobilia, ecclesiastica et mundana, presencia et futura, ad conservandum indempnem meis sumptibus et expensis venerabilem patrem, dominum meum, dominum Ricardum, etc., tam in foro ecclesiastico quam regali, quo ad quamcumque litem seu placitum, motam seu motum, movendam seu movendum, occasione collacionis de Aure michi per eundem patrem dudum collate auctoritate concilii generalis intuitu caritatis. Et ad hoc fideliter faciendum subicio me, executores meos, etc., districcioni et cohercioni officialis reverendi patris predicti qui pro tempore fuerit, seu districcioni et cohercioni cujuslibet judicis ecclesiastici quem ad hoc faciendum eligere voluerit dominus episcopus memoratus, vel me possint compellere per omnem censuram ecclesiasticam absque strepitu judiciali ad observacionem omnium premissorum. Renuncio eciam in hac parte omni excepcioni, regie prohibicioni, et omni juris remedio tam canonici quam civilis, per quod possit hec mea
Fol. 134b. promissio vel concessio aliqualiter impediri. In cujus, etc. Et ego Willelmus de Mortuomari, canonicus Herefordensis, omni modo simili ad premissa omnia et singula me et omnia mea obligo per presentes in presencia venerabilis patris, domini Ricardi,

A.D. 1298. etc., dominorum Johannis de Kemeseye, et Stephani de Tanetho, et Hamonis de Sandwyco, clericorum domini episcopi, et sigillum meum huic scripto apposui, etc, Datum apud Sugwas, id. Aprilis, anno Dom. M°CCC° secundo.

May 12.—The prior and convent of Wigmore are informed that they are free to hold a fresh election as Walter de Ludlow, abbot elect, has resigned all claim.

Littera admissionis abbacie de Wighemore.—Ricardus, etc., priori et conventui de Wyghemore, etc. Quia frater Walterus de Lodelawe, vester concanonicus, quem nuper in abbatem domus vestre concorditer, ut dicitur, elegistis, omni juri quod sibi competiit vel competere potuit racione eleccionis predicte pure, etc., in manus nostras per suas patentes litteras resignavit, iccerco vobis innotescimus per presentes quod non obstante eleccione facta, ut premittitur, de persona ipsius aliam personam ydoneam, prout expedire videritis, poteritis eligere in abbatem. Et hec eciam omnibus et singulis quorum interest tenore presencium intimamus. Datum in ecclesia parochiali de Bosebury, iiij° id. Maii, anno Dom. M°CCC° secundo, etc.

June 1.—Public notice and confirmation of the recent election of the abbot of Wigmore.

Confirmacio eleccionis de novo abbate de Wygemore.—Memorandum quod, kal. Junii, anno Dom. M°CCC° secundo, apud Bosebury, presentabatur domino electus dominus Philippus, dictus le Waleys, per duas personas de gremio ipsius ecclesie in abbatem. Quam quidem examinare dominus distulit prima die, et scripsit decano Leoministrie super denunciacione pupplica facienda in ecclesia de Wygemore in hec verba :—Ricardus, etc., Willelmo, decano Leominstrie, salutem, etc. Presentarunt nobis religiosi viri, prior et conventus monasterii de Wygemore, nostre diocesis, fratrem Philippum, dictum le Waleys, canonicum ipsius ecclesie, quem nuper, ut dicitur, in capitulo suo de Wygemore in suum abbatem concorditer elegerunt, petentes ut examinatis eleccione et persona electi ipsam eleccionem confirmaremus, et ulterius faceremus in hujusmodi quod incumbit secundum canonicas sancciones. Et ideo secundum formam constitucionis a sanctissimo patre, domino Bonifacio, papa octavo, nuper edite vobis tenore presencium committimus et mandamus quatinus in ecclesia abbacie de Wyge-

A.D. 1302. more supradicte, ubi fuit, ut dicitur, eleccio celebrata, omnibus quorum interest manifeste denuncietis quod, si aliquis vel aliqui velit seu velint se opponere in forma juris contra formam eleccionis vel personam electi, pro termino peremptorio compareat vel compareant in ecclesia parochiali de Bosebury in crastino post festum ascensionis dominice quod nunc instat, propositurus seu propposituri si quid canonicum habeat seu habeant quare ipsa die non debeamus ad confirmacionem eleccionis seu electi predicti procedere, prout justum fuerit et consonum racioni. Et quod feceritis, etc. Datum apud Bosebury, vj° kal. Junii, anno Dom. M°CC° secundo. Habita et mandata hujusmodi denunciacione prefixit dominus diem electo in crastino ascensionis dominice. Qui dicta die coram domino comparuit, et examinata eleccione et persona electi invenit eam dominus canonicam extitisse, et eam in Domino confirmavit. Et super hoc scripsit priori et conventui de Wygemore super pupplicacione ipsius secundum modum quem superius in registro in confirmacione proximi predecessoris istius poterit reperiri.

Fol. 135. *June 3.—Induction of the abbot by the prior.*[1]

Appropriation of the church of Stoke Bliss to the convent of Lingbrook.[2]

May 5.—Grant of fuel to Walter de Chiltenham.

Focalia concessa domino Waltero de Chiltenham.—Ricardus, etc., domino Waltero de Chiltenham, etc. Ut in bosco nostro de Lindovery, juxta Pincumbe, necessaria focalia pro domo vestra quam habetis apud Chetintone, per visum ballivi nostri de Prestbury qui pro tempore fuerit, valeatis percipere de nostra gracia speciali vobis vestro perpetuo licenciam in Domino concedimus specialem. In cujus, etc. Datum apud Ros, iij° non. Maii, anno Dom. M°CCC° secundo.

June 13.—Letters of apology sent to the king and the archbishop for non-attendance in parliament, and appointment of the precentor as proctor.

1—In the usual form. 2—Repeated from fol. 134.

A.D. 1302. *June 19.—Confirmation by the dean and chapter of a charter by which the bishop grants to the rector of Ross for forty marks the freedom of Robert Grul and his family.*

Carta domino de manumissione Roberti et confirmacio capituli.—Universis, etc., Johannes, decanus Herefordensis ecclesie, et ejusdem loci capitulum, etc. Noverit universitas vestra nos cartam venerabilis patris nostri, Ricardi, etc., inspexisse in hec verba:—Universis, etc., Ricardus, etc. Noverit, etc., nos concessisse et manumisisse Robertum Grul de Hamme et Matildam, uxorem ejus, cum tota sequela sua procreata et procreanda, una cum omnibus bonis et catallis suis habitis et habendis, domino Johanni de Kemeseye, rectori ecclesie de Ros, pro xl marcis sterlingorum quas idem Johannes nobis solvit pre manibus, volentes, etc., ipsos Robertum et Matildam, uxorem ejus, etc., in perpetuum fore liberos et ab omni jugo servitutis seu vinculo nayvitatis decetero quietos, ac eosdem in forma predicta domino Johanni pro nobis et successoribus nostris quietos clamamus imposterum per presentes, ita quod nec nos nec successores nostri, etc., aliquid juris seu clamii servitutis seu nayvitatis in corporibus predicti Roberti, etc., aut in eorum bonis, etc., vendicare poterimus imposterum; salvo nobis et successoribus nostris episcopis Herefordensibus antiquo statu totius terre custumarie vel native quam idem Robertus vel mater ipsius vel aliquis alius nomine suo nunc tenet de nobis. In cujus, etc. Hiis testibus, Waltero Motun; Johanne, domino de Waleforde; Johanne de la Walbe; Petro le Newe; Th., coco de Ros; Johanne, domino de Caleberg; Johanne le Welse de Marcle; Johanne de Caple; Willelmo Brocun de Calewe; Henrico de Waleford; et aliis. Datum apud Bosebury, xviij° kal. Julii, anno Dom. M°CCC° secundo. Nos vero dictas manumissiones, etc., ratas habentes eas unanimi assensu presenti scripto et sigilli nostri munimine, quantum ad nos attinet, in Domino confirmamus. Datum in capitulo nostro Herefordensi, xiij° kal. Julii, anno Dom. M°CCC° secundo.

July 20.—The dean and chapter pledge themselves to set apart four marks from the income of Staunton Long te be distributed after the obit services for the bishop.

Fol. 136. Concessio capituli Herefordensis facta domino.—Omnibus, etc., Johannes, decanus, et capitulum ecclesie Herefordensis, etc. Cum in officiis caritatis primo loco illis teneamur obnoxii a

A.D. 1302. quibus beneficia nos cognoscimus recepisse, ac nos et ecclesia Herefordensis a venerabili patre nostro, domino Ricardo, etc., habuerimus plura bona ex ipsius mera liberalitate nobis et ecclesie nostre collata, volentes eidem vicem rependere, prout sufficimus et valemus, quatuor marcas annuas de fructibus ecclesie nostre de Longa Stantone distribuendas omni anno in ecclesia Herefordensi canonicis et vicariis ejusdem ecclesie, canonicis videlicet tres marcas et vicariis unam marcam, die quo contigerit predicti patris obitum seu anniversarium celebrari, de nostro concordi et unanimi assensu concedimus et donamus, bona fide promittentes eidem hanc concessionem nostram futuris temporibus a nobis et successoribus nostris inviolabiliter observandam. In cujus, etc. Datum in capitulo nostro die beate Margarete, virginis, anno Dom. M°CCC° secundo.

Aug. 11.—Payment of forty shillings to Ralph de la Lee, whose commission as proctor at the papal court was renewed.

Procuratoria magistri Radulfi de la Lee.—Memorandum quod iij° id. Augusti, anno Dom. M°CCC° secundo recessit magister Radulfus de la Lee, procurator domini in curia Romana, habens procuratoria innovata subscripta, cui tunc satisfactum fuit de xl sol. pro salario suo anni futuri. Omnibus, etc., Ricardus, etc.[1]

July 24.—Royal brief enjoining the sheriff to allow the bishop to appoint, as of old usage, his own bailiff to collect the dues of the crown in the bishop's liberties.

Fol. 136b. Breve regium pro domino.—Rex vicecomiti Herefordie salutem. Ex parte venerabilis patris, Ricardi, etc., nobis est ostensum quod, cum ipse habere debeat et ipse et predecessores sui episcopi ejusdem loci semper hactenus a tempore quo memoria non existit habere consueverint ballivos suos juratos infra libertatem episcopatus predicti in comitatu tuo, qui vicecomitibus qui pro tempore fuerint presentari et per ipsos admitti ac nobis coram eis juramentum prestare debent et consueverunt temporibus retroactis, ad debita nostra infra libertatem predictam fideliter levanda, et ad alia mandata regia que eisdem ballivis per vicecomites predictos juxta libertatem predictam ad execucionem mandatorum nostrorum libertatem illam tangencium facienda, habere non permittatis set

1—This is in the usual form.

A.D. 1302 ipsum super hoc jam de novo voluntarie impedivisti et adhuc impedis minus juste in ipsius episcopi dampnum non modicum et libertatis sue prejudicium manifestum. Et quia prefato episcopo injuriari nolumus in hac parte tibi precipimus quod, si ita est, tunc ab hujusmodi impedimentis indebitis prefato episcopo in hac parte faciendis penitus desistens, ipsum hujusmodi ballivum suum ad mandata nostra infra libertatem suam, sicut predictum est, exequenda habere permittas, prout illum habere debet ac predecessores sui predicti hujusmodi ballivum suum semper hactenus a tempore predicto ibidem habere consueverunt. Teste meipso apud Westmonasterium, xxiiij° die Julii, anno regni nostri xxx^{mo}.

Aug. 7.—Royal brief received by the sheriff to the effect that in his bailiwick he was to allow the bishop to enjoy his customary privileges.

Aliud breve.—Rex vicecomiti suo. Quia venerabilis pater, Ricardus, etc., per cartas progenitorum nostrorum, quondam regum Anglie, diversas clamat libertates quibus ipse et predecessores sui, episcopi loci ejusdem, a tempore confeccionis cartarum predictarum hactenus usi sunt, ut dicitur, tibi precipimus, sicut alias precepimus, quod ipsum episcopum libertatibus illis in balliva tua uti et gaudere permittas, prout ipse eis uti debet et ipse et predecessores sui eis usi sunt hactenus racionabiliter et gavisi, vel causam nobis significes quare mandato nostro alias tibi inde directo parere noluisti vel non debuisti.

Et memorandum quod die lune proxima ante festum sancti Laurencii, martiris, anno regni regis nostri xxx^{mo}, liberata fuerunt hec brevia suprascripta domino Miloni Pichard, vicecomiti Herefordie. In cujus rei testimonium predictus vicecomes cuidam biletto sigillum suum apposuit.

Aug. 19.—Confirmation by the bishop of an agreement between the abbot and convent of Tewkesbury and Nicholas de Reygate to settle a dispute respecting certain tithes on the demesnes of the lord of the manor of Bitterley.

Composicio inter abbatem de Theokesburia et dominum Nicholaum de Reygate.—Universis, etc., Ricardus, etc. Ad universitatis vestre noticiam volumus pervenire quod cum inter religiosos viros, dominos abbatem et conventum de Theokesburia,

A.D. 1302. Wygorniensis diocesis, ex parte una, et dominum Nicholaum de Reygate, prebendarium in ecclesia de Bromyard, nostre diocesis, ex altera, de duabus partibus majorum decimarum de terris dominicis domini de Buterleghe, ejusdem Herefordensis diocesis, que terre dominice quondam fuerunt Simonis de Columba, proveniencium, quas decimas dicti religiosi consueverunt pacifice et quiete percipere ab antiquo, prout ipse partes coram nobis asseruerunt, orta fuisset materia questionis parte dominorum religiosorum per magistrum Willelmum de Bonham, procuratorem suum, sufficiens mandatum habentem et eciam exhibentem, dicto vero Nicholao
Fol. 137. personaliter in manerio nostro de Bosebury, die sabbati proxima post festum assumpcionis beate Marie, anno Dom. M°CCC° secundo, in nostra presencia constitutis, et hujusmodi controversie pocius amicabili composicione quam judiciorum strepitu finem imponere cupientibus, amicorum communium interventu pro bono pacis lis inter predictas partes conquievit sub hac forma et modo, videlicet quod dicti religiosi pro se suisque successoribus prefatas decimas concesserunt et ad firmam dimiserunt prefato domino Nicholao, et prebendariis sibi in prebenda prefata successuris, pro octo solidis bonorum sterlingorum, infra mensem post festum sancti Michaelis, in ecclesia conventuali dictorum religiosorum apud Theokesbury sacriste ejusdem ecclesie ab eisdem domino Nicholao suisque successoribus annuatim et fideliter perpetuis temporibus exsolvendis. Idem eciam dominus Nicholaus successoresque sui in dicta prebenda annuam prestacionem dimidii quarterii frumenti presbytero celebranti divina in capella de Butterleghe ad ipsius sustentacionem debitam subibunt et agnoscent fideliter in futurum. Et si contingat dominum Nicholaum aut suos in dicta prebenda successores in solucione dictorum octo solidorum suis termino et loco plenarie facienda deficere vel cessare seu premissa in aliquo non servare, prestabunt et solvent fabrice ecclesie Herefordensis quinque solidos nomine pene, et memoratis abbati et conventui qualibet cessacionis et non observacionis vice pro dampnis et interesse et expensis eorundem dimidiam marcam sterlingorum, principali obligacione rata et firma nichilominus permanente. Nos itaque, attendentes quod per convencionem hujusmodi ecclesiarum utilitati et earundem parcium quieti salubriter provideatur, ipsam convencionem ratam et gratam habentes, recipimus, approbamus, et auctoritate pontificali confirmamus, etc. In cujus, etc.

A.D. 1302. *July 8.—Royal brief announcing that Richard de Manus has proved his title to the advowson of the chapelry of Humber which was disputed by Adam de Sayeby.*

Fol. 137b. Breve regium pro Ricardo de Manus.—Edwardus, etc., Ricardo, etc. Sciatis quod Ricardus de Manus in curia nostra coram justiciariis nostris recuperavit presentacionem suam versus Adam de Sayeby ad capellam de Humbre per assisam ultime presentacionis ibi inde inter eos summonitam et captam. Et ideo vobis mandamus quod non obstante reclamacione predicti Ade ad predictam capellam ydoneam personam admittatis. Teste E. de Bokingham apud Eborum, viij° die Julii, anno regni nostri xxx^{mo}.

1303. *The official's notice to the archdeacon of Hereford of an impending visitation of the bishop, with the citation of the clergy to attend it.*

Fol. 138. Littera premunitoria officialis episcopi archidiacono suo directa.—Officialis venerabilis domini, Dei gracia H. episcopi, discreto viro, domino archidiacono Herefordensi, salutem, etc. Discrecioni vestre innotescimus per presentes nos xix° kal. Februarii recepisse litteras venerabilis patris, nostri episcopi, continentes quod reverendus pater predictus ad archidiaconatum vestrum, die Martis proxima post festum sancti Valentini, martiris, proximo venturum, proponit personaliter declinare, et visitacionem suam circa personam vestram legitime inchoare, et extunc ad alia loca archidiaconatus vestri, prout oportunitas dederit, processurus, ac eciam denunciari facimus ecclesias seu porciones ecclesiarum appropriatas habentibus, in alienisve ecclesiis aut parochiis pensiones vel decimas parciales percipientibus, ac universis rectoribus vestre jurisdiccionis plura beneficia curam animarum habencia ibi vel alibi tenentibus, illis eciam qui post concilium Lugdunense ultimum in ecclesiis parochialibus instituti se non procurarunt infra annum a tempore sibi commisse cure in presbyteros ordinari, quod jus speciale vel canonicum, si quod habeant, super appropriacione, percepcione, pluralitate, et non ordinacione hujusmodi, prefato domino episcopo cum per ipsos transitum fecerit visitacionis sue officium exercendo, sub pena juris peremptoria exhibeant, detegant, et ostendant. Et hec vobis patefacimus peremptorie vos citantes quatinus dicta die Martis in ecclesia nobiscum intersitis

A.D. 1303. visitacionem dicti domini episcopi secundum sancciones canonicas admissuri. Datum, etc.

Feb. 27.—Wardship, etc., of the estate and heirs of John de Machefeld granted to Adam de Credele for six marks.[1]

Mar. 4.—Submission of John de Leonhales who is absolved from excommunication.

Tenore presencium pateat universis quod nos Ricardus, etc., omnem transgressionem seu injuriam quas nobis inierat Johannes de Leonhales, nostre diocesis, cum se super hujusmodi nostre voluntati et ordinacioni seu gracie totaliter submisisset xiij° kal. Maii, anno gracie M°CCC° primo, in camera nostra Herefordie, eidem remisimus et ipsum a sentencia excommunicacionis qua tunc fuerat innodatus in forma juris absolvimus ipsa die. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, iiij° die Marcii, anno Dom. M°CCC° secundo.

Mar. 14.—Humphry de Bohun, earl of Hereford and Essex, does homage to the bishop for Little Hereford, etc.

Fol. 138b. Homagium comitis Herefordie et Essexie.—Memorandum quod xiiij° die mensis Marcii, anno Dom. M°CCC° secundo, in aula de Sugwas, hora quasi sexta, fecit Humfredus de Boum, filius videlicet domini Humfredi, comes Herefordie, homagium suum domino Ricardo, etc., pro parva Herefordia et pro terris quas dictus comes tenuit de domino episcopo, et fecit dictum homagium sollempniter dicta die in presencia dominorum Gilberti de Boum, Henrici de Boum, et Henrici de Henefeld, militum ipsius comitis, presentibus eciam tunc ibidem magistris Ricardo de Herteford, archidiacono Herefordie; Philippo Talebot, archidiacono Salopsire; Rogero de Cantuaria, thesaurario Herefordensi; Willelmo de la Gare, domino Johanne de Kemeseye, canonicis Herefordensibus; et presentibus Ricardo de la Bere; Thoma de Ferrariis, fratre domini Johannis de Ferrariis, et multis aliis de familia domini episcopi et domini comitis predictorum.

1—In the usual form.

A.D. 1303. *Walter de Dunre and the heir of Hugh de Freynes did homage to the earl for lands held of him.*

Qua die fecerunt predicto comiti Herefordie in camera sua Walterus de Dunre et heres domini Hugonis de Freynes homagia sua pro terris quas clamant tenere de domino comite.

May 1.—John, the young heir of Walford, is brought to the bishop, who gives him back into the care of his mother and grandmother.

Waleford.—Memorandum quod die beatorum apostolorum Philippi et Jacobi, anno Dom. M°CCC°iij°, venit Johannes Comyn ad dominum ad Bosebury, et adduxit Johannem, heredem de Waleford, puerum sex annorum et parvum amplius, et predictum puerum domino tradidit sicut domino feodi custodiendum. Quem Johanni predicto in fide sua dominus retradidit per matrem pueri et aviam ejusdem pueri fovendum donec dominus aliter ordinaret de eo.

May. 2.—Robert de Lacy, claiming to be rector of Brampton Bryan, appears before the bishop, but, at the instance of the dean of York, is allowed grace till Michaelmas.

Bromptone Brian.—Item memorandum quod in crastino beatorum apostolorum, Philippi et Jacobi, anno et loco predictis, venit ad dominum magister Robertus de Lacy qui se gerit pro rectore de Bromptone Brian, qui habuit eundem diem ex prefixione domini ad comparendum coram domino responsurus qualiter ecclesiam supradictam teneret, et super quibusdam aliis ex officio obtinendis, et ulterius facturus quod esset consonum racioni. Tandem dominus episcopus ad instanciam venerabilis viri, domini decani Eboracensis, prefixionem hujusmodi prorogavit usque ad diem in crastino sancti Michaelis proximo venturi, quo die promisit fideliter se venturum et compariturum coram domino, sive dominus fuerit in sua diocesi, vel civitate Herefordie.

May 12.—Institution of a vicar of Stoke Bliss, and ordinance as to the income and burdens of the vicarage.

Institucio et ordinacio vicarie de Stoke Bleys.—Ricardus, etc., Willelmo de Bromyard salutem, etc. Ad vicariam ecclesie

A.D. 1303. de Stoke Bleys, nostre diocesis, vacantem, ad presentacionem religiosarum dominarum, priorisse et conventus de Lingbroke, verarum patronarum ejusdem, presentancium porcionarios de Bromyard et ipsi nobis, te caritative admittimus et te perpetuum vicarium instituimus in eadem. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, iiij° id. Maii, anno Dom. M°CCC° tercio, etc.

Porciones autem vicarie predicte et onera eidem incumbencia in subscriptis consistunt, videlicet quod˙ vicarius memoratus alteragium tam in minutis decimis, mortuariis, quam vivis, que estimantur ad xl. solidos sterlingorum, percipiet. Item vicarius supradictus percipiet totam decimam provenientem de feodo de Brecone, videlicet, ubi due garbe spectant ad ecclesiam de Stoke Bleys antedictam, fenum de dicto feodo, quod similiter estimatur ad xl sol. Item idem vicarius percipiet quandam modicam domum cum crofto adjacente et medietatem crofti quod fuit rectoris aliquando, que estimantur ad tres solidos. Item idem vicarius habebit terram de la Pyrie cum omnibus pertinenciis que ad octo solidos estimatur. Item habebit tres acras de Doriebruggesfeld que ad novem denarios similiter estimantur. Item habebit tres acras in campo de Sakhulle que ad novem denarios similiter estimantur. Item habebit tres acras cum dimidia in campo de Grethulle que ad novem denarios similiter estimantur. Fol. 139. Item habebit quoddam pratum jacens juxta iter de feodo Hugonis Bleys quod ad duodecim denarios estimatur. Item habebit tres acras apud Coumbe extendentes se ad pratum Johannis de Bleys que ad septem denarios et obolum estimantur. Item habebit unam acram super Coumbe extendentem se versus collem que ad duos denarios et obolum estimatur. Item habebit unam acram apud Wessbroke que ad duos denarios et obolum similiter estimatur. Item habebit unam acram que vocatur Stapilacre que ad duos denarios et obolum estimatur. Item habebit tres selliones apud Sceldregge qui˙ ad duos denarios et obolum estimantur. Item habebit quatuor acras extendentes versus iter regium que ad decem denarios et obolum estimantur. Item habebit medietatem campi de Reddinge versus North se extendentes cum pertinenciis que ad duodecim denarios estimatur. Ita tamen quod de terris hiis premissis decimas rectori seu dominabus non solvat set sibi retineat. At hec quo ad onera spectancia ad vicariam predictam idem vicarius deserviet vel faciet deservire ecclesie et inveniet competens luminare circa altare et sustentabit

A.D. 1303. cancellum pro rata porcionis contingentis eundem. Item idem vicarius pro procuracione domino archidiacono Herefordensi dimidiam marcam solvet. Item pro senagio de eadem ecclesia solvet sex denarios. Item recipiet ministros episcopi, videlicet officialem episcopi et archidiaconum, quod quidem onus ad dimidiam marcam estimatur. Item solvet pensionem debitam ecclesie de Bromyard tres solidos. Item pensionem octodecim denariorum debitam ecclesie de Temedebury persolvet. Item supportabit omnia onera ordinaria; extraordinaria vero pro parte seu rata porcionum suarum. Datum ut prius.

June 13.—Manumission of Robert de Coldhulle.

Fol. 139b. Robertus de Coldhulle manumissus.—Memorandum quod dominus apud Bosebury, id. Junii, M°CCC° tercio, vendidit, reddidit, et manumisit Robertum de Goldshulle liberum cum tota sequela sua et omnibus bonis et catallis suis habitis et habendis Waltero le Chaumberleyn de Masintone pro suo servicio in forma qua idem dominus manumisit Robertum Grul de Hamme, et ipsum liberum concessit et reddidit Johanni de Kemeseye, rectori de Ros, prout patet in quinto folio precedenti.

July 12.—Feudal service as rendered by the bishop for the king's army in Scotland.

Servicium suum in Scotia prout patet in folio sequenti.—Memorandum quod secunda die mensis Junii, anno Dom. M°CCC° tercio, tunc die sancte Trinitatis, receptum fuit servicium quinque militum pro episcopo Herefordensi in exercitu regis in Scotia, ubi eciam fuit tunc personaliter dominus rex Anglie apud abbaciam de Newebotel, per dominum Nicholaum de Waleys, militem, Johannem Tregoz, Johannem de Cringe, Nicholaum de Blakewyll, Janyn de Boun, Thomam de Mellinges, Willelmum de Dene, Galfridum Cobar, et Johannem de Chalinis, armigeros, anno regni ejusdem domini regis xxxj°, et fuit domini servicium completum et allocatum xij° mensis Julii, scilicet die Veneris post translacionem sancti Thome.

April 23.—Resignation of William de Monmouth, rector of Newland.

Resignacio ultimi rectoris de Nova Terra.—Venerabili in Christo patri, Ricardo, etc., suus humilis et devotus obediencie

A.D. 1303. filius, Willelmus de Monemutha, rector ecclesie de Nova Terra in foresta de Dene, sue diocesis, salutem, etc. Ecclesiam meam de Nova Terra, quam ad presentacionem venerabilis patris, domini Johannis, Dei gracia Landavensis episcopi, institucionis titulo canonice sum adeptus, ac omne jus et omnem possessionem juris vel facti quod vel quam habeo, habui, vel habere potero aliqualiter in eadem in sanctas et venerabiles manus vestras tenore presencium pure, sponte, et absolute resigno supplicans attentius ut hanc meam resignacionem admittere dignemini intuitu caritatis, et hoc idem omnibus et singulis quorum interest significo per presentes. In cujus, etc. Datum apud Landavum, ix° kal. Maii, anno Dom. M°CCC° tercio. Et nos decanus et capitulum Landavense sigillum nostri capituli ad rogatum dicti Willelmi duximus in testimonium presentibus apponendum.

June 9.—Appropriation of the church of Newland to the bishop of Llandaff.

Fol. 140. Appropriacio ecclesie de la Newlonde in foresta.—Universis, etc., Johannes, Landavensis episcopus, etc. Noveritis nos recepisse litteras venerabilis patris, domini Ricardi etc., in hec verba. Ricardus, etc., episcopo Landavensi, etc. Cum exilitas nimia valoris possessionum temporalium episcoporum eo sit gravior quo forcius tenentur episcopi ex officii sui debito existere hospitales et alia onera frequenter non sine gravibus sumptibus sustinere, nos considerantes facultatum episcopatus vestri insufficienciam ad supportanda premissa, occasione cujus insufficiencie sepe necessitates plurimas patimini et defectus, vestris devotis precibus inclinati ut melius et facilius officium pastorale exercere possitis, si vobis quo ad hujusmodi succurratur subsidio quo valemus, habito tractatu sollempni qui in concessionibus perpetuis et alienacionibus rerum ecclesiasticarum exigitur, vobis et successoribus vestris episcopis Landavensibus ecclesiam parochialem de Nova Terra in foresta de Dene, nostre Herefordensis diocesis, nunc vacantem, cum omnibus suis pertinenciis, in cujus ecclesie advocacionis seu patronatus possessione tanquam verus patronus ejusdem ecclesie nunc pacifice existitis ex collacione domini Edwardi, Dei gracia illustris regis Anglie, filii videlicet regis Henrici, prout in carta ejusdem quam habetis super hoc confecta plenius continetur, in proprios usus inperpetuum possidendam, appropriamus, etc.; salva sufficienti et debita porcione vicarie per nos taxande, etc.;

A.D. 1303. salvis eciam nobis et successoribus nostris lege jurisdiccionis, etc. Si vero post ordinacionem vicarie predicte aliqua onera extraordinaria oriantur de novo vos et successores vestri episcopi et vicarius institutus in dicta ecclesia onera predicta proporcionaliter supportabitis; salvis tamen in omnibus jure episcopali et Herefordensis ecclesie dignitate. In cujus, etc. Datum apud Wygorniam, v^{to} id. Junii, anno Dom. M°CCC°, tercio, etc.

June 9.—Mandate to the dean of Ross to induct the bishop or his proctor.[1]

July 12.—Letter of the constable of the king's army testifying that the bishop's military services had been duly rendered.

Fol. 140b. LITTERA CONSTABULARII EXERCITUS DOMINI REGIS DE SERVICIO SEX MILITUM RECEPTIS ET ALLOCATIS ET PLENE PRESTITIS.—Al honorable pere en Dieu, par la grace de Dieu eveske de Hereford, Nicholas de Segrave, tenaunt le lu le conestable de hoste le rey en les parties descoce, saluz. Sachez sire qe Niol de Valers, chevaler, Jahan Tregoz, Geffrey Colbard, Johan le Dun, Wiliam le Dene, Nichol de Blakwell, Thomas Mellinges, e Jahan de Chaluns, unt plenerement feet pur vous le servise de cink feeth de chevaler, le queu chose est alue en nos reules e en les reules de la garderobe le rey, e ceste chose vous tesmoignums. Escrites a la vile seint Jahan de Perth le xij° jour de Juyl.

Et est sciendum quod hoc servicium fuit oblatum et receptum apud abbaciam de Newebotel die sancti Trinitatis, etc. (*ut supra*), sicut irrotulatum est in rotulo constabularii et mariscalcorum, et rotulo de garderoba domini regis Anglie, anno Dom. M°CCC° tercio.

Nov. 30.—Canonical obedience promised by the prior of Llanthony prima on account of the benefices held by the convent in the diocese.

Fol. 141. OBEDIENCIA PRIORIS DE LANTONIA.—Item memorandum quod die sancti Andree, apostoli, anno Dom. M°CCC°iij°, apud Bosebury admisit dominus obedienciam domini Walteri de Langele, prioris Lantonie prime, racione ecclesiarum multarum quas idem prior et conventus optinent in diocesi Herefordensi, presentibus in

1—In the usual form.

A.D. 1303. capella domini hiis subscriptis, magistro Willelmo de Caple, tunc officiali Herefordensi; domino Reginaldo de Radenore; et Stephano de Taneto; et aliis.

Dec. 16.—Probate of the will of W. de Cardene.

PROBACIO TESTAMENTI MAGISTRI W. DE CARDENE.—Item memorandum quod xvij° kal. Januarii, anno Dom. M°CCC°iij°, comparuerunt coram domino magister Johannes de Stoke et Henricus de Cardene, executores testamenti magistri W. de Cardene, quondam officialis Cantuariensis, petentes nomine eorum et magistri Walteri de Thorp, decani de Arcubus, coexecutoris testamenti predicti, quod dominus quo ad bona existencia in diocesi domini approbaret testamentum defuncti. Quo die fecit dominus in aula manerii sui de Bosebury predictos magistrum Johannem et Henricum, executores hujusmodi, in forma juris jurare ad faciendum fidele inventarium de omnibus bonis defuncti in diocesi Herefordensi existentibus, et compotum inde reddere cum per dominum fuerint requisiti, in presencia dominorum J. de Kemeseye, Nicholai de Reigate, canonicorum Herefordensium; Stephani de Taneto, et domini Hamonis de Sandwyco, presbiterorum; et aliorum tunc presencium.

1304. *Mar. 12.—The bishop sanctions proceedings before the justices during Lent.*

Fol. 141b. FORMA SCRIBENDI JUSTICIARIIS PRO ASSISIS ARRAINANDIS IN QUADRAGESIMA.—Ricardus, etc., Willelmo de Mortuomari, et Johanni Rondulfo, militi, et justiciario domini regis Anglie, salutem, etc. Quia pium et opus meritorium apud Deum esse racionabiliter opinamur lites et controversias seu placita inter fideles suborta celeris justicie remedio terminare ut tranquilla devocione servire valeant summo Deo, vobis concedimus tenore presencium, quantum ad nos attinet, licenciam seu eciam potestatem ut, non obstante hujusmodi sacro tempore quadragesime, die sabbati ante dominicam in passione Domini nunc instante, apud Bromyard, nostre diocesis, licite possitis accipere fidelium sacramenta in causa vel placito quod vertitur seu verti speratur coram vobis inter religiosos viros, dominum J., priorem de Wormele, et dominum Laurencium, priorem sancti Guthlaci, Herefordie. In cujus, etc. Datum apud Sugwas, iiij° id. Marcii, anno Dom. M°CCC° tercio.

A.D. 1304 *Mar. 14.—Testimonial of the University of Oxford in favour of Thomas de Morf, rector of Radnor, for proficiency in study.*

Fol. 142. Littera Universitatis Oxoniensis.—Universis, etc., cancellarius Universitatis Oxoniensis ejusdemque cetus unanimis magistrorum salutem, etc. Universitas, mater alma, educacioni solerter invigilans clare prolis confluentes, quos allicit ut scienciarum inibi margaritas inveniant preciosas, variis probat modis, bene meritos confovens, discolos detestando. Cupientes igitur, cum sit pium, veritati testimonium perhibere, ad vestram volumus noticiam pervenire quod scolaris noster, vir providus, dominus Thomas de Morf, rector ecclesie de Radenore, Herefordensis diocesis, studio litterarum insistens inter nos in anno incarnacionis Domini M°CCC° primo et anno proximo subsequenti, scolas juris canonici laudabiliter conversans, prout veridicorum sociorum testimonium evidenter edocuit, quod et fida comprobavit relacio magistrorum. Super quo litteras nostras sibi concessimus has patentes ad certitudinis evidenciam plenioris. Datum Oxoniis die Mercurii, ante festum sancti Cuthberti, anno Dom. M°CCC° tercio.

1303. *Nov. 9.—Inspeximus by the official of the archdeacon of London of the sanction granted by bishop William de Vere to the appropriation of Cardington church by the Templars.*

Pro ecclesia de Kerdintone.—Universis quorum interest pateat per presentes quod nos officialis domini archidiaconi Londoniensis vidimus ac inspeximus litteras venerabilis domini Willelmi, Dei gracia Herefordensis episcopi, non cancellatas, etc., sub verbis et tenore sequentibus sigillo ejusdem ut apparebat, sigillatas:—Omnibus, etc., Willelmus, etc. Jus exigit et racio comprobat ut que viris religiosis juste collata sunt auctoritate episcopali muniantur; pietatis insuper suadet devocio ut beneficia collata et confirmata, exigentibus meritis, eorum usibus applicentur. Eapropter concedimus dilectis in Christo filiis, fratribus milicie Templi Iherusalem, pro fide Christi contra hostes fidei jugiter dimicantibus, et non solum rebus et possessionibus verum nec corporibus propriis parcentibus, ut liberum sit eis et licitum ecclesiam de Kerdintune cum omnibus pertinenciis suis in usus suos convertere et omnia inde proveniencia percipere, salvo jure Ernaldi, capellani, in vita sua, salvis eciam episcopalibus consuetudinibus et Herefordensis ecclesie dignitate. Quod quia, etc. Hiis testibus

A.D. 1303. Hugone, archidiacono Salopsire; magistro Roberto Folet, magistro Nicholao de Hamptune, magistro Johanne Clementis, magistro Osberto, Willelmo, capellanis; Reginaldo Ffoliot Radulfo, diacono; et multis aliis. In cujus, etc. Datum Londoniis, v° id. Novembris, anno Dom. M°CCC° tercio.

Appeal of the archbishop of York to the king to check the laymen who are violently disturbing the peace of the church.

Fol. 142b. QUALITER EPISCOPUS QUERELAT REGI PRO VI LAICALI AMMOVENDA.—Serenissimo principi, domino suo, domino Edwardo, Dei gracia regi Anglie, etc., Thomas Eboracensis archiepiscopus, Anglie primas, etc. Celsitudini regie notum facimus per presentes quod quidam salutis sue immemores possessionem domini W. de M. in ecclesia de K., nostre diocesis, canonice sibi collata, quam aliquando magister A. tenuit occupatam, in nostri officii, libertatis ecclesiastice, et juris predicti W. prejudicium impediunt et perturbant, pacem ecclesiasticam violenter et hostiliter infringendo. Quocirca excellencie vestre humiliter supplicamus quatinus ad hanc vim et potestatem omnimodam in ecclesia predicta et domibus et locis aliis ad ipsam ecclesiam pertinentibus ammovendam brachium regalis potencie solita gracia apponatis, ut inimicorum Christi seviens rebellio sic per vestrum reprimatur subsidium quod libertas ecclesiastica sub vestre defensionis clipeo tuta maneat, et vos exinde retribucionem condignam consequi valeatis. Deus[1] vos ecclesie sue conservet et populo per tempora diuturna.

Writ to the sheriff instructing him to secure peace.

BREVE REGIUM.—Rex vicecomiti salutem. Ad requisicionem venerabilis patris, Thome archiepiscopi Eboracensis, tibi precipimus quod omnem vim laicam que se tenet in ecclesia de K., ad perturbandum ipsum archiepiscopum quominus officium suum spirituale exercere possit ibidem sine dilacione ammoveri facias penitus ab eadem. T., etc.

Note that certain dues to the crown, though discharged by Cantilupe, have been since paid again.

Memorandum quod, licet hec subscripta debita fuerint soluta tempore sancte memorie Thome de Cantilupo, tamen eadem debita

1—Qui in MS.

A.D 1303. sunt soluta tempore domini Ricardi, etc., et tempore domini Rogeri de Burghulle, tunc vicecomitis Herefordie, iterato, prout scribitur inferius.

De episcopo Herefordensi pro duobus scutagiis x li. xv rotulo regni regis Edwardi. R. de Burghulle vic. aquietavit.

De episcopo Herefordensi pro prestito lxviij s. iiij d. xviij rotulo.
do. do. de auxilio vj marce. xviij rotulo.
do. do. de auxilio ad filium regis militem faciendum xx s. xviij rotulo. R. de Burghulle vicecomes aquietavit.

1304. *May 20.—A copy of the letter of Benedict XI sent to the English prelates to announce his election as pope.*

Fol. 143b. TRANSCRIPTUM LITTERE DE CREACIONE BENEDICTI, PAPE UNDECIMI.—Universis, etc. Robertus, Dei gracia Cantuariensis archiepiscopus, etc., salutem in Domino. Noveritis nos litteras sanctissimi patris, domini Benedicti, pape xj, inspexisse, vidisse, palpasse, ac de verbo ad verbum legisse, non cancellatas, etc., tenorem continentes infrascriptum:—Benedictus, episcopus, etc., venerabilibus fratribus, archiepiscopo Cantuariensi, et suis suffraganeis, salutem et apostolicam benediccionem. Dominus ac redemptor noster, per quem pater ipsius eternus universa disponit, se dudum ex habundancia pietatis ad humane salutem generacionis inclinans mortalitatis nostre carnem induit factus homo, seque postmodum ipsi patri veram pro nobis hostiam immolavit. Hinc nempe sacrosanctam ecclesiam, sponsam suam, quam sui commercio sanguinis adquisivit, tanta dileccione prosequitur quod ipsam non solum per angelos, celi cives, qui eam custodiunt incessanter, set et per terrigenas hominum filios qui successive regimini presidentes, illius acceptis clavibus regni celestis, in apostolatus officio beato Petro ex ejusdem redemptoris disposicione succedunt, fovet, clementer protegit, et gubernat, ut a celestis milicie presidio fulciatur et terreni pastoris ministerio non fraudetur. Verum opera divine potencie plerumque mens humana miratur, dum mirabiles personarum et temporum immutaciones attendit, et quorum contemplacione sensus hominis ebetatur, dum conatur perquirere investigabiles vias Domini et ejus occulta consilia perscrutari. Ipse namque nonnunquam potentes humiliat, ponit humiles in sublimi, fortem facit ex debili, balbucientibus eloquen-

A.D. 1304. ciam tribuit, et prout vult creaturarum condiciones variat et dispensat munera graciarum, plenam et perfectam habens ad singula, tanquam palmo concludens omnia, potestatem. Nos autem nimirum in admiracionem pertrahimur, ac timor et tremor nos vehementer invadunt, dum infra mentis arcbana revolvimus quot et quantas immutaciones receperit hactenus status noster, qui ab olim fratrum predicatorum professi putabamus abjecti esse in domo Domini cum humilibus servis ejus, et sub obediencie jugo Creatori reddere votum nostrum; set divini disposicione consilii post ministeria varia in ordine predicto nobis imposita suscepimus magistri generalis officium,' ac subsequenter ad cardinalatus apicem dignitatis per apostolicam sedem assumpti, cum aliquamdiu nostri ministerii debitum in gradu sacerdocii egissemus, prefecti fuimus per sedem eandem in episcopum Ostiensem. Novissime vero magna fratrum nostrorum instancia, prout series infrascripta declarat, nos subire coegit sarcinam apostolice servitutis. Nuper enim felicis recordacionis Bonifacio, papa octavo, predecessore nostro, sicut Domino placuit, ab hac luce subtracto, et sicut speramus post labores impensos ad premium evocato, ejusque corpore cum exequiarum sollempnitate debita tradito ecclesiastice sepulture, nos tunc, ut pretangitur, episcopus Ostiensis, ceterique fratres nostri episcopi, presbiteri et diaconi sancte Romane ecclesie cardinales, ad tractandum de Romani substitucione pontificis in palacio sancti Petri de urbe in quo decesserat predecessor noster convenimus, nobis ac ipsis ad id eligentibus per viam procedere scrutinii contigit, illo faciente qui concordiam diligit, quo unico facto ac publicato scrutinio tanta finaliter in votis eorundem fratrum est inventa concordia quod per eos de nobis licet immeritis fuit ad apostolatus officium xj° kal. Novembris proxime futuri eleccio celebrata, in quo pre admiracionis magnitudine redditi, nec immerito fuimus attoniti, stupor nostrum animum ebetavit, eumque timor et tremor pariter concusserunt. Numquid enim non admiracione dignum quod inter tot et tantas eorundem fratrum personas vite fame claritate pollentes, virtutibus redimitas, habundantes insuper multiplicium sufficiencia meritorum, in presidendo apostolico culmini humilitas nostra que illis fuerat merito postponenda prefertur. Nonne, dum injuncti oneris molem attendimus et nostram insufficienciam comparamus, digne invalescunt timor et tremor ne portantis debilitas sub tante molis gravitate succumbat. Nonne timendum iterum et tremendum ne justus judex, si racionem de

A.D. 1304. talentis creditis veniat exacturus, servum minus utilem a bono torpentem opere seve dampnet. Hec et alia plura, que prolixitatis vitande gracia sermo succinctus omittit, insufficienciam nostram a tante gravitatis onere subducendam adeo efficaciter suggerebant quod eorundem fratrum importunitati diversarum exaccionum obicem opponendo, ea qua potuimus reluctacione restitimus; set fratres ipsi nostre resistencie obviantes, nostris excusacionibus non admissis, nos ad conscendendam Petri cathedram multe importunitatis instancia devicerunt, nosque licet ex nostrorum defectuum consciencia diffidentes, de illius tamen confisi omnipotencia qui non solum sufficit eosdem supplere defectus, set eciam potens est omnem graciam habundare facere in nobis, ne sub obediencia nutriti diucius eam contempnere pertinaciter, graviaque pericula que iminere ipsi ecclesie totique terrarum orbi ex ejus vacacione verisimiliter timebantur dampnabiliter negligere censeremur, votis tandem fratrum adquievimus eorundem, et ad deferendam sarcinam summi apostolatus submittentes humeros imbecilles, recepti ab eis unanimiter in Romanum pontificem recepimus consequenter sollempnia benediccionis, et cetera secundum morem preficiendorum Romanorum pontificum in personis predecessorum nostrorum hactenus observatum, anxiato et humiliato spiritu Domino supplicando ut ipse, qui nos hujusmodi jugum subire concessit, sic ad ipsum portandum debilitatem nostram fulciat robore, sic illud faciat sua pietate portabile quod sub eo nos non contingat ex nostra debilitate deficere, set ita nobis et gregi dominico nostre vigilancie credito sua virtute proficere, quod de talento nobis credito dignam possimus in extremo judicio reddere racionem. Quocirca fraternitatem vestram rogamus et hortamur in Domino per apostolica vobis scripta mandantes quatinus, nobis compacientes in tanti ponderis gravitate, ad supportandum illud ministretis, quantum in vobis est, velud in partem apostolice sollicitudinis evocati, vestri auxilii fulcimentum, commissas vobis ecclesias gregesque dominicos in eis vobis creditos gubernando solicite, fideliter, et prudenter, ac fundendo pro nobis pias oraciones ad Deum ut ipse in execucione pastoralis officii sic sua pietate nos dirigat quod gratum nostrum ministerium fiat ei, spem eternam de nobis et fiduciam habituri quod vobis in hiis que ad laudem Dei vestrarumque statum ecclesiarum spectare videbimus favorem libenter apostolicum impendemus. Datum Laterani, ij° kal. Novembris, pontificatus nostri anno primo. Nos igitur Robertus predictus, Dei et apostolice

A.D. 1304. sedis gracia Cantuariensis archiepiscopus, ob reverenciam ejusdem sedis litteras apostolicas predictas transcribi mandavimus, et in nostra presencia collacionem cum presenti transcripto fieri fecimus, et presens transcriptum in premissorum testimonium sigilli nostri munimine roborari. Datum apud Langeleye, xiij° kal. Junii, anno Dom. M°CCC° quarto, consecracionis nostre decimo.

June 26.—Decision of the bishop in a dispute as to the mortuary due to the vicar of Bosbury on the death of the wife of a tenant of the Templars of Upleadon, who declined when appealed to by their tenant to interfere in the matter.

Fol. 144b. Decretum domini episcopi de mortuario Johanne, uxoris Willelmi de la Merse de Uppledone.—Memorandum quod quinto kal. Marcii, anno Dom. M°CCC° tercio, cum Johanna uxor Willelmi de la Merse de Uppledone, custumarii fratrum milicie Templi, in suo manerio de Uppledone, in parochia de Bosebury, Herefordensis diocesis, fuisset defuncta, priusquam corpus mulieris ipsius traderetur ecclesiastice sepulture, dominus Walterus de Malvernia, tunc vicarius ecclesie de Bosebury supradicta, petiit a dicto Willelmo, viro scilicet mulieris defuncte, secundum melius averium quod habebat nomine mortuarii, prout exigi et dari consuevit in parochia supradicta et in tota diocesi Herefordensi, cum similis casus contingeret. Ipse vero Willelmus de la Merse primo hoc facere recusavit, asserens minus juste quod sibi dari non debuit nisi bos tercius, cum tunc temporis sex haberet, nec aliud facere voluit nisi de precepto speciali preceptoris domus predicte, et ideo venerabilis pater, dominus Ricardus, etc., scripsit magistro et fratribus ordinis milicie Templi, in suo provinciali capitulo congregatis, ut ipsi per suas litteras preciperent et mandarent ipsi Willelmo, custumario suo, quod ipse ab hujusmodi injuria desisteret et ecclesie redderet quod debebat. Ipsi vero tanquam Deo devoti, et in expediendis negociis circumspecti, miserunt duos viros discretos, videlicet fratrem Willelmum de la Forde, preceptorem de Belessale, et fratrem Johannem de Coningestone, preceptorem de Guetinge, ac fratrem Hugonem de Tadecastro, preceptorem de Uppledone sepedicta, ad tractandum ac diffiniendum cum domino episcopo super negocio mortuarii supradicti. Qui fratres inspeccionem diligentem fecerunt super negocio antedicto, ac pensatis et intellectis circumstanciis universis ipsius, venerunt ad Bosebury ad ipsum episcopum finaliter asserentes quod ipsum negocium ad

A.D. 1304. ordinem ipsorum nullatenus pertinebat, set ad personam ipsius Willelmi, parochiani ecclesie de Bosebury, et ideo pro se et suis fratribus universis, quantum poterant, super diffinicione ipsius negocii quo ad omnia ipsum negocium contingencia oneraverunt conscienciam diocesani episcopi, viij° kal. Julii, anno predicto. Et deinde v^to^ kal. Julii, eodem anno, ipse episcopus in ecclesia parochiali de Bosebury constitutus multis sibi assidentibus, de virorum prudencium consilio in presencia fratris Hugonis predicti et multorum eciam aliorum, decrevit et pronunciavit pro jure et consuetudine ecclesie parochialis predicte ut, quandocumque vivente viro uxor decederet, vir ipse secundum melius averium Deo et ecclesie sancte daret, sive plura haberet averia seu pauciora, secundum consuetudinem que in tota diocesi Herefordensi in casu consimili observatur. Et tunc per decretum episcopi memorati Willelmus de la Merse predictus de suis bobus ad opus proprium meliorem elegit, et secundum meliorem dedit domino Willelmo, vicario, pro sua uxore defuncta, nomine secundi melioris averii, quia equus unicus quem tunc habuit custumarius sepedictus non fuit tantii precii seu valoris sicut duo boves predicti, quia tunc vix valuit sex sol., set idem boves bene valebant primus octo et secundus septem sol. secundum estimacionem communem.

Nov. 6.—Mandate to the official to execute a papal provision in favour of Roger fitz John de Bosco as soon as any benefice in the patronage of the abbot and convent of Wigmore shall be vacant.

Fol. 145. Commissio generalis super execucione provisionis concesse.—Ricardus, etc., executor unicus a sede apostolica deputatus in negocio provisionis concesse Rogero filio Johannis de Bosco, magistro Willelmo de Caple, canonico Herefordensi, officiali suo, salutem, etc. Mandatum summi pontificis super negocio provisionis predicte nuper recepimus, quod vobis mittimus inspiciendum et nobis per predictum clericum fideliter remittendum ; cujus auctoritate mandati vobis tenore presencium committimus et mandamus quatinus, habita inquisicione diligenti super vita et moribus Rogeri predicti, si ipsum ydoneum inveneritis et nichil canonicum obstet quin possit ad beneficium ecclesiasticum cum cura vel sine licite promoveri, tunc vice nostra, immo auctoritate summi pontificis qua fungimur in hac parte, sibi de primo beneficio ecclesiastico quod inveneritis vacans fuisse post provisionem sibi concessam, et

A.D. 1304. ad collacionem seu presentacionem dominorum abbatis et conventus sancti Jacobi de Wygemore spectans, providere curetis et ipsum in corporalem possessionem hujusmodi beneficii inducatis, etc. Datum apud Bosebury, viij° id. Novembris, anno Dom. M°CCC° quarto.

Nov. 15.—Resignation by Roger de Bosco of all claim to the provision above-mentioned.

Protestacio domini contra Rogerum filium Johannis de Bosco.—Item memorandum quod xvij° kal. Decembris, anno Dom. M°CCC° quarto, in ecclesia parochiali de Bosebury in presencia Johannis de Almaly, notarii, comparuit Rogerus filius Johannis de Bosco coram domino Ricardo, etc,, presentibus tunc ibidem Willelmo de Caple, officiali suo, et aliis, et resignavit omnem processum habitum et habendum et rescriptum quod impetraverat in curia in negocio provisionis contingente eundem.

List of the military fees held under the bishop of Hereford.

Fol. 145b. Rotulus militarium feodorum que tenentur de episcopo Herefordensi.

Capitulum Herefordense, heredes Willelmi de Breus, et Rogerus de Cradele, tenent Hamme Lacy pro ij feodis et dimidio; et extenta dicit quod tenent pro ij feodis et non plus.

Rogerus de Rous de Mora Alani tenet illam villam pro dimidio feodo.

Thomas le Petit tenet villatam de Dudele cum pertinenciis pro j feodo et dimidio; et extenta dicit quod tenet pro j feodo et non plus.

Walterus de Dunre tenet villatam de Childestone pro j feodo.

Rogerus de Clifford tenet villatam de Bruges pro j feodo.

Heredes Rogeri le Power tenent villatam de Bissopestone pro j feodo.

Heredes Radulfi le Power tenent villatam de Prestone pro j feodo.

Johannes Giffard tenet villatam de Ullingewyk pro j feodo.

Adam de Lantone tenet apud parvam Hope iiij partem j feodi.

Heredes Willelmi de Hamma tenent apud Estenore ij virgatas terre per militem.

Willelmus de Gatele tenet iiij virgatas terre apud Estenore per militem.

A.D. 1304. Heredes Rogeri de la Sale de Homptone tenent ij virgatas terre per militem.

Heredes P. Ruddok tenent apud Colewelle iiij virgatas terre per militem pro parte sexta j feodi.

Rogerus Ray tenet apud Bosebury j virgatam terre per militem.

Ricardus filius Mariote tenet apud Bosebury j virgatam terre per militem.

Heredes Henrici de Stanford tenent ibidem unam virgatam pro eodem.

Heredes W. de Alberugge tenent iiij virgatas terre pro eodem.

Willelmus Camerarius tenet apud Masintone ij virgatas terre pro eodem.

Johannes de eadem tenet ij virgatas terre pro eodem.

Alanus de Walyntone tenet j hydam et dimidiam apud Walyntone et Masyntone per militem pro quarta parte j feodi.

Johannes de Donintone tenet ij virgatas terre apud Donyntone per militem.

Heredes Mauricii de Underdoun tenet ij virgatas terre ibidem per militem.

Johannes de la Walle tenet j virgatam terre ibidem per militem.

Johannes de Walsueth tenet j virgatam terre ibidem per militem.

Grymbald Pauncefot tenet de tenemento de la Hasele pro dimidio feodo.

Johannes de Solers tenet de eodem tenemento per militem pro dimidio feodo.

Walterus de la Walle tenet apud Whiteburne j virgatam terre per militem.

Ricardus de Homptone tenet apud Huntelond j virgatam terre per militem.

Robertus de Brokhamptone tenet j hydam terre per militem in manerio de Bromynd pro quinta parte j feodi.

Reginaldus de Evesham tenet j hydam terre per militem eodem modo et quinta parte.

Rogerus de Weddebache tenet dimidiam hydam per militem in eodem manerio.

Heredes Roberti Wyard tenent j hydam terre per militem in eodem manerio.

Johannes Baderun tenet ij hydas terre per militem in eodem manerio.

Heredes Sonoude de Homptone tenent villatam de Colyntone per militem pro ij hydis.

A.D. 1304. Fol. 146. G. de Mortone tenet villatam de Mortone et Lude Godefrene per militem pro j feodo.

Dominus de Stanford tenet j hydam terre et j virgatam apud Frome per militem.

Walterus Hakelutel tenet dimidiam hydam terre apud Frome per militem.

Dominus de Kaple tenet villatam de Caple per militem pro j feodo.

Dominus de Walford tenet villatam de Walford per militem pro j feodo.

Et memorandum quod omnes supradicti debent sectam ad curiam de Herefordia de mense in mensem, et debent homagium et wardam, relevium et herietum, et respondent de scutagio quando accidit, videlicet de feodo integro xl s., pro hyda integra dimidiam marcam, et pro qualibet virgata terre xx d.

Et memorandum quod dominus W. de Valencia racione uxoris sue tenet Interberge pro j feodo.

Et memorandum quod magister Rogerus de Gloucestria dicit quod vidit Walterum Marescallum Anglicum facere pro dicto feodo homagium domino episcopo, Petro de Aquablanca, et memorandum quod non dividitur illud feodum, ita quod dictus Willelmus cum uxore sua habent unam partem, et R. de Mortuomari aliam, heredes domini G. de Carles aliam partem.

Item dominus comes Warewyke tenet villatam de Sapy et Pirie pro ij feodis, et debet homagium, herietum, et relevium, wardam et scutagium, *ut supra,* set domini de Sapy et Pirie debent facere pro eo sectam ad curiam de Herefordia de mense in mensem et de Bromyard sicut fuerit ordinata.

Dominus comes Herefordie tenet villatam de parva Herefordia pro j feodo, et debet scutagium, homagium, relevium, wardam, et herietum. Et dicitur quod debet facere sectam apud Herefordiam, *ut supra.* Set hoc non est clarum adhuc.

Heredes Willelmi de la Hyde tenent j virgatam terre apud Eglintone, et debent sectam ad curiam de Frome per militem, et de scutagio respondent heredes domini de Ruddele.

Item Radulfus dominus de Yadefen tenet villatam de Yadefen per militem pro j feodo, debet homagium, relevium, wardam, et respondet de scutagio ad cameram domini episcopi apud Bromyard; de herieto nescitur donec inquiratur, et dictum tenementum non debet sectam domino episcopo.

A.D. 1304. Prior minoris Malvernie tenet j hydam apud Hortone per militem, unde debet scutagium pro servicio domini regis.

Item Johannes de Salisbiria tenet j hydam apud Bridenebyry per militem et debet homagium, etc., necnon apud Bromyard.

Item memorandum quod dominus de Hamptone Colde juxta Boklintone debet ij sectas ad curiam de Bromyard per annum.

SECUNDUM ALIOS.

Parva Herefordia debet pro ij feodis. Item Yadefen pro j feodo. Item Sapy pro ij feodis. Item Robertus de Brokhamptone debet pro j feodo cum sociis suis. Item Stanford pro dimidio feodo. Item Ullingewyke j feodo. Item Bokelintone j feodo. Item Mortone j feodo. Item Prestone j f. Item Bissopestone j f. Item Bruges, j f. Item Childestone j f. Item Dudele et Eglintone j f. Item Mora Alani dimid. f. Item Hamme Lacy ij f. et dimid. Item Walford j f. Item Caple j f. Item Hasele j f. Item Wallyntone, Alberugge, Masintone, Northyntone, Ruddok et Underdoune pro j f. Item Johannes Baderun et socii sui j f.

1305. *Jan. 29.—General commission issued to the commissary of the official.*

Fol. 146b. COMMISSIO GENERALIS OFFICIALIS COMMISSARIO OFFICIALIS ABSENTIS.—Ricardus, etc., Thome de Chertham, rectori ecclesie de Biford, etc. Ad inquirendum, corrigendum, etc., tibi vices nostras in ipsius officialis nostri absencia committimus, etc. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, iiij° kal. Februarii, anno Dom. M°CCC° quarto.

Mandate to the dean of Weston to have published in the churches of his deanery the sentence of excommunication against those who falsely charged the prior of St. Guthlac with incontinence.

DE SENTENCIA EXCOMMUNICACIONIS DENUNCIATA.—Ricardus, etc., decano de Westone, salutem, etc. Sua nobis frater Laurencius, prior monasterii sancti Guthlaci, Herefordie, gravi conquestione monstravit quod quidam iniquitatis filii proprie salutis immemores, quorum nomina ignorantur, ipsum falso et maliciose diffamarunt apud bonos et graves apud quos prius nullatenus diffamatus extitit, crimina raptus et incontinencie sibi nequiter imponendo, cujus diffamacionis pretextu idem prior purgacione per judicem suum competentem canonice sibi indicta super dictis criminibus,

A.D. 1305. ut intelleximus, canonice se purgavit, propter quod ipsos diffamatores majoris excommunicacionis sentenciam in concilio provinciali latam ipso facto non ambigitur dampnabiliter incurrisse. Quocirca vobis, firmiter injungendo mandamus quatinus omnes et singulos hujusmodi diffamatores in singulis ecclesiis vestri decanatus cunctis diebus dominicis et festivis inter missarum solempnia, cum major in eisdem fuerit cleri et populi multitudo, pulsatis, etc., denunciare faciatis. Quid autem, etc. Datum, etc.

June 16.—Mandate to the dean of Ross to have published in the churches the sentence of excommunication against all who took part in the outrages in the bishop's woods at Ross.

Commissio generalis pro Ros.—Ricardus, etc., decano de Ros, etc. Cum legalis auctoritas sacrique canones ecclesias ecclesiasticasque personas, res et possessiones sibi adherentes, multis privilegiis et libertatibus munierint, earum transgressores gladio spirituali nunc in plus nunc in minus puniendo, prout facti qualitas requirebat, tandem talium tanta crevit audacia quod contra ecclesias ecclesiasticasque personas insurgere non timebant, res ipsius ecclesie et possessiones a regibus, principibus, et aliis, usibus divinis collatas occupando, usurpando, et nequiter asportando. Quocirca sancti patres, dominus archiepiscopus cum suis suffraganeis, regis expresso interveniente consensu, videntes penas prius appositas et statutas non posse tales malefactores ab eorum con-
Fol. 147. ceptis maliciis cohibere, cupientesque ecclesie tranquillitati et paci efficacius providere, omnes illos qui ecclesiastica bona sine grata permissione dominorum eorundem vel ballivorum suorum diripuerint, vel a domibus aut aliis locis ecclesiarum per violenciam amoverint seu publice asportaverint, excommunicarunt et excommunicatos esse ipso facto denunciari publice decreverunt. Et quia, ut intelleximus, quidam sue salutis immemores in laqueum diaboli incidere minime formidantes, nemus sive boscum nostrum de Ros, nocte proxima post diem Mercurii in septimana Pentecostes que fuit nona dies mensis Junii, sunt ingressi in prejudicium ecclesiastice libertatis, et arbores quamplures succiderunt ibidem et inde violenter, notorie et publice, asportarunt, ministris nostris resistentibus et inhibentibus prout poterant exclamando; ne tantum facinus transeat incorrectum, vobis, etc., mandamus quatinus in ecclesiis parochialibus de Ros, et aliis vicinis, videlicet Waleford, Hule, Rudwardyn, Westone, Castro Godrici, et Hopemaloysel, omnes illos qui sic boscum nostrum

A.D. 1305. cum violencia sunt ingressi, libertates ecclesie Herefordensis nequiter infringendo, ipso facto excommunicatos esse, etc., in genere nuncietis. Inquirentes nichilominus de nominibus eorundem et quos per inquisicionem in hujusmodi inveneritis reos esse citetis quod compareant coram nobis in proximo loci consistorio. Denunciacionem istam fieri inchoetis ad tardius die dominica proxima jam instanti, et eam diebus dominicis et festivis continuetis quousque predicti malefactores ad gremium sancte matris ecclesie revertentes in forma juris absolucionis beneficium mereantur. Et quid inde, etc. Datum apud Bosebury, xvj° kal. Julii, anno Dom. M°CCC° quinto.

The culprits at Ross present themselves to beg for absolution which is granted on condition of public penance.

Deinde publicato solempniter hoc mandato in prescriptis ecclesiis, diebus dominicis et festivis, inquisitoque de nominibus malefactorum hujusmodi secundum formam mandati predicti, venerunt ad satisfaciendum parati subscripti, beneficium absolucionis humiliter implorantes, videlicet Thomas Gibones, Willelmus Gibones, Wiletokkus Gibbones, Thomas Gobines, Thomas Pacces, Walterus Ordrich, Petrus Skyn, Adam filius Radulphi de Molendino, Petrus Ordrich, Robertus Pacy, Henricus Atehude, Willelmus Paddyng, Thomas Sutor, et Thomas Russel. Qui omnes tactis evangeliis juraverunt stare mandatis ecclesie ac se nullo modo imposterum promiserunt consimilia perpetrare in bosco predicto, set satisfaccionem dampni ibidem commissi pro viribus facere promiserunt. Cujus juramenti virtute fuit nunciatum eisdem ut semel ecclesiam parochialem die dominica circumirent in camisiis, ut est moris, et die mercati de Ros ipsum mercatum semel, ut premittitur, circumirent. Set Thomas, dictus le Clerkessone, et Johannes, frater suus, qui in hujusmodi transgressione pre aliis videbantur auctoritatem prestare, similiter juraverunt quo ad personas illorum omnia predicta se fideliter observare, et sic tam illi quam prescripti in forma juris beneficium absolucionis invenerunt, hac condicione adjecta ut penam sibi adjunctam pro loco et tempore ad plenum perficerent, alioquin in statum pristinum redigendi, set ultimis duobus est injunctum ut citra festum sancte Marie Magdalene proximo tunc futurum omnes arbores in dicto bosco succisas et per eosdem abductas cimiterio ecclesie parochialis de Ros restituant, et ipsam ecclesiam die dominica semel circumeant in camisiis

A.D. 1305. prius, et die beati Marie Magdalene predicta mercatum de Ros similiter, quod si non fecerint in pristinam sentenciam redigantur.

Inquiry as to a recovery by force of animals distrained by order of the sheriff. A jury decides that the tenants of the bishop and dean and chapter took no part in the rescue. The town is fined £100.

Fol. 147b. Recordum de rescussione facta per comitatum Herefordie, ut compertum fuit coram W. Martyn et sociis suis, justiciariis domini regis, videlicet in vigilia sancti Bartholomei, anno regni regis Edwardi filii regis Henrici tricesimo tercio.— Nicholaus Iweyn, ballivus Herefordie, Ricardus Thurgrym, et alii attachiati fuerunt ad respondendum domino regi de placito quare ipsi simul cum communitate ville Herefordie quandam districcionem quam Milo Pichard, vicecomes Herefordie, pro debito ejusdem domini regis cepit apud Herefordiam, vi et armis rescusserunt, etc., et unde predictus Milo, etc., qui sequitur pro domino rege, queritur quod cum quidam Rogerus de la Bathe et Johannes de la More, ballivi domini regis, per preceptum ipsius Milonis, vicecomitis, die Jovis proxima post festum purificacionis beate Marie, anno regis nunc tricesimo primo, cepissent decem boves, octo vaccas, et quinque bovettos apud Herefordiam nomine districcionis pro debito domini regis per summonicionem de scaccario, et predicta averia apud castrum Herefordie fugasse voluissent, predictus Nicholaus Iweyn, ballivus, et alii simul cum communitate ville Herefordie predicta averia vi et armis rescusserunt, in contemptum domini regis et dampnum ipsius CC li., et contra pacem; et hoc paratus est certificare, etc. Et predictus Nicholaus et alii veniunt et defendunt vim et injuriam que, etc., et bene defendunt quod ipsi nunquam die et anno predictis aliqua averia per predictos ballivos nomine districcionis pro debito domini regis capta rescusserunt, aut quicquam in contemptum seu contra pacem domini regis fecerunt; et ponunt se super patriam. Et super hoc venit ballivus episcopi Herefordensis et similiter ballivus decani et capituli ecclesie beati Ethelberti, et dicunt quod idem episcopus et similiter decanus et capitulum habent returnum omnium extractorum de finibus et amerciamentis omnium tenencium suorum in villa Herefordie predicta per se, ita quod ballivi ville Herefordie de illis tenentibus nichil se intromittunt, nec iidem tenentes ballivis Herefordie in aliquo intendunt, et pro eisdem tenentibus dicunt quod ipsi nunquam

A.D. 1305. die et anno predictis aliqua averia per vicecomitem seu ballivos domini regis capta rescusserunt, seu quicquam contra pacem, etc., fecerunt. Petunt quod inquiratur. Ideo fiat inde jurata. Jurati dicunt super sacramentum suum quod predictus Milo, vicecomes, etc., die et anno predictis misit predictos Rogerum de la Bathe et Johannem de la Mere, ballivos domini regis, ad distringendum quosdam homines de villa Herefordie, pro quodam debito domini regis, qui quidem ballivi nomine districcionis pro eodem debito ceperunt apud Herefordiam boves et vaccas et boviclos hominum ville ejusdem ad valenciam C s.; et dicunt quod statim eodem die, cum noticia inde ad ballivos et homines communitatis ville predicte pervenisset, predictus Thomas Sandy simul cum magna multitudine de communitate ville ejusdem, quorum nomina jurati ignorant, per missionem ballivorum ville predicte et per assensum communitatis ville ejusdem districcionem predictam vi et armis rescusserunt. Et jurati quesiti si ballivi ville Herefordie in execucione extractorum curie domini regis facienda de tenentibus predictorum episcopi et decani et capituli in villa Herefordie quicquam se intromittunt, et si tenentes episcopi aut tenentes decani et capituli ejusdem ville fuerunt in auxilium rescussionis predicte seu predicta rescussio nomine eorum aut per eorum assensum facta fuit, dicunt quod non. Quesiti eciam si predictus Ricardus Thurgrym et alii personaliter fuerunt ad rescussionem faciendam dicunt quod non. Ideo predictus Thomas Sandy committatur gaole, et de ballivis et communitate predicta ad judicium. Postea predictus Thomas Sandy fecit finem lx s., et predicta communitas amerciatur ad C li.

Sept. 25.—Mandate to the sheriff not to distrain on the tenants of the bishop or the dean and chapter for contributions to the fine on the town.

W. Martyn, H. Spygurnel, et socii sui justiciarii domini regis ad diversas felonias et transgressiones audiendas et terminandas in diversis comitatibus assignati, vicecomiti Herefordie, salutem. Ex parte venerabilis patris, domini Ricardi, etc., et decani et capituli Herefordensis nobis est ostensum quod, cum ballivi et communitas ville Herefordie nuper coram nobis in curia domini regis apud Herefordiam pro rescussione cujusdam districcionis ballivis domini regis ibidem facta ad centum libras amerciati essent, et per inquisicionem ibidem inter predictum dominum regem et predictos ballivos et communitatem de rescussione predicta captam

A.D. 1305. compertum fuisset quod tenentes predictorum episcopi et decani et capituli de villa Herefordie de predicta recussione in nullo
Fol. 148. fuerunt culpabiles, per quod iidem tenentes ad predictum amerciamentum contribuere non tenentur, vos nichilominus tenentes ipsos ad contribucionem predicto amerciamento faciendam minus juste distringitis, et de die in diem distringere non cessatis, in ipsorum dispendium non modicum et gravamen. Quocirca vobis ex parte domini regis mandamus quod tenentes predictorum episcopi et decani et capituli ad aliquam contribucionem predicto amerciamento faciendam nullatenus distringatis. Et districcionem, si quam alicui tenencium predictorum feceritis, sine dilacione eidem deliberari faciatis. Datum apud Westmonasterium, xxv° die Septembris.

1304. *June 13.—Episcopal ordinance for the income and the burdens of the vicarage of Newland.*

Ultima ordinacio vicarie de Newelonde in Foresta.—In Dei nomine, Amen. Cum nos Ricardus, etc., ecclesiam de Nova Terra in Foresta, nostre diocesis, venerabili in Christo patri, domino Johanni, Dei gracia Landavensis episcopo, et suis successoribus episcopis, ex certis et legitimis causis canonice appropriaverimus in usos proprios futuris temporibus perpetuo possidendam, ac ordinacionem vicarie ipsius nobis reservaverimus, prout in litteris appropriacionis evidenter apparet, nos pensatis et consideratis ecclesie predicte fructibus et obvencionibus, necnon omnibus ad eandem spectantibus, vicariam predictam subscripto modo duximus ordinandam. In primis ordinamus quod vicarius qui pro tempore fuerit in eadem ecclesia constitutus per nos aut successores nostros ad presentacionem dicti patris seu successorum suorum personalem et continuam faciat residenciam in eadem; et quod aream habeat competentem pro manso edificando de communibus bonis ecclesie memorate. Item quod idem vicarius percipiat oblaciones die omnium sanctorum singulis annis que estimantur ad duodecim solidos; item oblaciones in natali Domini que estimantur ad undecim solidos; item oblaciones die Pasche cum pertinenciis que estimantur ad quindecim solidos; item oblaciones die sancti Jacobi que estimantur ad sex denarios; item oblaciones die purificacionis beate Marie que estimantur ad sexdecim denarios; item percipiet oblaciones quadragesimales in confessionibus audiendis que esti-

A.D. 1304. mantur ad sex solidos et octo denarios. Item percipiet oblaciones pro anniversariis que per annum estimantur ad duos solidos; item percipiet omnia mortuaria que estimantur ad viginti solidos; item percipiet oblaciones factas pro defunctis que estimantur ad sex solidos et octo denarios; item percipiet oblaciones faciendas in solempnisacione sponsionis que estimantur ad quinque solidos; item percipiet oblaciones faciendas diebus dominicis que per annum estimantur ad sex solidos et sex denarios; item percipiet totam decimam vini que estimatur ad tresdecim solidos et quatuor denarios; item percipiet decimam aucarum et porcellorum que estimatur ad viij s.; item percipiet decimam agnorum que estimatur ad xvj s.; item decimam lactis et vitulorum, etc., xx s.; item decimam lane, etc., xviij s.; item decimam molendini, etc., vj s.; item decimam columbarii, etc., vj d.; item decimam pomorum et curtilagii, etc., xij d.; item decimam ovorum, etc., ij s.; item terciam partem decime feni totius parochie et totum herbagium crescens in cimiterio predicte ecclesie. Ordinamus insuper quod prefatus pater, Landavensis episcopus, et ipsius successores qui pro tempore fuerint, presbyterum perpetuo celebrantem divina pro anima bone memorie domini regis Henrici, quondam regis Anglie, sustineat vel sustineant ac necessaria eidem administret pro decimis novalium ad eandem ecclesiam pertinencium eidem ecclesie ab eodem collatis. Ordinamus eciam quod vicarius qui pro tempore fuerit in ecclesia antedicta subeat et agnoscat onera infrascripta ad ecclesiam spectancia, videlicet quod per se vel per alium in divinis obsequiis faciat eidem ecclesie deserviri et competens luminare inveniat in eadem. Item idem vicarius procuracionem domini archidiaconi et senagium, videlicet vij s. viij d. persolvet. Cancellum vero dicte ecclesie necnon onera extraordinaria et alia in premissis ad eandem ecclesiam spectancia pro rata sue porcionis sustinebit et pro eisdem satisfaciet quociens et quantum necessarium fuerit seu eciam oportunum, ac prefatus pater Landavensis et sui successores qui pro tempore fuerint procurabit vel procurabunt, cum nos ad dictam ecclesiam declinare contigerit, racione visitacionis ecclesie supradicte. Reservamus insuper nobis potestatem predictam vicariam augmentandi, si fuerit augmentanda, et eciam declarandi et interpretandi alteracionem, dubitacionem, seu obscuritatem, si quam super hac nostra ordinacione exoriri contigerit in futurum, salvis nobis, etc., juribus, etc. In quorum, etc. Datum apud Bosebury, id. Junii, anno Dom. M°CCC° quarto.

A.D. 1307. *Whitsuntide.—Inquiry as to the responsibility of the bishop for a murder which took place in his wood at Brinkesty in 1294. A jury decides that the road through the wood was wide enough to satisfy the law; the charge against the bishop was dismissed.*

Fol. 148b. Brinkesty.—Memorandum quod die Jovis in septimana pentecostes, anno Dom. M°CCC° septimo, etc., coram dominis Willelmo Martyn, Rogero de Bello Fago, et Gilberto de Knovile, militibus, justiciariis, etc., in comitatu Herefordie assignatis, Eustachius de Wynteneye, miles, Thomas Dobyn, Ricardus Ciflewas, Johannes de Burghulle, Paganus de Burghulle, Thomas de Houtone, Walterus le Rous, Johannes de Stanford, Th. de Lodeford, Willelmus de Hardewyke, Willelmus Devereus de Bodenham, Willelmus de Bosco de Bodenham, jurati hundredi de Broke, presentant quod malefactores ignoti interfecerunt Walterum Swyft in bosco episcopi Herefordensis de Brenkesty, anno regni regis nunc xxij, et quia hundredum non respondet de corporibus malefactorum, etc., ad judicium, etc. Et quia regia strata jacet per medium predicti bosci, in qua strata predicta felonia facta fuit, que strata non fuit elargita secundum formam statuti, etc., tempore quo predicta felonia, etc., nec adhuc elargitur, prout jurati presentant; preceptum est vicecomiti quod venire faciat predictum episcopum, etc. Et quia predictus vicecomes testatus est quod manucaptus fuit per quosdam manucaptores suos et ipse episcopus non venit ad diem sibi prefixum sui manucaptores fuerunt amerciati. Deinde comparente predicto episcopo per atornatos suos per breve regis constitutos apud Bromyard, anno Domini supradicto, die lune proxima post festum nativitatis beati Johannis Baptiste, coram eisdem dominis W. Martyn et Rogero de Bello Fago, militibus, ac Johanne de Morford, tunc justiciariis, etc., per dominos Johannem de Lingeneye, Hugonem de Kynardesley, milites, Ricardum Synrewast, Th. de Hortone, Thomam Dobyn, Johannem de la Hulle de Avenebyry, Willelmum de la Hyde, Willelmum de Cipeltone, Hugonem de Molendino, Walterum Kempe de Feltone, Ricardum de Botyler, et Johannem de Bykertone, juratos per sacramentum suum, veritas presentancium prescriptorum sic patuit prout irrotulatur inferius in hec verba :—Jurati hundredi presentant quod quidam ignoti interfecerunt Walterum Swyft in bosco episcopi Herefordensis de Brenkesty, extra villam de Whiteburne, anno regni regis Edwardi xxij. Et quia hundredum non respondet de corporibus malefactorum, etc., ad judicium, etc. Et quia regia strata jacuit per medium

A.D. 1307. bosci in qua strata predicta felonia facta fuit, que strata non fuit elargita secundum formam statuti, etc., tempore quo predicta felonia, etc., nec adhuc elargitur, prout jurati presentant, preceptum est vicecomiti quod venire faciat predictum episcopum die Jovis in septimana pentecostes; ad quem diem predictus episcopus non venit, et vicecomes testatus est quod manucaptus fuit per Thomam de Suchyntone, Johannem Mahol, Willelmum de Enchestone, et Willelmum de Suchyngtone. Ideo ipse in misericordia. Et preceptum est vicecomiti quod distringat eum per omnes terras, etc. Et quod de exitibus, etc. Et quod habeat corpus ejus ad Bromyard die lune proxima post festum nativitatis sancti Johannis Baptiste, etc. Ad quem diem episcopus per atornatum suum venit, et dicit quod regia strata que se extendit per medium bosci predicti sufficienter elargita est et satis elargita fuit tempore quo predicta felonia facta fuit, et de hoc ponit se super patriam. Ideo fiat inde jurata. Jurati dicunt super sacramentum suum quod predicta strata elargita fuit tempore quo predicta felonia perpetrata fuit secundum formam statuti. Ideo predictus episcopus inde sine die, salvo domino regi, etc.

An account of certain scutages and feudal aids that had been levied in the time of Henry II, with details regarding the see of Hereford.

Fol. 149. In secundo anno regis Henrici, patris regis Johannis, currebat quoddam scutagium assisum ad xx s. pro exercitu Tolose licet in rotulo non contineatur expressum pro quo exercitu, set confici potest ex quibusdam verbis contentis in rotulo quinto sequenti ubi solvuntur remanencia scutagii premissi. Et in hoc quinto anno legitur in Staffordscira in saltis Ricardi de Luvetot pro exercitu Tolose xxx li. per breve regis, unde constat quod assisum fuit in transmarinis. Et in hoc scutagio respondit episcopus Herefordensis de xv li. Fuit ergo summa militum xv milites.

Anno vij° currebat aliud scutagium positum ad j marcam pro alio exercitu Tolose, et de eo non annotatur aliquid in rotulo in Herefordscira.

In anno xiiij° maritavit rex Henricus, pater regis Johannis, filiam suam duci Saxonum, et petiit auxilium de quolibet milite feudato in terra sua j marcam et optinuit, et scripsit episcopis, abbatibus, et baronibus quod significarent illi per suas litteras

A.D. 1307. patentes quot milites haberet quilibet feudatos de veteri et de novo. Ipsi vero mandato suo parentes rescripserunt, et sunt illorum carte omnes in thesauro regis Westmonasteriensi, unde quasi ex originali exigitur scutagium per totam Angliam a singulis per illum rotulum xiiij^mi anni, cui non possunt contradicere propter cartas suas. Set eo tempore fuit episcopatus Herefordensis vacans et in manu regis. Et legitur in eodem sub illo titulo de auxilio ad maritandam filiam regis episcopus Herefordensis xv marcas pro militibus suis. Et Johannes Comyn, custos episcopatus Herefordensis, tres marcas dimidiam preter illos quos episcopus recognoscit. Et remanet j marca super Hugonem de Lacy et dimidia marca super Margaretam de Bohun, quia dicunt se non debere illa servicia. Hic sumpsit superdemanda inicium quam faciunt episcopo Herefordensi. Et respondit custos episcopatus in scaccario de CCC li. ix s. iiij d. de episcopatu.

Quando rex maritavit filiam suam duci Saxonum fuit episcopatus Herefordensis in manu regis et respondit de xv marcis pro militibus suis. Et Johannes Comyn, custos episcopatus respondit de tribus marcis et dimidia preter illos quos episcopus recognoscit. Et illos milites ultra xv predictos semper habuit episcopus de lucro ad cameram suam, unde illi adhuc appellantur milites de camera episcopi. Set tunc vacante episcopatu respondit predictus custos de hoc et de omnibus aliis et redditu assiso domino regi et de omnibus aliis proventibus sicut adhuc faciunt custodes quando aliquis episcopatus est in manu domini regis. Et ista possunt sciri per rotulum xiiij^mi anni sub illo titulo. De auxilio ad maritandam filiam regis episcopus Herefordensis xv marcas pro militibus suis. Ita scriptum est ibi.

Et idem rex Henricus tunc dedit episcopis, abbatibus, et baronibus supradictis litteras suas patentes continentes quod imposterum racione cartarum predictarum non gravarentur ultra suum antiquum servicium; et tradita fuit carta illa servanda in thesauro ecclesie sancti Pauli, Londoniis, sicut solet dici veraciter a fidedignis antiquis.

1308. *Jan. 20.—Royal mandate to the sheriff not to distrain on the bishop for scutage due in the fifth and tenth years of Edward I.*

Rex vicecomiti Herefordie salutem. Pone in respectum usque super compotum tuum proximum ad scaccarium nostrum deman-

A.D. 1308. dam quam facis per summonicionem ejusdem scaccarii nostri venerabili patri, Ricardo, Herefordensi episcopo, de scutagio Wallensi de annis celebris memorie domini Edwardi, nuper regis Anglie, patris nostri, quinto et decimo pro feodis non recognitis. Et districcionem, si quam ei ea occasione feceris, interim relaxes eidem. Teste W. de Carletone apud Westmonasterum, xx[a] die Januarii, anno regni nostri primo.

Rex vicecomiti Herefordensi salutem. Quia bone memorie Thomas, dudum Herefordensis episcopus, habuit servicium suum cum bone memorie domino Edwardo, quondam rege Anglie, patre nostro, per preceptum suum in exercitibus suis Wallie, annis regni sui quinto et decimo, pro v feodis militum que tunc eidem patri nostro recognovit, sicut per inspeccionem rotulorum marescalcie dicti patris nostri de eisdem exercitibus nobis constat, tibi precipimus quod demandam quam per preceptum nostrum facis venerabili patri, Ricardo, etc., pro scutagio predictorum quinque feodorum de temporibus predictis ponas in respectum usque super compotum tuum proximum ad scaccarium nostrum, et districcionem, etc. Teste W. de Carletone apud Westmonasterium, xx[a] die Januarii anno regni nostri primo.

Et sciendum est quod nullus unquam episcopus Herefordensis fecit servicium militare in exercitu domini regis nisi per v milites licet scutagium solvere consueverit pro quindecim quando scutagium sive guerra fuit assisum ad pecuniam.

Impetretur conveniens remedium in curia regis contra istam demandam. Extracta de pipa vicecomitis Herefordensis.

De episcopo Herefordensi de scutagio Wallensi xxx li.
De eodem de feodis que non recognovit vij li.
De episcopo Herefordensi de scutagio Wallensi xxx li.
De tribus feodis et dimidio que non recognovit.

Mar. 6.—Richard, abbot of Haughmond, did homage to the bishop for the vill of Linley which he held of him near Bishop's Castle (as in p. 185).

Fol. 149b. HOMAGIUM ABBATIS DE HAGEMAN.

A.D. 1305. *April 30.—The bishop confirms a grant of tithes on assarts in districts extra-parochial to the bishops of Llandaff as impropriators of the church of Newland.*

Confirmacio pro ecclesia de la Newlande.—Universis, etc., Ricardus, etc. Noverit universitas vestra nos vidisse et diligenter inspexisse cartam domini Edwardi filii regis Henrici, etc., ipsius sigillo signatam sub hac forma verborum :—Edwardus, etc., omnibus etc. Sciatis quod ad emendacionem episcopatus Landavensis, qui nunc exilis esse dinoscitur, necnon in subvencionem sustentacionis cujusdem capellani divina pro anima nostra et animabus antecessorum nostrorum singulis diebus celebrantis et imperpetuum celebraturi in ecclesia omnium sanctorum de la Newlande, infra forestam nostram de Dene, quam venerabilis pater, Johannes, episcopus predicti episcopatus, tenet sibi et suis successoribus appropriatam, concessimus eidem episcopo pro nobis et heredibus nostris, quantum in nobis est, quod ipse et successores sui episcopi ejusdem loci omnes decimas de assartis infra forestam predictam de novo assartatis et assartandis provenientes percipiant et habeant ecclesie sue de la Newlande predicte, quas ad eandem ecclesiam volumus imperpetuum pertinere sine occasione vel impedimento nostri vel heredum nostrorum seu ministrorum nostrorum quorumcumque. Dum tamen assarta predicta extra limites cujuscumque parochie existant. In cujus, etc. Teste meipso apud Westmonasterium, xx^a^ die Marcii, anno regni nostri xxxiij^o^. Nos vero concessionem ipsius domini regis, prout rite et legitime facta est, ob causas in ipsa carta contentas ratam habentes, eam auctoritate diocesana in Dei nomine confirmamus, et decimas in eadem carta concessas ipsi ecclesie omnium sanctorum de la Newlande, nostre diocesis, assignamus, volentes easdem, quantum ad nos attinet, ad eandem ecclesiam imperpetuum pertinere cujuslibet alterius jure salvo. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, pridie kal. Maii, anno Dom. M^o^CCC^o^ quinto.

Feb. 9.—Royal licence of appropriation of Newland church by the bishops of Llandaff.

Edwardus, etc., omnibus, etc. Sciatis quod iutuitu caritatis concessimus et licenciam dedimus pro nobis et heredibus nostris, quantum in nobis est, veuerabili patri, Johanni, episcopo Landavensi, quod ipse ecclesiam de Nova Terra in foresta nostra de

A.D. 1305. Dene, Herefordensis diocesis, cujus advocacionem habet ex donacione nostra, appropriare sibi et ecclesie sue Landavensi, ut eam sic appropriatam sibi et successoribus suis episcopis ejusdem loci retinere et in proprios usus habere possit inperpetuum sine occasione vel impedimento nostri vel heredum nostrorum, etc. In cujus, etc. Teste meipso apud Catford, nono die Februarii, anno regni nostri tricesimo tercio.

May 9.—Walter Motun engages to make no claim on the bishop on account of charcoal making in the woods at Ross under his custody.

Fol. 150. Quieta clamancia Walteri Motun de non carbonando in bosco domini.—Universis, etc., Walterus Motun salutem in Domino. Vestra noverit universitas me remissise et quietum clamasse pro me et heredibus meis in perpetuum venerabili in Christo patri, domino Ricardo, etc., totum clamium quod habui vel habere potui seu habere potero in futurum in solo bosci domini episcopi apud Ros in mea custodia existentis, quo ad carbonandum seu faciendum carbones aliquo modo, ita quod nec ego Walterus nec heredes mei aliquid hujusmodi clamii in solo bosci predicti quo ad carbonandum potero vel poterimus exigere in futuro. In cujus, etc. Datum apud Bosbury, ix^a^ die mensis Maii, anno Dom. M°CCC° quinto, presentibus tunc ibidem domino Willelmo de Mortuomari, seneschallo domini episcopi sepedicti, et domino Johanne de Kemeseye, canonicis Herefordensibus; Johanne de la Felde; Philippo de Colyntone; Henrico le Waleys, et Stephano de Taneto ; et aliis.

Littera commissionis custodie bosci predicti in transcripto continetur superius in lxiij° quaterno ascendendo ab hoc loco.

June 1.—Robert de Civeteus does homage for lands at Prestbury.

Homagium Roberti de Civeteus.—Memorandum quod kal. Junii, anno Dom. M°CCC° quinto, apud Bosebury fecit Robertus de Cyveteaus homagium suum domino episcopo pro terris et tenementis quas clamat tenere de domino episcopo apud Prestebury. Et fuit hujusmodi homagium factum et receptum in aula ipsius domini memorati.

A.D. 1305. *July 4.—Quitclaim of Giles Fitz-William of right to a tenement in Barton Street and to land by the Wye.*

Fol. 150b. TERRA QUE FUIT WILLELMI TINCTORIS.—Memorandum quod iiij° die mensis Julii, anno Dom. M°CCC° quinto apud Bosebury venit Egidius filius et heres Willelmi Tinctoris, quondam civis Herefordensis, plene etatis existens ac in seisina plena totius hereditatis paterne, et liber, legitimus, et solutus, et per cartam suam et per quietas clamancias vendidit, restituit, ac remisit domino Ricardo, etc., totum jus et clamium quod habuit vel habere potuit racione juris paterni in uno tenemento cum curtilagiis et suis pertinenciis in Bertonestrete, prope gardinum fratrum minorum, Herefordie, et in undecim acris et dimidia acris terre cum omnibus suis pertinenciis juxta ripam de Waye, prope gardinum eorundem fratrum minorum. Et tradidit predictus Egidius predicto domino episcopo cartam et quietam clamanciam in aula sua de Bosebury super premissis in presencia domini Ricardi de la Lynde; domini de Monesle; Ricardi de Foye, domini de Maynestone; Alani de Walyntone; domini Nicholai de Reygate, thesaurarii Herefordensis; domini Johannis de Kemeseye, canonici Herefordensis; et multorum aliorum clericorum et laicorum. Et mandavit predictus Egidius Johanni, predicto civi Herefordensi, per litteras suas quod Henricum le Wase, ballivum libertatis episcopatus, poneret in seisinam predictorum tenementorum, etc., loco ipsius episcopi, qui ad seisinam recipiendam habuit potestatem per litteras episcopi memorati patentes. Et positus fuit in seisinam pacificam et quietam sollempniter apud Herefordiam dicta die in presencia multorum qui illuc ex causa predicta convenerant.

July 7.—The abbot of Dore, Richard de Madely, promises canonical obedience to the bishop.[1]

BENEDICCIO ABBATIS DE DORA.

Bull of Benedict limiting by further definition the concessions made by pope Boniface as to the ecclesiastical subsidies forbidden by the clericis laicos.

Fol. 151 DE IMMUNITATE ECCLESIARUM RESPONSUM.—Benedictus, episcopus, etc., ad perpetuam rei memoriam, etc., quod olim per

1—In the usual form as on p. 185.

A.D. 1305. felicis recordacionis Bonifacium, papam viij, predecessorem nostrum, contra laycos exigentes sive recipientes a clericis et ecclesiasticis personas decimam seu quantitatem aliquam de proventibus bonorum suorum aut ecclesiarum, necnon adversus solventes aut promittentes vel conscientes se soluturos, penis adjectis statutum est, quantum ad penas ipsas ex causa, de consilio fratrum nostrorum restringimus ad exigentes tantummodo, et ad exigendum dictos auxilium, consilium, vel favorem, non autem quo ad easdem penas in solventibus aut recipientibus a sponte dantibus deinceps vindicet sibi locum. Ceterum attendant sollicite ecclesiarum prelati et alii clerici quod Lateranum concilium in hujusmodi subvencionibus solum casum necessitatis aut communis utilitatis, ubi laycorum ad id non suppetunt facultates, deliberacione provida noscitur excepisse, et deinde generale statuisse concilium propter quorundam imprudenciam eciam in hoc casu Romanum pontificem, cujus interest communibus providere utilitatibus, primitus consulendum. Attente igitur caveant ne predictorum conciliorum transgressores existant, aliquid in casu predicto, et multo magis si casus ipse non subsit, quoquo modo vel titulo, inconsulto Romano pontifice, occasione subvencionum predictarum concedendo laicis vel eciam promittendo. Alioquin tanquam canonum tam sollempnium conciliorum temerarii transgressores, quod procul dubio Deo propicio idem infliget pontifex gravissimas penas poterunt merito formidare. Nulli igitur omnino hominum, etc.

Sept. 8.—Letter to the king on the subject of the canonization of Cantilupe.

Responsio ad breve regis de canonizacione episcopi Thome. — Excellentissimo principi, etc., sui humiles et devoti Ricardus, etc., et ejusdem loci capitulum, etc. Pro hiis que nobis litteratorie nuper mandastis, quo ad negocium canonizacionis pie memorie Thome, etc., quod ob reverenciam summi Dei et honorem sancte matris ecclesie ac servi Dei predicti optatis feliciter expediri et per summum pontificem consummari, quantas valet nostra simplex humilitas vestre excellencie graciarum referimus acciones, et secundum vestrum supradictum mandatum ad vestram presenciam cum litteris presentibus destinamus discretos viros, magistrum Henricum de Schorne, et magistrum Willelmum de Kyngscote, canonicos ecclesie Herefordensis, qui per ea que in

A.D. 1305. scriptis eis tradidimus vestros, si placet, nuncios quos mittetis ad summum pontificem poterunt informare, quo ad excellencias vite servi Dei predicti, et quo ad miracula et continuacionem ipsorum usque ad annum presentem, que miracula operata est potencia summi Dei, ad declaracionem sancte conversacionis et vite perpetue servi Dei sepius memorati, cum quibusdam litteris plurium prelatorum et aliorum virorum nobilium regni vestri supplicatoriis renovandis quo ad datam litterarum ipsarum, ut ipse littere renovate cum aliis litteris a prelatis et nobilibus impetrandis mitti possint ad summum pontificem pro felici expedicione negocii memorati. Hec vestre excellencie sub nostris sigillis breviter scribimus Deum altissimum deprecantes ut statum vestrum cum omni prosperitate diu conservet et semper dirigat in honore. Datum apud Bosebury, viij° die mensis Septembris, anno Dom. M°CCC° quinto.

Oct. 1.—Licence to the dean to be absent from England for a year.

Licencia decani Herefordensis. — Ricardus, etc., domino Johanni de Aquablanca, decano, etc. Vestris precibus inclinati ut pro quibusdam arduis et urgentibus negociis, ut asseritis, vos et amicos vestros tangentibus ad partes unde existitis oriundi possitis de nostra licencia vos transferre, et circa eorundem negociorum utilem expedicionem vacare ibidem, a festo omnium sanctorum proximo Fol. 151b. jam existente usque ad idem festum, revoluto tantummodo anno uno, vobis licenciam, quantum ad nos attinet, concedimus per presentes, proviso tamen quod vestra beneficia ecclesiastica que in nostra diocesi optinetis debitis interim non fraudentur obsequiis, etc. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, prima die mensis Octobris, anno Dom. M°CCC° quinto.

Nov. 25.—The bishop requests the king to excuse him if he does not consent to the appropriation of Lindridge to the prior and convent of Worcester.

Pro appropriacione ecclesie de Lindrigge.—Excellentisimo principi, etc., Ricardus, etc. Litteras vestre excellencie nuper recepimus reverentur super appropriacione parochialis ecclesie de Lindrugge, nostre diocesis, cui multorum fidelium cura iminet animarum facienda, religiosis viris, dominis priori et conventui

A.D. 1305. Wygorniensis ecclesie cathedralis. Verum, ut jam fere viginti et tribus annis sumus experti, tot periculis et dispendiis vivorum et mortuorum sunt plene appropriaciones hujusmodi ecclesiarum parochialium, precipue nostre diocesis, in qua major pars ecclesiarum parochialium per importunam, ut asseritur, instanciam aliquorum appropriata consistit, quod ea vestre excellencie non sufficimus rescribere modo per presentes. Cum igitur religiosi viri predicti non sint, Deo gracias, nunc in casu in quo secundum canonicas sancciones facultates eorum per modum predictum necessario debeant augmentari, nec pro onere sustinendo de quo nobis modo mandastis tali appropriacione multum egeant, ut speratur, presertim cum eisdem in multis aliis tante promocionis auxilium ob Dei reverenciam et amorem impenderitis quem erga sanctum Wulstanum gesseritis ab antiquo, non est magnum si amore Dei et vestri onus sustineant memoratum absque multis incommodis et dispendiis, que sine dubio sequerentur si fieret appropriacio superius memorata. Vestram eciam excellenciam non lateat, si placet, quod adhuc vivit rector ecclesie memorate et per consequens ecclesia predicta non vacat, nec conferri poterit vel promitti quibuscumque personis sine juris offensa. Et ideo vestre excellencie pietati humillime supplicamus quatinus nos excusatos habere dignemini, si commode facere non valemus consciencia repugnante quod nobis modo mandastis. Oramus Altissimum, etc. Datum apud Bosebury, vij° kal. Decembris, anno Dom. M°CCC° quinto.

1306. *Jan. 7.—Appointment of Richard de Tregylyon as the bishop's proctor in the court of Arches.*

Procuratorium datum magistro Ricardo de Tregylyon, procuratori domini Londoniis. — Pateat universis quod nos Ricardus, etc., in omnibus causis motis seu movendis nos et ecclesiam nostram qualitercumque contingentibus, etc., Ricardum de Tregylyon, clericum nostrum, verum et legitimum ordinamus, etc., procuratorem dantes eidem, etc. In cujus, etc. Datum
Fol. 152. apud Bosebury, die Jovis in festo epiphanie Domini, anno ejusdem M°CCC° quinto.

Et memorandum quod istud procuratorium fuit missum Londonias per dominum Jacobum de Henley, xvij° kal. Februarii, anno Dom. suprascripto. Et tunc mittebantur predicto procuratori

A.D. 1306. per eundem dominum Jacobum, in partem xx solidorum sibi debitorum annuatim nomine salarii a tempore tradicionis procuratorii supradicti, x sol. sterlingorum pro termino sancti Michaelis proximo preterito, videlicet dum ipsum negociis domini in curia de Arcubus intendere contigerit.

Feb. 3.—Withdrawal by John Irreby and his family of claim to pannage in the bishop's woods at Ross.

Memorandum quod, cum inter Johannem Irreby et fratres ipsius necnon et matrem ipsorum, vendicantes pannagium porcorum suorum in bosco domini episcopi, apud Ros, et dominum Ricardum, etc., et amicos ipsius defendentes, asserentes dominum episcopum jus commune habere pro eo, et ipsos absque jure speciali nullatenus optinere debere, multiplex verteretur materia questionis, tandem tercia die mensis Februarii, anno Dom. M°CCC° quinto, predictus Johannes Irreby in aula domini episcopi apud Bosebury comparens personaliter, proprio motu ductus, ordinacioni, etc., domini Ricardi, episcopi, etc., pure, absolute, etc., se submisit, ad quam quidem submissionem imposterum confirmandam, tactis sacrosanctis evangeliis, corporale prestitit sacramentum, quo ad totam litem principalem et transgressionem occasione hujusmodi perpetratam in bosco domini episcopi apud Ros. Cujus sacramenti virtute promisit se fideliter curaturum matrem suam et fratres jus hujusmodi vendicantes submissionem premissam predicti Johannis nomine prius factam, per litteram patentem sigillo aliquo autentico consignatam, eciam nomine predictorum in proximo ratificare debere ad plenum. Huic autem submissioni tam sollempniter ibi facte presentes fuerunt subscripti, videlicet magister Johannes de Richberewe, rector ecclesie de Hertlebury; dominus Johannes de Kemeseye, canonicus Herefordensis; dominus Jacobus de Henley, Stephanus de Taneto, frater Henricus hospitalis de Ledebury, presbyteri; Walterus de Bromesberewe; Willelmus de Baysham; Willelmus de Brokbury; Willelmus de Persore; Johannes de Baseville; Willelmus de Ore; Robertus, janitor; et multi alii tam clerici quam laici tunc presentes. Et memorandum quod scripsit dominus dicta die Thome, coco, et Waltero Motun, forestario, quod quosdam porcos captos et sub districcione retentos occasione placiti memorati sub fidejussione Willelmi de Baysham et predicti Thome, coci de Ros, predicto Johanni de Irreby liberarent, hac condicione adjecta

A.D. 1306. quod idem Johannes securitatem eisdem faceret competentem ad reducendum dictos porcos vel precium eorundem, sive ad solvendam certam summam pecunie nomine pannagii citra tercium diem a tempore premunicionis eis facte tantummodo numerandum. Et quod districciones vel sentenciarum promulgaciones pendente hujusmodi ordinacione cessarent hinc inde, vel saltem donec dominus episcopus suis ministris alia duxerit injungenda.

1305. *Nov. 3.—Inspeximus by the bishop of a letter of the bishop of Evreux, sanctioning the sale of exchange of tithes of Chabbenore belonging to the abbot and convent of Conches.*

Fol. 152b. Decime de Chalbenore pro Wormeleye.—Universis, etc., Ricardus, etc. Noveritis nos litteras venerabilis patris, domini Mathei, Dei gracia Ebroicensis episcopi, sub eo tenore qui sequitur inspexisse;—Universis, etc., Matheus, etc. Licet secundum canonicas sancciones prelatis et ceteris ecclesiarum ministris omnis alienacio bonorum ecclesiasticorum immobilium preter assensum sui episcopi ordinarii sit penitus interdicta, cum ejus tamen assensu et auctoritate in casibus est permissa, videlicet si meliora commoda sibi et ecclesiis exinde proveniant, et non sit dubium eis imposterum profuturum. Sane cum religiosi viri, abbas et conventus monasterii beati Petri de Cunches, nostre Ebroicencis diocesis, suo et monasterii predicti nomine habeant et possideant et habuerint ab antiquo, sicut asserunt, in regno Anglie infra metas parochie de Dilewe quasdam decimas de dominico de Chalbenore, eis et dicto monasterio propter locorum distanciam, guerrarum pericula, ac circuitus licium et amfractus que in earum percepcione dictis religiosis frequenter occurrant et sepissime occurrerint in modico fructuosas, dictasque decimas cum auctoritate nostra et assensu permutare, vendere, seu alias alienare proponant ut in melius et majorem commoditatem sui et dicti monasterii convertantur, et non sit dubium fore eis perpetuum profuturum. In cujus, etc. Datum apud Sanctum Germanum prope Ebroicas, die sabbati proxima post assumpcionem beate Marie, virginis, anno Dom. M°CCC° tercio. In cujus inspeccionis testimonium sigillum, etc. Datum apud Bosbury, iij° die Novembris, anno Dom. M°CCC° quinto.

Charter of various privileges granted by king Edward to his clerks at Bromfield.

Fol. 153. Edward, kynge, gret Eldred erchebissop and Begard bissop and Harald earl, and all mine theynes of Herefordshire and of Salopshire, and ich couthe ow that ich habbe yeven Seynte Marie, moder Cristes, ministres and myne clerkes of Bromfelde, that in thoeu ministre wonyeth on Cristes thewedome, that hoe on hore sake worthe and hore sokene of hore lond an grythes bruches and homesokene and forstalles and infonggenetheves and ulles wythes worthe, bynne burth and wtt, outenholles and teames of stronde and of streme, and ich nulle tholyen that enyman enything oversoe, nouther bissop ne nan other man boten lokewo ysself wolle ; and ich nulle ye thawyen that enyman thys abreke by myne froshype sound ow ye holden.

Charter of Henry II granting privileges to the prior and convent of Bromfield.

Henricus, rex, etc., archiepiscopis, etc. Sciatis me pro salute anime mee et antecessorum meorum, etc., dedisse, etc., ecclesiam meam sancte Marie de Bromfelde cum omnibus pertinenciis suis priori et monachis ibidem Deo servientibus, tenendam de me et heredibus meis in perpetuam elemosinam integre, etc., sicut meam dominicam capellam, et omnes prebendas quas Frethericus[1], clericus de Boreforde, et Robertus Coleman de Patesbury, et Edricus, presbyter de Bromfelde, et Robertus, presbyter de Feltoune, et alii canonici tenuerunt in Bromfeldhuesse, tempore Henrici regis, avi nostri, vel meo tempore, scilicet omnes terras et villas de Haverforde et de Dodyngehope et de Essord et de Feltoune et de Burgheye, et de Ledewich, et tres prebendas de Bromfelde et tres in Halftone; salva tamen tenura predictorum canonicorum quamdiu vixerint, qui omnes has prenominatas terras et villas tenuerunt in elemosinam de predicta capella mea. Post mortem autem illorum libere et quiete ab omnibus secularibus serviciis et exaccionibus et absque contradiccione ullius ad proprios usus et dominium predicte capelle mee et fratrum illius loci revertantur cum omnibus libertatibus, etc. Et volo et firmiter precipio ut custodiatis et manuteneatis et protegatis omnes res et possessiones suas sicut meas dominicas et

1—In MS. *Frerchitus.*

proprias res. Et prohibeo ne ullus habeat communionem in nemoribus suis nec in gravis nec in moris nec in herbagiis nec in pratis nec in aquis nec in pasturis suis nec usquam in tota terra sua. Nec ullus in hiis aliquid capiat nec inde se intromittat nisi licencia eorum. Teste Hilario, Cirencestri episcopo; Reginaldo, comite Cornubie; Willelmo, comite Gloucestrie; Ricardo de Homez, constabulario; apud Londonias.

Charter of bishop Gilbert Ffoliot instituting the prior of Bromfield and confirming its privileges as a royal chapel.

Sciant omnes, etc., quod ego Gilbertus Folioth, Herefordensis ecclesie humilis minister, de precepto et voluntate domini Henrici, bone memorie, regis Anglie, dominum Robertum de Haseleya, monachum Gloucestrie, plene in personam et priorem constitui in ecclesia sancte Marie de Brumfelde, cum omnibus capellis et omnibus libertatibus ad dictam ecclesiam spectantibus. Et quia memorata ecclesia propria dominica capella domini regis est, vult dominus rex et precipit ut ipsa sua plena gaudeat libertate sicut cetere consimiles capelle que sunt in Anglia. Nec permittit dominus rex me posse habere aliquam jurisdiccionem in sepefatum priorem vel in aliquem ipsius successorem set nec procuracionem, nisi tamen de gracia prioris si casu me contingat per illum locum transire. Et quia per malicias hominum poterit idem prior et homines sui aliquando molestari et terra sua depredari necesse habebit ad auxilium ecclesie recurrere, ideo precipio distincte ut ordinarii qui sub me sunt tales malefactores compescant; ut autem ista omnia posteritati relinquant et illibata permaneant presenti carte sigillum meum feci apponi. Teste tota sancta sinodo mea.

Bull of Clement V cancelling the constitution clericis laicos.

Fol. 153b. REVOCACIO CONSTITUCIONIS BONIFACII, PAPE VIIJ, QUE INCIPIT *CLERICIS LAICOS* PER CLEMENTEM, PAPAM QUINTUM.—Clemens, etc., ad perpetuam rei memoriam, pastoralis cura sollicitudinis super cunctas naciones populi Christiani invigilare, remediis subjectorum eorundem periculis obviare, et scandala removere compellit. Sane quum ex felicis recordacionis Bonifacii, pape viij, predecessoris nostri, constitucione que incipit *clericis laicos*, ex declaracione seu declara-

A.D. 1305. cionibus ex illa postmodum subsecutis, nonnulla scandala, magna pericula et incommoda gravia sunt secuta, et ampliora sequi nisi celeri remedio succurratur presumitur verisimile infuturum; nos de nostrorum fratrum consilio constitucionem et declaracionem seu declaraciones predictas, et quicquid ex eis secutum est vel ob eas, id penitus revocamus, et eas haberi volumus pro infectis, volentes et firmiter statuentes illud contra quoscumque laicos exigentes seu extorquentes ab ecclesiis ecclesiasticisque personis tallias seu collectas aut exacciones quascumque, et contra dantes et ad id faciendum consilium, auxilium, et favorem, necnon at ad prestandas subvenciones laicis ab ecclesiarum prelatis et aliis viris ecclesiasticis inviolabiliter observari, quod super hiis a predecessoribus nostris in Lateranensi et generali concilio, que nos sub attestacione divini judicii precipimus observari, districte et salubriter est provisum. Nulli igitur, etc.

Bull of Clement modifying a constitution of Boniface VIII as to the issue of citations.

Clemens, etc. Recolende memorie Bonifacius, etc., dudum constituit ut citaciones auctoritate apostolica de personis quibuscumque ac eciam undecumque ad instar decretorum in albo
Fol. 154. pretoris, eciam extra dies solempnes in quibus Romani pontifices processus consueverunt facere generales, ipso papa specialiter et ex certa sciencia id mandante fieri, in apostolicarum audiencia publica litterarum vel in papali palacio publice, postmodum majoris ecclesie loci in quo Romanus pontifex cum sua curia residebat janius affigende sic valeant, atque artent citatos post lapsum termini, qui distancia considerata locorum citacionibus ipsis apponi consuevit, competentibus ac si ad eos personaliter devenissent. Quia vero statutum ipsum racionabiliter editum propter maliciam temporis nunc instantis nonnullis nimis rigorosum videtur, nos rigorem ipsum mansuetudine temperantes constitucionem eandem et prefatum citandi modum restringimus ad illos tantum et in illis locum volumus vendicare qui faciunt, impediunt, vel perturbant per se vel per aliquos quoquomodo ne ad eos possit citacio pervenire, vel quorum domicilia sive loca non possit tute libereve adiri, porro ei quod circa citaciones absencium tam diebus solempnibus supradictis quam aliis ecclesia Romana ex causis facere consuevit per presentem constitucionem seu moderacionem in nullo volumus derogari. Nulli igitur, etc.

A.D. 1306. *April 23.—Letter to cardinal Joys respecting the promotion of John de Ross and the canonization of Cantilupe.*

Littera missa fratri Thome Joys, cardinali Anglico.—Reverendo in Christo patri ac domino, domino Thome, Dei gracia titulo sancte Sabine presbitero cardinali, Ricardus, etc. Vestre benignitatis clemencie grates referimus quantas valet nostra simplex humilitas de hoc quod vos post vestram promocionem, Deo ut pro certo speramus acceptam, nos per vestre excellencie litteras consolatorias et confortatorias dignati estis tociens visitare. Et ecce quoad ea que nobis nuper scripsistis tangencia promocionem discreti viri, magistri Johannis de Ros, libenti animo annuimus votis vestris, secundum tenorem mandati summi pontificis atque vestri, prout discretus vir, magister Henricus, archidiaconus nostre Herefordensis ecclesie, exhibitor videlicet presencium litterarum, novit vestre reverencie plenius intimare, pro quo vestre excellencie humiliter supplicamus quatinus eundem archidiaconum in prosecucione negocii canonizacionis felicis recordacionis domini Thome de Cantilupo, etc., quem Deus sancte vixisse tot signis et miraculis evidenter ostendit, velitis taliter adjuvare ut preter premium quod exinde operare poteritis apud Deum ecclesia Herefordensis, immo tota ecclesia Anglicana, vestre pie paternitati specialiter teneatur ad merita graciarum. Oramus Altissimum, etc. Datum apud Micheldevere juxta Wintoniam, ix° kal. Maii, anno Dom. M°CCC° sexto.

Letter to John de Ross begging him now that he is canon of Hereford to push on with even more zeal than before the canonization of Cantilupe.

Littera missa magistro Johanni de Ros.—Discreto viro et amico, si placet, in Christo Johanni de Ros, juris civilis professori, Ricardus, etc. Licet necessarium non fuisset quod reverendus pater, dominus Thomas, Dei gracia titulo sancte Sabine presbyter cardinalis, pro vestra promocione in nostra ecclesia Herefordensi a sanctissimo patre, domino Clemente, etc., litteras apostolicas impetrasset, prout exhibitor presencium litterarum vobis novit plenius explicare, recepto tamen nuper super hoc mandato summi pontificis memorati, quod antea volebamus fecisse pro viribus adimplevimus, prout procurator vester qui nobis vestras litteras detulit bene novit. Et nunc vestram amiciciam omni

A.D. 1306. qua possumus affeccione rogamus quatinus procurator vel procuratores noster et vestri capituli Herefordensis in prosecucione negocii canonizacionis sancte memorie domini Thome de Cantilupo, etc., more solito, immo eo devocius et diligencius quo ipsi ecclesie magis estis astrictis, ita adjuvare velitis ut vestra prudens diligencia apud Deum et ipsam ecclesiam memoratam merito debeat commendari. Utinum imperpetuum optime valeatis. Datum die, loco, et anno supradictis.

A conciliatory letter of the bishop to the citizens of Hereford begging them to have patience and forbearance in dealing with the tenants of his fee.

Fol. 154b. LITTERA MISSA BURGENSIBUS HEREFORDENSIBUS.—Richard, par la grace de Dieu eveske de Hereford, a ses treschers amys et frers en Dieu, baillifs e citeseyns notre seygnur le roy en la cite de Hereford, saluz e kaunke il puet de bien e de honur ove la benisun de Dieu. Pur coe ke notre graunt desir est e graunt tens ad este, cum Dieu meysmes le seet bien, ke bone pees e bone charite en dreyture e en honur fuessent meyntenues entre vus e nus e la gent de la seynte eglise de Hereford, e sumes multforment grevez en notre quer kaunt un nus fet a saver ke matire surt ou anchesun par quey pees e charite entre les parties de sus dites pussent estre enmenusees ou troublees, par graunt affiaunce ke nus avoms unkore de la buntive amyste ke vus nus avez avaunt ces houres sovent mustre la votre bone mercy; si vus priums e requerums autre si autentivement cum nus poums ke vous, pur le honur de Dieu e la reverence de seynte eglise ky fiz vus estes, e pur nostre requeste, si vus plest, voillez relesser les grevouses destrestes ke vus fetes, a coe ke um nous ad fet a saver, sur nos gentz e sur les gentz de notre eglise pur pou de aver ke vus lur demaundez en cas ke aukunes ne avynt, Fol. 155. cum eus dyent, ou soveans ke vus veillez teus grevaunces mettre en suffraunce taun ke nus ou nostre seneschal, sire Willaums de Mortumer, e acuns de nos autres amys, pussums a vus meysmes bonement venir e trester ensemble, issint ke vus eez kaunke resun e dreyture demande, e nos gentz autre si, saunz estre en si graunt dammage de lur biens grevez cum il sunt ore. E de coe vus priums ke vus nus voillez fere a saver votre bone volente par le porteur de ceste lettre, e ne voillez suffrir ke la pees ke Dieu

A.D. 1306. ad par vos eydes, ja vynt anns e plus, si honestement meyntenuz la sue mercy en la cite avaunt dite seyt defete pur pou de aver ou pur anchesun ke ne amunte for ke a pou de avauntage et graunt damage de amedeus les parties de cors e de alme, ke Dieu defent. Nus priums Dieu tut pussaunt ke il vus gart touz jours en pees e en bonte e en graunt honur.

Sept. 15.—Proctors appointed by the dean and chapter to inquire into the local marvels attributed to Cantilupe.

Procuracio capituli Herefordensis pro probacione miraculorum Thome, episcopi.—Universis sancte matris ecclesie prelatis et eorum officialibus et ministris ac subditis per regnum Anglie constitutis decanus et capitulum Herefordensis ecclesie, etc. Attendentes vestram circumspectam prudenciam non latere pium esse et meritorium apud Deum illi precipue veritati testimonium perhibere que ad laudem et gloriam summi Dei et servorum ipsius honorem noscitur pertinere, vestre caritati innotescimus per presentes quod nos dilectum nobis in Christo, Thomam de Gynes, clericum nostrum, procuratorem facimus et constituimus per presentes ad inquirendum et investigandum de vestra licencia in locis vestre jurisdiccioni subjectis, ubi melius viderit expedire, de miraclis et fideli testimonio eorundem que clemencia omnipotentis Salvatoris dignata est transactis temporibus operari ad devotam invocacionem auxilii servi sui, Thome de Cantilupo, etc., pro quo Deus multa miracula per regnum Anglie et alibi jam annis pluribus ad declaracionem meritorum memorati viri Dei non desiit hactenus operare. Hoc autem nunc primo decrevit fieri nostra simplex humilitas de vestre benignitatis devocione confisa, quia spem firmam de gracia summi pontificis, Deo glorias, jam concepimus, quod ipse nunc speciales nuncios seu commissarios assignavit, vel in brevi tempore assignabit, ad inquirendum super premissis et aliis que ad canonizacionem servi Dei predicti solent de consuetudine pertinere diligentissime veritatem, vestram reverenciam et in Deo caritatem deprecantes quatinus, cum ipse Thomas, procurator noster predictus, pro negocio memorato ad vos accesserit, sibi velitis consilium et auxilium impendere, ut preter premium quod exinde sperare poteritis apud Deum votis vestris in perpetuum forcius obligemur, totisque viribus teneamur ea facere que fuerint placita caritati. In quorum testimonium, etc. Datum in capitulo nostro Herefordensi, xvij kal. Octobris, anno Dom. M°CCC° sexto.

A.D. 1307. *Mar. 8.—Certain persons guilty of outrages in the bishop's woods at Ross are absolved on condition of long penance.*

Fol. 155b. Memorandum quod viij° die mensis Marcii, anno Dom. M°CCC° sexto, venerunt Johannes Irreby, Ricardus et Walterus, fratres sui, ad manerium domini episcopi apud Ros, et de transgressionibus domino episcopo factis et aliis presumpcionibus quas contra eum fecerunt, succidendo, amputando, et asportando arbores indistincte in bosco domini predicti apud Ros prope villam de Hopemaloysel, propter que omnia et singula non est dubium ipsos in majoris excommunicacionis sentenciam ipso facto eciam incidisse, perpendentesque se ipsos vinculo excommunicacionis dictante consciencia innodari, in capella domini episcopi petierunt super commissis sibi a domino supradicto absolucionis beneficium impendi, et se paratos stare mandatis ecclesie promiserunt. Quos Johannem, Ricardum, et Walterum, fratres de Irreby, committentes, et Johannem Flory, Coke Walensem, et Gilbertum Quant, consencientes eisdem in perpetracione transgressionum predictarum, dominus episcopus tanquam penitentes et contritos suscipiens in forma juris in presencia magistri Willelmi, officialis sui, et domini Johannis de Kemeseye, canonicorum Herefordensium, et multorum aliorum, fecit predictos jurare stare mandatis ecclesie et penitenciam salutarem pro commissis humiliter facere et implere. Quibus, ut premittitur, absolutis injunxit eisdem dominus episcopus quod predicti presumpta temere committentes et consencientes eisdem citra pascha visitarent pedetentim ecclesiam Herefordensem et
Fol. 156. ibidem suas devotas oblaciones coram ymagine beate virginis in choro, et similiter ymagine beati Ethelberti ibidem, patronorum ejusdem ecclesie, quorum libertates in bosco suo apud Ros prius infregerant. Item quod iidem fratres quantum dampnum fecerunt in eodem bosco tantum comodi decetero facerent per se ipsos, et contrarium facientes de cetero compescerent, et eciam pro viribus impedirent. Item injunctum est per eundem dominum episcopum fratribus supradictis in virtute prestiti sacramenti quod ipsi solvant domino, cum super hoc fuerint requisiti C sol. sterlingorum in fabricam ecclesia convertendos, levandos ab eisdem, et secundum gestus eorum videndos in posterum, ne forte ipsi quadam fatua et temeraria facilitate ducti ut prius contra dominum episcopum habeant alias materiam insurgendi, vel suas libertates in bosco eodem vel alibi aliqualiter infringendi. Et memorandum quod submissio Johannis de Irreby facta apud Bosbury et Sugwas

A.D. 1307. adhuc in suo robore perseverat, quo ad decretum domini faciendum super exaccione juris pannagii illorum de Irreby in bosco domini episcopi pro sue voluntatis libito promulgendum.

Feb. 9.—The king repeats his request that the church of Lindridge may be appropriated to the prior and convent of Worcester.

Littera regis pro Lindrugge.—Edwardus, etc., Ricardo, etc. Cum dudum post reditum nostrum de partibus Wallie ac expedicionem guerre nostre ibidem per litteras nostras vos ex affectu rogassemus quod ad complendum promissum nostrum sancto Wolstano, Wigornie, et dilectis nobis in Christo, priori et conventui ejusdem loci fratrum, ac concessionem nostram quam fecimus eisdem priori et conventui super ecclesia de Lindrugge, vestre diocesis, cujus advocacio ad ipsos dinoscitur pertinere, in usus proprios optinenda pro sustentacione trium monachorum in augmentacionem dicti conventus deputandorum, et ad inveniendum duos cereos ardentes continue ante feretrum dicti sancti, contemplacione Dei et sancti prelibati nostrisque rogatu et amore, ipsam ecclesiam dictis religiosis in proprios usus, quantum in vobis esset, velletis concedere et conferre. Vosque per aliquas raciones minus sufficientes, ut intelleximus a quibusdam qui in talibus sunt experti, litteratorie excusaveritis in premissis, vicibus iteratis vos requirimus et rogamus specialiter et ex corde quatinus dicta nostra rogamina super premisso et concessione predicta gratanter adimplere velitis, et eo libencius partes nostras in hac parte amplectamini quo dictum negocium per vos speramus et cupimus prosperari. Et si forsan vobis vel vestro capitulo videatur quod vobis seu ecclesie vestre ex hujusmodi appropriacione dampnum vel prejudicium evenire poterit in futurum, consilium tale per Dei graciam apponemus quod vos seu ecclesia vestra dampnum non incurretis ullatenus aut incurret ex hac causa. Hanc requisicionem nostram, quam vobis ex corde facimus, sic nitamini adimplere ut per hoc vobis et ecclesie vestre teneri specialiter debeamus, et vobis exinde grates reddere speciales. Et quid feceritis, etc. Teste meipso apud Lanrecost, ix° die Februarii, anno regni nostri tricesimo quinto, per breve de privato sigillo.

A.D. 1307. *Mar. 6.—The bishop again excuses himself for declining to sanction the appropriation of Lindridge to the prior and convent of Worcester.*

Responsio ad eandem.—Excellentissimo principi, etc., Ricardus, etc. Cum jam dudum vestre excellencie litteras recipissemus super appropriacione ecclesie parochialis de Lindrugge, cui multorum fidelium pauperum et aliorum cura iminet animarum, facienda religiosis viris, dominis priori et conventui Wigorniensis ecclesie cathedralis, nos vestre excellencie litteratorie meminimus quod tot dampna et pericula animarum et tot incommoda ex hujusmodi appropriacione sine dubio sequerentur quod nos, repugnante consciencia, non potuimus illis appropriare ecclesiam memoratam, presertim cum rector ipsius ecclesie tunc vixit, qui eciam modo vivit; et quia prior et conventus predicti, Deo gracias, non fuerunt in casu in quo illud licite fieri potuit per canonicas sancciones, et precipue repugnante statuto bone memorie Octoboni, quondam legati in Anglia, qui sub pena gravi prohibet ne tales appropriaciones fiant religiosis personis nisi magna paupertate graventur; verum propter raciones predictas et alias quas ex causa modo tacemus appropriaciones hujusmodi facere sana consciencia non valemus, vestre excellencie pietati humillime supplicamus quatinus nostram impotenciam in hac parte ob reverenciam summi Dei dignemini excusatam, si factum non fuerit quod nobis litteratorie eciam modo mandastis super appropriacione predicta per exhibitorem presencium litterarum. Omni devocione qua possumus Deum exoramus, etc. Datum apud Bosebury, vj° die mensis Marcii, anno Dom. M°CCC° sexto.

Mar. 7.—The chapter, whose consent to the appropriation of Lindridge has been asked by the king, replies that the dean is at the papal court and that they have no authoritative proposal before them.

Fol. 156b. Excellentissimo principi, etc., sui devoti, capitulum Herefordensis ecclesie, etc. Nuper litteras vestre excellencie decano nostro et nobis directas super consensu adhibendo appropriacioni ecclesie parochialis de Lindrugge, Herefordensis diocesis, priori et conventui Wigorniensi faciende devote recepimus, ut tenemur. Verum quia, agente decano nostro in Romana curia, nulloque appropriacionis facto nobis exhibito, tanquam acephali nullum congruum ad

A.D. 1307. presens possumus dare responsum, vestre celsitudini humiliter supplicamus quatinus nostram impotenciam in hac parte habere dignemini excusatam. Altissimus statum vestrum, etc. Datum apud Herefordiam, vij° die mensis Marcii, anno gracie M°CCC° sexto.

April 2.—An urgent demand of the king that his request as to Lindridge shall be complied with.

Tercia littera domini regis pro ecclesia de Lindrugge.—Edwardus, etc., Ricardo, etc. Promissionem nostram quam dudum post expedicionem guerre nostre in Wallia fecimus Deo et beato Wolstano, quondam Wygorniensis ecclesie antistiti, ac priori et conventui ejusdem loci, ut ipsi ecclesiam de Lindrugge, vestre diocesis, de patronatu eorundem existentem, pro sustentacione, etc. (*ut supra*), appropriare, et in usus proprios possint inperpetuum retinere, frequenter postmodum ad memoriam reducentes, eo quod felix et finalis expedicio negocii illius multum insidet cordi nostro, litteras nostras vobis pluries direximus speciales ut Dei dictique sancti intuitu nostrique rogaminis interventu concedere velletis, quantum ad vos attinet, ut prior et conventus predicti ecclesiam predictam sibi appropriare et in usus proprios possint sibi et sucessoribus suis ad premissa inde facienda in perpetuum retinere; set vos quasdam excusaciones quare hujusmodi preces nostras adimplere noluistis nobis litteratorie fecistis jam vicibus iteratis, que juris permissioni contrarie ac inanes et frivole reputantur, prout intelleximus ab aliquibus qui in talibus sunt experti, super quo mirari compellimur vehementer. Vestram igitur paternitatem attente requirimus et rogamus quatinus preces nostras predictas pro tam pio opere et pro nostro adimplendo desiderio in hac parte tociens vobis missas ad presens admittere et optato effectui mancipare velitis, Dei atque sancti intuitu ac nostri rogaminis interventu. Vos autem et ecclesiam vestram Herefordensem super appropriacione ecclesie predicte indempnes faciemus in omnibus, prout alias vobis scripsimus, conservari, et id quod ad hanc nostram instanciam facere volueritis in hac parte nobis rescribatis per presencium portitorem, excusacionem aliquam que non possit aut debeat a juris peritis sufficiens reputari, ex nunc ne spe nostra frustremur, ulterius minime pretendentes. Datum apud Karleolum, ij° die Aprilis, anno regni nostri xxxv^to^.

A.D. 1307. *May 3.—The bishop specifies his objections to the appropriation of Lindridge, but as the king is so urgent, he cannot longer withhold his consent.*

Responsio ad eandem.—Excellentissimo principi, etc., Ricardus, etc. Litteras vestre excellencie xxvij° die mensis Aprilis jam tercio recepimus reverentur super appropriacione parochialis ecclesie de Lindrugge religiosis viris, dominis priori et conventui cathedralis ecclesie Wygorniensis, facienda. Verum licet pluries aliquas
Fol. 157. raciones maximas scripserimus clemencie vestre regie magistatis humillime supplicando ne fieret appropriacio memorata, causas aliquas exprimendo, et alias plures usque modo ex causa tacendo, quarum quedam sunt, si fieret appropriacio supradicta, quod ecclesia Herefordensis jus suum instituendi et destituendi rectorem amitteret in eadem; et si in posterum per priorem et ipsius capitulum minus ydoneum ad ipsam ecclesiam contingeret presentari ad diocesanum Herefordensis ecclesie collacio pertineret. Item si ultra sex menses personam ydoneam ad ipsam vacantem ecclesiam negligeret presentare ad diocesanum pertineret collacio illa vice. Item tempore vacacionis post obitum cujuscumque rectoris custodia ipsius ecclesie ad loci diocesanum spectaret et pertinencium ad eandem. Item si appropriacio fieret supradicta loco unius sapientis rectoris, qui diocesanum et ipsius capitulum per suam sapienciam consuevit hactenus adjuvare, diocesano unum simplicem sacerdotem dominus prior et suum capitulum imposterum presentarent. Item timetur quod domini prior et conventus memorati in domibus rectorie ipsius ecclesie nec hospitalitates tenerent nec elemosinas solitas erogarent, set domos ipsas abstraherent et ad suum manerium de Mora, quod est prope, transferrent in prejudicium operum pietatis. Verumptamen quia ex intimo cordis nostri, teste Deo, semper optavimus ea pro viribus facere que sana consciencia sperabamus vestre fore placita voluntati, ex quo negocium prenotatum vobis in tantum est cordi, sicut jam pluries in vestris litteris super hujusmodi negocio nobis directis vidimus contineri, ponderatis per vestram clemenciam racionibus prenotatis, quantum secundum Deum possumus, volumus, ut tenemur, cedente vel decedente rectore ipsius ecclesie qui est modo, annuere votis vestris, dum tamen congrua et sufficiens porcio reservetur de fructibus ecclesie appropriande vicario per loci diocesanum instituendo in ecclesia memorata unde possit hospitalitatem tenere, et elemosinas parochianis more solito erogare, et alia facere que ad obsequium

A.D. 1307. ecclesie et curam animarum pertinet ibidem. Salvo in omnibus jure diocesano et archidiaconali et nostre Herefordensis ecclesie dignitate. Oramus Altissimum, etc. Datum apud Arleye, juxta Radynges, iij° die mensis Maii, anno Dom. M°CCC°vij°.

April 21.—Mandate to the sheriff not to distrain on the bishop on account of the military service of the fifth and tenth years of the king, which was duly rendered by bishop Cantilupe.

Littere de scutagio Wallie.—Edwardus, etc., vicecomiti Herefordie, salutem. Quia constat nobis per inspeccionem rotulorum marescalcie quod Thomas, Herefordensis episcopus, fecit servicium suum per preceptum nostrum in exercitibus nostris Wallie de annis regni nostri v et x pro quinque feodis militum que tunc nobis recognovit, tibi precipimus quod de demanda quam facis per summonicionem scaccarii nostri venerabili in Christo patri, Ricardo, etc., pro scutagio ad opus nostrum de exercitibus predictis pacem ei habere permittas et averia sua, si que ea occasione ceperis, sine dilacione deliberes eidem. Teste W. de Carletone apud Westmonasterium, xxj° die Aprilis, anno regni nostri xxxv^to, per rotulum marescalcie de annis quinto et decimo.

May 24.—The king thanks the bishop for his consent to the appropriation of Lindridge, for which due return shall be made, and asks that the sanction of the chapter may be procured.

Fol. 157b. Ultima littera directa domino pro ecclesia de Lindrugge.—Edwardus, etc., al honurable pere en Dieu, Richard, etc. Nous avoms bien entendu par voz lettres qe vous nous aveez envees comment ja soyt ce qe lappropriacion de leglise de Lyntrugge de vostre dyocise as propres oeps del priour et de covent de Wyrecestre soyt a graunt dammage e prejudice de voz e de voz successours et de vostre eglise de Hereford par plusiours resouns dount vous nous avez avisez per voz dites lettres. Ne pur quant a nostre requeste, et par ceo qe vous avez entendu par lettres qe nous vous avoms sur coe plusors fors envees qe cele appropriacioum nous est mult a cuer, si avez vous grauntez, tant comme en vous est, qe meisme cele appropriacioun se face en la manere contenue en vos dites lettres, la quele nous plest, de quoy nous

A.D. 1307. vous mercyoms cherement, et vous pryoums qe vostre dist graunt facez avoyr vos lettres overtes as avauntdistz priour et covent, tieles comme assierent en cele partie, et mettez peyne pur la amour de nous devers vostre chapitre de Hereford quil voyllent la dite appropriacioun, graunterant comme en eux est, sicomme nous lor avoms sovent requis par nos lettres. E pur ceo qe nostre volunte et nostre entencioun ad est et est uncore qe des damages qe porront avenir a vous et a vostre eglise par reison de la dite appropriacioun nous vous faceoms covenable recompensacioun en autre chose, si voloums e vous pryoms qe vous nous avysez daucune chose qe nous pensoms bonement graunter a profit de vous et de vostre dite eglise, et le nous facez saver, et quant nous serroms sur ceo avisez nous le graunteroms volunters en allouance des dammages avaunditz. Donne sous nostre prive seal a Cardoille le xxiiij° jour de May, le an de nostre regne xxxv.

The bishop's sanction to the appropriation of Lindridge as expressed to the prior and convent of Worcester.

Littera appropriacionis ecclesie de Lindrugge.—Ricardus, etc., priori et conventui ecclesie cathedralis Wigorniensis, etc. Licet onus pontificalis officii, etc. (*ut supra*, p. 65). Ad sanctam igitur et devotam instanciam excellentissimi principis, etc., cupientes in ecclesia vestra ea que ad cultum Dei pertinent ampliare, ut preter solitum ab antiquo numerum monachorum tres monachi vestro sancto addantur collegio Deo una vobiscum imperpetuum servituri, et ut eciam duo cerei imperpetuum sustententur ardentes ibidem ante feretrum sancti Wulstani ad honorem Dei et ipsius confessoris domini gloriosi, ad cujus domini regis sanctum desiderium adimplendum facultates quas inpresenciarum habetis non poterunt, ut intelleximus, sine augmento sufficere, et preterea licet vestra ecclesia Wygornensis predicta per reges Anglie in sua fundacione primaria sufficienter dotata fuisse dicatur, succedentibus tamen temporibus et maxime hiis diebus tot inevitabilibus et deinceps verisimiliter duraturis aggravatur oneribus quod ad hospitalitatem et alia opera pietatis, quibus devote et sollicite sepius solito ab antiquo estis intenti, vestre, ut premittitur, non suppetunt facultates, nos premissis causis juri consonis et proposito pio ducti ecclesiam de Lintrugge, nostre diocesis, cujus estis veri patroni, dilecto filio et discreto viro, magistro Johanne de Butterleye, jam ecclesie memorate de Lin-

A.D. 1307. trugge rectore, cedente vel decedente, vobis et vestris successoribus cum suis juribus et pertinenciis auctoritate pontificali in usus proprios assignamus, etc.; salva competenti et sufficienti porcione vicarie, etc. Datum apud Wyteburne, anno Dom. M°CCC° septimo, etc.

July 8.—The bishop is informed of the resignation of the prior of Wormesley, John Ross.

Fol. 158. CESSIO FRATRIS JOHANNIS ROS, PRIORIS DE WORMELE.—Memorandum quod, viij° id. Julii, anno Dom. M°CCC° septimo, apud Whiteburne presentarunt domino fratres Philippus de Albritone, subprior domus de Wormele, et Johannes de Bruges, canonicus dicte domus, de consilio communi missi, cessionem fratris Johannis Ros, quondam prioris de Wormele, sive resignacionem prioratus ipsius factam in capitulo de Wormele die proxima precedenti. Qua quidem cessione per dominum sic admissa et modo resignacionis summarie examinato scripsit dominus dicto capitulo publicando cessionem predictam, et licenciam concedendo de eligendo priorem futurum per suas litteras immediate conscriptas.

He issues to the convent his congé d'élire.[1]

PUBLICACIO CESSIONIS IPSIUS ET LICENCIA ELIGENDI.

July 10.—John de Bruges is elected prior of Wormesley.

SEQUITUR ELECCIO.—Deinde convenerunt fratres dicti capituli et vocatis omnibus canonicis dicte domus qui debuerunt vel potuerunt commode interesse die dominica proxima post festum translacionis sancti Thome, martiris, anno Domino supradicto, de consensu unanimi elegerunt in priorem fratrem Johannem de Bruges, canonicum domus sue, et eleccionem de se factam per fratres Philippum, suppriorem suum, et Johannem de la Hale, procuratores suos ad hoc specialiter constitutos, domino presentarunt rogantes ut dictam eleccionem confirmare favorabiliter dignaretur, quibus habitis scripsit dominus decano de Webbele ad faciendam denunciacionem sollempnem prout sequitur.

1—In the usual form, as p. 336.

A.D. 1307. *Public notice of the election is given through the dean of Weobley.*[1]

DENUNCIACIO SIVE PROCLAMACIO.

The proceedings at Wormesley were found to be in order.

Fol. 158b. Memorandum quod die certi fratorii adveniente facte sunt proclamaciones sollempnes ad hostium parochialis ecclesie de Bosebury hora competente diei, et predictus decanus dominum per suas patentes litteras certificavit quod nullum impedimentum vel objeccionem invenit contra formam eleccionis vel personam electi. Et tunc demum sedente domino episcopo pro tribunali in cancello predicte ecclesie, assidentibus sibi dominis Johanne de Kemeseye, canonico Herefordensi; Ada de Herwyntone, rectore ecclesie de Aure; Waltero de Thornbury, rectore loci ejusdem; Stephano de Tanetho, rectore ecclesie de Pyone; Hamone de Sandwyco, rectore de Whiteburne, et Nicholao de Aka, vicario de Strattone; Ada, rectore de Wylardesle, et aliis multis, examinata fuit dicta eleccio per dominum. Et cum sibi constaret omnia eleccionem tangencia rite et legitime processisse, ipsam in Domino confirmavit. Et litteras suas eadem die direxit capitulo supradicto super premissis sub tenore qui sequitur.

July 15.—The election of the prior is confirmed, and a mandate issued for his induction.

CONFIRMACIO ELECCIONIS.—Ricardus, etc., capitulo conventualis ecclesie de Wormele, etc. Quia eleccionem in vestra ecclesia nuper factam de religioso viro, fratre Johanne de Bruges, canonico vestro, in futurum priorem vestrum electo, viro utique provido et honesto ac in spiritualibus et temporalibus circumspecto, per quem speratur status ecclesie vestre in melius reformandus, presentatam nobis ex parte vestra per diligentem examinacionem invenimus per omnia rite et canonice celebratam, ipsam confirmavimus in forma juris, justicia exigente, universitatem vestram in Domino requirimus et hortamur *(ut supra*, p. 195*)*. Valeatis. Datum apud Bosebury, id. Julii, anno Domini, ut supra. Et memorandum quod id. Julii, anno Dom. predicto, apud Bosebury mandavit dominus per suas litteras officiali suo ut predictum priorem induceret in corporalem possessionem ejusdem prioratus.

1—As on p. 382.

A.D. 1307. *Writ to the barons of the exchequer to the effect that it had been ascertained by inspection of the records that mistakes had*

Fol. 159. *been made in certain entries by substitution of Henry for Philip, and Arneley for Earley, and that arrears of sixteen pounds of rent from the date of the grant of the estates of Philip de Earley should not be claimed from the executors of bishop Thomas.*[1]

FIRMA DE ARLEYE.

June 5.—Mandate to the dean to admit Edward de Monte Martini to the prebend of Moreton, as entitled to it by papal provision.

Fol. 160. LITTERA PRO EDWARDO DE MONTE MARTINI.—Ricardus, etc., decano Herefordensi, seu in ejus absencia vices ejus gerenti, ac ejusdem loci capitulo, etc. Vestre discrecioni tenore presencium committimus et mandamus quatinus, inspectis et diligenter examinatis litteris provisionis per sedem apostolicam dominum Edwardum de Monte Martini contingentibus, ac litteris executoriis domini abbatis Westmonasteriensis, executoris super provisione predicta una cum venerabili patre, domino Dei gracia Ebroicensi episcopo, et religioso viro, abbate monasterii sancti Augustini Cantuarie, per sedem apostolicam deputatis, ac ponderatis contentis in ipsis et circumstanciis universis, ad prebendam de Mortone super Lugge procuratorem ejusdem domini Edwardi legitime constitutum admittatis secundum tenorem et formam litterarum executoris predicti nobis in hac parte directarum, eundemque inducatis, etc., eidemque domino Edwardo vel dicto suo procuratori de ipsius prebende fructibus, etc., faciatis integraliter responderi. Datum apud Bosebury, quinta die mensis Junii, anno Dom. M°CCC°vij°.

1305. *Aug. 12.—Letter of the King asking that information may be sent on the subject of the application to the pope for the canonization of Cantilupe.*

Fol. 160b. PRIMA LITTERA DOMINI REGIS PRO CANONIZACIONE SANCTI THOME.—Edward, etc., Richard, etc. Pur coe ke de nostre procheyn parlement ke nous tenerums, si Dieu plest, a Wesmostre, as octaves de la nativite nostre dame procheinement avenir, bioms enveer au pape noz certeyns messages pur busognes ke nous touchent, et nous avoms graunt desir de mettre peyne a cunsail si avaunt come nous purrimus en bone manere, a coe ke

1—This was inserted in the register of Cantilupe (p. 178) and is not reprinted here.

A.D. 1305 seynt Thomas de Hereford, qui fust en acun tens de nostre cunsail, et pur ki Dieu ad mustre plusors miracles, fust canonyzez et translatez, la queu chose nous entendoms que vous vodriez mult, vous priums ke entre vous et teus du chapitre de vostre eglise de Hereford eez sur coe cunsail et avisement, et par voz lettres desuz le seal de meisme le chapitre, et par deus clercs pleinement enfourmez de totes le choses ke busoignablement touchent la dite busoigne, nous avisez a nostre dit parlement en la manere ke vous verrez ke meus face a fere. Issint ke a dunke par coe ke vous nous averez maunde par vos lettres par les ditz clercs nous pussums enfourmez nos ditz messages sicome nous verrums ke meus seit pur lavauncement de la dite busogne. Donne sous nostre prive seal a Hadlee le xij jour Daust, lan de nostre regne xxxiij.

1308. *Dec. 4.—Writ directing the speedy collection of the fifteenth granted to the king by the prelates and clergy.*

Fol. 161. Breve regis pro quintadecima concessa.—Edwardus, etc., Ricardo, etc. Cum vos sicut ceteri prelati et clerus regni nostri pro quibusdam arduis negociis nos et statum ejusdem regni tangentibus quintamdecimam bonorum vestrorum nobis curialiter concesseritis et gratanter, paternitatem vestram rogamus attente quatinus aliquas certas personas quas vestra discrecio ad hoc duxerit eligendas ad dictam quintamdecimam de bonis vestris et subditorum vestrorum in vestra diocesi colligendam et levandam juxta taxacionem decime nunc currentis absque dilacionis incommodo assignetis, ita quod collectores illi habeant et solvant ad scaccarium nostrum unam medietatem pecunie de dicta quintadecima proveniente in crastino annunciacionis beate Marie proximo futuro, et aliam medietatem in crastino nativitatis sancti Johannis Baptiste proximo sequenti sine dilacione ulteriori. In hoc negocio celeriter exequendo taliter vos habentes quod vobis ex hac causa in agendis vestris efficiamur merito promptiores. Teste meipso apud Radinges, iiij[to] die Decembris, anno regni nostri primo.

Fol. 161b. *Feb. 25.—Apology for absence from Parliament in Lent on the ground of weak health, and appointment of the precentor and the treasurer as proctors.*[1]

1—In the usual form, as pp. 137, 332.

A.D. 1308. *May 14.—Mandate to remove the sequestration of the goods of the prior of Monmouth, as his debt to the Crown has been paid.*

Fol. 162. Breve regis de finali solucione facta pro Monemutha.—Edwardus, etc., Ricardo, etc. Sciatis quod prior de Monemutha satisfecit nobis ad scaccarium nostrum de lxij li. xij d. quos nobis debet de plurimis debitis. Et ideo vobis mandamus quod exaccioni quam ad mandatum nostrum fieri facitis dicto priori de denariis predictis omnino supersedeatis, et sequestrum, si quod in bonis ecclesiasticis ejusdem prioris ad mandatum nostrum ea occasione apponi feceritis, sine dilacione relaxari faciatis eidem. Teste W. de Carletone apud Westmonasterium, xiiij° die Maii, anno regni nostri primo, per rotulum de firmis religiosorum alienigenorum de anno regni regis Edwardi, patris regis nunc, xxxj°.

May 24.—Dispensation of William de Presteigne, priest, for perjury, by mandate of Cardinal Berengarius.

Dispensacio super perjurio.—Memorandum quod xxiiij° die mensis Maii, anno Dom. supradicto, dispensavit dominus cum Willelmo de Presthemede, presbitero, qui falso ei suggesserat sine titulo ordinatum, cum fuisset fraudulenter ad titulum sui patrimonii ordinatus, quem se habere juraverat mendaciter cum titulum non haberet, ad mandatum venerabilis patris, domini Berengarii, Dei gracia titulo sanctorum Nerei et Achillei presbiteri cardinalis.

June 5.—The like for Peter Prentout de Evesbache.

Memorandum quod v die mensis Junii dispensavit dominus cum Petro Prentout de Esebache, qui in suis ordinibus se mendaciter finxerat et juraverat sufficientem titulum patrimonii se habere, ad mandatum domini Berengarii suprascripti.

Aug. 2.—Commission to Adam Carbonel to act in the official's stead.

Fol. 162b. Commissio domini facta commissario.—Ricardus, etc., Ade Carbonel, rectori ecclesie de Humbre, etc. Ad audiendum et terminandum causas, etc., in nostri officialis absencia vices nostras tibi committimus, etc. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, iiij° non. Augusti, anno Dom. M°CCC°viij°, etc.

A.D. 1308. *Nov. 18.—Thomas de Gayton did homage for his brother's lands and found sureties for the relief.*

Fol. 163b. Gaytone.—Memorandum quod xviij° die mensis Novembris, anno Dom. supradicto, etc., Thomas, frater et heres domini Johannis de Gaytone, militis, venit apud Bosebury et vadiavit domino episcopo relevium racionabile de omnibus terris et tenementis que de eo tenentur per consideracionem senescalli et aliorum juratorum domini. Et fecit ibidem fidelitatem domino pro eisdem tenementis. Et ex gracia domini speciali habuit diem ad curias domini ad cognoscendum per que servicia clamat dicta tenementa tenere, presentibus dominis Johanne de Kemeseye, thesaurario Herefordensi; Stephano de Tanetho; Jacobo de Henlee; et Roberto de Hope, clerico; Roberto Deynte; et Johanne de Monytone; et aliis. Et invenit fidejussores de relevio predicto, Johannem de la Felde et Johannem de Colyntone. Hec autem facta sunt in aula domini episcopi manerii de Bosebury predicti.

Palm Sunday.—Queen Isabella asks for a prebend for one of her clerks and for a pension meantime.

Prima littera deprecatoria domine Isabelle, regine Anglie.—Isabella, etc., Herefordensi episcopo, etc. Ad illos in nostris necessitatibus libenter recurrimus de quorum bonitate et fidelitate [confidimus] et de quibus firmiter speramus quod preces nostras graciosius debeant exaudire. Cum igitur clericorum nostrorum, presertim familiarium et qui nostris continue insistunt obsequiis, quibus quamplurimum sumus obnoxii, promocionem, sicut tenemur, toto corde non immerito affectemus, vestram paternitatem affectuose requirimus et rogamus quatinus erga unum de clericis nostris predictis manus liberalitatis et munificencie vestre porrigentes eidem de canonicatu et prebenda in ecclesia vestra Herefordensi, cum quamprimum ad hoc obtulerit se facultas, dignemini providere, et interim quousque dictam prebendam vacare contigerit et provisionem per vos fieri de eadem, eidem clerico aliquam pensionem congruam assignare. Illud enim quod pro eodem clerico feceritis nobis non immerito reputabimus esse factum. Et quicquid super premissis, etc. Conservet vos, etc. Datum apud Wyndesore, dominica in ramis palmarum.

A.D. 1308. *April 22.—The bishop replies that the bearer of his letter will explain why he cannot comply with the queen's request.*

Littera responsalis ad eandem.—Reventissime domine sue, domine Isabelle, etc., Ricardus, etc. Causas legitimas quare commode non valemus implere illud quod nobis per litteras vestras mandastis per vestrum clericum, cui tradidimus has nostras litteras responsales, eidem clerico vestro satis expressimus oraculo vive vocis, vestre revereucie humiliter supplicantes quatinus nostram impotenciam quo ad ea que in vestris litteris memoratis vidimus contineri habere dignemini excusatam. Oramus Altissimum, etc. Datum apud Bosebury, xxij[a] die mensis Aprilis, anno gracie M°CCC°viij°.

Dec. 30.—The queen repeats her request, naming Hugh de Leominster as the clerk to be promoted.

Fol. 164. Secunda littera ejusdem domine regine deprecatoria.—Reverendo patri, etc., Isabella, etc. Cum jam dudum super provisione unius de clericis nostris preces nostras vobis direxerimus, quibus respondistis quod ad presens desiderium nostrum non poteratis effectui debito mancipare, et digne credimus agere cum pro illorum provisione scripta nostra dirigimus quos ad hujusmodi graciam optinendam sue ordinant merita probitatis, et ideo ad illos libenter recurrimus, etc. *(ut supra)*. Paternitatem vestram attentis precibus iterato requirimus et rogamus pro dilecto clerico nostro, Hugone de Leoministria, contrarotulatore garderobe nostre, cui quamplurimum sumus obnoxie, et ad cujus promocionem merite prospicimus, quatinus eidem de canonicatu et prebenda in ecclesia vestra Herefordensi, quamprimum ad id obtulerit se facultas, nostri contemplacione dignemini providere, et interim, etc. (*ut supra*). Tantum inde super hoc facientes ut tam nos quam idem dilectus clericus noster ex hoc lete leciores dignis in Domino laudibus exultemus, taliterque vobis pocius ad merita teneamur. Et quid inde super hoc feceritis, etc. Datum apud Wyndesore, xxx° die Decembris.

1309. *Jan 8th.—The Bishop replies that it is contrary to the canon law to promise benefices not yet vacant, and that his scanty means do not allow him to give a pension.*

Littera responsalis ad eandem.—Reverentissime domine, etc., Ricardus, etc. Cum jam dudum vestre reverencie litteras recepis-

A.D. 1309. semus ut uni de vestris clericis prebendam in ecclesia Herefordensi conferremus, quam cito ad hoc se facultas offerret, vestre excellencie nos vobis meminimus per clericum vestrum, exhibitorem ipsarum, vive vocis oraculo prout tunc temporis sperabamus racionabiliter respondisse, videlicet quod concessiones seu provisiones beneficiorum non vacancium illicite et contra sacros canones reputantur sub quacumque forma verborum, prout in sexto libro decretalium plenius continetur. Et ideo plus optamus, et a primo tempore ordinacionis nostre optavimus, beneficia ecclesiastica et prebendas ydoneis personis cum vacarent conferre intuitu caritatis quam promittere non vacantes. Pensiones autem pecuniarias annuas hiis temporibus alicui sine dispendio concedere non possemus donec simus ab onere debitorum melius liberati, presertim cum redditus et proventus nostri episcopatus respective sint modici et exiles pro oneribus episcopalibus supportandis. Et ideo vestre innate benignitatis clemencie humillime supplicamus quatinus nos habere dignemini excusatos, si facere non possimus quod nobis modo pro persona venerabilis viri, domini Hugonis de Leominstria, clerici vestri, et nostri amici, mandastis per presencium portitorem. Oramus Altissimum, etc. Datum apud Bosebury, viijª die mensis Januarii, anno Dom. MºCCCºviijº.

Feb. 10.—The wardship of Ralph and Roger de Wodeyate, with marriage rights, is granted to William de Ore.

Fo. 164b. CONCESSIO WARDE ET MARITAGII RADULFI DE WODEYATE FACTA WILLELMO DE ORE.—Tenore presencium litterarum pateat universis quod nos Ricardus dedimus, etc., Willelmo de Ore custodiam et maritagium corporum, terrarum, et tenementorum Radulfi de la Wodeyate et Rogeri, fratris sui, heredum Willelmi de la Wodeyate, nuper defuncti, que nobis acciderunt post mortem Willelmi predicti, pro suo bono servicio nobis impenso, habendum et tenendum, etc., ita quod non disparagentur. Ipse autem Willelmus de Ore sustinebit domos in statu competenti, etc. Datum apud Bosebury, xª die Februarii, anno Dom. MºCCCºviijº.

1308. *Dec. 28.—W. Motun, custos of the bishop's woods in Ross, resigns all claim to the second best lot of pannage and the tree which he received before as his fee.*

QUIETUM CLAMANCIA W. MOTUN DE MELIORE TALLIA TEMPORE PANNAGII ET J ARBORE QUAM EXEGIT PRO FEODO.—Noverint universi,

A.D. 1308. etc., quod cum ego Walterus Motun, custos bosci domini Ricardi, etc., in manerio suo de Ros, tempore pannagii cum illud acciderit in bosco predicto, secundam meliorem talliam pro feodo actenus de liberacione, unam arborem pro feodo annuali in dicto bosco exegissem, perpendensque jus meum in hac parte esse nullum, dicto venerabili patri et suis successoribus totum jus meum et clamium, si quod habui vel habere potui, in hujusmodi tallia et arbore dimisi et omnino quietum clamavi pro me et heredibus meis in perpetuum, ita quod nec ego, etc., inquietare poterimus set per istam quietum clamanciam ab omni jure vel clamio simus exclusi. Ad hec ego dictus Walterus tactis sacrosanctis [evangeliis] juravi coram predicto domino episcopo omnia predicta in futurum fideliter observare. In cujus, etc. Hiis testibus, magistro Ada Carbonel, rectore ecclesie de Humbre; dominis Stephano de Tanetho, rectore ecclesie de Pione Regis; Jacobo de Henlee, rectore ecclesie de Ros; et Johanne de Colyntone, rectore ecclesie de Yeddesen; Johanne de la Felde, et Ricardo de Hoptone, tunc ballivis domini episcopi; et aliis. Datum et actum apud Bosebury, die Jovis in festo beati Stephani, protomartiris, anno Dom. M°CCC°viij°.

1309. *Mar. 3.—For the concession made by Walter Motun the bishop gave him ten marks besides presents given before.*

Quia dictus Walterus Motun hec ita liberaliter quieta clamaverat proximo suprascripta, et alia que in suis litteris continentur supra in xv° folio hujus registri de carbone non faciendo in bosco domini de Ros, ipse dominus, etc., dedit eidem et solvit x marcas legalium sterlingorum, et paucum temporis ante eidem dederat xx sol. et pannum et pelluram ad unam robam de secta armigerorum suorum precii xxiv sol. Fuit enim dicta pecunia totaliter soluta in manerio suo apud Bosebury, iij^a die mensis Marcii. Et tunc juravit ad Dei evangelia Walterus quod imposterum toto tempore vite sue cum omni diligencia et fidelitate custodiret boscum domini.

Mar. 17.—Commission to the bishop of Llandaff to perform the rites of reconciliation for the conventual church and cemetery of Monmouth recently desecrated.

Fol. 165. Commissio facta Landavensi.—Reverendo, etc., Johanni, Landavensi episcopo, Ricardus, etc. Quia quibusdam arduis ecclesie

A.D. 1309. nostre negociis hiis temporibus occupati ad villam de Monemutha, nostre diocesis, commode ad presens ire non possumus pro reconciliacione conventualis ecclesie et cimiterii ejusdem ecclesie facienda ibidem, ad instanciam religiosorum virorum et parochianorum illuc Domino serviencium, ne organa laudis divine et alia sancta devocionis obsequia in illis locis diucius suspendantur, de vestre benignitatis clemencia et affectu sincero quem erga nos ob Dei reverenciam geritis et gessistis vestri gracia ab antiquo fiduciam assumentes, tenore presencium vobis committimus vices nostras ut ecclesiam de Monemutha predictam et ejus cimiterium, quam ecclesiam et eciam cimiterium nuper instinctu diabolico iniqui homines nequiter polluerunt in grave prejudicium et enormem lesionem ecclesiastice libertatis, prout per inquisicionem inde factam legitime nobis constat, hac vice auctoritate nostra diocesana licite reconciliare possitis, non obstante quod dicta ecclesia et ejus cimiterium supradictum infra limites diocesis nostre Herefordensis consistant, salvo in omnibus jure nostro et nostre ecclesie. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, xvij° die Marcii, anno Dom. M°CCC°viij°.

Appeal to the Bishop of Llandaff to punish Griffin Goht and others who had violated the rights of sanctuary at Monmouth.

Reverendo, etc., Johanni, Landavensi episcopo, Ricardus, etc. Secundum juris civilis et canonici instituta tenentur prelati, prout vestra reverencia satis novit, non solum sibi subditos a malo compescere, set eciam peccata eorundem ad nimium scandalum et subversionem immunitatis ecclesiarum et perniciosum exemplum aliorum nequiter perpetrata ita corrigere et punire ut non solum ecclesia sua deinceps gaudeat libertate, verum eciam ut pena talis delinquentibus imponatur, cujus severitas aliis sit metus consimilia perpetrandi. Cum igitur per sufficientem diligentemque inquisicionem legitime nuper factam, ac notoriam et clamosam insinuacionem, nobis constiterit adeo quod nulla poterit tergiversacione celari, quod quidam Griffinus Goht ac alii vestre diocesis, quorum adhuc nomina ignoramus, instinctu diabolico excitati ad ecclesiam de Monemutha personaliter accedentes duo hostia ejusdem ecclesie manu armata et quasi hostili incursu fregerunt, et eandem cum nimia violencia contra voluntatem et inhibicionem ministrorum ejusdem intrarunt, et quendam Johannem dictum

A.D. 1309. le Carpenter, carcerali custodie castri ville predicte primitus mancipatum, confugientem ad immunitatem dicte ecclesie, et aliquamdiu existentem in ea, cum gladiis et fustibus persequentes, eundem Johannem in eadem ecclesia, ut premittitur, existentem male pulsarunt et extra eandem et cimiterium ejusdem portarunt, traxerunt, et Dei timore postposito abduxerunt, et quod dictu horrendum est ipsum inhumaniter trucidarunt, contra immunitatem ecclesie sacrosancte. Propter que et eorum singula non est dubium eosdem ipso facto in majoris excommunicacionis sentenciam incidisse; et ideo vestram sollicitudinem pastoralem attente requlrimus et rogamus quatinus mutue vicissitudinis optentu prefatum Griffinum notorie deliquentem nominatim, et alios de quorum nominibus ignoratur in genere, juxta juris exigenciam et precipue constituta Octoboni, denunciare dignetur vestra paternitas reverenda, ut hujusmodi delinquentes ad gremium sancte matris ecclesie redeant cujus libertates leserunt, aliique consimilia ammodo committere pertimescant, et immunitas sancte ecclesie conservetur illesa. Et quid super premissis, etc. Altissimum exoramus, etc. Datum apud[1]

April 15.—Letter to the archbishop of Armagh in behalf of William Carrerie, for whom papal provision had been made.

Fol. 165b. Littere deprecatorie misse pro expedicione negocii provisionis consanguinei domini Munatensis episcopi in ecclesia Armacana in Hybernia.—Reverendo, etc., archiepiscopo Armacano, Ricardus, etc. De pura et sancta devocione quam ob Dei reverenciam geritis erga dominum nostrum, sanctissimum patrem, dominum Clementem, divina providencia summum pontificem, fiduciam assumentes vestre reverencie humillime supplicamus quatinus negocium provisionis facte per summum pontificem memoratum in vestra ecclesia venerabili viro, Guillermo Carrerie, bacallario in legibus, consanguineo reverendi patris domini Guillermi Durandi, Dei gracia Munatensis episcopi, qui pro honore Dei et nostre Herefordensis ecclesie hactenus sui gracia plurimum laboravit, quod negocium vobis novit venerabilis vir, magister Petrus de Auriliaco, legum doctor, clericus domini regis Francie illustris, exhibitor presencium litterarum, plenius intimare, ita favorabiliter et graciose per vos et vestros, si placet, expedire velitis ut a Deo altissimo et a summo pontifice et a nobis, si placet, grates mereamini speciales. Deus

1—No place is mentioned.

A.D. 1309 omnipotens, etc. Datum apud Bosebury, xv die Aprilis, anno Dom. M°CCC°ix°.

A similar letter to the dean and chapter of Armagh.

Venerabilibus viris, dominis decano et capitulo ecclesie Armacane, Ricardus, etc. Licet apud nos dubium non existat promptum esse desiderium cordis vestri ad ea feliciter peragenda que ad honorem Dei pertinent, et obedienciam salutarem in qua sicut ceteri fideles summo pontifici estis astricti, nos tamen de vestre benignitatis industria confidentes vos affectuose rogamus quatinus negocium provisionis quod carus nobis in Christo, magister Petrus de Auriliaco, legum doctor, clericus, etc. *(ut supra)* vobis intendit exponere, ita, quantum ad vos attinet, velitis effectui debito mancipare ut preter premium quod exinde sperare poteritis apud Deum ipse dominus noster, summus pontifex, vestram devotam obedienciam merito debeat commendare, et nos, si placet, vobis exinde merito teneamur ad speciale munus graciarum. Conservet vos, etc. Datum ut supra.

Letter to Alexander de Bikenore, treasurer in Ireland, in behalf of William Carrerie.

Discreto viro amicoque in Christo karissimo, domino Alexandro de Bikenore, domini regis Anglie in Hibernia thesaurario, Ricardus, etc. Ad devotam instanciam reverendi patris, domini Guillermi, Dei gracia Mimatensis episcopi, qui pro honore Dei et negocio canonizacionis sancte memorie domini Thome de Cantilupo, etc., plurimum sui gracia laboravit, vestram amiciciam omni affeccione qua possumus exoramus quatinus negocium provisionis facte suo consanguineo in ecclesia Armacana, prout exhibitor presencium litterarum vobis novit exponere, ita velitis per vos vel aliquem amicorum vestrorum procurare feliciter expediri ut vobis exinde in perpetuum teneamur ad grates. Utinam in perpetuum optime valeatis. Datum ut supra.

Letter to Walter de Thornbury, chancellor in Ireland, in behalf of W. Carrerie.

Discreto viro, etc., Waltero de Thornbury, cancellario domini regis Anglie in Hibernia, Ricardus, etc. De benivolencia cordis

A.D. 1309. vestri, quam vestri gracia sumus frequenter experti, fiduciam assumimus vos rogandi ut, audito et intellecto a presencium portitore negocio cujusdam provisionis facte in ecclesia Armacana per summum pontificem cuidam discreto viro, consanguineo karissimi amici nostri in Christo, reverendi patris, domini Guillelmi, etc., ita per vestrum consilium et auxilium et amicorum vestrorum, amore Dei et nostri, promovere velitis ut vestre amicicie eo amplius et forcius obligemur ad grates. Altissimus, etc. Datum ut supra.

The bishop assures John de Ros that his commissary, Adam de Carbonel, denies that he had removed the archdeacon's apparitors, or in any way interfered with his rights.

Littera missa magistro Johanni de Ros.—Ricardus, etc., Johanni de Ros, archidiacono Salopsire in ecclesia Herefordensi, ac juris civilis professori, etc. Jam secundo litteras amicicie vestre benigne suscepimus continentes quod magister Adam Carbonel, noster commissarius, apparitores vestros et nostros in decanatibus de Stotteston et Dureford contra consuetudinem hactenus in archidiaconatu optentam ammovit, et alios prefecit in prejudicium juris vestri, de quarum litterarum tenore vel tenoribus non sufficimus admirari, presertim cum idem magister Adam Carbonel jam sepius juraverit coram nobis quod nunquam aliquem de vestris apparitoribus de locis predictis ammovit in prejudicium juris vestri, nec quicquam aliud in archidiaconatu vestro in vestri prejudicium attemptavit nec attemptare proponit, set semper fuit et fore desiderat vir benivolus et devotus, et plurimum admiratur quo
Fol. 166. spiritu fuit ductus qui vobis contrarium in quocumque negocio vos tangente suggerere ausus fuit. Nos tamen, licet ipsius innocenciam haberemus quo ad premissa racionabiliter excusatam, eidem districcius inhibuimus ne in prejudicium juris archidiaconatus vestri quicquam imposterum attemptaret, immo si aliquid hactenus attemptasset, quod revera cum juramento negavit, illud penitus revocando in statum debitum restauraret. Unde, karissime, nolumus vos latere quod in desiderio cordis nostri magis existit vos ad majorem honorem et ad majorem tranquillitatem benivoli cordis vestri, cum tempus oportunum viderimus, promovere quam in rebus predictis vel aliis parvum vel nichil valentibus cordis vestri quietem juste vel injuste turbare, novit ille qui nichil ignorat. Qui vos semper custodiat, etc. Datum etc.

A.D. 1309. *April 25.—Bull of Clement V annulling the sentence of exile pronounced against P. de Gavestone, and absolving him from excommunication.*

Bulla de absolucione P. de Gavastone.—Clemens episcopus, etc., venerabilibus fratribus, archiepiscopo Cantuariensi et ejus suffraganeis, salutem, etc. Onerosa nimis pastoralis offici sollicitudo continua pectori nostro curam propensioris attencionis inducit, nostrosque indesinenter excitat cogitatus ut, sicut universis Christi fidelibus ex debito apostolice servitutis sumus in justicia debitores, sic gressus nostros per rectitudinis semitam dirigentes omnibus illius copiam ministremus, et quantum in nobis extiterit, neminem paciamur quibusvis affici gravaminibus vel pressuris; quodque subjectorum nostrorum sedemus scandala et ipsorum periculis accurramus. Gravem siquidem per nuncios et litteras karissimi in Christo filii nostri, Edwardi, regis Anglie illustris, olim querelam accepimus continentem quod tu, frater archiepiscope, et alii episcopi regni sui Anglie in dilectum filium, nobilem virum, Petrum de Gavastone, comitem Cornubie, vassallum et familiarem suum, non monitum, non citatum, non confessum, nec super aliqua fraude convictum, excommunicacionis sentenciam nisi infra crastinum festivitatis beati Johannis Baptiste tunc proximo futurum ejusdem regni fines exiret contra justiciam promulgastis, quamvis idem comes a predicta excommunicacionis sentencia ad sedem apostolicam duxerit appellandum. Verum rex prefatus per easdem litteras humiliter supplicavit ut, scandalis et periculis que poterant ex hujusmodi prolacione sentencie provenire salubriter obviantes, dignaremur ipsam et processum quemlibet super hoc habitum revocare. Nos ergo, licet ipsorum regis et regni statum prosperum et tranquillum paternis desideriis cupiamus, et libenter quibuslibet dictorum regis et regni scandalis paternis studiis obviemus, tamen predictam sentenciam ex certis causis tunc distulimus revocare. Set hujusmodi appellacionis negocium nobis tunc presentante dicto rege per easdem litteras, necnon procuratoribus dicti comitis supplicantibus nobis instanter ut super hoc concederemus aliquem auditorem, dilecto filio, magistro Hugoni Geraldi, cantori ecclesie Petragoricensi, capellano nostro, et nostri palacii auditori causarum, duximus committendum. Nuper autem rex prefatus apostolatui nostro per alias suas litteras intimavit quod contenciones et dissidia dudum in regno suscitata predicto, procurante humani generis inimico, sedata fuerant, divina cle-

A.D. 1309. mencia miserante, quodque ipsius regni comites et barones qui prefatum comitem a dicto regno voluerunt exulari, in eum, si ad dictum regnum rediret, excommunicacionis sentencia ipsis procurantibus, ut dicitur, promulgata, super hujusmodi errore penitudinis ducti concilio suum ad regnum predictum reditum affectabant, propter quod idem rex per easdem litteras devotis precibus cum multa instancia supplicavit ut, cum per nos desideraret hujusmodi sentenciam revocari, et nisi illam per nos revocari contigerit irreparabilia poterant in eodem regno scandala et pericula suboriri, et priorum dissidiorum incendia revocari, illam revocare et annulare auctoritate apostolica dignaremur. Insuper predictus comes asserens per dilectum filium, Bertrandum Galtuli, procuratorem suum, dictam sentenciam esse nullam, eo quod ante terminum predictum sibi prefixum legitime appellasset, supplicavit nobis per eundem procuratorem humiliter et devote ut ipsum a dicta sentencia absolvere ad cautelam, ac relaxare predictam sentenciam dignaremur. Nos igitur qui dictorum regis et regni pacis dulcedinem querimus et in quietis ubertate letamur, attendentes causam juxta assercionem regis cessare propter quam contra dictum comitem Cornubie, ipsius complices et fautores, predicta excommunicacionis sentencia, ut predicitur, extitit promulgata, quodque ipsius observancia scandala generaret et pericula forsitan parturiret, et quod difficile foret, pro prefate sentencie relaxacione vel absolucione ad cautelam, vos et alios quorum interest propter locorum distanciam convocari et expectari; attendentes eciam quod, propter cause ipsius appellaciones, litigiorum amfractus, et prolacionem nimiam, posset predictis comiti et sibi adherentibus in dilacione absolucionis et relaxacionis sentencie hujusmodi periculum iminere, volentes hujusmodi occurrere scandalis et periculis obviare, predictum comitem et
Fol. 166b. alios adherentes eidem, recepto prius a dicto procuratore per camerarium nostrum de mandato nostro juxta formam ecclesie juramento, ipsoque humiliter cum instancia postulante, a dicta excommunicacionis sentencia pro ipsorum regis et regni statu pacifico et tranquillo, et ut saluti animarum dicti comitis et sibi adherencium consulatur, auctoritate apostolica ad cautelam absolvimus et ipsam sentenciam relaxamus similiter ad cautelam. Datum Avinione, vij° kal. Maii, pontificatus nostri anno iiij°.

A.D. 1309. *Aug. 3.—Commission to Adam Carbonel as the bishop's official.*

Commissio officialitatis.—Ricardus, etc., Ade Carbonel, etc. Ad cognoscendum et terminandum causas, etc., vices nostras committimus. Datum apud Bosebury, iij die mensis Augusti, anno Dom. M°CCC° nono.

Aug. 5.—Walter Hakelute does homage for the lands that he holds of the bishop by military service.[1]

Homagium domini Walteri Hakelute.

1310. *May 3.—Resignation of John de Bruges, prior of Wormesley, on account of his feeble health.*[2]

Fol. 167b. Cessio fratris Johannis de Bruges, prioris de Wormele.

May 3.—The resignation is accepted.[3]

Admissio cessionis ejusdem.

May 5.—Election of John de Clehangre as prior of Wormesley.

Eleccio.

May 5.—Mandate to the dean of Weston to give formal notice of the election.

Proclamacio.

May 7.—The bishop receives the certificate of regular procedure and confirms the election.

Fol. 168. Certificatorium domini.

Mandate to the dean of Weston to induct the prior.

Inducсio ejusdem prioris.

1—In the usual form as on p. 418. 2—As on p. 301.

3—The form in this and following entries is the same as in the case of the election above, pp. 336, 438, 439.

A.D. 1310. *May 11.—The bishop sanctions the appropriation of the church of Bold to the prioress and nuns of Brewood.*

Appropriacio ecclesie de la Bolde.—Ricardus, etc., priorisse et conventui albarum monialium sancti Leonardi de Brewode, Coventriensis et Lichfeldensis diocesis, ordinis sancti Augustini, et comitatus Salopie, salutem, etc. Licet onus pontificalis officii, etc. (*ut supra*), hinc est quod, etc., Deo ac ecclesie vestre de Brewode, vobis et vobis succedentibus, ecclesiam parochialem beatorum apostolorum Petri et Pauli de la Bolde, etc., in cujus quidem advocacionis seu patronatus possessione tanquam vere patrone ejusdem ecclesie nunc pacifice existitis ex collacione nobilis viri, domini Ricardi de Harley, militis, et domine Burge, uxoris ipsius, de consensu nobilis viri, Edwardi Arundel, militis, de quo dictus dominus Ricardus et domina Burga villam de la Bolde cum advocacione ecclesie predicte tenent vel consueverunt tenere in capite, ac confirmacione illustrissimi regis Anglie, domini Edwardi filii regis Edwardi, prout in cartis eorundem super hoc confectis et vobis datis evidenter vidimus contineri, in proprios usus in perpetuum possidendam appropriamus, etc. Salva eciam et reservata competenti et sufficienti porcione, etc. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, xi° die mensis Maii, M°CCC° decimo.

May 11.—The bishop requests the dean and chapter to confirm the appropriation of Bold.

Littera directa capitulo Herefordensi pro confirmacione ejusdem.—Ricardus, etc., decano et capitulo, etc. Quia ad devotam instanciam multorum virorum et nostrorum communium amicorum religiosis mulieribus, priorisse et conventui albarum monialium in Brewode, Coventriensis et Lichfeldensis diocesis, et comitatus
Fol. 168b. Salopie, quandam exilem ecclesiam parochialem de la Bolde, nostre diocesis, assignavimus et appropriavimus futuris temporibus possidendam precipue intuitu caritatis, secundum quod in nostris patentibus litteris super hoc confectis poteritis intueri, vestram amiciciam deprecamur attente quatinus quod ob honorem Dei et sancte hospitalitatis opera incepimus velitis, quantum ad vos attinet, vestra consueta benivolencia finaliter confirmare per vestras litteras in hujusmodi stabiliendo negocio consuetas. Altissimum exoramus, etc. Datum ut prius in prescripta littera.

A.D. 1310. *May 4.—Milo, rector of Letton, is allowed to lease his fruits for five years to Milo de Hurtesleie, scholar.*

Firma ecclesie de Lectone.—Memorandum quod iiij^to non. Maii, anno Dom. M°CCC°x°, concessit dominus ad devotam instanciam Walteri de Hurtesley, domini de Lectone, et Johannis de Aylinelere, domino Miloni, rectori ecclesie de Lectone, licenciam ut posset tradere eandem suam ecclesiam Miloni de Hurtesleie, scolari, ad firmam per quinquennium secuturum a dicto die continue numerandum.

May 22.—Ordinance for the income and burdens of the vicarage of Lindridge.

Fol. 169. Ordinacio vicarie de Lindrugge.—In Dei nomine, Amen. Cum nos Ricardus, etc., ecclesiam parochialem de Lindrugge, nostre Herefordensis diocesis, religiosis viris, dominis priori et conventui cathedralis ecclesie Wygorniensis et suis successoribus, ex certis et legitimis causis canonice appropriaverimus in usus proprios futuris temporibus perpetuo possidendam, ac ordinacionem vicarie ipsius ecclesie nobis reservaverimus, prout in litteris appropriacionis evidenter apparet, nos pensatis et consideratis ecclesie predicte fructibus et obvencionibus, necnon omnibus oneribus ad eandem spectantibus, vicariam predictam subscripto modo duximus ordinandam In primis ordinamus quod vicarius qui pro tempore fuerit in eadem ecclesia institutus per nos aut successores nostros ad presentacionem dictorum religiosorum seu successorum suorum personalem et continuam faciat residenciam in eadem; et quod idem vicarius et successores sui habeant curiam cum gardinis et columbare, quas rector dicte ecclesie consuevit habere ibidem pro manso. Item quod idem vicarius, etc., habeant porciones antique vicarie que consistunt in subscriptis particulis, videlicet a capella de Knyhtetone in viginti quatuor solidis argenti de liberato ultra sustentacionem unius capellani; a capella de Pensax in octo solidis argenti de liberato ultra sustentacionem unius capellani; in oblacionibus dicte matris ecclesie de Lindrugge annuatim percipiendis in xx sol.; in toto feno decimali apud Lindrugge et Knyghtetone in xxj sol. et iiij den.; in mortuariis communibus annis in xx sol.; in aucis et porcellis in x sol.; in lino in una marca; in lana et agnis in x sol.; in denariis caritatis in iiij sol. iiij den. Et de feno decimali predicto excipimus et deducimus

A.D. 1310. decimam prati de Rowegrove que ad duos solidos annuos estimatur, quam ordinamus ad dictos rectores in perpetuum pertinere debere. Qui quidem duo solidi his deducti inferius suplebuntur. Item ordinamus quod dictus vicarius et sui successores habeant unam moram annexam terris suis dominicis que ad duos solidos annuos estimatur. Item quod idem vicarius, etc., habeant quoddam molendinum fullonicum cum pasturis adjacentibus et mediamin ibidem quod ad duas marcas estimatur. Item ordinamus quod dictus vicarius, etc., habeant gravam annexam et vicinam curie sue cum quercubus que ad dimidiam marcam annuam estimatur. Item habeant terram dominicam sine omni prestacione decime cujuscumque cum omnibus pratis, videlicet Blakemedewe, Oldenhale, Grondale, et alia duo prata in the Ree et la Wyle que sunt in defenso et que in defenso fore decernimus omni tempore anni mansura cum curtilagiis suis et herbagio cimiteriorum dicte ecclesie et capellarum ipsius et decimis curtilagiorum totius parochie et omnibus minutis decimis, una cum omnibus pasturis que vel quas rector dudum ibidem percipere consuevit et que consueverunt pertinere ad terram quam rector ibidem tenuit, que ad lxxij sol. iiij den. annuos estimantur. Item ordinamus quod vicarius, etc., percipiant inperpetuum a predictis religiosis, modo rectoribus, duas marcas argenti annue pensionis levande de bonis dictorum rectorum et solvendas dicto vicario, etc., in festo nativitatis beati Johannis Baptiste in ecclesia parochiali de Lindrugge, incipiente prima solucione in festo nativitatis beati Johannis proximo nunc venturo. Ad quam quidem pensionem annis singulis persolvendam et levandam ordinamus quod officialis noster et officialis successorum nostrorum qui pro tempore fuerit in dicta ecclesia dictos rectores abque strepitu judiciali per omnem censuram ecclesiasticam possint compellere. Ordinamus eciam quod vicarius subeat et agnoscat subscripta onera pertinencia ad ecclesiam supradictam, videlicet quod per seipsum deserviat eidem ecclesie in ordine quem ipsius ecclesie cura requisierit, et capellis ipsius ecclesie per ydoneos presbiteros faciat deserviri, et conveniencia luminaria et solita inveniet in cancello matricis ecclesie supradicte et in cancellis capellarum ipsius faciat deserviri. Item quod idem vicarius procuracionem archidiaconi et senagium singulis annis persolvet, et alia onera extraordinaria dicte ecclesie incumbencia et imposterum imponenda pro rata porcionis sue, videlicet xx marcarum, de cetero sustinebit et pro eisdem satisfaciet quocies et quando

A.D. 1310. necessarium fuerit seu eciam oportunum. Ordinamus eciam quod prior et conventus, etc., nos et nostros successores procurent, cum ad dictam ecclesiam racione visitacionis ipsius nos, etc., contigerit declinare. Ordinamus eciam quod dicti rectores construccionem et reparacionem cancellorum tam matricis ecclesie quam capellarum ipsius futuris temporibus sustinebunt, et libros necessarios invenient et eos reficere, cum reparacione seu emendacione indiguerint, faciant et racionabiliter emendare. Ordinamus eciam quod domus in quibus habitare solent presbiteri capellarum de Pensax et de Knyhtetone disposicioni vicarii de Lindrugge qui pro tempore fuerit libere concedantur ut in illis presbiteri qui dictis capellis deser-
Fol. 169b. viant, absque prestacione redditus cujuscumque, inhabitare valeant in futurum. Et ne per hanc nostram ordinacionem dictis rectoribus et vicario prejudicium in aliquo generetur reservamus nobis ordinariam potestatem predictam vicariam augmentandi, etc., salvis nobis, etc., juribus, etc.. In quorum, etc. Datum apud Bosebury, xxij° die Maii, anno Dom. M°CCC°x°.

July 3.—The archbishop reported that John de Aquablanca had leased out, ad firmam, *his deanery and various benefices, contrary to canonical rules; the bishop on his admission of the fact inflicted the statutory penalties.*

Certificatorium tangens decanum Herefordensem.—Reverendo, etc., Roberto, Cantuariensi archiepiscopo, etc., Ricardus, etc. Litteras vestre reverende paternitatis nuper recepimus reverenter tenorem qui immediate sequitur continentes :—Robertus, etc., Ricardo, etc. Ad nostram audienciam noveritis pervenisse quod magister Johannes de Aquablanca, qui se gerit pro decano ecclesie vestre Herefordensis, decanatum ecclesie predicte et proventus ex spirituali ipsius decanatus jurisdiccione provenientes, necnon prebendam de Bollynghope, ac porcionem seu partem ecclesie parochialis de Ledebury, quas in Herefordie et Ledebury ecclesiis obtinet, magistro Aymoni de Jovenzano, canonico Andegavensi, contra sacras constituciones et statuta provincialia et legatorum sedis apostolice in Anglia, de facto tradidit et dimisit ad firmam, prout in litteris patentibus ipsius magistri Johannis et officialis curie Parisiensis sigillis signatis, ut apparet prima facie, vidimus contineri. Quocirca fraternitati vestre mandamus quatinus dictum excessum, juxta formam constitucionum et statutorum predictorum, citra festum translacionis beati Thome, martiris, proximo venturum

A.D. 1310. corrigere efficaciter studeatis. Alioquin ipsum magistrum Johannem citetis seu citari faciatis peremptorie quod compareat coram nobis proximo die juridico post festum beati Jacobi, apostoli, ubicumque etc., super premissis justicie pariturus, etc. Et quid in premissis, etc. Datum apud Lamhethe, iij° non. Junii, anno Dom. M°CCC°x°. Unde nos, auctoritate diocesana ex officio contra magistrum Johannem, etc., procedentes eundem ad certos diem et locum vocari peremptorie fecimus coram nobis super sibi obiciendis in litteris vestris plenius expressis responsurum et juri pariturum. Cum in nostra presencia personaliter constitutus premissa in litteris vestris contenta per nos sibi objecta pure, sponte, judicialiter est confessus, et nos confessionem ipsius predictam secuti ipsum juxta confessionem hujusmodi, de jurisperitorum consilio nobis assidencium, secundum sacras constituciones et statuta provincialia, etc., pro tante temeritatis excessu punivimus et correximus, penas in eisdem constitucionibus et statutis insertas infligentes eidem, justicia suadente. Datum apud Bosebury, iij° die mensis Julii, anno Dom. supradicto.

Aug. 3.—Ordinance as to the vicarage of Bold.

Fol 170. ORDINACIO VICARIE ECCLESIE DE LA BOLDE.—In Dei nomine, Amen. Cum nos Ricardus, etc., ecclesiam parochialem de la Bolde, nostre diocesis, religiosis mulieribus, priorisse et conventui albarum monialium sancti Leonardi de Brewod, Coventrensis et Lichefeldensis diocesis, ordinis sancti Augustini, et comitatus Salopie, et eisdem successuris ex certis et legitimis causis canonice appropriaverimus in usos proprios, futuris temporibus perpetuo possidendam, ac ordinacionem vicarie ipsius ecclesie nobis reservaverimus, prout in litteris appropriacionis evidenter apparet, nos pensatis et consideratis ecclesie predicte fructibus et obvencionibus, necnon omnibus oneribus ad eandem spectantibus, vicariam predictam subscripto modo duximus ordinandam. In primis ordinamus quod vicarius qui pro tempore fuerit in eadem ecclesia institutus, etc., personalem et continuam faciat residenciam in eadem. Et quod idem vicarius et successores sui habeant linum et lanam, decimam feni, porcellos, aucas, oblaciones, mortuaria, denarios missales, et alias omnes minutas decimas et proventus, qui ad alteragium dinoscuntur spectare, que ad xx sol. estimantur. Item habeant unam virgatam terre ipsius ecclesie cum manso suo

D. 1310. predicto, curtilagio, pratis, et particulis eidem terre adjacentibus, que ad duas marcas taxantur. Ordinamus eciam quod habeant terciam partem grossarum decimarum ecclesie supradicte, que ad xxviij sol. x den. ob. estimantur. Item habeant viva herieta parochialia cum acciderint. Et propter hoc solvent archidiacono procuracionem dicte ecclesie, si sibi procuracio debeatur, et senagium annuatim, et competencia et consueta luminaria in cancello ecclesie predicte sumptibus suis invenient. Et alia onera extraordinaria dicte ecclesie incumbencia et eidem imposterum imponenda pro rata porcionum suarum, ut premittitur, taxatarum de cetero sustinebunt, et pro eisdem satisfacient quociens et quando necessarium fuerit seu eciam oportunum. Ordinamus quod priorissa et conventus, etc., construccionem et reparacionem cancelli ecclesie futuris temporibus sustinebunt, et libros eidem necessarios invenient et eos reficere ac ligare teneantur, et cum reparacione seu emendacione indiguerint racionabiliter faciant emendari. Et ne per hanc nostram ordinacionem dictis priorisse et conventui quibus appropriatur dicta ecclesia vel ecclesie ejusdem vicario prejudicium in aliquo generetur, reservamus nobis ordinariam potestatem predictam vicariam augmentandi, etc. Salvis nobis, etc., juribus et consuetudinibus, etc. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, iij° die mensis Augusti, anno Dom. M°CCC°x°.

July 29.—The bishop states his inability to comply with the king's request for supplies for his commissariat.

Littera responsalis ad peticionem domini regis pro auxilio guerre sue Scotie.—Excellentissimo principi, etc., Ricardus, etc. Domine reverende, quia parvum respective de frumento et minus de avena habuimus anno isto, sicut et ceteri qui habitant in episcopatu nostro qui respectu aliorum episcopatuum modici est valoris, unde magna caristia et exorta ibidem, et pauperum mendicancium multo major solito multitudo; iccerco frumentum et avenam seu brasium modo more solito non habemus, nec boves habemus nec arietes ultra numerum necessarium ad agriculturam modicarum terrarum quas nos oportebit colere hiis diebus. Et tamen decimam et medietatem alterius decime bonorum nostrorum temporalium persolvimus ad opus vestrum, sicut et ceteri anno isto. Aliud eciam onus nunc nobis incumbit racione servicii militaris in Scocia jam summoniti. Et preterea pecuniam quam

A.D. 1310. habuimus et habere potuimus dudum fecimus liberari domino Henrico nostre Herefordensis ecclesie ad promovendum et procurandum negocium canonizacionis sancte memorie domini Thome de Cantilupo, etc., in curia summi pontificis; in quo negocio vestri gracia tale et tantum auxilium hactenus impendistis quasi si reputaveritis ipsum negocium esse vestrum. Propter quas causas non possumus in auxilium vestre guerre Scocie C quart. frumenti et C quart. avene, et C quart. brasie, xx boves, et C arietes, ad opus vestrum ex accommodato hiis temporibus vicecomiti vestro Herefordie liberare, nec eciam aliunde facere liberari, prout nobis nuper per litteras vestras mandastis, presertim cum auxilium quod solet ita continue exigi a prelatis singulis vestri regni in Cantuariensi provincia non consueverit exigi cum effectu nisi prius habito consensu unanimi prelatorum, qui consensus convenienter haberi non poterit nisi ad hoc congregentur prelati, et super hoc habuerint specialem tractatum propter plures legitimas raciones. Et ideo, quantum valet nostra simplex humilitas, vestre excellencie regie supplicamus quatinus nostram impotenciam in hac parte habere dignemini excusatam. Oramus Altissimum, etc. Datum apud Bosebury xxix^a^ die mensis Julii, anno Dom. M°CCC°x°.

Nov. 3.—Administration of the estate of Henry le Sauvage granted to Richard le Sauvage.

Memorandum quod iij° non. Novembris, M°CCC°x°, apud Ros commisit dominus Ricardo le Sauvage, executori testamenti domini Henrici le Sauvage, militis, quondam domini de Lene juxta Penebrugge, administracionem bonorum ipsius in sua diocesi existencium, receptis super hoc litteris testimonialibus domini Conorensis episcopi in Hibernia. Quas quidem litteras dictus dominus inspexit et super hujusmodi inspeccione fecit litteras patentes, inserendo in ipsis tenorem litterarum domini Conorensis episcopi supradicti quas tradidit Ricardo predicto.

1311. *Feb. 13.—Richard Thurgrym paid to the bishop arrears of four years' rent of land at Hampton and did homage for the same, after distraint had been made, followed by a suit in court.*

Fol. 171b. Ricardus Thurgrym.—Memorandum quod id. Februarii, anno Dom. M°CCC°x°, Ricardus Thurgrym comparens coram domino

A.D. 1311. Ricardo, etc., in choro parochialis ecclesie de Bosebury, fecit fidelitatem et recognicionem et homagium eidem domino episcopo pro terris et tenementis suis quas tenet de eodem domino episcopo in manerio suo de Homptone, prout in scripto cujus tenor subscribitur plenius continetur:—Omnibus, etc., Ricardus Thurgrym salutem in Domino. Cum placitum capcionis averiorum motum esset in curia domini regis inter venerabilem patrem, dominum Ricardum, etc., ex parte una, et me ex altera, super novem solidatis et decem denariatis annui redditus quos idem dominus episcopus asseruit me singulis annis sibi debere pro uno mesuagio, j virgata, et decem acris terre cum pertinenciis in Homptone, ac eciam super homagio meo sibi pro predictis decem acris terre debito, pro quibus vero serviciis et homagio aretro existentibus idem dominus episcopus cepit averia mea; noverit universitas vestra me die Jovis in crastino sancti Hillarii, anno regni regis Edwardi quarto, apud Bosebury satisfecisse dicto domino episcopo, domino meo, de xxxix sol. et iiij den. pro arreragiis quatuor annorum precedencium, videlicet pro quolibet anno ix sol. x den. Et feci fidelitatem pro predictis tenementis et homagium meum pro predictis decem acris terre. Et predicta servicia recognovi in forma predicta. Et sic contencio inter nos suborta amicabiliter conquievit, presentibus domino Willelmo de Mortuomari; Johanne Pride; Rogero de Walyntone; Willelmo de Overe; Johanne de Sevenake; et aliis. Quod omnibus quorum interest tenore presencium duxi significandum. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, die et anno supradictis. Fuerunt eciam presentes cum premissa fierent dominus Johannes de Kemeseye, etc.; dominus Stephanus de Tanetho, rector ecclesie de Schyningfeld; dominus Jacobus de Henley, rector ecclesie de Ros; dominus Nicholas de Aka, vicarius ecclesie de Strettone; et plures alii clerici de familia domini episcopi, sub anno Dom. M°CCC°x°.

The details of the pleadings in the suit with Richard Thurgrym, the bishop's tenant. Decision in favour of the bishop.

Placitum in curia regis super premissis.—Ricardus, etc., et Robertus Achelard summoniti fuerunt ad respondendum Ricardo Thurgrym de placito quare ceperunt averia ipsius Ricardi Thurgrym, et ea detinuerunt contra vadium et plegios, etc. Et inde idem Ricardus Thurgrym queritur quod predictus Ricardus et Robertus

A.D. 1311. die Mercurii proxima post festum sancti Martini, anno regni regis nunc tercio, in villa de Homptone in quodam loco qui vocatur Eggedone ceperunt quatuor boves, tres bovettos, et duas juvencas ipsius Ricardi Thurgrym, et eos injuste detinuerunt contra vadium, etc.; unde dicit quod deterioratus est et dampnum habet ad valenciam decem librarum; et inde producit sectam.

Et episcopus et Robertus per atornatum suum venerunt, et idem episcopus respondit pro se et pro predicto Roberto, etc.; et bene advocat predictam capcionem et justam, etc. Dicit enim quod predictus Ricardus Thurgrym tenet de ipso episcopo in villa predicta unum mesuagium et unam virgatam terre cum pertinenciis per fidelitatem et servicium octo solidorum annuatim; de quibus serviciis idem episcopus seisitus fuit per manus ipsius Ricardi, etc. Dicit eciam quod predictus Ricardus Thurgrym tenet de predicto episcopo decem acras terre cum pertinenciis in eadem villa, quas perquisivit de quodam Rogero de Hereforde, prius tenementa illa tenente, de ipso episcopo per homagium et fidelitatem et servicium xxij denariorum per annum, et ad scutagium domini regis xl solidorum cum acciderit, vj denarios, et ad plus plus et ad minus minus, etc. Et de quibus serviciis excepto predicto homagio idem episcopus seisitus fuit per manus ipsius Ricardi Thurgrym, et de predicto homagio per manus predicti Rogeri de Hereforde, qui ipsum Ricardum Thurgrym de predictis decem acris terre, etc., seisivit, tenendis de capitalibus dominis feodi, etc. Et quia predictos redditus viij sol. pro predictis mesuagio et virgata terre, etc., per tres annos et dimidium ante diem capcionis, etc., cepit ipse predictos tres boves et duas juvencas in predicto loco de Eggedone, qui est pars predicte virgate terre. Et quia homagium ipsius Ricardi Thurgrym pro predictis decem acris terre eodem die capcionis, etc., eidem episcopo aretro fuit, cepit ipse predictos quatuor boves ipsius Ricardi Thurgrym, sicut ei bene licuit.

Fol. 172. Et Ricardus Thurgrym dicit quod predictus episcopus capcionem averiorum pro predictis serviciis justam advocare non potest. Dicit enim quod omnia predicta tenementa, de quibus predictus episcopus exigit predicta servicia, aliquando fuerunt in seisina cujusdam Ricardi de Hereford, patris predicti Rogeri de Herefordi, etc., qui eadem tenementa cum pertinenciis tenuit de quodam Johanne, quondam episcopo Herefordensi, predecessore ipsius episcopi, etc., qui quidem episcopus predecessor, etc., de assensu et voluntate capituli sui, remisit ipsi Ricardo de Hereford

A.D. 1311. et heredibus suis totum predictum redditum exeuntem de predictis tenementis usque ad duos solidos, per scriptum ipsius episcopi et capituli sui quod profert, et quod testatur quod idem episcopus predecessor, etc., de assensu et voluntate Johannis, decani, et capituli sui Herefordensis, de novem solidatis et decem denariatis annui redditus quem idem Ricardus eis reddere tenebatur per annum de terra sua de la Felde, quam de ipso episcopo tenuit in villa de Homptone, remisit eidem Ricardo et heredibus suis et suis assignatis quibuscumque vij sol. x den. memorati redditus in perpetuum. Ita quod extunc redderent ipsi episcopo, etc., ij sol. per annum. Et ex quo predicta tenementa in seisina ipsius Ricardi de Hereford exonerata fuerunt de predicto redditu usque ad ij sol. per factum ipsius episcopi et capituli sui in seisina predicta petit judicium si predictus episcopus nunc predictam capcionem super ipsum Ricardum Thurgrym nunc habentem native ipsius Ricardi de Hereford, etc., pro aliquibus aliis serviciis que idem Ricardus de Hereford facere tenebatur racione scripti predicti justam advocare posset, etc. Et quo ad homagium, etc., idem Ricardus Thurgrym dicit quod ipse apud Herefordiam et Sugwas in comitatu predicto in festo nativitatis Domini, anno domini regis nunc tercio, in presencia Johannis Pride; Thome de la Barre; Willelmi Seym; et William Ailestone, optulit ei homagium suum pro predictis tenementis, etc.; unde petit judicium, etc. Et episcopus dicit quod predictus Ricardus ei non optulit predictum homagium suum, sicut idem Ricardus dicit. Et de hoc ponit se super patriam, et Ricardus similiter. Ideo preceptum est vicecomiti quod venire faceret hic in octabus sancte Hillarii predictos Johannem Pride et alios, in quorum presencia, etc., et preter illos xij, etc., de visu de Herefordia et Sugwas, per quos, etc. Et qui, etc., ad recognoscendum, etc. Quia tam, etc., et idem episcopus quo ad predictum redditum, pro cujus arreragiis superius advocatur, etc., dicit quod Thomas de Cantilupo, etc., fuit seisitus in predicto redditu, viij sol., pro predictis tenementis per manus ipsius Rogeri feoffatoris, predicti Ricardi. Et similiter ipse episcopus nunc seisitus fuit de eodem redditu per manus dicti Ricardi, sicut predictum est. Et hoc pretendit verificare, etc.; unde petit judicium si predicto Ricardo qui est perquisitor, etc., per predictam cartam seisinam ipsius episcopi nunc et predecessores sui quam allegat prejudicare debeat quominus predictam capcionem justam possit advocare in

A.D. 1311. hac parte, etc. Dies datus est eis de audiendo judicio suo hic ad prefatum terminum, etc. Postea ad diem illum venit predictus episcopus hic per atornatum suum et optulit se iiij^to die versus predictum Ricardum Thurgrym de predicto placito, etc. Et ipse non venit. Et fuit querens. Ideo consideratum est quod predictus episcopus eat inde sine die. Et predictus Ricardus Thurgrym et plegii sui de prosequendo in misericordia. Et episcopus habeat returnum predictorum averiorum, etc.

Mich. anno quarto rotulo xlj.

Mar. 23.—Licence to the vicar of Newent to go to the papal court on business.

Licencia concessa vicario de Newent eundi ad curiam summi pontificis.—Memorandum quod x° kal. Aprilis, anno Dom. M°CCC°x°, apud Bosebury, concessit dominus Hugoni de Marceleye, presbitero vicario de Newent, licenciam, quantum ad ipsum dominum pertinuit, ut ire posset ad curiam summi pontificis pro suis et ecclesie predicte negociis expediendis ibidem, proviso quod ecclesia predicta debitis interim non fraudetur officiis, etc.; quod quamcicius commode posset reverteretur ad curam sibi commissam. In cujus, etc.

Counsel's opinion on the case presented by the bishop as to the prebendal portions of Ledbury. The lawyer cousulted advised that they did not carry with them the cure of souls or limit the right to hold other benefices with them.

Fol. 172b. Supposito quod ecclesia de Ledebury, domino Herefordensi episcopo immediate subjecta, parochialis existat, in quo sunt duo prebendarii et unus vicarius ad presentacionem eorundem perpetuo institutus, queritur an prebende dicte ecclesie debeant censeri curate, et utrum in eis habeat locum concilium generale *de multa*,[1] vel concilium Lugdunense *licet canon*[2]; et videtur quod sic, quia ecclesia parochialis est, ergo beneficiati in ea censentur curati; hec consequencia probatur exemplo *de clericis non residentibus, quia nonnulli*,[3] ex. *de prebendis*,[4] et *de multa*; et si dicatur quod est collegiata, argumento ex. *de clericis* ibidem cap. i., et per consequens non habet locum concilium Lugdunense *licet*

1—*Lat. Conc.*, IV, *Acta*, c. xxix. 2—*Lugd. Conc.*, *Acta*, cxiii.
3—*Decretales*, III, tit. 4, c. 3. 4—*Decr.*, III, tit. 5.

D 1311. *canon*, argumento cum. ex. *de eleccione, statutum*,[1] libro Sexti; obstare videtur quod unum caput non habent, nec sunt unum corpus, nec habent unum sigillum, nec alia per que posset argui collegiata; argumento cum ex. de *excessibus prelatorum, dilecta*[2] cum hiis que ibi notantur. Preterea stant simul quod collegiata sit et quod prebende sint curate, sicut patet exemplum in ecclesia collegiata de Bamptone, et hoc eciam supponitur in dicto capitulo *statutum*. Item si dicatur quod vicarius non[3] habet curam, hoc non videtur excusare prebendarium, ecclesia enim parochialis curata potest teneri ut prebenda, et tamen per vicarium ibi institutum non eximitur prebendarius a cura, et ita censetur beneficium curatum, maxime ex quo beneficium tale non est prebenda ecclesie cathedralis, arg. cum ex. *de prebendis, super eo*[4] libro Sexti, et notis per Innocencium et Hostiensem,[5] ex. *de prebendis, extirpande*,[6] paragrapho *qui vero*.

Solucio.—Primo sciendum quod prebenda, proprie accepto vocabulo, est jus quoddam institutum seu ordinatum pro canonico ad utendum et fruendum rebus et juribus ad hoc deputatis et recipiendum et administrandum ea, et sic sumitur ex. *de prebendis*, per totum et capitulum *relatum*,[7] et capitulum *dilecto*,[8] et descendit hoc jus ex canonia tanquam ejus sequela, ut patet in dictis capitulis, arg. Graciani Decreti, *si quis sacerdotum*, et capitulo *eos*[9].

Quandocumque vero prebenda largius accipitur pro jure quod alicui competit, non tanquam de collegio sed racione ministerii vel officii vel paupertatis vel utilitatis conceditur utendi et fruendi in vita sua certis rebus ecclesie. De tali prebenda loquitur capituli ex. *de magistris, quia*;[10] *quia res*,[11] *possessiones*;[12] et talem prebendam posset laicus habere, ut patet in dicto capitulo *possessiones*, et ex consuetudine quo ad laicos hoc observatur in ecclesia sancti Martini Turonensis, et de hoc notant Innocencius et Bernardus componentes ex. *de constitucionibus, cum Marcus Ferrariensis*.[13] Hiis visis potest dici ex prima supposicione domini Herefordensis quod prebende non sunt curate. Supponitur enim quod olim fuit ibi ecclesia cathedralis, et tunc non diceret aliquis fuisse curatas, set licet translacio sedis fiat ex causa ad aliam

1—*Sexti Decr.*, I, 6, 22. 2—*Decr.* V, 31, 14.
3—*Non* seems to be inserted in error, and is underlined by a later hand.
4—*Sexti Decr.* III, 4, 6. 5—Cardinal Bishop of Ostia. 6—*Decr.* III, 5, 30.
7—*Decr.* III, 5, 9. 8—*Decr.* III, 5, 25. 9—*Dist.* lxxxi, cc, 17, 18.
10—*Decr.* V. 5, 4. 11—*Decr.* III, 13, 2. 12—*Decr.* III, 13, 10. 13—*Decr.* I, 2, 9.

A.D. 1311. ecclesiam, ex quo tamen ambe sic sunt unite quod unum habent prelatum, puta episcopum, cui immediate subjiciuntur, per talem unionem seu translacionem non mutatur natura beneficiorum prioris ecclesie. Pro hoc bene facit ex. *de religiosis domibus, quia monasterium;*[1] si dominus dicit quod priori ecclesie debet solempniter deserviri, ex quo videtur quod prior solempnitas remanet et natura priorum beneficiorum, sic enim est quando imperator duas dignitates conjungit vel unit in auctoritate, ut videtur sine aliquo suffraganti fieri, Cod. *de metropoli Berito.*[2]

Hoc eciam probatur ex secunda supposicione domini; supponitur enim quod ex consuetudine seu prescripcione pro junctis sunt habite a tempore cujus contrarii memoria non existit; et hoc videtur sufficere, sicut enim potest cura animarum per prescripcionem vel consuetudinem inchoari et sic beneficium incipere esse curatum, ergo et desinere, et probatur hoc quo ad consuetudinem *de eleccione, dudum,*[3] paragrapho *tandem; de officio,* capitulo *quanto*[4] et capitulo *duo simul,*[5] et capitulo *irrefragabili,*[6] paragrapho *excessus; de foro competenti, licet,*[7] paragrapho i, et capitulo *cum contingat;*[8] ex. libro Sexti, *de officio ordinarii, Romana;*[9] *de foro competenti, Romana;*[10] *de appellacionibus, Romana.*[11] Et hoc idem probatur quo ad prescripcionem ex. *de prescripcionibus, ex transmissa,*[12] et capitulo *auditis,*[13] et capitulo *cum olim,*[14] et capitulo *veniens;*[15] *de religiosis domibus, constitutus* et *cum venerabilis,*[16] et capitulo *cum dilectis,*[17] et notis per Innocencium; ex. *de restitucione spoliatorum, olim inter,*[18] et per Hostiensem, ex. *de penitenciis et remissionibus, omnis.*[19] Item hoc probatur ex tercia supposicione; supponitur enim quod prebendarii temporalia tantum percipiunt, et quod talis cura pertinet ad episcopum et vicarium ibi institutum, ex quo sequitur propositum, argumento ex. *de privilegiis, cum et plantare*[20] paragrapho *in ecclesiis;* quod notat Bernardus ex. *de prebendis exposuisti.*[21] Item quod auctoritate diocesana beneficium possit effici incuratum notat Hostiensis ex. *de clericis non residentibus, quia nonnulli;*[22] argumento ex. *de excessibus prelatorum, sicut unire,*[23] nec obstat predictis si dicatur quod percipiunt decimas et ideo videntur curate, quia propter percepcionem

1—*Decr.* III, 36, 2. 2—*Cod.* XL, 22. 3—*Decr.* I, 6, 54. 4—*Decr.* I, 31, 7.
5— „ I, 31, 9. 6—*Decr.* I, 31, 13. 7— „ II, 2, 10. 8— „ II, 2, 13.
9—*Sexti Decr.* I, 16, 1. 10—*Sexti Decr.*, 2, 2, 1. 11—*Sexti Decr*, 2, 15, 3. 12— „ II, 26, 10.
13—*Decr.* II, 26, 15. 14—*Decr.* II, 26, 18. 15—*Decr.* II, 26, 10. 16— „ III, 36, 6, 7.
17— „ III, 36, 8. 18— „ II, 13, 17. 19— „ V, 38, 12. 20— „ V, 33, 3.
21— „ III, 5, 33. 22— „ III, 4, 3. 23— „ V, 31, 8.

D. 1311. talium jurium non dicetur quis habere curam, ut notat Hostienis in dicto capitulo *quia nonnulli.*[1] Laici enim qui curam habere non possunt talia percipiunt si ab antiquo fuerit eis concessum, ex *de hiis qui,*[2] si a prelato sine consensu capituli, tum in apostolica. Cum igitur in tali possessione sint prebendarii de Ledbury et de Bromyard, in ea sunt tuendi donec aliud probetur, ex. *institucionibus, cum venissent ;*[3] *de in integrum restitucione,*[4] cap. ij ; *de jure patronatus, consultacionibus ;*[5] *de probacionibus, ex litteris;*[6] Cod., *de libera causa lite ordinata ; de libera causa legitime ordinata.*[7] Que autem debeat dici collegiata ecclesia et qualiter hoc debeat cognosci notatur per Innocencium ex. *de jure patronatus, postulasti,*[8] et per Hostiensem ejusdem tituti capitulo *nobis ;*[9] ex hiis patet solvi ad argumenta in oppositum.

Aug. 8.—The bishop lets his London house for two years to Hamo de Chiggewelle for £10 a year.

l. 173b. De domibus domini Herefordensis episcopi concessis Hamoni de la Dane.—Universis pateat per presentes quod nos Ricardus, etc., ad firmam tradidimus domos nostras quas habemus in civitate Londoniis, juxta ecclesiam beate Marie in alto, Hamoni de Chiggewelle, civi Londoniensi, a festo sancti Laurencii, anno Dom. M°CCC° undecimo, usque ad terminum duorum annorum proximo sequencium plenarie completorum, pro decem libris annuis legalium sterlingorum nobis vel atornato nostro per nostras litteras constituto utroque anno solvendis durante firma predicta, infra mensem postquam fuerint per nos legitime requisite. In quibus domibus liceat sibi vina sua et alias res sibi utiles vel necessarias reponere et eas inhabitare pro suo libito voluntatis. Ita tamen quod, durante tempore supradicto, dictas domos aliis non locabit nec alios eas inhabitare permittet preterquam illos de sua familia, si ipse eas inhabitare noluerit. Et si contingat nos, pro congregacionibus episcoporum faciendis vel parliamentis domini regis tenendis, Londonias personaliter accedere in futurum, dictus Hamo libere nos permittet eas inhabitare durante tempore more nostre ibidem. Et similiter si in nostra absencia contingat senescallum nostrum vel alium de nostra familia pro nostris expediendis negociis vel pro pannis emendis vel aliis pro nostro

1—*Decr.* III, 4, 3. 2—*Decr.* III, 28, 4. 3—*Decr.* III, 7, 6.
4— „ I, 41, 2. 5— „ III, 38, 19. 6— „ II, 19, 3.
7—Digest. xl, 24. 8— „ III, 38, 30. 9— „ III, 38, 25.

A.D. 1311. hospicio necessariis cum litteris nostris illuc venire, dictus Hamo absque difficultate quacumque et libere unam cameram liberabit eisdem cum stabulo competenti durante tempore more sue, Et Hamo predictus dictas domos in fine firme predicte in adeo bono statu vel meliori sicut eos recepit rostituet et interim eas in omnibus oneribus ad ipsas spectantibus sustinebit. Et si ante finem firme predicte diem extremum clandere nos contingat dictus Hamo nostro successori, Herefordensi episcopo, dictas domos libere et absque difficultate restituet. Et, si contingat dictum Hamonem ante finem hujus firme in fata decedere, heredes, assignati, vel executores sui 'nichil in dictis domibus post mortem suam poterunt vel debebunt amplius vendicare. In quorum, etc. Datum apud Kensintone juxta Londonias, die Jovis proxima post festum beati Petri quod dicitur ad vincula, anno Dom. M°CCC°xj°.

1309. *Aug. 19.—Licence to the brethren of St. Anthony to collect alms for two years following.*

De littera concessa fratribus sancti Antonii.—Memorandum quod dominus dedit litteram suam fratribus sancti Antonii, xiiij° kal. Septembris, anno Dom. M°CCC°ix°, pro elemosinis colligendis in diocesi Herefordensi in forma consueta per duos annos tantummodo valituras.

Writ as to a plea raised in court that one of the suitors had become a Templar, and should therefore be nonsuited, is referred to the archbishop. (The last part is torn out).

Breve.—Edwardus, etc., venerabili in Christo patri, Ricardo eadem gracia archiepiscopo Cantuariensi, etc. Cum Rogerus Loveday nuper in curia domini Edwardi, quondam regis Anglie, patris nostri, coram Roberto de Retford et sociis suis justiciariis ejusdem patris nostri ad assisas in comitatu Suffolcie capiendas assignatis, arrainiasset quandam assisam nove disseisine versus Ricardum Loveday et alios in brevi originali contentos de tenemento in Sprowetone, in comitatu predicto, idemque Ricardus in eadem curia venisset, et tanquam tenens predictorum tenementorum dixisset quod non debuit predicto Rogero inde respondere, eo quod idem Rogerus habitum religionis, videlicet ordinis milicie templi, apud la Bornere, in diocesi episcopatus Lincolniensis, prius assumpserat, et in quo ordine professus fuit, cujus loquele recordum et

A.D. 1312. processum idem pater noster coram eo certis de causis venire fecit, et quia ejusdem cause cognicio ad forum spectat ecclesiasticum, idem pater . . . (page cut out).

Appeal to the king to order the sheriff to have disturbers of the peace removed from Minsterworth church.

Fol. 175. LITTERA PRO VI LAICA AMMOVENDA AB ECCLESIA.—Excellentissimo principi ac suo domino reverendo, domino Edwardo, etc., Ricardus, etc. Excellencie vestre innotescimus per presentes quod quedam vis laica se tenet in ecclesia de M[instreworthe], nostre diocesis, comitatus Gloucestrie, ad quam Ricardus de Aireminne, clericum, ad presentacionem vestram admisimus, ut decebat, quominus officium nostrum spirituale exercere possimus in eadem. Quocirca vestre regie majestati humiliter supplicamus quatinus jubere scribi dignemini vicecomiti Gloucestrie ad vim laicam ammovendam ab ecclesia antedicta. Conservet, etc.

Apology to the king for absence from the parliament called for Lent at Westminster, and appointment of Adam de Herwyntone and Adam de Murymuth as his proctors.[1]

Feb. 17.—Commission to the bishop of St. Asaph to reconcile the church and cemetery of Clun, which had been desecrated by the murder of a fugitive dragged from sanctuary, and also to consecrate altars and confirm children.

COMMISSIO PRO RECONCILIACIONE ECCLESIE DE CLONE.—Memorandum quod xiiij° kal. Marcii, M°CCC°xi°, apud Bosebury commisit dominus vices suas domino L., Dei gracia Assavensi episcopo, ad reconciliandam ecclesiam et cimiterium de Clone per abstraccionem cujusdam hominis qui illuc confugerat, qui extra cimiterium occisus extitit, profanatum, et ad consecrandum majus altare et alia altaria in eadem ecclesia existencia et altaria portatilia, si que eidem offerri contingeret ibidem, et ad confirmandum pueros et puellas ibibem, dirigendo eidem suas litteras patentes in forma per quam scripsit in casu hujusmodi episcopo Landavensi, prout patet in xj° folio superius ab isto folio numerando.

1—As on p. 137.

A.D. 1312. *Settlement by John de Aquablanca, the dean, of the arrears of Peter's pence for the whole deanery.*

Fol. 176. Denarii beati Petri de decanatu Herefordensi.—Memorandum quod, cum venerabilis pater, Ricardus, etc., dudum peteret denarios beati Petri a domino Johanne de Aquablanca, decano, de decanatu Herefordensi provenientes collectos, tanquam annuum censum sibi et ecclesie sue debitum, tam de tempore sancte memorie domini Thome de Cantilupo, proximi predecessoris sui, et cujus testamenti idem pater executor extitit, quam de tempore proprio dicti patris, tandem inter eosdem sub modo qui sequitur dicta exaccio conquievit per litteram dicti decani qui scripsit domino episcopo in hec verba.

The first payment of arrears had been made in 1296, after which nothing was paid for fifteen years and more, but ultimately fifteen pounds were paid through the sub-dean.

Submissio domini Johannis, decani.—Noverint universi, etc., quod cum nos Johannes de Aquablanca, decanus Herefordensis, satisfecerimus venerabili patri, domino Ricardo, etc., de viginti solidis annuis pro denariis beati Petri in decanatu Herefordensí, per nos collectis pro toto tempore dicti patris jam preterito, necnon et pro toto tempore sancte memorie domini Thome, episcopi proximi predecessoris ejusdem, cujus testamenti dictus pater extitit executor, nos Johannes, decanus predictus, submittimus nos pure et sponte tenore presencium voluntati et gracie dicti domini Ricardi, episcopi, qui ad solucionem viginti solidorum annuorum [coegit] sibi annuatim faciendam per nos pro dictis denariis sancti Petri per nos colligendis in decanatu predicto pro tempore futuro, videlicet a festo sancti Michaelis, anno Dom. M°CC° nonagesimo sexto. In cujus, etc. Datum apud Herefordiam, die Sabbati in festo sancti Michaelis predicto; anno Dom. M°CC° nonagesimo vj°.

Postmodum cum idem dominus Johannes, decanus, solucionem dictorum denariorum beati Petri de decanatu suo collectorum per quindecim annos et amplius sequentes facere jam differret, et idem dominus Ricardus, episcopus, dictos denarios tanquam censum annuum sibi et ecclesie sue debitum cum instancia debita peteret, prout justum fuerat, sibi reddi, idem decanus solucionem quindecim librarum nomine dictorum denariorum fecit per manus

D 1312. magistri Willelmi de Castro Ricardi, tunc subdecani sui, de quindecim annis preteritis. Et de predictis xv li. acquietanciam optinuit sub sigillo domini sub eo tenore qui sequitur.

April 3.—Acknowledgement of the payment.

Acquietancia decani Herefordensis de xv li.—Pateat universis quod nos Ricardus, etc., recepimus et habuimus in pecunia numerata xv li. legalium sterlingorum a discreto viro, domino Johanne de Aquablanca, decano Herefordensi, pro denariis sancti Petri in decanatu suo collectis, tanquam censum annuum nobis et ecclesie nostre debitis ab antiquo de xv. annis proximis preteritis; de quibus vero xv li. predictis dominum Johannem, decanum, tenore presencium acquietamus. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, iij° die mensis Aprilis, anno Dom. M°CC° duodecimo, etc.

Et memorandum quod in solucione dictarum xv li. fuerunt presentes subscripti, dominus Johannes de Kemeseye, thesaurarius Herefordensis; dominus Johannes de Estona, canonicus Herefordensis; Willelmus de la Felde et Johannes de Bolonia, notarii publici; dominus Stephanus de Tanetho, canonicus de Bromyard, Et colligantur et solvantnr dicti denarii beati Petri de decanatu Herefordensi decetero annuatim in festo sancti Michaelis proximo nunc futuro, sicut colliguntur denarii hujusmodi de archidiaconatibus Herefordensi et Salopsire.

April 27.—Commission to John de Sutton to take charge of William de Heyford, and discharge his duties in the services to the Virgin Mary in the church of King's Pyon.

Fol. 176b. Commissio facta Johanni de Suttone, presbitero, de servicio beate Marie in Pionia Regis.—Ricardus, etc., Johanni de Suttone, etc. Cum per inquisicionem legitimam nobis constat quod Willelmus de Heyford, presbiter qui servicium beate Marie in ecclesia de Pionia Regis, nostre diocesis, occupat in presenti, impotens diu, cecus, et insufficiens modo existit ad subeundum onus predicti servicii per se ipsum, et ad faciendum ea que sunt necessaria et que servicio supradicto incumbunt, ac perinde tutoris auxilio sive assistencia ad supportanda predicta ex causis premissis indiget hiis diebus, ad presentacionem, instanciam, et rogatum rectoris et parochianorum dicte ecclesie custodiam ter-

A.D. 1312. rarum et redditum cum omnibus suis aliis pertinenciis assignatis ad servicium supradictum et persone dicti Willelmi, in victu et aliis sibi necessariis competentibus, tibi committimus per presentes, donec hanc nostram commissionem duxerimus revocandam. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, v^to kal. Maii, anno Dom. M°CCC°xij°, etc.

A new regulation of the archbishop's court dealing with cases of complaint of dilatory proceedings on the part of an inferior judge.

Fol. 177. CONSTITUCIO CURIE CANTUARIENSIS DE NOVO EDITA. QUANDO ET QUALITER DEBEAT DE SUBDITORUM NEGLIGENCIA AD QUERELAM RESCRIBI.—In dicta eciam curia corruptela firmiter inolevit, videlicet quod in causis et negociis coram episcopis suis vel eorum commissariis officialibus agitatis que judicialem ordinem et longum quoque processum de sui natura requirunt, suggesto dicte curie per partem alterutram quod judex ipse causam eandem negligenter et plus debito detinet in suspenso, mandatur eidem judici per officialem nostre curie supradicte quod infra unum vel duos menses ad plus terminet ipsam causam. Alioquin ad certum diem citet partem adversam ut in causa eadem in curia prenotata procedat, quo casu ex solo hujusmodi temporis transitu infra quod causa terminari in aliquo non potest judex negligens reputatur, et per hoc causa dicitur ad dictam curiam devoluta non obstante si diligencia judicis allegetur ibidem per judicem vel per partem. Volentes igitur in causis precipue incohatis jurisdiccionem cujuscumque observare ne ad impossible, ut premittitur, artatus suam jurisdiccionem amittat, statuimus ut, quando de negligencia inferioris judicis queratur in causis vel negociis eorum et primitus incohatis per officialem Cantuariensem, in forma debita rescribatur quo casu judex querelatus aut eciam pars adversa suas justificaciones habeat ad excusandum negligenciam antedictam, ubi preter certificatoria episcopi querelati opus est adminiculo testium vel instrumentorum ad probandum diligenciam contra negligenciam impositam, et tunc super hoc fiat ulterius quod est justum.

1309. *Aug. 6.—Letter of the barons to the Pope protesting against the excessive number of papal provisions and other exactions by which the church of England was burdened.*

Fol. 177b. Domus Domini que in lapide adjutorii super fundamentum apostolorum et prophetarum diucius stabilitur sacrosancta, vide-

D. 1309 licet ecclesia cunctarum orbis terrarum obtinens magistratum, ad sui regimen, ad dandam salutis scieuciam plebi sue et cultum augendum divinum fidemque dilatandam catholicam, et erga matrem sanctam Dei ecclesiam devocionem Christiani populi excitandam, in summi piscatoris, Petri, apostolorum principis, successorem et Jesu Christi in terris vicarium, vos vocavit, ex cujus vocacionis fama nostra et omnium corda incolarum regni et aliarum terrarum serenissimi principis, domini nostri regis Anglie, subjectorum dominio admirabili exultacionis gaudio et ingenti leticia replebantur, cum speravimus pro firmo nobis regui et terrarum predictarum incolis commoda majora et feliciora honoris incrementa per vestre sanctitatis providenciam proventura. Verum, pater sancte, ecclesia Anglicana et aliarum terrarum dicti domini nostri regis dominio subjectarum, devotissima filia dicte matris, ab ipso domino et suis ac nostris progenitoribus et nobis fundata, sola sedet hiis diebus, a qua sui patris consolacionis viscera sub modio sunt abscousa, que eciam tutricis officio desolata, matris pietate orbata, facta est quasi vidua, domina gencium que marito destituta in luctu est emersa. Hec siquidem filia miserabiliter ponitur sub tributo, diversasque patitur augustias et pressuras, videlicet per innumeras et effrenatas provisiones in dictis regno et terris jam factas, non solum de minoribus et mediis beneficiis, personatibus et dignitatibus ecclesiasticis curatis et non curatis, set eciam de majoribus decanatibus, videlicet ecclesiarum cathedralium et prioratibus religiosarum domuum diversarum, et eciam per fructuum, reddituum, et proventuum primi anni singulorum beneficiorum ecclesiasticorum cum cura et sine cura, et similiter persouatuum et dignitatum quarumlibet ecclesiarum, monasteriorum, prioratuum, et aliorum locorum ecclesiasticorum tam regularium quam secularium, exemptorum et non exemptorum, in regno et terris vacancium memoratis, et que ad trieuuium vacare contingerent, exacciones et collaciones, certis nunciis demandatis, que, etsi videantur prima facie temporales, perpetue tamen verisimiliter presumi possunt ex eo quod futuri post vos summi pontifices vestris inherendo vestigiis exacciones consimiles, cum eis placuerit, fieri facient successuras, et per denarii beati Petri exaccionem excessivam, antiquitus in certa pecunie summa a regibus concessi, regno predicto plurimum onerosam, necnon per iudebitam et iusolitam peticionem bonorum personarum ceterarum disposicioni a decedentibus commissorum, et eciam bonorum decedencium ab intestato que temporalia existere dinoscuntur,

A.D. 1309. et similiter eorum bonorum que in eulogiis defunctorum post legata nominatim in eisdem relicta pro animabus eorum deficiencium per constitutos executores prout eis expediens visum fuerit distribuenda committuntur, sicut hactenus fieri consuevit; difficile etenim nimis foret ut infirmitatis anxietate gravati bonorum suorum memoriam plenam habeant et recentem; preterea per legatorum in subsidium terre sancte applicacionem et appropriacionem contra mentes et ultimas relinquencium voluntates, et per exaccionem penarum pecuniarium pro conservacione contractuum adjectarum, jurisdiccionem regiam taliter usurpando, ex quibus gravaminibus sic illatis lucide liquere poterit intuenti quod que prospera et utilia sperabantur nunc cedunt, proh dolor, in adversa et sic spe frustrantur quodammodo preconcepta. Dum unde sublevacionis dextera debet velut ab arce refugii implorari inde humeris onera tam grandia imponuntur, que pro certo, si ulterius permittantur, primitivorum donancium voluntates propulsa pietate mutarent, solitas elemosinas regni pauperibus subtraherent in animarum salutis detrimentum, ortodoxe fidei diminucionem, cultus divini et devocionis Christi fidelium subtraccionem, regni et terrarum predictarum depauperacionem, et evidentem lesionem regie dignitatis et corone, ad cujus conservacionem astringimur juramento, et in manifestam exheredacionem nostram et aliorum de regno et terris predictis procul dubio redundarent. Non enim fuit pia intencio et devota clare memorie catholicorum regum Anglie et progenitorum nostrorum et aliorum Christi fidelium qui ecclesias, monasteria, prioratus, et alia loca religiosa ad dilatacionem sancte fidei fundantes ea temporalium bonorum largicionibus dotaverunt, et ditaverunt amplissimis et libertatum immunitatibus munierunt, ut ea bonis suis per exacciones, oppressiones, et gravamina hujusmodi nudarentur, set profecto ea consideracione constat eos sic eisdem fuisse munificos ut cum delictorum expiacione consequerentur per hec
Fol. 178. salubre remedium animarum, cultus divini nominis augeretur, servaretur hospitalitas, elemosine darentur pauperibus et per ministros ydoneos ad quos pro tempore ex eisdem bonis ecclesiastica stipendia devenirent ecclesiis, etc. Ad hec pietatis opera exercenda pietatis amici et misericordie sectatores in extruccione sacrarum edium lapides jactavere primarios. Ad hec bona dotalicia et alia concesserunt. Ad hec immunitatum et libertatum sunt cirographa largiti. Nec fuit eorum in talibus cogitatus quod ipsorum elemosine in usus cederent exteriorum qui licet vellus evellere norint non

D. 1309. tamen pectoris vultum agnoscunt, balatum nesciunt, linguam ignorant, et sacras columpnas videre negligunt edium sacrarum quanquam earum opibus educentur. Quibus ordine turbato ubera matris suggenda nudantur, et contra cursum materni moris litteratis et sublimibus filiis propriis occultantur, esurientibus insuper domesticis panis porrigitur alienis et lac, sicientibus proximis, extraneis propinatur. Eapropter beatitudine vestre omni qua possumus instancia filiali humiliter subplicamus quatinus, premissis infra vestre sanctitatis sinum clementer deductis et paterna meditacione pensatis, considerato eciam, si placet, attente quod secundum legem terre possessiones ecclesiis et locis religiosis collate, si ad usum fundatorum et donatorum voluntati et intencioni contrarium applicentur, certissime per ipsos fundatores et donatores aut eorum heredes poterunt revocari, dignemini ad tam grandia vitanda pericula super premissis omnibus et singulis salubre remedium adhibere. Et advertat, si dignetur, vestre paternitatis sanctitudo quod oppressiones, gravamina, et onera premissa sub dissimulacionis umbra nequeunt ulterius tolerari. In cujus rei testimonium sigilla nostra tam pro nobis quam pro tota communitate regni et terrarum predictarum presentibus sunt appensa. Datum Staunfordie.

May 7.—In recognition of the faithful services of John de Kempsey, the bishop desires that in future no detailed statement of his accounts shall be required, nor shall his figures be disputed.

F. 178b. Littere concesse dilecto Johanni de Kemeseye de non reddendo compoto.—Universis, etc., Ricardus, etc. Quia verisimiliter nobis constat quod dominus Johannes de Kemeseia, presbiter, nunc thesaurarius Herefordensis, in recepcione et dispensacione totius pecunie nostre fere a tempore nostre consecracionis, nobis pro viribus laboriose et fideliter deservivit, nobisque de receptis et expensis hujusmodi hactenus fidelem compotum reddidit, ut est moris, ac credimus firmiter quod idem dominus Johannes, sicut prius sine Dei omnipotentis offensa dum nobiscum in hujusmodi officio stetit, in futuro nostram pecuniam undecumque provenientem fideliter recipiet et expendet, ac quod residuum fuerit de eadem nobis vel nostris assignatis seu executoribus testamenti nostri totaliter liberabit, ipsum dominum Johannem de Kemeseye, heredes, et executores ipsius pro nostris heredibus, executoribus, et assignatis ab onere raciocinii seu compoti reddendi de recepcione, liberacione, administracione, et expensis totius pecunie nostre

A.D. 1309. que ad manus ipsius pervenit et quoque modo pervenire poterit in futurum, et de arreragiis omnium compotorum suorum, quos de recepcione et administracione pecunie nostre coram auditoribus per nos ad hujusmodi assignatis reddidit, exoneramus et quietos esse et fore clamamus tenore presencium litterarum. Nichilominus idem dominus Johannes nobis fideliter repromisit quod, dum de administracione nostre pecunie se intromiserit, de cetero annuatim tallias et rotulos administracionem hujusmodi contingentes auditoribus compotorum meorum in fine anni cujuslibet liberabit, et ipsis totam nostram pecuniam remanentem ostendet, vel eciam illis tradet, prout nobis seu executoribus nostris placebit. Nec volumus quod per hoc predicto domino Johanni, etc., quo ad acquietacionem et exoneracionem nostras superius memoratas sibi datas impedimentum seu prejudicium generetur, set quod ejusdem domini Johannis simplici assercioni, absque alterius onere probacionis et sine strepitu judiciali, credatur in omnibus et singulis supradictis. In cujus, etc., in presencia dominorum Stephani de Thaneto, rectoris ecclesie de Pionia Regis, Hamonis de Sandwico, rectoris ecclesie de Whitebourne; Nicholai de Aka, vicario de Strettone et Aspertone; nostre Herefordensis diocesis; et Ade de Alynetone, pupplici notarii, ad hoc specialiter vocatorum. Datum apud Bosebury, vij° die mensis Maii, anno Dom. M°CC° nono, etc.

1308. *Jan. 21.—Royal mandate to the collectors of the twentieth and fifteenth not to include the temporalities of the bishop in the amount on which the subsidies were to be levied.*

Fol. 179b. Edwardus, etc., taxatoribus et collectoribus vicesime et quintedecime in comitatu Herefordie salutem. Licet in forma per nos et consilium nostrum provisa et vobis liberata ad taxandum et levandum vicesimam et quintamdecimam predictas contineatur quod propria bona prelatorum, religiosorum, et aliorum clericorum regni nostri proveniencia de temporalibus ipsorum ecclesiis suis annexis, que temporalia inter bona spiritualia ipsorum prelatorum, etc., temporibus retroactis fuerint taxata ad decimam quam clerus regni nostri diversis vicibus tempore domini Edwardi, quondam regis Anglie, patris nostri, eidem patri nostro curialiter prebuit et concessit, non taxentur hac vice ad vicesimam et quintamdecimam supradictas, sicut in forma predicta plenius continetur; ex querela tamen venerabilis patris, Ricardi, etc., accepimus quod vos formam memoratam excedentes bona ipsius episcopi in

D. 1303. comitatu predicto ad vicesimam et quintamdecimam taxare non omittitis, in ipsius episcopi dispendium non modicum et gravamen. Et quia nolumus ipsi episcopo aliqualiter injuriari in hac parte, mandamus quod ipsum episcopum contra formam predictam non gravetis ullo modo. Quod si feceritis et clamor inde ad nos perveniat iteratus, ad vos ex hac causa graviter capiemus. Teste W. de Carletone, apud Westmonasterium xxj° die Januarii, anno regni nostri primo.

1163-1189. *Testimony of Gilbert Ffoliot that in his time as bishop of Hereford military serviee of two knights was rendered for the bishop by Gilbert and Robert de Lacy, for Holme Lacy.*

De servicio duorum militum quod debetur de Hamme Lacy.—Gilbertus, Dei gracia Londoniensis episcopus, universis, etc. Pervenit ad nos quod quidam maliciose conantur in dubium devocare quo et quanto servicio Hugo de Laci pro manerio de Hamma episcopo Herefordensi debeat respondere. Unde ne Herefordensis ecclesia per defectum testimonii nostri aliquod sustineat juris sui dispendium, quod super hoc longo usu didicimus, quodque recenti adhuc memoria certum tenemus, in scriptum redigere et scripture testimonio commendare curavimus. Noverint ergo presentes et posteri quod, tempore quo nos in Herefordensi ecclesia curam gessimus episcopalem, cum res exigebat ut regi cum militibus serviretur, a Gilberto de Lacy et postmodum a successore et herede ipsius, Roberto, pro manerio de Hamma servicium duorum militum plenarie et sine contradiccione recepimus. Hoc presenti scripto publice protestamur et nostri attestacione sigilli declaramus. Valete.

1312 *Oet. 4.—The bishop exeuses himself, on the ground of weak health,*
Fol. 180. *for absenee at the synod of Oet. 9th, and appoints Andrew de Brugge and Robert de Iklesham as proctors to represent him in the presenee of the cardinal of Sancta Prisea and the bishop of Poitiers.*[1]

1307 *May 10.—Royal licenee for the endowment in mortmain of the ehantry founded by John de Ros.*

Fol. 180b. Ordinacio cujusdam cantarie in ecclesia de Ros ad instanciam magistri Johannis de Ros.—Carta regis super hujusmodi

1—As on p. 126.

A.D. 1307. cantaria. Edwardus, etc., omnibus, etc. Licet de communi consilio regni nostri statuerimus quod non liceat viris religiosis seu aliis ingredi feodum alicujus, ita quod ad manum mortuam deveniat, sine licencia capitalis domini de quo res illa immediate tenetur, per finem tamen quem nobis dilectus magister Johannes de Ros fecit nobiscum in cancellaria nostra concessimus et licenciam dedimus eidem Johanni pro nobis et heredibus nostris, quantum in nobis est, quod ipse unum mesuagium, sexaginta et quatuordecim acras terre cum pertinenciis in Ros et Walford dare possit et assignare cuidam capellano singulis diebus in ecclesia de Ros divina celebraturo, habendum et tenendum eidem capellano et successoribus suis capellanis in eadem ecclesia divina sic celebraturis inperpetuum, et eidem capellano quod ipse predictum mesuagium et terram a prefato Johanne recipere possit et tenere sibi et successoribus suis, sicut predictum est, tenore presencium similiter licenciam dedimus specialem, nolentes quod predictus Johannes aut heredes sui vel predictus capellanus seu successores sui racione statuti predicti per nos vel heredes nostros inde occasionentur in aliquo seu graventur. Salvis tamen capitalibus dominis feodi illius serviciis inde debitis et consuetis. In cujus, etc. Teste me ipso apud Karliolum x° die mensis Maii, anno regni nostri xxxv^{to}.

1313. *Jan. 14.—Inspeximus and confirmation by the bishop and chapter of the provisions made by John de Ross for a chantry in the church of Ross, and institution of Thomas de Hope, as chantry priest.*

Littera domini episcopi super cantaria predicta.—Universis, etc., Ricardus, etc. Cartam sive ordinacionem discreti viri, magistri Johannis de Ros, presbiteri, canonici et archidiaconi Salopsire in nostra ecclesia Herefordensi, inspeximus tenorem qui immediate sequitur continentem:—Tenore presencium litterarum pateat universis quod ego J. de Ros, etc., compos mentis existens, ad honorem Dei et sancte Marie, virginis gloriose, et universorum Dei sanctorum, dono, ordino, consencio, et pro me et heredibus meis inperpetuum constituo, quod domus mee quas habeo in villa de Ros in vico de Edecroft una cum tota terra quam habeo apud la Calewe, in villa seu parochia de Walford juxta castrum Godrici, cum omnibus suis pertinenciis et cum omnibus domibus edificatis super terram predictam, quam a Johanne filio Henrici

A.D. 1313. de Waleford et Agnete uxore ejus, relicta quondam domini Petri de Bromptone, militis, dudum emi, que talibus terminis sive finibus est inclusa, videlicet mesuagium cum gardinis, vivario, mora, pratis, et terris adjacentibus et pertinentibus, que jacent in latitudine inter terram Ade Dun ex parte una et terras Alexandri ap Moris, Thome de la Flode, Walteri Willames, Henrici de Holyim, Willelmi Coffe, Johannis James, Willelmi le Paveloner, et rectoris de Walford ex parte altera, et extendunt se in longitudine a terra Johannis le Bretun et Alexandri predicti usque ad aquam que vocatur Weye, que terra in locis predictis unum mesuagium, sexaginta et quatuordecim acras terre et amplius
Fol. 181. dicitur continere, Deo et beate Marie et ecclesie parochiali de Ros assigno, ut in perpetuum deputentur, et ex nunc illas dono, concedo, deputo et assigno ecclesie de Ros predicte, de licencia et concessione domini regis quas per cartam suam quam habeo michi nuper concessit, salvis serviciis et redditibus debitis et consuetis dominis feodorum vel aliis quibuscumque, pro uno capellano ad unam cantariam in ecclesia memorata habendum perpetuo et possidendum, pro salubri statu meo, dum vixero in hac vita, et pro salute animarum Rogeri le Mercer et Sibille, progenitorum, et omnium aliorum parentum meorum et aliorum Christi fidelium defunctorum, et postquam ab hac luce subtractus fuero pro salute anime mee, etc., juxta formam inferius annotatam, jure ydoneum presbiterum nominandi prima vice domino episcopo Herefordensi ad cantariam predictam michi expresse et specialiter retento. Forma vero ordinacionis cantarie predicte, sub qua dictus sacerdos qui pro tempore fuerit admitti debeat ad cantariam predictam, ac celebrare divina in ecclesia de Ros supradicta talis est:—In primis videlicet volo, ordino, et constituo per presentes quod sacerdos predictus episcopo Herefordensi prima vice per me, dum vixero, nominetur, et deinde idem sacerdos taliter nominatus et per episcopum Herefordensem admissus ad cantariam predictam, extunc postmodum in proxima vacacione cantarie predicte sine nominacione mea vel heredum meorum, ex collacione seu provisione ejusdem episcopi qui pro tempore fuerit, ut premittitur, admissus, tactis sacrosanctis evangeliis, corporale faciat juramentum quod fideliter, prout fragilitas humane condicionis permittet, per se vel per alium ydoneum sacerdotem, quamdiu vixero de licencia mea, post obitum vero meum personaliter faciat cantariam predictam, nisi aliqua inevitabili necessitate impeditus fuerit. Et tunc durante impedimento predicto per alium

A.D. 1313. sacerdotem ydoneum cantariam predictam in ecclesia de Ros fieri faciat prenotata, et cotidie debet matutinis et aliis horis canonicis in eadem ecclesia interesse, et in vesperis et in completoriis et eciam obsequiis aliis pro defunctis si fiant in choro ecclesie memorate; missam vero cotidie celebrabit idem sacerdos pro defunctis, videlicet pro anima mea specialiter et nominatim, et pro animabus Rogeri et Sibylle progenitorum et parentum meorum et eciam aliorum, prout superius continetur, excepto die sabbati quo per annum de beata virgine Maria, et excepto die dominico per annum quo officium *salus populi* pro salute et incolumitate omnium fidelium cum oracionibus et aliis serviciis ad illud officium spectantibus specialiter celebratur. Ita tamen quod dictus sacerdos in singulis missis suis quas ipsum diebus singulis celebrare contigerit, quamdiu vixero, unam collectam specialiter pro me dicat. Ad hec quia ex verisimilibus racionibus et causis perpendo quod jus advocacionis quod habeo in eadem cantaria una cum nominacione persone presentande ad eam in persona domini episcopi Hereforsensis suorumque successorum, episcoporum loci ejusdem, inperpetuum securius poterit remanere ad providendum de uno presbitero, post mortem vel cessionem persone per me, ut premittitur, prima vice presentande in ecclesia de Ros, justa ordinacionem et disposicionem meam ad cantariam predictam, et sic deinceps post mortem vel cessionem cujuscumque in cantaria hujusmodi per episcopum Herefordensem instituti, volo et per presentes concedo quod de alio provideat episcopus qui pro tempore fuerit. Et si per episcopum Herefordensem infra unum mensem postquam sibi innotuerit de morte vel cessione sacerdotis predicti, alius presbiter minime ordinetur ad cantariam predictam, extunc liceat decano et capitulo Herefordensis ecclesie juxta modum et formam ordinacionis predicte eidem cantarie de sacerdote ydoneo providere. Et si, quod absit, per decanum et capitulum nullus presbiter ordinetur infra alium mensem, postquam eis constiterit de mora episcopi presentandi ad cantuariam predictam, extunc devolvatur potestas solummodo illa vice ad archiepiscopum Cantuariensem qui pro tempore fuerit, qui tunc in priorum negligenciam seu defectum poterit providere cantarie predicte de ydoneo sacerdote. Concedo insuper pro me et meis heredibus quod episcopus Herefordensis et successores, etc., quando dictam cantariam per mortem, resignacionem, cessionem, vel privacionem eorundem presbiterorum qui pro tempore ad hoc admissi fuerint

A.D. 1313 vacare contigerit, libere possit et possint eam conferre cuicumque voluerit, ydoneo tamen et habili sacerdoti, absque reclamacione mei et heredum meorum, quia episcopo Herefordensi, etc., totum jus et clamium quod habeo in nominacione et advocacione in cantaria predicta, si advocacio dici possit, per presentes renuncio, tenendam tamen in forma superius sepedicta. Et quia volo quod hec ordinacio mea rata firma et stabilis in perpetuum perseveret ex parte Dei omnipotentis et beate Marie et omnium sanctorum, sub interminacione divini judicii et ulcionis divine, precipio ne quis meus consanguineus vel affinis seu quivis alius cujuscumque condicionis vel status hanc meam ordinacionem ad honorem Dei et Fol. 181b. pro salute anime mee factam aliqualiter impediat vel impugnet vel eam in aliquibus suis articulis quovis modo impugnet. In quorum omnium testimonium tam sigillum meum quam sigillum officialitatis curie Cantuariensis, cujus officio tunc prefui, presentibus apposui, et sigillum reverendi patris nostri, domini Roberti, Dei gracia Cantuariensis archiepiscopi, etc., ad eternam rei memoriam presentibus apponi curavi. Datum apud Otteford, die circumcisionis Domini, anno ejusdem M°CCC°xij°. Nos igitur attendentes laudabile propositum et pium desiderium supradicti magistri Johannis, quo ad ordinacionem cantarie predicte futuris temporibus in perpetuum durature, eam auctorita diocesana ratificamus et, quantum ad nos attinet, confirmamus, salvis juribus nostris quoad servicia et redditus debitos et consuetos nostre Herefordensis ecclesie memorate. Et quia optamus quod dicta ordinacio in singulis articulis per omnia remaneat inconcussa, auctoritate diocesana canonice inhibemus ne quis dictam ordinacionem sive cantariam predictam aliquo modo ausu temerario infringat, impediat, seu perturbet arte quacumque seu ingenio in futurum, ac ipsos omnes et singulos nostre jurisdiccioni subjectos, cujuscumque condicionis seu status existant, sic, ut premittur, legitime monitos dictam ordinacionem maliciose infringentes in hiis scriptis exnunc in genere excommunicamus. In cujus rei, etc. Datum apud Bosebury, xx° die mensis Januarii, anno Domini supradicto, etc.

Quam quidem ordinacionem ratificavit capitulum Herefordense et eciam confirmavit, cujus confirmacioni sigillum commune ejusdem capituli existit appensum, et hiis omnibus rite habitis et peractis venit magister Willelmus de Ros, procurator magistri Johannis de Ros predicti, ad dominum apud Bosebury, ix° kal. Februarii, anno predicto, exhibens eidem domino patentes litteras

A.D. 1313. ejusdem magistri Johannis, per quas presentavit domino Thomam de Hope, presbiterum, ad cantariam predictam sub modo qui sequitur:—In Christo patri suo ac domino reverendo, Ricardo, etc., humilis suus et devotus Johannes de Ros, presbiter, canonicus et archidiaconus Salopescire in ecclesia Herefordensi, salutem cum omni reverencia et honore debitis tanto patri; ad cantariam unius sacerdotis quam, disponente Domino, in ecclesia de Ros, vestre diocesis, licencia et concessione domini regis Anglie, prout per cartam suam plenius apparet ad hoc intervenientem, nuper ad eternam rei memoriam pro uno sacerdote divina celebraturo in ecclesia de Ros predicta ordinavi atque constitui, retento michi jure nominandi sacerdotem ad eandem, dilectum michi in Christo dominum Thomam de Hope, presbiterum, natum apud Ros, reverende paternitati vestre nomino ac presento, vestram paternitatem humiliter deprecans atque rogans quatinus ipsum Thomam ad cantariam predictam, juxta tamen modum et formam in ordinacione super hoc facta comprehensam, admittere dignemini intuitu caritatis et ipsum instituere in eadem facientes ipsum induci in corporalem possessionem domorum, edificiorum, terre, et aliarum rerum quarumcumque pertinencium seu assignatarum ad cantariam predictam, sive in villa vestra de Ros sive in la Calewe et alibi fuerint situate. Conservet vos etc. Datum apud Bissopesbourne, xix° kal. Februarii, anno Dom. M°CCC°xij°.

Quem quidem Thomam admisit dominus ad cantariam predictam et instituit dando eidem super hujusmodi institucione suas patentes litteras.

Feb. 7.—Urgent request of the bishop of Worcester that the archdeacon of Gloucester, W. de Birstone, may be collated to a vacant prebend at Hereford.

Fol. 182. Littera deprecatoria domini W., Wigorniensis episcopi, pro promocione magistri W. de Birstone.—Venerabili in Christo patri, domino Ricardo, etc., W., etc. Dignum meritis et gratitudinis debito conveniens arbitramur ut qui gerendis nostris negociis temporum suorum decursibus insudarunt, quorum eciam fructuosa reperimus obsequia, quesitis oportunitatibus statum eorum mutemus in melius et eorum honores et commoda, quatinus cum Deo poterimus, feliciter procuremus. Cum igitur dilecti clerici nostri, magistri Willelmi de Birstone, archidiaconi

D 1313. Gloucestrie, qui nobis a magnis temporibus feliciter deservivit, nostrisque negociis ad nostri profectum laboriose insudavit, promocionem ex intumis affectemus, ac intellexerimus prebendam quam dominus Willelmus de Bliburghe in ecclesia vestra tenuit, que vestre disposicionis existit, per mortem ipsius jam vacare, paternitatem vestram ex corde requirimus et rogamus quatinus predicto magistro W., clerico nostro, quem bene meritum et variis virtutum meritis novimus insignitum, dictam prebendam, si placet, conferre velitis intuitu caritatis et nostri rogaminis interventu; per ipsum eciam quem gratum invenietis vobis et ecclesie vestre in pluribus poterit subveniri. Taliter facientes in hac parte ut idem clericus noster in hac parte sibi commoda provenisse letetur, nosque vobis exinde ad graciarum merita arcius astringamur; vota vestra
Fol. 182b. quibus exequendis astringi volumus nobis fiducialiter nunciare velitis. Valeat, etc. Datum Londoniis, vij° die Februarii.

Feb. 11.—The bishop regrets that he is unable to comply with the request, as Adam, his official, has pressing claims.

Responsio ad eandem.—Venerabili in Christo patri, W. etc., Ricardus, etc. Quia prebendam unam in nostra Herefordensi ecclesia magistro Ade, officiali nostro, qui jam multis annis circa jura et negocia nos et ecclesiam nostram tangencia multipliciter, fideliter, et utiliter laboravit, dudum contulimus intuitu caritatis, a cujus possessione et jure cecidit per fraudem seu dolum cujusdam procuratoris sui in curia summi pontificis, indecorum et indecens, immo quasi ingratitudinis vicium sapere videretur, si nacta oportunitate ipsum in statum pristinum revocare nollemus, quam cicius se offerret facultas, presertim cum ipsum sciencia, mores, et merita recommendent. Vestre benignitatis clemenciam affeccione qua possumus ampliori rogamus quatinus nostram impotenciam occasione premissa habere dignemini excusatam, si sibi et non alteri prebendam contulerimus de quo nobis fecerint vestre littere mencionem. Altissimus, etc. Datum apud Bosebury, iij° id. Februarii, anno Dom. M°CCC°xij°.

Feb. 14.—Receipt for twenty shillings paid on behalf of the dean for Peter's pence for the year ending Michaelmas, 1312.

Aquietancia de denario sancti Petri facta decano Herefordensi.—Tenore presencium litterarum pateat universis quod

A.D. 1313. nos Ricardus, etc., recepimus a discreto viro, domino Johanne, decano Herefordensi, per manus domini Johannis de Kemescye, thesaurarii Herefordensis, numerantis, xx s. sterlingorum pro denario sancti Petri de decanatu Herefordensi de termino sancti Michaelis, anno Dom. M°CCC°xij°, videlicet de anno integro finito in termino sancti Michaelis predicto. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, xvj° kal. Marcii, anno supradicto, etc.

Mar. 13.—Receipt for £8 18s. 0d. by the bishop for the allowance of Thomas de Woghope, a Templar, confined in the monastery of Wenlock, and another for £1 16s.

Aquietancia de vadio cujusdam Templarii apud Wenlock.—Tenore presencium pateat universis quod nos Ricardus, etc., recepimus a discreto viro, domino Ricardo de Harleye, milite, custode terrarum et tenementorum Templariorum in comitatu Salopescire, viij li. xviij s. sterlingorum pro vadio Thome de Woghope, dudum Templarii, nobis per venerabilem patrem, dominum Robertum, Dei gracia Cantuariensem archiepiscopum, et eciam per totum concilium provinciale, celebratum Londoniis, liberati, et per nos in monasterium de Wenlok, nostre diocesis, ad penitenciam suam peragendam detrusi, videlicet a ix° die mensis Octobris, anno regni domini nostri regis, Edwardi filii regis Edwardi, quinto, usque in crastinum annunciacionis beate Marie anno regni domini regis predicti sexto, videlicet pro singulis diebus quatuor denarios, secundum tenorem brevis domini regis super hoc impetrati, et dicto domino Ricardo de Harleye directi. De quibus vero viij li. xviij s. fatemur nos esse pacatos et dictum dominum Ricardum aquietamus per presentes. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, xiij° die mensis Marcii, anno Dom. M°CC°xij°.

Consimilem aquietanciam fecit dominus domino Willelmo de Wolnardele, custodi terrarum et tenementorum Templariorum in dicto comitatu, de xxxvj s. pro vadio Thome predicti.

Mar. 24.—Letter to the dean and chapter requiring them to allow the petty commons to the canons to whom it was due.

Fol. 183. Littera directa decano et capitulo pro parva communia.—Ricardus, etc., venerabilibus filiis et amicis in Christo karissimis, dominis decano et capitulo, benediccionem et graciam. Cupientes magno desiderio, ut tenemur, quod semper pro viribus illa opera

A.D. 1313. faciamus que status vestri professioni conveniunt et ad vestrum pertinent commodum et honorem, vos attente rogamus in Domino et hortamur quatinus parvam communiam vestris fratribus et concanonicis jam annis pluribus, ipsis invitis, in parte subtractam, ut asserunt, contra canonicas sancciones et contra statuta seu consuetudines ecclesie Herefordensis, cum integritate faciatis restitui ne, exigente justicia, oporteat illis exhibere justiciam qui de subtraccione hujusmodi racionabiliter conqueruntur; et vestrum beneplacitum in hac parte nobis per discretos viros, dominum Hamonem de Sandwico, vestrum cancanonicum, et magistrum Ricardum de Hamenashe, exhibitorem presencium, rescribatis. Semper in Christo feliciter valeatis. Datum apud Bosebury, ix° kal. Aprilis, anno Dom. M°CCC°xij° finiente.

May 27.—The bishop requests the bailiffs of the city to stay their action in the distraint on his tenants till Easter, when there can be a conference on the subject.

Littera missa burgensibus regis Herefordie.—Richard, par la grace de Dieu eveske de Hereford, a ses tres chers amys e fiz en Dieu, baillifs et burgeis notre seigneur le roi de la cite de Hereford, salutz e kaunke il puet de bien e de honneur, ove la benysun de Dieu, pur ceo ke nus ne avoms mye ore ove nus ceus de notre counsail si pleynement come nus vousissoms, par quei nus ne vus poums mye maunder apertement notre volonte a ceste feez en dreit de la demaunde e de les destrestes ke vos fetes a nos tenauntz e les tenauntz de notre chapitre, pur le confermement de chartres de vos fraunchises de la dite cite, si vos prioms ententynement ke voz voillez, pur la reverence de Dieu e pur ceste notre requeste, mettre en suffraunce la demande e les destrestes avauntdites taunke a les uteves de Paske ore procheyn avenir, e dounke vendroms nos, ou ceus de notre counsail vendrount de par nos, a Hereford a treter ove vos, si vos pleise, e a ordiner de la dite busoigne solum dreit e resun, issynt ke bien sera al eide de Dieu, e votre bone volonte sur ceste chose nos voillez fere a saver par le portour de cestes lettres. A Dieu ke vos gart. Donne a Bosebury, le xxvij° jour de May, le an de la nessaunce notre seigneur Jesus M°CCC°xiij°, etc.

A.D. 1313. *Mar. 28.—Grant of land at Colwall to John de Kempsey for one mark of annual rent.*

Carta data domino Johanni de Kemeseye de terra de Barri.—Universis, etc., Ricardus, etc. Noveritis nos dedisse, concessisse, et hac presenti carta nostra confirmasse dilecto nobis in Christo, domino Johanni de Kemeseye, thesaurario Herefordensi, pro homagio et servicio suo totam terram quam aliquando tenuit de predecessoribus nostris, episcopis Herefordensibus, Gilbertus Barri in Colewelle, cum mesuagio, edificiis, et omnibus aliis ad dictam terram pertinentibus, boscis, pratis, pascuis, viis, semitis, et omnibus aliis aisiamentis, habendam et tenendam sibi et heredibus suis et suis assignatis libere, quiete, et pacifice, et hereditarie in perpetuum, reddendo inde annuatim nobis et successoribus nostris unam marcam, et faciendo servicium inde debitum et consuetum; ita tamen quod idem dominus Johannes et quicumque heredum vel assignatorum suorum, pretextu unius marce annui redditus superius memorate, de relevio, cum acciderit, nobis vel nostris successoribus solvendo plus non oneretur quam de dimidia marca, nec amplius de pecunia exigatur ab eo, quia predictus Gilbertus et predecessores sui tenentes predictam terram cum suis pertinenciis non consueverunt plus persolvere annuatim de redditu quam dimidiam marcam, nec de relevio quando accidit quam dimidiam marcam. In cujus, etc.; hiis testibus, domino Willelmo de Mortuomari, tunc senescallo meo; domino Jacobo de Henlee, canonico Herefordensi; Johanne de la Felde, tunc ballivo nostro; Waltero le Chaumberlayn; Roberto de Masyntone; Ada de la hulle de Credele; Willelmo de Schireburne; Warino de Chevenham; Rogero Raye; Godefrido, clerico; Johanne de Stannorde; Ivone de Dane; et multis aliis. Datum apud Bosebury, xxviij° die Marcii, anno Dom. M°CCC°xiij°, etc.

John de la Coumbe, reeve of Colwall, is commissioned to give seisin to John de Kempsey.

Littera ad ponendum eum in seisinam.—Universis Christi fidelibus pateat per presentes quod nos Ricardus, etc., facimus et constituimus Johannem de la Coumbe, prepositum nostrum de Colewelle, nostrum attornatum ad ponendum dominum Johannem de Kemeseye, thesaurarium Herefordensem, in seisina terre et tenementi cum pertinenciis suis, que aliquando fuerunt Gilberti

A.D. 1313. Barri de Colewelle, que eidem Johanni dedimus et concessimus, prout plenius continetur in carta nostra quam habet de nobis dominus Johannes predictus. In cujus, etc. Datum ut supra.

April 24.—Ordinance for the income and outgoings of the vicarage of King's Pyon.

Fol. 183b. ORDINACIO VICARIE DE PIONE REGIS.—In Dei nomine, Amen. Cum nos Ricardus, etc., parochiam de Pione Regis, nostre Herefordensis diocesis, religiosis viris, dominis priori et conventui de Wormeley, dicte diocesis, et successoribus suis, ex certis et legitimis causis appropriaverimus in usus proprios futuris temporibus possidendam, et ordinacionem vicarie ipsius ecclesie nobis reservaverimus, prout in litteris appropriatoriis evidentur apparet, nos pensatis et consideratis ecclesie predicte fructibus et obvencionibus, necnon omnibus oneribus ad eandem spectantibus, vicariam predictam subscripto modo duximus ordinandam:—In primis ordinamus quod vicarius qui pro tempore fuerit in eadem ecclesia institutus per nos aut successores nostros, ad presentacionem dictorum religiosorum et successorum suorum, dicte ecclesie deserviat in ordine quem ipsius cura requirit, et personalem ac continuam faciat residenciam in eadem, et quod ille, etc., habeant illam mansionem per dictos religiosos de novo constructam, videlicet inter ortum domini Gerardi de Gillesford, militis, ex parte una, et gardinum rectorie ecclesie predicte, ex altera, ex opposito cimiterii ejusdem situatam, cum gardino quod dominus Petrus de Gillesford, quondam rector ecclesie antedicte, plantavit. Item ordinamus quod idem vicarius, etc., habeant decimam lini ac decimam fabarum totius parochie tam in croftis quam extra. Item quod idem vicarius, etc., habeant totum alteragium ad dictam ecclesiam pertinens, videlicet omnes oblaciones ad dictam ecclesiam quandocumque et qualitercumque provenientes, in quibuscumque rebus consistant. Item quod habeant decimam vitulorum, porcellorum, aucarum, pullorum. Item quod habeant decimam lactis, lane, et agnorum. Item omnia proveniencia in festo Paschali. Item ordinamus quod habeant anniversaria, vigilias, legata, obitus, et oblaciones in purificacione feminarum, et argentum proveniens de sponsalibus. Item quod habeant herieta tam viva quam mortua quorumcumque decedencium. Item quod habeant decimam molendinorum, gardinorum, curtilagiorum, mellis, columbarum. Item

A.D. 1313. ordinamus quod dicti religiosi, etc., solvant eidem vicario, etc., singulis annis de fructibus ecclesie memorate quinque summas boni frumenti et puri et duas summas bone avene una cum stramine inde proveniente ad duos anni terminos, videlicet medietatem in festo sancti Michaelis et aliam in festo natalis Domini, et unum plaustrum boni feni de decima dicte parochie in festo nativitalis beati Johannis Baptiste. Item quod idem vicarius, etc., habeant herbagium cimiterii predicte ecclesie. Item ordinamus quod idem vicarius, etc., competencia luminaria in cancello ecclesie inveniant. Item quod procuracionem et fenagium domino archidiacono debita persolvant. Item ordinamus quod dicti religiosi, etc., et idem vicarius, etc., omnia alia onera ordinaria et extraordinaria eidem ecclesie incumbencia et in posterum imponenda pro rata porcionum suarum sustinebunt, metropolitani et loci diocesani procuracionibus dumtaxat exceptis, ad quas dicti religiosi, etc., tenebuntur. Et ne per hanc nostram ordinacionem dictis rectoribus et vicario in aliquo prejudicium generetur, reservamus nobis, etc. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, viij° kal. Maii, anno Dom. M°CCC°xiij°.

Fol. 184. *June 5.—Institution of Thomas de Marigneio, monk of Tyron, as prior of Titley.*[1]

July 18—The bishop writes to cardinal Arnald that the priory of Leominster, as a dependency of the abbey of Reading, has never paid procurations independently of the abbey.

Fol. 185. LITTERA MISSA ARNALDO, CARDINALI, TANGENS ABBATEM ET CONVENTUM RADYNGES PRO LEOMINSTRIA.—Reverendo in Christo patri ac domino, domino Arnaldo, etc., Ricardus, etc. Litteras vestras, xviij° die mensis Julii, apud Bosebury recepimus reverenter, super inquisicione per nos vel per alium facienda de pluribus tangentibus statum bonorum et possessionum dominorum abbatis et conventus de Radynges, Sarisburiensis diocesis, et monachorum confratrum suorum in manerio suo Leoministrie, nostre Herefordensis diocesis, commorancium, occasione procuracionis quam ad opus vestrum exigimus ab eisdem, verumque certitudinaliter nobis constat tam per rei evidenciam quam per inspeccionem litterarum, tam summi pontificis quam archiepiscoporum, videlicet sancti Thome, martiris, et sancti Edmundi, confessoris, et quorundam

1—As on p. 343.

A.D. 1313. episcoporum predecessorum nostrorum, et carte videlicet domini Henrici, quondam regis Anglie filii Willelmi, conquestoris Anglie, abbacie Radynges fundatoris, quod manerium Leoministrie cum ecclesiis et capellis per ipsum dominum Henricum regem collatum sit ad sustentacioniem monachorum abbacie predicte, quorum aliqui morantur Leoministrie et mittuntur illuc et revocantur pro libito voluntatis abbatis predicti, et quod nunquam consueverunt pro manerio Leoministrie supradicto procuracionem solvere aliam quam pro abbacia predicta, in casu quo modo exigitur ab eisdem, sicut eciam evidenter apparet per litteras reverendi patris, domini Petri, Dei gracia Sabinensis episcopi, sedis apostolice nuncii, quas inspiciendas vobis mittimus cum presentibus; iccirco non est visum nobis quod in tam notorio negocio sit necesse aliam ingredi certitudinem, presertim cum dominus abbas predictus de articulis memoratis vobis vel cui volueritis, ut asserit, paratus existat si necesse fuerit, facere plenam fidem, set hoc vestre reverencie tantummodo tenore presencium intimamus. Datum, etc.

July 26.—Letter of the king respecting the loan which he requires the prelates to arrange for the pressing needs of the war in Scotland.

Breve domini regis de mutuo.—Edwardus, etc., venerabili in Christo patri, Ricardo, etc. Cum negocia nos et regnum nostrum tangencia super quibus in instanti parliamento, quod in quindena nativitatis sancti Johannis Baptiste proximo preterita fecimus summoneri, vobiscum et cum ceteris prelatis, proceribus, et magnatibus regni nostri disposueramus habuisse colloquium et tractatum ac ordinasse plenarie de eisdem, propter aliquas certas raciones ac maxime ob vestri et quorundam aliorum prelatorum et magnatum absenciam, de qua non immerito admiramur, sint dilata; propter quod pro vestri et ipsorum et populi regni nostri quiete et commodo dictum parliamentum nostrum resummoneri fecimus apud Westmonasterium ad quindenam beate Marie, virginis, proximo futuram, ad tractandum et ordinandum una nobiscum ceterisque prelatis, proceribus, et magnatibus super negociis antedictis, verumque ad resistendum malicie Roberti de Brus, inimici et rebellis nostri, suorumque complicum et fautorum, qui fines regni nostri Anglie in brevi, ut asseritur, hostiliter invadere proponunt, prout hoc ad vestram noticiam jam credimus pervenisse, quosdam magnates cum certo numero armatorum ad dictas partes ordinavimus

A.D. 1313. celeriter destinare, ad quod faciendum magnam summam pecunie oportet necessario nos habere, per quod quosdam prelatos apud Westmonasterium coram nobis personaliter existentes requiri fecimus, ut eorum quilibet per se de certa summa pecunie nobis snbsidium faceret in subvencionem expensarum armatorum predictorum, nosque eis nostras litteras patentes facere concessimus de allocacione inde habenda in proximis solucionibus quas nobis facere tenebuntur, sive de decimis sive de servicio suo Scocie seu de aliis debitis suis quibuscumque; qui quidem prelati sui gracia singillatim nostre requisicioni in hac parte benivole annuerunt, et nobis dictas pecunie summas, videlicet aliquis eorum quingentas marcas, aliquis quadringentas marcas, et qui minus trescentas, circa diem dominicam proximam ante festum assumpcionis beate Marie, virginis, proximo futurum, ad ultimum mutuare promiserunt, illis quos, cum litteris nostris obligatoriis inde faciendis, ad dictos prelatos duxerimus transmittendos, ad opus nostrum liberandas. Quamobrem de vestra benevolencia confidentes quod pro defensione et tuicione regni nostri velitis, ut tenemini, consimiliter opem et operam exhibere, vos attente requirimus et rogamus quatinus de trescentis marcis circa diem predictam nobis mutuo facere velitis in subvencionem expensarum predictarum, et hoc sicut nos et honorem nostrum et vestrum ac salvacionem regni nostri dili-
Fol. 185b. gitis nullo modo omittatis. Nos enim vobis nostras litteras patentes de allocacione inde habenda in forma predicta habere faciemus. Et de eo quod inde ad nostrum rogatum duxeritis faciendum nobis per vestras litteras et latorem presencium constare faciatis. Teste me ipso apud Westmonasterium, xxvj° die Julii, anno regni nostri vij°.

Aug. 3.—The bishop regrets that his income is scanty, and the expenses incurred for the canonization of Cantilupe make it impossible for him to contribute to this loan.

Littera domini responsalis ad idem breve.—Excellentissimo principi, etc., Ricardus, etc. Vestre excellencie litteras nobis directas super certa summa pecunie vobis ad expediendum certum negocium numeranda circa diem dominicam proximam ante festum assumpcionis beate Marie, virginis, proximo nunc futurum, tercia die mensis Augusti, apud Bosebury recepimus reverenter; verumque fructus et obvenciones episcopatus nostri respectu valoris aliorum episcopatuum vestri regni Anglie modici sunt valoris,

A.D. 1313. sicut per taxacionem eorum evidenter apparet, et quicquid preter sumptus necessarios nobis et nostre familie de hujusmodi provenire potest vel poterit hiis diebus ad promovendum et procurandum negocium canonizacionis sancte memorie domini Thome de Cantilupo, etc., in curia summi pontificis fecimus liberari; in quo negocio vestri gracia magnum auxilium impendistis; et tot oneribus sumptuosis sumus et fuimus hoc anno gravati quod vestre regie clemencie cogimur humiliter supplicare ut nostram impotenciam, quo ad ea que in vestris memoratis litteris vidimus contineri, habere dignemini excusatam. Oramus Altissimum, etc. Datum apud Bosbury, iij° die mensis Augusti, anno Dom. M°CCC°xiij°.

Aug. 8.—The bishop testifies to the full age and respectable character of Philip de Weston and John de Pirbrook.

Littera testimonialis concessa Philippo de Westone, clerico.—Universis, etc., Ricardus, etc. Attendentes quod sit pium et meritorium apud Deum veritati testimonium perhibere universitati vestre innotescimus per presentes quod dilectus in Christo filius, Philippus de Westone, clericus de nostra Herefordensi diocesi oriundus, est liber ac legitimus et etatis xxv annorum complete ac bone vite et honeste conversacionis, prout ex testimonio intelleximus fidedigno. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, vj° id. Augusti, anno Dom. M°CCC°xiij°.

Hec littera concessa fuit ex instancia Ricardi de la Grene, vicarii de Tatyntone, Hugonis de Molendino de Westone, et Th. de Piribroke, qui tactis sacrosanctis jurarunt premissa esse vera.

Et memorandum quod eisdem loco, die, et anno ad instanciam et testimonium dictorum Ricardi Hugonis et Th. concessit dominus Johanni de Piribroke, clerico, litteras testimoniales quod idem Johannes est liber, legitimus, bone vite, et conversacionis honeste, sicut ipsi jurarunt.

f. 166. *May 21.—Appointments of Richard de Bello and Adam de Orleton, canons of Hereford, as proctors to represent the bishop at a synod summoned for August 16, in St. Paul's, London.*[1]

f. 165b. *Letters of apology to the prior of Canterbury and to the bishop elect of London for absence at the consecration of the latter at Canterbury on Nov. 26.*[2]

1—As on p. 126. 2—As on p. 122.

A.D. 1314. *Mar. 30.—Ordinance for the income and the outgoings of the vicarage of Lyonshall.*

Fol. 187. Ordinacio vicarie de Leonhales.—In Dei nomine, Amen. Cum nos Ricardus, etc., ecclesiam parochialem de Leonhales, nostre diocesis, religiosis viris, dominis priori et conventui ecclesie sancti Leonardi de Wormesley, dicte nostre diocesis, et suis successoribus, ex certis et legitimis causis dudum canonice appropriaverimus, etc., vicariam duximus ordinandam. In primis ordinamus quod vicarius, etc., dicte ecclesie deserviat in ordine quem ipsius cura requirit ac personalem ac continuam faciat residenciam in eadem; et quod idem vicarius habeat mansum rectorie ibidem una cum illa pastura que vocatur *Personescroft*, salvis priori et conventui libero ingressu et egressu cum eorum ovibus ad eorum boariam in eodem manso existentem, et salva eisdem una placea ad unam grangiam in eodem manso construendam pro majoribus decimis reponendis ibidem. Item ordinamus quod idem habeat totum alteragium ad dictam ecclesiam pertinens, videlicet oblaciones quandocumque provenientes in quibuscumque rebus consistant. Item ordinamus quod habeat decimam lini et fabarum totius parochie tam in croftis quam extra et decimam vaccarum, vitulorum, porcellorum, aucarum, et pullorum. Item quod habeat decimam lactis, lane, et agnorum. Item omnia proveniencia in tempore Pasche. Item quod habeat anniversaria, vigilias, legata, obitus, et oblaciones pro defunctis, et oblaciones in purificacionibus mulierum, et argentum proveniens de sponsalibus. Item herieta tam viva quam mortua quorumcumque decedencium. Item quod habeat decimam gardinorum, curtilagiorum, mellis, et columbarum. Item ordinamus quod dicti prior et conventus, etc., solvant eidem, etc., singulis annis de fructibus ecclesie memorate duas summas fru-
Fol. 187b. menti et duas summas avene ad duos anni terminos, videlicet medietatem in festo beati Michaelis, et aliam in festo natalis Domini et unam carectatam feni in festo nativitatis beati Johannis Baptiste, et aliam carectatam in festo sancti Michaelis. Item ordinamus quod idem vicarius habeat tres acras terre cum suis pertinenciis in campis de Leonhales predicta de assignacione dictorum prioris et conventus facienda infra mensem post datam presencium, in perpetuum possidendas; et quod habeat herbagium cimiterii predicte ecclesie. Item ordinamus quod vicarius competencia luminaria inveniat in cancello ecclesie memorate. Item quod persolvat procuracionem et senagium domino archidiacono

D 1314. debita. Rectores autem predicti omnia alia onera ordinaria et extraordinaria predicte ecclesie incumbencia et in posterum imponenda decetero sustinebunt. Et ne per hanc nostram ordinacionem rectoribus et vicario prejudicium in aliquo generetur reservamus nobis, etc. In quorum, etc. Datum apud Sugwas, iij° kal. Aprilis, anno Dom. M°CCC°xiiij°, etc.

Fol. 188. *July 8.—Admission of Richard de Beaumont Rogeri to the charge of the priory of Titley on the presentation of the proctors of the abbey of Tyron.*[1]

July 16.—John de Sandale and others bind themselves before the barons of the exchequer to repay to the bishop and the dean and chapter three hundred marks at the following Easter.

Inter recogniciones de termino sancte Trinitatis anno septimo. In scaccario.—Johannes de Sandale, Robertus Baynard miles, Antonius Pesaigne, Willelmus Grente, Johannes Vanne, Willelmus de Combemartyn, Willelmus Servate, Johannes de Bureford, Willelmus de Doncastre, presentes coram baronibus xvj^a^ die Julii recognoverunt se et quemlibet eorum in solidum se teneri episcopo Herefordensi et decano et capitulo Herefordensibus in CCC marcis sterlingorum solvendis eisdem ad festum Pasche proximo futurum. Et nisi solverint concedunt pro se et heredibus et executoribus suis quod barones de scaccario de terris, tenementis, bonis, et catallis suis ad quorumcumque manus devenerint dictas CCC marcas fieri faciant.

1304. *June 22.—Testimonial that Thomas de Querle, rector of Lugwardine, had been prevented by unavoidable causes from proceeding to priest's orders.*

Littere testimoniales quondam concesse domino Thome de Querle.—Tenore presencium litterarum pateat universis quod nos Ricardus, etc. die sabbati quatuor temporum in ebdomada Pentecostes, anno Dom. M°CCC° quarto, in ecclesia parochiali de Bosebury, nostre diocesis, ordines celebrantes dilectum in Christo filium, dominum Thomam de Querle, rectorem ecclesie de Lugwardyn, nostre diocesis, diaconum, qui a tempore sibi commissi regiminis impedimento juxto et legitimo, de quo nobis facta

1—As on p. 346.

A.D. 1304. extitit plena fides, usque ad datam presencium ad ordinem sacerdotalem non potuit promoveri in presbiterum, canonice ordinavimus intuitu caritatis. In cujus, etc, Datum apud Bosebury, x° kal. Junii, anno Dom. M°CCC° quarto.

Superius invenietur nomen ejusdem domini Thome inter nomina ordinatorum eisdem die, anno, et loco.

1314. Fol. 188b. *Death of Roger Ruffyn, prior of Chirbury, and* congé d'élire *sent to the priory.*[1]

Aug. 16.—Election of Philip de Montgomery, the subprior of Chirbury.[2]

Aug 27.—Royal consent to the election.

Consensus regis.—Edwardus, etc., venerabili in Christo patri, Ricardo, etc. Sciatis quod eleccioni nuper facte in ecclesia conventuali de Chirebury de fratre Philippo de Montegomeri, suppriore ejusdem domus, in priorem loci illius, assensum adhibuimus et favorem. Et hoc vobis tenore presencium significamus ut quod vestrum est in hac parte exequamini. In cujus, etc. Teste meipso apud Meleburne, xxvij° die Augusti, anno regni nostri octavo.

Fol. 189. *Sept. 10.—Presentation of the prior elect.*[3]

Sept. 7.—A mandate was sent to Chirbury that obedience should be rendered to the new prior.

Littere super confirmacione misse capitulo de Chirebury.—Ricardus, etc., capitulo etc. Quia eleccionem in vestra ecclesia nuper factam de religioso viro, fratre Philippo de Montegomeri, canonico vestro, in vestrum priorem electo, viro utique provido, etc., per quem speratur status ecclesie vestre in melius reformandus, presentatam nobis ex parte vestra, per diligentem examinacionem invenimus per omnia rite et canonice celebratam ipsamque con-
Fol. 189b. firmaverimus in forma juris justicia exigente, universitatem vestram in Domino requirimus et hortamur vobis omnibus et singulis nichilominus in virtute obediencie firmiter injungendo mandamus

1—As on p. 336. 2—As on p. 438. 3—As on p. 382.

A.D. 1314. quatinus dicto Philippo, priori vestro, tanquam membra capiti obsequentes exhibeatis eidem in omnibus debitam obedienciam, reverenciam, et honorem ipsius salubribus monitis et mandatis humiliter intendendo, ita quod idem in vobis tanquam pater in filiis delectetur in Domino, et nos devocionis et obediencie vestre promptitudinem debeamus merito commendare. Datum apud Bosebury, vij° id. Septembris, anno Dom. M°CCC°xiij°.

The election is reported to the king.

Littera confirmacionis hujusmodi missa regi.—Excellentissimo principi, etc., Ricardus, etc. Vestra noverit celsitudo quod nos eleccionem in ecclesia conventuali de Chirebury nuper factam de religioso viro, fratre Philippo de Montegomeri, canonico ejusdem ecclesie, in priorem electo, viro utique provido, etc., presentatam nobis per capitulum ejusdem ecclesie, quam per diligentem examinacionem invenimus per omnia rite et canonice celebratam, duximus confirmandam. Altissimus, etc. Datum ut supra.

The vicar of Chirbury is instructed to induct the prior.[1]

Sept. 15.—William de Rye, abbot of Flaxley, came to the bishop for his benediction.

Abbas de Flaxleye.—Memorandum quod xvij° kal. Octobris, anno Dom. M°CCC°xiij°, apud Bosebury dominus noster episcopus, missam celebrans in capella sua, ibidem fratri Willelmo de Rya, electo abbacie de Flaxleye, munus benediccionis impendit prout moris est.

Sept. 29.—Commission was issued to R. de Hamenasch, as the bishop's official.

190. Commissio officialitatis facta magistro R. de Hamenasch.—Ricardus, etc., R. de Hamenasch, rectori ecclesie de Munslowe, etc. Ad cognoscendum, audiendum, et fine debito terminandum causas seu negocia que nostram jurisdiccionem Herefordensem specialiter contingunt, etc., vobis vices nostras committimus, etc., revocantes ex nunc quascumque commissiones quibuscumque per-

1—As on p. 439.

A.D. 1314. sonis prius factas racione jurisdiccionis nostre predicte. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, iij° kal. Octobris, anno Dom. M°CCC°xiiij°.

Dec. 21.—Appeal by the chancellor and masters of the University of Oxford to the bishop's sympathy and financial help.

Littere cancellarii et Universitatis Oxoniensis.—Venerabili, etc., Ricardo, etc., sui humiles cancellarius universitatis Oxoniensis cetusque ejusdem unanimis magistrorum salutem, etc. Dudum nuncio nostro reverende paternitati vestre destinato pro vestro contra inquietacionem subsidio graciosius optinendo, intelleximus vos velle pie compassionis affectu assistere nobis et universitatis nostre onera per prompte subvencionis remedium una cum aliis benevolencia solita supportare. Metuentes tamen quod suborta apud nos discordia per quosdam discolos sub vestibus
Fol. 190b ovium in grege nostro lupi rapacis seviciam palliantes, benevolenciam vestram subtraxerat, et competentis subsidii vestri retardaverat juvamen, quod absit, cum jam discolis et discipulis ab invicem segregatis refrenataque malicia perversorum, universitas nostra jam sedet quiecius jam solito in augmento pacis et multiplicis discipline. Et quamvis lis ipsa contra fratres sopita fuerit, debitorum tamen exaccio assidua non quievit; vestram igitur paternitatem reverendam requirimus et rogamus quatinus, perversorum insolencia[1] non obstante que aliis nequit quomodolibet imputari, pensantes fructus fecundissimos quos ipsa universitas attulit recte studentibus, et est ad Dei laudem et sancte matris ecclesie regimen allatura, subvencionis remedium eidem multipliciter jam oppresse habundanciori beneficencia impendere dignemini graciose. Et quid vestre paternitati in hiis placuerit nobis vestris per vestras litteras intimare. In vita prospera et longeva ad ipsius honorem et obsequium Altissimus vos conservet. Datum Oxoniis, xij° kal. Januarii, anno Dom. M°CCC°xiiij°.

1315. *Jan. 11.—The bishop sends in reply a gift of ten marks regretting that he cannot afford more, though his sympathy is very real.*

Littere responsales ad easdem.—Venerabilibus viris, dominis cancellario universitatis Oxoniensis ac cetui magistrorum et scholarium studencium in eadem, Ricardus, etc., quicquid potest salutis,

1—In MS. *insollercia.*

D. 1315. amicicie, et honoris cum dileccione sincera. Cupientes ex corde laudabilem statum vestrum, quem evidens ex eo utilitas ecclesie perhibet approbatum, felici successu semper in Domino prosperari, attendentesque ex inspeccione litterarum vestrarum nobis nuper missarum vos multum modo gravari ex causis legitimis onere debitorum, ne sincere caritatis affectus quem erga felicem, ut premittitur, statum vestrum gerimus et gessimus ab antiquo, quo ad aliquam subvencionem vel sublevacionem oneris memorati maneat absque omni opere ociosus, licet ex causis variis indigeamus pecunia plus solito hiis diebus, per magistrum Willelmum de Wike, consanguineum nostrum, exhibitorem presencium litterarum, vobis mittimus decem marcas, vos attente rogantes quatinus nos excusatos habere velitis quod vobis super hoc mittimus ad subvencionem oneris supradicti tam modicam pecunie quantitatem. Oramus Altissimum ut in omni tranquillitate et pace vos diu conservet et semper dirigat in honore. Datum apud Bosebury, iiij° id. Januarii, anno Dom. M°CCC°xiiij°.

Jan. 4.—The bishop sends his letters patent to the archbishop expressing his concurrence in the consecration of the bishop of St. Asaph, as before in the case of the bishop of London.

Consensus domini in consecracione episcopi Assavensis.—Memorandum quod pridie non. Januarii, anno Dom. M°CC°xiiij°, tradidit dominus litteras suas patentes Hugoni de Caple, directas domino archiepiscopo, per quas consentivit *(sic)* canonice, prout est moris, consecracioni domini David Applechyn, canonici Assavensis, in episcopum Assavensem celebrande in ecclesia Christi Cantuarie die dominica proxima post Epiphaniam Domini eidem domino archiepiscopo deferendas juxta substancialem formam que superius continetur in quinto folio ab isto folio numerando, ubi hujusmodi consensus existit tangens episcopum Londoniensem.

l. 191. Deliberacio cleri in parliamento tento apud Westmonasterium in octabis sancti Hillarii, anno Dom. M°CCC°xiiij°.—Videtur clero presenti quantum ad eos attinet quod in instanti necessitate pro defensione ecclesie et regni subvencio est facienda, videlicet.

Si fiant effectualiter que inferius conscribuntur, videlicet si inter dominum regem et partes appareat et sit vere pax reformanda.

A.D. 1315. Item si libertatum ecclesiasticarum tam circa loca quam personas, res, et jurisdicciones fiat debita, ut petitur in articulis, reformacio et commissorum correccio, et ministri domini regis cohibeantur cum effectu ab usurpacionibus suis in premissis.

Item si concessarum nunc et alias ordinacionum actualis fiat observacio, et super illis in futurum inviolabiliter observandis penalis fiat constitucio, et per dominum Cantuariensem suosque suffraganeos majoris excommunicacionis sentencia in contravenientes consensu domini regis et procerum promulgetur.

Item si omnium distractorum contra ordinaciones predictas, a tempore prime concessionis et publicacionis eorundem usque nunc, ad quascumque manus devenerint cum quibuscumque inde perceptis medio tempore et que percipi poterant, fiat statim realis revocacio, cum pene execucione ubi pena contenta fuerit in eisdem et adicienda per eos ad quos pertinet in casu ubi pena scripta non est.

Item si ordinetur per prelatos et clericos quorum approbacio est necessaria quod subsidium concedendum non in usus extraordinarios, sicut in similibus frequenter actum est, set ad relevandum communes utilitates et necessitates jam iminentes de consensu prelatorum et comitum modis omnibus convertatur.

Item si ordinetur quod [per] personas ecclesiasticas et non personas laicas in ullum eventum hujusmodi subsidium exigetur vel eciam levetur.

Nec intendit clerus presens in aliqua quotam nisi premissis per omnia observatis sub condicionibus suprascriptis quod observentur et fiant pro tempore quo celerius et congruencius fieri poterunt, [et] concessa sint in defensionem ecclesie, et regni decima solvenda pro equalibus porcionibus in festis invencionis et exaltacionis sancte Crucis proximo futuris, et colligenda per singulos episcopos in suis diocesibus, et quod de solucione facienda secundo termino de pecunia domino regi mutuata per episcopos et capitula ecclesiarum cathedralium satisfiat eisdem, hoc attento quod de vicesima alias per clerum concessa clerus nullatenus oneretur, solummodo ad dictam decimam condicionibus et modis suprascriptis teneatur.

D. 1315. *April 19.—Commission to the bishop of Annadown to hold confirmations, reconcile churches, and consecrate altars, etc., in the diocese.*

Fol. 191b. Commissio facto episcopo Enachduniensi.—Ricardus, etc., dilectis, etc., abbatibus, prioribus, decanis, rectoribus, vicariis, presbiteris parochialibus, et aliis ecclesiarum prelatis per nostram Herefordensem diocesim constitutis, salutem, etc. Obsequium Domino gratum tociens impendere opinamur quociens ecclesiastica sacramenta fidelibus Christi conferimus vel conferri canonice procuramus. Iccirco cum nullatenus ignoremus in magno numero pueros et puellas ac alios de nostra diocesi oriundos sacramento confirmacionis adhuc ex causis variis indigere, ac arduis nostris ecclesie nostre negociis ad presens racionabiliter occupati hiis modo intendere nequeamus, ne servi Dei nostre jurisdiccioni subjecti diucius occasione nostre absencie hujusmodi careant sacramento, ad vos mittimus venerabilem patrem in Christo, dominum Gilbertum, Dei gracia Enachdunensum episcopum, cui ad sacramentum hujusmodi impendendum, et ad cimiteria reconcilianda, et altaria portatilia consecranda, et alia ornamenta ecclesiastica benedicenda, si sibi canonice offerantur, vices nostras committimus usque ad festum Pentecostes proximo nunc venturum tantummodo duraturas. Ad quem honeste prout convenit deducendum assignamus dilectos clericos nostros, Walterum de Penebrugge, rectorem ecclesie de Biforde, et Rogerum de Breyntone, rectorem ecclesie de Monitone, nostre diocesis memorate, conjunctim et divisim tenore presencium literarum. Universitatem igitur vestram rogamus et hortamur in Domino Jesu Christo quatinus, cum dictus dominus episcopus et nostri clerici memorati conjunctim et divisim per vos transitum fecerint, ipsos recipiatis benigne ac reverenter tractetis, et in premissis juvetis in hiis talem et tantam diligenciam apponentes ut preter premium quod exinde sperare poteritis apud Deum, vestram in hiis et in aliis piam devocionem in Domino debeamus merito commendare. Datum apud Bosebury, xiij° kal. Maii, anno Dom. M°CCC°xv°.

Feb. 20.—Licence to Hugh de Breose to endow in mortmain a chantry in the cathedral.

Carta regis de cantaria concessa domino H., penitenciario Herefordensi.—Edwardus, etc., omnibus ad quos, etc. Licet de

A.D. 1315. communi consilio regni nostri statutum sit, etc. (*ut supra*, p. 478). Hugo de Brewosa fecit nobiscum, concessimus et licenciam dedimus pro nobis et heredibus nostris, quantum in nobis est, eidem Hugoni, quod ipse unum mesuagium, decem et octo acras terre cum pertinenciis in Herefordia et suburbio ejusdem ville dare possit et assignare cuidam capellano, divina singulis diebus ad altare beate Marie, virginis, ex parte australi ecclesie sancti Ethelberti, Herefordie, celebraturo, habendum et tenendum, etc.; et eidem capellano ut ipse mesuagium et terram predictam cum pertinenciis a prefato Hugone recipere possit et tenere sibi et successoribus suis capellanis, etc., nolentes quod predictus Hugo, etc. (*ut supra*,
Fol. 192. p. 478). Teste meipso apud Westmonasterium, xx° die Februarii, anno regni nostri viij°.

1279. *Oct. 29.—Request by bishop Thomas that the bishop of Worcester will have Ralph de Hengham inducted into the church of of Morton with the chapel of Waddon, which are annexed to his prebend*[1] *(see* Register Thome de Cant., *p. 225).*

1315. *Mar. 1.—Brother Elias, a monk of St. Florent of Saumur, is presented to the bishop as prior of Monmouth by the abbot of St. Florent.*

Presentacio et admissio Helie, prioris Monemuthe.—Reverendo, etc., Herefordensi episcopo, frater Johannes, etc., abbas monasterii sancti Florencii, Salmurie, ordinis sancti Benedicti, Andegavensis diocesis, cum reverencia, etc. Fratrem Heliam, monachum nostrum professum, priorem de Monemutha, vestre diocesis, ad predictum prioratum vestre paternitati reverende tenore presencium presentamus, supplicantes vobis ut eum benigne admittatis in priorem et defendatis. Et eundem priorem presentamus eciam omnibus illis quibus tam de jure quam de consuetudine fuerit presentandus. Et hec vobis et omnibus aliis quorum interest significamus per presentes litteras sigillo nostro sigillatas. Datum in nostro monasterio prima die Marcii, anno Dom. M°CCC°xiiij°.

July 16.—Helias is instituted to the office of prior of Monmouth.

Ricardus, etc., dilecto, etc., fratri Helie, etc. Ad prioratum de Monemutha, nostre diocesis, ad quem per venerabilem patrem,

1—It is not clear why this entry is made here.

A.D. 1315. dominum Johannem, Dei gracia abbatem, etc., nobis presentatus existis, te caritative admittimus per presentes, nostro et cujuslibet alterius jure in omnibus semper salvo. In cujus, etc. Datum apud Bosebury, xvij° kal. Augusti, anno Dom. M°CCC°xv°, etc.

The monks of the priory are duly instructed by the bishop.

Prior Monemuthe.—Ricardus, etc., dilectis etc., monachis prioratus de Monemutha et omnibus aliis quorum interest salutem, etc. Quia presentacionem nobis factam ad prioratum de Monemutha per venerabilem patrem, etc., de fratre Helia, etc., sufficienti litterarum sciencia predito, admisimus justicia exigente vos omnes et singulos requirimus, etc. (*ut supra*, p. 195). Datum apud Bosebury, v° kal. Augusti, anno Dom. M°CCC°xv°.

The mandate of induction is sent to the vicar of Monmouth.[1]

Jnly 17.—Commission to John de Morcote to take the fitting steps, after due inquiry, to comply with the desire of Isabel de Reye who wishes to be a recluse.

Commissio ad recludendum.—Ricardus, etc., discreto viro sibique in Christo dilecto, fratri Johanni de Morcote, doctori sacre theologie, salutem, etc. Attendentes devocionem laudabilem dilecte in Christo filie, Isabelle de Reye, que anachoriticam vitam ducendo cupit Altissimo famulari apud capellam de Reye predicta, nostre diocesis, ac devotam instanciam amicorum, et piis devocionis ipsius precibus inclinati, vobis tenore presencium licenciam concedimus specialem ut, accedente ad hoc consensu rectoris capelle predicte et parochianorum ejusdem, et consideratis circumstanciis universis que circa ydoneitatem persone dicte mulieris ac loci ubi ipsa cupit recludi fuerint attendende, cum per ipsam et per amicos ipsius congrue fueritis requisiti, ipsam vice et auctoritate nostra recludatis in loco predicto, officium quod in hujusmodi reclusione fieri consuevit debite solempniter peragendo, proviso tamen quod de hiis que ad victum et vestitum ipsius fuerint necessaria per amicos ipsius competenter provideatur eidem, ne, quod absit, per defectum victualium ab hujusmodi suo proposito laudabili resilire, vel contra votum suum exire cogatur, in anime sue periculum et

1—As on p. 439.

A.D. 1315. scandalum plurimorum. Datum apud Bosebury, xvj° kal. Augusti, anno Dom. M°CCC° quintodecimo.

July 15.—Ralph de Lacu, the bishop's proctor at Rome, appoints Walter de Lugwardine his representative to receive from the bishop the payment due to him for his services at the papal court. Ten marks were duly given to him on August 28 at Bosbury.

Procuratorum magistri Radulphus de Lacu.—In Dei nomine, Amen. Anno ejusdem a nativitate M°CCC°xv°, indiccione xiii, die xv^{a} mensis Julii, apostolica sede per obitum felicis recordacionis domini Clementis, pape quinti, vacante, in presencia mei notarii et testium subscriptorum, discretus vir, magister Radulphus de Lacu, clericus, in Romana curia procurator, fecit, constituit, et ordinavit suum verum et legitimum procuratorem et nnncium specialem, dominum Walterum de Lugwardyn, rectorem ecclesie de Stoke Lacy, Herefordensis diocesis, absentem tanquam presentem, ad petendum, exigendum, et recipiendum, pro se et ejus nomine, a reverendo in Christo patre, domino episcopo Herefordensi, omne
Fol. 198. salarium ipso magistro Radulpho debitum vel debendum, racione procuracionis officii per ipsum pro dicto domino episcopo in Romana curia gesti per xvj annos, videlicet ab anno Dom. M°CC° nonagesima ix°, xij° kal. Octobris, usque ad presentem annum annum Dom. M^{m}CCC^{m}xv^{om}, xij° kal. Octobris proximo futuri; et de hujusmodi salario sibi debito computando, seu compotum et racionem faciendo, cum domino episcopo memorato; et de receptis ejus nomine faciendis pro tempore supradicto finem, quietacionem, et perpetuam refutacionem, ac remissionem, et pactum de ulterius non petendo, prout fuerit ordo juris; et generaliter ad omnia alia et singula faciendum, petendum, et exercendum, que in predictis et circa predicta utilia fuerint seu eciam oportuna, et que idem magister Radulphus facere et exercere posset, si personaliter presens esset; promittens se firmum et ratum habere et tenere quicquid per dictum procurarorem suum factum et computatum fuerit sive gestum in premissis et quolibet premissorum, et non contra facere vel venire racione aliqua seu causa. Actum Avinione in camera habitacionis mei notarii infrascripti, presentibus Johanne de Edyngtone, clerico Lincolniensis diocesis, et Waltero Thoma de Aulier, clerico Treverensis diocesis, testibus ad premissa vocatis, etc. Et ego Guillelmus, quondam Barcholini de Grossis de Parma,

A.D. 1315. clericus apostolica et imperiali auctoritate notarius, predictis omnibus una cum suprascriptis testibus presens fui, et ea scripsi et publicavi meoque solito signo signavi rogatus.

Et memorandum quod v^to kal. Septembris, anno Dom. M°CCC°xv°, apud Bosebury, Walterus de Lugwardyn, procurator predictus accessit ad dominum cum instrumento predicto petens salarium predictum. Cui solute fuerunt x marce in partem solucionis salarii eidem magistro Radulpho debiti pro tempore quo ipse procuratoris officium pro domino gessit in curia Romana. De cujus pecunie recepcione dictus Walterus fecit acquietanciam que est in cofra domini.

Fol. 193b. *Sept. 11.—Apology to the archbishop for his abseuce at the consecration of Roger de Mortivallis as bishop of Salisbury at Michaelmas.*[1]

1279. Fol. 194. *July 31.—Letter of archbishop Peckham to the chancellor and masters of Oxford reporting the agreement of the bishops to enforce the discipline of the University in the case of disorderly scholars.*[2]

1315. *July 13.—Letter of the king of France to the cardinals urging them to accept Lyons as the scene of their conclave and to make a speedy choice of a pope.*

Littere regis Francie misse cardinalibus.—Lodovicus, Dei gracia Francorum et Navarre rex, karissimis ac specialibus amicis suis, sacrosancte Romane ecclesie cardinalibus citramontanis, salutem in spiritu veritatis. Gementes et anxii spiritu vobis rescribimus quod in omnem terram exivit et in fines orbis terre resonat sacri collegii dispendiosa dissensio, et in vestrum singulos lingue laxantur obloquencium, vestreque obstinacionis duriciam detestantur; diu prolixam viduitatem ecclesie, sponse Dei, Christi fideles lacrimosis oculis aspiciunt, Petrique naviculam inter procellosos maris amfractus sine remige fluctuantem, quorum consideracione multipliciter agitati, provida deliberacione prehabita, ad vos misimus plures nuncios et solempnes per ipsos vestram duriciam excitantes et nichilominus requirentes attente quatinus, Deum habentes pre oculis, provideretis ecclesie de pastore, set proh dolor clamant

1—As on p. 122.

2—This is not printed here as it may be found in Wilkins' *Conc.* II, 39.

A.D. 1315. omnes et clamant singuli tot et tantorum virorum prudenciam
Fol. 194b. excecari, dum non solum de principali negocio provisionis ecclesie tam prolixam fovetis discordiam, verum eciam de convencione loci apud Lugdunum, locum ad hoc aptum et congruum, cum Ytalicis concordiam recusatis, licet super hoc et nostris nunciis de consciencia nostra fueritis instantissime requisiti; ex quo non videtur quod vos animarum pericula passagiique generalis et terre sancte succursus incommoda que ex dissencionis vestre diuturnitate iminent advertatis. Porro quasdam excusaciones vestras nobis transmissas, per quas civitatem Lugdunensem ad conveniendum pro celebranda eleccione futuri summi pontificis minus reputatis ydoneam et securam, recepimus easque vidimus et intelleximus, ac per secretos nostros consiliarios cum deliberacione sollicita videri fecimus diligenter, set eis inspectis attencius et omnibus circumstanciis prudenter attentis, eas minus sufficientes ad dicte civitatis recusacionem censemus, plus voluntarias quam racionabiles, salva discrecionis vestre revencia, reputamus, cum nos in ipsa civitate, que totaliter nostro subest dominio, et locis circumvicinis, quantum ad securum statum vestrum in personis et familia et in rebus et quantum ad honorem vestrum, prout competit unicuique, quamcumque ad omnia dictam eleccionem tangencia securitatem possit vobis nostra prestare potencia, et ab omnibus malignorum incursibus fideliter et sollicite defendere velimus, quod vobis sine defectu bona fide promittimus nos facturos. Hujusmodi igitur prolixe viduitatis tedio fatigati, et sancte Romane ecclesie, matris nostre, consolacionem propiciam intimis cordis desideriis preoptantes, vos universos et singulos hortamur in Domino rogantes nichilominus et obsecrantes per viscera misericordie Dei nostri quatinus, precisis penitus omnium turbacionum et discordiarum dissidiis, ad unanimitatis concordiam redeuntes, prenominatam urbem ad providendum ecclesie de pastore, aspirante divini clemencia numinis, acceptetis, ut eadem ecclesia diu passa viduitatis incommoda vestes lugubres exuat et indumentis leticie et jocunditatis induta vocem lamentacionis abiciat, assumatque gaudium pro merore, totiusque universitas Christianitatis expectacionis desiderate gaudeat terminum advenisse et pro matris desolate resurgente gaudio colletetur. Datum apud Bocontissel, xiij° die Julii.

A.D. 1315. Fol. 195. *Dec. 22.—The bishop sanctions the appropriation of the church of Bridge Sollers by the prioress and convent of Aconbury, the rector, Gilbert de Reygate, assenting.*[1]

1316. *Jan. 10.—Charter of manumission granted to Henry fitz-John de Underdown of the parish of Ledbury, like that granted before to William Esger.*

Fol. 195b. Carta de libertate data Henrico de Underdown.—Universis, etc., Ricardus, etc. Noverit universitas vestra nos concessisse, manumisisse, et per presentes litteras reddidisse Henricum filium Johannis de Underdown de parochia de Ledebury cum tota sequela sua procreanda, una cum omnibus et catallis suis habitis et habendis, volentes et concedentes pro nobis et successoribus nostris ipsum Henricum cum tota sequela sua inperpetuum fore liberum et ab omni jugo servitutis seu vinculo nativitatis de cetero fore quietum, ita quod nec nos, etc., nec aliquis alius nomine nostro aliquid juris seu clamii servitutis seu nativitatis in corporibus predicti Henrici seu ipsius exitus antedicti, aut in eorum bonis mobilibus et immobilibus et catallis perquisitis seu perquirendis, exigere, clamare, seu vendicare poterimus in posterum, set simus ab omnibus accionibus, querelis, et demandis servitutis in quacumque cauca exclusi finaliter et inperpetuum per presentes, salvo nobis, etc., antiquo statu totius terre customarie vel native quam illi de genere suo adhuc tenent de nobis vel consueverunt tenere. In cujus, etc.; hiis testibus, domino Johanne de Kemesye, thesaurario Herefordensi; domino Stephano de Tanetho, canonico Herefordensi; Johanne de la Felde, ballivo nostro; Waltero le chamberlayn; Roberto de Masyntone; et aliis. Datum apud Bosebury, x^a^ die mensis Januarii, anno Dom. M°CCC°xv°, etc.

(Fol. 196. in margin beside "petuum fore liberum")

Similem cartam quondam habuit Willelmus Esger de Ledebury, hoc addito "cum tota sequela sua procreata."

1315. *Dec. 18.—Formal consent of Gilbert de Reigate, rector of Bridge Sollers, to the appropriation of his church by the convent of Aconbury.*

Consensus magistri Gilberti de Reigate ad appropriacionem ecclesie de Bruggesolers.—Omnibus, etc., Gilbertus de

1—In the usual form, see p. 65.

A.D. 1315. Reigate, rector ecclesie de Bruggesolers, salutem, etc. Noverit universitas vestra quod ego Gilbertus, etc., volo et sponte et expresse consencio quod ecclesia mea de Bruggesolers Deo et ecclesie sancte crucis de Acornebury, et priorisse et conventui ejusdem loci, necnon eorum successoribus in perpetuum, per venerabilem patrem, Ricardum, etc., me cedente vel decedente, canonice appropriari possit. In cujus, etc. Datum apud Herefordiam, die Jovis proxima ante festum sancti Thome, apostoli, anno Dom. M°CCC°xv°.

1316. *Jan. 2.—The rector of Bridge Sollers grants a yearly pension of twelve pence to the prioress and convent of Aconbury till the appropriation of his church is complete.*

Annua pensio data per ipsum ex hujusmodi causa.—Omnibus, etc., Gilbertus, etc. Noveritis me dedisse, etc., Deo et ecclesie sancte Crucis de Acornebury et Katerine de Geynvyle, priorisse, et conventui ejusdem loci duodecim denarios annue pensionis de ecclesia nostra de Bruggesolers antedicta, ad totam vitam meam percipiendam annuatim, nomine possessionis et corporalis inducciouis in ecclesia mea de Bruggesolers ad appropriacionem ejusdem ecclesie de Bruggesolers eisdem ecclesie sancte crucis de Acornebury, priorisse, etc., per venerabilem patrem Ricardum, etc., factam, confirmandam, corroborandam, seu finaliter perficiendam, habendum, etc., pensionem duodecim denariorum de ecclesia mea annuatim predictis ecclesie sancte crucis, etc., quolibet anno in festo annunciacionis beate Marie solvendam. In cujus, etc. Datum apud Acornebury, die Jovis in festo circumcisionis Domini, anno ejusdem M°CCC°xvo°, etc.

Jan. 20.—Apology to the king for absence from the parliament summoned to meet in London, and appointment of Robert de Iklesham as proctor.[1]

Fol. 196b. *Like excuse, on the ground of ill-health, to the archbishop.*[2]

1—In the usual form. 2—As on page 137.

A.D. 1316. *Mar. 7.—Mandates to the vicars of Ross and Walford to give public notice of the foundation of the chantry of John de Ross.*

Fol. 197. MANDATUM AD PUPLICANDUM CANTARIAM MAGISTRI JOHANNIS DE ROS.—Ricardus, etc., vicario ecclesie de Ros, etc. Nuper discretus vir, magister Johannes de Ros, etc., ad honorem Dei, etc. (*ut supra*), quandam cantariam perpetuam in ecclesia de Ros predicta proinde ordinans, omnes terras quas habuit apud la Calewe in villa seu parochia de Walford, etc., optenta primitus licencia domini regis Anglie, omnibusque aliis que in hac parte de jure seu consuetudine Anglie requiruntur optentis legitime, dicte cantarie dedit et eciam assignavit. Nos autem ordinacionem ipsam factam de cantaria predicta auctoritate diocesana legitime approbantes in omnes et singulos nostre jurisdiccioni subjectos ac legitime monitos qui dictam ordinacionem infringere maliciose presumpserint sentenciam excommunicacionis in genere promulgamus, prout hoc et alia in carta dicti magistri Johannis facta super ordinacione predicta ac per nos consignata plenius continetur. Verum quia beneficia hujusmodi et dona in tam pios usus, ut premittitur, ex devocione collata convenit Christi fidelibus esse nota, vobis tenore presencium committimus et mandamus, etc., quatinus ordinacionem predictam et confirmacionem nostram necnon excommunicacionis majoris sentenciam in omnes temere contravenientes per nos racione previa promulgatam, diebus dominicis et festivis inter missarum sollempnia in ecclesia de Ros, quociens fueritis congrue requisiti, parochianis vestris publice et sollempniter notificare ac intimare curetis, monentes eciam omnes parochianos vestros, primo, secundo, et tercio tam in genere quam in specie, ne quisquam ipsorum ordinacionem seu cantariam predictam rite et legitime factam ausu temerario, arte vel ingenio, infringere, impedire, seu perturbare presumat. De nominibus vero illorum, si quos inveneritis contra premissa temere attemptare, diligencius inquirentes nos de eisdem, cum per partem dicti magistri Johannis congrue fueritis requisiti, certificare curetis, etc. Datum apud Bosebury, vij° die Marcii, anno Dom. M°CCC°xv°, etc.

Similis littera directa fuit vicario ecclesie de Walford pro hujusmodi publicacione in sua ecclesia facienda.

A.D. 1316. *May 3.—Licence to Richard de Weobley to have divine service in a chapel in his house.*

Fol. 197b. Ricardus de Webbele.—Memorandum quod v^to^ non. Maii, anno Dom. M°CC°xvi° concessit dominus Ricardo de Webbele ut ad vitam suam et ad vitam Amicie, uxoris sue, in oratorio in manso suo constructo divina valeant celebrari, etc., ut est moris.

April 22.—William, lord of How Caple, binds himself to observe the conditions of any arrangement made between the crown and the bishop, in lieu of the military service due for one knight's fee.

Fol. 198. Obligacio domini de Caple de servicio domini regis.—Conue chose seit a totes gentz moy Williame, seigneur de Caple, aver requys e prie mon tres honorable seigneur e piere en Dieu, sire Richard, par la grace de Dieu eveske de Hereford, ke il par les soons face gre a nostre seigneur le roi ou aillurs pur moi, aussynt come pur ses autres tenauntz, a melz ke il purra, nomeement pur le servise de un fee de chevaler entier, le quel ieo tienk de li en huwe Caple, le quel servyse ieo suy tenu a fere pur mun seigneur le eveske avaundit en Escoce ke est sommuz a novel chastel sur Tyne en la quynzeyne seynt Johan le Baptistre ore procheyn avenyr; ferm e estable taunt pur moy et pur mes heirs e pur mes essecutors quel gre, quele fyn, ou pees le dit mun seigneur le eveske par les soens en mun noun face a nostre seigneur le roi ou aillurs per mun servyse avauntdit. E a les dites choses melz asseurer ieo oblige moy, mes heirs e mes essecutors, e touz mes biens, moebles e nyentmoebles, terres e tenementz, hus e aver, en ky mayns ke eus devendrount, a la destreste les bailiffs mun seigneur le eveske, taunk le dit mun seigneur le eveske del dit gre, fyn, ou pees, aussynt come est avauntdit, pleynement e entierement ey aquyte aplus tost ke em sache a quel certeyn num dit servyse sera charge. En tesmoignyaunce de quele chose a ceste ma lettre ay miz mun seal. Done a Bosebury le xxij° iour de Averil, le an de la nessaunce nostre seigneur Jesu Christ, M°CCC°xvi°, e du regne le roy Edward le fiz al roy Edward ix, en la presence sire Johan de Kemesye, treserer de la eglise de Hereford; sire James de Henley, mestre Robert de Ikelesham, chanoignes de mesmes la eglise; Johan de la Felde, bailiff mun seigneur le eveske; Henry le Waleys, bailiff de sa fraunchise; et Robert de Hope, clerc.

A.D. 1316. *April 23.—A like bond executed by Reginald de la Mare, lord of Little Hereford.*

ITEM OBLIGACIO REGINALDI DE LA MARE, DOMINI DE PARVA HEREFORDIA.

April 27.—A similar bond of Robert Petit, lord of Dudley.

Fol. 198b. ITEM OBLIGACIO ROBERTI PETIT PRO DODDELEYE.—Conuwe chose seit a totes gentz moy Robert le petit, seigneur de Dudeleye, aver requis e ententinement prie mon tres honorable seigneur piere en Dieu sire Richard, etc., ke il par les soens face gree, fin, ou pees pur moy a notre seigneur le Roy ou ayllours, solum ceo ke il verra que meuz seit a fere, auxsi cum pur ces autres tenauntz que tenent de ly par chevalerie, taunt ferm e estable pur moy, pur mes heyrs et pur mes executours, ceo ke le dit mon seigneur le eveske par les seons face en mon noun par gre, fin, ou pees a nostre seigneur le roy ou aillours, cum avaunt est dit, nomeement pur un fee de chevaler entier que joe tenke de lui en Dudeleye en les membres en le counte de Hereford, de que feu ieo dey le dit mon seygnour le eveske aquiter devers nostre seygnour le roi auxsi sovent cum mon tourn escherra, enfesaunt mon serviz cum mes autres pieres le frount, que ore est sumonez al novel chastel sus Tyngue a la quienzeynne de la seynt Johan procheyn avenir, le an du reigne le roi Edward fiz le roi Edward neoinsime. E a totes les avauntdites choses ben e lewement tenir e meuz assseurir e le dit mon seynour le eveske del dit serviz aquiter, cum sus est dit, joe me oblige mes heirs, mes executours, e touz mes bien e chateus, meobles e non meobles, teres a tenementz, huys e aver, en ke mayns que eus devendront, a la destreste le baillifs le dit mon seygnur le Eveske tanque le dit mon seygnur le eveske del dit serviz pleynementz sye acquite al plus tost que home sache au quel gree, fin, ou pees mon dit serviz serra charge. En temoigne de ceste chose a ceste ma lettre ay mys mon seal. Escrite a Dudeleye le dymaunge en la feste de seynte Marke le Evangeliste, le an du regne Edward fiz le roy Edward avauntdit.

May 11.—Commission to the bishop of St. David's to consecrate altars in the church of Ross.

DEDICACIO ALTARIUM DE ROS.—Memorandum quod v^to^ id. Maii, anno Dom. M°CCC°xvi°, apud Bosebury commisit dominus littera-

A.D. 1316. torie vices suas domino D., Dei gracie Menevensi episcopo, ad dedicandum altaria coustructa in ecclesia de Ros et altaria portatilia sibi offerenda ibidem in proximo suo adventu ad ecclesiam memoratam, ac non obstante quod ipsa ecclesia in diocesi Herefordensi situata existit.

May 5.—Mandate to the bishop's official to denounce the citizens who, in defiance of an agreement in the time of bishop Aquablanca, had usurped coercive powers in the bishop's fee, as ipso facto *excommunicate.*

COMMISSIO FACTA OFFICIALI CONTRA BURGENSES DOMINI REGIS HEREFORDIE PRO LIBERTATIBUS DOMINI EPISCOPI.—Ricardus, etc., officiali suo, etc. Inspeximus quandam composicionem factam inter venerabilem patrem, Petrum quondam episcopum, decanum et capitulum Herefordenses ex parte una, et cives nostre civitatis Herefordie ex altera in hec verba :—Memorandum quod cum lis
Fol. 199. esset et controversia etc. (v. *Reg. Cantil.*, p. 91).

Ad nostrum tamen pervenit anditum quod quidam iniquitatis [filii] sue salutis et composicionis predicte immemores, quorum adhuc nomina ignoramus, hac die Martis in crastino invencionis
Fol. 199b. sancte crucis, intrarunt feodum nostrum in suburbio Herefordie et ceperunt attachiamenta mensurarum in molendinis de Yeyenemulle, Stintemulle, Monkenemulle, Widemersmulle, que molendina dinoscuntur in nostro predicto feodo situari, et nituntur corrigere et punire, si quos invenerint delinquentes per mensuras hujusmodi, contra composicionem predictam per quam delinquentes in curia nostra per nostros ballivos debent corrigi et puniri ; et eciam, licet assisa panis et cerevisie omnibus hominibus nostris ibidem ad curiam nostram pertineat, datum est nobis intelligi quod hujusmodi iniquitatis filii post festum Pasche proximo preteritum ceperunt de quodam pistore in feodo nostro manente duos solidos pro delicto assise panis invento, in prejudicium nostrum et in lesionem libertatis nostre ecclesie cathedralis, sentenciam excommunicacionis majoris in conciliis provincialibus a prelatis Anglie latam ipso facto dampnabiliter incurrendo. Quia igitur perturbatores ecclesiasticarum libertatum et jurium eo propensius convenit coherceri quo eorum malicia impunita in decrementum ecclesiarum et cleri opprobrium redundaret, nos volentes indempnitati nostre predicte ecclesie pro viribus precavere, ac delinquencium facinora exposcentibus meritis ulcionibus canonicis

A.D. 1316. juxta officii nostri debitum cohercere, vobis tenore presencium committimus et mandamus quatinus illos omnes et singulos, cujuscumque condicionis et status existant, qui premissas injurias seu alia dampna in prejudicium nostrum et nostre ecclesie contra composicionem predictam seu aliquem ipsius articulum perpetraverunt, ac omnes eisdem favorem, consilium, et auxilium vel consensum prebentes, in dictam excommunicacionis majoris sentenciam, in nostra ecclesia cathedrali et in omnibus ecclesiis parochialibus nostre civitatis Herefordensis, diebus dominicis et festivis inter missarum sollempnia, etc., denuncietis, etc., monentes insuper, etc., omnes et singulos qui hujusmodi ecclesiasticarum libertatum invasores noverint quod citra instans festum ascensionis dominice nobis vel vobis faciant de nominibus eorum constare; alioquin ipsos legitime monitos simili excommunicacionis sentencia volumus innodari. Et quid in premissis feceritis, etc. Datum apud Bosebury, iij° non Maii, anno Dom. M°CCC°xvj°, etc.

May 16.—The offending persons appear before the bishop and are absolved, penances being imposed.

Confessio et correccio burgensium predictorum.—Tandem die dominica ante festum ascensionis Domini, videlicet xvj[a] die mensis [Maii], anno Dom. M°CCC°xvi°, comparuerunt personaliter coram venerabili patre, domino Ricardo, etc., in aula manerii sui apud Bosebury, Ricardus Thurgrym, civis Herefordensis, tunc ballivus domini regis civitatis ejusdem, et Johannes de Hulle, Willelmus Godknave, Robertus Cope, Walterus de Paris, Hugo de Worine, Johannes de Rotherwas, Robertus Savage, Willelmus Aurifaber, Nicholaus de Werham, Simon Brun, Johannes pistor, et Johannes de Borches, cives civitatis ejusdem, quibus per eundem patrem extitit objectum quod presumpserunt contra libertates ecclesie Herefordensis, ingrediendo feoda ejusdem domini episcopi et capiendo mensuras in molendinis in eisdem feodis existentibus, et eciam mulctando quendam pistorem in feodo domini episcopi manentem, pro assisa panis non observata, prout in litteris quarum transcriptum superius continetur plenius est expressum, et alia temere attemptarunt contra composicionem predictam, sentenciam excommunicacionis ipso facto dampnabiliter incurrendo. Cives autem predicti se contra premissas libertates venisse et premissas injurias attemptasse pure, sponte, et absolute

A.D. 1316. coram eodem patre publice fatebantur, beneficium absolucionis in forma juris petendo humiliter et devote. Idem autem pater ipsis ad gremium matris ecclesie redeuntibus beneficium absolucionis in forma juris impendit, ac eisdem pro hujusmodi commissis injunxit penitenciam salutarem, videlicet quod quilibet ipsorum Fol. 200. qui scienter libertates ecclesie predicte, ut premittitur, violavit, die beati Ethelberti proxima tunc futura coram processione in majori ecclesia Herefordensis facienda, nudis pedibus et capite, cereum unius libre, una cum mensuris in feodo dicti patris captis, ad majus altare ecclesie ejusdem offerret devote; ceteri vero qui tantum non deliquerunt calciati et honeste induti cereum similem offerrent modo qui superius est expressus. Quam quidam penitenciam cives predicti humiliter admiserunt. Acta in presencia magistri Henrici de Schorne, archidiaconi Herefordensis; domini Johannis de Kemeseye, thesaurarii Herefordensis; et domini Ricardi de Hamenasch, officialis; domini Nicholai de Aka, porcionarii in ecclesia de Ledebury; domini Rogeri de Breyntone, rectoris ecclesie de Monytone; Ade de Alynetone, publici notarii; Johannis de la Felde; Ade Lucas; domini Walteri de Penebrugge, rectoris ecclesie de Monytone; Rogeri de la Hulle de Hereford; Johannis de Sevenake, et plurium aliorum de familia domini episcopi.

Mandate to the prior of Chirbury and the dean of Pontesbury to denounce those who were guilty of a recent outrage on the apparitors of the deanery of Pontesbury.

Littera ad excommunicandum verberatores clericorum et apparitorum.—Ricardus, etc., priori de Chirebury, decano de Pontesbury, etc. Perturbatores ecclesiasticarum libertatum et jurium eo propensius convenit coherceri quo eorum malicia impunita in detrimentum ecclesiarum et cleri opprobium redundaret. Ex fidedignorum igitur insinuacione clamosa ad nostrum pervenit auditum quod quidam iniquitatis filii, de quorum nominibus ignoratur, instinctu diabolico et ausu temerario excitati in Willelmum de Wyntone et Adam de Wentenore, clericos, et decanatus nostri de Pontesbury apparitores, dum ipsi officium et ministerium suum in villa de Mongomeri die Mercurii, etc., fideliter exercerent, manus sacrilegas iniecerunt temere violentas ac ipsos nequiter et maliciose verberaverunt, et usque ad sanguinis effusionem atrociter vulneraverunt; unde dubium non existit ipsos et ipsorum quemlibet in

A.D. 1316. sentenciam majoris excommunicacionis a canone latam ipso facto dampnabiliter incidisse. Quocirca vobis conjunctim et divisim committimus et in virtute obediencie, etc., mandamus quatinus omnes et singulos qui in prefatos Willelmum et Adam manus iniecerunt, ut premittitur, violentas, etc., in dictam sentenciam incidisse, in ecclesiis, etc., pulsatis campanis, etc., diebus dominicis et festivis inter missarum sollempnia publice et sollempniter nuncietis, etc. Inquirentes nichilominus de nominibus eorundem, si quos reos seu culpabiles inveneritis in hac parte, citetis eosdem quod compareant coram nobis, etc., in majori ecclesia Herefordensi, etc., super certis sibi articulis obiciendis ex officio responsuri et juri parituri, necon super eisdem personaliter juraturi, facturique ulterius et recepturi quod juris fuerit et consonum racioni. Et quid in premissis, etc.

June 7.—The dean and chapter report to the bishop that they have admitted William de Knapetone as canon and inducted him, in pursuance of a provision granted by the archbishop on papal authority

Littera de provisione magistri Willelmi de Knapetone.—Venerabili, etc., Ricardo, etc,, sui humiles et devoti Johannes, decanus, et ejusdem loci capitulum salutem, etc. Vestre preeminentis dignitatis mandatum recepimus sub eo qui sequitur tenore. Ricardus, etc., decano et capitulo, etc. Cum dudum reverendo in Christo patri, domino Waltero, etc., archiepiscopo, etc., per sancte memorie dominum Clementem, divina providencia papam quintum, sub certa forma, ut dicebatur, fuisset indultum ad faciendum auctoritate apostolica in singulis ecelesiis cathedralibus et collegiatis provincie Cantuariensis singulas personas ydoneas in canonicos et in fratres, ac ad providendum singulis personis de prebendis nulli alii de jure debitis, idem dominus archiepiscopus magistro Willelmo de Knapetone in ecclesia nostra predicta providit de canonicatu et prebenda nulli alii jure debita, cum vacaret vel quo cicius ad hoc se facultas offerret, ac nonnullos processus occasione provisionis predicte fieri fecit, quorum copiam penes vos credimus remanere, qui eciam per procuratorem predicti magistri Willelmi fuerunt nobis et vobis exhibiti, ac vobis mandassemus quatinus dictum magistrum Willelmum vel ejus procuratorem sub effectu protestacionis nostre, videlicet si ad ejus provisionem virtute privilegii predicti aliqualiter tene-

A.D. 1316. remur, seu essemus virtute processuum predictorum rite et
Fol. 200b. legitime habitorum de jure astricti, admitteretis in canonicum et fratrem, et alia faceretis que juxta processus preditos existerent facienda; ac nobis modo constiterit quod prebenda quam tenuit dominus Stephanus de Tanetho, quondam canonicus Herefordensis, vacet per mortem ejusdem, vobis tenore presencium committimus et mandamus quatinus predictum magistrum Willelmum vel ejus procuratorem in corporalem possessionem prebende predicte, etc., inducatis, etc. Et quid in premissis, etc. Datum apud Bosebury non. Junii, anno Dom. M°CCC°xvj°, etc. Quod quidem vestre paternitatis mandatum juxta sui vim, formam, et effectum in omnibus sumus executi. Datum in capitulo nostro Herefordensi vij°, id. Junii, anno Dom. supradicto.

July 22.—Certificates of the holy orders received in other dioceses by John de Newland, rector of Minsterworth.

CERTIFICATORIUM DE ORDINIBUS RECTORIS DE MUNSTREWORDE.—Memorandum quod, cum dudum, prout continetur in ix° folio istius registri superius, dominus concessisset litteras dimissorias Johanni de Newland, acolito, rectori ecclesie de Munstreworthe, ad recipiendum omnes sacros ordines, ita quod infra duos menses faceret eidem domino plenam fidem de suscepcione ipsorum, postmodum xj° Kal. Augusti, anno Dom. M°CCC°xvj°, apud Bosebury ex parte ipsius rectoris littere testimoniales exhibite fuerunt domino in hac parte, videlicet littere domini Walteri, archiepiscopi Cantuariensis, de ordine subdiaconatus ab ipso recepto in ecclesia de Bromleghe, Roffensis diocesis, die sabbati iiij° temporum post festum exaltacionis sancte crucis, anno Dom. M°CCC°xv°. Item littere domini Johannis Norwicensis de ordine diaconatus ab ipso recepto in capella sua Londoniis ad *sicientes*, anno Dom. M°CCC° xvj°. Item domini G., Londoniensis episcopi, de ordine presbiteratus ab ipso recepto in vigilia sancte Trinitatis, anno Dom. M°CCC°xvj°.

Aug. 16.—Sanction of the appropriation of Hyssington church by the prior and convent of Chirbury and mandate of induction by the dean of Pontesbury.

Fol. 201. APPROPRIACIO CAPELLE DE HUSYNTONE.—Ricardus, etc., priori et conventui sancti Michaelis de Chirbury, etc. Licet onus, etc.,

D. 1316. *ut supra in appropriacione ecclesie de Pione Regis preter nomen ecclesie usque confirmamus.* Salva sufficienti porcione pro sustentacione unius presbiteri perpetuo deservientis in capella predicta per nos aut per officialem nostrum de nostro speciali mandato taxanda pro loco et tempore oportunis, salvis eciam, *ut supra.* Datum apud Bosebury xvij° Kal. Septembris, anno Dom. M°CCC°xvj° etc. Et tunc mandavit dominus litteratorie decano de Pontesbury ut ipsos induceret in corporalem possessionem capelle ejusdem et rerum ac pertinenciarum ipsius.

Sept. 26.—Apology for absence from the consecration at Michaelmas of John de Hotham, elect of Ely.[1]

201b. CONSECRACIO DOMINI JOHANNIS DE OTHUM, ELECTI ELIENSIS.

Fol. 202. *Oct. 4.—Letter of excuse for absence at the consecration of John de Sandale, bishop elect of Winchester.*[2]

Oct. 4.—Henry of London is appointed the bishop's proctor at the court of Arches, and ten shillings are sent for half a year's salary.[3]

The amounts returned as the income of the see during the vacancy before the temporalities were restored to John le Bretun, to Cantilupe, and Swinfield respectively.

202b. DE VACACIONIBUS EPISCOPATUS HEREFORDENSIS.—De exitibus episcopatus Herefordensis, x° die Decembris, anno liij° regis Henrici, usque xxj° diem Aprilis, anno predicto, antequam liberaretur Johanni le Bretun, CClxv li. xiiij d. ob., in compoto Reginaldi de Acle, in rotulo tercio rotulorum compotus per xx septimanas.

De exitibus ejusdem episcopatus ab xj° die Maii, anno tercio, usque xxvij° diem Junii, anno eodem, antequam liberaretur magistro Thome de Cantilupo, CCliiij li. xv s. iiij d. ob., in computo Hugonis de Kendale, in rotulo iiij^to rotulorum compotus per vj septimanus et quinque dies.

De exitibus ejusdem episcopatus a festo sancti Bartholomei, anno decimo, ante quam liberaretur magistro Ricardo de Swynesfeud, usque octavum diem Januarii, anno xl°, CCClxxj li. ij s. v d. ob. in

1—As on p. 122. 2—As on p. 122. 3—As on p. 156.

A.D. 1316. computo Walteri de Rudmarleye in rotulo xij° rotulorum compotus per xix septimanas et iiij dies.

Summa temporalium episcopi Herefordensis per rotulos taxacionis bonorum temporalium cleri episcopatus Herefordensis ad scaccarium in thesaurario existentes CCCCxlix li. vij s. v d.

1315. *June 10.—Royal writ to the collectors of the fifteenth and twentieth to assess the bishop's tenants of Ross, Bromyard, and Ledbury, not as burgesses but with the county, if on inquiry that is proved to have been the usage in like cases. This is affirmed to have been so by a jury summoned for the purpose.*

Fol. 203. Pro Ros, Bromyard, et Ledebury.—Rex taxatoribus et collectoribus vicesime et quintedecime nobis a laicis concessarum in comitatu Herefordensi salutem. Ex parte venerabilis patris, Ricardi, Herefordensis episcopi, nobis est ostensum quod, licet homines et tenentes sui in villis suis de Ros, Bromyard, et Ledebury in comitatu predicto semper hactenus temporibus quorumcumque auxiliorum domino Edwardo, quondam regi Anglie, patri nostro, ac aliis progenitoribus nostris in regno nostro, concessorum, cum communitate comitatus predicti et non alio modo talliari consueverint, vos nichilominus homines et tenentes prefati episcopi villarum predictarum ad quintamdecimam predictam nobis prestandam, ac si ville predicte burgi essent, cum non sint, assideri facitis et taxari, et ad hujusmodi quintamdecimam ad opus nostrum prestandam ipsos graviter distringitis, et illam ab eisdem hominibus et tenementis levare intenditis minus juste, in ipsorum hominum et tenencium dispendium non modicum et gravamen, et prefati episcopi prejudicium manifestum, ac contra formam concessionis nobis inde facte. Et, quia prefatis hominibus et tenentibus injuriam inferri nolumus in hac parte, vobis mandamus quod, diligenter inquisita super premissis veritate, si per eandem inquisicionem vel alio modo legitimo vobis constare possit predictos homines et tenentes villarum predictarum, temporibus auxiliorum predicto patri nostro aut progenitoribus concessorum, inter communitatem comitatus predicti et non tanquam burgenses assideri vel taxari, tunc demande quam facitis predictis hominibus et tenentibus de quietancia predicta supersedeatis usque super compotum vestrum ad scaccarium nostrum de vicesima et quintadecima predicta; et districcionem, si quam eis ea occasione

A.D. 1315. feceritis, interim relaxetis eisdem, proviso tamen quod prefati homines et tenentes ad vicesimam ad opus nostrum prestandam assideantur et taxentur juxta formam concessionis a communitate comitatus predicti nobis facte. Et habeatis super dictum compotum vestrum ad scaccarium nostrum inquisicionem per vos inde factam et hoc breve. Teste H. de Stauntone apud Westmonasterium, x[a] die Junii, anno regni nostri viij[o].

Inquisicione capta coram taxatoribus et collectoribus vicesime et quintedecime in comitatu Herefordensi, die Sabbati proxima post festum nativitatis sancti Johannis Baptiste, anno regni regis Edwardi filii Edwardi regis viii[o], super taxacione et levacione villarum de Ros, Bromyard, et Ledebury in comitatu Herefordensi, per sacramentum Johannis de Fromme, Simonis de Westone, Jacobi de Stokebrugge, Willelmi de Gereforde, Thome de Wyke, Nicholai de Caple, Nicholai de Kingstone, Johannis de la Hulle, Ricardi de Abyndone, Johannis de Bradeford, Johannis de Houtone, Johannis Devereus, qui dicunt super sacramentum suum quod homines et tenentes predictarum villarum de Ros, Bromyard, et Ledebury, tempore regis Edwardi patris regis nunc, nec tempore aliorum progenitorum domini regis, nec tempore regis nunc, nunquam ut cives et burgenses taxari consueverunt, set semper cum communitate comitatus predicti et non alio modo. In cujus, etc.

Feb. 10.—Writ to the sheriff of Hereford not to demand the scutage of the bishop which has already been paid for 1306.

Edwardus, etc., vicecomiti Herefordie, salutem. Quia venerabilis pater, Ricardus, etc., finem fecit cum domino Edwardo, quondam rege Anglie, patre nostro, ad scaccarium nostrum pro servicio suo in exercitu ejusdem patris nostri Scocico, anno regni sui xxxiiij[o], tibi precipimus quod eidem episcopo Herefordensi facere scutagium de feodis militum que de ipso tunc tenebantur in balliva tua [supersedeas], videlicet xl s. de scutagio pro exercitu supradicto. Teste meipso apud Westmonasterium, x[a] die Februarii, anno regni nostri viij[o].

A.D. 1315. *Feb. 17.—Writ to the collectors of scutage stating that the bishop had discharged his service for the Scotch wars for five knights' fees in 1300, 1303, and 1306.*

Fol. 203b. Breve pro domino episcopo directum inquisitoribus de feodis militum.—Edwardus, etc., dilectis et fidelibus suis, Ricardo de Baskerville et Henrico de Penebrugge, collectoribus scutagii de annis xxviij°, xxxj°, et xxxiiij° in comitatu Herefordensi, salutem. Quia venerabilis pater, Ricardus, etc., fecit servicium suum de exercitibus Scocie de annis predictis pro quinque feodis militum que tunc recognovit, prout nobis constat per inspeccionem rotulorum marescalcie de dictis exercitibus de annis predictis, vobis mandamus quod diligenter inquisito que et quot feoda militum prefatus episcopus tenuit in capite de domino Edwardo, nuper rege Anglie, patre nostro, annis predictis, et ubi, levacioni scutagii de eisdem annis de singulis feodis militum que comperta fuerunt ipsum episcopum tenuisse de eodem patre tunc temporis ut de corona Anglie supersedeatis usque super compotum vestrum ad scaccarium nostrum. Et districcionem, si quam ei inde fieri feceritis, interim relaxetis eidem. Teste H. de Stauntone apud Westmonasterium, xvij° die Februarii, anno regni nosti viij°.

March 14.—A writ to the same effect as the last.

Item aliud breve directum eisdem.

The sheriff of Worcester orders the bailiff of Doditree to make no demand or distraint at Bocklington.

Boclyntone.—Ricardus de Warre, vicecomes Wygornie, ballivo de Doditree, salutem. Pone in respectum uuamquamque demandam seu districcionem quam tu facis super villatam sive homines de Boclyntone ex quacumque causa fuerit quousque aliud tibi mandavero. Et hoc nullo modo omittas.

Letter to the archbishop that the bishop had not been negligent as to the provision of a prebendal portion in Pontesbury, which he believed was annexed to the charge which Philip ap Howel already had.

Pontesbury.—Reverendo in Christo patri, domino Waltero, etc., Cantuariensi archiepiscopo, etc., Ricardus etc. Vestre rever-

A.D. 1315. ende paternitatis clemencie, quam vestri gracia nuper et alias nobis fore fidimus propiciam, humiliter supplicamus quatinus nos habere dignemini excusatos super hoc quod est vobis suggestum, quod fuimus negligentes in negocio provisionis seu collacionis porcionis illius quam tenet Philippus ap Howel in ecclesia de Pontesbury, nostre diocesis, quia novit Altissimus quod semper hactenus credidimus illam porcionem, cum una alia que eciam ibidem fuit, cure ipsius annexam fuisse, sicut ab antiquo didicimus et adhuc hoc idem Philippus confirmat. Oramus Altissimum ut venerabilem statum vestrum ad regimen ecclesie sancte sue in omnia prosperitate conservet.

1314. *Jan. 13.—Letter of pope Clement V to Walter, archbishop elect of Canterbury, giving him authority to enforce the conditions of papal provisions.*

Fol. 204. Clemens, episcopus, servus servorum Dei, Waltero, episcopo olim Wygorniensi, in archiepiscopum Cantuariensem electo, salutem, etc. Personam tuam, tue devocionis exigentibus meritis, honorare volentes et per honorem tibi exhibitum aliis graciam impertiri, faciendi recipi auctoritate apostolica, per te vel per alium seu alios tam in Cantuaria quam in singulis aliis cathedralibus et collegiatis ecclesiis Cantuariensis diocesis, ac providendi singulis personas ydoneas, eciam si quelibet earum unum, duo, tria, vel plura beneficia ecclesiastica cum cura vel sine cura alias tamen canonice obtineant, stallo eis in choro et loco in capitulo ecclesiarum, nisi quibus sic receptis primitus cum plenitudine juris canonici assignatis, ac providendi singulis earundem personarum de singulis prebendis nulli alii debitis, cum in eisdem ecclesiis vacent, vel cum ad id se obtulerit facultas, et inducendi predictas personas vel procuratores suos earum nomine in hujusmodi prebendarum taliter eis collatarum et jurium et pertinenciarum suarum corporalem possessionem, et defendendi sic inductas, sibique faciendi de ipsarum prebendarum fructibus, etc., integre responderi, necnon contradictores auctoritate nostra appellacione postposita compescendi, et non obstantibus de certo canonicorum numero vel aliis quibuscumque statutis et consuetudinibus contrariis ecclesiarum predictarum juramento, confirmacione apostolica, vel alia quavis firmitate vallatis, aut si aliqui in dictis ecclesiis apostolica, quibus nullum per hoc volumus prejudicium generari, vel alia quavis auctoritate in canonicos sint recepti, vel ut recipi-

A.D. 1314. antur insistant, vel si locorum ordinariis et capitulis earundem ecclesiarum vel quibuscumque aliis conjunctim vel divisim a sede apostolica sit indultum quod ad recepcionem vel provisionem alicujus minime teneantur, et ad id compelli seu quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, quodque de canonicatibus et prebendis ipsarum ecclesiarum vel beneficiis ecclesiasticis ad eorum collacionem vel aliam disposicionem conjunctim vel separatim spectantibus nulli valeat provideri per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum hujusmodi mencionem, et qualibet alia dicte sedis indulgencia generali vel speciali, cujuscumque tenoris existat, per quam presentibus non expressam vel totaliter non insertam effectus earum impediri valeat quomodolibet vel deferri, et de qua cujusque toto tenore debeat in nostris litteris fieri mencio specialis, seu si dicte persone presentes non fuerint ad prestandum de observandis statutis et consuetudinibus earundem ecclesiarum solitum juramentum divinum in absencia sua per procuratores ydoneos, et cum ad ecclesias ipsas accesserint specialiter illud prestent, fraternitati tue plenam et liberam tenore presencium concedimus facultatem. Datum Montiliis, Carpentoratensis diocesis, id. Januarii, pontificatus nostri anno ix°.

1316. Fol. 205. *Oct. 16.—Letter of excuse to John, bishop elect of Winchester, for non-attendance at his consecration.*[1]

1317. Fol. 206. *Jan. 2.—The wardship of John de Walford is assigned to William Souke, rector of Willey.*[2]

Jan. 7.—Commission to the dean and chapter to execute the papal provision in favour of Adam Murymouth.

Commissio directe capitulo Herefordensi occasione provisionis magistri H. Murymouth.—Ricardus, etc., venerabilibus viris, dominis decano et capitulo, etc. Tenore presencium vobis committimus et mandamus quatinus, inspectis et diligenter examinatis litteris provisionis per sedem apostolicam factis discreto viro, magistro Ade Murymouth, legum doctori, ponderatisque contentis in litteris memoratis, et processu in hac parte confecto, quem vobis una cum eisdem litteris per procuratorem ipsius

1—As on p. 122. 2—As on p. 154.

D. 1317. mittimus inspiciendum et eidem procuratori ilico remittendum, quicquid vobis videbitur racionabiliter faciendum quo ad graciam seu provisionem per ipsam sedem apostolicam sibi factam faciatis eidem, ipsum seu legitimum procuratorem ipsius nomine procuratorio, prout videritis expedire, admittentes in canonicum et in fratrem, eidem stallum in choro et locum in capitulo secundum morem predicte nostre Herefordensis ecclesie assignantes, et alia facientes que juxta litteras supradictas et dictum processum occasione ipsarum confectum constiterint facienda. Datum apud Bosebury, vij° id. Januarii, anno Dom. M°CCC°xvj°, etc.

206b. *Jan. 11.—The wardship of Thomas le Grey is assigned to Roger Oseger for a payment of twenty marks.*[1]

Warda et maritagium Thome le Grey concesse Rogero Oseger.

Jan. 22.—Commission to Richard de Hamenasch, the official, to execute a papal provision in favour of John de Abbachia of a benefice in the gift of the prior and convent of Llanthony prima.[2]

Commissio super provisione Johannis dicti de Abbachia, presbiteri, contra priorem Lanthonie prime.

207. *Jan. 23.—Commission to Richard de Hamenasch to execute a provision in favour of William Rud of a benefice in the gift of the prior and convent of Wenlock.*

Commissio super provisione Willelmi Rud, clerici, contra priorem de Wenlak.

Jan. 22—Mandate of the bishop to his official to make the usual inquiries respecting the vacancy of the church of Kinnersley to which John de Kinnersley had been presented by the patron. The return made by the official.

Ecclesia de Kynardesleye.—Reverendo, etc., episcopo officialis suus salutem cum omnimodis obediencia, reverencia, et honore. Mandatum vestrum nuper recepimus continens hunc tenorem. Ricardus, etc., officiali suo salutem, etc. Presentavit nobis domina

1—As on p. 154. 2—In the usual form, as on p. 402.

A.D. 1317. Kynardesleye magistrum Johannem de Kynardesleye, clericum, ad ecclesiam de Kynardesleye, etc., vacantem et ad suam presentacionem spectantem, ut dicit. Quo circa vobis tenore presencium committimus et mandamus quatinus an dicta ecclesia vacet, et si sit qualiter vacet et a quo tempore ceperit vacare, quis sit suus verus patronus, quis ultimo presentavit ad ipsam, an sit litigiosa vel pensionaria, et si sit cui et in quanto cujus estimacionis existat, de meritis et ordinibus presentati, et an sit alibi beneficiatus, et de ceteris articulis consuetis et debitis in hac parte inquisicionem fieri faciatis in pleno loci consistorio diligentem. Et si inveneritis quod ipsa inquisicio omnia legitime faciat pro presentante et presentato, et eidem presentato nihil obviet in hac parte de canonicis institutis, tunc ipsum magistrum Johannem vice et auctoritate nostra ad dictam ecclesiam admittatis et ipsum rectorem instituatis canonice in eadem ecclesia, et inducatis seu induci faciatis in corporalem possessionem ejusdem, et alia faciatis que de jure in premissis fuerint facienda. Et quod super hiis, etc. Datum apud Bosebury, v° id. Januarii, anno Dom. M°CCC°xvj°, etc. Hujus igitur auctoritate mandati, die Martis proximo post festum Epiphanie Domini, per rectores et vicarios decanatus de Webbeleye, in pleno consistorio ejusdem decanatus in ecclesia de Yavesore celebrato, super vacacione predicte ecclesie et aliis articulis in dicto mandato contentis inquisicionem fieri fecimus diligentem. Que dicit quod dicta ecclesia vacat per resignacionem Symonis de Kynardesleye, ultimi rectoris ejusdem, que quidem resignacio presentibus est annexa, et cepit vacare in festo sancti Silvestri proximo preterito, dicit eciam quod domina Johanna de Kynardesleye est vera patrona ejusdem ex dono et concessione Johannis
Fol. 207b. qui nunc est dominus de Kynardesleye, qui quidem ultimo presentavit ad ipsam, et non est litigiosa set est pensionaria ecclesie Leoministrie, dicit eciam quod presentatus ad ipsam est liber et legitimus, bone vite et conversacionis honeste, sciencia et moribus commendandus, in subdiaconatum ordinatus, nec est alibi beneficiatus quod sciatur. Et quia invenimus dictam inquisicionem in omni sui parte ad plenum facere pro presentante et presentato prefatum magistrum Johannem auctoritate nobis in hac parte commissa ad dictam ecclesiam admisimus et ipsum rectorem in eadem ecclesia canonice instituimus, ac in corporalem possessionem ejusdem per discretum virum, magistrum Rogerum le Poniver, rectorem ecclesie de Almalya, commissarium nostrum

A.D. 1317. in hac parte, fecimus induci et alia omnia et singula fecimus que dictum mandatum exigebat. Altissimus, etc. Datum apud Bosebury, die festi sancti Vincencii, martiris, anno Dom. M°CCC°xvj°.

Jan. 28.—Commission to Richard de Hamenasch to execute a provision in favour of Richard de Lineye of a benefice in the patronage of the abbot and convent of Shrewsbury.

Commissio super provisione Ricardi de Lineye, presbiteri, contra abbatem Salopsire.

Jan. 31.—Commission to the same to execute a provision in favour of Walter fitz-William de la Lee of a benefice in the patronage of the abbot and convent of Lyre.

Commissio super provisione Walteri Willelmi de la Lee, clerici, contra abbatem de Lira.

Feb. 22.—Thomas de Orleton, proctor of Adam de Orleton, presented to the bishop papal letters of provision, entitling Adam to exchange his prebend for any other that might fall vacant.

l. 208. Littera facta magistro Ade de Orletone per Johannem, papam xxij.—Memorandum quod viij Kal. Marcii apud Bosebury magister Thomas de Orletone, procurator magistri Ade de Orletone, canonici Herefordensis, presentavit domino litteras apostolicas super provisione sibi facta de proxima prebenda vacatura in ecclesia Herefordensi quam duxerit acceptare, dum tamen prebendam quam modo optinet in ipsa ecclesia in acceptacione hujus secunde prebende dimittere teneatur. Qui quidem procurator tunc presentavit domino litteras executorias ejusdem domini pape cum processu super ipsius gracie execucione habito, ut est moris.

APPENDIX.

INSTITUTIONS AND COLLATIONS TO BENEFICES.

These were entered in the register in the usual forms, such as have been printed in full in the register of Cantilupe (as on p. 7). Any special conditions have been added in the notes.

	DATE. BENEFICE.	PERSON PRESENTED.	PATRON.
A.D. 1283.	Jan. 28—New Radnor.	Robert de Leneck, subdeacon.[1]	Dame Matilda Mortimer.
	Feb. 2—Prebendal portion of Castle Holdgate.	Richard de Heytone.	Abbot and convent of Shrewsbury.[2]
	Mar. 7—Prebend in Cathedral.[3]	Roger Bourd.	The bishop.
	,, 23—Eye.	Adam de Wakelmrste, deacon.	(not mentioned).
	,, 28—Tyberton.	B. de Cummerwell, priest.	Prince Edward.
	Apr. 4—More.	W. de More.	Roger de More.
	,, 4—Lyde.	Hugh de Montgomery, deacon.	Sir Adam de Montgomery.
	,, 20—Dene (*i.e.* Micheldean).	John de Bitterley, subdeacon.	(not mentioned).
	June 27—Tatynton (*i.e.* Tarrington)	Eustache de Rothynges, priest.	Prior and convent of Monmouth.
	Aug. 10—Taynton.	Roger de Molton.	(not mentioned).
	Oct. 8—Leye.	Adam de Mokelston, clerk.	Reginald de Leye.[4]
	Sept. 27—Prebend of Wolhope[5]	Gilbert de Swinfield.	The bishop.
	Oct. 10—Colwall.[6]	John de Kempsey, chaplain.	The bishop.
	,, 10—Eastnor.[7]	Henry de Shoreham, clerk.	The bishop.
	,, 10—Hampton Bishop.[8]	John de Swinfield, clerk.	The bishop.
	,, 11—La Munede (*i.e.* Myndtown).	Richard de Hope, deacon.	John de la Munede.
	Dec. 12—Husintone (*i.e.* Hyssington).	William de Chirbury, chaplain.	Prior and convent of Chirbury.
1284.	May 25—Alberbury.[9]	Gregory de Eton, priest.	(not mentioned)
	June 4—Sutton.	Walter de Bolesdon, subdeacon.	H. de Spennes.
	,, 4—Whethull (*i.e.* Wheathill).[10]	Reginald fitz-Reginald of Ludlow, sub-deacon.	Lawrence de Ludlowe.

1—On the resignation of Ralph de Hengham.
2—A fresh presentation by special grace of the bishop-elect.
3—Vacated by the bishop.
4—The custody of the chapel was given to him.
5—Vacated by Thomas de Inglethorpe.
6—Resigned by J. de Clare.
7—Resigned by John de Kempsey.
8—Resigned by Henry de Shoreham.
9—The vicarage was valued at 15 marks, the bishop having power to augment or reduce it.
10—With pension reserved to the monks of St. Guthlac.

DATE.	BENEFICE.	PERSON PRESENTED.	PATRON.
A.D. 1284. June 5	Aston Botterell.	Thomas Botterell, priest.	Sir Thomas Botterell.
,, 9	Meole Brace.	Adam de Sutton, chaplain.	Abbot and convent of Wigmore.
Aug. 19	Chetinton (*i.e.* Chetton.	Nicbolas de Hereford, canon.	Hugh Burnel.
Sept. 24	Michaelchurch	William de Baskerville.	Roger Picbard de Stradewy.
,, 27	St. Peter's in Straddele (*i.e.* Peterchurch).	John de Kotyntone (Coddington).	The bishop.[1]
,, 18	Prebendal portion in Burford.	Robert de Lacy, priest.	Tbe bisbop.[2]
Nov. 27	Stockton-(on-Teme).[3]	Ralph de Duneham, priest.	William de Birmingham.
1285. Jan. 13	Bokenhull (*i.e.* Bucknell).	Nicholas Caumpym, deacon.	Abbot and convent of Wigmore.
,, 19	La Bolde (*i.e.* Bouldon).	Ricbard, chapl.	Adam de la Bolde.
,, 31	Bromfield.	Thomas de Bromfield, priest.	Abbot and convent of St. Peter's, Gloucester.
Feb. 17	Wyteneye (*i.e.* Whitney).	Richard de la Sole, subd.	The bishop.[4]
,, 23	Taynton.	William de la Haye, subd.	Abbot and convent of St. Peter's, Gloucester.
,, 21	How Caple.	Roger de Sevenake.[5]	Tbe bishop.
,, 21	Cornleye (Coreley).	Nicholas de Reigate, subd.[6]	The bishop.
,, 26	Worthen.	David de Montgomery[7]	The bishop.
Mar. 10	Glazeley.	John de Glazeley, subd.	(not mentioned).
,, 11	Sutton St. Nicholas.	Martin de Pembroke, priest.[8]	The bishop.
June 7	Ledewych (in Bitterley).	William de Muton, acol.	Geoffrey de Ledewych.
,, 8	Wolferlow.	William le Blake, subd.	Prioress and convent of Aconbury.
,, 8	Preb. portion in Castle Holdgate.[9]	Robert de Bridgnorth, priest.	The bisbop of Batb and Wells.
,, 8	Grendon Warin.	William de Grendon, chapl.[10]	The bisbop.
,, 8	Monyton (*i e.* Monnington).	Nicholas, priest of John Giffard [11]	Tbe bishop.
Aug. 25	Prebend in Cathedral.[12]	Jobn de Swinfield, subd.	The bishop.
Oct. 6	Kingsland.	Geoffrey de Balecote.	Dame Matilda Mortimer.
,, 14	Hampton Bishop.	John de Swinfield, subd.	Tbe bisbop.

1—By lapse. 2—By lapse after death of Geoffrey le Joovene.

3—Thomas de Morf had by letter resigned all claim to it. 4—By lapse.

5—*In commendam.* 6—*In commendam.*

7—*In commendam*, on condition that 30 marks a year should be paid to Edward Bagot, who was presented to the benefice.

8—*In commendam*, on condition that 12 marks a year should be paid to John de Solers, a student at Oxford.

9—Vacated by Robert Cuccu, of Kent. 10—*In commendam* for 6 months.

11—*In commendam* for 6 months. 12—Vacated by Nicholas the penitenciary.

	DATE. BENEFICE.	PERSON PRESENTED.	PATRON.
A.D. 1286.	Jan. 29—Sapey.	Symon de Cesterton, chapl.	Sir John de Sapey.
	June 8—Sudbury.	Ralph de Elimbridge.	Johanna de Dras.
	,, 8—Tedstone Wafer.	Robert de la Donne, chapl.	Sir Roger Mortimer.
	,, 11—Balchampton[1] (*i e.* Bolstone).	John de Hope, chapl.	The bishop.
	,, 23—Coreley.[2]	William le Berner, chapl.	The bishop.
	June 19—Fownhope.	William de Morton, deacon	The bishop.[3]
	Sept. 4—Stottesdon.	William de la Grene, chapl.	Abbot and convent of Shrewsbury.
	,, 22—Monnington.	Adam de Berkhamwich, clerk.	Sir John Giffard.
	Oct. 11—Coddington.	Nicholas de Reigate, subd.	The bishop.
1287.	Jan. 20—Chancellorship of Cathedral.[4]	Gilbert de Swinfield.	The bishop.
	,, 28—Prebend of Withington Parva.[5]	Nicholas de Genvyle.	The bishop.
	,, 29—Prebend of Fownhope.[6]	John de Swinfield.	The bishop.
	,, 29—Peterstow.	Simon de Hemingford.	Reginald de Grey.
	Apr. 12—Hampton Bishop.[7]	Roger de Sevenake.	The bishop.
	,, 29—Pembridge.	Hugh de Breusa, chapl.	Dame Matilda Mortimer.
	,, 30—Bredenbury.	Thomas de Balecroft, deacon.	Sir Paulin de Cardiff.
	May 27—Archdeaconry of Hereford.[8]	Roger de Sevenake.	The bishop.
	June 15—Prebend of Bartonsham.[9]	Gilbert de Swinfield.	The bishop.
	,, 15—Prebend of Fownhope.[10]	William Mortimer.	The bishop.
	,, 17—Deukestone (*i.e.* Dixton), prebendal portion.[11]	John de Langford, subd.	Prior and convent of Monmouth.
	,, 19—Weobley.	Philip de Wonyton, chapl.	Prior and convent of Llanthony Prima.
	Ang. 28—Wyle (*i.e.* Willey).	William de la Launde.	Henry de la Launde.
	Sept. 6—Archdeaconry of Shropshire[12]	John de Bestane.	The bishop.
	Oct. 3—Lydney.	Gilbert de Chiveninge.	The dean and chapter.
	Sept. 25—Lyonshall.	John de Pyon.	Prior and convent of Wormesley.
	,, 30—Halkhampston (*i.e.* Alcaston).[13]	Roger fitz-Richard.	Raymond de Halkhampston.
	Oct. 5—Snodhill chapel.	Michael de Grandene.	Sir Robert de Chandos.

1—*In commendam.* Roger fitz-Richard had been presented by Regimund of Balchampton.

2—*In commendam,* with charge of Peter de Brompton, presented to the benefice by Geoffrey de Overton,

3—By lapse.

4—Vacated by Emeric de Bryauntun.

5—Vacated by John de Swinfield.

6—Fowechurche in MS.

7—*In commendam* during the minority of John de Selvinge.

8—Vacated by William de Conflens, bishop of Geneva, and now given only *in commendam.*

9—Vacated by death of Adam de Fileby.

10—Vacated by Gilbert de Swinfield.

11—Vacated by William de Conflens, bishop of Geneva.

12—Vacated by death of Adam de Fileby.

13—The custody was given for one year to Roger Sprenghose.

	DATE.	BENEFICE.	PERSON PRESENTED.	PATRON.
.D. 1287.	Nov. 18	Castle Richard.	Ralph de Midlington, deacon.	The Crown.[1]
	,, 21	Arcbdeaconry of Hereford.[2]	Richard de Hertford, priest.	Tbe bishop.
	Dec. 2	Bromsberrow.	Jobn de Anesty, subd.	Richard de Bosco.[3]
	Jan. 26	Bromyard prebendal portion.[4]	Roger de Sevenake.	The bisbop.
1288.	Jan. 30	Ludlow.	William de Beverley.	Tbeohald de Verdun.[5]
	Mar. 2	Colde Aston.	William de Kintespenne,	Tbe bishop.[6]
	Apr. 24	Westhury prebendal portion.[7]	Jobn de Lulbam, priest.	William de Hodenet.
	May 21	Norton by Presteigne.	Walter de Berton, deacon.	Abbot and convent of Wigmore.
	,, 28	Kinlet.	William Philipp.	Abbot and convent of Wigmore.
	June 6	English Bicknor.[8]	Nicholas de Knovile, canon.	The bishop.
	,, 14	Woolstaston (*i.e.* Wollaston).	Stephen de Trillec, priest.	Abbot and convent of Tintern.
	,, 15	Micheldene.	Henry de Dene, subd.	Henry de Dene.
	Oct. 13	Little Cowarne.	Robert, chaplain of Coreley.	Abbot and convent of St. Peter's, Gloucester.
	,, 18	Aston Botterell.[9]	John de Charlton, priest.	The bishop.
	,, 22	Bredenbury.	William de Ledhrook, priest.	Sir Paulin de Cardiff.
	,, 22	Monmoutb.	Richard de Stretton.	Prior and convent of Monmouth.
	Nov. 9	Wbeatbill.	Robert de Turberville.	(not mentioned).
	Dec. 8	Prebend in Catbedral[10]	Richard de Hertford, arcbd.	Tbe bishop.
	,, 20	Hampton Bishop.	Thomas de la Dane, deacon.	The bisbop.
	,, 24	Ross.	John de Shelvynge, deacon.	The bishop.
1289.	Feb. 4	Pencomhe.	John de Chandos, priest.	Eustace de Whitney.
	,, 8	Monkton (*i.e.* Monkland).	William de la Ford, deacon.	Abbot and convent of Conches.
	,, 18	Bromsberrow.	William de Grundwell.	Sir Ricbard de Boes.
	Mar. 21	Clyve.	Walter de Bestane.	John de Bestane.
	May 17	Clun.	James de Giffard, deacon.	Prior and convent of Wenlock.
	June 15	Hope Bagot.[11]	Roger Bagot.	R. Bagot.
	Aug. 18	Wbitchurch.	Reginald de Sutton, deacon.	William de Valence, earl of Pembroke.
	Sept. 24	Hope Bowdler.	John de Cestria, subd.	Dame Milicent de Montalt.
	,, 24	How Caple.	Walter de Caple, subd.	Sir Robert de Plaicy.

1—As having in ward the lands and heirs of Robert Mortimer.
2—Given *in commendam* to Richard de Sevenake.
3—As guardian of Richard de Portes. 4—Vacated by John de Brompton.
5—The right to the advowson had been contested by Peter fitz-Geoffrey de Genville.
6—By lapse. 7—Vacated by Henry Corbet.
8—*In commendam*, with the consent of Dame Cecilia Muchegros, who had presented Ralph de Albenale.
9—*In commendam*, Philip of Aston Botterell having been presented to the benefice and ordained acolyte.
10—Vacated by William de Albanico.
11—Granted *in commendam* to S., rector of Bitterley, during the minority of Roger.

	DATE.	BENEFICE.	PERSON PRESENTED.	PATRON.
A.D. 1289.	Sept. 24	Tedstone Delamere.	William de la Mare, subd.	Sir Walter de Caple.
	,, 24	Monnington.	Adam de Berkhamwick, subd.	Sir John Giffard.
	,, 24	Westbury in Forest.	William de Kingscote, chancellor of Oxford.	Sir Nicholas de Bath.
	Oct. 25	Eaton-u.-Haywood.	Osbert Godman, priest.	Prior and convent of Wenlock.
	,, 20	Archdeaconry of Shropshire.[1]	John de Swinfield, canon.	The bishop.
	Dec. 6	Hope Bowdler.	Richard de Bury, acol.	Dame Milicent de Montalt.
	,, 14	Lega (Ley).	John de Lega, chapl.	Reginald de Lega.
	,, 17	Presthemede (*i.e.* Presteign).	Roger de Kingsland, deacon.	Abbot and convent of Wigmore.
1290.	Mar. 16	Tudeham (*i.e.* Tidenham).	Nicholas de Gloucester, priest.	Abbot and convent of Lyre.
	,, 24	Dukeshulle (*i.e.* Deuxhill).	Gilbert de Reygate.	Prior and convent of Wenlock.
	Apr. 5	Ludlow.	John de Valle Coloris, priest.	Peter de Gyenvile.
	,, 17	Bourton.	William Sagon.	Abbot and convent of Wigmore.
	May 14	Prebend of Hinton.[2]	John de Shelvinge, priest.	The bishop.
	,, 27	Worthen.	Philip de Orreby, subd.	Peter Corbet.
	,, 31	Prebend of Pyon.[3]	John de Shelvinge.	The bishop.
	June 13	Welsh Bicknor.	Reginald de Radnor.	Prior and convent of Monmouth.
	,, 27	Burwarton.	Owen de Montgomery, subd.	Sir Adam de Montgomery.
	Aug. 18	Bosbury.[4]	Stephen de la Felde, priest.	The bishop.
	Sept. 23	Old Radnor.	Hugh de Rysebury, subd.	Dame Matilda Mortimer.
	,, 23	Taynton.	Walter de Foy, subd.	Abbot and convent of St. Peter's, Gloucester.
	Dec. 10	Hopton.	John Gyrois, chapl.	Sir Walter de Hopton.
	,, 20	Fownhope.	Henry Barun, chapl.	Abbot and convent of Lyre.
	,, 22	Mansel Lacey.	William de Folevile, subd.	Sir Peter de Genville.
	,, 23	Prebend of Great Withington.[5]	Peter of Savoy.	The bishop.
1291.	Jan. 8	Prebend of Hinton[6]	Poncius de Cors.	The bishop.
	,, 28	Much Cowarne.	Richard Maunsel, priest.	(name omitted).
	,, 28	Baggesore (*i.e.* Badger).	Philip de Baggesore.	Prior and convent of Wenlock.
	Feb. 14	Churcham.	Nigel de Kingscote.	Abbey and convent of Gloucester.

1—Resigned by John de Bestane.

2—Vacated by Hugh de Musters. But Poncius de Cors intruded himself into the prebend on the ground of a papal provision.

3—Vacated by the death of William de Hay.

4—Vacant by the death of Thomas, the last vicar.

5—Vacant by the death of Bonetius de St. Quentin.

6—See above May 14, 1290.

	DATE.	BENEFICE.	PERSON PRESENTED.	PATRON.
A.D. 1291.	June 7	Yavesore (*i.e.* Yazor).	John de Ledbury, chapl.	Prior and convent of Llanthony Prima.
	Jan. 12	Kywishope (*i.e.* Cusop).	David de Merthyr, subd.	Prior and convent of Llanthony Prima.
	Mar. 19	Bromsberrow.	William de Grundwell, subd.	Richard de Portes.
	,, 19	Deukestone (*i.e.* Dixton), preb. portion.[1]	John de Longford, priest.	Prior and convent of Monmouth.
	,, 27	Wenlock.	John de Ludlow.	Prior and convent of Wenlock.
	Apr. 7	Sudbury.	Ralph de Elinebridge, deacon.	Ralph de Arraz.
	July 11	Bodenham.	Hugh de Kent, deacon.	Prior and convent of Brecon.
	Oct. 30	Glesk.	John de Glesk, priest.	(not mentioned).
	Nov. 18	Baysham.	Hugh de Henley.	Dean and chapter of Hereford.
	Dec. 20	Wellington.	Roger de Wolvinehope (Woolhope), deacon.	The bishop.
1292.	May 12	Brinsop.	Simon de Brinsop, priest.	The bishop.
	,, 16	Leominster.	John de Gynes, priest.	(not mentioned).
1293.	Mar. 21	Treasurership of Cathedral.	John de Swinfield, archdeacon of Salop.	The bishop.
	,, 21	Archdeaconry of Salop.	Roger de Canterbury.	The bishop.
	,, 21	Prebend of Warham.[2]	Richard de Hertford, archdeacon of Hereford.	The bishop.
	,, 21	Prebend in Cathedral [3]	William de Kingscote, official of bishop.	The bishop.
	Apr. 29	Pudlestone.	John de Northelman, priest.	William de Curzim.
	June 4	Eye.	Walter de Humber, priest.	Abbot and convent of Reading.
	,, 14	Genre (Ganarew).	Thomas de Inteberge (Inkberrow.	William de Valence.
	July 9	Prebend of Penitenciary.[4]	Hugh de Braose, priest.	The bishop.
	May 15	La Bolde.	William de (blank).	(not mentioned).
	June 21	Castle Richard.	Ralph de Waterville, subd.	(not mentioned).
1294.	Jan. 29	Prebendal portion in Bromyard.	Richard de Swinfield.	The bishop.
	Aug. 30	Stretton by Hereford.	(blank) de Henley.	Prior of Llanthony Prima.
	Sept. 21	Precentorship.[5]	John de Swinfield.	The bishop.
	,, 21	Prebend at Ledbury.	John de Swinfield.	The bishop.
	,, 21	Treasurership in Cathedral.	Roger de Sevenake.	The bishop.
	,, 21	Prebend of Inkberrow.[6]		The bishop.
	Oct. 28	Neenton.[7]	Ralph de Arraz.	(not mentioned).
	,, 28	Sudbury.	John fitz-Adam de Almerugge.	(not mentioned)

1—Vacated by William de Confiens, archdeacon of Hereford.
2—Vacated by death of Luke de Dare. 3—Vacated by Richard de Hertford.
4—Called also *vicaria episcopi*.
5—Vacated by death of William de Montfort. 6—Vacated by William de Montfort.
7—Probably Sir Ralph de Arraz, the father of the incumbent presented.

	DATE.	BENEFICE.	PERSON PRESENTED.	PATRON.
A.D. 1294.	Oct. 28	Neenton.[1]	William de Skelly, priest.	The hisbop.
	,, 28	Sudbury.[2]	William de la Grene, vicar of Stottesdon.	Tbe bishop.
	Dec. 21	Bromesberow.[3]	Roger de Criketot, in minor orders.	(not mentioned).
1295.	Feb. 3	Prebend of Nonnington.	John de Shelvinge, canon of Hereford.	The hisbop.
	,, 3	Prebend of Hinton.[4]	John de Bestane.	The bishop.
	July 25	Prebend of Nonnington.	William de la Gaye, subd.	The bisbop.
	,, 25	Cradley.	William de la Gaye, subd.	The bishop.
	,, 25	Ross.[5]	John de Kempsey, priest.	The hishop.
	Aug. 13	Prebend of Huntington.	John de Bestane, rector of Clyve.[6]	The bishop.
	,, 24	Mordiford.	John de Offinton, acol.	Abbot and convent of St. Peter's, Glos.
	Oct. 10	Deuxhill and Middleton.	Hamo de Sandwich.	Prior and convent of Wenlock.
	Dec. 20	Burghill.	Richard de Ledbury.	(not mentioned).
1296.	Jan. 24	Hope Malvesulle (*i.e.* Mansel).	John de Almeley.	Prior and convent of Monmouth.
	Feb. 20	Culmington.	Roger de Leye, acol.	(not mentioned).
	Mar. 22	St. Keyna (*i.e.* Kenchester.	Hugb de Sutton.	(not mentioned).
	Apr. 13	Kentcbester with Caneros.	William le Chamberlain.	(not mentioned).
	June 22	Wolferlow	Adam de Avenebury.	Prioress and convent Aconbury.
	,, 22	Kinlet.[7]	Jobn de Menstreworth.	(not mentioned).
	Aug. 25	Byford.	Nicholas de Reigate	(not mentioned.)
	Sept. 21	Coddington.	Robert de Kingsnod, subd.	(not mentioned).
	Oct. 19	Dixton.	Henry Culmis, deacon.	Prior and convent of Monmouth.
	Nov. 27	Wheathill.	John de Marpol, subd.	Sir Walter Haket.
	Dec. 11	Holme Lacy.	Walter de Bocland, priest.	Abbot and convent of S. Peter's, Glos.
	Dec. 22	Alvington.	John le Broy, priest.	(not mentioned).
	,, 22	Menede (*i.e.* Myndtown).	John de la Menede, subd.	(not mentioned).
1297.	Feb. 9	Staunton-on-Arrow.	Hugh de Erleslone, priest.	Abbot and convent of Wigmore.
	June 17	Prebend of Bartonsham.	William de Sardinia.	The bishop.
	July 11	Dorstone.	Jobn de Lacock, subd.	Prior and convent of Clifford.
	,, 22	Lancant.	Robert de Usk.	Roger, earl of Norfolk.

1—*In commendam.* 2—*In commendam.*

3—The cure of souls was committed to the parochial chaplain.

4—By papal provision, and notwithstanding the installation of John de Shelvinge.

5—Vacated by death of John de Shelvinge.

6—John de Bestane resigned any rights which he might have to the prebend from papal provision.

7—Vacated by a predecessor who had entered a religious house.

	DATE. BENEFICE.	PERSON PRESENTED.	PATRON.
D. 1297.	Aug. 3—Dileue (*i.e.* Dilwyn).[1]	Richard Roce, acol.	(not mentioned).
	,, 3—Bromesherrow.[2]	George de Criketot, acol.	(not mentioned.
	Oct. 14—Prehend of Hinton.[3]	Richard de Swinfield.	The hishop.
	,, 14—Prehendal portion at Bromyard.[4]	Gilhert de Swinfield.	The hishop
	Nov. 15—Hopton Wafers.	Roger Dun, priest.	Roger Mortimer.
	,, 19—Dilwyn.	Richard Rous,[5] deacon.	(not mentioned).
	Nov. 21—Rudford.	Rohert le Wyse, subd.	Ahhot and convent of St. Peter's, Glos.
	,, 22—Stoke S. Milburgh	John de Beverlard, acol.	(not mentioned).
1299.	Jan. 25—Monmouth	John Heorl, priest.	Prior and convent of Monmouth
	Feh. 16—Coreley.	Walter de Hynestock, priest.	Geoffrey de Overton.
	,, 21—Byford.	Nicholas de Reigate, deacon.	Prior St. John Evangelist, Brecon.
	Mar. 14—Bromesherrow.	George de Cricketot, deacon.	(not mentioned).
	,, 14—Dewchurch.	Andrew of St. Sepulchre.	(not mentioned).
	,, 7—Turnaston.	Hamo de Sandwich, priest.	The bishop.
	,, 14—Maddele[6] (*i.e.* Madley).	Odo de Arbosio.	Prior and convent of Wenlock.
	May 10—Temedehury (*i.e.* Tenbury).	John de la More.	Ahhot and convent of Lyre.
	,, 16—Much Marcle.	Henry Barun, priest.	Ahhot and convent of Lyre.
	June 4—Oldhury.	Luke de St. Leonard.	Ahhot and convent of Shrewsbury.
	,, 5—Fownhope.	Rohert de Fownhope, priest.	Ahhot and convent of Lyre.
	Aug. 4—Prehend of Bartonsham.	Richard de Swinfield.	The hishop.
	,, 4—Prehend of Hinton.[7]	Roger de Canterhury, archd. of Salop.	The hishop.
	,, 4—Prehendal portion at Bromyard.[8]	Nicholas de Reigate.	The hishop.
	,, 16—Castle Richard.[9]	Roger Mortimer.	Sir Hugh Mortimer.
	Sept. 5—Westhury vic.	Rohert de Aure, priest.	William de Kingscote, rector.
	,, 16—Chancellorship in Cathedral.[10]	Robert de Gloucester.	The bishop.
	Nov. 12—Prebend of Preston.[11]	Name omitted.	The bishop.
	Dec. 5—Prehend of Pyon.	Th. de Cohham.	The hishop.
	,, 20—Rudford.	John de Archer, subd.	Ahhot and convent of St. Peter's, Glos.
1300.	Jan. 15—Treasurership in Cathedral.[12]	Roger de Canterhury, archd. of Salop.	The hishop.
	,, 15—Prebend of Madley.[13]	William Mortimer.	The hishop.

1—Given *in commendam* to Richard de Monnington, priest.
2—Given *in commendam* to Roger de Criketot, priest, brother of George.
3—Vacated by Poncius de Cors.
4—Also vacated by Poncius.
5—Called Roce above.
6—By lapse.
7—Formerly held by Richard de Swinfield.
8—Vacated by death of Gilbert de Swinfield.
9—Granted *in commendam* to Simon de Tenbury.
10—Vacated by death of Gilbert de Swinfield.
11—Vacated by death of Peter de Langone.
12—Vacated by death of Roger de Sevenake.
13—Vacated by Roger de Sevenake.

	DATE.	BENEFICE.	PERSON PRESENTED.	PATRON.
A.D. 1300.	Jan. 15	Prebend of Woolhope.	John de Winchelsea.	The bishop.
	,, 15	Prebendal portion in Bromyard.[1]	Richard de Dunre.	The bishop.
	,, 27	Archdeaconry of Salop[2]	Philip Talbot.	The bishop.
	,, 31	Ledbury.	John de Almaley, priest.	(not mentioned).
	Mar.	Hope Mansel.	Nicholas Talbot, priest.	The bishop[3]
	Apr. 2	St. Mary's, Montalt.	Richard de Levesham, priest.	The bishop.
	,, 29	Little Wenlock.	Thomas Seman, acol.	Prior and convent of Wenlock.
	May 1	Stoke Bliss.	William de Lingayne, priest.	Dame Matilda Mortimer.
	,, 18	Montgomery.	Stephen de Cestrehunte, subd.	The crown.
	,, 22	Bredenbury.	Hugh de Eton, priest.	William de Cardiff.
	June 4	Oldbury.	Luke de St. Leonard.	Abbot and convent of Shrewsbury.
	,, 4	Madley.	Eudo de Arbosio.	Prior and convent of Wenlock.
	,, 30	Moccas.[4]	David de Clifford, priest.	The bishop.
	July 20	Chapel of St. Thomas the Martyr, Fownhope.	Richard Russell, priest.	Sir Robert Chaundos.
	,, 20	Preston.	Robert de Preston, priest.	Abbot and convent of St. Peter's, Glos.
	Aug. 14	Old Radnor.	Th. de Mors, acolyte.	Dame Matilda Mortimer.
	,, 18	Prebendal portion in Pontesbury.[5]	William de Monkton.	John fitz-Reginald.
	,, 22	Prebend in Cathedral.[6]	Philip Talbot, archd. of Salop.	The bishop.
	Oct. 21	Chelmarsh.	William de Kynton.	Abbot and convent of Wigmore.
	,, 22	Foy.	Henry Feragu, priest.	Abbot and convent of St. Peter's, Glos.
	Nov. 13	Much Marcle.	Thomas de Whitney, priest.	Abbot and convent of Lyre.
	,, 18	Stretton.	Hamo de Sandwich, priest.	Prior and convent of Monmouth.
	,, 24	Turnastone.	John Devereux.	Richard Danes.
	Dec. 11	Collington minor.	Richard de Dodyngton.	Peter de Grete, rector of Collington.
1301.	Jan 16	Cardington.[7]	Walter de Aynnesley.	William de la More, Master of the Templars in England.
	Feb. 4	Turnastone.[8]	Adam de Oretone.	John de Swinfield, precentor.
	,, 16	Meole Brace.	Gilbert de Humbre, priest.	Abbot and convent of Wigmore.

1—Vacated by Roger de Sevenake. 2—Vacated by Richard de Canterbury.
3—By lapse from the prior and convent of Monmouth.
4—Granted *in commendam*. Richard de Bolinton instituted.
5—Vacated by David fitz-Reginald. 6—Vacated by death of Alan de Crepping.
7—Vacant by resignation of last vicar. 8—With chapel of St. Leonard.

DATE.	BENEFICE.	PERSON PRESENTED.	PATRON.
A.D. 1301. Mar. 18	Shelsley.	John de la Staris.	Sir Henry de Waleys.
,, 11	Cradley.	William de la Gare.[1]	The bishop.
Apr. 11	Sutton St. Nicholas.	Robert de Chandos.	Dame Margaret Frene.
,, 16	Prehend in Cathedral.[2]	Amedeus fitz-Peter de Marnay.	Papal provision.
,, 19	Prebendal portion in Burford.[3]	Richard de Wynton, deacon.	Sir Hugh Mortimer.
May 3	Eaton Bishop.[4]	James de Henley, priest.	The bishop.
,, 4	Stretton.	Aymo de Ponte.	Prior and convent of Llanthony Prima.
,, 4	Cardington.	Nicholas de Momele, priest.	William de la More, Master of the Templars in England.
,, 27	Bromyard vic.	Richard Baret.	The prebendal portionists.
July 5	Chantry, Eton-on-Wye.	John of Little Hereford, priest.	Sir William de Grandison.
,, 19	Newent.	Hugh de la Grave, priest.	Abbot and convent of Cormeilles.
Oct. 17	Credenhill.	John Talhot, archdeacon of Salop.	Richard Talbot.
,, 31	Turnastone.	Nicholas Talbot, priest.	John de Swinfield, precentor.
,, 7	Stanton Lacy.	Adam de Bromhale, subd.	Prior and convent of Llanthony Prima.
,, 7	More.	Simon de Langton.	The crown.
,, 13	King's Pyon.	Stephen de Taneto, priest.	William de la Gare, canon.
,, 29	Hope Mansel	John Devereux, acol.	Prior and convent of Monmouth.
,, 20	Rudford.	Robert de Bocherville.	Abhot and convent of S. Peter's, Glos.
,, 29	Stoke Bliss.	William de la Lowe, priest.	Prioress and convent of Linghroke.
,, 19	Linton.	Nicholas de Preston, suhd.	Abhot and convent of Lyre.
Nov. 6	Mansel Gamage.	William de Bruges, priest.	Ahhot and convent of St. Peter's, Glos.
,, 7	Almeley	Roger le Power, acol.	Dame Johanna Pichard.
1302. Jan. 11	Tugford.	Robert de Ike, subd.	The bishop.
,, 14	Alherhury.	Rohert de Clopton, priest.	(not mentioned)
,, 16	Stottesdon.	Thomas de Ludlow, priest.	Ahbot and convent of Shrewshury.
,, 20	Staunton in Forest.	John le Woodward.	Prior and convent of Monmouth.
Mar. 13	Boshury.	William Tohy, priest.	The bishop.
Apr. 4	Kentchurch.	Reginald de Shipton, priest.	Abbot and convent of St. Peter's, Glos.
,, 13	Aure.	Adam de Herwynton, priest.	The hishop.

1—He had before resigned all claims to the benefice.
2—Vacated by the resignation of Nicholas de Geneville.
3—Vacated by the resignation of the late portionist.
4—Vacated by the resignation of the dean.
5—By lapse.

	DATE.	BENEFICE.	PERSON PRESENTED.	PATRON.
A.D. 1302.	Apr. 23	Castle Richard.	Roger Mortimer, subd.	(not mentioned).
	May 6	St. Peter in Straddele (Peterchurch).	Henry de Coddington.	Prior and convent of Great Malvern.
	,, 11	Chetton.	Maurice de Pissiaco.	The crown.
	July 16	Humber.	Adam Carbonel, acol.	Richard de Manus.
	Aug. 15	Rudford.	Thomas de Boterwick, acol.	Abbot and convent of St. Peter's, Glos.
	,, 17	Prebendal portion in Burford.	John de Cayrgrave, acol.	Sir Hugh Mortimer.
	Sept. 2	Hampton Bishop.	Robert de Ilkesham, subd.	The bishop.
	,, 2	Tugford.	Richard de la Dane, acol.	The bishop.
	,, 7	Tenbury.	Hugh de la Egge, priest.	Abbot and convent of Lyre.
	,, 11	Upton Bishop.	William de Breinton, subd.	Dean and chapter.
	,, 27	Prebend of Morton Minor.[1]	John de Kempsey, priest.	The bishop.
	Oct. 19	Lugwardine.	Thomas de Querle, acol.	The crown.
	,, 25	Newland.	William de Monmouth, priest.	The bishop of Llandaff.
	,, 21	Chantry in Mansel Lacy.	Th. de Folewile.	William de Pembridge.
1303.	Jan. 17	Stoke S. Milburgh.	Peter de Parvo Fiato, priest.	Prior and convent of Wenlock.
	,, 22	Yarkhill.	Reginald of Little Hereford, deacon.	Master of Ledbury Hospital.
	,, 25	Pencombe.	Reginald de Whitney.	Eustace de Pencombe.
	Feb. 6	Tenbury.	Thomas de Wytteneye, priest.	(not mentioned).
	,, 6	Much Marcle.	Gilbert de Chiveninge, priest.	Abbot and convent of Lyre.
	,, 6	Lydney.	Hugh de Egge.	Dean and chapter of Hereford.
	Feb. 11	Monnington-on-Wye.	Roger de la Legbe.	Dame Catharine de Andelys.
	Mar. 9	Staunton in Forest.	John Woodward, acol.	Prior and convent of Monmouth.
	May 1	Middleton.[2]	William de la Lowe, priest.	The bishop.
	,, 12	Stoke Bliss.	William de Bromyard.	Prioress and convent of Linghrook.
	,, 17	Prebend of Wellington[3]	Roger of Canterbury.	The bisbop.
	,, 17	Prebend of Preston.[4]	William de Kingscote.	The bishop.
	,, 17	Prebend vacated by William de Kingscote.	James de Berkeley, subd.	The bishop.
	,, 20	Abbedele (Ahenhall).	William Gyrnunville, acol.	Sir Robert de Taneye
	June 1	Treasurership in Cathedral.[5]	William de la Gaye.	The bishop.
	,, 1	Prebend of Wellington.[6]	Ncholas de Reigate, deacon.	The bishop.

1—Vacated by death of Walter de Rudmarley.
2—Granted *in commendam.* Walter Mortimer being presented by the patron.
3—Vacated by death of John de Ponte. 4—Vacated by Roger of Canterbury.
5—Vacated by death of Roger of Canterbury. 6—Vacated by Roger of Canterbury.

DATE.	BENEFICE.	PERSON PRESENTED.	PATRON.
A.D. 1303. June 1	—Archdeaconry of Hereford.[1]	Henry de Schorne, professor of civil law.	The bishop.
,, 1	—Prebend of Warham.[2]	Henry de Schorne.	The bishop.
,, 26	—Eastnor.	Thomas de Churcham, acol.	The bishop.
July 29	—Holme Lacy.	John de la Broke.	Abbot and convent of St. Peter's, Glos.
,, 30	—Staunton Long.	Philip de Wyteley.	Dean and chapter.
,, 29	—Bedstone.	Nicholas de Linkfield, acol.	Thomas de Say.
,, 31	—Cradley.	Robert de Kingsnode, deacon.	The bishop.
Aug. 13	—Beckbury.	Walter de Beckbury, acol.	Prior and convent of Wenlock.
,, 13	—Churcham.	William de Hodenet, acol.	Abbot and convent of St. Peter's, Glos.
,, 26	—Newland.	Walter de Colne.	The bishop of Llandaff.
Aug. 26	—Newland.	Walter de Colne, priest.	The bishop of Llandaff.
Oct. 18	—Hope Bowdler.	Alexander de Bokenhale, acol.	William de la Zouche.
Nov. 11	—Brampton Bryan.	William de Rowelle.	Prior of St. John of Jerusalem.
,, 17	—Myndtown.	William Portel.	John de la Menede.
,, 10	—Bourton.	Thomas Ace de Ludlow.	Abbot and convent of Wigmore.
Nov. 8	—Prebend of Bartonsham.[3]	John de Kempsey.	The bishop.
,, 9	—Prebend of Moreton minor.[4]	William de Caple, rector of Sinningfelde.	The bishop.
,, 9	—Myndtown.[5]	John de la Munede, priest.	(not mentioned).
,, 26	—Bishopstone.	Hugh de Eton, priest.	Richard de Burghope.
Dec. 21	—Churcham.	William de Hodenet, deacon.	Abbot and convent of St. Peter's, Glos.
1304. Jan. 20	—Kinnersley.	John de Kinnersley.	Hugh de Kinnersley.
,, 19	—Bredenbury.	Thomas de Zemyoch.	William de Cardiff.
Feb. 23	—Prebend of Hampton.[6]	Simon de Feversham, rector of Harghes.	The bishop.
Mar. 7	—Stretford.[7]	Stephen de la Bere, priest.	Robert de la Bere.
,, 24	—Treasurership in Cathedral.[8]	Nicholas de Reigate.	The bishop.
,, 24	—Prebend of Nonnington.[9]	Richard de Dunre, acol.	The bishop.
,, 26	—Byford.	Thomas de Churcham, subd.	Prior and convent of St. John's, Brecon.
Apr. 20	—Huntley.	Ralph Hathewy, acol.	John de Huntley.
,, 21	—Coddington.	Richard de Nonnington.	The bishop.
May 27	—Dymock.	John Fillot, deacon.	Abbot and convent of Cormeilles.
June 8	—Prebendal portion in Westbury by Caus.	Henry fitz-Lawrence.	William de Ludlow.

1—Vacated by death of Richard de Hertford.
2—Vacated by Richard de Hertford.
3—Vacated by William de Sardinia.
4—Vacated by John de Kempsey.
5—Resigned by William Portel.
6—Vacated by death of John de la Pole.
7—Resigned by Simon, late rector.
8—Vacated by death of William de la Gare.
9—Vacated by William de la Gare.

	DATE. BENEFICE.	PERSON PRESENTED.	PATRON.
A.D. 1304.	June 16—Tedstone.[1]	John de Credenbill, priest.	The bishop.
	,, 20—Wigmore.	William de Oldbury, acol.	Abbot and convent of Wigmore.
	,, 20—Cardiston.	Fulk Corbet.	Abbot and convent of Wigmore.
	July 22—Eastnor.	William de Wick, acol.	The bishop.
	July 22—Deuxbill and Middleton.	John de la Felde, acol.	Prior and convent of Wenlock.
	Aug. 31—Prebend of Huntington.[2]	Robert de Gloucester, chancellor.	The bishop.
	Oct. 8—Kingsland.	William Mortimer, acol.	Dame Margaret Mortimer.
	,, 14—Willey.	Henry de Forte, subd.	Richard de Harley.
	Nov. 13—Monnington-on-Wye [3]	William de Sapey, priest.	The bishop.
	Nov. 17—Neenton [4]	Thomas de Neenton, priest.	The bishop.
1305.	Jan. 19—Tedstone Wafer.	Bartholomew de Marden, priest.	Roger Mortimer.
	,, 16—Bourton.	Roger de Bosco.	Abbey and convent of Wigmore.
	Feb. 14—Wentnor.	Roger de Solariis, acol.	Peter Corbet.
	,, 18—Clifton.	Simon de Bedstone, priest.	Prioress and convent of Lingbrook.
	,, 20—Felton.	Thomas de Eastleacb, deacon.	Abbot and convent of St. Peter's, Glos.
	Mar. 9—Shrewardin.	Hugh de Buriton, deacon.	The crown.[5]
	,, 6—Prebend of Norton.[6]	Richard de Bello.	The bishop.
	May 14—Ludlow.	John de Nietbles priest.	Theobald de Verdun.
	,, 31—Munsley.	Walter de Lugwardine, priest.	Richard de la Lynde.
	June 1—Donniugton.	Thomas de Cruce de Woolbope, priest.	Thomas le Rous.
	,, 4—Rudford.	William de Gates, acol.	Abbot and convent of St. Peter's, Glos.
	July 1—Weston.	Hugb priest.	Warden and bretbren of St. Catbarine's, Ledbury.
	,, 1—Mordiford.	Tbomas de Chaundos	Abbot and convent of St. Peter's, Glos.
	,, 24—Tyberton.	Tbomas de Boterwick, subd.	Prior and convent of Llantbony Prima.
	Oct. 21—Cowarne.	Adam de Skenefret, acol.	Dame Joan de Valence.
	,, 30—Staunton Long.	Richard de Churcham, priest.	Dean and cbapter of Hereford.
	Nov. 12—Acton Scott.	Robert de Henley.	Elias and Beatrice de Sutton aud others.
1306.	Feb. 12—Tasley.	Malcolm de Kyndsedely, acol.	Nicholas Devereux.
	,, 18—Tretire.	John de la Punde, priest.	Sir Richard le Brut.

1—*In commendam*, Roger de Hampton being presented.
2—Vacated by death of John de Bestane.
3—*In commendam*, Dame Katherine de Audley having presented Milo Pichard, acolyte.
4—Granted *in commendam*, Ralph de Clefeley being presented by Sir Ralph de Arraz.
5—Having the wardship of the heirs of Adam, earl of Arundel.
6—Vacated by the death of John de Schardeburgh.

	DATE	BENEFICE.	PERSON PRESENTED.	PATRON.
A.D. 1306.	Mar. 10	Brobury.	Peter de Brokhury, priest.	William de Brokhury.
	,, 20	Monnington.	Milo Pichard, subd.	Dame Catharine de Andelys
	,, 20	Staunton.	Edmund Pichard, acol.	Sir Milo Pichard.
	,, 21	Neen Savage.	John de Stepleton, acol.	Abbot and convent of Wigmore.
	Apr. 19	Hopesay.	Ambrose de Newburgh.	The Crown [1]
	June 8	Stoke Edith.	Hugh de Leominster, priest.	Sir Robert de Thony.
	,, 10	St. Mary de Birches (Birch).	John Hobant.	The bishop.[2]
	July 1	Leominster.	John de Honore.	Abbot and convent of Reading.
	July 7	Tibbertou.	Richard de Cirencester, subd.	Henry de Lancaster.
	Aug. 13	Prebendal portion in Ponteshury.[3]	William de Aystone	Rees ap Howel.
	,, 18	Goodrich Castle.	Matthew de Tibberton, priest.	Dame Joan de Valence.
	Sept. 25	Whitbourne.	Hamo de Sandwich, priest.	The bishop.
	Oct. 6	Willey.	William de Gitthehy, priest.	Henry de la Launde
	,, 15	Sapey.	Hugh de Sapy, acol.	Dame Petronelle de Sapey.
	Nov. 3	Moccas.	Richard de Bockleton, acol.	Sir John de Frene.
	,, 26	Willersley.	Adam de Alyneton, acol.	The bishop.[4]
	Dec. 19	Stretton.	Nicholas de Aka, deacon.	Prior and convent of Monmouth.
1307	Feb. 13	Aston.[5]	John de Bitterley, priest.	The bishop.
	,, 9	Albetone (Abdon).	Walter de Birmingham, priest.	Prior and convent of Shrewsbury.
	Mar. 9	Monmouth.	Roger de Carlyun, priest.	Prior and convent of Monmouth.
	,, 28	Hyssington.	Walter de Ackeleye, priest.	Prior and convent of Chirbury.
	June 2	Puddlestone.	Henry Curzon, acol.	Sir William Curzon.
	,, 9	Kenchester.	John de Thurclestone, priest.	The bishop.[6]
	,, 16	Taynton.	Thomas de Portington, acol.	The crown.[7]
	Oct 15	Credenhill.	Thomas Talbot, acol.	Sir Gilbert Talbot.
	,, 20	Hope Mansel.	Richard de Cydenhale, acol.	Prior and convent of Monmouth.
	Nov. 10	Norton.	John Rex, priest.	The bishop.[8]
	,, 14	Collington.	Richard de Collington.	The portionists of Bromyard.
	,, 8	Beckhury.	Richard de Upton.	Prior and convent of Wenlock.
	Dec. 11	Greete.	Nicholas Baker.	Philip de Greete.
	,, 15	Ledbury.	William de Brere, priest.	The portionists in Ledbury.
	,, 19	Ross.	John Goty.	Papal provision.

1—As holding the wardship of the heir of Alan, earl of Arundel.
2—By lapse. The benefice had been vacated in consequence of plurality.
3—Vacated by Nicholas. 4—By lapse.
5—*In commendam*, John le Rous being presented by Roger de Burley.
6—Granted *in commendam* after lapse.
7—Owing to the vacancy of the office of the abbot of St. Peter's, Gloucester.
8—By lapse.

	DATE.	BENEFICE.	PERSON PRESENTED.	PATRON.
A.D. 1307.	Dec. 21	—New Radnor.	William de la Lowe, priest.	Dame Margaret Mortimer.
	,, 22	—Upton.	John Gorwi, acol.	Dean and chapter of Hereford.
1308.	Jan. 11	—Stretford.[1]	John de Yveton, priest.	The bishop.
	,, 20	—Albodeleye (Abberley).	Roger de Kertling, acol.	Sir Robert de Thony.
	Feb. 7	—Credenhill.	William Talbot.	Sir Gilbert Talbot.
	,, 24	—Prebendal portion in Pontesbury.[2]	Philip ap Hovel.	Rees ap Hovel.
	,, 26	—Prebendal portion in Llanwaran.[3]	Roger de Folebridge.	Prior and convent of Llanthony Prima.
	Mar. 6	—Chirbury.	Richard de Chirbury, priest.	Prior and convent of Chirbury.
	Apr. 6	—Treasurership in Cathedral.[4]	John de Kempsey.	The bishop.
	,, 6	—Prebendal portion in Bromyard.[5]	Stephen de Taneto, priest.	The bishop.
	,, 6	—Ross.	James de Henley.	The bishop.
	,, 6	—Eaton Bishop.	William de Wych, subd.	The bishop.
	,, 8	—Eastnor.	John Huband.	The bishop.
	May 1	—Canon Frome.	Thomas de Bosbury, priest.	Prior and convent of Llanthony Prima.
	,, 5	—Birch.	Walter de Weston, acol.	(not mentioned).
	,, 10	—Stow.	David Porthlos, priest.	Prior and convent of Great Malvern.
	June 19	—Badger.	Martin de Wistanstow, priest.	Prior and convent of Wenlock.
	July 13	—Little Wenlock.	Richard Dod de Bruges.	Prior and convent of Wenlock.
	,, 20	—Tibberton.	Walter de Maidstone.	Sir Henry de Lancaster.
	,, 19	—Prebendal portion in Westbury.[6]	Richard de Ludlow.	The bishop.
	Aug. 14	—Clun.	John de Clun, priest.	Prior and convent of Wenlock.
	Oct. 3	— Edvin Ralph.	Philip de Collington, subd.	Sir Thomas de Edvin.
	,, 3	—Stretford.	Ralph de Bishopstone.	Robert de la Bere.
	,, 4	—Monkland.	Richard de Vico in Albano,	Abbot and convent of Conches.
	,, 10	—Prebendal portion in Westbury.[7]	John de Mederhs.	Sir William de Ludlow.
	,, 15	—Birch.	Richard Dansey.	Prior and convent of Llanthony Prima.
	,, 18	—Brockhampton.	Richard de Colcumbe, priest.	Dame Juliana de Fourches.
	,, 25	—Burghill.	Roger de Folebridge, priest.	Prior and convent of Llanthony Prima.
	,, 27	—Prebendal portion in Llanwaran.[8]	Richard de Bosbury, priest.	Prior and convent of Llanthony Prima.

1—*In commendam*, as curator to Reginald de la Dore, presented by Robert de la Dore.
2—Vacated by death of William de Monketon.
3—Vacated by Hugh de Bristol.
4—Vacated by death of Nicholas de Reigate.
5—Vacated by Nicholas de Reigate.
6—Vacated by Nicholas de Reigate.
7—Vacated by Richard de Ludlow.
8—Vacated by Roger de Folebridge.

DATE.	BENEFICE.	PERSON PRESENTED.	PATRON.
1308. Nov. 4	Byford.	Thomas Rose, priest.	Prior and convent of Brecon.
Nov. 18	Knill.	John fitz-John de Knill.	John de Knill.
,, 27	Dormington.	Nicholas de Bockland, priest.	Abbot and convent of St. Peter's, Glos.
Dec. 12	Shelsley.[1]	Ralph de Saltford, priest.	The bishop.
1309. Jan. 13	Weobley.	John Lucas.	Prior and convent of Llanthony Prima.
Feb. 3	Tarryngton.	Richard de la Grene, priest.	Prior and convent of Monmouth.
,, 16	Aston Botterell.	William de Herton [2]	The bishop.
,, 22	Aston.	Jobn le Rous, subd.	Roger de Burley.
,, 22	Bodenham.	Philip Haward, deacon.	Prior and convent of Brecon.
Apr. 11	Willey.	Philip de Wick, priest.	Richard de la Launde.
Aug. 8	Rudford.	Raymond de More, subd.	Abbot and convent of St. Peter's, Glos.
,, 17	Walford.	William de Rowardin, priest.	John de Swinfield, precentor.
Sept. 3	Old Radnor.	John de Walwyn, priest.	Dame Margaret Mor-
Oct. 4	Pudlestone.	Thomas de Hargham, acol.	Richard de Curzon.
,, 8	Staunton-on-Arrow.	Adam de Tenbury, priest.	Abbot and convent of Wigmore.
,, 11	Eaton Priors.	Ricbard de Laverdene, priest.	Prior and convent of Wenlock.
Nov. 9	Bouldon.	Peter Wynch, subd.	Prioress and nuns of Brewood.
1310. Jan. 24	Glazeley.[3]	William de Deuxhill, priest.	Tbe bishop.
Feb. 7	Cardiston.	Tbomas de Arew, priest.	Sir Thomas Corbet.
,, 18	Linton.	Nicbolas de Prestbnry, priest.	Abbey and convent of Lyre.
,, 21	Byford.	Roger le Rous, subd	Prior and convent of Brecon.
Mar. 5	Oldbury.	William de Pollileye, acol.	Abbey and convent of Shrewsbury.
Apr. 11	Huntley.	William de Rostleye.	Jobn de Huntley.
May 7	Frome Castle.	Robert de Ercawe.	Sir Jobn de Lacy.
,, 10	Sacristy in Westbury.	William of Castle Holdgate, priest.	Sir William de Ludlow.
June 21	Aston Ingham.	Nicholas de Comerwell, priest.	William de Ingbam.
Aug. 13	Lugwardine.	Robert Peet, priest.	Tbe crown.[4]
,, 15	Browaldesley (Broseley).	Geoffrey de Picbforde, priest.	Ricbard de Picbforde.
,, 3	Bouldon.	Jobn de Wigmore, priest.	Prioress and convent of Brewood.
Oct. 7	Lydbam.	Roger de la More, acol.	Tbomas de Montgomery.
,, 13	Tasley.	Geoffrey de Kysindel.	Nicholas Devereux.

1—Granted *incommendam*, Wiliam le Poer being presented 3o the benefice.
2—As curator of the rector, who was incapable.
3—*In commendam*, John de Glazeley being presented by Guy de Glazeley.
4—As in right of the heirs of Walter de Hopton.

	DATE. BENEFICE.	PERSON PRESENTED.	PATRON.
A.D. 1310.	Nov. 5—Bouldon.	Henry de Ludlowe, priest.	Prioress and nuns of Brewood.
	,, 8—Cureward (Kyre Wyard).	Walter de Pembridge.	Abbot and convent of Lyre.
	,, 3—Upton.	Hugh le Brute, acol.	Dean and chapter of Hereford.
	,, 24—Prebend of Moreton Minor [1]	John de Ross, archdeacon of Salop.	The bishop.
	,, 17—Cusop.	John Bret.	Prior and convent of Llanthony Prima.
	,, 24—Prehend of Putson.[2]	Nicbolas de Bereham.	The bishop.
	Dec. 1—Ribhesford.	Simon de Ribbesford, acol.	Sir Henry de Ribbesford.
	,, 4—Newland.	John de Hanbury, priest.	Bishop of Llandaff.
1311.	Jan. 14—Coldeweston.	Walter de Ireton.	Abbot and convent of Shrewsbury.
	,, 22—Oldbury.	Stephen de Clinton, acol.	Abbot and convent of Sbrewshury.
	,, 25—Newnbam.	Robert de Kelkfield, acol.	The crown.
	,, 25—Minsterworth.	Alan de Kent, deacon.	The crown.
	Feb. 6—King's Pyon.	William de Stretton.	Sir Gerard de Eillesford.
	,, 20—Munslow Vic.	William de Bokenhale, priest.	Robert de Sheppey, rector.
	,, 20—Prebend of Moreton and Wbaddon.[3]	Hamo de Sandwich, priest.	Tbe bishop.
	Mar. 9—Culmington.[4]	William de Bosco. chancellor of Sarum.	The bishop.
	Apr. 18—Prebend of Preston.[5]	William de Wyk, subd.	The bishop.
	,, 26—Westbury.	John Talhot.	Sir Nicholas de Batb.
	,, 26—Ocle Pichard.	Thomas de Tornastone, priest.	Abbot and convent of St. Peter's, Glos.
	,, 29—Prebendal portion in Ledbury.[6]	Nicholas de Rock, priest.	The bishop.
	Aug. 3—Prebend of Bartonsham).[7]	Richard de Nonnington, subd.	Tbe bisbop.
	,, 3—Prebendal portion in Bromyard.[8]	Thomas de la Felve.	Tbe bishop.
	Sept. 18—Stretton.	Stephen de Lugwardine, deacon.	Prior and convent of Monmoutb.
	,, 18—Prebend of Putson.[9]	Nicholas de Boreham, J.C.P.	The bishop.
1312.	Jan. 28—Minsterworth.	Ricbard de Ayremine.	The crown.[10]
	Feb. 19—Easthope.	Reginald de Haubdine, priest.[11]	The bishop.
	Mar. 12—Sutton by Shrewsbury.[12]	William de Pembridge, priest.	The bishop.

1—Vacant by death of William de Caple. 2—Vacated by death of Gilbert de Knovile.
3—Vaccated by death of Ralph de Hengham.
4—Granted *in commendam*, Fulk Corbet being presented by Sir Fulk Stranger.
5—Vacated by death of William de Kingscote. 6—Vacated by John de Swinfield. precentor.
7—Vacated by death of Richard de Swinfield.
8—Vacated by Richard de Swinfield. 9—Vacated by death of Nicholas de Knoville.
10—Having established its right in court against Sir Nicholas de Bath.
11—*In commendam*, as uncle of John de Cheyne, acolyte, presented by Roger de Cheyne.
12—*In commendam* for Hugh de la Barewe, duly presented to it.

	DATE. BENEFICE.	PERSON PRESENTED.	PATRON.
A.D. 1312.	Mar. 22—Prebend of Putson.	Hamo de Sandwicb.[1]	Tbe bishop.
	,, 22—Prebend of Moreton and Whaddon.[2]	John de Winchelsea, canon.	Tbe bisbop.
	,, 22—Prebend of Woolhope.[8]	Micbael de Bereham, canon.	The bishop.
	,, 27—Eardisley.	Richard de Alynleye, priest.	Prior and convent of Llanthony Prima.
	Apr. 10—Culmington.[4]	Roger de Eyton, priest.	Tbe bishop.
	,, 22—Alghampton (*i.e.* Alcaston).	Jobn de Kynlye, acol.	Sir John Pocbe.
	,, 26—Pyon Regis.	John de Sutton, priest.[5]	The bishop.
	,, 29—Thongelonde in Munslow.[6]	John Aber, priest.	The bisbop.
	May 22—Stokesay.	William de Grovebarewe, priest.	Abbot and convent of Hageman.
	,, 23—Leintwardine.	Gilbert de Stoke, by Leominster, priest.	Abbot and convent of Wigmore.
	,, 26—Shelsley.[7]	Thomas de Beoleye, priest,	The bishop.
	June 22—Edvin.	Hugh le Young.	(not mentioned).
	,, 23—St. Dubricius (*i e.* Ballingham).	Robert Pelit, acol.	Robert Petit.
	Aug. 2—Bridstow.	Roger de Otyndon, priest.	Abbey and convent of Lyre.
	,, 16—Kinlet.	Ricbard Judas de Turpleton,	Abbot and conveut of Wigmore.
	Oct. 9—Aston.	John de Stanley, priest.	Roger de Burley.
	,, 9—Hatfield.	John de Horsnede.	William de Weston.
	Nov. 15—Blaisdon.	Hubert de Boseley, priest.	Elias de Blakeney.
	,, 16—Sollers Hope.	Henry Lyvet, acol	William de Whitynton.
	Dec. 12—Stoke Milburgb.	Richard de Larden, priest.	Prior and convent of Wenlock.
	,, 21—Newland.	Adam de Bristol, priest.	Bishop of Llandaff.
	,, 23—Diddlebury.	John Bole, deacon.	Dean and cbapter of Hereford.
	,, 23—Hugley.	Philip de Lowe, deacon.	Abbot and convent of Wigmore.
1313.	Jan. 19—Monnnington.	Roger de Breinton.	Dame Catbarine de Audley.
	,, 24—Ross chantry.[8]	Thomas de Hope.	John de Ross, canon.
	Feb. 9—Weobley.	William de la Wood, priest.	The bishop.
	,, 11—Westbury[10]	William Talbot, subd.	Nicholas de Baa.

1—By exchange with Michael de Bereham.

2—By exchange with Hamo de Sandwich.

2—By exchange with John de Winchelsea.

4—*In commendam.* for Fulk Corbet, presented by Fulk l'Estrange.

5—The charge of the service of St. Mary committed to him, William de Heyford, priest, being impotent.

6—*In commendam* for Walter de Bradley, presented by Roger de Bradley.

7—*In commendam* for William le Power, subdeacon, presented by William le Waleyn.

8—Founded by John de Ross.

9—By lapse, the prior and convent of Llanthony having presented Roger de Baskerville, a youth of 16, in minor orders, and notoriously unfit.

10—The Crown renounced a claim to the advowson which had been before asserted.

	DATE. BENEFICE.	PERSON PRESENTED.	PATRON.
A.D. 1313.	Feb. 11—Westbury.	William Talboth.	Nicholas de Baa.[1]
	,, 13—Prebend in Cathe- Cathedral.[2]	Adam de Carbonel.	The bishop.
	,, 12—Yazor.	William de Brinsop, priest.	Prior and convent of Llanthony Prima.
	,, 18—Credenhill.	William de Ribbesford, subd.	Sir Gilbert Talbot.
	Mar. 10—Lydbury North.	Walter de Osch, deacon.	Abbot and convent of Wigmore.
	Apr. 24—King's Pyon.	John de Brugge, priest.	Prior and convent of Wormesley.
	May 1—Hopesay.	Roger de Kinlet, priest.	Edmund, earl of Arundel.
	,, 13—Dixton.	John fitz-Elias, priest, of priory of Monmouth.	Prior and convent of Monmouth.
	June 9—Shelsley.	William le Power, deacon.	William le Waleys.
	July 3—Kington.	John Walwayn, priest.	Humphrey de Bohun, Earl of Essex and Hereford.
	,, 12—Bedstone[3]	Gilbert de Foringate, priest.	The bishop.
	,, 13—Tasley.	Malcolm de Kynsidele.	Dame Lucy Devereux.
	,, 16—Aston Botterell.	Roger de Baskerville.	Sir Roger de Baskerville.
	Aug. 6—Newnham.	Nicholas de Lyndwood, priest.	The crown.
	,, 26—Hampton Bishop.	Robert de Icklesham, priest.	The bishop.
	Sept. 15—Avenbury.	Reginald le Rous, priest.	Dame Ellinor le Rous.
	Oct. 8—Brampton Bryan.	Walter de Gotham.	Prior St. John of Jerusalem in England.
	,, 13—Staunton.	Roger Tirel, acol.	(not mentioned).
	Nov. 3—Prebend of Hinton[4]	Stephen de Taneto, priest.	The bishop.
	,, 3—Preb. portion in Bromyard).[5]	John de la Felde, subd.	The bishop.
	,, 26—Prebend of Hunderton.[6]	Robert de Icklesham, priest.	The bishop.
	Dec. 16—Ley.	Hugh de Ley.	Reginald de Ley.
1314.	Jan. 20—La More[7]	David de Knighton, priest.	The bishop.
	Feb. 17—Doddington[8]	John de Kilinescote, priest.	The bishop.
	Mar. 9—Worthen.	Nicholas de Pontesbury, priest.	Peter Corbet.
	,, 27—Culmington.[9]	William de Cyveton, priest.	The bishop.
	Apr. 19—Tibberton.	Walter de la Boye, subd.	Henry de Lancaster.
	June 1—La More.	Roger de la More, subd.	William de la More.
	,, 1—Shobdon.	William de Wickwaine, priest.	Abbot and convent of Wigmore.
	,, 19—Retir (Tretire).	William de Ecreton, acol.	Geoffrey de Beaufoy.

1—By virtue of a royal writ, though the Crown had claimed the advowson and issued an injunction.
2—Vacated by the death of William de Blyburg.
3—*In commendam* for Thomas de Jaye, presented by Thomas de Jaye.
4—Vacated by the death of Thomas de Luggore.
5—Vacated by Stephen de Taneto.
6—Vacated by Gilbert de Segrave, elected bishop of London.
7—*In commendam* for Roger de la More, presented by William de la More.
8—The charge of the church and Richard, the vicar, who was impotent.
9—*In commendam* for Fulk Corbet, presented by Fulk l'Estrange.

	DATE. BENEFICE.	PERSON PRESENTED.	PATRON.
A.D. 1314.	July 11—Doddington.	John de Kilinescote, priest.	Prior and convent of Wenlock.
	Aug. 14—Neen Sollers.	Richard le Fort, acol.	Roger Mortimer.
	,, 23—Easthope.	John de Ecreton, acol.	Roger de Cheyne.
	,, 28—Thornbury.	John Normaund, priest.	Dame Margaret Mortimer.
	,, 28—Kyre Wyard.	John Hakelute.	The bishop.[1]
	Oct. 16—Llandinabo.	John de la Minede, priest.	Dame Agnes Beresford.
	Nov. 13—Cowarne.	Geoffrey de Comynor, priest.	Abbot and convent of St. Peter's, Glos.
	,, 29—Avenbury.	Robert Petit, subd.	Dame Ellinor la Rous.
	Dec. 18—Ballingham.	Walter le Wyne.	Robert Petit.
1315.	Jan. 12—Bitterley.	Reginald de Bromfield.	Stephen de Bitterley.
	,, 19—Rusbbury.	Philip de Hagley, subd.	Edward Burnel.
	,, 19—Kinlet.	William le Carboner, priest.	Abbot and convent of Wigmore.
	Apr. 16—Staunton.	Edmund Pichard, subd.	Milo Picbard.
	,, 20—Wollaston	John de Aumbresley, priest.	Abbot and convent de Tinterne.
	,, 26—Blaisdon.	John le Marshal, priest.	Reginald de Albenhale.
	May 11—Montgomery.	Nicholas de Caen, acol.	Tbe crown.
	July 27—Winferton	Roger Dun, priest.	Roger Mortimer.
	Aug. 18—Minstreworth.	John de Newland, acol.	Tbe crown.
	Oct. 1—Aston Ingham.	Hugh de Barewe, acol.	Simon de Aston.
	,, 11—Momele (chantry in Mamble.[2]	William de Piriton, priest.	Roger Ffolioth.
	,, 11—Newenbam.	John de Lyndwood, acol.	Tbe crown.
	Nov. 24—Munsley.	William de Chaundos,[3] acol.	Gerard de Eylesford.
	Dec. 22—Sutton by Shrewsbury.	William de Barewe, acol.	Prior and convent of Wenlock.
	,, 23—Prebendal portion in Burford.[4]	Adam de Newhagh.	Sir Geoffrey de Cornewall.
1316.	Jan. 27—Badger.	Philip de Ecriechay.	Prior and convent of Wenlock.
	Feb. 12—Stretton.	Roger de Kinlet, priest.	Edmund, earl of Arundel.
	•,, 13—Munsley.	John de Clippeston, acol.	Ricbard de la Lynde.
	,, 15—Southbury.	Thomas de Marcle, acol.	Ralph de Arras.
	Mar. 1—Staunton-on-Arrow.	Richard Pache, priest.	Abbot and convent of Wigmore.
	,, 6—Prebendal portion in Pontesbury.[5]	Thomas de Charlton, deacon.	Sir John de Cbarlton.
	,, 6—Bitterley.	Ricbard Dobyn, acol.	Stephen de Bitterley.
	,, 21—Stokesay.	John de Kinley, acol.	Edmund, earl of Arundel.
	Mar. 21—Kinnersley.	Simon de Kinnersley,	John de Kinnersley.

1—By lapse. 2—For the soul of dame Huweline.
3—Richard de la Hyde, who claimed the advowson, having withdrawn his ooposition.
4—Vacated by John de Segrave 5—Vacated by Robert de Ratford.

	DATE.	BENEFICE.	PERSON PRESENTED.	PATRON.
A.D. 1316.	Apr. 26	—Whitchurch.	Thomas of Castle Goodrich, subd	Aymer de Valence, earl of Pembroke.
	July 18	—Wheathill.	Richard de Bodenham, priest.	Sir Walter Haket.
	Aug 4	—Sollers Hope.	Walter Aubrey.	William de Withington.
	,, 12	—Wollaston.	Edmund de Ludlow, priest.	Sir John de Hardle.
	,, 17	—Upper Sapey.	Hugh Young de Bromyard, deacon.	Sir John de Sapey.
	,, 24	—Prebend of Ewithington.[1]	Richard de Hamenasch, priest.	The bishop.
	,, 24	—Stanford-on-Teme.[2]	Roger de Wyre, priest.	The bishop.
	Sept. 6	—Prebend of Moreton and Whaddon[3]	John de Olham. priest.	The bishop.
	,, 15	—Prebend of Madley.[4]	John de la Fowe.	The bishop.
	,, 14	—Prebendal portion in Burford.[5]	William de Ayremine.	Thomas de Bicknor.
	,, 26	—Cowarne.	Walter de Thorington, priest,	Abbot and convent of St Peter's, Glos.
	,, 28	—Wistanstow.	Richard de Ludlow.	William de Ludlow.
	,, 29	—Eastham.	Ralph le Porter.	Richard le Porter.
	Oct. 12	—Donnington.	Wllliam de Bedstone, priest.	Abbot and convent of Wigmore.
	,, 12	—More.	Robert de la More.	William de la More.
	,, 14	—Prebendal portion in Burford.[6]	Robert de Seynesbury, priest.	Sir Geoffrey de Cornewall.
	,, 15	—Bouldon.	Robert Madyn, priest.	Prioress and convent of Brewood.
	,, 20	—Kyre Wyard.[7]	Richard Voyst, of Little Hereford, priest.	Abbot and convent of Lyre.
	,, 22	—Dixton.	Richard de Sidenhale, deacon.	Prior and convent of Monmouth.
	,, 27	—Wollaston.	Richard Wondy, priest.	Abbey and convent of Tintern.
	Nov. 5	—Turnastone.	Robert Ragun, acol.	Adam de Cronebrook.
	,, 5	—Coreley.	Walter de Baskerville.	Peter de Overton.
	,, 5	—Beckbury.	John de Routon.	Prior and convent of Wenlock.
	,, 23	—Hope Mansel.	William de Combour.	Prior and convent of Monmouth.
	,, 30	—Deuxhill and Middle-	Adam de Alyneton, priest.	Prior and convent of Wenlock.
	Dec. 7	—Cusop.	Vincent Wrool.	Prior and convent of Llanthony Prima.
1317.	Mar. 4	—Staunton in Forest.	Robert de Alveston.	John de Staunton.[8]

1—Vacated by the death of William de St. John.

2—*In commendam* for Peter de Wassebourne, presented by dame Isabel de Wassebourne, his mother.

3—Resigned by John de Winchelsea. 4—Vacated by the death of William Mortimer.

5—Vacated by the death of A. de Osegodob. 6—Vacated by Mortimer.

7—*In commendam* for William Hakelute.

8—The King's Bench having set aside the claim to the advowson made by the prior and convent of Wenlock.

LICENCES OF NON-RESIDENCE FOR STUDY,

By virtue of the Constitution of Pope Boniface VIII.

	DATE.	PARISH.	INCUMBENT.	NO. OF YEARS.
1283.	Mar. 19	Michaelchurch.	Geoffrey de Bradenham.	3
	,, 28	(Not mentioned).	Robert de Wych.	5
	Apr. 20	Bitterley.	Symon.	1½
	Aug. 22	Thongelonde.	Roger, rector and chaplain.	1
1285.	Feb. 22	Wistanstow.	Roger, rector.	2
	,, 22	Alcaston.	Adam, rector.	1
	June 8	Lydney.	Reginald, vicar.	2
	,, 11	New Radnor.	The rector.	1
	,, 30	Castle Holdgate.	Robert de Bruges, preb.	3
	,, 30	Wolverlow.	William, the rector.	3
1287.	Apr. 15	Prehendal portions in Bromyard.	Poncius and Peter de Cors.	1
	Oct. 12	Prebendal portion in Bromyard.	Peter de Cors.	1
	,, 13	Oldbury.	Duke de St. Leonard, subd.	7
1300.	Dec. 2	Little Wenlock.	Th. de Wenlock, subd.	7
1301.	Apr. 16	Bromsberrow.	George, subd.	—
	,, 16	Little Marcle.	Stephens, brother of George, acolyte.	—
	,, 16	Sutton St, Nicholas.	Roger de Chandoys.	—
	May 27	Bromyard.	Richard Baret.	7
	,, 27	Old Radnor.	The rector.	7
	Apr. 4	Kentchurch.	Reginald de Shipston, priest.	7
	,, 7	Almeley.	Roger le Power, rector.	7
	,, 23	Castle Richard.	Roger Mortimer, subd.	7
	June 7	Madley.	Odo, rector.	3
1303.	,, 26	Lugwardine.	Thomas de Querle, deacon	1
1304.	Jan. 12	Pencombe.	Roger de Whitney, rector.	2
	,, 25	Abenhall.	William de Gurnville, rector.	2
	Feb. 22	Hope Bowdler.	Alexander de Bokenhale, rector.	3
	May 27	Old Radnor.	Thomas de Morf, rector.	7
	Sept. 27	Kinnersley.	John, rector.	3
	,, 27	Brampton.	William de Rothwell, rector.	2
1305.	,, 26	Whiteminster.	Reginald de Sutton, rector	3
1310.	June 16	Huntley.	William de Rostlege, snbd.. rector.	—
1312.	,, 22	Edvin.	Hugh de Yong.	5
	Oct. 1	Oldbury.	Stephen de Clinton.	5
	,, 1	Eastnor.	John Huband.	3
	Nov. 16	Sollers Hope.	Henry Livet, acol.	4
	,, 24	Westbury.	John Talbot, subd.	3
	Dec. 23	Hope Mansel.	Richard de Sydenhale, deacon.	2

	DATE.	PARISH.	INCUMBENT.	NO. OF YEARS.
A.D. 1313.	Apr. 16	Hyssington.	Philip, rector.	2
	May 8	Credenhill.	William de Ribbesford, subd.	3
	,, 9	Westbury.	William Talbot, subd.	2
	,, 11	Huntley.	William de Rostele, subd.	4
	June 9	Lydbury North.	Gilbert le Power.	2
	July 12	Monnington.	Roger de Breinton, deacon.	3
	,, 31	Oldbury.	Thomas Dobyn, subd.	5
	Aug. 1	Colwall.	Richard de Kingsnode, priest.	1
	,, 2	Madley.	Odo de Arbosio, priest.	—
	Sept. 5	Puddlestone.	Th. de Hargham, subd.	4
	Oct. 3	Tedstone.	Roger de Tedstone, subd.	4
	,, 8	Brampton Bryan.	Walter de Gotham.	2
	,, 13	Staunton.	Roger Tirel, acol.	3
	Nov. 19	Credenhill.	William de Ribbesford.	3
1314.	June 1	La More.	Roger de la More, subd.	3
	,, 10	Castle Frome.	Robert de Ortalike, priest.	1
	Aug. 22	Broseley.	Geoffrey de Pichford, priest.	3
	Sept. 18	Prebendal portion in Westbury.	John de Mederhs.	7
	,, 21	Easthope.	John de Stretton.	3
1315.	Aug. 23	Greete.	Nicholas Baker, priest.	1
	Sept. 14	Worthen.	Nicholas de Pontesbury, priest.	3
	Oct. 12	Aston.	Hugh de la Barewe, acol.	3
	,, 14	Newnham.	John de Lyndwood, acol.	2
	Nov. 29	Kingsland.	Walter de Monmouth, priest.	1
	Dec. 22	Sutton by Shrewsbury.	William de Barewe, acol.	3
1316.	,, 22	Bitterley.	Richard Dobyn, subd.	3
	Feb. 15	Munsley.	John de Clippeston, subd., rector.	3
	Sept. 18	Hopesay.	John de Kinley, acol., rector.	3
1317.	Jan. 25	Kingsland.	Walter de Mortimer, priest, rector.	—

COLLATION TO CANONICAL HOUSES.

	DATE.	NAME OF CANON COLLATED.	THE LATE OCCUPANT.
A.D. 1287.	June 25	—John de Swinfield.	William de Conflens.
1293.	Mar. 21	—John de Shelvinge.	Luke de Bre.
1295.	Jan. 26	—William de la Gare.	William Mortimer,
1298.	Nov. 17	—John de la Pole.	John de la Pole.
1299.	Sept. 30	—Richard de Swinfield.	Gilbert de Swinfield.
1300.	Jan. 15	—Thomas de Cobham.	Roger de Sevenake.
	,, 27	—Philip Talbot, archd. of Salop.	Peter de Langone.
	Aug. 22	—William de la Gare.	Alan de Crepping.
1302.	Nov. 26	—John de Kempsey.	Walter de Rudmarley.
1303.	June 1	—Henry de Schorne, archd. of Hereford.	Richard de Hertford.
1304.	Feb. 24	—William de Caple.	John de Pola.
1308.	,, 4	—Adam de Cirencester.	Nicholas de Reigate.
	Apr. 29	—John de Costone.	John de Ross.
1311.	Aug. 6	—Henry de Schorne, archd.	Richard de Swinfield.
1312.	,, 8	—Michael de Berham.	John de Winchelsea.
1313.	Oct. 25	—H. de Sandwich.	Michael de Berham.[1]
	Dec. 16	—James de Berkeley.	Gilbert de Segrave.
1314.	Mar. 29	—Robert de Iklesham.	William de St. John.
1316.	Oct. 7	—Richard de Hamenasch.	William de Mortimer.

DISPENSATIONS GRANTED TO CLERKS OF ILLEGITIMATE BIRTH.

1283.	June 11	—Osbert de Upton, clerk.	De diacono et soluta.
1284.	Feb. 26	—John de Homme.	Soluto et soluta.
	July 8	—Thomas de Worthen, priest.	No details.
	,, 8	—Reginald de Humbre, priest.	,,
1290.	Nov. 26	—Rich. de Eastham, acol.	Sol. et sol.
1291.	Feb. 22	—Robert de Polton, subd.	Soluta.
1299.	June 26	—Adam de Tenbury, priest.	De sol. et sol.
1300.	Apr. 4	—John de Blees, priest.	,, ,,
	June 27	—Alfred del Oke, acol.	,, ,,
	,, 5	—Thomas Giffard, clerk.	,, ,,
1313.	,, 8	—William de Stretton, acol.	,, ,,
	Sept. 20	—John Bade, clerk.	,, ,,
1314.	June 16	—Edmund de Asterleye, acol.	,, ,,
1316.	Dec. 7	—Robert Poer, scholar.	,, ,,

1—By resignation.

ORDINATIONS.[1]

	DATE.	PLACE.	NAME.	ORDER.
A.D. 1284.	April 8	—Earley.	John de Bitterley, rector of Mitcheldean.	Subdeacon.
	,,	,,	Henry de Waneting.	Deacon.
	June 3	—Reading.	William de Yeye.	Acolyte.
	,,	,,	Reginald de Haberdene.	,,
	,,	,,	Geoffrey de Lydbnry.	,,
	,,	,,	John de Bitterley.	Deacon.
	,,	,,	Stephen de Hultone.	,,
	,,	,,	John de Meuldone.	,,
	,,	,,	Osbert de Upton.	,,
	,,	,,	John Gyre.	Priest.
1286.	April 6	—Sunning.[2]	Richard de Cockeswell.	Subdeacon.
	,,	,,	John de Wakenefield	,,
	,,	,,	John de Tudeham.	,,
	,,	,,	William le Creur de Reading.	,,
	,,	,,	Thomas, rector of Esthenriye.	,,
	,,	,,	Henry de Clopcote.	,,
	,,	,,	Thomas de Wydehulle.	,,
	,,	,,	Friar Richard de Amundesham.	,,
	,,	,,	Ralph de Brocktone.	Priest.
	,,	,,	Robert, rector of Werdisford.	,,
	,,	,,	Ralph le Franklin de Reading.	,,
	,,	,,	Robert Sweyn de Suttou.	,,
	,,	,,	John de Shardeburgh, canon of Hereford.	Deacon.
	,,	,,	John de Rudberwe.	,,
	,,	,,	William, rector of Wolferlow.	,,
1287.	Dec. 20	—Reading.	Hervey de Huton, monk of Reading.	Acolyte.
	,,	,,	Geoffrey Breton, friar preacher.	,,
	,,	,,	Richard de Wistanstowe, by lett. dim. Linc. and Sarum.	,,
	,,	,,	William de Linton, monk of Reading.	,,
	,,	,,	Thomas de Berham, ,,	,,
	,,	,,	Robert de Ahingdon, monk of Wallingford.	Subdeacon.
	,,	,,	John de Langford, of Hereford diocese.	,,
	,,	,,	Reys fitz-Howell, ,, ,,	,,
	,,	,,	Geoffrey de Cromfield, monk of Reading.	Deacon.
	,,	,,	Nicholas de Quappelade, ,,	,,
	,,	,,	William de Messindenn, friar minor.	,,
	,,	,,	Ralph de Stratford, ,,	,,
	,,	,,	Edmund de Brackley, ,,	,,

1—These lists contain the names of a few ordained in the diocese of Salisbury by licence from the diocesan. The lists of those ordained in the diocese of Hereford have been lost.

2—The ordination took place at the earnest request of the bishop of Salisbury, who sent most of the candidates.

DATE.	PLACE.	NAME.	ORDER.
A.D. 1287. Dec. 20—	Reading.	John de Brettewell, vicar of Winterbourne. by lett. dim. of bishop of Sarum.	Deacon.
,,	,,	William de Sandrigge, monk of Wallingford.	,,
,,	,,	Thomas de Kempsey, by lett. dim. of bishop of Sarum and pres. by Peter de Launton.	,,
,,	,,	Adam Cook, of Reading, by lett. dim. Sarum, and pres. by William de Blebury.	,,
,,	,,	Geoffrey, vicar of Westhenrelt, by lett. dim. Sarum.	,,
,,	,,	Walter de Braunceston, rector of Marlborough, by request of bishop of Sarum.	,,
,,	,,	William Creour, of Reading, by lett. dim. of bishop of Sarum, and pres. by Robert Malet, attested by the abbot of Reading.!	,,
,,	,,	Thomas de Bosco, of household of bishop of Sarum.	Priest.
,,	,,	William de London, friar minor.	,,
,,	,,	William de Lechton, ,,	,,
,,	,,	Amandus de Dacia, friar preacher.	,,
Sicientes			
1288. Sat.	Reading Abbey.	William de Bradenstock, canon of Hereford.	Subdeacon.
,,	,,	John de Westbury.	,,
,,	,,	Matthew de Worcester.	,,
,,	,,	Richard de Cirencester.	,,
,,	,,	Stephen, rector of Farnborough, by lett. dim.	,,
,,	,,	Waltet de Aston.	Deacon.
,,	,,	Robert de Chertsey.	,,
,,	,,	William de Farnham, of Abbey of Waverley.	,,
,,	,,	William de Deinse.	,,
,,	,,	Hugh, rector of Aston Scot.	,,
,,	,,	John de Deinse.	,,
,,	,,	William de Sudbury, monk of Winchester.	,,
,,	,,	John de Deverstan, ,,	,,
,,	,,	Thomas, canon of Bradenstock.	,,
,,	,,	Robert, ,,	,,
,,	,,	John de Langford, rector of Dixton.	,,
,,	,,	William de Devyse.	,,
,,	,,	Geoffrey Coring.	Priest.
,,	,,	John de Deinse,	,,
,,	,,	John Lovetot de Cricklade.	,,
,,	,,	Frfar John de Exeter.	,,
,,	,,	William de Witley, monk of Waverley.	,,
,,	,,	William de Wycombe ,,	,,
Mar. 27—	Reading.	Fitz-John de Swallowfield.	Four min. ord.
,,	,,	Edmund Filebot, pres. by Thomas de Bridport, as custodian of the vacant see.	,,
,,	,,	Henry de Lynton, monk of Reading.	Subdeacon.
,,	,,	Lawrence de Oston, pres. by Thomas de Bridport.	,,

	DATE.	PLACE.	NAME.	ORDER.
A.D. 1288.	Mar. 27	—Reading.	Peter de Jerdale, hy lett. dim. from Lincoln, with title from the ahhot of Reading.	Subdean.
	,,	,,	William de Linton, monk of Reading.	Deacon.
	,,	,,	Thomam de Derham, ,,	,,
	,,	,,	John de la Purie, pres. hy the ahhot of Reading.	,,
	,,	,,	Thomam de Spalding, monk of Reading.	Priest.
	,,	,,	Rohertum Sarum, ,,	,,
	,,	,,	John de Welton, ,,	,,
	,,	,,	John Cominger, pres. by Thomas de Bridport.	,,
	May 22	—Earley.	John de Suthhrot, rector of Coychurch, Llan. dio., by lett. dim.	Deacon.
	,,	,,	John Anestye, rector of Bromsherrow, Hereford dio.	,,
	,,	,,	Hugh de Kinghesmede, rector of Acton, Herdford dio.	,,
	,,	,,	Eustace de Baptone, hy lett. dim. Linc., presented hy parish of St. Peter in Ballio, Oxon, to title of chantry of St. Mary.	,,
	,,	,,	Richard de Preston, rector of Longbridge, hy lett. dim. Sarum.	,,
	,,	,,	Walter, vicar of Norton, Hereford dio.	,,
	,,	,,	Richard Hareul de Farndon, to title of vicar of Langford, Linc. dio.	,,
1291.	Dec. 22.	,,	Bartholomew de Gatesden, hy lett. dim., Camh.	Subdeacon.
	,,	,,	Stephen de Tanet, rector of Tugford, Hereford dio.	,,
	,,	,,	Geoffrey de Bromham, hy lett. dim. Sarum, presented by dean of Sarum.	Deacon.
	,,	,,	Richard de Cirencester, hy lett. dim. Sarum, pres. hy James de Buckingham, official of dean of Sarum.	,,
	,,	,,	James de Buckingham, of Linc. dio., hy lett. dim.	Priest.
	,,	,,	Roger de Multon, rector of Spaxton, hy lett. dim. Bath and Wells.	,,

GLOSSARY.*

ACTOR. The plaintiff as taking the leading part in the suit.

AFFRI. Commonly only plough-horses, though also including bullocks, like *averia*.

AGUICIUM (p. 232). Strig, cf. *aguileta*.

ALTERAGIUM = ALTARIUM; including the sources of the income of the minister, *qui deservit altari*.

AISIAMENTA. Easments, such as rights of way or water on the land of others.

APICES. Originally used for imperial decrees, then for papal or other official letters.

APOSTOLI. Statement of cases forwarded by a judge to a higher court after notice of appeal. Also used for letters dimissory.

APPORTUS. Any addition to the ordinary income of the clergy provided by the offerings of the people.

ARRAINARE, ARRAMARE, with *assisam*. To take technical proceedings for holding a court of assize. From O.F. *arramer*.

ASSIZE NOVÆ DISSEISINÆ. A remedy by royal writ for a person dispossessed of his free tenement without a judgment.

ASSISA DE ULTIMA PRESENTATIONE. A possessory action, the principle of which was, "he that presented to a benefice the last time shall present this time also, but without prejudice to any question of right." Pollock and Maitland, *English Law*, I., 127.

ASSART. Land recently cleared of wood. Variously derived from *exaratum* or *exertum*.

AVERIA. Farm animals used for draught, like affri. Also in the wider sense of property *(aver, habere, wares)*.

AVERPENY. Payment to secure immunity from the obligation to provide horse and cart to the crown for transport.

BANDERIA. Flag or banner.

BILETTUS. A little schedule; dim. of *billa*.

BLESSAGHA. Apparently used on p. 250 for a forge. Ducange quotes the passage, but gives no explanation.

*A list of words which occur in the text as to which some readers may desire explanation.

BLODWITE. Fine for bloodshedding.

BOARIA. Cattle sheds.

BORDHALFPENY = BORTHSELVER. A fee paid for the erection of boards or stalls in fairs and markets.

BRUSSETUM. Brushwood.

BUNDA. A terminal mark to distinguish landed property.

BURGAGIUM. A tenement held of the lord at a fixed rent in a borough.

CABLICIUS. Windfall: more widely used for brushwood.

CARIAGIUM = CARUCAGIUM. An impost levied on each ploughland; *cepit rex carucagium de 2 marcis de caruca ad maritagium sororis suæ.* Mat. Par., H. 3.

CELARARIUS = CELLARIUS. A monastic official *qui cellæ vinariæ et escariæ præest.*

CHIROGRAPHUM. A manuscript, commonly an indented charter.

CHIROTHECA. Glove.

CHRYSMA. Oil for baptism and extreme unction previously blessed by a bishop.

CHYSTCORN (p. 64). Perhaps for churchcorn, like churchset, chiricseat.

COMPANAGIUM. Any other food eaten as a relish with bread.

COMPLETORIUM. The ecclesiastical office which closed the services of the day. *Complenda*, Compline.

COMPROMISSUM. A mutual agreement of two or more to refer a question in dispute to arbitration. Applied by convents and cardinals to the choice of a few to determine an election.

CONSTITUTIO DE DUABUS DIETIS. A provision of the Lateran Council (*Acta*, c. 37), *de litteris non impetrandis ultra duas dietas* (day's journey).

CONTEMPLATIO. Kindly regard for a person.

CONVENTIONALIS LIBELLUS. Charters of agreements.

CONVERSI. Lay brethren attached to a monastery, and usually engaged in manual labour.

COOPERTUS, with *equus*. A horse with saddle and trappings complete.

COPERONES. The loppings of trees.

CORRODIUM. In Blount's Law Dictionary and elsewhere a corrody is defined as an allowance made to one of the King's servants by a religious house which he or his predecessors had founded; but its use was much wider, as that of a pension in a monastery bought often by the pensioner himself. See examples in app. vi. of the Obedientiary Rolls of St. Swithun's, Winchester.

CRASSETUM. A lamp provided with tallow or grease *(crassa)*.

CROFTA. A small piece of ground adjoining a house.

CURIALITAS. Courtesy, liberality, good cheer given at special seasons.

CURTILAGE. A backside or yard attached to a dwelling for hemp or vegetables.

CUSTUMARIUS = CONSUETUDINARIUS. A tenant holding according to the custom of the manor.

DARREIN PRESENTMENT. See *assisa de ult. pres.*

DECIMÆ GROSSÆ. The great tithes, as distinguished from the *minutæ*, which were assigned to the maintenance of a vicar.

DENARII CARITATIS. Extra allowances given at special times.

" SPONSALES. Marriage offerings made in church by bridal parties.

DIETA. A single day's journey. See *constitutio de d. d.*

DIRATIONARE. To make good a legal claim.

DISCOLUS. Unruly, undisciplined, as used for Oxford scholars.

DISMAS (p. 124). In MS. *de cruce dismas et gesmas*, but ? meaning.

DIVADIARE. To redeem a pledge, take out of pawn.

DIVISÆ. Territorial limits. Used later for lands devised by will.

ESSART. See *assart.*

ESSOIN. A formal excuse for non-appearance in court.

ESTOVERIUM = stuff or material. In Bracton taken for food, as *salvo, quamdiu erit in prisona, rationabili estoverio suo;* later used for timber as for *husbote.*

EXCEPCIO. A stay or stop to any action. For various forms, including that of *non numeratæ pecuniæ*, see Inst. Just. *in contractibus.*

EXPEDITARE. To cut out the ball of the forefeet in "the lawing of dogs" for the protection of game in the royal forests.

EXTRACTÆ. Copies of records; estreats.

FERIA, a fair; also a day of the week; *sexta feria*=Friday, like *sexta feira* in Portuguese.

FEUTERER. Felt-maker, *feutrier*. Otherwise explained as a form of *vaultrier*, one who leads a lime hound for the chase. Cf. *veltro.*

FINIS = *amicabilis compositio et finalis concordia ex consensu domini vel ejus justitiariorum.* Glanville. Hence the "feet of fines," or terms agreed upon and expressed at the end of a document. Also money paid for a royal licence to transfer land, and generally a penalty imposed.

FLEDWITE. A fine for runaways and outlaws.

FLEMENSWITE. The seizure of the chattels of a runaway slave or outlaw.

FLITWITE. Penalty for violence in public.

FLUTWITE. The purchase of the discharge of a fugitive from penalty.

FORLOTELAND (p. 232). Land belonging to the see of Hereford which was leased for the term of the bishop' continuance in office there. This land retained the name even after the system of tenure was disused.

FORSTAL. The offence of buying up provisions on the way to market in order to raise prices. The earlier meaning seems to be an assault on the king's highway.

FRANCUS PLEGIUS. A free man's pledge; each member of a tithing acting as a surety for the rest for the maintenance of the peace.

FRATERIA. Used in p. 253 for a collection for the support of friars or other religious communities. More commonly the community itself.

FRIDWITE. Fine to secure indemnity.

FRITHBRECH. Breach of peace.

GARCIO. Young man, groom, *gars, garçon.*

GAUNTER = Glover = Gauntlet.

GESMAS (p. 124). See *dismas.*

GRAVA. A covert fenced in with hedge or ditch = Grove.

GRITHBRECH. Breach of peace.

GURGES. The deep water of a weir.

HAMSOCNA. Assault on a man's dwelling house.

HVNGEWITE. Penalty for the illegal execution of a criminal, or immunity in such a case.

HAYBOTE. Wood allowed for fences.

HERIOT. The best beast of a deceased tenant paid by the heir to the lord.

HIDA. A variable measure of landed property, supposed to be as much as could be cultivated with one plough.

HIDAGIUM. Tax levied on each hide of land.

HORÆ. The ecclesiastical offices prescribed for daily use.

HORNGELD. A payment required for horned cattle, especially in royal forests.

HUNDREDSPENY. The contribution to the sheriff from each hundred.

HUSBOTE. Allowance of timber.

INDICCIO. A cycle of 15 years, beginning from 313 A.D.

INFANGENETHEF. Right of jurisdiction in the case of thieves taken in a man's land.

INSTAURUM. The live stock of a manor.

INTERMINACIO. Threat.

LÆTARE JERUSALEM. The introit of the Fourth Sunday in Lent.

LAIRWITE. The right to punish for adultery or incontinence.

LAUDUM. The award or sentence of an arbitrator.

LIBERTATES. The local range of municipal privileges.

MEDIAMEN. Land forming an island in the midstream of a river.

MEREMIUM. Timber, from *materiamen*.

MOLTURA. The portion of the tenant's corn taken by the miller as the payment for grinding the whole.

MORTARIOLUM (p. 337). Apparently a lamp of some kind.

MURDRUM. Death by an unknown hand. If the slayer was not produced the hundred might be fined, unless the kinsmen of the dead man came forward to present his "Englishry," or prove him to be an Englishman by birth.

NAMIUM. Goods distrained upon. *Vetitum namium* was the refusal to deliver up a distress under pledge of security. *Placita de vetito namio*, actions of replevin when such refusal was alleged.

NAYVITAS. The status of servile tenure.

OBEDIENTIARII. The official members of a religious house who commonly had their distinct sources of income and presented separate accounts.

Occasio. Molestation or prejudice to the interests of anyone.

Ordale. The ordeal of fire or water as customary for freeman and villeins.

Oreste. A wager of battle in judicial forms.

Orfraies. From *aurifrisium*, embroidered cloth of gold worn by the king's guard, and afterwards applied more widely.

Pannage. Payment for the food of swine in woods, or the right to send them there.

Pastor. *Ego sum p. bonus.* The office for the first Sunday after Easter.

Patria. A man's neighbours, as in the appeal for a jury, *ponit se super patriam.*

Pessona. The acorns and nuts used as food for swine in forest lands.

Pontagium. Payment levied for repairing bridges.

Primicerius. A term used originally in the imperial household for the highest in dignity in any class, afterwards extended to ecclesiastical status.

Procuratio. Food supplied or money paid at the visitation of bishop or archdeacon.

Quarellus. Bolt of a crossbow.

Quaternus. Bundles of leaves, properly four; Fr. *cahier.*

Ratihabitacio. Confirmation.

Recognitores. Jurymen appointed to inquire into the truth of claims or statements made.

Reconciliare. To consecrate anew sacred buildings or cemeteries which had been polluted by violence and bloodshed.

Redditus assisæ, or assisus. The fixed rents of freeholders or ancient copyholders.

Regardum. The official inquiry in the royal forests of all offences of vert, venison, concealments and defaults (Manwood *Forest Law*).

Relevium. Money paid by heirs to recover possession of land which had fallen to the chief lord at the death of a tenant.

Rememorator. The remembrancer, so called because it was his duty to recall to the mind of the lord treasurer or justices such things as were to be dealt with in the king's behalf.

Rescussio. Illegal recovery of goods distrained, or interference with arrests.

SAC. The privilege of holding a court of tenants or vassals.

SALUS POPULI. Introit for the 18th Sunday after Trinity.

SCOT. A customary contribution levied on all according to their ability.

SCUTAGE. An impost on those who held land by knight's service for the maintenance of the king's army.

SECTA. Suit or service to the court baron *(ad curiam)*, or county court *(schiram)*, or obligation to use the lord's mill *(molendini)*.

SELIO. The ridge of land between two furrows: of no certain quantity.

SENAGIUM. Money paid to a bishop or archdeacon at an Easter visitation.

SICHETUS. A little stream of water which would be dry in summer.

SITIENTES. The introit for the Saturday after "Lætare" Sunday.

SOC. A seigneury or lordship. *Sac* and *soc* together describe the jurisdiction of a lord of a manor.

SOLARIUM. An upper room. *Shopa cum solario superedificato.*

SOLIDATA. Landed interest worth one shilling yearly.

SPECIES. Groceries of different sorts and also drugs sold by spicers.

STALLAGIUM. Money paid for the licence to put up stalls in a fair or market.

SUMMA. A horse load, or seam, of varying quantity.

SUMMAGIUM. Toll for transport on horseback.

TALLAGIUM. Taxes or enforced contributions for any object. Cf. *tailler*, *tagliare*.

TEAM. The right to hold a court into which outsiders may be vouched as warrantors. Pollock and Maitland, *E. L.*, i. 566.

TETHINGPENY. Money paid to the sheriff by each tithing of the county.

TRIENNALE. An office of 30 masses for 30 days after a death, of which the 3rd, 7th, and 30th were especially solemn.

UTFANGENETHEF. Right of jurisdiction over thieves caught outside the manor.

VADIUM. Pledge.

VENTICIUM = VENTRITICUM, with *molendinum*. Windmill.

VETITUM NAMIUM. See *namium*.

VIRGATA. Yardland, of varying extent according to local usage.

VIRIDARIUS. A judicial officer sworn to keep the assize of the royal forests and enroll the attachments of trespassers. See Manwood *Forest Law.*

VISNETUM. Men of the same hundred or county. Of the twelve legal men of a jury one half might be taken from outside the hundred.

WAPENTAK. A division of a county as in Yorkshire.

WARDEPENY. Payment to provide for watch and ward.

WARDFEOH. Money paid to a lord for the emancipation of a ward.

WARRANTO QUO. A writ that lies against one who may have usurped a franchise to the prejudice of the king's rights. Such writs were issued when inquiry was made by Edward Edward I into the titles of the lords to the privileges recorded in the *Hundred Rolls.*

WARRENA LIBRA. The privilege of having on the land for private uses hares and rabbits, partridges and pheasants.

WERRUR. Glazier, *verrier.*

WEYFF. Right to the goods stolen or left behind by a thief as also to the forfeited goods of a felon.

YCONOMUS. Advocate, as in Mat. Par., *summus secularium œconomus et protector ecclesiæ.*

INDEX.

Hake, Robert de, 33.

REGISTER
OF
[illegible] ARD
DE
[illegible] FIELD

HEREFORD

CANTERBURY
AND
YORK
SOCIETY